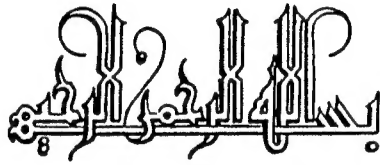

78.00
—
0.00

فرهنگنامه قرآنی

فرهنگ برابرهای فارسی قرآن براساس ۱۴۲ نسخه خطی کهن
محفوظ در کتابخانه مرکزی آستان قدس ضوی

فرهنگنامه قرآنی

فرهنگ برابرهای فارسی قرآن براساس ۱۴۲ نسخه خطی کهن
م محفوظ در کتابخانه مرکزی آستان قدس ضوی

جلد ۱
آ - ب

تهیه و تنظیم

گروه فرهنگ و ادب بنیاد پژوهشهای اسلامی

با نظارت

دکتر محمد حبیب یاحقی

فرهنگنامه قرآنی

فرهنگ برابره‌های فارسی قرآن بر اساس ۱۴۲ نسخه خطی کهن
محفوظ در کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

جلد اول (آ-ب)

تهیه و تنظیم
گروه فرهنگ و ادب
بنیاد پژوهشهای اسلامی

با نظارت
دکتر محمد جعفر یاحقی

حروفچینی متن و صفحه آرایی: بهروز- تهران

چاپ اول: تیرماه ۱۳۷۲

سه هزار نسخه - وزیری

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

حق چاپ محفوظ است

مشهد بلوار شهید منتظری - صندوق پستی ۳۶۶-۹۱۷۳۵؛ تلفن ۵-۸۲۱۰۴۳

لَا تَنْزِلُ سَاءَ قَوْلًا غَيْرِ سَاءٍ إِلَّا لَكُمْ تَعْقِلُونَ

سوره یوسف (۱۱) آیه ۲

قرآن را به تازی فرو فرستادیم. باشد که شما بیندیشید

إِنَّ الْقُرْآنَ ظَاهِرُهُ أُنِيقٌ وَبَاطِنُهُ عَمِيقٌ

لَا تَفْنَى عَجَائِبُهُ وَلَا تَنْقُضِي غَرَائِبُهُ

وَلَا تَكْشِفُ الظُّلُمَاتُ إِلَّا بِهِ

نهیج اسبلاغه خطبه ۱۸

ظاهر قرآن زیباست، باطن آن ژرف و پدید است

گشفتنی های آن پیری نکرد، ناشناخته های آن پنهانند

و تاریکیها جز به بدن دوده نشود

فهرست مندرجات

مقدمه	یازده
فرهنگهای عربی - فارسی قرآن کریم	چهارده
ترتیبهای گونه‌گون در تنظیم فرهنگهای قرآن	بیست
فرهنگنامه قرآنی	بیست و یک
ضوابط تفکیک واژه‌های قرآنی و معانی آنها	بیست و شش
نمونه خط استاد فقید دکتر احمدعلی رجایی	سی
یاد و سپاس	سی و یک
جدول معرفی اجمالی قرآنهای خطی فرهنگنامه قرآنی	سی و چهار
حرف آ	۱
حرف اُ	۲۵
حرف ب	۳۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

تقریباً با اطمینان می‌توان گفت که ایرانیان نخستین قومی بودند که پس از بیرون آمدن اسلام از شبه جزیره عربستان در همان دهه‌های نخستین هجری صمیمانه به اسلام گرویدند و با دل دادن به سرچشمه جوشنده معارف اسلامی، اندکی بعد خود به صورت مروّجان آیین جدید در قلمرو وسیعی از جهان آن روز در آمدند، و نبوغ و استعداد علمی و خلافت ذوقی خود را در راه نشر آن به کار گرفتند.

در میان پیشگامان نحو و لغت و کلام و حدیث و تفسیر و بسیاری از علوم اسلامی چهره‌های برجسته‌ای از ایرانیان دیده می‌شوند، که آثار گرانقدر آنان زینت بخش مجموعه‌ها و کتابخانه‌های جهان و تکیه گاه تحقیقاتی است که درباره فرهنگ اسلامی صورت می‌گیرد.

با همه سبقت و پیشگامی که ایرانیان در تشرّف به آیین اسلام داشتند، به دلیل گستردگی جغرافیایی و دوری از مرکز خلافت و کانون اولیّه اسلام و همچنین تفاوت زبانی و فرهنگی عمیقی که بویژه میان ساکنان شرق فلات ایران و خراسان بزرگ با اعراب مسلمان وجود داشت، زبان عربی برای عاقه مردم و غیر متخصصان هرگز به صورت مطلوبی جذب نشد تا بتوانند حوائج شرعی و

نیازهای دینی خود را بطور مستقیم از قرآن و نصوص اسلامی بر آورده کنند.

تردیدی نیست که اقتباس خطّ عربی به جای خطّ دشوار پهلوی و بسط و گسترش فارسی جدید (دری) مرحله نوینی از ترکیب و ازدواج میان فرهنگ ایران و اسلام بود، با این حال مشکل ناهم‌زمانی را بکلی از پیش پای توده‌های مسلمان ایرانی برنداشت، و نیاز انتقال مفاهیم و مسائل شرعی و دینی را به پارسی، به قوت خود بر جای گذاشت، و دانایان مسلمان را به چاره‌اندیشی واداشت. به این دلیل عده‌ای دامن همت به کمر زدند و کتابهای بسیاری را در زمینه معارف مختلف اسلامی به پارسی برگردانیدند، و گروهی دست به تدوین و ترجمه فرهنگهای تازی زدند، و نتایج کوشش علمی هموطنان و همکیشان خود را برای عامّه فارسی‌زبانان به زبان نوپا و در عین حال مطمئن و نیرومند پارسی نقل کردند.

تاریخچه نخستین نوشته‌ها و اولین گردانیده‌ها به پارسی دری بخوبی روشن نیست. آگاهیهای تاریخی موجود قدمت این اقدام را به عصر سامانیان و سالهای میانه قرن چهارم هجری می‌رساند، اما با توجه به پاره‌ای قرائن و امارات تاریخی و ادبی و گونه‌های زبانی متناسب به آن روزگار، بعید می‌نماید پیش از آن آثاری هر چند پراکنده از جانب کوشندگان منفرد و غیر وابسته به یک تشکیلات سیاسی و ادبی، به این زبان سامان نیافته باشد. اگر حوادث زبانبار تاریخی و بی‌مهریهای ایام و دهور در این سرزمین نمی‌بود، و در نتیجه کتاب سوزیها و حرق و نهبها از آنچه که بوده است کمتر می‌شد، شاید روشنیهای افزونتری بر روی کار می‌افتاد و آثار بیشتری به دست ما می‌رسید و در نتیجه اطمینان به داوری پیرامون زبان پارسی و مجاری تنفس فرهنگ ایران و اسلام بیشتر می‌شد.

حتّی اگر بر طبق شواهد موجود، ترجمه تفسیری طبری را که در عصر منصور بن نوح سامانی در حوالی سال ۳۵۰ هـ. به عنوان دومین کتاب نشر پارسی پس از شاهنامه ابومنصوری، به پارسی درآمد، نخستین ترجمه از قرآن کریم بدانیم - و در این جای هیچگونه بحثی نیست - باز هم باید گفت ایرانیان نخستین قومی بودند که قرآن را به زبان مادری خود ترجمه کردند و به آهنگ ملایم و دل‌آرام وحی گوش سپردند.

بگذریم از این که برخی اشارات دیگر مانند آنچه ابوالمظفر طاهر بن محمد شهنور اسفراینی در

تفسیر گرانقدر تاج التراجم فی تفسیر القرآن للأعاجم^۱ آورده است، آغاز این کار به زمان رسول اکرم (ص) می‌رسد «که سلمان فارسی از مصطفی - صلی الله علیه و سلم - دستوری خواست تا قرآن به پارسی به قوم خویش نویسد. وی را دستوری داد، چنین گفتند که وی قرآن بنیشت و پارسی آن اندر زیر آن بنیشت. آنکه آخر آن بنیشت: هَذَا الْقُرْآنُ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ، این است قرآن که فرو فرستیده آمده است بر محمد - صلی الله علیه و سلم.»

هر چند تردیدهایی که در مقدمه ترجمه تفسیر طبری در باب جواز یا عدم جواز ترجمه قرآن به زبانی دیگر شده - تا آن جا که برای این کار ناگزیر می‌شوند از جمع فقهای ماوراءالنهر کتباً فتوا بخواهند، و آنها هم فتوا می‌دهند که: «روا باشد خواندن و نبیشتن تفسیر قرآن به پارسی مرآن کس را که او تازی نداند از قول خدای عز و جل که گفت: و ما رسلنا من رسولٍ الا بلسان قومه^۲» - اعتبار قول اسفراینی را محل تأمل قرار می‌دهد و این تردید با قرائن دیگر نیز تأیید می‌شود، با این حال حتی به استناد آنچه سلطان ولد آورده که: «و لهذا قرآن را در نماز به پارسی خواندن رواست پیش ابوحنیفه به وجود آن که بر تازی خواندن قادر باشد، و اگر به تازی خواندن قادر نباشد به اتفاق مذاهب به پارسی خواندن رواست^۳» و ذکر این نکته تاریخی به روایت جاحظ که موسی بن سيار اسواری (متوفی به ۲۵۵ هـ.) «در مجلس خود که مشهور بود می‌نشست، تازیان در سمت راست و ایرانیان در چپ او می‌نشستند و او آیه‌ای از کتاب خدا را می‌خواند و آن را به عربی برای تازیان تفسیر می‌کرد. سپس به ایرانیان روی می‌کرد و تفسیر آن را برای ایشان به فارسی می‌گفت و کسی در نمی‌یافت که به کدام یک از این دو زبان بهتر سخن می‌گوید^۴» و همچنین قول دیگر جاحظ بر آن که: «موسی بن سيار اسواری تفسیر قرآن می‌کرد به پارسی» نمی‌توان وجود ترجمه سوره‌ها یا بخشهایی از قرآن کریم را به گویشهای محلی و در نزد افراد و اشخاص نامحتمل دانست.

۱ - ابوالمظفر شهنور اسفراینی، تاج التراجم فی تفسیر القرآن للأعاجم. به کوشش نجیب مایل هروی، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، جلد اول، تهران (زیر چاپ) ص ۸.

۲ - طبری، ترجمه تفسیر طبری، به تصحیح و اهتمام حبیب یغمایی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران ۱۳۳۹ ج ۱ ص ۵.

۳ - سلطان ولد، رباب نامه، به اهتمام دکتر علی سلطانی گرد فرامرزی، انتشارات مؤسسه مطالعات اسلامی دانشگاه مکتب گیل، تهران ۱۳۵۹ ص ۴۱۴.

۴ - جاحظ، البیان والخبیر، چاپ قاهره، ص ۳۴۶، به نقل از: دکتر پرویز خانلری، تاریخ زبان فارسی، بنیاد فرهنگ ایران، تهران ۱۳۵۳، ج ۲ ص ۵۲.

در این صورت است که باید ترجمه تفسیر طبری را نخستین ترجمه کامل و رسمی به زبان پارسی دانست که خوشبختانه سر از حوادث ایام هم به سلامت برده است. با این حال هر چند ترجمه تفسیر طبری نخستین ترجمه کامل از قرآن کریم است که به دست ما رسیده است، ولی احتمال وجود ترجمه‌هایی به زبانهای محلی و گویشهای منطقه‌ای سابق بر آن، نیز همچنان متفی نیست.^۱ به هر حال وجود انبوهی از تفاسیر عزیز فارسی و ترجمه‌های بی‌شمار از قرآن کریم که عمده پس از ترجمه تفسیر طبری در قلمرو فرهنگ ایران دوره اسلامی و بر دست قرآن‌شناسان و فارسی‌دانانی اغلب ناشناخته پدید آمده، از جنب و جوش و بالندگی فرهنگ مذهبی در حوزه زبان فارسی حکایت می‌کند. بویژه که از متن این حرکت آثار و کتابهای گرانقدر دیگری پدید آمده که خود فی-حد ذاته فنون و معارف دیگری را سبب شده است.

فرهنگهای عربی - فارسی قرآن کریم

می‌دانیم که دانش لغت‌نویسی عربی در دامن فرهنگ اسلامی به ابتکار کوشندگانی ایرانی الاصل^۲، وضع شد و بعدها با کوشش کسانی ازدو نژاد وسعت و کمال در خور خویش را پیدا کرد. در این مجال بر سر آن، نیستیم که به تاریخچه و عوامل پیدایی و بسط لغت‌نویسی عربی بپردازیم، بویژه که برخی پژوهشهای انجام شده، در آن پایه هست که ما را از پرداختن به این مهم بی‌نیاز کند.^۳

آنچه در این مقدمه، مختصر اشاره‌ای هر چند کوتاه بدان در بایست می‌نماید، شاخه‌ای از فرهنگهای عربی به فارسی است، که موضوع آن ترجمه لغات قرآن کریم است. فرهنگهای عربی به

---

۱ - برای آگاهی از ترجمه‌های پارسی قرآن پیش از طبری، رک: -

- مهدی بیانی - یحیی مهدوی، ضمیمه ترجمه و قصه‌های قرآن.

- قرآن قدس، پژوهش علی رواقی، مؤسسه فرهنگی شهید محمد رواقی تهران ۱۳۶۴ ص ۲۲.

۲ - بسیاری از محققان خلیل بن احمد فراهیدی واضع علم لغت و عروض و صاحب کتاب العین را اصلاً ایرانی دانسته‌اند، رک: دکتر سید جعفر شهیدی «بحثی درباره کتاب العین» مقدمه لغت نامه دهخدا.

- ابوجعفر احمد بن علی محمد المقرئ البیهقی، تاج المصادر، به تصحیح و تحشیه و تعلیق دکتر هادی عالم زاده، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران ۱۳۶۶ جلد اول، ص ۱۰ به بعد.

۳ - رک: بیهقی، همان کتاب، جلد اول ص پانزده به بعد و علینقی منزوی، فرهنگنامه‌های عربی به فارسی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران ۱۳۳۷.

مقدمه لغت نامه از ص ۲۵۶ تا ص ۲۷۳.

فارسی قرآن اگر عمری درازتر از واژه‌نامه‌های فارسی به فارسی نداشته باشند، بی‌شک از آنها جدیدتر نیستند. بر اساس اطلاعات تاریخی به دست آمده، نخستین کتاب لغت موجود فارسی به فارسی، لغت فرس است که اسدی طوسی شاعر حماسه سرا و همشهری فردوسی (م. ۴۶۵) به سال ۴۵۸ به خواهش شاگرد خود محمّد بن دیلمسپاردیلمی فراهم آورده است. بدبختانه بیشتر فرهنگهای قرآنی یا اصلاً شناسایی و چاپ نشده یا نام پردازنده و تاریخ تألیف آنها از میان رفته است، با این حال وجود برخی از فرهنگهای قرآنی از سده‌های پنجم و ششم و کمال ساختمانی بالتسبه پیشرفته‌ای که در آنها به کار رفته، حاکی از این است که پیشتر از آن هم از این گونه فرهنگها در زبان فارسی وجود داشته است، و اساساً نیازی که به دانستن معانی دقیق واژه‌های قرآنی برای مسلمانان ایران در میان بوده است، و اعتقاد و علاقه‌ای که به این مهم از خود نشان داده‌اند، ایجاب می‌کرده است که میان دوره گسترش ترجمه‌های قرآن به فارسی و زمان آغاز فرهنگ نویسی برای قرآن مجید، فاصله زیادی نباشد.

از قرائن پیداست که اهتمام به ترجمه واژه‌های قرآن و فراهم آوردن آن در کتاب لغت‌های ویژه بیشتر در نواحی دور از مرکز خلافت و حوزه تأثیر زبان عربی بویژه در خراسان و ماوراءالنهر و بعدها در شبه قاره هند بیش از سایر بلاد ضرورت و در نتیجه رونق داشته است و هنوز هم کم و بیش کوششهایی، هرچند اندک، در این مسیر صورت می‌گیرد.

به دست دادن فهرستی اجمالی از فرهنگنامه‌های قرآنی - باتوجه به این که اغلب کتابخانه‌های مهم بلاد اسلامی از داشتن فهرستی کامل محرومند، تقریباً محال است؛ بگذریم از این که بسیاری از نسخه‌های خطی و مجموعه‌های خصوصی بکلی از حوزه اطلاع محققان به دور مانده. حتی برخی از فرهنگهای چاپ شده و یا دستنویسهای معرفی شده در فهرستها هم مستلزم استقصای کامل در فهرس کتب چاپی و خطی است، و به دلیل آن که به مندرجات این فهرستها هم نمی‌توان اکتفا کرد، به نظر می‌آید که دست کم در این مقدمه به دست دادن فهرستی از این گونه نسخه‌ها هم نمی‌تواند سود چندانی در بر داشته باشد.

با این حال اشاره‌ای به اهمّ این گونه فرهنگهای چاپی و خطی بدون دعوی هر نوع استقصایی - حدوداً به ترتیب تاریخی - تا اندازه‌ای لازم می‌نماید، باشد که بتواند به عنوان مقدمه‌ای بر کار عظیمی که بر اساس قرآنهاي کهن آستان قدس رضوی با نام فرهنگنامه قرآنی صورت گرفته و مجلد

نخستین آن هم اینک پیش روی شماست، تلقی گردد.

۱- لسان التنزیل: از مؤلفی ناشناخته، که در قرن چهارم یا پنجم ه. تألیف شده، به ترتیب سوره‌های قرآن از فاتحه تا ناس، کلمه‌های بسیط یا مرکب هر سوره را صرفنظر از ریشه و ترتیب الفبایی، ظاهراً به ترتیب استعمال آنها در سوره‌ها آورده است. این کتاب که مورد توجه لغت-نویسان بعدی قرار گرفته و تقلیدهای چندی را سبب شده است، به اهتمام دکتر مهدی محقق نخست به سال ۱۳۴۴ از طرف بنگاه ترجمه و نشر کتاب و بعد در سال ۱۳۶۲ به سرمایه مرکز انتشارات علمی و فرهنگی در تهران طبع شده است.

۲- تفسیر مفردات قرآن: از مؤلفی ناشناخته، که تقریباً به شیوه لسان التنزیل کلمه‌های هر سوره را به ترتیب استعمال از بقره تا ناس آورده است، با این توضیح که نسخه منحصر به فرد آن که در کتابخانه آستان قدس رضوی مشهد نگهداری می‌شود از آغاز و انجام افتادگی دارد و به سوره نبأ (۷۸) پایان می‌پذیرد. مؤلف یا کاتب پاره‌ای از معانی فارسی را طبق تلفظ روزگار خود اعراب گذاری کرده که به نظر می‌رسد برخی از آنها جنبه گویشی داشته باشد. این کتاب به سال ۱۳۵۹ به تصحیح دکتر عزیزالله جوینی و به سرمایه بنیاد فرهنگ ایران چاپ و منتشر شده است. آثار کهنگی از نسخه خطی و ترجمه‌های آن پیداست اما مصحح محترم نتوانسته است تاریخ تألیف دقیقی برای آن به دست دهد.

۳- الدرر فی الترجمان: تألیف شیخ الاسلام شمس العارفین محمّد بن منصور المتحمّد المروزی که معانی کلمات و الفاظ قرآن را به زبان فارسی به ترتیب عکس سوره‌ها: پس از سوره حمد ناس تا بقره در بر دارد و به احتمال زیاد از تألیفات قرن پنجم هجری است. مؤلف ظاهراً این کتاب را برای آشنایی و آموزش نوجوانان فراهم آورده و مثل دیگر فرهنگهای قرآنی از به دست دادن معانی و ترجمه الفاظ و کلمات مشابه و مشترک در سوره‌ها خودداری کرده است. این کتاب بر اساس نسخه‌ای منحصر به فرد موزخ ۹۷۸ ه. به تصحیح دکتر محمّد سرور مولایی و به هزینه مرکز انتشارات علمی و فرهنگی به سال ۱۳۶۱ در تهران چاپ و منتشر شده است.

۴- المحيط بلغات القرآن: از ابو جعفر احمد بن علی بن محمّد المقرئ البیهقی صاحب کتاب

تاج المصادر. از این کتاب در کشف الظنون نامی برده نشده و به جای آن کتابی با نام المحيط بلغات القراءات به همین مؤلف نسبت داده شده است. این کتاب ظاهراً تاکنون چاپ نشده اما نسخه‌هایی از آن در کتابخانه‌های جهان موجود است.^۱

۵- **وجوه القرآن:** از ابوالفضل حبیب بن ابراهیم تفریسی، که وجوه مختلف معانی کلمات قرآنی را به فارسی و با ترتیب تهجی آورده است. حبیب در قرن ششم ه. می‌زیسته و این کتاب را در ۲۴ صفر سال ۵۵۸ تألیف کرده است. وجوه القرآن با تصحیح دکتر مهدی محقق ابتدا به سال ۱۳۴۰ و بعداً به سرمایه بنیاد قرآن به سال ۱۳۵۹ در تهران چاپ شده است.

۶- **جوامع الیسان در ترجمان قرآن:** از حبیب تفریسی سابق الذکر، این کتاب به ترتیب حروف تهجی تنظیم شده و هر حرف به سه بخش: اسماء، افعال و حروف تقسیم گردیده است. قبل از بابهای ۲۸ گانه یک فصل در نامهای خدا و یک فصل در الفاظی که در قرآن معانی مختلفی دارند، آمده است. کتاب تاکنون چاپ نشده اما نسخه‌هایی از آن موجود است.^۲

۷- **تراجم الاعاجم:** از مؤلفی ناشناخته، که نزدیک به ۴۰۰۰ لغت دارد و در بردارنده واژه‌های مفرد و مرکب و عبارات قرآنی است. مؤلف علاوه بر ذکر صورتهای ماضی و مضارع مصادر و اشاره به مفرد و جمع بودن کلمات، جابه‌جا به توضیح مباحث صرفی و ریشه‌ای و اشتقاقی نیز می‌پردازد.

لغات این کتاب که با سورة الفاتحه آغاز شده بر پایه عکس ترتیب سوره‌های قرآنی از ناس تا بقره سامان یافته است.^۳

معانی برخی از لغتهای این فرهنگ مانند برخی فرهنگهای قرآنی دیگر، به عربی است و مصنف گاهی تا چهار یا پنج معادل فارسی برای یک لغت آورده است. دیباچه آن با اندک اختلافی شبیه

---

۱ - رک: حاج خلیفه، کشف الظنون ۲: ۱۶۱۹؛ علینقی منزوی، فرهنگنامه‌های عربی به فارسی، دانشگاه تهران، تهران ۱۳۳۷ ص ۴۸؛ بیهقی، تاج المصادر به تصحیح و تحشیه دکتر هادی عالم‌زاده، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی جلد اول تهران ۱۳۶۶ ص پنجاه و نه؛ احمد منزوی، فهرست نسخ خطی فارسی، مؤسسه فرهنگی شرق، تهران ج ۳ / ۲۰۲۴.

۲ - رک: ع. منزوی، فرهنگنامه‌های عربی به فارسی ۶۵ و ۷۶؛ حبیب تفریسی، وجوه قرآن، به کوشش دکتر مهدی محقق تهران ۱۳۵۹ ص دوازده؛ احمد منزوی، فهرست نسخ خطی فارسی، ۳ / ۱۹۸۰.

۳ - مصححان کتاب همین ترتیب را ترتیب سوره‌های قرآن دانسته‌اند.

دیباچه لسان التزیل است و همین امر پاره‌ای گمانها را بر اقتباس یکی از دیگری برانگیخته است.^۱ این کتاب از مؤلفات نیمه دوم سده ششم یا نیمه اول سده هفتم دانسته شده و به کوشش مسعود قاسمی و محمود مدبری و با سرمایه انتشارات اطلاعات به سال ۱۳۶۶ در تهران چاپ شده است.

۸- **تراجم الاعاجم:** از زین‌المشایخ محمدبن ابی‌القاسم بقالی خوارزمی (م. ۵۶۲) که چلبی در کشف‌الظنون (۳۹۴/۱) از آن نام برده و نوشته که در تفسیر مفردات القرآن است به ترتیب سوره‌ها ولی برخی از نسخه‌های موجود عکس ترتیب سوره‌ها را نشان می‌دهد.^۲

۹- **المستخلص یا جواهر القرآن:** تصنیف محمدبن محمدبن نصر البخارائی متوفی سال ۷۱۰ یا ۷۱۱ ه؛ به ترتیب سوره‌های قرآن از فاتحه تا ناس. برخی وجوه مشابَهت میان این کتاب و لسان‌التزیل سبب شده که گاهی آن را تلخیصی از این کتاب بدانند، اما در این مورد سخن به قطع و یقین هنوز گفته نشده است.^۳ نسخه‌ای از این کتاب مورخ ۷۲۲ که در کتابخانه گنج بخش پاکستان موجود است ابتدا به همراه یک کتاب دیگر به عربی و مجموعاً به نام دوائر در علوم قرآنی در پاکستان چاپ عکسی شده است. در ایران آقای دکتر مهدی درخشان آن را بر اساس نسخه مورخ ۷۱۰ متعلق به کتابخانه ایاصوفیه و با مقایسه نسخه پاکستان و چند نسخه دیگر به سال ۱۳۶۵ و با سرمایه دانشگاه تهران تصحیح و چاپ کرده است. در همان سال آقایان دکتر محمد علوی مقدم و دکتر رضا اشرف زاده نیز این کتاب را که بر اساس نسخه گنج بخش و با مقایسه نسخه ایاصوفیه و دیگر نسخ تصحیح کرده بودند، به سرمایه مرکز نشر فرهنگی رجاء در تهران چاپ دیگری از آن به دست داده‌اند.

۱۰- **ترجمان القرآن:** از علامه میر سید شریف جرجانی (م. ۸۱۶) به ترتیب سوره‌های قرآنی از فاتحه تا ناس که در پایان سده نهم هجری شخصی به نام عادل بن علی از شعرای دوره میر علیشیر نوائی این فرهنگ را در هم ریخته و به ترتیب حروف تهجی مرتب کرده است اما ترتیب نسخه‌های موجود مختلف است. این کتاب را آقای دکتر محمد دبیر سیاقی به چاپ رسانیده است، بنیاد قرآن

۱ - رک: ع منزوی، فرهنگنامه‌های عربی به فارسی ص ۲۸۸؛ لسان‌التزیل ص ۱۵. تراجم الاعاجم، فرهنگ فارسی از واژه‌های قرآنی، به کوشش مسعود قاسمی - محمود مدبری، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۶۶ ص دو.

۲ - احمد منزوی، فهرست نسخ خطی فارسی، ۱۹۷۱/۳.

۳ - رک: المستخلص، به اهتمام دکتر مهدی درخشان ص ۱۵ مقدمه.

تهران، چاپ دوم، ۱۳۶۰. در فهرست‌های کتابهای دیگری به این نام از مؤلفانی شناخته و ناشناخته موجود است با ترتیبهای متفاوت^۱.

۱۱- **کنز اللغات:** از شخصی به نام محمد بن عبد الخالق بن معروف از دانشمندان سده نهم که به قول صاحب هدایة العارفين (۲/۲۰۴) در حدود ۸۷۰ هـ تألیف شده است. در این کتاب واژه‌های قرآن و حدیث به ترتیب حروف هجا در ۲۸ باب مرتب شده و هر باب را به ترتیب حروف اول آورده و نخست مصدر مجرد، بعد مصدر باب افعال و تفعیل و ... را داده است تا آخر افعال مزید و رباعی و هم اسامی مشتق را ذکر کرده است.

۱۲- **دُرر مشهور:** از نصیرالدین محمد شریف فرزند محمد مقیم قمی که به دستور میرزا محمد ابراهیم فرزند میرزا محمد حسین شریف طبیب در سال ۱۰۷۹ هـ تألیف شده و نسخه‌هایی از آن موجود است^۲.

۱۳- **قسطاس مستقیم و مفتاح لغات قرآن کریم:** که به سال ۱۰۸۲ هـ توسط محمد علی بن شاهقلی رازی و به نام نواب ابراهیم خان تألیف شده است. وی مدارک کار خود را که اغلب تفاسیر مشهور کهن عربی و گاه فارسی است در مقدمه ذکر کرده است. کتاب در ۲۸ باب و هر باب ۲۸ فصل است، در باب حرف آخر و در «فصل» حرف اول ملاک ترتیب بوده است. نسخه‌ای از آن که در محرم ۱۲۷۴ به پایان رسیده به مرحوم دهخدا تعلق داشته است^۳.

۱۴- **لغات قرآن منظوم:** از سراینده‌ای نامعلوم که به ترتیب سوره‌های قرآنی از فاتحه تا ناس در بندهای نصاب مانند به نام شاهزاده حسنعلی میرزا سروده شده است.

۱۵- فرهنگ لغات قرآن (از قرآن مترجم مؤرخ ۵۵۶ کتابخانه آستان قدس):

به ترتیب الفبایی با ذکر شماره سوره و آیه برای هر کلمه، تنظیم از گروه فرهنگنامه قرآنی آستان

۱ - رک: آغا بزرگ تهرانی، الذریعه ۷۲/۴ و احمد منزوی، فهرست نسخه‌های خطی فارسی ۱۹۷۴/۳.

۲ - رک: احمد منزوی فهرست نسخه‌های خطی فارسی ۱۹۸۳/۳، علینقی منزوی، فرهنگنامه‌ها ۲۶۶.

۳ - تهرانی، الذریعه ۸۰/۱۷؛ احمد منزوی، فهرست نسخه‌های خطی فارسی ۲۰۱۵/۳، علینقی منزوی، فرهنگنامه‌ها ۲۵۵.

قدس به کوشش تقی بینش، مشهد ۱۳۵۵. قرآن مزبور یکی از قرآنهای کاملی است که ما هم به شماره ۲۴ در تدوین همین فرهنگنامه از آن سود برده‌ایم. متن ترجمه فارسی این قرآن جداگانه به نام ترجمه قرآن (قرآن ری) به کوشش دکتر محمدجعفر یاحقی چاپ شده است، (مؤسسه فرهنگی رواقی تهران ۱۳۶۳).

۱۶- فرهنگ لغات قرآن خطی آستان قدس رضوی، شماره ۴ با ترجمه کهن فارسی:

به کوشش دکتر احمد علی رجایی بخارایی، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران ۱۳۶۳. متن این کتاب پس از مقدمه‌ای مبسوط در شرح خصائص دستوری و سبکی قرآن شماره ۴، به ترتیب الفبایی لغات با ذکر شماره آیه و سوره برای هر واژه فراهم آمده است. این قرآن نیز جزو مجموعه قرآنهای کهن خطی کتابخانه آستان قدس رضوی است که ما به شماره ۲ از آن در تدوین فرهنگنامه قرآنی سود برده‌ایم.

علاوه بر فرهنگنامه‌هایی که یاد کردیم، کثیری نسخه‌های خطی دیگری متعلق به دوره‌های مختلف تاریخی در موضوع فرهنگ قرآن در فهرستهای کتب خطی کتابخانه‌های داخل و خارج معرفی شده که مجموع آنها می‌تواند در خور توجه باشد و موضوع پژوهشی مستقل قرار گیرد، بگذریم از این که شماره فرهنگنامه‌ها و فرهنگواره‌هایی که در سالهای اخیر در مورد لغات قرآن کریم فراهم آمده و اغلب هم به طبع رسیده است؛ کم نیست.

ترتیبهای گونه‌گون در تنظیم فرهنگهای قرآن

چنانکه ملاحظه شد پدید آورندگان فرهنگهای قرآنی مثل عامه فرهنگ نویسان گذشته از روش و ترتیب واحدی استفاده نکرده‌اند و بسته به زمان و مکان و سلیقه شخصی شیوه‌ها و شگردهای متفاوتی برای تدوین کتاب خود برگزیده‌اند که صرفنظر از زمان و مکان و اختلافهای جزئی می‌توان آنها را در چند شیوه کلی طبقه‌بندی کرد:

الف - به ترتیب نوع واژه از اسم و فعل و ... مانند روشی که زوزنی در ترجمان القرآن به کار برده است.

ب - به ترتیب سوره‌ها از فاتحه تا ناس، مثل روش تراجم‌الاعاجم (به کوشش قاسمی -

مدبری)، المستخلص، تفسیر مفردات قرآن، لغات قرآن منظوم

ج - به ترتیب عکس سوره‌ها از ناس تا بقره، مثل تراجم الاعاجم محمد بن ابوالقاسم بقال خوارزمی، الدرر فی الترجمان، لسان التزیل.

د - به ترتیب الفبایی، ابثی از «آ» تا «ی»، مثل وجوه قرآن و جوامع البیان در ترجمان القرآن، هر دو از حُبیش تفلّیسی، و ترجمان قرآن از عادل بن علی.

ه - روشی هم که در دو کتاب فرهنگ لغات قرآن و فرهنگ لغات قرآن خطی آستان قدس رضوی، شماره ۴ هر دو از کارهای متعلق به سازمان فرهنگنامه قرآنی به کار گرفته شده، هر چند الفبایی است اما به لحاظ این که شماره‌های آیه و سوره هر لغت در برابر آن قید گردیده است، می‌تواند روش مستقلی به حساب آید. همین روش الفبایی را ما در تنظیم فرهنگنامه قرآنی یعنی کتاب حاضر - البته با دقت بیشتری - برگزیده‌ایم و گذشته از این که مبنای کار خودمان را در تفکیک و ترتیب کلمات کتاب المعجم الاحصائی لألفاظ قرآن الکریم^۱ قرار داده‌ایم. در واقع به شیوه ترتیب المعجم المفهرس، بخشی از آیه موضع کلمه در قرآن مجید را هم به منظور تسهیل در امر دستیابی هر واژه در کلام الله در برابر مدخلها داده‌ایم.

فرهنگنامه قرآنی

اندیشه تدوین فرهنگی عربی به فارسی بر اساس برابری فارسی قرآنیهای ترجمه دار کتابخانه آستان قدس رضوی برای نخستین بار در تابستان سال ۱۳۴۸ خورشیدی به ذهن شادروان دکتر احمد علی رجایی بخارایی رسید که در آن ایام در رأس امور فرهنگی آستان قدس رضوی صادقانه خدمت می‌کرد.

در آن زمان گنجینه قرآنیهای خطی کهن کتابخانه حضرت که در زیرزمینهای نامناسب و مرطوب انبار شده بود ابتدا به عنوان ذخایری معنوی و هنری نظری را به خود جلب کرد. این بود که تنی چند از دانشجویان دانشکده ادبیات مشهد، یعنی شاگردان سابق و طرف و ثوق خود را - که از بخت نیک این بنده هم در زمره آنان بود - به کار تفکیک و دسته‌بندی و گردافشانی از رخسار این پردگیان

۱ - این کتاب که به سال ۱۳۶۸ با سرمایه مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی در مشهد در سه مجلد چاپ شد، در سال ۱۳۶۹ به عنوان کتاب سال و در همان سال کتاب برگزیده دانشگاهی معرفی گردید.

خانه نشین گماشت، تا هر کدام را در جای خود بگذارند و آنها که شماره و ثبت و ضبطی ندارند به سامانی تازه برسانند.

در همین بررسیهای آغازین بود که قرآنهای ترجمه دار آن مجموعه به وجهی خاص نگاه وی را به خود کشید و با تَوَرُّق و بعداً تَفَحُّص در برخی از آنها بنا گهان خود را با قلمروی تازه و کشف ناشده مواجه دید، و در آن دریای بی کرانه به گوهرهای نسفته‌ای دست یافت که برای مدتی دراز قرار و آرام را از او گرفت.

ترجمه‌های استوار و شیرین، برابری نایب، گونه‌های دستوری و لغوی تازه یاب، ساختهای لهجه‌ای بی‌مانند، رسم خطهای ناشناخته، بر ساخته‌های پارسی و ترکیب گونه‌های خوش آهنگ و بی‌همتای آنها، ذوقهای ادب دوست و پارسی پرور را سیراب می‌کرد؛ خطهای گونه‌گون شیرین و ناشیرین اما پخته و هنر آزموده، تذهیب و تجلیدهای هوش ربای آن نگاههای هنرشناس را در بهت و شگفتی فرو می‌برد و گونه‌های قدیم و جدید کاغذ و جلدهایش کتابشناسان کهنه کار و کتاب دیده را سرمست می‌کرد و در یک کلام گشت و گذار در این گلگشت دیرینه سال، هر نگاهی را به رنگی و هر شامه‌ای را به بویی به خود می‌کشید و هیچ کس را سیر نشده و ناسرمست از کنار خود روانه نمی‌کرد.

شبها تا دیرگاه و بسیار شبها تا پگاه می‌نشستیم و از رخسار پردگیان سده‌های بیداد با دست نوازش و به فرمان احترام و احتیاط و دلبستگی و دلباختگی گرد فراموشی فرو می‌ستریدیم و در جلوه جمال یار که از غبارِ پژمردگی و مهجوری رخ شسته و دلبری و دلربایی آغاز کرده بود، بی‌خود می‌شدیم.

دوران بی‌خودی و بی‌خویشتی زود به سر آمد و ایام کشش به روزگار کوشش پیوند خورد. نخست قرآنها و سی پاره‌های ترجمه دار را، که در میان آنها چند ترجمه ترکی جغتایی هم دیده می‌شد جدا کردیم و به گونه‌ای خاص و جهت همت قرار دادیم. همزمان با آن که قرآنهای کامل و سی پاره‌ها برگ شماری و فهرست برداری می‌شد، اوراق پراکنده و قرآنهای فرو پاشیده‌ای که در سده‌ها و سالهای گذشته از حیز انتفاع خارج و داخل گونیها و یا در کنج زیر زمینها انبار شده بود، با شکیبایی و باریک بینی سروسامان پیدا می‌کرد و برگهای متعلق به قرآنها و سی پاره‌های واحد، پس از مدتها پراکندگی و مهجوری در کنار هم قرار می‌گرفت و دفتری و مجلّدی جداگانه را تشکیل

می‌داد.

به این ترتیب افزون از پانصد قرآن کامل و ناقص و سی پاره-اعم از قدیم و جدید-که آیات آن به ترجمه زیرنویس پارسی مزین بود، از میان چند هزار قرآن خطی کتابخانه جدا شد و به قفسه‌های ویژه‌ای انتقال یافت.

در مرحله بعد هر یک از این قرآن‌ها با دقتی در خور مورد ارزیابی قرار گرفت و همزمان با تهیه شناسنامه‌ای مشتمل بر آگاهیهای کمی و کتاب شناسی هر نسخه از جهت کیفی و بویژه از نظر ترجمه، جایگاه و اهمیت آن معین گردید تا بر اساس این ارزیابیها طبقه‌بندی شود. با گذشت زمان و گذار از این مراحل چندگانه، اندک اندک قرآنهای ممتاز مشخص‌تر می‌شد و هر کدام به گونه‌ای عنان از کف اختیار می‌ربود؛ از میان قرآنهای کامل، قرآن شماره ۴ موقت^۱ دیگر تمام هم و غم مرحوم رجایی را به خود مصروف کرده بود و در میان برگهای پراکنده و بی‌سرو سامان کتابخانه اوراقی نگارین و بی‌همانند که بعدها با عنوان گزاره‌ای از بخشی از قرآن کریم، تفسیر شنقی چاپ و منتشر گردید و تحت شماره ۱۷۷۱^۲ هویت همیشگی خود را در کتابخانه باز یافت، شب و روز مرا نیز به خود اختصاص داده بود.

پس از بررسیهای کافی و چاپ دو جزوه عکسی به خط ثلث^۳ و کوفی^۴ مرحوم رجایی همزمان حاصل مطالعاتش را پیرامون قرآن مزبور، تحت عنوان متنی پارسی از قرن چهارم هجری^۵ منتشر کرد و بر آن بود که این قرآن را در چهار رنگ به صورت افست چاپ و منتشر کند، و مدتی برای تدارک و اجرای این طرح گسترده و درازدامن کوشش کرد و برغم نظر بسیاری از مسؤولان امر در آستان قدس آن زمان-که همه چیز را از دریچه بازدهی اقتصادی می‌نگریستند-بودجه‌ای در خور توجه هم به این کار تخصیص داد و بسیاری از کارهای مقدماتی آن را نیز در تهران به مرحله انجام نزدیک کرد، اما متأسفانه آن کار در مراحل نهایی متوقف ماند.

دکتر رجایی هنوز در کار قرآن شماء^۶ بکلی مستغرق نشده بود، که عمده^۷ با الهام از برابرهایی ناب و دلپذیر این قرآن بر آن شد که بر اساس همین ترجمه‌ها فرهنگی عربی به فارسی تدوین کند که

۱ - قرآن شماره ۲ همین فرهنگنامه.

۲ - قرآن شماره ۱۰ همین فرهنگنامه.

۳ - قرآن ثلث، آستان قدس رضوی، مشهد ۱۳۴۹.

۴ - سورة مائده از قرآن کوفی، به کوشش دکتر احمد علی رجایی، آستان قدس رضوی، مشهد ۱۳۵۰.

در یک طرف واژه‌های عربی کلام مجید باشد و در دیگر سوی برابره‌های گونه‌گون و شناخته و ناشناخته‌کهنترین ترجمه‌های پارسی قرآن که گنجینه کتبخانه حضرت از تاریکناهای قرون در سینه خود جای داده بود.

این بود که از همان ایام برابر با دستور العملی که مرحوم رجایی برایمان معین کرده بود، فیش برداری از قرآنهای کهنتر که ترجمه پارسی استوارتری داشت آغاز شد. خط مشی کلی کار این بود که هر واژه قرآنی را صرف نظر از عوامل نحوی پیش و پس آن بدقت یادداشت می‌کردیم و ترجمه فارسی زیرنویس آن را پس از گذاشتن دو نقطه (:) بعینه و با همان رسم الخط و ضبط و اعراب متن اصلی در برابر آن می‌نوشتیم. بالای هر برگه شماره قرآن و پایین آن شماره سوره و آیه و صفحه قرآن مربوط را یادداشت می‌کردیم. ملاک برای انتخاب واژه‌های ترجمه این بود که فارسی سره باشد و عاری از جزئی عربی؛ زیرا قرار بود با این کار توانایی زبان فارسی را در برگرداندن مفاهیم قرآنی نشان بدهیم. بر خلاف آنچه امروز پنداشته می‌شود، قرآنهای کهن اهتمامی بلیغ در برابریابی داشته‌اند و بیشترین مصاحفی که ما از ترجمه آنها سود برده‌ایم تقریباً تمامی کلمات قرآنی را به فارسی، معادل‌یابی کرده‌اند اغلب آنها از واژه‌های عربی، اگر هم استفاده کرده‌اند تنها برای ترکیب‌سازی است. میزان این گونه واژه‌های ترکیبی فارسی - عربی هم از سه یا چهار درصد تجاوز نمی‌کند. بنابراین کسانی که فرهنگ حاضر را در دست داشته باشند تقریباً در آن هیچ واژه‌ای قرآنی را نخواهند یافت که یک یا چند معادل فارسی ناب برای آن به دست داده نشده باشد.

دو سه سالی کار فیش برداری از حدود هشتاد و پنج قرآن خطی ناقص و کامل، اما کهنسال و روزگار دیده ادامه یافت. طبق قراری که گذاشته بودیم کلیه فیشها روز به روز و بعداً گاه به گاه کنترل و هر قرآن در فایل مخصوصی بایگانی می‌شد. فیش برداران، که اغلب لیسانسیه‌ها و یا دانشجویان برجسته رشته زبان و ادبیات فارسی و یا الهیات و معارف اسلامی بودند، وظیفه داشتند موارد دستوری و لهجه‌ای را که در پیوند با ترجمه‌ها می‌دیدند روی برگه‌های جداگانه‌ای یادداشت کنند که به هنگام کنترل این برگه‌ها جدا می‌شد و داخل پاکتهایی مخصوص در قفسه مربوط به هر قرآن قرار می‌گرفت.

چند سالی از آغاز کار نگذشته بود که مرحوم رجایی به دلیل اختلاف نظر شدیدی که با نایب‌التولیه وقت بر سر مسائل فرهنگی پیدا کرد، از سمت خود استعفا داد و دل شکسته و

خاطر خراشیده، بضرورت راه تهران را در پیش گرفت، و ما کار فرهنگنامه قرآنی را با دشواریهای بی حساب در غرفه‌های غربی طبقه دوم صحن جدید ادامه دادیم و مشکل تراشیدها و سنگ اندازیهای برخی عناصر بی تمیز و قرآن ناشناس را در دستگاه مقدس رضوی، یکی پس از دیگری از سر گذراندیم. تا این که سرانجام در اواخر سال ۱۳۵۳ سازمان فرهنگنامه قرآنی تعطیل شد و با وجود آن که چندین بار طی گزارشهای مفصل کتباً اهمیت کار و ضرورت اتمام آن را برای مسئولان آستان قدس نوشته بودم، مسأله در بوته اجمال و ابهام باقی ماند. اما من همواره نگران سرنوشت قرآنها و فیشها بودم و از مهرماه ۱۳۵۴ که رسماً به کار معلمی در دانشگاه فردوسی پرداختم، همیشه اهمیت کار و ضرورت حفاظت از آن برگه‌ها را به اولیای وقت کتابخانه یادآوری می‌کردم.

سالها گذشت، انقلاب اسلامی پیروز شد و دوران انتقال را مرحله به مرحله پشت سر گذاشت، اما دغدغه فیشها و قرآنها - که دیگر برای من به صورت یک دلبستگی و اگر دعوی نباشد یک تخصص درآمده بود - هیچگاه از ذهنم زدوده نشد. وقتی دانشگاهها برای تدارک انقلاب فرهنگی تعطیل شد و استادان به کار تحقیق گمارده شدند، موضوع سر و سامان دادن و تکمیل کردن فرهنگنامه قرآنی را به عنوان کار موظف خود طی گزارشی مفصل به ستاد انقلاب فرهنگی پیشنهاد کردم که از بخت بد به تصویب نرسید.

در همان سالها دایره امور فرهنگی آستان قدس رضوی به مدیریت همکار نیک نهاد و دانشمند آقای دکتر محمد مهدی رکنی یزدی فعالیت خود را از سر گرفت و گامهای خیری برداشت و من از همان آغاز موضوع برگه‌ها و ماترک فرهنگنامه قرآنی را - که اینک پس از جابه‌جاییهای بسیار در داخل فایلها و کارتونهای در هم ریخته و فرو پاشیده به انتظار دستی غیبی در خود نشسته بود - با ایشان در میان گذاشته و اهمیت حفاظت از آنها را یادآوری کرده بودم.

در نخستین ماههای تأسیس بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، زمانی که معاون محترم فرهنگی آستان قدس از من خواستند تا برای تأسیس گروه ادب و فرهنگ بنیاد طرحهایی پژوهشی پیشنهاد بدهم یکی از نخستین طرحهایی که طی گزارشی مبسوط ارائه کردم، «ادامه و تکمیل فرهنگنامه قرآنی» بود، که از بخت نیک با استقبال مواجه گردید و مورد تأیید و تصویب قرار گرفت. بنده صواب آن دیدم که تنی چند از یاران دیرین را که در دوره اول فرهنگنامه با این جانب همکاری داشتند و به کم و کیف کار واقف بودند مجدداً به همکاری فرا خوانم. این بود که

پس از انتقال کلیه فیشها و یادداشتها با حوصله تمام، موضوع تفکیک و دسته‌بندی آن یادداشتها - که در آن روزگار کاملاً در هم ریخته و پریشان احوال بود - آغاز شد. و پس از مدتی کوتاه فیشهای متعلق به هر یک از قرآن‌ها به ترتیب الفبایی در داخل فایل‌های مخصوص قرار یافت.

همزمان بایستی کار تکمیل یادداشتها دنبال می‌شد. این بود که چندین قرآن کهن دیگر از میان همان قرآنهای سابق برای فیش‌برداری انتخاب گردید. مقداری هم قرآن‌ها و اوراق مکشوفه جدید بود که اغلب آنها مترجم و سزاوار آن بود که با حوصله برابرای فارسی آن فیش شود. این کار هم دو سه سالی زمان گرفت. و به موازات آن که کار فیش‌برداری از قرآن‌ها و تنظیم الفبایی کلیه فیشها انجام می‌شد، چندین طرح برای تدوین این فرهنگ اندیشیده شد و پیشنهاد گردید، که سرانجام از میان آنها طرح کتاب حاضر، پس از جلسات مشورتی مکرر و برآورد و ملاحظه همه جنبه‌های علمی و فنی کار در هیأت مدیره محترم بنیاد پژوهشهای اسلامی به تصویب رسید و مقرر شد کتاب طبق ضوابطی که معین شده بود تنظیم و پاکنویس شود.

ضوابط تفکیک واژه‌های قرآنی و معانی آنها

مبنای تفکیک واژه‌های قرآنی (مدخلها) در این فرهنگنامه کتاب المعجم الاحصایی لألفاظ القرآن الکریم، تألیف دکتر محمود روحانی بوده است. حتی فیشهایی را هم که در دوره اول فرهنگنامه (سالهای ۱۳۴۹ تا ۱۳۵۲) به روشی دیگر فراهم آورده بودیم با دقت بر مدخلهای معجم مذکور منطبق کردیم. این کتاب که در واقع تا امروز کاملترین و دقیقترین معجمهای الفبایی قرآن است، به سال ۱۳۶۸ هجری با سرمایه مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی در مشهد منتشر شده است. و از سالها قبل، یعنی درست از زمانی که کتاب مزبور ترتیب نهایی خود را پیدا کرده بود، مؤلف محترم آن از سر لطف نمونه‌های چاپی کتاب را حرف به حرف در اختیار ما گذاشتند تا کار تنظیم الفبایی فرهنگنامه قرآنی به تأخیر نیفتد.

کتاب المعجم الاحصایی طی کوششی چشمگیر با استفاده از المصحف المیسر به عنوان قرآن مأخذ^۱ و توجه کامل به رسم الخط المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الکریم از محمد فؤاد عبدالباقی و

---

۱ - رک: دکتر محمود روحانی، المعجم الاحصایی لألفاظ القرآن الکریم، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد ۱۳۶۸، المجلد الاول، ص ۲۰.

شیوه فلوجل در نجوم الفرقان به تفکیک کلمات قرآنی پرداخته و آن را با تمام حروف به شیوه الفبایی (ابتثی) و صرف نظر از ریشه و ماده هر کلمه مرتب کرده است. بدیهی است «فهارس القرآن» ملحق به قرآن مبین (امیرکبیر، تهران ۱۳۴۵) به کوشش مرحوم دکتر محمود رامیار نیز به عنوان نخستین تجربه معجم الفبایی قرآن در اختیار مؤلف بوده است.

بنابراین ترتیب و نیز شیوه تفکیک واژه‌ها در فرهنگنامه حاضر همان است که در المعجم الإحصایی و قرآن رامیار آمده است، جز این که در یک مورد چون کلمه «زنوا» (جمع مذکر امر حاضر) در آیات ۳۵ سوره بنی اسرائیل (۱۷) و ۱۸۲ سوره شعراء (۲۶) در هر دو کتاب با واو عطف پیش از آن، یک کلمه پنداشته شده و از روی سهو در حرف «واو» آمده است. ما این کلمه را در جای اصلی خود یعنی حرف «ز» آورده‌ایم. در برخی معجمهای الفبایی قرآن معمولاً از آوردن حروف و اغلب ضمائر و موصولات صرف نظر می‌شود در حالی که ما تمام آنها را در ردیف الفبایی خود آورده‌ایم.

نظر به این که در آغاز کار مبنای تفکیک ما در کلمات قرآنی ترجمه فارسی آنها بوده است، گاهی بناگزیر و بنابر اصل حدّا کثر استفاده از برابره‌های فارسی، آن جا که دو کلمه قرآنی بنابر مقتضیات زبان فارسی به صورت ترکیبی و با کلمه‌ای واحد معنی شده، در این فرهنگنامه به همان صورت ترکیبی و ذیل نخستین جزء خود آمده است. مثلاً اگر عبارت «كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ» در قرآنی به صورت «بودید که می‌دانستید» معنی شده، دو کلمه «كُنْتُمْ» و «تَعْلَمُونَ» را با معانی ذیل آن به تفکیک در جای خود داده‌ایم؛ اما اگر فی‌المثل در قرآنی همان عبارت، «می‌دانستید» ترجمه شده باشد آن را یکجا و ذیل «كُنْتُمْ» ثبت کرده‌ایم. با توجه به همین ملاحظات و مقتضیات است که نباید این فرهنگنامه را یک کشف الآیات کامل الفبایی و کاملاً منطبق بر معیارهای تفکیک کلمات قرآنی دانست. به منظور سهولت در امر پیدا کردن یک کلمه در قرآن مجید، بر خلاف معجمهای الفبایی موجود، بخشی از آیه مربوط به هر کلمه را با ذکر شماره سوره و آیه در برابر آن دادیم، بدون این که همه جا لزوماً به کمال و تمام بودن آیه یا معنی آن پای بند باشیم.

بطور کلی عمده‌ترین هدف از تهیه و تنظیم این فرهنگنامه گردآوری و دسته‌بندی معانی پارسی و واژه‌ها و ترکیباتی بوده است که قرآنهای خطی و کهن کتابخانه آستان قدس رضوی از گذشته‌های دور در سینه خویش محفوظ نگه داشته و تا امروز از دسترس پژوهندگان علوم قرآنی و مشتاقان زبان

و ادب فارسی و فرهنگ نویسان و فرهنگهای موجود به دور بوده است. بنابر همین ضرورت در تنظیم و شکل گیری کتاب ترجمه های آن در اولویت قرار گرفته است، پس اگر بخش اعظم و شاید نزدیک به تمام برابره های کلمات قرآنی را فارسی و بدور از واژه های عربی و یا حتی ترکیبات عربی-فارسی ببینیم جای شگفتی نخواهد بود، که آنچه قرار است در این کتاب بر سر آید و در کانون نگاه پژوهندگان و پارسی دوستان واقع شود، همین برابره های کم نام و نشان و یا ناشناخته ای است که برخی از آنها را در فرهنگهای موجود هم نمی توان پیدا کرد، چه رسد به آن که در این یا آن متن پراکنده باشد. و این را صادقانه باید از برکت نام عظیم قرآن بدانیم که پروردگار حکیم آن را بر بنده خاص خویش فرو فرستاده و صیانت از آن را هم خود عهده دار گردیده است.^۱

بنابر همین ضرورت تمام کوشش ما متوجه آن بوده است که این ترجمه های پاک و ناب را عیناً و بی کم و کاست در برابر واژه های قرآنی بیاوریم و جز چند تغییر اندک، از قبیل مشخص کردن ب، پ، چ، ژ با سه نقطه و گ با دو (سرکج)، که تقریباً در همه قرآنها با یک نقطه و یک سرکج به صورت ب، ج، ز، ک ثبت شده است، هیچگونه تصرفی حتی در رسم الخط و زیر و زیر (شکل) آن به عمل نیاوردیم تا خوانندگان این فرهنگنامه با اطمینانی نزدیک به یقین آنچه را که در قرآنها خطی کتابخانه آستان قدس رضوی بوده، یکجا و صرف نظر از موردهای مکرر، در پیش روی داشته باشند.

در این فرهنگ بنابر این بوده است که از آوردن معانی مکرر یک کلمه حتی اگر در آیه های متفاوت هم باشد، حتی المقدور صرف نظر کنیم و با وجود آن که در دوره های قبل قرآنها بسامدی فیش می شد و هیچ کلمه ای حتی اگر بکرات هم می بود از قلم نمی افتاد، با این حال در مرحله تنظیم همه موارد مکرر را کنار گذاشتیم و به معانی متنوع به ترتیب تاریخی بسنده کردیم. تمام قرآنها را بر اساس تاریخهای قطعی یا حدسی آنها به ترتیب تاریخی مرتب کردیم و با توجه به قدمت شماره زدیم. شماره هایی که جلو معانی مختلف یک واژه قرآنی آمده مبتین شماره قرآن به ترتیب تاریخی است. برای آگاهی پژوهندگانی که بخواهند به اصل قرآنها مراجعه کنند شماره ثبت کتابخانه هر قرآن را هم در جدول معرفی اجمالی قرآنها ذکر کردیم. با تأسف برخی از این قرآنها زمانی که برای فیش برداری در اختیار ما بود شماره ثبت نداشت و بعد هم از حوزه اطلاع ما خارج گردید.

۱ - إِنْ أَنْحَرْنَا نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ [سوره حجر [۱۵] آیه ۹].

به هنگام کنار گذاشتن موارد تکراری، برای نشان دادن پاره‌ای خصائص لهجه‌ای و رسم الخطی، واژه‌های واحدی که با دو اعراب یا حتی دو رسم الخط متفاوت آمده بود، در حکم غیر تکراری قلمداد کردیم و در جای خود آوردیم تا پژوهندگان علاقه‌مند به این مباحث، از فایده‌های مترتب بر آن محروم نمانند. ما خود اعتراف داریم که بهتر آن می‌بود که دست کم بسامد یک معنی فارسی در برابر یک واژه قرآنی را در قرآنهای متعدد می‌دادیم تا اطمینان محققان به درستی یا شیاع یک واژه در برابر یک تعبیر قرآنی بیشتر شود. اما متأسفانه به دلایلی این کار میسر نشد، زیرا لازم می‌آمد بیشتر از نیمی از قرآنهای مورد عمل دوباره فیش گردد.

تنوع قرآن‌ها و تعلق هر یک از آنها به عصر و زمان و لهجه و مکانی جداگانه سبب می‌شود که هر قرآن از قراءت و ضبط مکتبی خاص پیروی کند و یا با توجه به تنوع قراءات خود معانی متفاوت و یا متباینی از یک واژه را بر ما عرضه کنند. ما به هنگام تفکیک مدخل‌ها و واژه‌های قرآنی - چنان‌که پیش از این آوردیم - به تبعیت از معجم مبنای کارمان از قراءت و ضبطی واحد پیروی کردیم در حالی که تنوع معانی و صیغه‌ها بر اثر متابعت از قرآن اصلی، به قوت خویش باقی است.^۱

خواجہ دکنی

از این نشان دهکده آن عزیز فراموشی کنم اگر دوستی بکنند و در کار ما علی کنیزت
مرد در قیافه راسته کنیزت که وجه زیباترین در این دانش است به نظر نگار

[illegible]

۳۔ در کامیابی و شکست همه محتاج ثبوت هستیم در هر دو وجه آنکه کسی را هیچ
هیچ دست نگیرد و در هر دو وجه کار آن روز را از آن کتبه نوار و کتبه را با سر یک
نست و کاره کنترل در یون کتبه را به

[illegible]

۵۔ مریدانہ درجہ درشت، فغان، دردشن ارقم فرمے

۳ روزی خواست خدا نیکت ز مکت - قرانی نشر شد تمام
کتابی در دست من است که در آن ذکر خواص است در نه نه مستند است
فیضات قرآن ما

یاد و سپاس

دکتر احمد علی رجایی بخارایی، در یادداشتی که همان آغاز برای ما داده و ضوابط کار و تفکیک واژه‌های قرآنی و برابرهای آن را به تفصیل معین کرده بود- و اینک دستخط او در محل فرهنگنامه قرآنی نگهداری می‌شود- نوشته است: «روزی که به خواست خدای بزرگ فرهنگنامه قرآنی منتشر شود نام تمام کسانی که در تألیف آن رنج برده‌اند در مقدمه ذکر خواهد شد، در مقدمه مستندترین فرهنگ قرن ما» (صفحه سی) اکنون که فرهنگنامه قرآنی منتشر می‌شود و آن امید مقدس جامه عمل به خود می‌پوشد، خود او سالهاست که رخت به سرای باقی کشیده است و در یکی از غرفه‌های صحن مطهر، در حالی که حرم شریف هشتمین پیشوای شیعیان جهان را در قبله‌گاه خویش دارد، طلوع ستاره‌ای را که خود در آسمان ادب و فرهنگ ایران اسلامی به جستجویش برخاسته بود، انتظار می‌کشد.

این مقدمه در واقع بایستی به قلم استوار و شیرین او نوشته می‌شد و حق تمام کسانی را که با او همکاری کرده‌اند خود او بایستی می‌گزارد، دریغ و درد که پنجه اجل بی‌هنگام گلوی او را فشرده و او آرام و مطمئن در حالی که تا واپسین دم استوار و مردانه در برابر هیولای سرطان ایستاده بود در مرداد ماه ۱۳۵۷ به ندای پروردگار خویش پاسخ داد و جامعه ادب ایران را سوگوار کرد. حق شناسی ایجاب می‌کند که بر فضل تقدم و تقدم فضل و مهمتر از آن شوریدگی و شیفتگی او نسبت به مطالعات فارسی قرآن، تأکید ورزیم و برایش آمرزش و بخشایش یزدانی آرزو کنیم.

نخستین گروه از دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی مشهد که در کار فرهنگنامه به مرحوم رجایی دست یاری دادند عبارت بودند از: علی سلطانی گرد فرامرزی، ابراهیم قیصری، عبدالعلی معصومی، محمد جعفر یاحقی (نویسنده این مقدمه) و بعد هم یوسف میران موسوی، که سعیشان در تدارک مراحل آغازین فرهنگنامه و راه‌اندازی آن مشکور است.

پس از آن تدریجاً گروه دیگری به همکاری دعوت شدند که عبارت بودند از: محمدرضا نصیب پور، محمد جواد صدیقی، محمد اسماعیل مصحفی، حسین ادیالباغ مقدم، عباس هوتکانی، اصغر ارشاد سرابی، فریدون قندهاری، محمد نجفی، عباس صابری نجفی، عبدالحسین داوود پور، عبدالکریم شریعتی مزینانی، محمود یقینی، علاءالدین حجازی، محمد علی فارابی، فرامرز ناصری، محمد رضا پرسته پناه، سید محمود خسروانی شریعتی و حسینعلی بیهقی که همگی

با دستمزدی بسیار ناچیز مدتها به کار خود ادامه دادند و کار سنگین فیش برداری از قرآنهای کهن را دنبال کردند. بیشتر آن عزیزان بتدریج به سوی سرنوشت راهی تهران و دیگر شهرهای ایران عزیز شدند و آثار شیرین پنجه‌های رنج آموخته خود را در سینه یادداشتها و فیشهای موجود در فرهنگنامه به یادگار گذاشتند. دو تن از آن بزرگواران محمد جواد صدیقی و محمد اسماعیل مصحفی چند سال بعد از میان ما رفتند و در جوار بخشایش الهی آرمیدند، برای آنها هم بخشایش و آمرزش ابدی آرزو می‌کنیم.

چنان که پیشتر گذشت، در سال ۱۳۵۳ سازمان فرهنگنامه کم کم تعطیل شد. و برگه‌ها و یادداشت‌های موصوف سالها در غرفه‌های جنوبی صحن جدید به انتظار سپیده نشست. پس از انقلاب اسلامی که همکار محترم آقای دکتر محمد مهدی رکنی در رأس امور فرهنگی آستان قدس به خدمت مشغول شدند، ضرورت مراقبت از آن فیشها را به ایشان یادآوری کردم، بدون شک کوشش ایشان برای حفظ کیان فرهنگنامه و بعد از آن هم انتقال آن یادداشتها به بنیاد پژوهشهای اسلامی در خور یادآوری و امتنان است. بدون تردید شکفتگی فرهنگی و گامهای بلندی که در جهت نشر معارف اسلامی و انسانی طی سالهای پس از انقلاب در آستان قدس رضوی برداشته شده است، مدیون عنايات خاصه تولیت محترم آن، حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای عباس واعظ طبسی و سزاوار هرگونه سپاس است. همراهیها و همکاریهای جناب آقای دکتر محمود روحانی استاد دانشکده پزشکی مشهد و عضو محترم هیأت مدیره بنیاد که نمونه‌های کتاب خود را پیش از چاپ و نشر در اختیار ما می‌گذاشتند و در تصویب و شکل‌گیری جدید کار فرهنگنامه تأثیری بسزا داشتند، در خور سپاس و امتنان است. جناب آقای دکتر علی محمد برادران رفیعی معاون محترم فرهنگی آستان قدس رضوی، حجة الاسلام والمسلمین آقای واعظ زاده خراسانی رئیس هیأت مدیره و حجة الاسلام والمسلمین آقای علی اکبر الهی خراسانی سرپرست محترم بنیاد پژوهشهای اسلامی نیز در جهت تصویب و هدایت کار فرهنگنامه به مجرای تازه خود کوششهای سزاوار احترامی مبذول داشتند.

زمانی که در سال ۱۳۶۳ طرح تکمیل فرهنگنامه قرآنی در هیأت مدیره بنیاد به تصویب رسید، برای رسانیدن این بار سنگین دست یاری به سوی دوستان سابق و پژوهشگران پیشین فرهنگنامه دراز کردم از آن میان دوستان دیرینم آقایان عباس هوتکانی، حسین ادیالباغ مقدم، یوسف میران

سی و سه / مقدمه

موسوی. سید محمود خسروانی شریعتی، سید محمود یقینی، عباس صابری نجفی، اصغر ارشاد سرابی و فرامرز ناصری را به همکاری دعوت کردم. پس از مدتی آقای سید حسن مدرسی نیز به جمع ما پیوست و اینک بار سنگین تکمیل و تنظیم فرهنگنامه را این دوستان صمیمی و پژوهشگران صدیق و کوشنده به منزل مقصود نزدیک کرده‌اند. جای آن دارد که از همه آنها که مراحل سخت کارهای زمانگیر و چشم فرسای آن را با شکیبایی و بزرگمنشی و بزرگواری پشت سر گذاشته‌اند سپاسگزاری کنم. بدون شک پاداش این همه صبوری و کم توقعی را جز خداوند عالم الغیب و الشّهاده و حجت بر حقش حضرت امام ثامن علیه السّلام کسی نمی‌تواند بدهد.

والله یوفی اجر الصّابرين

محمّد جعفر یاحقی

سی و چهار / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کافذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						کامل	ناقص	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
کوفی	نخودی ضحیم	-	-	نیمه دوم قرن پنجم	-	+		۵۴	۱
ثلث	غسانبایغ حنای ضحیم	-	-	ظاهراً قرن چهارم	سعد بن عبد الجبار بن احمد	+		۱۷۳۲	۲*
نسخ آمیخته با محقق	نخودی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن پنجم	-	+		۹۹۹	۳
نسخ آمیخته با ثلث	نخودی ضحیم آهاردار	قرن ششم	خراسان بنت ابی القاسم	قرن پنجم	-	-	جزء اول قرآن	۲۷۵۲	۴
نسخ آمیخته با ثلث	نخودی ضحیم آهاردار	قرن ششم	خراسان بنت ابی القاسم	قرن پنجم	-	-	از آیه ۷۵ سوره یوسف تا پایان سوره ابراهیم	۲۷۵۳	۵
نسخ آمیخته با ثلث	نخودی ضحیم آهاردار	قرن ششم	خراسان بنت ابی القاسم	قرن پنجم	-	-	جزء بیت و ششم	۲۷۵۶	۶
نسخ آمیخته با ثلث	نخودی ضحیم آهاردار	قرن ششم	خراسان بنت ابی القاسم	قرن پنجم	-	-	آغاز جزء ۲۲ تا آیه ۲۲ سوره یس	۲۷۵۵	۷
نسخ متوسط	سمرقندی نخودی ضحیم	قرن ششم	خراسان بنت ابی القاسم	اوایل قرن چهارم	-	-	از آیه ۶۱ سوره یونس الی ۲۵ ابراهیم	۲۳۰۹	۷** مکثور

*نظر به این که قرآن شماره یک به رغم تاریخ حدسی جدیدترش، از خصایص لهجه ای و لغوی فراوانی برخوردار بود بر این قرآن مقدم داشته شد.

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نسخ	۲۰۵	۳۰×۲۹	تیماج عثمانی	اسامی سور به زر و تحریر، اعراب به شنگرف، فواصل آیات گرده زرین، نشانه حواشی شمس زرین منقش.	از نظر مفردات فارسی و ساختهای غریب لهجای در میان همه متون فارسی بی‌مانند است. این قرآن با نام قرآن قدس با مقدمه مبسوط به کوشش دکتر علی روائی چاپ شده است.
نسخ		۳۶/۴×۲۸/۳	—	تذهیب و طلاکاری بی‌نظیر، فاصله آیات با دایره زرین، سر سوره‌ها مستطیل که نام و شماره آیات ذکر شده است.	مختصات ترجمه به قرن چهارم یا اوایل قرن پنجم متعلق می‌شود و با نام متنی پارسی از قرن چهارم توسط مرحوم دکتر ربیعی چاپ شده است.
نسخ آمیخته با تعلیق	۴۶۸	—	تیماج ضریبی	فواصل آیات مخروطی زرد، سجاوندی به لاجورد، اسامی سور به خط رفاع، بسمله‌ها محقق و گاهی مسلل.	از آغاز تا آیه ۳۲ بقره و از آیه ۳۵ سوره نباء تا پایان قرآن نونویس است. ترجمه ماوراءالنهری است.
نسخ	۴۰	۲۵×۱۷	تیماج ضریبی قدیمی قهوه‌ای	اسامی سور به زر و تحریر به قلم رفاع، دو صفحه اول دارای کتیبه، نشانه‌های فواصل آیات مخروطی مدّور و مذهب، اعراب به شنگرف.	از نظر ترجمه و رسم الخط و اعراب در خور توجّه است.
نسخ	۴۰	۲۵×۱۷	تیماج ضریبی قدیمی قهوه‌ای	اسامی سور به زر و تحریر به قلم رفاع، دو صفحه اول دارای کتیبه. نشانه‌های فواصل آیات مخروطی مدّور و مذهب، اعراب به شنگرف.	از نظر ترجمه و رسم الخط و اعراب در خور توجّه است.
نسخ	۶۰	۲۵×۱۷	تیماج ضریبی قدیمی قهوه‌ای	اسامی سور به زر و تحریر به قلم رفاع، دو صفحه اول دارای کتیبه. نشانه‌های فواصل آیات مخروطی مدّور و مذهب، اعراب به شنگرف.	از نظر ترجمه و رسم الخط و اعراب در خور توجّه است.
نسخ	۴۹	۲۵×۱۷	تیماج ضریبی قدیمی قهوه‌ای	اسامی سور به زر و تحریر به قلم رفاع، دو صفحه اول دارای کتیبه. نشانه‌های فواصل آیات مخروطی مدّور و مذهب، اعراب به شنگرف.	از نظر ترجمه و رسم الخط و اعراب در خور توجّه است.
	۱۱۵	۲۱×۱۶/۵	—	در دو صفحه نخستین تذهیب دارد. سر سوره‌ها بنخط کوفی زرین	ترجمه موزون و نزدیک به وزن عروضی و گاه نقل مفهومی است. پلی میان شعر هجایی و عروضی به همت مرحوم دکتر ربیعی چاپ شده است.

✻ ✻ مرحوم دکتر احمدعلی ربیعی که این ترجمه را تصحیح و چاپ کرده تاریخ آن را «اواخر قرن سوم و اوایل چهارم» حدس زده‌است. اما به دلیل کهنگی و اهمّیت واژه‌ها از لحاظ کار این فرهنگنامه همه قرآنهاى قبلى را بر آن مقدّم داشتیم.

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	فرهنگنامه	ثبت کتابخانه آستان قدس						متن
۸	۲۷۵۱	-	-	قرن پنجم	خراسان بنت ابی القاسم	قرن ششم	نخودی ضخیم آهاری	نسخ آمیخته به ثلث
۹	۴۶۴۰	-	-	قرن پنجم	ابوالحسن بن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنایی ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۰	۱۷۷۱	-	-	قرن پنجم	ابوالحسن علی شنفی	-	حنایی	نسخ نزدیک به کوفی
۱۰ مکرر	-*	-	-	احتمالاً قرن پنجم	-	-	تیره رنگ ضخیم	ثلث
۱۱	۴۶۴۱	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنایی ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۲	۴۶۴۲	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنایی ضخیم آهار مهره	ثلث محقق

قرآنهاي فاقد شماره ثبت در این جدول جزء قرآنهاي مکشوفه بوده که هنگام فیش برداری شماره مسلسل نداشته است.

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
نسخ	۵۳	۲۵×۱۷	-	اسامي سوره به زر و تحرير به قلم رقا، دو صفحه اول داراي كتيبه. نشانه هاي فواصل آيات مخروطي مذور و مذهب، اعراب به شنگرف.	ترجمه در خور و كهن، مختصات رسم الخط آن داشتن دو نقطه زير حرف (ي) و نداشتن نقطه بر روي زير بسياري از حروف در كلمات است.
نسخ تحريري	۶۴	۱۹×۱۶	تيماج پاكتي ضري با آستر فناويز	سر سوره ها كتيبه مرصع و مذهب با گره بندي شميري، اسم سوره به خط كوفي، نشانه حواشي شمس و بادامي زرين مرصع، فواصل آيات گل زرين پنج پز.	از نظر مفردات و خاصايس زباني در خور توجه است. كه و چه غالبا بدون ها و پيوسته به كلمه بعد است. دال و ذال به قانون كهن حروف فارسي پ، ج، ژ، داراي يك نقطه است.
نسخ نزديك به كوفي	۲۳۲	۳۵/۵×۱۲	مقوا پلاستيك جديد، شيرازه بندي	ظهر برگ اول، سر تا پاي متن صفحه داراي گره بندي به زر و تحرير مشكي به شيوه عهد غزنوي، در حواشي صفحات نشانه هاي ترنج و شمس زرين، اسامي سوره به زر و تحرير، سر سوره ها داراي يك ترنج بادامي زرين مرصع.	ترجمه گاهي از حد ترجمه لفظ به لفظ گذشته و تفسيرگونه شده، اوراق پراكنده اين قرآن در سال ۱۳۴۹ از لاي جدارهاي حرم مطهر پيدا شده و كتاب گزاره از بخشي از قرآن كريم به اهتمام دكتور باحقي مربوط به اين قرآن است.
نسخ	۱۴۳	۳۴/۵×۲۱/۶	-	هر ده آيه در حاشيه مذهب با كلمه عشر مشخص شده، اعراب با نقطه هاي سرخ، تشديد و جزم با رنگ كبود نمايش داده شده، فواصل آيات دواير زرين خورشيدوش، هر سوره مستطيل منقش و آراسته دارد كه از يكسو به ترنجي مي پيوند.	رسم الخط قاعده دال و ذال رعابت شده، پ و ج با يك نقطه، حرف ف با سه نقطه، در مقدمه آقاي دكتور احمد علي رجايي بر سورة مائده از قرآن كوفي كه در سال ۱۳۵۰ چاپ شده مختصات ترجمه و رسم الخط آمده است.
نسخ تحريري	۶۴	۱۹×۱۶	تيماج پاكتي ضري با آستر فناويز	يك كتيبه منقش و مذهب با حاشيه گره بندي در آغاز جزء دهم و دو كتيبه مقفل كه با جداول زر و تحرير بهم پيوسته در آخر نسخه.	پ و ج و ژ داراي يك نقطه، دال و ذال به قانون كهن، از نظر برابري هاي فارسي غني است، كه و چه غالبا بدون ها و پيوسته به كلمه بعد است.
نسخ تحريري	۶۴	۱۹×۱۶	تيماج پاكتي ضري با آستر فناويز	داراي سه كتيبه به ترتيب زربوش با كتابت كوفي و دومي مستطيل منقش مجدول كتابت به رقا و سومي كتيبه پنج و برگ زربوش.	از نظر رسم الخط و برابري هاي فارسي مانند قرآن شماره ۱۱ است.

سی و هشت / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						متن
۱۳	۴۶۴۳	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۴	۴۶۴۴	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۵	۴۶۴۶	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۶	۴۶۴۷	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۷	۴۶۴۸	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۸	۴۶۴۵	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق
۱۹	۴۶۴۹	-	-	قرن پنجم یا اوایل قرن ششم	کریم الدین جمال الاسلام ابوالحسن ابن ابی الفضل	آخر ربیع الاول ۵۸۴	حنای ضخیم آهار مهره	ثلث محقق

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نسخ تحریری	۶۴	۱۹×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	دارای سه کتیبه - اولی زربوش با دو گره بندی و نقش اسلیمی و عنوان کوفی با لاجورد، دو کتیبه دیگر مجدول مخطوط به قلم رفاع به زر، صفحه آخر نسخه دارای گره بندی زرین در حاشیه.	از نظر رسم الخط و برابریهای فارسی مانند قرآن شماره ۱۱ است.
نسخ تحریری	۷۳	۲۰×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	آغاز نسخه دارای کتیبه زرین با نقش اسلیمی و عنوان کوفی به زنگار، سه سوره دیگر مستطیل مجدول با زمینه زعفرانی پیچ و برگ و تحریر مشکى و عنوان به خط رفاع.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.
نسخ تحریری	۶۸	۱۹×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	آغاز نسخه دارای کتیبه زرین با نقش اسلیمی و عنوان کوفی به زنگار، سه سوره دیگر مستطیل مجدول با زمینه زعفرانی پیچ و برگ و تحریر مشکى و عنوان به خط رفاع.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.
نسخ تحریری	۷۰	۲۰×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	آغاز نسخه دارای کتیبه زرین با نقش اسلیمی و عنوان کوفی به زنگار، سه سوره دیگر مستطیل مجدول با زمینه زعفرانی پیچ و برگ و تحریر مشکى و عنوان به خط رفاع.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.
نسخ تحریری	۷۱	۲۰×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	آغاز نسخه دارای کتیبه زرین با نقش اسلیمی و عنوان کوفی به زنگار، سه سوره دیگر مستطیل مجدول با زمینه زعفرانی پیچ و برگ و تحریر مشکى و عنوان به خط رفاع.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.
نسخ تحریری	۶۹	۲۰×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	دارای کتیبه زربوش با طرح اسلیمی و عنوان کوفی در آغاز نسخه سه کتیبه دیگر مجدول با زمینه مخطوط.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.
نسخ تحریری	۶۵	۱۹×۱۶	تیماج پاکتی ضری با آستر قناویز	دارای کتیبه زربوش با طرح اسلیمی و عنوان کوفی در آغاز نسخه سه کتیبه دیگر مجدول با زمینه مخطوط.	دال و ذال به قانون کهن، پ و چ و ژ دارای یک نقطه و از نظر برابریهای فارسی غنی است.

چهل / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	فرهنگنامه	ثبت کتابخانه آستان قدس						متن
۲۰	۴۶۵۰	-	-	ظاهراً قرن پنجم	-	-	حنایی ضخیم آهاردار	نسخ کهن
۲۱	۴۶۵۱	-	-	ظاهراً قرن پنجم	-	-	حنایی ضخیم آهاردار	نسخ کهن
۲۲	۷۷	-	-	احتمالاً قرن پنجم یا ششم	محمد مهدی بن حاج علی اصغر قزوینی	۸ رجب ۱۱۲۲	حنایی ضخیم آهاردار	کوفی متکامل
۲۳	در زمان فیش برداری شماره نداشته	-	-	اواخر قرن پنجم	-	-	-	ثلث
۲۴	۶۶۱	+	ابوعلی حسن بن محمد بن حسن خطیب	شنبه ۱۳ صفر ۵۵۶ هـ ق	محمد بیگ بزار ساوویی	ربیع الاول ۱۱۲۱	نخودی ضخیم	کوفی نزدیک به نسخ
۲۵	۱۴۴	-	-	ظاهراً قرن ششم	محمد بن عباس بن ابی الطیب	-	نباتی ضخیم آهار مهره	ثلث
۲۶	۵۰۸	-	-	حدود قرن ششم	-	-	نخودی آهاری خشک	ثلث ماوراء التهری

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
نسخ كهن	۵۲	۲۰×۱۶/۵	تيماج ضربي لبه دار نقيس	دو صفحه اول داراي كتيبه هاي گل و پيچ مسلسل زرين نيزه دار، اسامي سور به قلم رقاع به زر و تحرير، حاشيه نيزه دار، فواصل آيات نشانه زرين با تحرير شنگرف.	رسم الخط برشي از حروف متمايل به كوفي و برشي حروف متمايل به ريسان. اعراب با نقطه هاي شنگرف، تشديد و علامت وقف به زنگار و لاجورد است.
نسخ كهن	۴۸	۲۰×۱۶/۵	تيماج ضربي لبه دار نقيس	دو صفحه اول داراي كتيبه هاي گل و پيچ مسلسل زرين نيزه دار، اسامي سور به قلم رقاع به زر و تحرير، حاشيه نيزه دار، فواصل آيات نشانه زرين با تحرير شنگرف.	رسم الخط برشي از حروف متمايل به كوفي و برشي حروف متمايل به ريسان. اعراب با نقطه هاي شنگرف، تشديد و علامت وقف به زنگار و لاجورد است.
نسخ تحريري	۱۲۱	۱۹×۱۳	—	يك كتيبه منقش و مذهب با حاشيه گره بندي جداول زر و تحرير بهم پيوسته.	داشتن (ق) آخر كلمه با دو نقطه بر روي آن. اهميت آن در زبان ترجمه و اعرابهاي آن است.
نسخ	۴۹	۱۹/۸×۱۶	—	بالاي صفحات اول و دوم و دو شمس زرين، پايان هر پنج آيه قنديل زرين و در كنار صفحه شمس زرين، اعراب حروف نقطه قرمز.	توين با دو نقطه قرمز مشخص شده، حرف مفتوح يك نقطه قرمز در بالا و حرف مكسور يك نقطه در زير.
نسخ	۲۲۴	۲۵/۵×۳۷	تيماج ماشي درون تيماج ترياكي	دو صفحه اول چهار كتيبه نقش اسليمي و زنجيري، اسامي سور به رقايع و به زعفران.	دال و ذال بر قاعده قديم، در ترجمه به مراد و معني بيشتر توجه شده، صفحه اول و دوم اسما الحسنى به خط كوفي، بشرح كامل در كتاب ترجمه قرآن (قرآن ري) به اهتمام دكتور باحقى آمده است.
ثلث	۷۰	۱۶×۱۰/۵	تيماج ضربي قديمي	دو صفحه صدر كتاب متن زربوش با دواير و گره بندي آغاز جزء و كتيبه زربوش تشعيري، نشانه هاي حواشي شمسي زرين است.	ترجمه گاهي صورت تفسيرى پيدا مى كند و ارزش لهجه اي آن بيشتر از ارزش لغوي آن است.
نسخ تحريري	۳۷	۲۵/۵×۱۸/۵	تيماج عنايي كهنه دورويه	ترجمه چند برگ اول به شنگرف و رموز وقف بخشي از قرآن شنگرف است، يك سطر با سرنج و سطر ديگر با رنگ سياه نوشته شده است.	ترجمه فارسي كهن، از نظر كتابت و رسم الخط حائز اهميت است.

چهل و دو / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						متن
۲۷	۲۰۶۴	-	-	اصل نسخه ظاهراً قرن ششم و اوایل قرن هفتم	-	-	حنایی ضخیم آهار مهره	ثلث جلی
۲۸	۱۹۲۰	-	-	اوایل قرن ششم	-	-	نخودی ضخیم حنایی	ریحان جلی
۲۹	۱۸۵۶	+	-	حدود قرن ششم	-	-	غسانبالغ نخودی آهار مهره	ثلث محقق جلی
۳۰	۲۰۴۶	+	-	اوایل قرن ششم	-	-	حنایی ضخیم	ثلث محقق
۳۱	۱۸۷۹	-	-	ظاهراً اوایل قرن ششم	-	-	نخودی آهار مهره ضخیم	ریحان خوش
۳۲	۶۲۸	-	-	ظاهراً قرن ششم	-	۲۴ صفر ۹۲۱	حنایی روشن و ضخیم	ثلث محقق
۳۳	۲۸	-	-	اواخر قرن ششم	-	-	حنایی روشن و ضخیم آهاری	ثلث جلی ریحانی
۳۴	۱۸۹۲	+	-	ظاهراً قرن ششم	-	-	نباتی ضخیم	ریحان جلی خوش
۳۵	۳۳ و ۳۴	-	-	ظاهراً قرن ششم	-	-	حنایی ضخیم آهار مهره	ثلث ریحانی

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نسخ آمیخته به کوفی	۲۷۰	۴۰×۲۹	تیماج بیاض کهنه	اوراق مجدول به سرنج، نشانه‌های حواشی شمس ززین مجدول و مشعر و منقش، سر سوره‌ها کتیبه‌های ززین منقش.	دال و ذال به قاعده قدیم حرف، پ و ج اغلب دارای یک نقطه و حرف ژ سه نقطه دارد گاهی حرف س دارای سه نقطه تحتانی است.
نسخ چلیپایی	۱۴۱	۳۰×۱۹	تیماج مشکى	در صدر نسخه یک شمس ززین، دو صفحه افتتاح دارای دو کتیبه، آغاز سوره آل عمران یک کتیبه بی‌اندازه نفیس فواصل آیات گل ززین ده‌بر مرصع.	آثار لهجه بلخ و بخارای قدیم را در آن می‌توان یافت دال و راء دارای نقطه تحتانی، آنچه و آنکه بصورت انج و انک آمده است.
نسخ خوش	۳۷۷	۳۹×۲۶	تیماج مشکى کهنه، عطف و گوشه‌ها تیماج عنابی	فواصل آیات ستاره‌نشان، اسامی سوره به خط رقاع و قلم زر و تحریر، اوراق غالباً وضائی شده.	آنچه به صورت: انج، آنکه به صورت: انک، حروف پ، ج، ژ با یک نقطه، از نظر ترجمه و لهجه دارای ارزش فراوان است.
نسخ تحریری	۲۹۵	۳۳×۲۷	تیماج ضری قهوه‌ای سباف دار	فواصل آیات گل شش پر ززین مرصع، سر سوره‌ها به قلم رقاع به زر و تحریر.	دارای خصوصیت‌های لغوی و رسم الخط کهن، از نظر ترجمه بسیار کهن و در آن کلمات عربی مشاهده می‌شود.
نسخ خوش	۲۵۸	۳۵×۲۵	تیماج قهوه‌ای نوساز	سر سوره‌ها کتیبه ززین منقش، عبارات کتیبه‌ها به لاجورد و سوره اعراف با تذهیب بسیار نفیس.	دال و ذال به روش کهن، آنکه و آنچه به صورت انک و انج، پ و ج با یک نقطه، ترجمه بسیار کهنه به سبک قرن پنجم، دارای تفسیر قصص.
نسخ	۱۵۳	۲۸/۵×۱۹/۵	تیماج قهوه‌ای	صدر نسخه شمس ززین، دو صفحه افتتاح کتیبه‌های منقش، سر سوره‌ها منقش و ززین، فواصل آیات گل شش پر.	گاف با یک سرکش، حروف فارسی پ، ژ، ج با یک نقطه و گاهی با سه نقطه، حرف ف که بعد از همزه مفتوح آید با سه نقطه است.
نسخ	۵۹	۳۲/۵×۲۰/۵	تیماج ضری پاکتی قهوه‌ای	دو صفحه اول مجدول به زر و تحریر لاجورد، سر سوره‌ها کتیبه ززین، فواصل آیات گل ززین شش برگ.	ترجمه پارسی سره و واژه‌های تازی در آن اندک است.
نسخ خفی	۱۶۸	۴۳×۲۹	تیماج عنابی کهنه دوروبه	ترجمه چند برگ اول به شنگرف و رموز وقف بخشی از قرآن نیز به شنگرف.	رعایت دال و ذال بطور یکتواخت نشده، حرف ج گاهی با سه نقطه و گاه با یک نقطه، یاء مفرد غالباً دارای دو نقطه فوقانی است.
نسخ تحریری	هر جزوه ۵۲	۲۴×۱۶	تیماج قهوه‌ای لبه‌دار با نقش ضری کهن	فواصل آیات دوایر شنگرفی، عنوان سوره‌ها به شنگرف.	«که و چه» به صورت کی و چی، واو معدوله گاه محذوف، آنچه و آنکه به صورت انک و انج، یاء مفرد (ی) دارای دو نقطه تحتانی است.

چهل و چهار / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						ناقص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
نسخ جلی ترکستانی	نخودی آهار مهره	۱۰۶۱ رمضان	میرحلیم بدخشانی	احتمالاً قرن ششم	-	۷ صفحه از اول و ۴ صفحه از آخر بدون ترجمه	-	۱۸۵۹	۳۶
ثلث محقق	حنایی ضخیم	-	-	ظاهراً قرن ششم	-	سوره مائده	-	۱۷۷	۳۷
ثلث آمیخته به ریحان و محقق	نخودی مایل به حنایی	-	-	ظاهراً قرن ششم	-		+	۱۸۲۶	۳۸
ثلث جلی	نخودی مایل به حنایی آهاری	-	-	ظاهراً قرن ششم			+	۱۷۶۶	۳۹
ریحان جلی	حنایی ضخیم آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن ششم	-	از آیه ۲۱ بقره تا پایان و آل عمران، سوره نساء، کوثر، کافرون، نصر و تبت در پایان	-	۲۰۵۳	۴۰
محقق	خانبالغ نخودی	دی ماه ۱۳۵۳	فرهنگ کوهی	ظاهراً قرن ششم	-		+	۱۷۱۳	۴۱
نسخ خوش	نخودی چرکین	-	-	ظاهراً قرن ششم	-		+	۲۱۰۰	۴۲
نسخ جلی به شیوه ماوره النهر	حنایی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن ششم	-	از آیه ۴۶ سوره بقره تا آیه ۲۵ سوره نازعات	-	۱۸۷۴	۴۳

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
نسخ خفین خوش	۳۸۸	۴۴×۲۷	روغنی ماشی ضربى، عطف و سجافها تیماج قهوه‌ای	اوراق مجدول به شنگرف، ترجمه به شنگرف، فواصل آیات گل چهار پر رنگین.	حروف پ، ج با یک نقطه و حرف ژ با سه نقطه، می استمرارى جدا از فعل کتابت شده است.
نسخ	۷۰	۱۳/۵×۱۱	تیماج ضربى	دو صفحه اول دارای کتیبه زین، فواصل آیات نشانه‌های زرد و حواشی دواير منش.	اعراب ترجمه به صورت نقاط شنگرفى و تشدید و جزم با زنگار داده شده است، واژه‌های کهن و ناشناخته‌ی شیبه قرآن شماره یک دارد.
نسخ	۳۵۸	۴۵×۲۸	تیماج دوروى خرمایى	فواصل آیات با دواير تحریردار، و سر سوره‌ها با کتیبه قهوه‌ای منش تحریردار، اسامی سور به خط رفاع با شنگرف.	حروف فارسى پ، ج، ژ با یک نقطه، آنچه و آنکه به صورت انک و انج به قلم چند کتابت تحریر یافته است.
نسخ خفین	۵۱۱	۳۹×۲۴	تیماج قرمز ضربى، عطف تیماج مشکى	اسامی سوره‌ها با شنگرف، کلمه الله در همه جا با شنگرف، فواصل آیات گل چهار پر زرد مرصع.	حرف ى با دو نقطه در زیر و کلمات آنچه و آنکه به صورت انج و انک، حرف موصول که به صورت کی، ۲۹ صفحه از آغاز و ۳ صفحه از انجام آن نونویس شده است.
نسخ ریز چلیپایى	۱۹۹	۳۰×۲۰	-	فواصل آیات با شمس زین کوچک و نشانه خمسات و عشرات و جزء با شمس‌های زین بزرگتر در حاشیه.	(گ) با یک سرکش، پ، ج، چ، پ با یک نقطه بجای واو همیشه یا او بکار رفته ترجمه استوار، در برخی موارد اعراب گذارى شده، با قرآن شماره ۱۰ همخوانها و همگونیهای دارد.
-	۳۸۵	۲۸×۲۳	ساغرى ضربى پاکنى	متن اصلى با مرکب قهوه‌ای و ترجمه با سرنج کتابت شده، حواشی دارای شمس‌های الوان.	ابدال د به ت، آنانکه به صورت آنانک، هرک به جای هرکه، ف با سه نقطه و س با سه نقطه در زیر است. برگه‌ای از آغاز و انجام نونویس شده.
نسخ ریز	۴۵۵	۲۸×۱۵	ساغرى قهوه‌ای	برخی سر سوره‌ها کتیبه منش، اسامی سور به رنگ زرد و تحریر به قلم رفاع، فواصل آیات دواير زرد، دو صفحه افتتاح کتیبه‌های منش، اسامی سور به خط ثلث.	از نظر زیان و مفردات و رسم الخط در خور توجه است. سه صفحه اول و ۸ صفحه آخر نونویس شده، حروف فارسى که سه نقطه دارند غالباً با یک نقطه، دال و ذال گاه بر قاعده کهن است.
نسخ معمولى خوش	۲۹۰	۴۷×۳۱	تیماج سبز، عطفه مشكى	فواصل آیات گوی قهوه‌ای با تحریر مشكى، رموز وقف با شنگرف، صفحات مجدول به لاجورد و شنگرف.	اختلاف قراءت و فوائد تفسیری و خواص برخی از سور و سبب نزول بعضی آیات در حاشیه مذکور است. حروف فارسى با یک نقطه، می استمرار جدا از کلمه آمده است.

چهل و شش / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						ناقص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
ثلث محقق کهن	-	-	-	اواخر قرن ششم	-	از اواسط آیه ۳۰ سوره انعام تا آیه ۲۵ سوره فتح	-	-	۴۴
ثلث جلی	خطای ضخیم حنایی	غزوه ربیع الثانی ۱۳۲۸	-	احتمالاً قرن ششم	-	بازمانده بخشی از تفسیر طبری	-	۸۲۳	۴۵
ریحان	نخودی	-	قلجق سلطانی معزی	رمضان ۶۰۵	-	از آیه ۲۱ سوره فرقان تا ۱۳۰-جزاب	-		۴۶
نسخ آمیخته به ریحان	نخودی آهار مهره ضخیم	تیرماه ۱۳۱۳	مسجد ولی خان اسدی	اول محرم ۶۸۲ یا اول رمضان	مسجدین علی‌الحامدی	از آیه ۶۵ سوره مؤمنون تا ۲۰ سبا	-	۲۰۸۱	۴۷
ریحان خوش	نخودی آهار مهره	ظاهرأ ۱۱۰۶ ق. هـ	بابا ابراهیم اریاب طرب	قرن هفتم	-		+	۱۶۵	۴۸
ریحان	خطای روشن آهار مهره	-	-	ظاهرأ قرن هفتم	-	از آیه ۴۷ سوره بقره تا ۱۱ سوره جن	-	۴۶۶	۴۹
ثلث	-	-	-	قرن هفتم	-	سوره حمد بعد از اواسط آیه ۳۰ سوره بقره تا ۸۳ بقره، توبه تا آیه ۹۳	-	-	۵۰

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نسخ مخلوط	۹۶	۲۰/۵×۳۲/۵	-	هر صفحه مشتمل بر ۶ سطر متن به رنگ مشكي و ۶ سطر ترجمه به رنگ قرمز.	گذاشتن سه نقطه زير حرف ص و يك نقطه زير حرف ر و دو نقطه زير حرف ي، ابدال د به ت و ب به ف، ترجمه پيشتر به صورت تفسيرى است.
غالباً نسخ و گاه ثلث	۱۲۹	۳۵×۲۹	-	فواصل بين آيات دواير چند ترك زرين، سر سوره ها مستطيل داراي اندكي تذهيب، اسامى سور به خط كوفي و قلم زر و گاه تحرير دار در زمينه لاجوردى و ستاره نشان.	حروف پ، چ با يك نقطه، آنچه و هر چه به صورت آنچه و هرج، ادغام دو حرف هم بنس مانند دوست تر به صورت دوستر، احتمالاً كهته ترين ترجمه تفسير طبرى باشد. رك، نامه آستان قدس شماره مخصوص ص ۱۰۳ مقاله دكتور رجايى.
نسخ	۱۵۰	۴۲×۳۰	-	صفحات دوم سوم لوح زرين پيوسته از ميان به دو ترنج زرين مى باشد، صفحات ۴ و ۵ كتيبه يا حاشيه زرين، نشانه هاى خمس و عشر يا شمس زرين و قنديل زرين، فاصله آيات طلا كوب و كلمه الله با خط زر.	انك و انج به جاي آنكه و آنچه، گذاشتن دو نقطه زير حرف ي.
نسخ	۱۹۱	۲۷×۱۸	روغى نوكار	سر سوره ها كتيبه هاى قلمدانى زرين تشعيرى، اسامى سور به الوان و تحرير به قلم رفاع، فواصل آيات گل ۱۶ برگ زرين، اوراق مجدول به زر و شنگرف و لاجورد.	از نظر رسم الخط و واژه شناسى و دستورى حائز اهميت است، تحرير دال و ذال به شيوه كهن، ي مفرد و ي پا يانى داراي دو نقطه فوقانى و گاه تحتانى، آنكه و آنچه به صورت انك و آنچه.
-	۴۸۶	۳۰/۵×۲۲	تيماج خرمابى	شمه ها و قنديلها زرين در حواشى، سر سوره ها داراي كتيبه اى مخطوط. فواصل آيات ستاره نشان و گل ۶ پر مروض، صدر نسخه تمام تذهيب.	كتابت ترجمه قلم انداز و اغلب غير منقوط و دير ياب است.
نسخ كهن	۳۷۹	۳۷/۵×۲۹	تيماج ضيبرى ترنج دار	اوراق مجدول به جدول عريض زر و شنگرف، فواصل آيات گل شش پر و هفت پر زرين مروض، نشانه هاى حواشى شمس و قنديل زرين، اسامى سور به خط رفاع با سفيد.	قواعد كهن رسم الخط رعايت شده از جمله ياء آخر كلمه داراي دو نقطه فوقانى است، نقش مهرى به هيات تاج يا عبارت وقف روضه رضويه در چند موضع وجود دارد.
-	۲۰	۱۹/۵×۱۵/۸۰	-	بالاى صفحه يك مذهب، پا يان هر آيه ستاره زرين، در كنار صفحه براى هر ۵ آيه شمس زرين و در پا يان پنج آيه يك قنديل زرين.	صفحات ۵ سطرى است و در ذيل هر سطر ترجمه نوشته شده است. زمانى كه در دست فيش بردارى بوده شماره ثبت كتابخانه نداشته است.

چهل و هشت / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	کامل	ناقص						متن
۵۱	-	آیاتی از سوره های یونس، نور، قمر فرقان، مؤمن ذاریات	-	قرن هفتم	-	-	-	-
۵۲	۳۷۸	آیه ۶۶ سوره بقره الی ۴ سوره فتح	-	قرن هفتم	اسماعیل سلمانی رازی	۸ ذیحده ۸۲۴	نخودی آهار دار	نسخ جلی
۵۳	۱۱۴۴	از آیه ۴۱ سوره بقره تا سوره عصر	-	اوایل قرن هفتم	-	-	نخودی ضخیم	ریحان
۵۴	-	آیه ۱۱ سوره حج تا پایان سوره نوح	-	اوایل قرن هفتم	-	-	-	ریحان
۵۵	۶۳۱	از سوره فاتحه تا پایان سوره کهف	-	ظاهراً قرن هفتم	حاجی نهال جمادی الثانی ۱۰۴۷	-	نسخودی ضخیم صیقلی	محقق جلی
۵۶	۹۸۱	آغاز و انجام تونویس شده	-	قرن هفتم	-	-	نخودی آهار مهره	ریحان منصوره
۵۷	۱۴۷۰	نیمه اول قرآن تا پایان سوره کهف	-	قرن هفتم	-	-	نخودی تیره ضخیم آهار مهره	ثلث ریحانی
۵۸	۹۵۷	آغاز سوره بقره تا اوایل سوره احزاب	-	ظاهراً قرن هفتم	-	نیمه دوم قرن دهم	نسخودی ضخیم صیقلی	محقق جلی

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
-	۵۷		-	-	ترجمه آمیخته به عربی است لغات نادر در آن دیده می شود.
نسخ خفی	۴۱۳	۳۴×۲۶	تیماج ماشی	اسامی سور به قلم رفاع به زر و تحریر و بعضی به زعفران و تحریر، فواصل آیات گل چار پر و دواير زعفرانی، بسمله به قلم محقق.	ترجمه فارسی قابل توثیه است و از نظر احتوای پر و آژه های ناب پارسی قابل ملاحظه.
نسخ آمیخته به ثلث	۲۳۲	۴۵×۲۹/۵	تیماج ضری	ترجمه به شنگرف، سر سوره ها بوم زرین، خواص و شماره آیات و کلمات و حروف سور به سفیده و تحریر و سر سوره دارای برگ و بیج، فواصل آیات گل زرین.	از نظر رسم الخط و اعراب و ترجمه فارسی قابل توثیه است. قاعده دال و ذال رعایت شده از آیه ۴۱ سوره بقره تا سوره عصر و همچنین آیه از آغاز سوره یس کسر دارد.
نسخ	۲۲	۴۴×۳۲/۵	-	سر سوره ها مستطیلی مذهب، علامت آخر هر آیه ستاره شش پر- ده آیه و ۵ آیه شمسایی بزرگ و کوچک.	از زمره قرآنهاى باز یافته به هنگام تخریب دیوار حرم مطهر حضرت امام رضا(ع) در سال ۱۳۴۸ که در زمان فیش برداری شماره کتابخانه نداشته است.
نسخ بسیار خوش	۴۲۶	۳۵×۲۷	تیماج خرمایی ضری با ترنجها و سر ترنجها	اسامی سور به شنگرف و زنگار به قلم محقق ترجمه و سجاوندی به شنگرف.	از نظر لغت و لهجه حائز اهمیت است، ترجمه فارسی این قرآن اعراب دارد، اشعاری در حاشیه دارد.
نسخ	۳۷۶	۲۷×۲۳	تیماج ضری تونج دار	اوراق مجدول به شنگرف، اسامی سور به شنگرف، فواصل آیات دارای نشانه های گل زرد چهار پر.	زبان ترجمه استوار و از نظر واژه های فارسی دارای اهمیت است، اکثر صفحات وصالی شده، ۱۴ برگ از آغاز و ۸ برگ از پایان نونویسی شده که بدون ترجمه است.
نسخ	۲۲۶	۳۶×۲۹	تیماج خرمایی	آغاز سوره بقره کتبه و ذیل با نقوش هندسی، بین سطور منقط با نقش اسلیمی، سر سوره ها کتبه زرین، فواصل آیات گل هشت پر.	ترجمه نا استوار است ولی واژه های کهن در آن به چشم می خورد. این قرآن افتادگی و نونویسی بسیار دارد.
نسخ کهن	۳۴۱	۴۰×۳۰	تیماج ضری با نقوش هندسی	اسامی سور به خط رفاع زرین محزر، فواصل آیات گل زرین بازده پر مرصع.	از نظر برابرهای فارسی زیباست و رسم الخط پای آخر و مفرد دارای دو نقطه فوقانی است و حروف خاص فارسی بر قاعده عربی کتابت شده.

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاخ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						متن
۵۹	۱۲۵۲	-	-	ظاهراً قرن هفتم	-	-	-	کوفی خام ترکستانی
۶۰	۱۴۹۷	-	-	ظاهراً قرن هفتم	قاضی رفیع الدین حسینی	۱۰۴۳ هـ. ق	نخودی آهار مهره	ثلث ریحانی
۶۱	۹۷۸	+		ظاهراً قرن هفتم	عبدالله	ظاهراً قرن ۱۲	نخودی آهار مهره	ثلث ماوراء النهری
۶۲	۶۳۲	-	-	ظاهراً قرن هفتم	-	-	حنایی ضخیم	ریحان
۶۳	۶۲۲	-	-	ظاهراً قرن هفتم	-	-	نباتی تیره ضخیم	محقق جلی
۶۴	۹۹۰	+	-	احتمالاً قرن هفتم	امام قلی بیگ یوز باشی	رمضان ۱۱۳۵	نخودی ضخیم آهار مهره	ریحان
۶۵	۶۹۱	+	-	احتمالاً قرن هفتم	-	از مهر کتابخانه روضه رضویه پیدا است که مربوط به قرن دهم است.	حنایی و نخودی آهاری	ثلث محقق
۶۶	۴۱۳	-	-	احتمالاً قرن هفتم	-	-	نخودی سمرقندی	ثلث ماوراء النهری

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
-	۱۵۳	۳۴×۲۶	-	-	از صفحه ۹ تا صفحه ۱۱۹ با ترجمه فارسي است از نظر محتوا بر واژه هاي فارسي شايد اهميت است. اين گونه به نظر مي رسد که متن قرآن ابتداء نوشته شده بعد ترجمه در ذيل آن تحرير پافته است.
نسخ کهن	۲۴۱	۲۷×۲۴/۵	تیماج ترنجدار قهوه ای	سر سوره ها به خط رفاع با شنکرف، فواصل آیات دواير زعفراني، ساير نشانه ها شمس رنگين.	پاء آخر کلمات در ترجمه داراي یک نقطه فوقاني، خواص سور فوق سر سوره ها به شنکرف کتابت شده، حواشي نسخه توضيحاتي مختصر در اسباب نزول آیات دارد.
نسخ کهن	۵۱۱	۳۰×۲۶	تیماج کهنه	سر سوره ها کتبي زرين، ترجمه به شنکرف، فواصل آیات گل هشت پر مرصع، حواشي شمس.	ترجمه در خور اهميت است. ۸ برگ از آغاز و ۷ برگ از انجام ظاهراً در قرن ۱۲ نونويسي شده است.
نسخ کهن	۲۹۲	۳۶×۲۸	تیماج گلي ضري	در سر سوره ها و حواشي برگها تزيينات زرين و لاجوردين ديده مي شود، صفحه اول تذهيب کهن عالي داشته که قسمت اعظم آن از ميان رفته است.	ترجمه پارسي آن اعراب دارد و حاوي ارزشهاي لهجه شناسي است، پاره اي مشابهت هاي زباني با قرآن شماره ۲ نیز در آن به چشم مي خورد.
نسخ کهن	۲۶۱	۳۶/۵×۲۸/۵	تیماج خرمایي ضري ترنجدار	بعض سر سوره ها کتبي زرين، ترجمه شنکرف، فواصل آیات گل هشت پر زرين مرصع.	ترجمه فارسي استوار و روان است، اما براي هاي عربي هم در آن ديده مي شود.
نسخ	۲۹۰	۳۲×۲۷	تیماج مشكي	اسامي سور به ثلث و رفاع و شنکرف، علائم تجويد و قراءت به رنگار، فواصل آیات گل چهار پر مرصع.	اصل قرآن محنتي به تفسيري است عربي و پارسي که شأن نزول آیات و روايات و قصص مربوط به آیات آمده است. در آغاز فوائدی درباره علائم وقف و تنال، شرح عدد آیات و سوره قرآن در سه صفحه نوشته شده است.
نسخ کهن	-	-	تیماج ضري ترنجدار	سر سوره ها زعفراني تحريردار، فواصل آیات گل زرد چار پر، نشانه هاي حواشي شمس زرد رنگاري گره دار.	خواص سور در حاشيه معزفي شده و از نظر براي هاي نادر فارسي اهميت چنداني ندارد.
نسخ خفي	۱۴۳	۳۶/۵×۲۶/۵	تیماج قرمز	تذهيب عالي با شمس ها و قنديلهاي زرين در دو صفحه آغازين و پاره اي برگهاي ديگر، فواصل آیات گل زرين مرصع چند پر.	از نظر خط و زبان و تزيينات با اهميت است. و ترجمه هاي عربي نسبتاً زياد دارد.

پنجاه و دو / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						مثن
۶۷	۲۰۶۵	+	-	ظاهراً قرن هفتم	-	-	نخودی	ثلث
۶۸	-	-	-	ظاهراً اوایل قرن هفتم	محمد بن عبدالرحمن	-	-	ریحان
۶۹	۱۲۸۸	+	-	ظاهراً قرن هفتم	محمد امین	احتمالاً قرن ۱۲	نخودی آهار مهره	ثلث ترکستانی
۷۰	۸۸۸	-	-	ظاهراً اواخر قرن هفتم یا اوایل هشتم	-	-	نخودی	نسخ جلی
۷۱	۱۴۴۹	-	-	احتمالاً اواخر قرن هفتم	خواجہ یار احمد بن خواجہ سلطان محمود نسابوری	۲۴ صفر ۹۲۱	نخودی آهار مهره	ریحان
۷۲	۱۹۰۷	-	-	اوایل قرن هفتم یا اوایل هشتم	گلنار خانم صبیحہ حضرتقلی چولہ	۲۶ محرم ۱۲۶۷	نخودی ضخیم آهار مهره	ریحان متوسط
۷۳	۶۵۲	+	-	اواخر قرن هفتم یا اوایل هشتم	-	پیش از سال ۱۱۵۲	مثن حنایی آهار مهره حاشیه نخودی حنایی	نسخ کهن حاشیه نستعلیق تحریری
۷۴	۴۱۴	+	-	اواخر قرن هفتم یا اوایل قرن هشتم	-	-	حنایی	ریحان

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
نسخ	۳۱۲	۵۰×۳۲	تیماج قهوه‌ای رنگ رفته کهنه	اسامي سور به شنگرف، اوراق مجدول به الوان، فواصل آیات با خالهای شنگرفی.	کاف و گاف با یک سرکش پ، ژ، چ غالباً با یک نقطه آنکه و آنچه به صورت انک و انج آمده، در حواشی به اختلاف قراءت، پیرامون کلمات مختلف القراءه اشاره شده است، نه صفحه از اول و دو صفحه از آخر نونویس شده.
نسخ	۱۴	۳۰/۵×۲۵		پایان آیات دوا بر زرین، ابتدای سور مذهب و صفحات دوم و سوم با تذهیب زرین.	آنکه و آنچه به صورت انک و انج و کی به جای که ترجمه‌ها معرب است، حرف س با سه نقطه زیرین و حرف ی با دو نقطه در زیر، صفحه اول و قفنامه به علت وصال خوانده نمی‌شود.
نسخ کهن	۱۷۸	۳۶/۵×۳۳/۵	میشین قرمز درون جلد تیماج ضری	برخی از اوراق مجدول به شنگرف و لاجورد، اسامي سور به قلم رقاع و به زعفران و تحریر، فواصل آیات گل ۵ بر زرد.	ترجمه از نظر برابریهای نادر پارسی دارای اهمیت است لیکن اشتباهات املايي در آن مشاهده می‌شود. دال و ذال بر قاعده کهن و حروف خاص فارسی بر قاعده عربی کتابت شده است.
نسخ	۳۰	۳۱×۲۳	-	دو صفحه اول و دوم مذهب است، تذهیب صفحه سوم بریده شده.	لغات فارسی آن اندک ولی با ارزش است.
نسخ خوش	۴۶	۲۶×۱۸	-	صفحات یک و دو فقط به بسم الله الرحمن الرحیم اختصاص دارد که مذهب است.	آنکه و آنچه به صورت انک و انج حرف (ر) به صورت یک نقطه در زیر (ر) و حرف ژ با سه نقطه، مرحوم دکتر رجایی آن را از نظر مختصات لفوی بسیار با ارزش دانسته‌اند.
نسخ کهن خوش	۲۱۶	۲۹×۲۲	تیماج مشکی کهنه ضری	ترجمه به شنگرف، فواصل آیات گوی رنگین، اسامي سوره‌ها با زعفران و لاجورد کم رنگ.	گاهی ترجمه ناروا و مشتمل است بر واژه‌های قدیم پارسی و اندکی مخلوط به عربی.
-	۳۶۴	۳۱×۱۸/۵	تیماج مشکی ضری	اوراق مجدول به شنگرف و لاجورد، اسامي سور به قلم رقاع به شنگرف و ترجمه به شنگرف.	فوائد تفسیری در حاشیه کتابت شده، وصال دوم که حاشیه دیگر بر آن افزوده‌اند در قرن ۱۲ صورت گرفته ولی اصل نسخه ظاهراً مربوط به قرن هفتم است.
نسخ	۲۷۵	۴۱×۲۸	-	سرسوره‌ها به قلم زر و تحریر دار و حاشیه دارای شمشه و قندیل مطلقاً، فواصل آیات شمشه‌های کوچک.	در ترجمه بعضی از حروف کلمات بدون نقطه است، مانند: جر= جز و انج= آنچه، سرکش گ را رها کرده مانند بگوی بجای بگوی، برابریهای کمیاب به چشم می‌خورد و ترجمه پاره‌ای از واژه‌ها تفسیری است.

پنجاه و چهار / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						ناقص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
ریحان درشت خوش	حنایی ضخیم آهار مهره	-	-	ظاهراً اواخر قرن هفتم یا اوایل قرن هشتم	-		+	۱۹۲۲	۷۵
ریحان	حنایی	-	-	اواخر قرن هفتم یا اوایل هشتم		از آغاز تا آیه ۱۲۳ سوره نوبه	-	-	۷۶
ثلث مخلوط به نسخ	-	-	-	اواخر قرن هفتم یا اوایل قرن هشتم	-	اول سوره مؤمن تا آیه ۲۵ فرقان		-	۷۷
-	-	-	-	-	-	-	-	-	۷۸
ریحان	نخودی آهار مهره	-	-	پنجم رجب ۷۱۵	حاجی زکی همیانی		+	۱۱۵۴	۷۹
نسخ جلی	نخودی تیره آهار مهره	احتمالاً قرن نهم	-	پنجم ربیع الآخر ۷۵۹	محمد بن محمد بن ابراهیم بنجیم التوری		+	۱۰۹۸	۸۰
نسخ جلی ترکستانی	نخودی	-	-	نیمه اول قرن هشتم	-	آیه ۸ سوره صافات تا آیه ۶ سوره تحریم	-	۶۵۹	۸۱
نسخ ریحانی	نخودی آهار مهره	پیش از قرن ۱۱	-	اواخر قرن هفتم یا اوایل قرن هشتم	خسرو بن کافی بن شهریار بن شائب الاصطهباناتی	از آیه ۴ سوره بقره تا پایان سوره انعام	-	۷۱۵	۸۲
محقق جلی	حنایی روشن آهاردار	-	-	قرن هشتم	-	از آغاز تا پایان سوره کهف	-	۱۸۴	۸۳

قرآنهای خطی فرهنگنامه قرآنی

خط	اوراق		جلد	تزئینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
نستعلیق	۳۲۸	۴۰×۲۸	تیماج قسه‌های ضری	اوراق مجدول به الوان و تحریر و فواصل آیات با گلهای زَین و مرصع، ترجمه به شنگرف، نشانه‌های حواشی شمس و ترنج منقش.	ترجمه تحت اللفظی و در برخی موارد نادرست و گاهی شامل برخی لغات فارسی نامتناول، از روی نسخه قدیمی تری اقتباس گردیده ولی کاتب از عهده نقل ترجمه از نسخه اصلی بخوبی برنیامده است.
نسخ تحریری	۳۰۰	۳۲×۲۰	—	هر صفحه مشتمل بر ۱۲ سطر متن و ۱۲ سطر ترجمه هر دو به رنگ مشکی.	کلمات عربی در ترجمه فارسی بسیار دیده می‌شود، در عین حال خالی از اهمیت نیست.
..	۵۳	۲۵×۱۸/۲۰	—	در پایان هر آیه دایره‌ای به رنگ قرمز.	ترجمه متوسط اما قابل استفاده است.
—	—	—	—	—	زمانی که فیش برداری می‌شده مشخصات آن یادداشت نشده.
نستعلیق	۲۳۹	—	تیماج قهوه‌ای	ترجمه به شنگرف، سر سوره‌ها کتیبه زَین نیزه‌دار، نشانه‌های حواشی شمس زَین، فواصل آیات گل زَین، صفحه آخر تمام مذهب.	ترجمه فارسی کهن است با این حال لغات ترکیبی عربی دارد.
نسخ خفی	۴۷۵	۳۲×۲۶	تیماج ضری ترجمه‌دار	صفحه اول دو کتیبه مذهب، نشانه حواشی شمس بادامی مرصع سجاوندی به شنگرف، فواصل آیات دوایر کوچک شنگرفی.	در چند موضع مهر وقف نامه به هیأت تاج دارد. مفردات و ترکیبات با ارزش دارد: رک، باحقى محمد جعفر (دژ مکتون مشکوة شماره یک، پائیز ۱۳۶۱؛ ص ۱۴۷)
نسخ خوش	۳۵۰	۳۸/۵×۳۲	چرمی به رنگ سرخ، در وسط ترنج ضری بزرگ و دو ترنج کوچک بر بالا و پائین	فواصل آیات با دایره‌های طلایی.	حروف سه نقطه با یک نقطه، معمولاً ی آخر کلمات با دو نقطه (ی) در بالا مشخص شده از نظر ترجمه حائز اهمیت است، چند برگ فاقد ترجمه و برخی از برگها وضالی شده است.
نسخ موزب	۲۲۲	۳۳/۵×۲۵	تیماج عتایی	سر سوره آل عمران کتیبه زَین با نقش اسلیمی، فواصل آیات اختر زَین مرصع، نشانه‌های حواشی شمس زَین لاجوردی.	با ترجمه تفسیر طبری و تا حدودی با قرآن شماره ۲ همین فرهنگنامه همانند است.
نسخ خوش	۴۸۶	۳۶/۵×۲۸	تیماج ماشی	نشانه‌های حواشی شمس و قندیل مرصع و مذهب، اسامی سور به قلم رقاع، فواصل آیات ستاره‌نشان سجاوندی شنگرف.	دارای برابره‌های فارسی سزاوار توبته است. در تاریخ ۱۰۷۸ به قلم محمد هاشم بن حافظ محمد مشهدی کسرویسی شده است.

بنجاه و شش / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفتی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						متن
۸۴	۸۳۷	+	-	قرن هشتم	احتمالاً فایز دی خانم بنت حاجی محمد علی قزوینی	۲۵ رمضان ۱۰۹۰	-	نسخ آمیخته به رفاع
۸۵	۷۵۱	-	-	اوایل قرن هشتم	-	۱۱۵۴	نخودی ضخیم صیقلی	نسخ آمیخته به ریحان
۸۶	۲۰۶۸	-	-	قرن هشتم	شیخ حسین نجفی	غره ذیقعد ۱۳۳۷	نخودی ضخیم	ثلث ریحانی
۸۷	۴۸۳	-	-	ظاهرأ قرن هشتم	-	-	نخودی آهار مهره	ثلث و محقق خوش
۸۸	۴۴۲	+	-	ظاهرأ قرن هشتم	محمد رضا	-	نباتی آهار مهره	محقق
۸۹	۱۱۳۳	+	-	ظاهرأ قرن هشتم	ملاحسن کاشی	رمضان ۱۲۸۹	نخودی آهاردار	ریحان
۹۰	۴۱۵	+	-	ظاهرأ قرن هشتم	-	-	نخودی نازک	ثلث ماوراء التهری
۹۱	۷۰۴	+	-	احتمالاً قرن هشتم	-	-	حنایی ضخیم	نسخ جلی

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نسخ	۲۶۴	۴۱×۲۷	-	در پايان آيات دو دايره مشكي كه در داخل آن پنج نقطه قرمز نقش شده است، نام سوره و تعداد آيات مشكي و مدني نيز به رنگ قرمز نوشته شده است.	داراي مفردات فارسي در شور توبته، ترجمه به معني، عربي نيز دارد، آخرين صفحه دعای ختم القرآن آمده است.
بدخط	۳۴۳	۱۲×۹	تیماج ضربي	-	بيشتر از ترجمه فوايد تفسيری و صرف و نحوی و بلاغی آن توبته را به خود جلب می کند و از اين نظر نسخه کم نظير است، در ترجمه عربي زياد به چشم می خورد.
-	۲۶۸	۳۴×۲۴	ميشن عتايی	اوراق مجدول به سرنج و لاجورد، اسم سوره ها رفاع به شنگرف، فواصل آيات پنجگانه با سرنج.	ترجمه بخشهای موجود بشدت تحت اللفظی و فاقد انسجام و رسايی است، اما برابرهای فارسي در شور توبته دارد. صفحات نونويس آخر نسخه به خط حسين بن علي التيموري با تاريخ ۱۲۷۲ می باشد.
نسخ	۴۵۰	۳۰/۵×۲۰/۵	تیماج سبز	فواصل آيات نقاط شنگرف و لاجورد، اسامي سور به رفاع با شنگرف، ترجمه به شنگرف.	برابرهای فارسي و مفردات در شور توبته دارد، دو برگ از اول و آخر نونويسی شده است.
نسخ کهن	۲۸۰	۴۰×۲۹/۵	تیماج مشكي	فواصل آيات دواير زرد منقوط با شنگرف و زرنگسار، سجاوندي به شنگرف، نشانه های حواشی شمشه های ملون.	از نظر رسم الخط ترجمه حائز اهميت است. حروف منقوط فارسي تابع نقطه گذاری عربي است. فوائد تجويدی و تفسيری در حاشيه دارد و در چند موضع مهر «العبد علي رضا حسيني» به چشم می خورد.
نسخ کهن	۳۲۴	۲۹×۲۱	تیماج مشكي	اسامي سور سجاوندي به شنگرف، فواصل آيات دواير کوچک شنگرفي.	از سوره فيل تا پايان نونويس شده است. ترجمه پارسي از نظر رسم الخط و واژه های معادل فارسي و برخی ترکیبات نادر مورد توبته است.
نسخ شگفته	۳۸۶	۴۳×۲۷	بيرون ميشن قرمز ليه دار، درون تیماج ضربي با ترنج	پهار صفحه آغاز منقش به نقشهای هندسی و حواشی اسليمی و گره بندی، فواصل آيات گل زرد، اوراق مجدول به شنگرف و لاجورد.	ترجمه متن و برابرهای پارسي آن دارای امتیازی ویژه است. چندین مهر عرض دید از آن جمله مهر دارای تاريخ ۱۰۳۲ در صدر نسخه ديده می شود.
نسخ غفي	۵۲۰	۲۹×۲۵	تیماج قهوه ای ضربي	سجاوندي و اسامي سور به شنگرف.	سوره فاتحه و آغاز سوره بقره افتاده، قسمتهای از سوره سبا و فاطر ساقط گردیده، ترجمه دارای لغات کهن و اکثراً واژه های منطقه ماوراءالنهر و لهجه بخارا و بلخ است.

پنجاه و هشت / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط	
	فرهنگنامه	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل	ناقص				متن	خط
۹۲	۶۳۳	+	-	احتمالاً قرن هشتم	-	-	نخودی آهار مهره	محقق ترکستانی	
۹۳	-	-	-	از ابتداء الی آیه ۲۶ سوره مریم	قرن هشتم	-	-	ریحان	
۹۴	۶۷۶	-	-	از آیه ۵ بقره تا آیه ۹ سوره اعلی	ظاهراً اواخر قرن هشتم	-	نخودی آهار مهره	محقق جلی	
۹۵	۱۰۴۷	+	-	اواخر قرن هشتم	میرشاه اسدالله بن میر علی طباطبایی	۱۰۴۶	-	نسخ جلی متوسط	
۹۶	-	-	-	قرن هشتم	-	-	-	-	
۹۷	-	-	-	از آخر آیه ۲۵۵ سوره بقره تا آیه ۱۴۱ سوره اعام	قرن هشتم	-	ضخیم	نسخ آمیخته با ثلث	
۹۸	۸۱۱	+	-	اوایل سده نهم	-	-	-	نسخ ترکستانی آمیخته با ثلث	
۹۹	۹۲۴	+	-	ظاهراً قرن نهم	کربلایی نجف علی رادکانی	ربیع الاول ۱۳۱۰	-	نسخ ترکستانی تمام	

قرآنهای خطی فرهنگنامه قرآنی

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	تعداد	اندازه			
تعلیق آمیخته به نسخ	۴۶۴	۳۶×۲۸	تیماج یک طرف ضری	اسامی سور و ترجمه شنگرف، فواصل آیات دوایر زعفرانی.	ترجمه کهن و خطهایی نیز در ترجمه دارد. دو برگ آخر نونویس و بدون ترجمه است. در چند موضع قرآن مهری با این بیت دیده می‌شود. آن که خاک در علی ولی است محسن بن محمد داعی است. سند ۹۷۰
نسخ	۱۰۸	۳۰/۵×۲۳/۵	—	۹ سطر متن و ۹ سطر ترجمه که به رنگ مشکی نوشته شده است.	در ابتدای هر سوره کاتب خصوصیات آن را از لحاظ مکی و مدنی بودن و کلمات و... ذکر کرده است، شماره موقت ۲۰۶ است ولی شماره کتابخانه در هنگام فیش برداری نداشته است.
نسخ خوش	۴۶۴	۳۴×۲۵	یک طرف تیماج ضری	اسامی سور به خط رقاغ خوش زرّین و محزّر، ترجمه و سجاوندی به شنگرف، فواصل آیات و دوائر زرّین محزّر، و اوراق مجدول به زر و تحریر لاجورد.	از نظر ترجمه بسیار دقیق و زیبا و حائز اهمیت است.
نسخ خفی		۲۸/۵×۲۲/۵	—	بسیاری از صفحات وضالی شده.	از نظر خط بسیار بد است و در ترجمه آن اغلاطی به چشم می‌خورد، اندک لغات خوب نیز دارد.
—	۳۵۰	—	—	—	زمانی که این قرآن برای فیش برداری در اختیار ما بوده با شماره موقت ۳۷ مشخص شده و شماره اصلی کتابخانه نداشته است. زبان ترجمه استوار است.
نسخ	۵۳	—	—	حواشی دارای قرص زرّین، فواصل آیات بوسیله گوی زرّین ۹ پر با تحریر مشکی مشخص شده.	ترجمه تحت اللفظی از لحاظ پاره‌ای برابریهای فارسی خوب است.
نسخ کهن	۵۷۷	۲۹×۱۸	—	جدول بندی شده به شنگرف مذهب به کتیبه‌ها و گره‌بندی.	نه صفحه اول نونویسی شده ترجمه فارسی از نظر زبانی به مراتب کهنه‌تر از تاریخ کتابت متن است، رسم الخط پ و ج با یک نقطه است.
نستعلیق	۴۲۰	—	تیماج با رنگ آبی سیر	آغاز هر جزء با تزیین بزرگ رنگین در حاشیه.	در ترجمه نشانه‌های بارزی از کهنگی و گویش محلی مترجم دیده می‌شود پاره‌ای صفحات افتادگی دارد و بسیاری وضالی شده است.

شصت / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کاغذ	خط
	ثبت کتابخانه آستان قدس	کامل						متن
۱۰۰	۴۰۳	+	-	احتمالاً قرن نهم	جهان بانو بیکم بنت امیر قاسم بیگ	ظاهر قرن ۱۱	نخودی آهار مهره	محقق جلی
۱۰۱	۶۱۶	+	-	ظاهر قرن نهم	-	-	نخودی آهار مهره	ریحان
۱۰۲	۱۷۸۹	+	-	اواخر سده نهم یا اوایل قرن دهم	-	-	نخودی ضخیم	نسخ
۱۰۳	۱۸۳۴	+	-	ظاهر سده نهم	-	-	نخودی آهار مهره	نسخ جلی
۱۰۴	۳۱۲	+	-	اواخر قرن نهم	-	-	حنایی روشن آهار مهره	ثلث جلی
۱۰۵	۱۰۰۰	+	-	ملا جان بن پرهان المعلم اللاهجانی	چهارشنبه ۱۸ ذی الحجه ۹۰۵ همسر جمشید خان	-	نخودی آهار مهره	نسخ
۱۰۶	۱۹۳۸	+	-	ظاهر ۹۶۹	-	-	حنایی روشن و نخودی ضخیم	ثلث ریحانی

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نستعليق كهن	۴۵۸	۳۴/۵×۲۶	تيماج قرمز	اوراق مجدول به لاجورد، ترجمه و اسامي سور به شنگرف.	داراي ترجمه فارسي استوار، تعريف و فضيلت سوره ها در حاشيه، سوره هاي فلق و ناس نونويس شده است.
نسخ خوش	۴۴۴	۳۴×۲۴/۵	تيماج خرمائي ضريي	در صفحه اول و دوم كتيبه با نقش درشت، اوراق مجدول به زر و تحرير الوان، فواصل آيات و دواير زرزين، ترجمه به شنگرف.	داراي ترجمه فارسي روان و تركيبات جالب و كهن، بسياري از برگها وصالي و كلمه نويسي شده است.
نستعليق خوش	۳۴۸	۳۳/۵×۲۲/۵	تيماج غتايي تسرنجدار، عطف ميشن	صفحه دوم دو كتيبه با حاشيه منقش، اسامي سوره ها به زنگار و سرخي و لاجورد به قلم رفاع، فواصل آيات داراي دواير زرزين دانه نشان، ترجمه به شنگرف، پايين اوراق وصالي شده.	ترجمه به فارسي روان، كتابت اواخر سده نهم يا اوائل قرن دهم ولي زبان ترجمه كهنه تر است. برگ اول يعني سورة فائحه نونويس است.
نسخ خفي	۳۷۶	۳۲×۲۲	پسيوندي، طرف راست تيماج قسهوای ضريي، طرف چپ مشكي، درون ضريي الوان	اوراق مجدول به زر، اسامي سور به زر، فواصل آيات اختر زرزين، رموز وقف به شنگرف، عناوين جزء و حزب و خمس و عشر در حاشيه به زر.	پ فارسي با سه نقطه و گاف با يك سرکش، ترجمه چندان كهن و استوار نيست، علاوه بر ترجمه لفظ به لفظ توضيحاتي تفسيری دارد كه تا حدودي روشنگر معنی است.
نسخ خوش	۲۹۰	۶۳/۵×۴۴	ساغري خرمائي	صفحه اول تمام تذهيب با كتيبه ها و حواشي مكرر بر زمينه لاجورد، نشانه ها تمام ترنجي و شمشه هاي لاجوردی مذهب و مرشح، اوراق مجدول به زر و تحرير لاجورد، ترجمه به شنگرف، فواصل آيات دواير زرزين محزر و دانه نشان، سر سوره ها بعضي مجدول مستطيل، اسامي سور به زر و لاجورد با خط ثلث رفاعي.	داراي ترجمه استوار كه لغات پارسي قديم كمتري به چشم می خورد.
نستعليق	۴۰۰	۳۲×۲۱/۵	تيماج فرسوده	دو صفحه اول مذهب، اسامي سور سجاوندي و نشانه هاي فواصل آيات به شنگرف.	ترجمه احتمالاً از روي نسخه كهنه تر نوشته شده است و در آن لغات و تركيبات پارسي كهن بوفور ديده می شود.
نستعليق	۴۸۲	۳۸×۲۵	ساغري فقهوای	صفحه دوم منقش با نيم ترنجها و گل و برگ ها، بعضي از اوراق مجدول به زر يا سيم و سرنج و لاجورد و تحرير، اسامي سور به شنگرف.	داراي ترجمه كهن كمتري آميخته با عربي اما در آن پاره اي تصحيف و تحريفها راه يافته است. صفحه اول كسر نويسي شده.

شصت و دو / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						نافص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
نسخ متوسط	نخودی آهار مهره	-	-	ظاهراً اواخر قرن دهم هجری	-	از سوره اسری تا پایان قرآن	-	۱۱۱۵	۱۰۷
نسخ	سمرقندی	-	حاجی آقا محمد کتاب سبزواری	سده دهم هجری	-	نیمه دوم قرآن از آیه ۸۹ سوره اسری به بعد	-	۸۱۴	۱۰۸
نسخ جلی	نخودی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن دهم	-	-	+	۴۰۵	۱۰۹
نسخ ترکستانی	نخودی آهار مهره	قدیمتر از ۱۱۵۴	-	ظاهراً قرن دهم	اسماعیل بن مخدوم ابراهیم	-	+	۹۷۰	۱۱۰
نسخ خوش	نخودی آهار مهره	ظاهراً ۱۰۱۶	-	ظاهراً سده دهم	-	-	+	۶۸۴	۱۱۱
نسخ خوش	نخودی آهار مهره	قبل از بهمن ۱۳۲۴	حاج قوام الملک شیرازی	ظاهراً قرن دهم	-	-	+	۱۸۶۷	۱۱۲
نسخ به شیوه هندی	نخودی آهار مهره	۱۰۱۷ یا ۱۱۱۷	محمد اشرف ولد محمد عظیم نیشابوری	ظاهراً قرن دهم	-	از اواسط آیه ۱۴ اعراف تا آیه ۱۵ سوره علق	-	۶۶۵	۱۱۳

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نستعليق	۲۷۸	۲۴×۱۵	تیماج	اسامي سور و ترجمه و سجاوندي به شنگرف، فواصل آیات دواير ززين، اوراق مجدول به زر.	از سورة كوثر تا پايان نونويس و بدون ترجمه است و ترجمه آن ظاهراً از قرن دهم هجري است، فوايد لغوي و زباني آن در حد متوسط است.
نستعليق	۲۸۲	۳۰×۲۰	تیماج مشكي	مجدول به سه رنگ، فواصل آیات دوايره‌هاي كوچك به شنگرف.	داراي ترجمه كهن و بصورت مورب نوشته شده. اكثر صفحات وصالي شده، سورة كوثر و تبت بدون ترجمه است و نونويس شده.
نستعليق	۳۸۵	۳۷/۵×۲۴	تیماج مشكي دو رويه درون قرمز	صفحه اول داراي سه كتيبه مذهب يك طرف حاشيه داخل مرصع، اوراق مجدول به زر و تحرير الوان، فواصل آیات دواير ززين محزر، اسامي سور به شنگرف.	ترجمه پارسي كهن و استوار، از لحاظ لغوي و دستوري خالي از اهميت نيست.
نستعليق	۲۸۷	۴۰×۳۵	تیماج ضري	ترجمه اسامي سور و جداول اوراق و سجاوندي به شنگرف.	ترجمه آن چندان در خور توجه نيست و اغلاط بسياري در آن ديده مي‌شود.
نستعليق و نسخ	۴۷۳	۲۵×۱۸/۵	تیماج مشكي ضري	دو صفحه افتتاح داراي تذهيب، ترجمه و عناوين و حاشيه به شنگرف، فواصل آیات دواير ززين، اسامي سور به قلم رقاع يا شنگرف.	سوره‌هاي هُمزَه، قريش، فلق، ناس نونويس و فاقد ترجمه است. ترجمه از فوايد لغوي و زباني خالي نيست، در برخي حواشي به اسباب نزول آیات اشاره‌اي شده است.
نستعليق متوسط	۳۵۰	۲۷×۲۴	ساغري مشكي با نقش ززين، درون تیماج	قرآني ابست نفيس با تذهيب و ترصيمهاي بسيار، تمام سر سوره‌ها داراي كتيبه نفيس، چهار صفحه اول و چهار صفحه آخر تمام تذهيب است. نشانه‌هاي حواشي به شكل ترنج و نیم ترنج مذهب و مرصع.	ترجمه لفظ به لفظ پارسي آن روان و هموار و ظاهراً كهنه‌تر از عصر تحرير نسخه است. از نظر برابره‌اي خوب فارسي سزاوار توجه است.
نستعليق	۳۳۲	۳۳×۲۲	تیماج عثاي	دو صفحه اول تمام تذهيب، بين الشطور زر اندود مرصع، ترجمه به شنگرف، اوراق مجدول به زر و تحرير و لاجورد، كمند به لاجورد، اسامي سور به سفيد و تحرير.	ترجمه فارسي به تصريح كاتب از روي تفسير درواجكي متعلق به سده ششم هجري نوشته شده است. و متضمن فايده‌هاي لغوي و زباني و حتي لهجه‌اي است.

شصت و چهار / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

شماره	قرآن		کاتب	تاریخ کتابت	واقف	تاریخ وقف	کافذ	خط	
	فرهنگنامه	ثبت کتابخانه آستان قدس						کامل	ناقص
۱۱۴	۴۰۰	+	-	اواخر سده دهم	-	-	نخودی آهار مهره	نسخ خوش	نسخ خوش
۱۱۵	۴۸۶	+	-	قرن ۱۰ یا اوایل قرن یازدهم	-	-	حنایی روشن آهار مهره	نسخ خوش	نسخ خوش
۱۱۶	۷۷۳	+	-	۱۳ صفر ۹۸۸	سلطان حسین صفوی	۱۱۱۰	نخودی روشن آهار مهره	نسخ	نسخ
۱۱۷	۵۰۹	-	-	۱۰۱۶ هـ. ق	-	-	نخودی آهار مهره	نسخ	نسخ
۱۱۸	۱۱۲۷	+	-	۱۰۱۹ یا ۱۰۲۱	شریفه بیکم بنت میرسید محمد استرآبادی	ذیحجه ۱۲۰۱	نباتی آهار مهره	نسخ	نسخ
۱۱۹	۱۷۹۱	+	-	چهارشنبه ۱۲ محرم ۱۰۲۳ تا صفر ۱۰۲۴	-	-	نباتی آهار مهره	نسخ ناخوش	نسخ ناخوش

قراآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزئینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نستعلیق	۳۸۵	۳۶/۵×۲۴	تیماج دورویه بین ضری و طسرف داخل سوخت مطلقاً در حاشیه یرونی آیه الکرسی ضرب شده	سر سوره ها کتیبه مذق و مرضع، اسامی سور به قلم رفاع با سبیده و تحریر نشانه های حواشی ترنجهای مذق و مرضع، اوراق مجدول به زر و تحریر و الوان، ترجمه به شنگرف، فواصل آیات دوایر اختر نشان.	ترجمه از نظر سبک و رسم الخط قدمت چندانی ندارد، چون لغات پارسی خوب در آن دیده می شود احتمال دارد از ترجمه کهنتری اقتباس شده باشد. دعای ختم القرآن و نیز شیوه تفال با قرآن به شعر فارسی به آخر نسخه الحاق گردیده است. سوره فاتحه و چند آیه از آغاز سوره بقره نونویسی شده است و ترجمه ندارد.
نستعلیق خوش	۴۳۳	۱۹/۵×۱۹	ضربی قدیمی عالی درون سوخت	ترجمه به شنگرف، سر سوره کتیبه قلمدانی کم کار، اسامی سور به رفاع با سفیده، اوراق مجدول به زر و تحریر و لاجورد، کمند به تحریر، فواصل آیات دوایر زرین.	ترجمه تحت اللفظی است و بندرت لغات خوب پارسی در آن دیده می شود. و سه برگ از آغاز نونویسی و بدون ترجمه است.
نسخ	۲۴۳	۳۵/۵×۲۳	تیماج فیهوای	ترجمه و اسامی سور و سجاوندی به شنگرف، بعضی علامت تجویدی به زنگار.	علاوه بر ترجمه، حواشی تجویدی و تفسیری مفیدی دارد. در ابتدای هر سوره تعداد آیات و کلمات و حروف و ثواب قراءت آمده است. برابره های پارسی خوب هم در آن دیده می شود. حروف پ و چ با سه نقطه کتابت شده ولی گاف دارای یک سرکش است.
نستعلیق	۳۰۵	۲۴/۵×۱۷/۵	تیماج سبز	صدرنسخه دارای ترنج هشت گوشه مرضع، دوصفحه آغاز سوره مریم و نیز دو صفحه ای که تاریخ نسخه ذکر شده تمام تذهیب با ترنجهای و حواشی و کتیبه ها، ترجمه به شنگرف، اوراق مجدول به زر و تحریر، فواصل آیات دوایر زرین.	دارای دعای ختم القرآن و فالنامه منسوب به حضرت امیر (ع)، دارای معادل های خوب فارسی است.
نسخ	۳۰۲	۲۸/۵×۱۶	تیماج	اسامی سور و ترجمه به شنگرف، متن با مرکب مشکى.	ترجمه فارسی نسبتاً خوب و ظاهراً از روی نسخه های کهنتری استخا گردیده است.
نسخ ناخوش	۳۱۲	۳۶×۲۳	تیماج مشکى	ترجمه به سربنج	ترجمه به فارسی کهن است، و احتمالاً باید از روی نسخه های قدیمتر رونویس شده باشد.

شصت و شش / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط متن	کافذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						ناقص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
نسخ	نخودی آهار مهره	شعبان ۱۲۲۳	موجود خانم بنت محمد امین زنگنه	غزوه رجب ۱۰۲۷	شاه تقی بن شاه تقی استرآبادی		+	۹۹۴	۱۲۰
نسخ خوش	نخودی آهار مهره	۱۰۷۹	قزاقی خان	۱۰۴۹	-		+	۲۵۷	۱۲۱
نسخ خوش	نخودی آهار مهره	رمضان ۱۱۲۰	میرزا سید علی	قرن یازدهم	-		+	۱۸۲	۱۲۲
نسخ	-	-	-	احتمالاً قرن دهم یا یازدهم	-		+	۸۴۵	۱۲۳
نسخ	نخودی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن یازدهم	-		+	۶۷۴	۱۲۴
نسخ متوسط	نباتی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن یازدهم	-		+	۱۸۳۱	۱۲۵
نسخ	نباتی آهار مهره	-	-	ظاهراً سده یازدهم	-		+	۴۸۵	۱۲۶

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزيينات	رسم الخط و مختصات سبكي و ديگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نستعليق	۵۲۰	۳۵/۵×۲۴	تیماج مشکي	اسامي سور به شنگرف، نشانه‌هاي فواصل آیات شنگرفي، اوراق مجدول به شنگرف سياهي، کمند به سياهي.	در حواشي نسخه مطالبي از يك تفسير با رمز «ح ی» نقل گردیده و ترجمه داراي برابريهاي خوب پارسي است.
نستعليق خوش	۵۴۵	۲۷/۵×۱۸	سوخنة بسيار عالي و طرف ديگر مسفوا ضربي	دو صفحه افتتاح تمام تذهيب بسيار عالي از نمونه‌هاي مکتب هرات کتبه‌هاي سر سوره‌ها مذهب عالي، فواصل آیات دواير لاجوردی، اوراق مجدول به زر و تحرير.	ترجمه آن کهن و احتمالاً از روي نسخه‌هاي قديمتر نقل شده است خط و تذهيب عالي است، آخر قرآن نام سوره‌ها و صفحات در دو صفحه معزفي شده است.
نستعليق خوش	۴۱۶	۳۵/۵×۳۳	تیماج قرمز	عناوين مقدمه‌ها به قلم زر، فواصل آیات شراره زرین، سر سوره‌ها کتبه مذهب اوراق مجدول به زر و تحرير، ترجمه به سرخی.	در حاشيه مطالب تفسيری بر مشرب شيعة و رواياتي منسوب به ائمة معصومين (ع) دارد. در آغاز نسخه جدولهايي مشتمل بر سوره‌هاي قرآني و اسامي قراء سبعة و جدولی مربوط به کلمات قرآن به جمع و تدوين شيخ بهاء الدين العالمی و مقداري ادعية مأثوره از ائمة شيعة ديده می‌شود.
نستعليق	۴۱۷	۱۹/۵×۱۹	—	متن به رنگ مشکي و ترجمه به خط نستعليق و رنگ شنگرف.	در ترجمه کلمات عربي کمتر به چشم می‌خورد در پايان قرآن نقال به قرآن آمده، برگ اول سوره فاتحه الحاقی و نوئيس است.
نستعليق	۵۷۲	۳۴/۵×۲۴	تیماج ضربي	اسامي سور به شنگرف، فواصل آیات صنوبری با شنگرف.	ترجمه آن کهن و آثار نثر قرن ۷ و ۸ در آن به چشم می‌خورد، در حواشي خواص و شرح سوره‌ها قيد شده است. دو برگ از اول و برگهايي از وسط نوئيس و از سوره اخلاص به بعد ساقط است.
نستعليق خوانا	۴۱۱	۲۸×۱۹	تیماج قهوه‌ای ضربي	اوراق مجدول به سرنج، اسامي سور به شنگرف به قلم رفاع، ترجمه چلبايی، فواصل آیات دواير کوچک شنگرفي.	ترجمه از روي نسخه‌اي کهنتر، احتمالاً متعلق به سده ششم و هفتم اقتباس شده است.
نستعليق	۴۹۱	۳۰/۵×۱۸/۵	تیماج ضربي	سر سوره‌ها مستطيل زرین مجدول، دو صفحه اول داراي تذهيب کم کار، فواصل آیات دواير زرین، حواشي حناي رنگ.	فهرست مجدول و مشروح سور آیات، کلمات، حروف، نقاط و دعاء قبل از تلاوت و دعاء ختم قرآن از حضرت سجاد (ع)، مهري در صفحاتي از نسخه ديده می‌شود که سجع مهر چنين است: الهی گر شود لطف تو همراه شود گرگين زمبولان درگاه.

شصت و هشت / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						کامل	ناقص	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
نسخ جلی خوش	نخودی آهار مهره	۱۱۰۸ هـ.ق	سلطان حسین صفوی	شعبان ۱۱۰۸	محمد هاشم متخلص به طایر	+		۱۳۴	۱۲۷
نسخ کهن	-	۲۷ رمضان ۱۳۵۹	اسمی خان ترک لنگرانی	-	-	-	از مسوره حمد تا مسوره عنکبوت	-	۱۲۸
نسخ جلی	حنایی روشن آهار مهره	حدود ۱۱۱۳	محمد صفی بن محمد رضا طالقانی	۱۱۱۳ هـ.ق	محمد صفی بن محمد رضا طالقانی	+		۴۹۳	۱۲۹
نسخ	نخودی آهار مهره	شعبان ۱۳۳۶	حاجی محمد حسن فرزند ملا علی تونی	سلخ ربیع الثانی ۱۱۱۸	محمد علی بن اختیار	+		۱۲۳۵	۱۳۰
نسخ جلی	نباتی آهار مهره	صفر ۱۲۳۷	دختران شیخ اسماعیل جامی احمدی	۱۱۴۳ هـ.ق	-	+		۳۶۵	۱۳۱
نسخ جلی خوش	نخودی آهار مهره	۱۱۰۸	سلطان حسین صفوی	شعبان ۱۱۰۸	محمد هاشم متخلص به طایر	+		۱۳۴	۱۳۲

قرآنهاى خطى فرهنگنامه قرآنى

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد	اندازه		
نستعلیق خوش	-	۲۷/۵×۱۷	روغنى	دو صفحه افتتاح مذهب و مرصع سر سوره‌ها به خط رقاع و با قلم لاجورد و زرین.	ترجمه عهد صفوى، در مقدمه ادعيه قبل از تلاوت قرآن و طریقه استخاره با قرآن که به خط ملا محمد باقر مجلسى است. کاتب اصلى محمد هاشم است که کتابت نسخه را با سفارش سلطان حسين صفوى آغاز کرد. این نسخه بیشتر از لحاظ هنرى و تاريخى حائز اهميت است.
ثلث	۲۶۴	-	-	-	ترجمه فارسى آن بسيار ناخواناست. احتمالاً وقتنامه مربوط به قرآن ديگرى بوده که هنگام صحافى به آن ملصق شده.
نستعلیق	۳۹۷	۳۵/۵×۲۳	-	دو صفحه اول داراى حواشى مذهب و مرصع، فواصل آیات صتوبر شنگرفى، اسامى سور و ترجمه به شنگرف، اوراق مجدول به شنگرف و لاجورد.	ترجمه کهن است به نظرمى رسد که مترجم از روى نسخه کهنه تری نقل کرده است، در حواشى فواید کوتاه تجويدى و يادداشتهاى مربوط به خواص سور دارد.
نستعلیق ناخوش	۳۸۸	۲۳/۵×۱۷/۵	تیماج ضری	اسامى سور، سجاوندی و نشانه‌هاى فواصل آیات به شنگرف.	سوره‌هاى کوثر، تبت و نیمی از ناس نونویس و فاقد ترجمه است. نسخه مزین به حواشى تفسیرى است.
نستعلیق	۵۲۸	۴۱/۵×۲۷	تیماج ضری داراى نرسنج و لچکسى و حاشیه قلمدانى	صدر نسخه داراى شمس مذهب، قرآن تمام تذهیب متناظر، ۴ صفحه آغاز سوره بقره داراى حاشیه باریک و گل و برگ، ترجمه متن و آیات و تفسیر به شنگرف، فواصل آیات دواير زرین، اوراق مجدول به زر و تحریر و الوان، زوایای حواشى منقش، زمینه سطور نخودی رنگ.	ترجمه قطعاً از تاریخ تحریر کهنه تر و از نظرگاه لغات و برابرهای فارسى بسیار خوب است. در حواشى آن بخشهاى از تفسیر حسینی یا مواهب علیه ملاحسین واعظ کاشفی آمده است.
نستعلیق خوش	۵۴۳	۲۷/۵×۱۷	روغنى	دو صفحه افتتاح مذهب و مرصع سر سوره‌ها به خط رقاع و با قلم لاجورد و زرین.	ترجمه عهد صفوى در مقدمه، ادعيه قبل از تلاوت قرآن و طریقه استخاره با قرآن که به خط ملا محمد باقر مجلسى است. کاتب اصلى محمد هاشم است، که کتابت نسخه را با سفارش سلطان حسين صفوى آغاز کرده، این نسخه بیشتر از لحاظ هنرى و تاريخى حائز اهميت است و با قرآن شماره ۱۲۷ مجموعاً یک قرآن را تشکیل می‌دهند.

هفتاد / فرهنگنامه قرآنی

جدول معرفی اجمالی

خط	کاغذ	تاریخ وقف	واقف	تاریخ کتابت	کاتب	قرآن		شماره	
						ناقص	کامل	ثبت کتابخانه آستان قدس	فرهنگنامه
نسخ جلی خوش	نخودی آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن ۱۲	-		+	۲۷۱	۱۳۳
نسخ	الوان آهار مهره	-	-	ظاهراً قرن ۱۲	-		+	۹۸۴	۱۳۴
نسخ خوش	متن حسایی حاشیه نیاتی	۸ تیر ماه ۱۳۲۷	حسین رادیو	ظاهراً قرن ۱۲	-		+	۱۹۴۹	۱۳۵
نسخ خوش	نخودی فرنگی آهار مهره	۱۲۷۰	میرزا محسن کلانتر ارض اقدس	قرن ۱۳ هـ. ق.	محمد علی جنابدی		+	۲۴۲	۱۳۶
-	-	-	-	-	-	-	-	-°	۱۳۷
-	-	-	حاج عبدالفتاح ولد مرحوم مولانا محمد کاشانی	-	-	از ابتدای قرآن تا سوره زمر	-	-	۱۳۸
نسخ آمیخته به ثلث ترکستانی	-	-	-	-	-	آیه ۷۰ سوره بنی اسرائیل تا پایان قرآن	-	-	۱۳۹
-	-	-	-	-	-	از سوره اعراف	-	-°	۱۴۰

۵ مشخصات نسخه شناسی این ترجمه متأسفانه هنگام فیش برداری ثبت نشده است. بعد هم که شماره ثبت کتابخانه خورده، در

قرآنهاي خطي فرهنگنامه قرآني

خط	اوراق		جلد	تزیینات	رسم الخط و مختصات سبکی و دیگر ملاحظات
	ترجمه	تعداد			
نستعلیق متوسط	-	۳۱×۲۰/۵	تیماج ضریبی مذهب	دو صفحه آغاز، دو صفحه وسط و دو صفحه پایان قرآن تمام تذهیب و ترصیع متناظر، آغاز سوره بقره دارای سر لوحه مرصع، سر سوره ها کتیبه مذهب، اسامی سور به قلم رقا، فواصل آیات دوایر زرین، اوراق مجدول به زر و تحریر.	زبان ترجمه از تاریخ متن کهن تر می نماید، از نظر برابری های فارسی سزاوار توبه است، خواص سور به تفصیل در حاشیه مذکور است، روی برگ اول آن ظاهراً وقفنامه ای بوده که چون روی آن کاغذ دیگری چسبانده اند قابل قراءت نیست.
نستعلیق	۲۸۹	۳۵×۲۲	تیماج قهوه ای	اسامی سور به خط رقا یا شنگرف، نشانه های فواصل آیات شنگرفی.	ترجمه از روی نسخه کهنتری اقتباس یا رونویس شده است.
نستعلیق متوسط	۳۱۷	۳۰×۱۹	ساغری خرمایی	دو صفحه افتتاح تمام تذهیب با سر لوحه ها و کتیبه ها و حواشی، زمینه متن افشان زر، اوراق مجدول به زر و تحریر و سرخی، ترجمه و رموز وقف به سرخی.	زبان ترجمه و برابری های پارسی آن نشان می دهد که ترجمه از متن کهنه تر است.
نستعلیق شکسته	۲۸۱	۳۴×۳۱	تیماج مشکي با ترنج و لچکي	دو صفحه افتتاح تمام تذهیب ظریف و عالی با حواشی ترنجدار و قلمدانی و سر لوحه ها و کتیبه های مذهب و مرصع، اوراق مجدول به زر و تحریر و الوان، کمند به تحریر، فواصل آیات گل زرین ۸ پر، سر سوره ها کتیبه مذهب، اسامی سور با سرخی به خط رقا، ترجمه به سرخی.	ترجمه این قرآن کهنتر و متعلق است به سده های پیشتر، در پایان نسخه قطعه منظومی از سرخوش در استخراج تاریخ وقف قرآن آمده که ماده تاریخ آن در مصرع «تند کس به قرائها نظیر این قرآن» گنجاینده شده است.
-	-	-	-	-	زمانی که فیش برداری می شده مشخصات آن یادداشت نگردیده است، اما برابری های فارسی آن نشان می دهد که نسخه از لحاظ ترجمه اهمیت در خور توییچی داشته است.
-	۱۸۵	-	-	-	رسم الخط نسخه و برابری های پارسی آن در خور توبه است و زمان آن را به سده های گذشته عقب می برد. وقفنامه آن که در ظهر برگ اول یادداشت شده به نام عبدالفتاح ولد مرحوم مولانا محمّد کاشانی است.
-	۳۰۸	-	-	-	آیه اول هر جزء با مرکب قرمز نوشته شده، دو صفحه اول سوره ص دارای حاشیه با تذهیب و لاجورد.
-	-	-	-	-	دارای ترجمه نسبتاً خوب و حاوی لغات پارسی جالب است و از صفحه ۶۰۲ بعد دعای ختم قرآن و تجوید و فال مصحف را شامل است.
-	-	-	-	-	مشخصات نسخه شناسی آن در زمان فیش برداری ثبت نشده است.

قفسه خاص خود جای گرفته است. چون شماره آن را نمی دانستیم از حوزه اطلاع ما خارج بوده است.

چند نمونه از قرائنهای این فرسنگنامه

عند ربهم ان الله يدع العاصب باقها القن امنوا الصبروا وصابروا وادابكموا
وانفوا الله للعاصف فافهموا
وحيثما تذكروا

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

وَقُلُوا الصَّالِحَاتِ خُذُوا تَحِيَّةً إِلَيْهَا لَعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ اللَّهَ

وَلَا يَمْنُزْ فِيكُمْ وَلَوْلَا وَلِبَا يَسْمَعُ فَمَا جَرُّ وَهَذَا

الطبيب من القول ويهدو الى صراط الحميد ان الدنيا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَلَيْكُمْ فِيهِ وَالْبَابُ وَمَنْ يَنْزِلْ فِيهِ

وَأَذِّنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْيَهُودِ
وَأَذِّنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْيَهُودِ

وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُ بِالْحَقِّ فِي قُرْآنٍ مَّرْجُومٍ

التاسع يا توک بجالا علی

در ضامریات و بیرون کتب عمیق لیسند و امواج لطم
هر سبکی بر این کتب می رسد از هر سوی

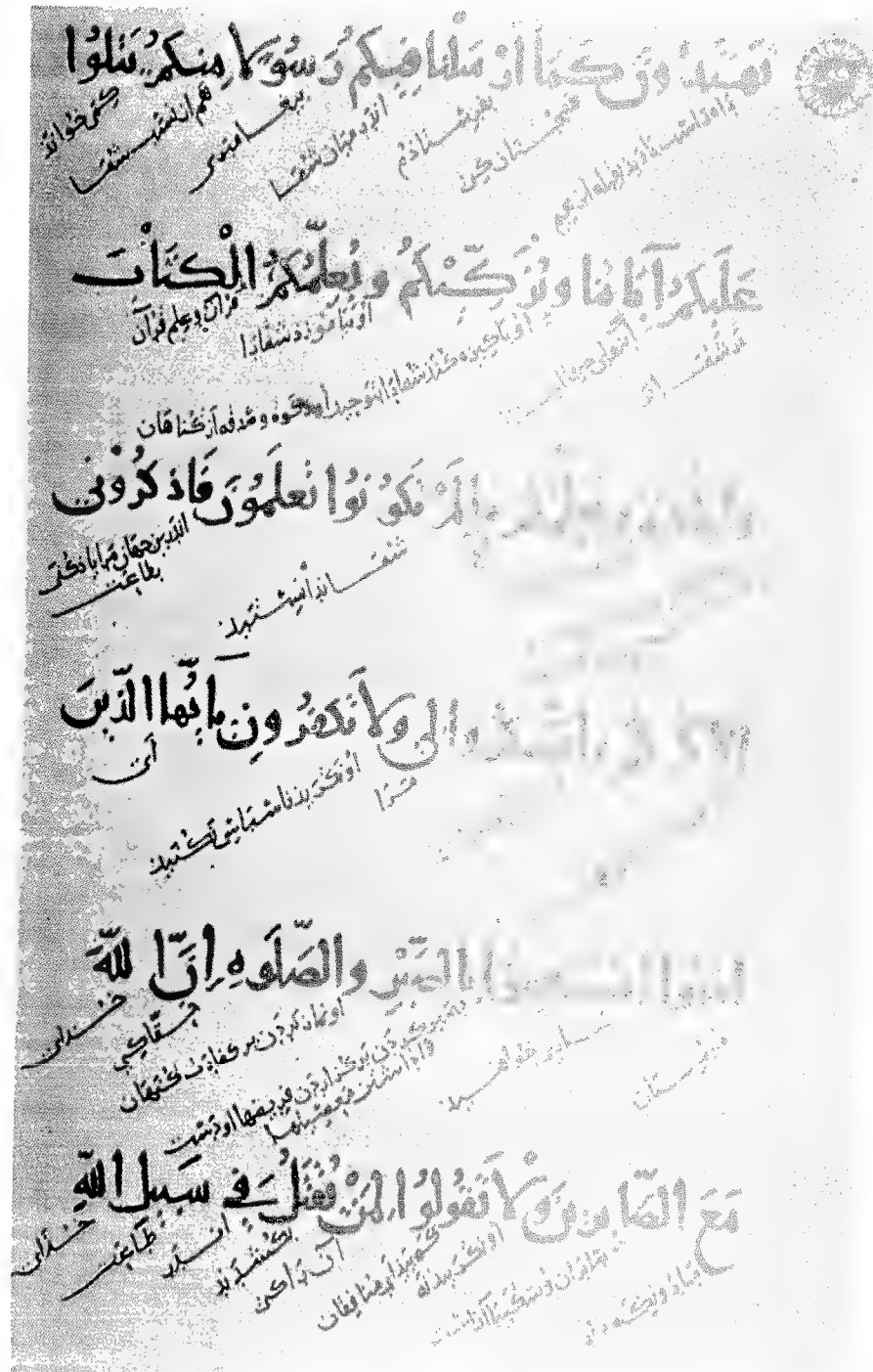
ماجا مآیند بسوهای که مرآتان را

۵۱۲

ویزکروا

تَقِيَهُمْ وَنَحْكُمُكُمْ أَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو

بسم الله الرحمن الرحيم
هم المشرقة
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

عَلَيْكُمْ دِيَانَةً مِمَّا نُزِّلَ فِي الْكِتَابِ

أَوْ يَأْمُرُكُمْ بِمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوا الرَّسُولَ فَرِيقٌ هُمْ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

أَوْ يَأْمُرُكُمْ بِمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ

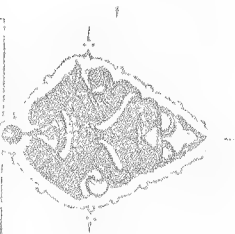
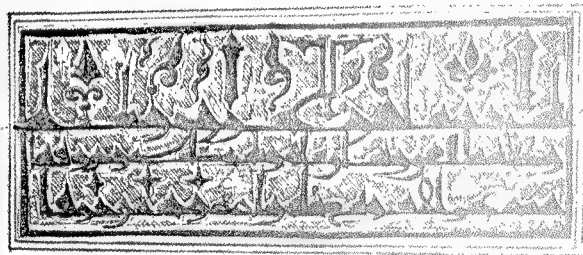
لَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

سَمِعْنَا اللَّهَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ

ماه ارمانده مهرمان بنویمو خشتانده نگاه
بسته شسته داذن بر طاعتی داشتن از مصیبتی

بَدَّاهُ اللَّهُ بِرَأْسِهِ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ

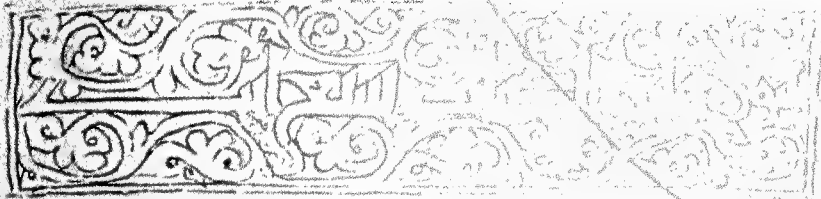
الان باده برونیت تمام گیت بماند

أَيُّهَا كَرِيمُهَا لَا تُعَاوِزُ إِلَّا مَا

منازقه متعازا کاشنه چهاربا از معدا ان
میسود

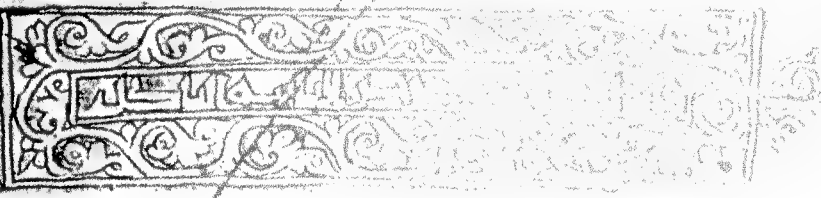
يُحْيِي عَلَيْكُمْ غَيْرَ مَا الضَّجْجِ

خوانده شود رشما ناهالاب شکاردا
دارندکار

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين الذي جعل القرآن الكريم
مكتوباً في كتابه العزيز
والمؤمنين الصادقين
عليهم ولا الظالمين
الذين هم في الآخرة
معدنهم

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
مكتوباً في كتابه العزيز
والمؤمنين الصادقين
عليهم ولا الظالمين
الذين هم في الآخرة
معدنهم

أنت مولانا فاقنا ربك القوم الكافين
مستند / فرهنگنامه قرآنی

ما الله التَّخْمِينُ التَّحْمِينُ

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

مستند / فرهنگنامه قرآنی

عالم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ای مومنان

وَقِيصُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاعْلَمُوا

که ایستید بخیز کردن

وَجُوهَكُمْ وَأَعْيُنَكُمْ إِلَى

روهای شمارا و دستهای شمارا

إِلَى الْإِقَامَةِ وَاسْمِعُوا بِلِقَاءِ

اللهِ الْإِقَامَةِ وَاسْمِعُوا بِلِقَاءِ

روزگاری

مَسَاجِدَ وَلَا مَخْلَدٍ

زناکدهای و نه گریختن

لِغُلَامٍ وَفَتًى يُفْتَدُونَ بِالْأَنفَالِ

دوستان و بچه‌ها را بخرید با غنایم

فَلَا حِطَّ عَلَيْهِمْ وَهِيَ

پس نه حساب شد بر آنها و آن

الْآخِرَةُ مِنَ الْخَالِصِينَ

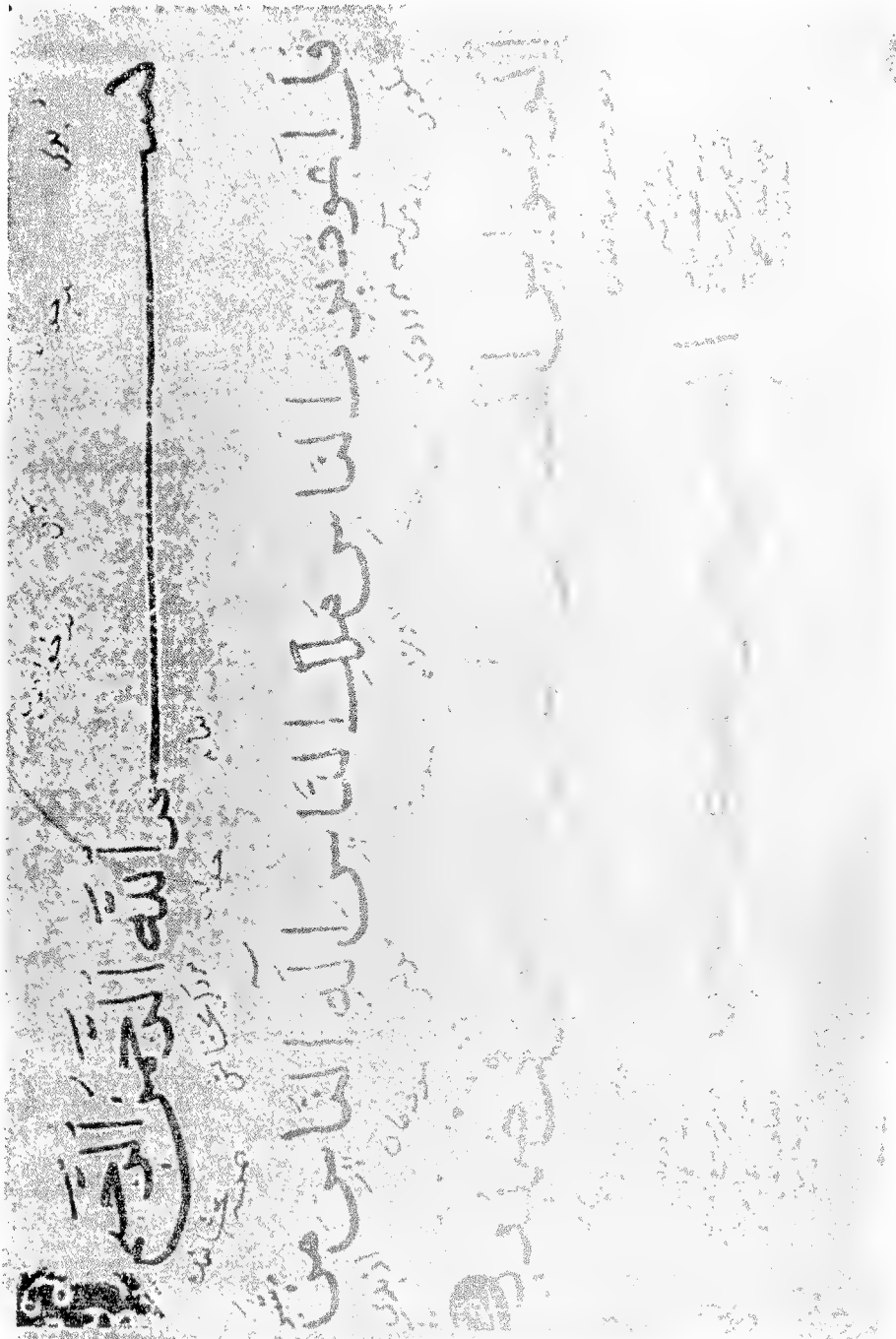
آخرین از پاکان

یَا غَیْثُ الدِّیْنِ اَللّٰهُمَا اَوْكُلَا هُمَا اَلْقُلْ
لَهُمَا اَفْکُلَا نَفْسَهُمَا وَقُلْ لَهَا قَوْلُ الرَّحْمٰنِ وَخَفِضْ
مِنْ لِرَحْمَتِهِ وَقُلْ رَبِّ اَنْجِئْهُمَا
اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِ سَلَامٍ اَنْ
كَانَ لِلَاِوَابِیْنَ غَفُوْرًا
وَلَمْ يَكُنْ لِمَنْ سَلَكَ سَبِيْلَ
وَلَمْ يَكُنْ لِمَنْ اَزْمَدَ بَيْنَ كَاوِ الْخَوَابِ

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا
وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا
وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا
وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

وَلَا تَجْعَلْ لَنَا جُزْءًا

<p>ده ۱، بده ۱۴ و ۱۰۴، هاده ۵۷^۱</p> <p>~: وَمَاتِذَا الْقُرْآنُ حَقُّهُ</p> <p>هاده ۲۹، بدهیت ۳۰</p>	<p>(۳۱:۲۴)</p>	<p>آبَاءُ: أَوْءَابَاءُ بُعُولَتِهِمْ</p> <p>پدران ۱</p>
<p>(۲۶:۱۷)</p> <p>~: فَتَاتِذَا الْقُرْآنُ حَقُّهُ</p> <p>بده ۱۱۴^۲</p>	<p>(۱۳۳:۲)</p>	<p>آبَائِكَ: إِلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ</p> <p>پدران ۵۵</p>
<p>(۳۸:۳۰)</p> <p>~: فَتَاتِذَا الْقُرْآنُ حَقُّهُ</p> <p>آبَائِهِمْ: وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ</p> <p>پدران ۱، پدران بزرگان ۴۴ و ۱۱۶</p>	<p>(۱۷۰:۲)</p>	<p>آبَائِهِمْ: أُولَئِكَ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ</p> <p>پدرها ۷۵</p>
<p>(۱۳۴:۶)</p> <p>آبَائِهِمْ: وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ</p> <p>آمدن ۱، آمدنی ۲، آمدنی و بودنی و ناچاره ۱۰ و ۵۵، بیاید ۶۱، آمدنی و بودنی ۶۷، آمده نی ۷۶^۴، آینده ۱۰۴</p>	<p>(۸۷:۶)</p>	<p>آبَائِهِمْ: وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ</p> <p>آبَائِهِمْ: فَتَاتِذَا الْقُرْآنُ حَقُّهُ</p> <p>(۳۸:۷)</p>

۱. هاده / بده؛ «ها» پیشوندی است که بیشتر در لهجه قدیم ری استعمال داشته است.

۲. اعراب کلمه مربوط به اصل نسخه خطی است.

۳. صورت صرفی خاصی است از صیغه صفت فاعلی به معنی «آینده» از ریشه «آمدن» که در این قرآن فراوان، و در یک قرآن دیگر هم

کم و بیش دیده شده است.

۴. آمده نی / آمدنی.

۲ / آت

~: فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ آمدن ۱، آیندنی ^۱ ۴۷	(۵:۲۹)	~: يَمَاءَ أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ دادست ۴۰	(۱۸۰:۳)
آتَاكَ: وَابْتِغَ فِيمَاءَ أَنْتَكَ اللَّهُ داد ۱	(۷۷:۲۸)	~: وَيَكْتُمُونَ مَاءَ أَنْتَهُمُ اللَّهُ داد ۱، هاداد ^۴ ۵۷	(۳۷:۴)
آتَاكُمْ: وَءَاتَكُمْ مَالَهُ يُؤْتِ أَحَدًا بداد ۵۸	(۲۰:۵)	~: مَاءَ أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ دادست ۱۰، دادند ^۵ ۷۶	(۵۴:۴)
~: لِيَسْبُلُوكُمْ فِي مَاءِ أَنْتَكُمْ داده است ۹۴	(۱۶۵:۶)	~: رَضُوا مَاءَ أَنْتَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ داده باشد ۱۰	(۵۹:۹)
~: وَءَاتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي مَاتَكُمْ دهید ۱، بدادست ۵۶، بداده است ۶۴	(۳۳:۲۴)	~: ءَاخِذِينَ مَاءَ أَنْتَهُمُ رَبُّهُمْ می دهد ۶، داده بود ۵۶	(۱۶:۵۱)
آنَا نَا: لَيْسَ ءَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَ دهد ۱، هاما دهد ^۲ ۵۷، بدهد ۱۰۵	(۷۵:۹)	آنَاهُمَا: فَلَمَّا ءَاتَهُمَا صَالِحًا داده بود ۱۰	(۱۹۰:۷)
آنَانِي: وَءَاتَنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ داده است ۲۷	(۲۸:۱۱)	آتَتْ: فَتَأْتِ أَكُلَهَا ضِعْفَيْنِ وادهد ۱۰، بیرون آورد ۲۵، بیرون دهد ۵۷، بدهد ۶۷، بیارد ۹۰، آورد ۱۰۰	(۲۶۵:۲)
~: وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً داد ۱، دهد ۷۶، داده باشد ۹۳، بداده باشد ۱۰۵	(۶۳:۱۱)	~: وَءَاتَتْ كُلَّ وَجْهٍ مِّنْ سَكِينًا داد ۱، قرآداد ۶۲	(۳۱:۱۲)
آنَاهُ: أَنْ مَاتَهُ اللَّهُ الْمَلَكُ داد ۱، داده بود ۲۹، داده بد ۴۰، بد آده بود ۱۰۰	(۲۵۸:۲)	~: كَلَّمَا الْجَنَيْنِ ءَأَنْتَ أَكُلَهَا داد ۱، بدادی ۲، همی دادی ۳۹، میدادند ۶۱، می آورد ۷۹، می آوردند ۱۰۰، همی دادند ۱۰۸، دادند ۱۲۸	(۳۳:۱۸)
آنَاهَا: لَا يَكْفِي اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءَ أَنْتَهَا نه توان ^۳ ۱، بداده باشد ۲، بداد ۵۶، داده است ۱۰۳	(۷:۶۵)	آنَا: رَبَّكَ ءَأَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً بده ۱۰، ده ۵۷	(۲۰۱:۲)
~: وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً داد ۱، دهد ۷۶، داده باشد ۹۳، بداده باشد ۱۰۵	(۶۳:۱۱)		

۱. گونه دیگری است از صفت نسبی به معنی «آمدنی».

۲. هاما دهد / به ما دهد.

۳. ترجمه کامل آیه مربوط این است: ورنه خدای ورنفسی بی به توان آن.

۴. هاداد / داد؛ رک: توضیح آت (۲۶:۱۷).

۵. تقریباً، بدون هیچ دلیلی فعل مفرد جمع معنی شده است.

آیة ۳ /

(۲۰:۷۳)	~: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بدهید ۶	(۳۸:۷)	آيِهِمْ: فَتَاتِهِمْ عَذَابًا مُّصَفًّوًا ده ۱، بده ۴۵، برسان ۵۸
(۹۶:۱۸)	آتُونِي: ءَاتُونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ بیارید و بدهید ۵۶، بیارید ۵۸، آرید ۷۶، آورید ۹۳، بدهید ۱۰۸، بیاری ۱۳۹ ^۵	(۲۷۷:۲)	آتُوا: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ داده باشند ۴۰، بگزارند ۴۱، بد آندند ۵۶، بدهند ۹۶
(۶۶:۱۲)	آتُوهُ: فَلَمَّآ ءَاتُوهُ مُوْتَقِئُهُمْ دادند ۱، بکردند ۷۶	(۶۰:۲۳)	~: وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآءَاتُوا دادند ۱، می دادند ۳۹، داده باشند ۷۶
(۱۴:۳۳)	آتَوْهَا: سُبُلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا بدانندی ۱، بدهند ۱۴، بیایند ۶۱، آیند ۹۶، آرند ۱۳۲	(۴۳:۲)	آتُوا: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بدهیت ^۱ ۱ و ۳ و ۵۵ و ۸۰ و ۹۱
(۳۳:۲۴)	آتَوْهُمْ: وَءَاتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ دهید ۱، بدادست ^۶ ۵۶، بداده است ^۷ ۶۴، بدهید ۱۳۸	(۸۳:۲)	~: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بدهید ۱۰ و ۶۲، بدهی ^۲ ۶۰
(۱۷۷:۲)	آتَى: وَءَاتَى الزَّكَاةَ بداد ۳، بدهد ۲۹ و ۵۶ و ۱۰۵، بدهند ۴۰ و ۶۴، داده ۱۲۲، بدهید ۱۳۸	(۱۱۰:۲)	~: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بگزاریت ^۳ ۴۱
(۹۳:۱۹)	آتَى: ءَاتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا آمدار ^۷ ۱، بیایند ^۸ ۲، آید ^۹ ۷۶، آینده ۷۹، آیندگان ۸۷، بیاید ^{۱۰} ۱۱۴	(۲:۴)	~: وَءَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ دهید ۱، بدهیت ^۱ ۳ و ۹۷، وادهید ۱۰، وادهی ۲۴، فرادهید ۶۲
(۸۸:۱۰)	آتَيْتَ: ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً دادی ۱ و ۳ و ۷۴، دادستی ۲۴	(۴:۴)	~: وَءَاتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ دهید ۱، بدهی ^۴ ۲۴
(۵۰:۳۳)	~: ءَاتَيْتَ أَجُورَهُمْ بدادی ۱، بداده باشی ^{۱۰۰}	(۷۷:۴)	~: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بدهید ۱، بدهید ۴۵
(۸۵:۱۵)	آتِيَّةٌ: وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ بگزارید ۷۷	(۱۴۱:۶)	~: وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ بدهی ^۴ ۲۴
		(۵۶:۲۴)	~: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ بگزارید ۷۷

۱. بدهیت / بدهید.

۲. بدهی / بدهید، حذف «د» از فعلهای دوم شخص جمع در قدیم وجود داشته است.

۳. بگزاریت / بگزارید.

۴. بدهی / بدهید.

۵. بیاری / بیارید.

۶. فعل امر در سیاق جمله مفرد ماضی معنی شده است.

۷. آمدار / آمدنی: رک: توضیح آت (۱۳۴:۶).

۸. در جمله اسم فاعل به صورت فعل معنی شده است.

۴ / آیه

آمداری ۱، آمدنی ۹۲	~: لَتَذْهَبُوا بِعِضِ مَاءِ اتَّيْمُوهُنَّ (۱۹:۴)
آمدنی ۷۲	بداده باشید ۲، دادیت ۳ و ۹۷، بدادیدتان ^۵ ۵۸، داده‌اید ۱۱۱
~: وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ	(۷:۲۲)
آینده و باشنده ۵۸	
~: إِنَّ السَّاعَةَ لَا يَبْرَأُ	(۵۹:۴۰)
آمداری ۱، آینه ۴۳	
آتَيْتُكَ: فَخَذَ مَاءَ اتَّيْتِكَ	(۱۴۴:۷)
دادم ۱، داده‌ام ۶، بدادم ۱۲۴	
آتَيْتُكُمْ: لَمَّا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابِ	(۸۱:۳)
دادم ۱، دادستم ۱۰، بدادیم ۵۸	
آتَيْتُمْ: مَاءَ اتَّيْتُمْ بِالْمَرْوَةِ	(۲۳۳:۲)
دادید ۱، دادیت ^۱ ۳، پذیرفته باشید دادن ۴۰، دهیت ^۲ ۴۱، نهاده باشید ۶۴	
~: وَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا	(۲۰:۴)
داده باشید ^۳ شما ۴۱، داده باشید ۹۴، دادیت ^۱ ۹۷، بداده باشی ۱۰۷	
~: أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ	(۱۲:۵)
بدیدید ۱ و ۳۷، داده دارید ۲۷، بدیت ۸۸	
~: وَمَاءَ اتَّيْتُمْ مِنْ رَبِّ	(۳۹:۳۰)
دادید شما ۳۰، دادیم شان ^۴ ۵۸، بدیدید شما ۶۴، شما می‌دهید ۷۶	
آتَيْمُوهُنَّ: أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْمُوهُنَّ	(۲۲۹:۲)
دادیت ۳ و ۳۰، داده باشید ۱۰، بدادستی ۲۴، داده باشیت ۴۱، بداده باشیت ۵۲، بدادیدتان ^۵ ۶۱، بدادیت ۱۱۴	
آتَيْنَ: وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ	(۳۳:۳۳)
بدیت ۱ و ۳ و ۸۰ و ۹۱، بدید ۶۸	

۱. دادیت / دادید.

۲. دهیت / دهید.

۳. باشیت / باشید.

۴. این معنی اگر غلط نباشد، محل تأمل است.

۵. «تان» گونه‌ای ضمیر فاعلی است که در برخی متون با فعل می‌آمده است.

لَا تَيْتَهُمْ / ۵

آتَيْنَا: وَأَتَيْنَهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ (٤٦: ٥)	آتَيْنَا: وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ (٥٣: ٢)
بدادیم ٩٤	بدادیم ١٠، دادیم ٥٥
~: وَأَتَيْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا عِندَنَا (٦٥: ١٨)	~: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ (٨٧: ٢)
بداده بودیم ما ١٠٠، داده بودیم ١٠٣	ما بدادیم ١٠
~: وَأَتَيْنَهُ مِنَ الْكُوفَرِ (٧٦: ٢٨)	~: وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (٢٥٣: ٢)
ما بداده بودیم ٢١، بدادیم ما ٤٦، بداده بودیم ما ٦٤	بدادیم ما ٢٧
آتَيْنَاهَا: وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ (٨٣: ٦)	~: فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ (٥٤: ٤)
دادیمش ١١٤، بدادیمش ١٢٧	داده بودیم ١٠
آتَيْنَاهُمْ: الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ (١٢١: ٢)	~: وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ (٢: ١٧)
دادستیم ١٠، بدادیم ١١٤	خود بدادیم ٢٤، بفرستادیم ما ٥٨
~: الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ (١٤٦: ٢)	~: وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى (١٣: ٣٢)
داده ایم ٢٩، بدادیم شانرا ٨٨	دهیم ١٥، بدادیمی ٣٠ و ٥٦ و ٥٨ و ٩٢ و ١١٤، بدادمی ^۱ ما ٦١، بدادمانی ^۲ ١٠٠ و ١١٣ و ١٣٨
~: لَا تَيْتَهُمْ مِنَّا أَجْرًا عَظِيمًا (٦٧: ٤)	~: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ (٢٣: ٣٢)
بدادمی ^۱ ٢٩، بدادیمی ٥٦ و ٩٤، بدادمانی ^۲ ٦٣، بدیم ما ١٠٠	بدادمانیم ما ^۳ ١٠٦
~: وَأَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ (٥٢: ٢٨)	~: وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا (١٠: ٣٤)
بداده شد ^۴ ٥٣	ما دادیم ٦٤
* مَا آتَيْنَاهُمْ: وَمَاءَ الْيَنْهَمُ مِنْ كُتُبٍ (٤٤: ٣٤)	آتَيْنَاكَ: وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَافِ (٨٧: ١٥)
ندادیم ما ٦١، ندادیم ١٣٨	بدادیم ٩٤، دادیمت ١٠٣
لَا تَيْتَهُمْ: ثُمَّ لَا تَيْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ (١٧: ٧)	آتَيْنَاكُمْ: خُذُوا مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ (٦٣: ٢)
بیایم ٢، اندر آیم ١٠، آیم ٥٣، اندر آیم ٥٥، هرآینه در آیم ٦٤، در آیم ١٠٠	داده یم ^۳ ١٣٠
	~: خُذُوا مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ (١٧١: ٧)
	فرا دادیم ٢٩

۱. بدادمی / بدادیمی، این احتمال هم هست که چون فاعل این فعل پروردگار یکتاست فعل متکلم مع الغیر به صورت متکلم وحده (اول شخص مفرد) معنی شده است.

۲. گونه ای فعل شرطی است که در متون قدیم فارسی به کار می رفته است.

۳. داده یم / داده ایم. رسم الخط به اصل نسخه خطی مربوط است.

۴. باتوجه به سیاق ترجمه و فحواى جمله، فعل متکلم مع الغیر مفرد و مجهول معنی شده است.

- آتیه: وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا (۹۵:۱۹) آینه ۳۹، آید ۷۶، پیش آینه ۹۸
- آتیه: فَأَتَتْهُمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (۷۶:۱۱) آیدار ۱، می آمد ۴۱، خواهد آمد ۷۶، آینه ۹۳، آینه است ۱۱۴
- آتیه: فَأَنْظِرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ (۵۰:۳۰) نشان ۱۴، نشانه ۱۱۱
- آتیه: كَانُوا لَهُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا (۲۱:۴۰) انگیزش^۱ ۸۹ و ۱۰۶ و ۱۳۸، نشانها ۹۱
- آتیه: وَفَعَيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ (۴۶:۵) پس^۲ ۲۴، پنهانها ۴۵، پنهانها ۱۱۴، بی^۳ ۱۲۱، رهها ۱۲۵
- آتیه: يَنْخَعُ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ (۶:۱۸) بیها ۱۲۵، کردها ۱۳۲
- آتیه: وَنَكَتُ مَقْدَمُوا وَآثَرَهُمْ (۱۲:۳۹) نشانیها ۳، نشانیها ۳۸، گامها ۳۹، کردارها ۶۴، نشانی^۴ ۸۷، نشانیها ۱۰۳، آنچه سپس ماندند ۱۰۸
- آتیه: فَأَرْتَدَّ عَلَى آثَرِهِمَا قَصَصًا (۶۴:۱۸) پنهانها ۹۴
- آتیه: وَآثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۳۸:۷۹) برگزید ۳۰، برگزید ۳۹، برگزیده است ۶۷ و ۱۲۰، گزید ۱۰۹، برگزیده باشد ۱۱۶، گزینند ۱۲۴، برگزیده ۱۳۲
- آتیه: لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا (۹۱:۱۲) ورگزید ۱ و ۲۴ و ۲۹، برگزید ۲، برگزید ۳، برگزید ۵۵
- آتیه: وَلَا تَطْعَمُ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفْرًا (۲۴:۷۶) بزه گر ۱، بزه مند ۳، گناه کار ۳۹
- آتیه: فَأَتَتْهُمْ آيْمٌ قَلْبُهُمْ (۲۸۳:۲) بزه گر ۱، بزه کار ۲، بزه کننده ۲۵، گناه کار ۴۰، بزه مند ۴۱، بزه مند ۹۱، بزه^۵ کننده ۹۵، گنهکار ۱۲۲
- آتیه: إِنَّا إِذَا لَلَيْنَ الْأَيِّمِينَ (۱۰۶:۵) بزه گران ۱ و ۳۷، بزه کاران و گناه کاران ۲، بزه کاران ۳، گناه کاران و بزه کاران ۲۴، بزه کاران ۵۵، بزه ماندان ۵۹ و ۷۸، بزهکاران ۹۰، بد کاران ۱۳۵
- آتیه: إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَةٍ (۵۶:۱۱) گرفتار ۱، گیرنده ۳، هاگیرنده^۶ ۲۹، گرفته ۵۷، فراگیرنده ۶۳، ها گرفته^۷ ۷۶
- آتیه: أَخَذِينَ: أَخَذِينَ مَاءَ الْيَمِّ نَحْمُ (۱۶:۵۱) ستانند گان ۳۸، ستانند گان و پذیرند گان ۶۷، فراگیرنده گان ۹۰، فراگیرند گان ۹۱، فراگیرند گان و پذیرند گان ۱۰۹
- آتیه: وَلَسْتُمْ بِأَخَذِيهِ (۲۶۷:۲) ستانداران^۸ ۱، گیرنده ۲۷، گیرنده گان ۵۵، استند کاران ۸۸، فراگیرنده ۱۰۰
- آتیه: * لَسْتُمْ بِأَخَذِيهِ: وَلَسْتُمْ بِأَخَذِيهِ (۲۶۷:۲) شمانستانی و نگیری ۲۵
- آتیه: آخِرَ: وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ (۲۷:۵) دیگر ۱، آن دیگر ۶۳، دیگران ۷۵

۱. این معنی مناسب به نظر نمی رسد، مگر این که قرآنهاى مزبور از قراءت دیگری مثلاً «آثاراً» پیروی کرده باشند.

۲. با توجه به عدم مطابقت مضاف با مضاف الیه در فارسی، کلمه جمع به مفرد معنی شده است.

۳. کلمه در اصل نسخه خطی با سه نقطه است. بزه / بزه.

۴. در مورد جزء پیشین «ها» توضیح آت (۲۶:۱۷).

۵. ستانداران / ستانند گان، رک: توضیح آت (۱۳۴:۶).

آلَاخِرَةُ / ۷

~: خَلَقُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا دیگری ۱ و ۳ و ۵۵	(۱۰۲:۹)	* يَوْمَ الْآخِرِ: إِنْ كُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ (۲۲۸:۲) روز بازپسین ۹۶
آخِرُ: ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ پسین ۵۵	(۸:۲)	آخِرَانِ: أَوْءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ (۱۰۶:۵) دوی دیگر ۱ و ۹ و ۱۰۷ و ۱۲۱ و ۱۲۴، دو دیگر ۱۰ مکرر، دو کس ۳۶، دو تن دیگر ۵۸، دو دگران ۶۱، دیگران ۸۲، دوتن ۹۲، دویی دیگر ۱۱۲ و ۱۲۷
~: مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وایسین ۱۰	(۱۲۶:۲)	~: فَقَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا (۱۰۷:۵) دو دیگر ۳، دو کس دیگر ۵۸، دو دیگران ۶۱
~: مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ بازپسین ۵۵	(۱۷۷:۲)	~: وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ (۲۶۴:۲) آن جهان ۱
~: وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ رستاخیز ۵۳، بازپسین ۵۵	(۳۸:۴)	~: أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ (۸۶:۲) آن جهان ۱۰۸
~: وَالْيَوْمِ الْآخِرِ بازپسین ۹۷	(۱۳۶:۴)	~: إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ (۹۴:۲) وایسین ۱۰
~: وَالْيَوْمِ الْآخِرِ بازپسین ۸۸	(۱۶۲:۴)	~: مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ (۱۰۲:۲) این جهان ۵۲ ^۱
~: مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ رستاخیز ۱۳	(۹۹:۹)	~: حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (۲۱۷:۲) آن جهن ۱ ^۳
~: وَءَاخِرُ دَعْوَاهُمْ وادم ^۱ ، بازپس ۱۰۳	(۱۰:۱۰)	~: فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (۲۲۰:۲) روز بازپسین ۲
~: وَالْيَوْمِ الْآخِرِ بازپسین ۳	(۲۱:۳۳)	~: وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ (۱۴۸:۳) رستاخیز پسین ۶۱
~: هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ پس ۲۴	(۳:۵۷)	~: وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۳۳:۵) آن جهان ۱

۱. وادم = وا (با) + دُم، یعنی دنبال، بازپس پایان.

۲. اگر سهو کاتب نباشد، معنی درخور تأمل است، طبیعی چنان است که «آن جهان» معنی شود.

۳. جهن / جهان.

۸ / آخِرَةُ

~ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ آن جهان ۱، پسین ۲۷	(۳۲:۹)	~ فِيمَا أَسْلَفَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ واپسین ۱۰۹	(۷۷:۲۸)
~ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ روز رستاخیز ۵۷	(۹۲:۶)	~ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ دیگر ۴۶، دیگر تبار ۵۳، دیگر روز ۶۱، دیگر باره ۷۶ و ۱۰۰	(۲۰:۲۹)
~ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ روز پسین ۱۲۱	(۱۴۷:۷)	~ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ رُستخیز ۵۳	(۱۶:۳۰)
~ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ بازپسین ۱۰۴	(۱۶۹:۷)	~ مَا سَمِعْنَا بِهَا فِي الْيَمِّ الْآخِرَةِ پیشینان ۱۰۶، دیگران ۱۳۸	(۷:۳۸)
~ وَاللَّهُ يُبْدِ الْآخِرَةَ آنجهان ۱۰۴	(۶۷:۸)	~ فِي الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ سرای بازپسین ۱۳۰	(۴۳:۴۰)
~ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ سراء بازپسین ۵۱، آن گیتی ۵۸	(۱۶:۱۱)	~ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَى آن جهان بازپسین ۱۰۹	(۱۶:۴۱)
~ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رُستخیز ۵۳	(۲۲:۱۶)	~ وَمَالُهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ آن سرای ۶۴	(۲۰:۴۲)
~ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ سرای آن جهان ۵۶	(۳۰:۱۶)	~ قَدْ يَسْأَمَنِ الْآخِرَةَ آن سرای ۱۱۴	(۱۳:۶۰)
~ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ پسین ۱، سپسین ۲، واپسین بار ۲۹، بازپسینان ۵۲ و ۵۵، باسپسین تار ۵۵	(۷:۱۷)	~ فَأَعْذَهُ اللَّهُ تَكَاَلُ الْآخِرَةِ پسین ۱	(۲۵:۷۹)
~ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ بازپسین ۳	(۱۰۴:۱۷)	~ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا پسین ۳، سپسینان ۱۰ مکرر، پسینان ۲۶، پسینان ۲۷، سپس ۳۰، واپسینان ۵۲ و ۱۰۵، پسینان ۵۸، پس آیندگان ۶۱، پس ماند ۹۲	(۱۱۴:۵)
~ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رستاخیز ۱۱۹	(۷۴:۲۳)	~ آخِرَةُ: وَكَفَرُوا بِآخِرَتِهِ وادم ^۲ ۱، نماز پیشین ^۳ ۴۰، پایان ۴۱، از پس ۱۲۴	(۷۲:۳)
~ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ سرای دیگر ۱۱۶	(۴:۲۷)		

۱. کذا در اصل نسخه خطی.

۲. وادم = وا (با) + دم، یعنی دنبال، بازپس و پایان.

۳. به دلیل وجوه «ه» که عائد به «نهار» است بدینگونه معنی شده و منظور از «نماز پیشین» می تواند وقت نماز پیشین باشد.

الْآخِرِينَ / ۹

۴۷، پسین نیان ۸۰، بازپسینگان ۸۸، پس آمدگان ۱۰۳ و ۱۳۰، آن جهان ۱۰۵، پس آیندگان ۱۱۱، آیندگان ۱۳۲	(۱۰۲:۹) آخِرُونَ: وَآخِرُونَ أَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ دیگران ۱ و ۶۲
~: وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۷۸:۳۷) وادمینان ^۱ ، بازپسینان ۳، واپسینان ۲۹، باسپسینان ۳۰، دیگران از پس ۵۶، بازپسینان ۷۵ و ۸۱، پسینگان ۹۹	(۴:۲۵) ~: وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخِرُونَ دیگر ۴۷
~: وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۰۸:۳۷) وادمینان ^۱ ، پسینان ۲۲، سبپسینان ۳۰، پس ماندگان ۴۲، واپس ماندگان ۵۲ و ۱۰۵ و ۱۲۵، پسینگان ۹۹	(۲۰:۷۳) ~: وَآخِرُونَ يَصْرِفُونَ فِي الْأَرْضِ دیگران ۳
~: وَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ (۱۱۹:۳۷) پس دیگران ۴۲، واپسین ۱۰۰، واپسینان ^۲ ۱۱۳	(۹۱:۴) آخِرِينَ: سَتَجِدُونَ آخِرِينَ دیگران ۳، گروهی دیگر ۲۷، گروهان دیگر ۸۴ و ۱۰۷
~: وَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ (۱۲۹:۳۷) بازپسینان ۴۹	(۱۳۳:۴) ~: وَيَأْتِ بَنَاتٍ آخِرِينَ گروه دیگر ۶۲، کسان دیگر ۱۲۴
~: وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ (۵۶:۴۳) سپس آیندگان ۱۰۸ و ۱۲۴، واپسینان ^۲ ۱۱۳	(۶:۶) ~: وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخِرِينَ دگران ۹۶
~: وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۱۴:۵۶) پسینان ۳ و ۶۷، سبپسینگان ۱۰۸	(۶۰:۸) ~: وَآخِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ دیگران ۳، گروهان دیگر ۹۳
~: وَثَلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۴۰:۵۶) واپسینگان ۴۹	(۱۱:۲۱) ~: وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخِرِينَ دیگر ۳۴
~: إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ (۴۹:۵۶) پسینان ۴۱، پسینگان ۴۹ و ۱۰۸، پسان ۶۱، پیشینان ^۳ ۹۳	(۶۶:۲۶) ~: ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ دیگران ۱۱۱
~: ثُمَّ نُنْعِمُ لَهُمُ الْآخِرِينَ (۱۷:۷۷) وادمینان ^۱ ، از پس آیندگان ۲، بازپسان ۲۴	(۱۳۶:۳۷) ~: ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ پس دیگران ۱۰۵
	(۲۸:۴۴) ~: وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ پسین ۱۲۴
	الْآخِرِينَ: وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ (۸۴:۲۶) بازبا پسینان ۱۶ و ۴۸، واپسینان ۲۰، پسینان ۲۰

۱. وادمینان، مرتب از: وام + دم + نین + ان = پسینان.

۲. واپسینان: آخریها. «پیشان» به معنی آخر و ته و دنبال هم اکنون در لهجه های جنوب خراسان استعمال دارد.

۳. پیشینان: پسینان، رک: توضیح الْآخِرِينَ ۱۱۳.

- فرمان دادیم ۴۲، ما ترا آگاهی دادیم ۶۴، ما
آگاهانیدیم ۷۲، آگاهی دادیم ۸۸، می آگاهانیم
۹۲، آگاهانیدیم ۱۰۲، شنوایدیم ۱۰۳، دستوری
خواهیم ما ۱۲۴
- آذَنْتُكُمْ: فَقُلْ أَذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ (۱۰۹:۲۱)
آگه کردم ۱ و ۴۲، آگاه کردم ۲، آگاه کردیم
۳۰، بیاگاهانیدیم ۳۹ و ۶۲ و ۱۳۹، آگاهی دادم ۶۴
و ۱۲۸
- آذُوا: لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ (۶۹:۳۳)
دشخواری نمودند ۱، آزدند ۳، برنجانیدند ۷،
بیازردند ۲۴، رنجه نمودند ۳۸، رنجه داشتند ۳۹ و
۸۲، رنجانیدند ۸۶ و ۱۰۴ و ۱۰۹، رنج داشتند ۹۶،
آزار رسانیدند ۱۲۱
- آذَوْهُمَا: وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَكَادُوا هُمَا (۱۶:۴)
دشخواری نمایند ۱، بیازارید ۲، بیازاربت ۳ و ۹۷،
برنجانید ۲۰ و ۶۱، رنج دارید ۵۳، رنج دهید ۵۷،
بدرد دارید ۵۸، رنج نمایند ۸۸، رنجه دارید ۹۸ و
۱۳۳، آزار کنید ۱۱۱، آزار رسانید ۱۲۷
- آذَيْتُمُونَا: وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا أَدَيْتُمُونَا (۱۲:۱۴)
رنج نمودی ۲ و ۵۷، رنج نمودی ۵، شما
برنجانیدید ۲۹ و ۶۲، می رنجانیدیت ۴۱، بیازارید
۵۲، رنج نمودید ۵۳، آزاریت ۵۵، رنجانیدیدتان
۶۱، دشوار نمودید ۷۲، رنجی که شما می دهید
۷۶، رنجانیدید ۸۵، رنجانید ۹۳، آزار نمودید ۹۴،
بیازردید ۹۶، آزار میرساند ۱۱۱، آزار گردانید
۱۱۴، آزدید ۱۲۱
- آزْرَهُ: فَآزِرْهُ، فَاسْتَغْلَظَ (۲۹:۴۸)
- آذَانٌ: فَلْيَبْتَكَنْ آذَانَكَ لِأَنْتَعِمَ (۱۱۹:۴)
گوشها ۹۰
- ~: وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا (۱۷۹:۷)
گوشها ۹۰
- آذَانِهِمْ: يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ (۱۹:۲)
گوشها ۵۵
- ~: أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقَرَأَ (۴۶:۱۷)
گوشها ۱۰۰
- آذَنْ: مَا مَنَّمُ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنْ لَكُمْ (۱۲۳:۷)
دستوری کردم ۱، دستوری دادمی ۲، من فرمودم
و دستوری دادم ۱۰، فرمودمی ۲۴، فرمودم ۲۷،
دستوری دهند ۳۵، دستوری دهم ۴۲، فرمایم و
دستوری دهم ۴۸ و ۱۰۴ و ۱۱۱، من فرمودم و
دستوری دادم ۵۵، من دستوری دهم ۵۷، دستوری
دادیم ۵۸، فرمایم ۱۰۰، فرمان کنم ۱۲۱
- ~: قَالَ مَا مَنَّمُ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنْ لَكُمْ (۷۱:۲۰)
دستوری کردم ۱، من دستوری دهم ۳۴، فرمایم
۳۹، دستوری دادیم ۵۲، دستور داد ۵۳، دستور
دهم ۱۲۱، دستوری داد ۱۲۴، دستوری دهیم ۱۳۹
- ~: قَالَ مَا مَنَّمُ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنْ لَكُمْ (۴۹:۲۶)
دستوری کردم ۱، من فرمودم ۲۴، فرمود ۵۳،
دستوری داده می ۹۲، دستور دادمی ۱۰۸، فرمان
دهم ۱۲۱
- آذَنَّاكَ: قَالُوا أَأَذْنُكَ مَا مَنَّمَا مِنْ شَهِيدٍ (۴۷:۴۱)
آگه کردیم ۱، آگاهی دادیم ۱۶، آگاه کردیم
۳۲ و ۶۷، بیاگاهانیدیم ۳۴ و ۵۶، می گویم ۴۱

۱. کذا در اصل نسخه، که اگر تحریف نباشد، قابل توجه است.

۲. کذا در اصل نسخه، داده می / دادمی.

۳. کذا در اصل نسخه، این معنی با بقیه معانی موافق نیست. به نظر می رسد مترجم اصل کلمه را از ریشه «أَذَن» به معنی «اجازه» گرفته است.

۴. نمودی / نمودید.

آلَافِلین / ۱۱

۹۴، دلتنگ شوم ۱۰۳، اندوه برم ۱۰۴، اندوه گین
شدم ۱۱۳، اندوه خوردم من ۱۲۳

آلَا صَلَّ: بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ (۲۰۵:۷)

اوبارگه^۱، نماز شام و خفتن ۱۰، نماز دیگر ۲۹،
شنگاهان ۴۹، شبانگاهها ۵۵، نماز پیشین و دیگر
۷۲، شب آنگاه^۲ ۹۰، شبانگاهها میان دیگر و شام
۱۰۹، نماز شام ۱۲۱

~: وَظَلَنَاهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ (۱۵:۱۳)

اوبارگه^۱، شبانگاه ۵، شبانگاهان ۴۹، شب
آنگاه^۲ ۹۰، شام ۱۲۱

~: يُسَيِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ (۳۶:۲۴)

شبانگاهها ۳، شبانگاهان ۳۶، شبانگاه ۹۰،
شامگاه ۹۸

آلَا فَاق: سَتَرِيهْمَ عَائِتَانِي آلَا فَاق (۵۳:۴۱)

کرانها ۱، کرانه‌های جهان ۳، ابن جهان ۲۲،
کنارها ۲۹، کناره‌های جهان ۳۸، گرد جهان ۴۳،
جهانها ۴۹، نشانه‌ها ۵۲، کناره‌های زمین ۵۶،
کناره‌های زمین ۶۶، گرد برگرد جهان ۸۱، کناره‌های
آسمان ۱۰۰، کناره‌های جهان ۱۰۳، کناره‌های آسمان
و زمین ۱۰۸، گذارهای^۳ جهان ۱۳۰، کناره‌های
آسمان ۱۳۶، کرانها جهان ۱۳۹

آلَا فِلین: لَا أَحْبَبُ آلَا فِلین (۷۶:۶)

فروشداران^۴ ۱، آنچه فرو رود ۹، آن کیشیو^۵ فرو
روند ۱۰، آن که رود و آید ۲۴، فرو شوندگان ۲۷،
فرو روندگان ۴۱، آن که بشیو^۶ فرو روند ۵۵،
فروشدگان ۵۷، دور شوندگان ۶۱، آنچه فرو شود
۶۲، ناپدید شوندگان ۸۲، فرود روندگان ۸۸،
فرو روندگان^۷ ۹۰، فرو شوندگان ۹۲، فرو رفتگان
۱۲۷

بنیرو گردانید ۲ و ۱۰۸، بار می کرد ۶، نیرو کرد
۱۷، استوار کند ۴۱، نیرومند شود ۵۲ و ۱۰۵، بنیرو
گرداند ۵۳، بیرورد ۶۱، نیرو^۱ گردانید ۸۱، سخت
شود ۹۲، یاری داد ۱۰۲، یاری نماید ۱۰۴ و ۱۱۳

آلَا زِفَه: وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ آلَا زِفَه (۱۸:۴۰)

نزدیک آمده ۲، نزدیک ۳۰، رستخیز ۵۲، رُستخیز
۵۳، آینه نزدیک ۹۲

~: أَرَفَتِ آلَا زِفَه (۵۷:۵۳)

رستخیز ۱، نزدیک آینه ۳۰، نزدیک شونده ۳۶،
روز رستخیز ۹۶ و ۱۱۴

آسَفُونَا: فَلَمَّا آسَفُونَا أَنْتَقَمْنَا (۵۵:۴۳)

در خشم کردند ۱، سزاوار خشم شدند ۳، بخشم
آوردند ۱۲ و ۱۰۴، باندوه و خشم آوردند ۴۸،
فرمان نکردند ۵۲، بخشم آوردند ۵۳، سزاوار
خشم ما شدند ۸۱، اندوهگن کردند ۹۴

آسِن: فِيهَا أَنْتَرُ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِن (۱۵:۴۷)

گنده ۲، گنده و گشته از حال ۳۹، گردیده ۵۱،
گنده شده ۶۱، بوی گرفته ۸۰ و ۱۲۹، گنده بده
و رنگ بگردانیده ۸۱، بوی بگردانیده ۸۹ و ۱۰۶ و
۱۳۴، بگشته ۹۰، گنده گشته ۱۰۸ و ۸۷، گنده بده
۱۲۴

* غَيْرِ آسِن: فِيهَا أَنْتَرُ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِن (۱۵:۴۷)

بنه گردد از حال خویش ۶

آسَى: فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ (۹۳:۷)

انده برم ۱، اندوه خورم ۳، اندوهگن باشم و اندوه
خورم ۱۰ و ۵۵، اندوهگن باشم ۲۴، اندوهگن شوم
۲۷، تیمار دارم ۳۱، انده گن شوم ۳۵، اندوهگین
شوم ۳۶، اندوه خوردم ۵۶ و ۹۵، اندوه خواهم

۱. نیرو / نیرو، با الفی زاید که در پایان کلمه‌های مختوم به (و) معمول بوده است.

۲. اوبارگه: شبانگاه، نماز شام.

۳. شب آنگاه / شبانگاه.

۴. اگر تحریف «کنارها» نباشد درخور توجه است.

۵. فروشداران / فرو شوندگان.

۶. کیشیو / که به شیب.

۷. کذا در نسخه اصلی و نباید غلط باشد.

(۶:۱۴)	~: إِذْ أَنجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ پیوستگان ۲، پس روان ۵۹	(۲۶:۳۷)	أَكْلُونَ: فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا خورداران ^۱ ۱، بخورند ۳۰، خورند گان ۸۱، خورنده ۸۶ و ۱۳۶، خوارند گان ۱۲۱
(۶۱:۱۵)	~: فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ خانه دان ۵۹	(۵۲:۵۶)	~: لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفْرٍ خورداران ^۱ ۱، خورند گان ۳، بخوریت و خورنده گان باشید ۳۰، بخورید ۱۰۸
(۶:۱۹)	~: وَبَرِّثْ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ فرزند دان ۴۳	(۲۰:۲۳)	لَا يَكَلِينَ: تَبَّتْ بِاللَّهِنِ وَصَبِغَ لِلَا يَكَلِينَ خرند گان ^۲ ۹۱ و ۱۳۹
(۱۳:۳۴)	~: أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا مردان ۳۰، خاندان ۳۹، فرزندان یعنی خاندان ۱۰۹	(۴۹:۲)	آلٍ: وَإِذْ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ کسها ۳، گروه ۴
(۳۴:۵۴)	~: إِلَاءَ آلِ لُوطٍ خانگیان ۳۹ و ۵۶	(۵۰:۲)	~: وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ لشکر ۲۴
(۴۱:۵۴)	~: وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ گروهان ۷۸، خانواده ۱۳۲	(۲۴۸:۲)	~: وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى کسها ۳، کسها ۵۵، پسران ۷۵، بی روان ۱۰۹
(۶۹:۷)	آلَاءَ: فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ نیکوییها ۳، بزرگی و عظمت ۱۱۳	(۱۱:۳)	~: كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ کسان ۳۰
(۷۴:۷)	~: فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ دادها ۴۱، نیکوداشتها ۱۰۹	(۳۳:۳)	~: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ نوادگان ۵۵
(۱۳:۵۵)	~: فَيَايَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ نیکوداشتها ۱۰۹، نیکوها ۱۲۵	(۱۳۰:۷)	~: وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ گره ^۳ ۱، مردم ۲۹، تبار ۴۱، بی روان یعنی کسان ۱۰۹
(۱۲۴:۳)	آلَافٍ: أَنْ يُعَذِّبَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ هزار ۲۷	(۱۴۱:۷)	~: وَإِذْ أَنجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ مردمان ۲۷
(۷۴:۶)	آلِهَةً: اتَّخَذُوا أَسْمَاءَ الْآلِهَةِ خدا ۹، خدایان ۱۰۰	(۵۲:۸)	~: كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ پسروان ۶۱، پیروان ۱۲۷
(۱۳۸:۷)	~: أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ خدایان ۱، خدایکان ^۴ ۳۵		

۱. خورداران / خورند گان.

۲. خرنند گان / خورند گان.

۳. گره / گروه.

۴. خدایگان هم می توان خواند، اما سیاق جمله با نصییر سازگارتر می نماید.

آمن / ۱۳

فرمایم ۱۰۰، هر آینه بفرمایم ۱۲۰، خواهیم فرمود ۱۲۲	~: اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً (۱۵:۱۸) خدایان ۱ و ۴۳
آمره: وَلَكِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَاءَ امْرَأَةٍ (۳۲:۱۲) فرمایم ۱، بفرمایم ۲، می فرمایم ۳ و ۱۰۴، می فرمایم ۵۸، مَن مِی فرمایم ۷۶، فرماینده ام ۹۲، فرمودم ۱۰۰	~: وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً (۸۱:۱۹) خدایان ۱، خدای ۶۱
آلَا مَرُوءٌ: الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ (۱۱۲:۹) فرموداران ^{۱۳} ، فرمایند گان ۲۷ و ۸۷ و ۱۰۴، فرمایند گان ۵۵، فرمان دهان ۵۷، فرمانده کاران ۱۱۹	~: لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ إِلَهَةً مَا وَرَدُوهَا (۹۹:۲۱) بنان خداوندان ۸۷
آمن: مَنْ أَمِنَ بِاللَّهِ بَرَّوْدٌ ^۴ و ۱۰۵ و ۵۵ (۶۲:۲)	~: أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً (۴۵:۴۳) خدایا ^۱ ۶۱
~: مَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ بَرَّوْدٌ ^۴ و ۱۰۵ و ۵۵ (۱۲۶:۲) برویده باشند ۱۰ و ۵۵، برویده باشد ۴۰، بگردد ۴۱	~: مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَاءَ إِلَهَةٍ (۲۸:۴۶) پرستیدگان ۱۳۹
~: وَلَكِنَّ الْإِثْمَ أَمِنَ بِاللَّهِ بَرَّوْدٌ ^۴ و ۱۰ و ۵۵ (۱۷۷:۲) برویده بود ۱۰، ترویده بود ۴۰ و ۵۵	الْهَيْتَكَ: وَيَذَرُكَ وَهَ الْهَيْتَكَ (۱۲۷:۷) خدایان ۱ و ۱۱۴، بنان ۱۰، پرستیدن ^۲ ۱۳۶
~: فَجِئْتُمْ مَنَ أَمِنَ (۲۵۳:۲) بگرویست ۱، بروید ۱۰، برویده بد ۴۰، براست داشت ۸۷ و ۱۰۶	الْهَيْتَا: وَمَا نَحْنُ بِشَارِكِيَّ الْهَيْتَا (۵۳:۱۱) خداوند ۶۱
~: أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ (۲۸۵:۲) بگرویست ۱، بگرویستند ۱، ترویده اند ۱۰، ترویدست ۱۰ و ۵۵، هاید برفت ۲۴، برویده است ۴۰، بگرویدند ۴۱، براست داشت ۶۳	~: مَنْ فَعَلَ هَذَا بِنَا الْهَيْتَا (۵۹:۲۱) خداوندان ۱۲
~: لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ أَمِنَ (۹۹:۳) بگرویست ۱، بگرویده اند ۲، ترویدست ۵۵، گرویده ۱۲۳	~: لَنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتَا (۴۲:۲۵) خدایان ۳
	الْهَيْتُهُمْ: فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ الْهَيْتُهُمْ (۱۰۱:۱۱) خدایان ۵۵
	الْهَيْتَى: أَرَاغِبُ أَنْتَ عَنْ الْهَيْتَى (۴۶:۱۹) خدایان ۷۴
	لَا مَرَّتَهُمْ: وَلَا مَرَّتَهُمْ وَلَا مَرَّتَهُمْ (۱۱۹:۴) بفرمایم ۱ و ۲۴ و ۴۵ و ۵۲ و ۶۲، فرمایم هر آینه هر آینه ۳ و ۸۰، فرمایم ۴۱ و ۵۳، بفرمایم ۸۸

۱. خدایا / خدایان، حذف «ن» از پایان کلمات مختم به - ان، در قایم معمول بوده است.

۲. این معنی با قراءت «إلهتك» سازگار است.

۳. فرموداران / فرمایند گان.

۴. ببرود / بگردد.

۵. بگرویست / بگروید.

~: فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ (۲۶:۲۹)	~: وَلَوْءَ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ (۱۱۰:۳)
راست گر گرفت ۱، استوار داشت ۲ و ۳۰ و ۳۹، باور کرد ۲۴، باور داشت ۸۶، راست گوی داشت ۹۱، راست داشت ۱۰۶	بگروستندی ۱، بگرویدندی ۴۱، بپرویدندی ۵۵
~: وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا (۳۰:۴۰)	~: مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ (۶۹:۵)
بگروست ۱	بگروست ۳۷
~: فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرَتْ (۱۰:۴۶)	~: لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ (۷۵:۷)
بگرویدوی ۲، باور داشت ۱۲۲ و ۱۳۲	بگروست ۱، گرونده بودند ۸۲، بگرویده بودند ۹۲
* مَا آمَنَ: فَمَا آمَنَ لِمُوسَى (۸۳:۱۰)	~: مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ (۱۸:۹)
راست گر نگرفت ۱، استوار نداشتند ۲ و ۵۲ و ۱۰۵، استوار نداشت ۴۹ و ۶۴، بنگروید ۵۹، باور نداشت ۱۰۴، نگروید ۱۲۷ و ۱۳۶	گروید ۳، می گروید ۲۷ بگرویده بود ۱۰، بگرویده است ۶۴، گرویده باشد ۹۴
~: وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰:۱۱)	~: كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ (۱۹:۹)
بگروست ۱، نگروید ۲ و ۴۱ و ۵۸، بنگروید ۱۰۶	بگروست ۱
آمَنَ: وَهُمْ أَسْتَعِينُكَ اللَّهُ وَبِكَ آمَنَ (۱۷:۴۶)	~: فَمَا آمَنَ لِمُوسَى (۸۳:۱۰)
بگروی ۱، گرو ۳، بگرو ۱۷	راست گوی داشت ۵۵ و ۸۰
آمِنًا: رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَدَأًا مِنَّا (۱۲۶:۲)	~: وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ (۹۹:۱۰)
بی بیم ۳	بگروستی ۱، بگرویدی ۵۹
~: وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا (۹۷:۳)	~: إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ (۶۰:۱۹)
بی ترس ۷۴	بگروند ۲۴
~: أَمْ مَن يَأْتِي آمِنًا (۴۰:۴۱)	~: إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ (۷۰:۲۵)
بی بیم ۹۹، بی ترس و بیم ۱۲۱	بگروست ۱، بیروید ۲۰، بیروید ۴۷
آمِنًا: مَنْ يَقُولُ آمِنًا بِاللَّهِ (۸:۲)	~: فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ (۶۷:۲۸)
بگرویدیم ما ۴، گرویم ۱۰۴	بگروست ۱، گروید ۳، بیرویده ۴۷
~: قَالُوا آمِنًا (۱۴:۲)	~: ثَوَابَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ (۸۰:۲۸)
ما گرویدیم ۹۸	بیروید ۴۷، گرویده است ۱۲۷

بگروستیم ما ۳۷	(۷۶:۲)	~: قَالُوا آمَنَّا	ما برویده ایم ۴۰
(۸۳:۵) ~: يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا	(۱۳۶:۲)	~: قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ	ببرویدیم ما ۴۰
بگروستیم ۱ و ۳۷، بگرویدیم ۹، بگرفتیم ^۳ ما ۱۲۴	(۷:۳)	~: يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ	بگروستیم ۱ و ۴۰، گرویدیم ۳
(۱۱۱:۵) ~: قَالُوا آمَنَّا	(۱۶:۳)	~: رَبَّنَا إِنَّا آمَنَّا بِمَا	بگروستیم ۱، ببرویدیم ۱۰ و ۵۵، بروریده ایم ^۱ ۴۰، گرویده ایم ما ۹۲
بگروستیم ۱ و ۳۷	(۵۲:۳)	~: آمَنَّا بِاللَّهِ	برویده ایم ۴۷
(۱۲۱:۷) ~: قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	(۵۳:۳)	~: رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ	ببرویدیم ۱۰، بروریده ایم ^۱ ۴۰
بگروستیم ۱، ما ببرویدیم ۱۰	(۸۴:۳)	~: قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ	بگروستیم ۱، ما ببرویده ایم ۱۰، برویده ایم ۴۰
(۷۰:۲۰) ~: قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى	(۱۱۹:۳)	~: وَإِذَا الْقَوْمُ قَالُوا آمَنَّا	بگروستیم ۱، ما بروید گانیم ۴۰، ما برویده ایم ۵۵
بگروستیم ۱، باور داشتیم ۱۳۲	(۱۹۳:۳)	~: أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا	ببرویدیم ۴۰
(۱۰۹:۲۳) ~: رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا	(۴۱:۵)	~: قَالُوا آمَنَّا يَا فَوْهَهُم	بگروستیم ۱ و ۳۷، گرویدیم ^۲ ۴۲
بگروستیم ۱، ما برویده ایم ۴۷	(۵۹:۵)	~: إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ	بگروستیم ۱ و ۳۷، بگرویدیم ۸۸
(۴۷:۲۶) ~: قَالُوا آمَنَّا	(۶۱:۵)	~: وَإِذَا جَاءَكُمْ قَالُوا آمَنَّا	
ببرویدیم ۴۷			
(۵۳:۲۸) ~: قَالُوا آمَنَّا بِهِ			
بگروستیم ۱			
(۱۰:۲۹) ~: مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ			
برویده ایم ۴۷			
(۴۶:۲۹) ~: وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا			
ما برویده ایم ۴۷، ما گرویده ایم ۱۰۳			
(۱۴:۴۹) ~: قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا			
ببرویدیم ۶، گرویدیم ما ۳۹، گرویده ایم ۱۱۶			
(۲۹:۶۷) ~: قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ آمَنَّا بِهِ			
ببرویده ایم ۶			
(۱۳:۷۲) ~: وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ			

۱. کذا در اصل متن؛ بروریده ایم / برویده ایم، گرویده ایم، به کار رفتن صیغه های متعدد از این ساخت کلمه در قرآنها و موارد گوناگون، که برخی از آنها در صفحات آتی خواهد آمد، شکی در درستی کلمه باقی نمی گذارد.
 ۲. کذا در اصل نسخه، می تواند نوعی رسم الخط باشد از «گرویدیم».
 ۳. در اصل نسخه چنین است؛ احتمال تحریف بکلی منتهی نیست.

ببرویدیم ۶

آمَنَّا: لَمْ تَكُنْ آمَنَّا مِنْ قَبْلُ (۱۵۸:۹)
بگرویست ۱، بگروید ۳۹، گرویده ۵۸^۱، گرویده
باشد ۱۲۳

~: آمَنَّا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ (۹۰:۱۰)
بگرویستند ۱، گرویدند ۳، گرویت ۹۱^۲

~: آمَنَّا فَفَنَفَعْنَاهَا لِيَمْنَنَّا (۹۸:۱۰)
بگرویست ۱، بگرویدندی ۲، بگرویدی ۶۱

~: مَا آمَنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ (۶:۲۱)
گروند ۱۰۸، گروید ۱۱۴

~: فَآمَنَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ (۱۴:۶۱)
بگرویستند ۱، بگرویدند ۳۹

* لَمْ نَكُنْ آمَنَّا: لَمْ تَكُنْ آمَنَّا مِنْ قَبْلُ (۱۵۸:۹)
نابرویده بود ۱۰، نه گرویده بود ۲۷، نه گرونده
باشد ۵۷، بنگرویده باشد ۶۳، نه بوده باشد
گرویده ۸۸، نه گرونده باشد ۹۲

* مَا آمَنَّا: مَا آمَنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ (۶:۲۱)
نگرویست ۱، بنگرویدند ۲۴ و ۱۰۰ و ۱۰۶، نگروید
۵۸ و ۸۶، نگرویدند ۱۰۳ و ۱۳۲ و ۱۳۹، نگرویده
۱۲۸

آمَنَّا: آمَنَّا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي (۹۰:۱۰)
بگرویستم ۱، گرویدم ۳، بگرویدم ۲۷، بگرویدم
من ۶۱، باور داشتم ۱۲۶

~: إِنْ آمَنَّا بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (۲۵:۳۶)
بگرویستم ۱، بگرویده ام ۶۴، گرویده ام ۱۱۶

~: وَقُلْ آمَنَّا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا (۱۵:۴۲)
بگرویدم ۲۲

آمَنَّا: وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً (۱۱۲:۱۶)
بی بیم ۵۵، بی بیمان ۵۶، آرامیده ۵۸

آمَنَّا: فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنَّا بِهِ (۱۳۷:۲)
بگرویدید ۲، گرویدیت شما ۳، گرویدیت ۳۰ و
۴۱، ببرویدستی ۴۰^۳، شما ببرویدستی ۵۵،
گرویده اید ۶۴، بگرویدید شما ۷۹

~: إِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ (۱۴۷:۴)
بگروید ۱، برویده باشید ۱۰، گرویده باشید ۲۷،
بگروید ۳۶، گرویت ۹۷

~: وَآمَنَّا بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ (۱۲:۵)
بگروید ۱، بگرویت ۷ مکرر، بگرویدیت ۴۱، شما
ببرویدستی ۵۵

~: إِنَّا بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَافِرُونَ (۷۶:۷)
بگرویستید ۱، بگرویدید شما ۲۹، بگرویده اید
۶۴، بگرویده اید شما ۱۰۰

~: آمَنَّا بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكَ (۱۲۳:۷)
بگرویستید، بگرویدیدتان^۵ ۶۱، استوار داشتید ۱۲۷

~: إِنْ كُنتُمْ آمَنَّا بِاللَّهِ (۴۱:۸)
بگرویستید ۱، ببرویدستی ۵۵، گرویده اید ۱۲۷

~: إِذَا مَا وَقَعَ آمَنَّا بِهِ (۵۱:۱۰)
بخواهید ببرویدن ۵۵، بگروید شما ۵۸، شما
بگروید ۵۹، گرویدیدتان^۵ ۶۱

۱. با کلمه قبل ترکیبی معنی شده است.

۲. گرویت / گروید.

۳. ببرویدستی / بگروید ستید.

۴. بگروید / بگروید.

۵. گرویدیدتان / گرویدید؛ ضمیر متصل فاعلی گاهی در منتهای قدیمی به کار می رفته است.

(۱۷۲:۲)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا گرویدگان ۱۲۳	(۷۱:۲۰)	~: قَالْ ءَامَنْتُ لَهُ راست گر گرفتید ۱، استوار داشتید ۲ و ۱۰۸، راست گوی داشتید ۸۰، استوار دانستید ۱۲۸
(۲۱۳:۲)	~: فَهَدٰى اِلٰهَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگرویستند ۱	(۴۹:۲۶)	~: ءَامَنْتُمْ لِمَقِيْلٍ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ راست گر گرفتید ۱، باور کردید ۲۴، بیرویدید ۴۷، استوار داشتید ۶۱ و ۱۰۸، باور داشتید ۷۶، راست گوی داشتید ۹۱، باور داشتید شما ۱۱۳، کردن نهادید شما ۱۲۴، بگرویدید شما ۱۳۸
(۲۱۴:۲)	~: وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ بروریده بُدند ۱۰، بگرویده بودند ۲۷، بروریده ۲ بدند ۳۵	(۶۴:۱۲)	اَمْنُكُمْ: قَالْ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ خستوار ^۱ گیرم ۱، استوار دارم ۳۹
(۲۵۴:۲)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگرویدیت ۴۱	(۴:۱۰۶)	اَمْنَهُمْ: وَاَمْنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ بی بیم کرد ۱۱۴
(۲۶۷:۲)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگروید ۵۷ ^۲	(۶۲:۲)	اَمْنُوْا: اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگرویده بُدند ۱۰، برویدند ۴۹، بگرویدند بزفان
(۲۷۷:۲)	~: اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بروریده باشند ۱۰ و ۴۰	(۷۶:۲)	~: ۶۳ وَاِذَا قُلُوْا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بروریده اند ۱۰
(۵۷:۳)	~: وَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بروریده باشند ۱۰، بروریده ۴۰ باشند ۴۰	(۱۰۴:۲)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگرویدیت ۴۱
(۱۰۰:۳)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بگرویدیت ۴۱	(۱۳۷:۲)	~: فَاِنَّ ءَامَنُوْا بِمِثْلِ مَّا ءَامَنْتُمْ بِهِ بیروند ۱۰ و ۴۰
(۱۰۲:۳)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا استوار داشتید ۸۴	(۱۵۳:۲)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا گرویدند ۳
(۳۹:۴)	~: لَوْ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ بگرویستندی ۱	(۱۶۵:۲)	~: وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بروریده اند ۱۰، بروریده ۲ باشند ۴۰
(۱:۵)	~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا گرویدیت ۴۱		

۱. هم می تواند صورتی دیگر باشد از «استوار»، و هم صورتی صرفی از «خستو» به معنی معترف و مؤمن.

۲. بروریده / گرویده.

۳. رک: توضیح «اَمْنُكُمْ» (۱۴۷:۴).

۱۸ / آمَنُوا

~: وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا (۲۰:۴۷)	~: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۵۱:۵)
بیرویده اند ۶	بگرویده ایت ۸۸
* الَّذِينَ آمَنُوا: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۱۳۰:۳)	~: وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا (۶۵:۵)
ایشان بگرویستند ۱، گرویدگان ^۲ ۵۸	بگرویستندی ۱ و ۳۷، بگرویدندی ۲۷
~: وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ (۵۵:۵)	~: إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا (۶۹:۵)
ایشان بگرویستند ۳۷	بگرویدند بزبان ۶۳
آمَنُوا: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمَنُوا (۱۳:۲)	~: وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۹۳:۵)
بَروید ۱۰ مکرر، گَرویت ۵۵، بگرویت ۸۳	بگرویده باشند ۱۰، بگرویدند ^۱ ۳۷
~: وَءَامَنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ (۴۱:۲)	~: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۹۴:۵)
گرویت ۳ و ۸۰، بَروید ۱۰، برویده باشید ۴۰، گَرویت ۵۵	بگرویده ایت ۸۸
~: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمَنُوا (۹۱:۲)	~: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۳۸:۹)
بَروید ۱۰، بگرویت ۴۱	بگرویدید ۳۹
~: فَتَأْمَنُوا بِاللَّهِ (۱۷۹:۳)	~: فِي الَّذِينَ آمَنُوا (۱۹:۲۴)
بگروید ۱، بروید ۱۰، برویده باشید ۴۰	برویده اند ۴۷
~: وَءَامَنُوا بِهِ (۳۱:۴۶)	~: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا (۲۱:۲۴)
بگروی ۸۱	برویده اید ۴۷
~: وَءَامَنُوا بِرَسُولِهِ (۲۸:۵۷)	~: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا (۵۵:۲۴)
بگروید و استوار دارید ۶۴	برویده اند ۴۷
آمَنُونَ: وَهُمْ مِنْ فِرْعَوْنَ يَوْمِذٍ آمَنُونَ (۸۹:۲۷)	~: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا (۶۲:۲۴)
بی بیمان ۳۰ و ۴۳، بی بیم شوندگان ۶۱، بی بیمان و بی ترسان ۱۰۹، بی بیم ۱۲۶	برویده باشد ۴۷
~: وَهُمْ فِي الْعُرْفَةِ آمَنُونَ (۳۷:۳۴)	~: إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا (۲۲۷:۲۶)
بی بیم ۳۰ و ۱۱۴، بی بیم باشندگان ۶۱	برویدند ۴۷
آمِنِينَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ (۹۹:۱۲)	~: الَّذِينَ آمَنُوا يَتَذَكَّرُونَ أَمْثَلُ كَانُوا مُسْلِمِينَ (۶۹:۴۳)
بی بیمان و بی ترسان ۸۳، بی بیم افتادگان ۹۲، بی ترس و بیم ۱۰۵ و ۱۲۸	باور داشتند ۵۰
	~: وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۲:۴۷)
	استوار داشتند ۹۸

۱. بگرویدند / بگروند

۲. معنی جمله به تأویل اسم رفته است.

- ~: اَدْخُلُوْهَاۤ اِسْلٰمًاۤ اٰمِنِيْنَ (۴۶:۱۵)
آرامیدگان ۵۸ و ۷۲، بی بیم کردگان ۹۲
- ~: وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ مِيْوَاتًاۤ اٰمِنِيْنَ (۸۲:۱۵)
بی بیمان ۵۵، استوار ۵۸ و ۹۲، بی تیماران ۷۲
- ~: اَنْتُمْ كُوْنُوْا فِيْ مَا هُمْ اٰمِنِيْنَ (۱۴۶:۲۶)
بی بیم و ترس ۱۰۸، ناترسان بی بیمان ۱۰۹
- ~: اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ (۳۱:۲۸)
بی بیم شدگان ۳۹
- ~: سِيْرُوْا فِيْهَا لِيَاۤتِيْ وَاٰيَاۤمًاۤ اٰمِنِيْنَ (۱۸:۳۴)
بی بیمان ۳، بی بیم ۳۹، بی بیم و ترس ۵۸
- ~: يَدْخُوْنَ فِيْهَا يَكُلُوْنَ فَاَكْهٰتٍۭ اٰمِنِيْنَ (۵۵:۴۴)
راست دارندگان ۳۰، بی بیم شدگان ۳۹، بی ترسان ۱۰۹
- ~: اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ (۲۷:۴۸)
وی بیمان^۱ ۶، راست دارندگان ۳۰
- اٰمِنِيْنَ: وَلَاۤ اٰمِنِيْنَ اَلَيْتَ الْحَرَامَ (۲:۵)
قصد کنار^۲ ۱، آهنگ کنندگان ۲۷، روی آرندگان ۶۷
- اَلَاۤ اِنَّ: قَالُوْا اَلَنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ (۷۱:۲)
این هنگام ۱۱۴
- ~: اِنَّ الْاِنۡسَانَ لِرَبِّهِۦٓ اَكۡثَرُۢ اَعۡصِيٰتٍۭ قَبۡلُ (۹۱:۱۰)
ای اکن^۳
- ~: قَالَتِ اٰمَرَاتُ الْعَزِيْزِ الْاِنۡسَانَ حَصۡصَ (۵۱:۱۲)
اکون ۱۲۸
- ~: يَسۡتَعِيۡجُ الْاِنۡسَانُ اَلَّاۤ يَحۡدِلْ رَشۡهًاۤ اٰ (۹:۷۲)
اکن^۳ ۱، اکون ۴۳
- اٰنۡ: يَطۡوِفُوْنَ بَيْنَآ وَبَيْنَ حِمِيۡرٍۭ اٰنِ (۴۴:۵۵)
جوشان ۱ و ۸۸ و ۱۰۸، بگنبدیده ۲۹، سخت گرم ۳۸ و ۴۳، سوزان ۱۰۲، سخت سوزان ۱۰۹، گرم ۱۲۹
- اَنۡاۤء: يَتَلَوۡنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اَنۡاۤءَ الْاَثَلِ (۱۱۳:۳)
هنگامها ۱ و ۲۳ و ۳۷ و ۱۰۲ و ۱۰۹، همه ۲ و ۱۲۷، کرانه ۳۹، کرانها ۴۱، بهگام ۵۶، هنگام ۸۸
- ~: وَمِنۡ اَنۡاۤءِ الْاَثَلِ فَسَيَحۡ (۱۳۰:۲۰)
هنگامها ۲۹، کنارها ۶۵، کنارها ۹۴، گاهها ۹۵، میان ۱۲۹
- ~: اَنۡاۤءَ الْاَثَلِ سَاجِدًا (۹:۳۹)
هنگامها ۵۳، گاهها ۱۰۹
- اَنۡسَ: اَنۡسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِۭ كَارًا (۲۹:۲۸)
دید ۱، بدید ۲۴، بوی برد ۴۱، بی گمان دید ۸۶ و ۱۲۲، یافت ۱۲۲
- اَنۡسَتۡ: اِنۡنِیۡ اَنۡسَتۡ نَارًا (۱۰:۲۰)
دیدم ۱ و ۳ و ۱۰۴، بدیدم ۲۴، می دیدم ۷۴، بی گمان دیدم ۸۶، من دیدم ۱۳۴
- ~: اِنۡنِیۡ اَنۡسَتۡ نَارًا (۷:۲۷)
می یابم ۴۱، بی گمان دیدم ۶۸ و ۱۰۴، بگمان^۴ دیدم ۱۲۲
- ~: اِنۡنِیۡ اَنۡسَتۡ نَارًا (۲۹:۲۸)
می بینم ۳۹، بدیدم ۹۶
- اَنۡسُمۡ: فَاِنَّ اَنۡسُمۡ مِنْهُمْ رُّشۡدًا (۶:۴)

۱. وی بیمان / بی بیمان.

۲. قصد کنار / قصد کننده.

۳. اکن: اکون.

۴. اگر تحریف یا تلفظی از «بیگمان» نباشد، درخور توجه است.

آرام گاه دادند ۶۲، پناه و یاری دادند ۷۶، پناه دادند و جای ۱۰۹، جای داده اند ۱۳۰

~ وَالَّذِينَ ءَاوُواْ وَنَصَرُواْ (۷۴:۸)
جای کردند او ۶۰، با خود گرفتند ۹۵، جا داده اند ۱۲۲، جا دادند ۱۳۶

آوَى: ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ (۶۹:۱۲)
جای کرد ۱، با هم کرد ۳، جای ساخت ۳۶، جاء داد ۳۹، پناه داد ۴۱، باز آورد ۶۱، جای داد ۱۰۰ و ۱۰۴، نشاند ۱۲۰ و ۱۲۸

~ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَبِيهِ (۹۹:۱۲)
جای کرد ۱، جای داد ۵، بنشاست ۷ مکرر، واگردید ۲۴، نشاند ۳۰ و ۸۰ و ۹۱، جای ساخت ۳۶، فراز کشید ۴۹، اندر گرفت ۵۳، برنخت نشاند ۵۸، باز گشتند ۶۱، فراکشید ۶۹، جاداد ۷۶ و ۱۰۴، نزدیک کرد ۸۳ و ۹۶، کشید ۱۳۵

~ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ (۶:۹۳)
جا کرد ۲، با خود گرفت ۲۹ و ۴۲ و ۵۲ و ۹۶ و ۱۰۵، جاء داد ۳۹، جای کرد ۸۸، جای داد ۱۰۴، اندر کنار ۱ جای کرده ۱۰۸، پناه داد ۱۰۹، یاری کرد ۱۳۶

* آوَى إِلَيْهِ: عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ (۶۹:۱۲)
جای کرد بی او ۱^۷، واخویش گرفت ۲۹، فراز خویش آورد ۴۹، سوی خود نشاند ۵۲، با خود گرفت ۶۰ و ۸۸، بهم کرد با خود - سوی خود نشاند ۸۰ و ۹۱، سوی خویش نشاند ۱۰۵، پناه داد، با خویشتن آورد ۱۰۹

گینید ۱^۱، بینیت ۳ و ۹۱ و ۹۷، بینید ۱۰، یاوی^۲ شما، دانستید و بدیدید ۲۷، بینید ۲۹، دیدید ۳۶، دانید ۳۷، یابید ۵۷، بدانید و به بینید ۵۸، به بینید ۶۱، بینید شما ۷۶، دانید شما ۱۰۰، ببینید شما ۱۲۴، یافتید ۱۳۷

آنَفًا: مَاذَا قَالَ ءَانِفًا (۱۶:۴۷)
اکن^۳ ۱، اکنون ۱۷، تاکنون ۵۳، دیگر بار ۸۱

آنِيَّةٍ: وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَّةٍ (۱۵:۷۶)
آوندها ۱ و ۴۳ و ۹۹ و ۱۲۳ و ۱۲۹، آب جامه ۳۰ و ۸۸ و ۱۰۸، جامها ۳۴، آب دانهاء ۵۶، اندوها ۶۷، آوندها ۷۸، خنورها ۸۰، آوند ۹۰، جای آب ۱۰۴، جام ۱۰۹، جام خرد دسته دار ۱۱۶، سبوها ۱۲۲ و ۱۳۲، آب جای ۱۲۴، جامهای کوچک ۱۳۰، خنور ۱۳۸

~ تَشَقَّىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةً (۵:۸۸)
گرم جوشان ۲ و ۳۴ و ۱۰۸، سخت گرم ۲۴، گرم ۳۰ و ۵۳ و ۱۰۴، گرم کرده ۵۲ و ۱۰۵ و ۱۲۵، آب گرم ۸۹، جوشیده ۹۰ و ۱۰۰، گرم گرم ۱۱۴

فَاَوَانُكُمْ: اَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَتَاَوَانُكُمْ (۲۶:۸)
جای کرد ۱، جای داد ۲۷ و ۵۵، فرود آورد ۳۰، جاداد ۳۶، نیرو کرد ۳۸، پناه داد ۴۱ و ۱۲۹، پناه گرفت ۴۲، جای ساخت ۵۲ و ۱۰۵، جای داد ۱۱۴، جایداد ۱۳۶

آوُوا: وَالَّذِينَ ءَاوُواْ وَنَصَرُواْ (۷۲:۸)
جای کردند ۱، جای ساختند ۲ و ۴۲ و ۱۰۵ و ۱۲۵، جای دادند ۳ و ۵۵ و ۱۰۴، جاء دادند ۲۴ و ۳۹ و ۶۵، نیرو کردند ۳۸ و ۱۰۷، باز گشتند ۶۱

۱. گینید / بینید.

۲. یاوی / یابید.

۳. اکن / اکنون.

۴. بنشاست / نشاند.

۵. لازم معنی کلمه است و نه اصل لغت.

۶. کنار (۴)، آیا می تواند تحریفی باشد از «کناری»؟

۷. بی او / به او، به سوی او.

آیات / ۲۱

فرو آوردیم ۷۶، فراز آوردیم ۱۰۵ و ۱۲۵،
ببند خشانیدیم^۵ ۱۰۸، جا دادیم ۱۱۴، جای دادیم ما
۱۱۷

آیات: کَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ (۶۱:۲)
نشانه‌ها ۶۳، نشانه‌ها ۹۴، نشانه ۱۰۱

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (۹۹:۲)
نشانها ۹۰

لَا يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يَكْفُرُونَ (۱۶۴:۲)
نشانها ۹۰

آيَاتٍ تُحْكِمُكُمْ (۷:۳)
نشانها ۱، مانند‌ها ۷۲

أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ (۷۵:۵)
نشانها ۱، درستیها و نشانها ۲، نشانها و درستیها
۸۸

وَلَا تُكْذِبْ بِآيَاتِنَا (۲۷:۶)
درستیها ۹۴، درستیها ۱۲۴

نُصَرِّفُ الْآيَاتِ (۴۶:۶)
نشانها ۱، درستیها و نشانها ۲

فَقَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ (۹۷:۶)
نشانها ۱، درستیها و نشانها ۹۴

كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ (۱۵۷:۶)
درستیها ۲۷ و ۹۴، درستیها ۱۲۷

كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ (۵۸:۷)
نشانها ۵۳

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ (۹۹:۱۲)
جای کرد بی‌اوی^۱ ۱، با خود نشانند ۳، با خود
گرفت ۲۹ و ۶۰، نزدیک کرد بخوابتن ۵۲

آوَى: قَالَ سَتَأْوِي إِلَى جِبَلٍ (۴۳:۱۱)
آیم ۱، بدوم ۲، جای گیرم ۳، من شدم ۲۴، باز آیم
۲۹، اندخشم^۲ ۳۰ و ۹۱، پناه سازم ۳۶، فراشوم ۳۸
و ۱۲۹، پناه گیرم ۴۱ و ۸۸، جای سازم ۵۲ و ۹۶ و
۹۹ و ۱۲۵، بازشوم ۵۳ و ۷۶ و ۹۳، اندخشم^۲ ۵۵،
باز آیم و جای گیرم ۵۸، بازگردم ۶۱، من پناه
کنم ۶۲، پناه دهم ۶۳، ببند خشم ۸۳، بروم ۹۴،
جای گیرم ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۱۴، پناه می‌برم ۱۲۰ و
۱۲۳، بیایم من ۱۲۱

آوَى: أَوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (۸۰:۱۱)
آیید^۳ ۱، پناه گیرم ۳ و ۵۵، واگردمی ۲۴، من
باز آیم ۲۹، پناه گیرمی ۳۰، پشت دادمی ۳۸، پناه
برم ۴۱، باز شوم ۴۲، پناه بردمی ۴۸ و ۹۶ و ۱۲۶،
جای گرفتمی ۵۱ و ۸۵، جای ساختمی^۴ ۵۲،
باز آیم ۵۶ و ۹۲، بازگردم من ۶۱، جای گرفتم
۶۳، باز آیم^۴ ۷۴، برفتمی ۹۴ و ۱۲۷، جای
ساختمی ۱۰۵، پناهیدمی ۱۰۹، پناه میگرفتم ۱۱۱،
پناه میبردم ۱۱۶، جای گیرم ۱۲۱، توانستمی پناه
برد ۱۲۲، پناه گیرم من ۱۲۳، پناه کردمی ۱۲۹

آوَيْنَاهُمَا: وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَى رُبُوفٍ (۵۰:۲۳)
جای کردیم ۱، با پناه بردیم ۲، ببردیم ۲۴،
باز آوردیم ۲۹، جای دادیم ۳۶، جاء کردیم ۳۹،
فراز آوردیم ۴۲ و ۵۲، بجای کردیم ۵۳، آوردیم
ما ۵۸، جای ساختمیم ۶۱ و ۶۴ و ۹۲ و ۱۲۸،

۱. رک: توضیح «آوَى إِلَيْهِ» (۹۹:۱۲).

۲. اندخشم، اندخشم: پناه گیرم.

۳. ترجمه از نظر شخص و صیغه فعل درست نمی‌نماید.

۴. ترجمه صیغه متکلم وحده به مع التیر در این قرآن بی سابقه نیست.

۵. ببند خشانیدیم، پناه دادیم، جای کردیم.

۶. کذا در اصل متن، اگر تحریفی یا صورت دیگری از نشانها / نشانها نباشد، ساخت بدیعی است.

(۸۱:۴۰)	~: وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ نشانه ها ۱۳۶	(۱۲۸:۲۰)	~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى نشانه ها ۸۷
(۲۹:۴۲)	~: وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ نشانه ها ۳۲	(۱۲:۲۷)	~: فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ قُرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ نشان ۱
(۲۱۱:۲)	آيَة: كَمْ أَتَيْنَهُم مِّنْ آيَةٍ نشان ۳، نشانه ها ۱۰۰	(۲۴:۲۹)	~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ نشانه ها ۱، بند ها ۵۸
(۲۴۸:۲)	~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ نشانی ۱، نشانی ۹۰	(۲۸:۳۰)	~: نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ هوبد ایها ۴۷
(۴۹:۳)	~: قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ نشانه ها ۵۸، نشانی و درستی ۱۲۷	(۳۳:۴۴)	~: وَءَاتَيْنَهُم مِّنَ الْآيَاتِ دبد وریها ۱
(۵۰:۳)	~: وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ نشانه ها ۶۴	(۸۶:۵)	آيَاتِنَا: وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا درستها ۱۲۴
(۱۱۴:۵)	~: لَنَأْعِيدَنَّ لَهُ الْآلِافَ وَآخِرًا وَمَا يَنُكِرُكَ بیشان ۹۰	(۴۹:۶)	~: وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا درستها ۹۴
(۹۲:۱۰)	~: لَنَكُونَنَّ لِمَن خَلَقَكَ آيَةً نشانی ۱، نشان ۵۵، بند ۵۸	(۱۰۳:۷)	~: ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا نشانه ها ۱۰۰
(۱۰۵:۱۲)	~: وَمِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ موجده ۱	(۷:۳۱)	~: وَلَإِذَا نُنزلُ عَلَيْكَ آيَاتِنَا وَلَمَّ شَتَاكَ سخنان ۴۷
(۷۷:۱۵)	~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ نشانی ۱، بند و نشان ۴۱	(۴۲:۵۴)	~: كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا نشانی ۳۰
(۳۷:۲۵)	~: وَجَعَلْنَاهُمْ لِّلنَّاسِ آيَةً نشانی ۱، نشان و بند ۱۰۸	(۲۱:۶)	آيَاتِهِ: أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ درستها ۲ و ۸۸ و ۱۲۴
(۴:۲۶)	~: نُنزِلُ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً نشانه ۲۰	(۲۲:۳۰)	~: وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ درستها ۲

۱. این ترجمه با توجه به موارد مشابه در قرآن شماره ۱ غریب به نظر می رسد؛ تواند بود که مترجم کلمه «آیه» را با «دانه» اشتباه کرده، و موجده / چمنده معنی کرده است.

آيَتَيْنِ / ۲۳

(۱۲:۱۷) * آيَةُ اللَّيْلِ: فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ
نشان شب ۱، نور ماه ۲۴

(۲۰:۷۹) آيَتَيْنِ: وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ
دو نشان ۱ و ۳، دو نشانه ۲۹ و ۱۰۰، دو نشانی ۹۰

~: لَقَدْ كَانَ لِسَيِّفٍ مَسْكِينِهِمْ آيَةٌ
شگفتی ۵۸

~: فَأَرْبَعُ آيَاتٍ الْكُبْرَى
نشان ۱، نشانه ۱۰۰

(۶:۲)	آ: سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ	(۶:۲)	~: قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْفُ
اگر ۶۴ و ۱۲۱، آی اگر ۱۰۰، خواه ۱۲۲		او ۳۰	
(۱۳:۲)	~: قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا أَمَرَ الشُّفَهَاءُ	(۱۳:۲)	~: قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ
باش ۴، ا ۵۵ و ۱۰۲		چرا ۱۰ و ۴۰، آبا ۱۱۱	
(۳۰:۲)	~: قَالُوا أَأَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا	(۳۰:۲)	~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ
باش ۴، او ۶۴، آبا ۹۶		باش ۵۹	
(۴۴:۲)	~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ	(۴۴:۲)	~: أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
هیچ ۱۰ و ۵۵		اکنون ۱۰، اکنون ۴۰	
(۴۴:۲)	~: أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ	(۴۴:۲)	~: أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا
آی ۱۰۰		اکنون ۱۰	

۱. همزه استفهام در ترجمه های کهن از آیات قرآن مجید، اغلب ترجمه نشده و پرسش از آهنگ جمله فارسی استنباط می شده است؛ ترجمه هایی که پس از این می آید به مواردی مربوط است که مترجمان برای همزه استفهام واژه ای فارسی برابر آورده اند، و ظاهراً هر کدام دارای مفهوم و اراده ای خاص بوده است.

- ~: قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ (۷۱:۶) هرگز ۶۳ و ۸۸
- ~: أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا (۱۱۴:۶) هرگز ۸۸
- ~: قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا (۱۶۴:۶) همی ۴۵، ای ۱۰۴
- ~: قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ (۷۰:۷) اَكُون ۱۰
- ~: أَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ (۸۰:۷) هی ۴۸
- ~: أَتَدْرُمُونَ وَقَوْمَهُ (۱۲۷:۷) آی ۱۰۰
- ~: قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا (۱۴۰:۷) همی ۳۵
- ~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۱۶۹:۷) ای چرا ۴۱
- ~: أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا (۱۹۵:۷) او ۵۸
- ~: أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ (۱۳:۹) چرا ۵۲ و ۹۶
- ~: أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۳:۱۰) ای چرا ۴۱
- ~: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُ (۵۰:۱۰) ای ۱، چه ۵۵ و ۸۸
- ~: قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ (۵۹:۱۰) ای ۱، اوچه ۵۸
- ~: أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ (۱۷:۱۱) آی ۶۲
- ~: أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ (۱۰۶:۲) این ۱۲۷
- ~: أَيُّدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ (۲۶۶:۲) ای ۱، هرکه ۱۰۵
- ~: أَوْ نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ (۱۵:۳) او ۹۷
- ~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۶۵:۳) یا ۱۰۷
- ~: أَفَمِنْ أَنْبَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (۱۶۲:۳) ای ۱، هرگز ۲
- ~: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا (۴۴:۴) یا ۲، آی ۱۰۰
- ~: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا (۵۱:۴) ای ۲۷
- ~: أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ (۴۰:۵) ای ۳۷
- ~: قُلْ أَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ (۷۶:۵) هی ۴۸، آی ۱۰۷
- ~: قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذَ وَلِيًّا (۱۴:۶) او ۲۷، هی ۴۸
- ~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۳۲:۶) ا ۲۶، هی ۴۸، چرا ۵۷
- ~: أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ (۴۰:۶) هیچ ۲ و ۲۹ و ۶۳ و ۸۸، چه ۸۸
- ~: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ (۴۰:۶) چی ۸۸
- ~: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ (۴۶:۶) چه ۲ و ۲۶ و ۱۱۴، اچه ۲۷، ای چه ۶۳

(۱۴۶:۲۶)	~: أَتُزَكُّونَ فِي مَا هُمْ مُنَازِعُونَ هرگز ۶۱	(۳۰:۱۱)	~: أَفَلَا تَذَكَّرُونَ هیچ ۵۲
(۲۰۴:۲۶)	~: أَفَعِزَّنَا بِمَا يَفْعَلُونَ آی ۲	(۸۸:۱۱)	~: أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ ای ۱، او ۱۱۹، چه ۱۲۷
(۲۷:۲۷)	~: أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ تا ۲۴، کی ۵۶	(۹۲:۱۱)	~: يَنْقُورِ أَرْهَاطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ ای ۱
(۷۲:۲۸)	~: أَفَلَا تَبْصُرُونَ هی ۱۰۰	(۱۹:۱۳)	~: أَفَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ نَنْزِلَ إِلَيْكَ هرگز ۲
(۹:۳۰)	~: أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ یا ۱۴، ۴۶	(۲۱:۱۴)	~: سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا که ۲۹، خواه ۱۲۲
(۳۷:۳۰)	~: أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ تا ۱۴	(۵۲:۱۶)	~: أَفَغَيْرَ اللَّهِ نَتَّقُونَ همی ۵۷
(۳۲:۳۴)	~: أَفَنُحْصِدُ دَنَكُمُ همی ۲۲	(۶۳:۱۸)	~: قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَيْتَ إِلَى الصَّخْرَةِ هیچ ۲
(۱۹:۳۹)	~: أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ هرگز ۱۲۴	(۱۰۲:۱۸)	~: أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ای ۱، یا ۲
(۶۰:۳۹)	~: أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ا ۲۴	(۶۶:۱۹)	~: آءِ ذَا مَامِثُ که ۸۷
(۲۱:۴۰)	~: أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ هیچ ۲	(۸۰:۲۳)	~: أَفَلَا تَعْقِلُونَ ای ۴۷
(۳۲:۴۳)	~: أَهْمُرُ بِقَسْمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ همی ۲، ۳۰	(۷۵:۲۶)	~: أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ چه ۲۴
(۲۷:۵۱)	~: قَالَ أَلَا أَنَا كُلُّونَ آی چرا ۱۰۰، چرا ۲۴	(۱۰۶:۲۶)	~: أَلَا نَتَّقُونَ آی ۱۰۰
(۱۰:۷۹)	~: يَقُولُونَ آءِ نَا لَمَرْدُودُونَ او ۶۴	(۱۲۸:۲۶)	~: أَتَنْبِئُونَ بِكُلِّ رِيحٍ مَّآبٍ آی ۱، آیا ۳۶
		(۱۳۶:۲۶)	~: أَوْعِظْتَ أَمَلًا تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ای ۱، اگر ۲۴، خواه ۱۳۲

بیایید ۲۹، درشوبید ۴۰، بروی ۵۵، درآئید ۱۰۰	(۱۷۰:۲) * اَوَّلُو: اَوَّلُو كَانَتْ اَبَاؤُهُمْ
~: فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اَتُوا صَفًّا (۶۴:۲۰)	اگرچه ۱۲۷
آید ۱، بیاید ۳۸، باید ۱۳۹ ^۲	~: اَوَّلُو كَانَتْ اَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا (۱۰۴:۵)
~: قَالُوا فَاتُوبُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ (۶۱:۲۱)	و اگرچه ۱۲۴
بیاید ۱۲	وُتِبَ: فَأَتَىٰ بِهِمَا مِنَ الْمَغْرِبِ (۲۵۸:۲)
~: قُلْ فَاتُوبُوا يَكْتِئِبْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ (۴۹:۲۸)	بیار ۱، تو بیار ۲۵، تو برآر ۲۷، بیار تو ۳۰ و ۵۶ و ۵۷ و ۱۰۰ و ۱۲۴، برآرد ^۱ ۴۰، بیار تو ۶۲
بیاید ۱ و ۲۱، بیارید ۶۲	~: فَأَتَىٰ بِهِمَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۰۶:۷)
~: قَالُوا يَا بَايَا (۳۶:۴۴)	تیار ۵۷
بیاید ۱، بیارید ۱۰۰، بازآرید ۱۲۴	~: أَنْتَ بِشَرِّهِ أَنْ غَيْرَ هَذَا (۱۵:۱۰)
~: قَالُوا أَتُتَوَاتُوا يَا بَايَا (۲۵:۴۵)	آر ۱، بیار ۳۶، بیار تو ۶۱، بیار ۱۲۱
بیاید ۱، بیاریت ۳۲	~: أَنْ أَتَىٰ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰:۲۶)
إِثْنُونِي: اَتُتَوِي بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ (۷۹:۱۰)	آی ۱، برو ۳۰ و ۵۸ و ۱۲۵، بشو ۳۴، بشوبید ۴۷، شو ۶۲، بیای ۷۹، بیاو برو ۱۰۰، بیا ۱۱۳
آرید ۱، بیارید ۱۲۱	أَوْثَمِينَ: فَلْيُودِ الَّذِي أَوْثَمِينَ أَمْنَتَهُ (۲۸۳:۲)
~: وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصَهُ لِنَفْسِي (۵۴:۱۲)	استوار داشت ۲۹، استوار گرفته شد ۳۹، امید داشته شود ۵۵، استوار داشته است ۹۸
~: وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ (۹۳:۱۲)	إِنِّي: لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهَدْيِ أَتَيْنَا (۷۱:۶)
آورید ۷۶	آی ۱، بیای ۲۷، بیا ۳۶ و ۸۸ و ۹۴ و ۱۰۴ و ۱۲۴، آبی ۶۴
~: أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۱:۲۷)	~: وَقَالُوا لِيَصْلِحْ أَتَيْنَا بِمَا عَدُّنَا (۷۷:۷)
بیاییت ۴۱، بیش آید ۴۷، آئید ۴۸، بیایید ۵۸، سائید ۱۰۰	آر ۱، بیار ۲
~: اَتُّونِي يَكْتِئِبْ مِنْ قَبْلِ هَذَا (۴:۴۶)	~: أَوَأَتَيْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۲:۸)
بیاید بمن ۳۸	آر ۱، بیار ۷۵ و ۹۳ و ۱۲۴، آور ۱۰۶، بفرست ۱۲۱
إِنِّيَا: فَأَتَا فِرْعَوْنَ (۱۶:۲۶)	إِثْنُوا: فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ (۲۳:۲)
آید ۱، برویت ۳۰، بیاید ۴۳، هردو آن شوید ۴۷، بروید ۶۱، بشوید ۶۲ و ۱۳۹، بروید هردو ۷۶	بیاری ۵۷
	~: وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا (۱۸۹:۲)

۱. کذا در متن اصلی، که اگر غلط نباشد در این صورت فعل امر را مضارع معنی کرده است.

۲. اگر تلفظ دیگری از «بیایید» نباشد، می توان گفت فعل جمع به مفرد ترجمه شده است.

گروهان ۲۹، پیشوایان ۵۵، پیشوان ۹۱، پیش روآن ۹۴، بزرگان ۱۲۱

~ وَجَعَلْنَاهُمْ اَلْوَرِثَ (۵:۲۸)
پیش روان ۱، پیش گاهان ۲۴، پیش وایان ۲۹ و ۷۶،
پیش روآن ۵۲ و ۹۴

~ وَجَعَلْنَاهُمْ اَیْمَةً (۴۱:۲۸)
پیشگاهان ۲۴، پیش وایان ۲۹، سرهنگان ۵۸،
پیشوایان - مهتران ۱۰۹، گروه ۱۳۰

~ وَجَعَلْنَاهُمْ اَیْمَةً (۲۴:۳۲)
راهنما ۸۰، راه نمای ۹۱، گروهان ۱۱۴، پیشروان ۱۲۹

* اَیْنُ: قَالُوا طَرِكْتُمْ مَعَكُمْ اَیْنُ ذُكِّرْتُمْ (۱۹:۳۶)
ای ار ۱، جگونه ۸۸

* اَیْنُكَ: اَیْنُكَ لِمَنِ الْمَصْدِقِ (۵۲:۳۷)
ای توای ۹۴، همی توای ۹۴

اَبَّا: اِنَّ لَهُ اَبَا شَيْخًا كَبِيرًا (۷۸:۱۲)
بَدری ۵۵

اَبَّا: وَفَكِهَةً وَاَبَّا (۳۱:۸۰)
گیا ۱ و ۲، گیاهای بسیار ۲۴، چراگاه ۳۸ و ۸۰،
گیاه تر ۳۹، مرغزار ۴۱، گیاه خورش ۵۶، گیاه
خرش ۶۱، گیاه ۶۵، چراخور ۶۷، گیاه زار ۸۸،
گیاهها ۹۲، چراگاهها ۱۰۲، میوههای خشک ۱۰۳،
چراکار ۱۰۴، سپست ۱۱۷، میوه تر و خشک ۱۳۶

~ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ اُنْتِیَا (۱۱:۴۱)
آیید ۱، بیایید ۱۵ و ۵۸ و ۱۳۹، هردوان بیایید ۲۴،
بیاییت هردو ۴۱، بیاید ۶۱، بیاییت ۸۰،
باشی ۱۰۸، باشید ۱۱۴، بیایند ۱۲۱

اُنْتِیَا: فَاَنْتِیَا فَقَوْلًا اِنَّا رُسُلًا رَّبِّكَ (۴۷:۲۰)
آیید ۱، بروید ۲ و ۱۰۸، برویت ۳۰، بشوید ۵۲،
بیایید ۵۶

اِنْدَنْ: یَقُولُ اَنْدَنْ لِي وَلَا تَفْتَحْ (۴۹:۹)
دستوری کن ۱، دستوری ده ۱۱ و ۳۰ و ۳۶ و ۵۷ و
۶۱ و ۶۴ و ۷۲ و ۸۸ و ۹۳ و ۹۹ و ۱۰۴

~ فَاَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ (۶۲:۲۴)
دستوری کن ۱، دستوری ده ۳۰ و ۵۱ و ۶۱ و ۱۰۶ و
۱۳۹

* اِنْدَنُوا: فَاَذْنُوا یَحْرِبُ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ (۲۷۹:۲)
آگاه بید ۱، آگاه باشید او ساخته و آراسته باشید
۱۰، آگاه کنید، ساخته باشید ۲۷، آگاه
کنیت ۲۸ و ۸۰ و ۹۱، ساخته باشید ۲۹ و ۳۰ و ۹۴،
بسازی ۳۴، آگاه باشید ۴۰، آگاه باشید ۴۱، آگاه
باشید ۵۷ و ۱۰۳ و ۱۲۴، دستوری دهید ۶۱، فرمان
باشید ۷۲، باشید ۸۲، بسازید ۹۸، دانا شوید ۱۰۴،
آگاه شوید ۱۱۴، آگاه باشید و بدانید ۱۱۶، بدانید
۱۲۲

اُتْمَةً: فَقَبِلُوا اَیْمَةَ الْكُفْرِ (۱۲:۹)
پیش روان ۱ و ۱۱ و ۹۴، پیشوایان ۳ و ۱۰۴، پیش
روآن و سرهوایان ۱۰، مهتران ۲۴ و ۳۶ و ۳۸ و ۶۹،

۱. رک: توضیح ائتوا (۶۴:۲۰).

۲. باشی / باشید.

۳. باتوجه به فحوای ترجمه فارسی جمله، برگردان فعل مخاطب به متغایب نادرست به نظر نمی آید.

۴. آگاه بید / آگاه باشید.

۵. ظاهراً به قراءت «فَاَذْنُوا» ترجمه شده است.

۶. رک: ترجمه «اُ» استفهام، در آغاز حرف ألف همین کتاب.

۹. گیاه خورش / گیاه خورش.

آبَا: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ (۴۰:۳۳)

بدر ۱ و ۳ و ۵۶

آبَايِل: وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (۳:۱۰۵)

گروه گروه ۲ و ۹۰ و ۱۱۰ و ۱۳۵، حفاله حفاله^۱ ۲۴، گله گله ۲۹ و ۱۰۹ و ۱۱۴ و ۱۲۱ و ۱۲۳، جوق جوق ۴۸، گله^۲ ۱۰۶، بسیار فراهم آمده ۱۲۲

آبَارِيق: يَا كَوَّابُ وَأَبَارِيقُ (۱۸:۵۶)

آب داستانهای ۱، آب داستانها ۲ و ۳ و ۳۴ و ۳۸ و ۵۲، آب داستانها ۴۸ و ۸۱، آب داستانها ۴۹، کوزها با دسته ۶۷، آب دستها با گوشه ۸۷، آب دستها ۹۰، آب داستان با گوشه ۹۲، کوزه ابریه^۳ ۹۵، کوز ابریه^۴ ۱۰۸، آب دستها ۱۱۰، ابریه^۵ ۱۱۳، آب دستها ۱۱۴، آب تابها^۵ ۱۲۹

آبَت: وَقَالَ يَتَابَتَ هَٰذَا تَابُوتُ مَوْلَايَ (۱۰۰:۱۲)

بدر ۱ و ۵

~: يَتَابَتُ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعُلَمَاءِ (۴۳:۱۹)

بابک ۱۰۸

آبَدَعُوْهَا: وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا (۲۷:۵۷)

نوا در گور گرفتند^۵ ۱، از خویشتن ساختند ۲ و ۱۰۸، نو آوردند ۳ و ۴۲ و ۶۹، نو ساختند ۲۴، خویشتن ساختند ۳۰، ایشان خود بیرون آوردند ۳۹، نو فرستادند ۴۳، چیری نو آوردند ۴۹، نو پدید کردند ۵۰، از خود بیرون آوردند ۵۶، از خویشتن بیرون آوردند ۶۱، از خویشتن نو نهادند ۶۷، از خود نهاده اند ۹۰، در آوردند ۹۲، نوف را گرفته اند ۹۴، نو در آوردند ۱۰۲ و ۱۱۴، نو پدید

آوردند ۱۰۴، از خویشتن بر ساختند ۱۱۳، بند در آوردند و پیدا کردند ۱۱۶، نو فرادید آمده بودند ۱۱۷، فرادید آورده بودند ۱۳۸

أَلَا بُتْرُ: إِنَّكَ شَأْنُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳:۱۰۸)

دم بریده ۲ و ۱۲ مورد دیگر، از همه چیزی بریده ۴۰، دنب بریده ۹۰، دنبال بریده ۱۰۵ و ۱۳۸، دنبال بریده بی فرزند ۱۱۷، بی فرزند یا بریده شده از هر چیزی ۱۲۲، بی فرزند یا بریده شده ۱۳۲، دنباله بریده ۱۳۶

أَبْتِغُ: وَأَبْتِغُ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۱۰:۱۷)

بجوی ۲، جویید ۲۴، بجوی تو ۶۱، بجو ۶۳، بیروی کن ۱۱۶

~: وَأَبْتِغُ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ (۷۷:۲۸)

بجوی ۲، بجوی ۳

أَبْتِغَاءً: يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءً (۲۶۵:۲)

جُستن ۷۴

~: فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ (۷:۳)

جوستن ۱۳۸

~: وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ (۱۷:۱۳)

جُستن ۵۵، جُستن ۷۶

~: وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ (۲۲:۱۳)

امید ۲۴، جُستن ۷۶

أَبْتَقُوا: لَقَدْ ابْتَقُوا الْفِتْنَةَ (۴۸:۹)

جستند ۳، جستند ۲۴، جسته بودند ۶۷

۱. خُفال، به معنی گروه بزرگ در فرهنگها ضبط شده است، قس: محفل.

۲. گله / گله ها.

۳. ابریه / ابریه ها.

۴. آب تابها / آتابه ها.

۵. نوا در گور گرفتند: نوا از خویشتن فریادند.

بیازماید ۱، بیازماییت ۳، بیازمایی ۲۴، بیازماید
 ۳۶، میازماید^۲ ۴۰، بیازماید ۴۲، آزماید ۶۱،
 آزمایش کند ۷۹، بیازماید^۳ ۹۴
 آبتلی: وَإِذْ أُنْتَلَىٰ إِلَٰهَ رَبِّهِ (۱۲۴:۲)
 آزمود^۴ ۳ و ۵۵، بیازمود ۱۰ و ۱۰۱، آزمون کرد ۲۴،
 فرمود ۲۹، بیازمود ۳۶، آزموده گردانید ۴۲،
 آزمون آورد ۵۹، آزموده کرد ۸۴، آزمایش نمود
 ۱۰۰، آزموده گردانید ۱۰۵، درآموخت^۵ ۱۰۹،
 آزمود کرد ۱۲۳، آزمایش کرد ۱۳۶
 آبتلی: هَٰذَا لَكَ أَتْلَىٰ الْمُؤْمِنُونَ (۱۱:۳۳)
 آزموده شدند ۱ و ۳، آزموده کردند ۱۴، آزموده
 گشتند ۳۰، آزموده کنند ۳۴، آزمون کرده شدند
 ۳۹، بیازمودند ۵۶، آزمایش کرده شدند ۱۱۳،
 آزمون شدند ۱۳۹
 آبخر: الْبَحْرُ مُدَّةٌ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَجْحَرٍ (۲۷:۳۱)
 دریا ۳، دریاها ۲۹، دریا ۵۲ و ۷۶
 آبدًا: وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا (۹۵:۲)
 همیشه ۳، هرگز ۴
 ~: خَلِيدٍ فِيهَا أَبَدًا (۵۷:۴)
 همیشه ۱ و ۵۷
 ~: خَلِيدٍ فِيهَا أَبَدًا (۱۲۲:۴)
 همیشه ۱، پیوسته ۳۶
 ~: خَلِيدٍ فِيهَا أَبَدًا (۱۶۹:۴)
 همیشگی ۲۴، جاودانه ۷۰
 ~: لَنْ نَذْخُلَهَا أَبَدًا (۲۴:۵)
 هرگز ۱ و ۴۵، همارا^۵ ۶۳

~: إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (۴۲:۱۷)
 بجستندی ۲۴ و ۴۳، جستندی ۳۰ و ۵۷
 آبتغوا: وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ (۱۸۷:۲)
 بجوییت ۳، بجوید ۱۰، بجوئید ۳۶، بجوید ۴۲،
 جوییت ۵۵، بجوید و بخواهید ۱۳۰
 ~: وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ (۳۵:۵)
 جوئید ۳۶
 آبتغی: أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتَغَىٰ حَكَمًا (۱۱۴:۶)
 بجویم ۱۰، جویم ۲۴، همی جویم ۵۳، می جویم
 ۵۶، جویم من ۱۰۴، میجویم ۱۱۴، بخواهم ۱۲۷
 آبتغی: فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ (۷:۲۳)
 بجوید^۱ ۲۴، بجست ۹۶، جوید^۱ ۱۰۶، جست ۱۲۶
 ~: فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ (۳۱:۷۰)
 همی بجوید^۱ ۲، می جوید^۱ ۶
 آبتغیت: وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ (۵۱:۳۳)
 جویی ۳ و ۱۱۴، برگزینی ۲۴، بجویی ۳۸، بجویی
 ۴۳، بگزینی ۵۸، بازخواهی ۶۱، خواهان شوی ۶۴،
 خواهی ۸۸، تو جویی ۹۶، بازجویی و با خود آری
 ۱۰۹، دلجویی نمایی ۱۳۰، بازجویی ۱۳۲
 آبتلا: إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ (۱۵:۸۹)
 بیازماید ۵۱ و ۸۷ و ۱۱۴، آزمون کند ۹۰، آزمایش
 نماید ۱۰۰ و ۱۳۲، آزموده گرداند ۱۰۸
 ~: إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ (۱۶:۸۹)
 آزمایش کند ۱۲۰، خوار کند ۱۳۹
 آبتلوا: وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ (۶:۴)

۱. در جمله ای شرطی که متضمن حکمی کلی باشد، ترجمه فعل ماضی به صورت مضارع رواست و عمومیت دارد.

۲. میازماید: می آزماید، به معنی امر.

۳. بیازماید / بیازماید.

۴. درآموخت / درآموزد.

۵. همارا / هماره، همواره.

<p>~: إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ نیک کرداران ۲۴ (۱۳:۸۲)</p>	<p>~: لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا هرگز ۱، همیشه ۵۵ (۸۳:۹)</p>
<p>~: إِنَّ كَذِبَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَذَابٍ نیکان ۱، کردار نیکان ۶۱، نیکوکاران ۱۳۹ (۱۸:۸۳)</p>	<p>~: خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا هماره ۲۷، جاوید ۶۲، هموار ۹۴ (۱۰۰:۹)</p>
<p>أُبْرِيئُ: وَأُزَيِّتُ الْأَكْثَمَةَ وَالْأَبْرَصَ (۴۹:۳) به کنم ۳ و ۴۱ و ۶۴، درست کنم ۱۰، روشن گردانم^۱ ۲۵، ببرم ۲۹، بینا گردانم^۲ ۳۶، نیک باز کنم ۳۸، بهتر گردانم^۳ ۴۲، به کنم ۵۵، درست کنم ۵۷، بینا شود^۴ ۵۸، به گردانم ۶۱، ببرم ۶۲، درست گردانم ۶۳، به کند^۵ ۶۹، بهتر گردانم ۸۲، تن درست گردانم ۸۴، نیکو کنم ۹۰، نیک باز کنم ۹۵، خوب کنم ۹۶، به کنم^۶ ۹۸، به میکنم ۱۱۱، بهتر کنم ۱۲۱، درست کردار کنم ۱۲۷، نیکو گردانم ۱۲۹، برمیگردانم^۷ ۱۳۰، به میگردانم ۱۳۱، باز کنم ۱۳۵، بینا کنم^۸ ۱۳۶</p>	<p>~: لَا نَقْرُ فِيهِ أَبَدًا هرگز ۱، هرگز همیشه ۳۹ (۱۰۸:۹)</p> <p>~: وَلَنْ تُقْلِحُوا إِذَا أَبَدًا همواره ۴۱، هیچگاه ۴۳ (۲۰:۱۸)</p> <p>~: فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذَا أَبَدًا هیچ هرگز ۲ (۵۷:۱۸)</p> <p>~: وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا هرگز ۱ و ۹۵ (۴:۲۴)</p> <p>~: خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا جاودان ۲۹ (۹:۶۴)</p>
<p>أُبْرِيئُ: وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي بیزار می کنم ۳۶، بیزار کنم ۵۳، بیزار شوم ۶۱، بیزار میگردانم ۱۲۹، بیزاری میجویم ۱۳۶ (۵۳:۱۲)</p>	<p>أُبَدِّلُ: أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي بدل کنم ۱، بگردانم ۲۷ و ۴۲، نگردانم ۹۴ (۱۵:۱۰)</p>
<p>* مَا أُبْرِيئُ: وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي (۵۳:۱۲) وی زار نمی کنم ۱، بیزار نگردانم ۲ و ۵۲، بیزار نمی کنم ۳، بیزار نکنم من ۲۴، بی گناه نمی کنم ۲۹، نمی کنم بیزار ۴۱، بیزار نکنم ۴۳، بیزار نمی گردانم ۵۲، بیزار نکنم ۶۲، بیزار همی نگردانم ۹۴ و ۹۶ و ۱۲۸، بی گناه نمی دارم ۱۰۹، بیزار نباشم ۱۱۸، پاک نمیکنم ۱۲۰، پاک نمیگردانم ۱۲۱</p>	<p>الْأَبْرَارُ: وَتَوْفَنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳:۳) نیک مردان ۳، نیک مردان و پرهیزگاران ۴۰، نیکان ۴۲</p> <p>~: وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ (۱۹۸:۳) نیکان ۱ و ۳، نیکان و پرهیزگاران ۴۰، بدگان ۱۰۵</p>
<p>أَبْرَحَ: فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي آيَةُ (۸۰:۱۲) بازتر شوم ۶۹، پیوسته باشم ۷۶، فراتر شوم ۸۴</p>	<p>~: إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَوْنَ (۵:۷۶) نیکان ۱، گزیدگان ۱۹، نیکوکاران ۲۹، نیک بندگان ۴۱، نیک مردان ۴۲، نیکمردان ۹۰، مردمان نیک ۹۱</p>

۱. این معنی ها تنها باتوجه به مفعول «أَكْثَمَةً» صورت گرفته که معطوف آن «الْأَبْرَصُ» را در بر نمی گیرد.

۲. اصل متن: بر کند، که ظاهراً درست نیست.

۳. اصل متن: برمی گردانم است، به معنی این که: به حالت اول بازمی گردانم، هرچند به می گردانم به ذهن نزدیکتر می نماید و نیز به معنی آیه.

همیشه باشند^۱ ۱۱۳

~: لَا أَبْرَحَ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ (۶۰:۱۸)

همیشه می روم ۱ و ۳۶، همیشه بروم ۳ و ۱۱۴،
می روم ۲۴، پیوسته خواهم رفتن ۴۲، باز پس شوم
۶۳، تازه بر شوم ۸۸، باز بر شوم ۹۰، همیشه روم
۹۳، همیشه باشم ۱۰۰ و ۱۳۰، همیشه من بروم ۱۲۲
و ۱۳۲، همیشه خواهم ۱۳۷

* لَا أَبْرَحَ: لَا أَبْرَحَ حَتَّىٰ أَبْلُغَ (۶۰:۱۸)

زاستر نشوم ۲ و ۱۰۸، همیشه نروم ۳۰، باز نه ایستم
۴۱، فراتر نشوم ۵۲، نگردم باز ۵۶، راست مشوم
۹۲، زاستر مشو ۹۶، جدا نشوم ۱۰۳، زان سوتر نشوم

۱۱۹

* لَنْ أَبْرَحَ: فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ (۸۰:۱۲)

زان سون تر نشم^۲ ۱، بنه جنیم ۵، از جای نجنیم ۷
مکرر، من نجنیم ۲۴، زاستر نشویم ۳۶، من باز
نگردم ۳۹، نجنیم ۴۱، زاستر نشوم ۴۳، نه بازتر.
شوم ۵۳، هرگز زاستر نروم ۵۵، هرگز فراتر و دور
نشوم ۵۶، نشوم جدا ۵۷، من هرگز بریدارم
۶۲، فراتر نروم ۶۳ و ۸۹ و ۹۳، هرگز جدا
نشوم ۶۴، هرگز زاستر نروم ۸۰، از آن سوتر
نشوم ۸۲، من هرگز بریدارم ۸۸، هرگز زانستر
نروم -، هرگز باز نروم^۳ ۹۱، هرگز نه زاستر روم
۹۴، نشوم از آن سوتر ۹۶، هرگز نروم ۱۰۰، نروم
۱۰۳ و ۱۳۵، در نشوم ۱۰۵، فراتر نرم ۱۰۶، هرگز
فراتر نشوم ۱۰۹، جدا نمی شوم ۱۱۶، هرگز جدا
نمی شوم ۱۲۰، نه باز پس شوم ۱۲۴، نشوم ۱۲۸

الْأَبْرَصَ: وَأَبْرَأُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ (۴۹:۳)

پیس ۲ و ۳، آن کسپیدی دارد ۱۰، پیسی ۳۴، آن

أَبْصَارُ / ۳۳

که سپیدی دارد ۵۵، پیست ۶۱، دورنگ ۶۳، پیس
۹۴

~: وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ (۱۱۰:۵)

پیس ۱، پیس مادرزاد ۲۴، پیستر ۹۲، پیست
مادرزاد ۹۸، پیس دورنگ ۱۳۸

أَبْرَمُوا: أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا (۷۹:۴۳)

استوار کردند ۳، پدید کردند ۵۲، استواری
کردند ۱۲۴

أَبْرَمُوا: أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَبْرَمُوا يَمَّا كَسَبُوا (۷۰:۶)

هلاک کرده شدند ۱، گروا کرده شود ۳، رها
هلند شان ۹، رها هشته باشند شان ۱۰ و ۵۵، گرو
کردستند ۲۴، فرو گذاشته شد ۲۷، گرو کرده
شدند ۳۰ و ۱۰۰، سپرده شوند ۳۶، سپرده شدند
۳۹، نومیدند ۴۱، گرو کرده شدند ۵۵، درویش
شدند ۶۱، درمانده اند ۶۴، نومید شدند ۶۹، گرو
نهاده اند ۷۶ و ۱۱۸، واگذاشته شدند ۷۹، رسوا
گردیدند ۸۸، گرو کرده شدند ۹۱، گرو
نهاده اند ایشانرا ۱۰۳، نیست کرده شدند ۱۰۹،
سپرده شده اند ۱۲۳، خوار گردانیده شده اند ۱۲۷،
باز گذاشته اند ۱۳۰، در گرو کرده شدند ۱۳۸

أَبْشَرُوا: وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشَرُوا بِالْجَنَّةِ (۳۰:۴۱)

رامشت پذیرید ۱، شاد باشید ۲، مژده دهیت ۳،
مژده پذیرید ۱۵، مژده برید ۲۲، مزد گانست شما
را ۲۴، شاد شوید ۲۹، مژده ستانید ۳۸، مژده دهید
۳۹ و ۴۲، مژده شما را ۵۶، مژده گیرید ۷۲، شاد
شوید ۸۰، مژده یابید ۱۳۰، مژده باد شما را ۱۳۲

أَبْصَارُ: فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (۱۳:۳)

۱. اگر خطای مترجم نباشد، دلیلی برای جمع بودن آن به نظر نمی رسد.

۲. نشم / نشوم.

۳. اصل متن «بردم» خوانده می شود، که چون معنی محضلی نداشت با توجه به ضبط دیگر قرآنها تصحیح شد.

۴. در متن اصلی «گرد» ضبط شده که چون محملی نداشت با توجه به موارد دیگر تصحیح شد.

۳۴ / أَبْصَارٌ

أَبْصَارُكُمْ: إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ (۴۶:۶)

چشمها ۱، بیناییها ۳ و ۶۳، بینایی ۴۴، بینا [بی] ۵۳،
بینائیها ۹۰، چشمها ۱۱۴، چشم ۱۲۱، دیدنها ۱۲۴

أَبْصَارُنَا: لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَتْ أَبْصَارُنَا (۱۵:۱۵)
چشمها ۵۳

* سَكِرَتْ أَبْصَارُنَا: إِنَّمَا سَكِرَتْ أَبْصَارُنَا (۱۵:۱۵)
بر بسته اند دیدهای ما را و چشم بندی کرده اند

۱۱۱
أَبْصَارُهَا: أَبْصَرَهَا خَشِيعَةً (۹:۷۹)
دیدها ۱۰۳، دیدگان ۱۳۶

أَبْصَارِهِمْ: وَعَلَى أَبْصَرِهِمْ غَسَوَةٌ (۷:۲)
چشمها ۹۴، دید بها ۱۰۱

~: يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ (۲۰:۲)
چشمها ۱۰، بیناییها ۴۲، بینایی ها ۹۱، دیدها ۱۰۰،
بیناها ۱۰۵، بناها ۱۲۷

~: وَنُقِلَبَ أَفْئِدَتُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ (۱۱۰:۶)
چشمها ۱، دیدار ۹، بیناییها ۹۴

~: وَإِذَا صَرِفْتَ أَبْصَرَهُمْ (۴۷:۷)
چشمها ۶۴، چشمها دیده ها ۱۰۹

~: عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ (۱۰۸:۱۶)
بیناییها ۳۰

~: يَعْضُّوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ (۳۰:۲۴)
چشمها ۵۳، دیدگان ۱۲۱، دیدها ۱۳۲

~: شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ (۲۰:۴۱)
بینای ۱۵

~: فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ (۲۶:۴۶)
بینایی ۱۷

أَبْصَارِهِنَّ: يَفْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ (۳۱:۲۴)
دیدها ۱۰۳

بینا [بی] ۲۴، خرد ۴۵، چشمها ۶۰، بینش ۶۹ و
۱۱۵، دیدار ۱۳۶

~: وَهُوَ يَدْرِكُ الْأَبْصَرَ (۱۰۳:۶)
دیدها ۳، دیدها و بیناییها ۵۸، بینا چشم ۹۲

~: يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ (۳۱:۱۰)
چشمها ۱، چشمها بینا ۵۵، دیدن ۵۸، بینا ۹۲،
دیدنها ۱۱۶، پنهانی ها ۱۲۷، دیده گان ۱۳۶

~: تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَرُ (۴۲:۱۴)
چشمها ۱ و ۵، بیناییها ۵۵، چشمها ۱۱۸

~: وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ (۷۸:۱۶)
چشمان ۱۱۵

~: لَا تَقْمَى الْأَبْصَرَ (۴۶:۲۲)
چشمها ۱، بینائیها ۳۹، دیدارهای چشم ۵۸،
دیده ها ۱۱۳

~: أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ (۷۸:۲۳)
بینایی ۴۳

~: يَكَادُ سَنَابِرُ قَبِيذٍ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ (۴۳:۲۴)
بیناییها ۲، روشنائیها ۹۲

~: إِنْ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لَأُولِي الْأَبْصَرِ (۴۴:۲۴)
خرد ۲، بینشها ۳۹، بینش ۱۳۲، دیدار ۱۳۸

~: وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ (۹:۳۲)
چشمها ۱، دیدارها ۱۴

~: أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ (۴۵:۳۸)
زیرکیها ۲ و ۳۰ و ۱۰۸، دیدگیها ۷۸، دیدار ۸۸،
خردها ۱۰۵

~: أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَرُ (۶۳:۳۸)
دیده گان ۱۳۶

~: فَأَعْتَبُوا وَيَأْتُوا بِالْأَبْصَرِ (۲:۵۹)
خردها ۱، بینایی و خرد ۲ و ۱۰۸

انگیخته شم ۱، برانگیزندم ۲، برانگیخته شوم
 ۳۶، انگیرد مرا ۳۸، انگیخته شوم ۳۹، برانگیزم
 ۵۲، برانگیزندم ۵۶، برانگیزدم ۶۱، مرا برانگیزند
 ۶۲، برانگیزند مرا ۷۶، برانگیزانند مرا ۸۶، زنده
 شوم ۱۲۶

أَبْعَثْ: رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا (۱۲۹:۲)
 فرست ۳، بفرست ۱۰، بفرست ۵۵

~: إِذْ قَالُوا لَنَبْعَثَ لَهُمْ لَنَا مَلِكًا (۲۴۶:۲)
 بفرست ۱، بفرست ۲، برانگیز ۳ و ۵۵، بدید کن
 ۱۰، بدیدار کن ۲۴، پیدا کن ۳۰، بفرستند ۶۹،
 برانگیزان ۹۹، درخواه ۱۱۲، برانگیز ۱۱۶

فَابْعَثُوا: فَأَبْعَثُوا أَحْكَمًا مِنْ أَهْلِهَا (۳۵:۴)
 بفرستید ۱، بفرستید ۱۰، بفرستی ۲۴، برانگیرید.
 ۳۶، بفرستیت ۴۱، برانگیزانید ۱۱۶

~: فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِرِزْقِكُمْ (۱۹:۱۸)
 بفرستید ۱ و ۲، فرستیت ۳۰، بفرستید شما ۷۶،
 برانگیخت ۱۳۹

أَنْبِئِي: قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَنْبِئِي (۱۶۴:۶)
 بجویم ۲ و ۸۸، جویم ۳ و ۵۵، جویم ۱۰، میجویم
 ۳۹، جویم من ۱۰۴

أَنْبِئِكُمْ: قَالَ أَغْنَى اللَّهُ أَنْبِئِكُمْ إِلَهِهَا (۱۴۰:۷)
 طلبم ۱، نجویم ۲، بجویم ۱۰ و ۵۵، جویم ۵۷،
 بجویم ۹۴ و ۱۰۴، می جویم ۱۱۴، بجوید ۱۳۲

أَبَقَ: إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (۱۴۰:۳۷)
 بگریخت ۱ و ۲۴، گریخت ۳، فراز آمد ۲۲،
 بگریخت ۵۳، پناه برد ۱۰۰، درنشست ۱۱۷، درشد
 و پناه برد ۱۳۸

أَبْصَرَ: فَمَنْ أَبْصَرَ فَلْيَنْفِسْ (۱۰۴:۶)
 بینا شد ۱، بیند ۲، ببیند ۹، بدید و باور داشت ۲۷،
 بنگرد ۳۶، بدید ۵۸، دریابد ۶۳، بداند ۸۸،
 به بیند ۱۲۳، داند و دریابد ۱۳۸

أَبْصِرْ: أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ (۲۶:۱۸)
 بینا ۱ و ۲۴، بینا است ۲، چون بیناست ۳۹ و ۵۸ و
 ۹۲ و ۹۴ و ۱۲۴، چه نیک می بیند ۴۲، بیناست ۴۳ و
 ۱۰۸، چه بینا است ۵۲ و ۵۷ و ۱۰۶ و ۱۲۱، چو
 بیناست ۵۹، دید ۶۱، بیناتر ۶۴، چه بیناست او ۷۶
 و ۱۰۹، چمایه بینا ۸۰، چمایه بیناست ۱۰۰ و ۱۱۱ و
 ۱۳۲، چه بینا ۱۰۵، بیناشو ۱۱۴ و ۱۳۶

~: أَسْمِعْ يَوْمَ وَأَبْصِرْ (۳۸:۱۹)
 چون بینا ۱، چه مایه بینا ۳، به ببیند ۳۰، بینا شوند
 ۳۶، بنماء ۳۹، نماید ۵۸، ببینند ۷۶، بسمایی ۸۷،
 چون بنماید ۹۲، بنما ۹۶، بیابگردان ۱۰۰، بینا ناش
 ۱۰۶، چه بینا ۱۰۹، چه بیاباند ۱۲۱، بیابانند ۱۲۲ و
 ۱۳۲، بینانوی ۱۲۵، بینا باشند ۱۳۸

أَبْصِرْ: وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۹:۳۷)
 بنمای ۱، ببین ۲۲، چشم دار ۳۳، ببین ۳۸، به بین و
 بدان ۵۸، بین ۶۱، چشم میدار ۱۰۲، ببیین ۱۱۳،
 بنگر ۱۲۴، بینایی کن ۱۳۶

أَبْصِرْنَا: رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا (۱۲:۳۲)
 دیدیم ۱، بدیدیم ۱۴ و ۹۸، بدیدیم ما ۲۹، دندیم
 ما ۵۶، دیده ور شدیم ۱۰۰، دیدیدیم ۱۱۱

أَبْصِرْهُمْ: وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۵:۳۷)
 بنمای ۱، بیابگاهان ۲۴، بپرس ۳۸ و ۱۲۵، ببین ۹۱،
 بینا کن ۹۶ و ۱۳۲، چشم دار ۹۹، چشم دار ۱۰۰،
 چشم بدار ۱۰۶، بنگر ۱۰۸، ببین ۱۱۴، به بی ۱۳۰

أَبْعَثْ: وَبِئْسَ مَا أَبْعَثَ حَيًّا (۳۳:۱۹)

۱. به بی / ببین.
 ۲. برانگیزندم / برانگیزانندم.
 ۳. بفرستی / بفرستید.

دوشیزه دختران ۱۲۳، دوشیزگان ۱۲۵، دوشیزگان ۱۳۹

~: عِلْدَاتٍ سَخَّطَتْ ثِيَابَهُنَّ وَأَنْكَارًا (۵:۶۶)
دوشیزه گان ۱، دوشیزگان ۲، دختر ۲۹، شوهر
نسادیدگان ۴۱ و ۱۲۰ و ۱۲۳ و ۱۳۱،
شوی [نا] دیدگان ۵۰، دختر خوانگان ۵۲ و ۱۰۵ و
۱۲۵، شوی نسادیدگان ۱۰۴ و ۱۲۹ و ۱۳۳،
بی شوهران یعنی دختران ۱۱۱، بکران ۱۱۳ و ۱۳۸،
شوهر ناکرده ۱۱۹

~: أَنْتُمْ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَنْبِیُّكُمْ (۷۶:۱۶)
گنگ ۱ و ۳ و ۵۵، گنگ ۵۳، ناگویا ۱۰۴

~: أَنْبِیُّ: وَأَنْتُمْ هُوَ أَضْحَكَ وَأَنْبِیُّ (۴۳:۵۳)
بگریانید ۱ و ۴۳، گریانید ۳، بگریانید ۲۴،
می گریانید ۴۱ و ۴۹، گریانیده ۵۰ و ۱۲۲، بگریه
آورد ۸۱، گریانید ۸۷، قوت گریستن داد ۱۱۳

~: أَلِیْلٍ: وَمِنْ أَلِیْلٍ أَنْتَنِ (۱۴۴:۶)
شتران ۱ و ۵۵، اِشْتَر ۲، اشتران ۳ و ۵۵، شتر ۲۴،
اشتر ۸۸

~: أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى أَلِیْلٍ (۱۷:۸۸)
اشتران ۱، اِشْتَر ۲، اشتر ۳۴، شتران ۳۹ و ۱۰۹ و ۱۱۴

~: أَنْبِیُّ: وَقِيلَ يَتَارُضُ أَنْبِیُّ مَاءَكِ (۴۴:۱۱)
فروبر ۱ و ۲۴ و ۱۱۴، فروخور ۲ و ۴۹ و ۱۰۴، درجین
۷ مکرر، فرود بر ۳۹، فرود خور ۴۳ و ۹۹، فروخور
۵۵، فروخورد ۵۷، درکش ۶۵، فروخوران ۷۸،
فروبر ۱۲۷

~: أَنْبِیُّ: أَنْبِیُّ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ (۶۰:۱۸)
رسم ۱، برسم ۵۳ و ۵۵، برسم من ۱۲۴

~: أَنْبِیُّ: وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنْبِیُّ (۷۱:۲۰)
مانده تر ۵۸ و ۱۱۴، پاینده و دایم تر ۶۷، پایدار ۹۰
و ۱۲۸

~: وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَنْبِیُّ (۷۳:۲۰)
بای دارتر ۲، پاینده تر ۶۷ و ۱۰۴

~: وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَنْبِیُّ (۱۲۷:۲۰)
پایدارتر ۴۱، ماندنی است ۵۳

~: وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَنْبِیُّ (۱۳۱:۲۰)
بای دارتر ۲

~: وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَنْبِیُّ (۶۰:۲۸)
پاینده تر ۳، بای دارتر ۳۰، پاینده تر ۶۱

~: وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَنْبِیُّ (۳۶:۴۲)
پایدارتر ۳، پاینده تر ۳۲ و ۶۷، بیکوتر ۵۶، پاینده
۶۱

* مَا بَقِيَ: وَتَمُودَ أَهْلَ الْبَقِي (۵۱:۵۳)
باقی بنهشت ۱، نه بماند ۲ و ۳۸، از دست
بنداشت ۲۴، وانگذاشت ۲۹، هیچ نگذاشت ۴۱ و
۱۰۹، بنه گذاشت ۵۳، بنماند ۸۱، نگذاشت ۱۲۴،
بنگذاشت ۱۳۸

~: أَلِیْلٍ: وَسَبَّحَ بِأَلِیْلٍ وَالْإِنْشَارِ (۴۱:۳)
بامدادها ۴۱، بامداد ۵۵، نماز بامداد ۵۸، بامداد
بگاه ۹۵، بامداد ۱۰۰، بامداد آن ۱۰۵

~: أَنْبِیُّ: جَعَلْنَهُنَّ أَنْبَارًا (۳۶:۵۶)
دوشیزگان ۳، دوشیزگان شوهر نادیده ۴۱،
دوشیزه ۶۴ و ۹۰، دختران ۸۱ و ۱۲۴، دختران
دوشیزه ۱۰۳ و ۱۱۶ و ۱۲۰، دوشیزه گان ۱۰۹،

۱. مذ (آ) بالای این کلمه ها، اگر تزیینی نباشد باید چیزی از قبیل آنچه در تجوید عربی برای کشیده خواندن حرف مذ هست، پنداشته شود.
۲. در اصل نبود با توجه به دیگر موارد افزوده شد.
۳. گنگ / گند.

- دبو ناامید ۱۳۰
- ~: فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْلِيسَ (۳۱:۱۵)
- نومید ۵۹، ناامید ۱۲۸
- ~: قَالَ يَبْنَؤُا بَنِي إِبْلِيسَ مَالِكُ الْأَنْكُونِ (۳۲:۱۵)
- دیو ۴۱
- ~: وَجُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ (۹۵:۲۶)
- دیو سرکش ۱۱۱
- ~: آئِن: يَنْهَمْنُ آئِنُ لِي صَرَحًا (۳۶:۴۰)
- بر آر ۳، برآور ۵۳
- ~: قَالَتْ رَبِّ آئِن لِي عِنْدَكَ بَيْتًا (۱۱:۶۶)
- بر آر ۲، برار ۱۰۸
- ~: آئِن: أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ آئِن مَرِيَمَ (۱۷:۵)
- پسر ۱، فرزند ۲۴، پُسر ۶۲
- ~: أَبْنَاءُ: نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ (۱۸:۵)
- پسران ۲ و ۱
- ~: * أَبْنَاءُ إِخْوَانِهِنَّ: وَلَا أَبْنَاءُ أَخَوَاتِهِنَّ (۵۵:۳۳)
- پسران خواهران ۱، خواهرزادگان ۲۴
- ~: * أَبْنَاءُ إِخْوَانِهِنَّ: وَلَا أَبْنَاءُ إِخْوَانِهِنَّ (۵۵:۳۳)
- پسران برادران ۱، برادرزادگان ۲۴ و ۵۸
- ~: أَبْنَاءُكُمْ: يُذَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ (۴۹:۲)
- پسران ۱ و ۵۵، پُسران ۶۲، پسران ۱۱۹
- ~: أَبْنَاءُكُمْ: أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ (۱۱:۴)
- فرزندان ۱۰، پسر ۱۳۸
- ~: قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ (۲۴:۹)
- پسران و دختران ۱۰
- ~: أَبْنَاءُ تَا: أَبْنَاءُ تَا وَأَبْنَاءُ كُرْ (۶۱:۳)
- پسران ۱۰۰

- ~: لَعَلِّي أَتْلُعُ إِلَّا سَبَبَ (۳۶:۴۰)
- رسم ۱ و ۳، بر رسم ۲۲، بر رسم ۲۴، من بر رسم ۸۱
- ~: لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي (۷۹:۷)
- رسانیدم ۱ و ۱۰۴، برسانیدم ۱۰، رسانیدیم ۵۸، خود برسانیدم ۶۸، رسانیده ام ۹۰، رسانیدم من ۹۹، رساندم ۱۱۴، میرسانم ۱۲۱
- ~: لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي (۹۳:۷)
- من رسانیدم ۱، رسانیدم ۳ و ۱۰۴، برسانیدم ۷۹
- ~: فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ (۵۷:۱۱)
- رسانیدم ۱ و ۱۰۴، رسانیدیم ۳، پیغام بدادم ۷ مکرر، رسانیدم ۵۵، برسانم ۵۶، من برسانیدم ۱۲۷
- ~: أَبْلَغْتُكُمْ: أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي (۶۲:۷)
- رسانم ۱، برسانم ۲ و ۵۳، می رسانم ۵۸ و ۵۸، می رسانم ۱۰ و ۵۵، میرسانم ۲۷ و ۱۰۴، می رسانیدم ۴۵، همی رسانم ۶۲ و ۱۰۷ و ۱۲۷، همی رسانیم ۹۴
- ~: أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي (۶۸:۷)
- رسانم ۱، می رسانیدم ۱۰، می برسانم، برسانم ۶۸، میرسانم ۱۲۷
- ~: وَأَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ (۲۳:۴۶)
- رسانیدم ۱، همی رسانم ۲، برسانم ۲۲ و ۳۹، من رسانم ۳۷، من میرسانم ۸۶، می رسانم ۱۳۹
- ~: أَبْلَغُهُ: ثُمَّ أَبْلَغُهُ مَا مَنَّهُ (۶:۹)
- رسان ۱ و ۱۰۹، برسان ۳، وارسند ۱۰، برسانی ۲۴، برسان ۵۵ و ۶۲
- ~: أَبْلَغُوا: أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ (۲۸:۷۲)
- برسانیدند ۱ و ۴۲، رسانیدند ۳، رسانیده اند ۱۳۲، رسانند ۱۳۶، برسانیدن^۱ ۱۳۷
- ~: إِبْلِيسَ: فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ (۱۱:۷)

راه گذرند گان ۵۳، راه گذر و مهمان ۵۸، راه رَو
۵۹، پسر راه گذری ۱۱۹

~ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۳۸:۳۰)
راه گذری ۳، راه گذر ۱۴، ره گذری ۹۴، راه
گذریان ۱۰۰، گذرنده راه ۱۰۸، گذرند گان ۱۲۹

~ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۷:۵۹)
راه گذریان ۱۰۰، راه گذری ۱۰۴

أَبْنَتٌ مِمَّنْ أَبْنَتْ عِمْرَانُ الَّتِي أَحْصَيْتَ فَرْجَهَا (۱۲:۶۶)
دختر ۱ و ۳

أَبْنَتِي: أَنْ أَكْهَلَكَ إِحْدَى ابْنَتَيْ هَتَيْنِ (۲۷:۲۸)
دو دختر ۱ و ۳، دختران ۴۳، دو دختران ۷۶

* أَبْنَتِي هَاتَيْنِ: إِحْدَى ابْنَتَيْ هَتَيْنِ (۲۷:۲۸)
دو دختر ۱ و ۳، دختران ۴۳، دو دختران ۷۶، این
دو دختر ۹۲

* لَا يَنْبِي: وَإِذْ قَالَ لِقْمَنٌ لِابْنِهِ (۱۳:۳۱)
مر بسر خود را ۶۶

أَبْنُوا: فَقَالُوا أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا (۲۱:۱۸)
برآریت ۳، برآرید ۸، ترآریت ۵۵، بپا کنید ۹۳،
برآورید ۱۰۹، برنهد ۱۲۲

~: قَالُوا أَبْنُوا لَهُ بُنْيَانًا (۹۷:۳۷)
برآرید ۳۳، بسازید ۶۶، بنیاد کنید ۸۷

أَبْنَى: وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ (۲۷:۵)
دو پسر ۱ و ۶۳

أَبْوَا: فَأَبْوَا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا (۷۷:۱۸)
سرباز زدند ۳ و ۷۹، نخواستند ۴۲، سرباز کشیدند
۶۱، نپسندیدند ۱۳۸

أَبْوَابٌ: فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ (۴۴:۶)

أَبْنَاءُنَا: وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَاءُنَا (۲۴:۲)
پسران ۱، پسران و فرزندان ۲۷، پسران ۸۲

أَبْنَاءُ هُمْ: يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ (۱۴۶:۲)
فرزند ۴۰، فرزندان ۵۳، فرزندان ۶۷

~: يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ (۲۰:۶)
پسران ۸۸

أَبْنَائِهِنَّ: مَا كَأَنَّ بُعُولَتَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ (۳۱:۲۴)
پسران ۵۳

* ابْنِ السَّبِيلِ: وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۱۷۷:۲)
راه گذران ۱۰، راه گذری ۵۵، ره گذریان ۹۴، راه
گذر گان ۱۱۰، ره گذر ۱۱۲، ره گذریان ۱۳۳

~: وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۲۱۵:۲)
مسافر ۱، میهمانان راه گذری ۱۰

~: وَالصَّاحِبِ بِالْجَنِّبِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۳۶:۴)
مسافر ۱، میهمانی که فرار رسد ۴۰، راه
گذرید گان ۵۳، میهمانی که رسد ۵۵، مهمان
گذری ۵۸، رهگذری ۶۳، گذری ۷۴، راه گذر
۷۸، آن که از راه فرار رسد ۸۴، راه گذری ۱۰۰،
با آن که از راه فرار رسد ۱۰۷، رهگذر ۱۲۷

~: وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۴۱:۸)
راه روان او میهمانان و سارمندان ۱۰، راه گذریان
۱۱، ره روان ۴۹، راه گذریان و میهمانان ۵۸، راه
گرد ۶۱، رهگذریان ۷۴، پسران راه ۱۳۶

~: وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۶۰:۹)
میهمان ۱۰، راه روند گان ۱۱، اندر کار میهمانان و
راه رَو ۴۵، راه گذری ۵۵، راه گزرا ۱۲۴، ره
گذریان ۱۳۳

~: وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (۲۶:۱۷)

آيِيَصَّتْ / ۳۹

~: إِلَّا إِلَيْسَ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّجْدِينَ (۳۱:۱۵)
سرواز بز ۱، سرباز زد ۳، باز ایستاد ۲۴، باز استاد
۴۲، بسرباز زد ۱۱۳

~: فَأَيُّ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (۸۹:۱۷)
سرباز زند ۸، وازدند سر ۲۴، باز استندی ۳۴،
سرباز زدند ۴۲، ته خواستند ۵۵، باز ایستند ۶۲،
سرباز زدند ۱۰۰، نحواستند ۱۰۸

~: فَأَيُّ الظَّالِمِينَ إِلَّا كُفُورًا (۹۹:۱۷)
باز زدند ۶۳

~: ءَايِنَّا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَيَّنْ (۵۶:۲۰)
نخواست ۲۴، باز برد ۳۹، روی بگرداند ۴۱،
ناخواست کاری کرد ۵۳، نگردید ۱۰۳

~: فَسَجَدُوا إِلَّا إِلَيْسَ أَيَّنْ (۱۱۶:۲۰)
سرواز زد ۱ و ۲۴، سرباز کشید ۳۶، باز برد ۳۹

~: فَأَيُّ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (۵۰:۲۵)
نخواستند ۳، نافرمانی کردند ۴۶، نخواهند ۶۱،
سرباز می زند ۷۶، نکامست^۱ ۱۱۹

~: أَلَا يَبْصُرُ الْخَيْطُ أَلَا يَبْصُرُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ (۱۸۷:۲)
سپید ۳ و ۵۵، روشن ۲۹، سفید ۳۶، سپیده روز ۴۲،
روشن و سپید ۶۵، اسپیدی روز ۸۴، اسپیدی ۱۰۷

~: آيِيَصَّتْ: وَأَمَّا الَّذِينَ آيِيَصَّتْ وَجُوهُهُمْ (۱۰۷:۳)
سپید شهد^۲ ۱۲، سپید شود ۳ و ۵۲ و ۵۵، سپید بود
۱۰ و ۵۵، سپید انگیزند ۲۷، سپید شده باشد ۲۹،
روشن شد ۴۳، سپید باشد ۵۳، اسپید بود ۶۰،
سپید گردد ۶۷، سفید باشد ۱۰۰، سفید شد ۱۰۱،
سفید باشند ۱۰۶، سفید گردد ۱۱۱، سفید است ۱۲۶،
سپید شده باشند ۱۳۸

درها ۲ و ۱

~: وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ (۲۳:۱۲)
درها ۱، دره‌ها ۶۴

~: وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ (۶۷:۱۲)
دروازه ۷ مکرر، دروازاها ۱۰۲

~: لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ (۴۴:۱۵)
دروا ۲ و ۱

~: أَبْوَابًا: وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹:۷۸)
چند در ۱۳۶

~: أَبْوَاهُ: فَكَانَ أَبْوَاهُ مُؤْمِنِينَ (۸۰:۱۸)
پدر و مادر ۱، مادر و پدر ۲، پدر و مادر ۵۵

~: أَبْوَهُمْ: قَالَ أَبْوَهُمْ إِنِّي لَا جُدْرِيحَ (۹۴:۱۲)
پدر ۱ و ۵

~: أَبْوَيْكَ: كَمَا أَنْتَ هَا عَلَى أَبْوَيْكَ (۶:۱۲)
دو پدر ۳۰، پدران ۳۶، دُو پدر ۵۵، هردو پدران ۵۶
~: أَبْوَيْكُمْ: لَا يَفْنِيَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبْوَيْكُمْ (۲۷:۷)
پدر و مادر ۱، پدر و ماد[ر] ۳، مادر و پدر ۵۸

~: أَبْوَيْهِ: وَلَا يَوَيْتُ لِكُلِّ وَجِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُوسُ (۱۱:۴)
پدر و مادر ۱، مادر و پدر ۲

~: أَبْي: فَسَجَدُوا إِلَّا إِلَيْسَ أَيَّنْ وَأَسْتَكْبَرُ (۳۴:۲)
نه خواست ۳، ایستاد ۲۴، سرباز کشیده ۳۶،
بی فرمانی کرد ۴۲، ته کتم ۵۵، سربکشید ۶۴،
باز زد ۷۸، سرباز کرد ۹۶، باز گشت ۹۹،
سرکشی کرد ۱۰۱، باز استاد از فرمان ۱۰۴،
بی فرمانی کرد ۱۰۵، فرمان نکرد ۱۳۶

۱. از مصدر «کامستن» به معنی خواستن و اراده کردن.

۲. شهد / شود.

- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۸۴:۱۲)
سپید گشت ۲، سپید شد ۱ و ۴۱ و ۵۵ و ۷۶، سپید شدند ۶۱، سپید شده بودند ۸۵، سپید شده بود ۸۸، بر آب شد ۱۰۶، سفید گشت ۱۲۸
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۷۲:۳۳)
سرباز زدند ۳، بازپس روید ۱۸، سرباز کشیدند ۳۶، نخواستند ۳۹، باز ایستادند ۴۷، بنیذیرفت ۵۲، سرناوردند ۹۱، به نیذیرفت ۱۰۵، نخواستند و باز ایستادند ۱۰۸، بسرباز زدند ۱۱۳
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۶۳:۴۳)
دیدور کنم ۱، پیدا کنم ۳ و ۵۳، بدید کنم ۳۰، روشن کنم ۱۱۶
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۷۴:۹)
آیه: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَعِزَّنِي بِذِهِ ۱۰ و ۱ پدر
- ~ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَأْتِي لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ (۴۲:۱۹)
پدر ۱، بابک ۱۰۸
- ~ أَتَاكَ: هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (۱۵:۷۹)
آمد ۱، همی آمد ۳۹
- ~ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ (۱۷:۸۵)
آمده است ۱۳۶
- ~ أَتَاكُمْ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ (۴۰:۶)
آید ۱۱۴
- ~ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا (۵۰:۱۰)
آید ۱، آمد ۱۱۴
- ~ أَتَانَا: حَقٌّ أَتَانَا الْيَقِينُ (۴۷:۷۴)
آمد ۱ و ۳
- ~ أَتَاهَا: أَتَاهَا أَمْرٌ فَلَيْلًا أَوْ نَهَارًا (۲۴:۱۰)
آمد ۱، بیامد ۱۳، آید ۱۱۴
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۳۴:۶)
آیند ۱، بیاید ۲۶
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۲۶:۱۶)
آمد ۱۰۳
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۲۵:۳۹)
آمد ۱، بیامد ۳۳
- ~ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ (۲:۵۹)
آمد ۱، داد ۸۷
- * مَا أَتَاهُمْ: لِيُنْذِرَ قَوْمًا مِمَّا أَتَاهُمْ مِنْ (۴۶:۲۸)
نیامد ۱ و ۱۱۴
- ~ لِيُنْذِرَ قَوْمًا مِمَّا أَتَاهُمْ مِنْ تَذِيرٍ (۳:۳۲)
نیامد ۱ و ۵۸ و ۱۱۴، نیامده است ۴۷ و ۶۴ و ۱۰۳، نیامدند ۶۱ و ۸۱
- ~ أَتْبَاعٌ: فَأَتْبَاعُهَا بِالْمَعْرُوفِ (۱۷۸:۲)
بَدَم رفتن ۲ و ۲۹ و ۴۲ و ۵۲ و ۸۴، برپی رفتن ۳، از پی فرا شدن ۴۹، برپی رفتن ۵۵، پی روی کردن ۷۶، پی روی ۱۰۴، پی رفتن ۱۰۵، پیروی ۱۱۶
- ~ إِلَّا أَتْبَاعَ الظَّنِّ (۱۵۷:۴)
پس روی کردن ۱ و ۲۷ و ۸۴، پس رفتن ۳، پس روی ۳۶ و ۶۰، پس روی کردند ۴۳، پی روی کردن ۵۶ و ۶۱، در پی بودن ۹۵، پیروی کردند ۱۱۱، به پی رفتن ۱۲۵
- ~ أَتْبَعٌ: فَأَتْبَعُ سَبَبًا (۸۵:۱۸)
پس روی کرد ۱ و ۴۲، بَدَم رفت ۲، برپی رفت ۵۵، برفت ۵۸، دنباله رفت ۹۴، پی رفت ۱۲۵، پی برداشت ۱۳۲
- ~ ثُمَّ أَتْبَعُ سَبَبًا (۹۲:۱۸)
پس روی کرد ۱، برفتند ۲۴، پس بشد ۹۴

اَتَّبِعْ: قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ (٢٠٣:٧)
می پس روی کنم ١، پس روی می کنم ٣، پیروی
کنم ٦١، پس روی میکنم ٦٣، پیروی میکنم ١٠٠،
پیروی کنم ١١٢، پیروی می کنم ١١٣

* إِنْ أَتَّبِعْ: إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ (٥٠:٦)
پس روی نمی کنم ١ و ٣، برپی همی نروم ٢،
فرمان کنم ٩، پس روی ٢٦، پس روی کنم ٢٧،
بدم همی بودم ٤٢، پس نمی روم ٤٤، پس روی
نکنیم ٥٦، پس روی نکنم ٥٧، نکنم پس روی ٥٨،
بدم همی نه روم ٦٣، نمی کنم پس روی ٧٦، من
پی نمی گیرم ٩٦، پیروی نمیکنم ١٠٠ و ١٠٣،
پس روی نمیکنم ١٠٦، پس روی نکردم ١٢١

~: إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ (١٥:١٠)
پس روی [نمی کنم] ١، من بر پیء نروم ٢، من
پس روی نمی کنم ٢٩، من بدم نروم ٤٢، بدم نروم
٥٢، نه پیروی کنم من ٦١، من پیروی نمی کنم
٧٦، من پی نروم ٩٦، پیروی نکنم ١٠٣، پی نروم
١١٢، پیروی نمی کنم ١١٣

~: إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ (٩:٤٦)
پس روی نمی کنم ١، بدم همی نروم ٢، نمی کنم
پیروی ٤١

* لَا أَتَّبِعْ: لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَ كُفٍّ (٥٦:٦)
پس روی نمی کنم ١، بر پی نروم ٢، نباشم فرمان
بردار ٩، بدم نروم ٢٦، پس نروم ٤٤ و ٨٣،
پس روی نکنم ٥٦ و ٥٨ و ٦٠، پس روی نمی کنم
٦٣، پیروی نکنم ٧٦ و ١٠٣، نه پیروی کنم ٨٨،
بدم نروم ٩٤، در پی نروم ١١٢، پیروی نمی کنم
١١٦، پیروی نکنم ١٢٤

اَتَّبَعَ: أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ (١٦٢:٣)
پس روی کند ١ و ٢٧، می جوید ١٠، می جوید ٤٠

~: وَأَتَّبَعَ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا (١٢٥:٤)
پس روی کرد ١، برپی رود ٢، پس رفت ٣، بدم
رفت ٩٤، پی گرفته باشد ٩٦، پیروی کرده ١١١

~: وَأَتَّبَعَ هَوْنَهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ (١٧٦:٧)
پس روی کرد ١، بدم رفت ٣، بدنبال برفت ٤٢،
پیروی کرد ١٠٣، پیروی نمود ١٠٤

~: وَأَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا (١١٦:١١)
پس روی کردند ١، پس رفتند ٣، پیروی کردند
٧٦، پیروی کردند ١٢٤

~: وَأَتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطًا (٢٨:١٨)
پس روی کرد ١، کار کرد ٢٤، بدم رفت ٥٢، بدم
رفت ٥٥، پیروی کرد ٥٧، پیروی کرد ٦١،
بدنبال می رفت ٧٦، پی رفت ٩٤، پیرفت ٩٦

~: وَأَتَّبَعَ هَوْنَهُ فَتَرَدَّى (١٦:٢٠)
پی گیر بود ٤٢

~: وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ أَتَّبَعَ الْهُدَىٰ (٤٧:٢٠)
پس روی کرد ١، و پس روی کند ٧٦

~: وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ (٧١:٢٣)
پس روی کردی ١، پیروی کردی ٤٧، پس روی
کندی ٧٧، پیروی نمود ٨٦

~: مِمَّنْ أَتَّبَعَ هَوْنَهُ بِغَيْرِ هُدًى (٥٠:٢٨)
پس روی کند ١، از پس رود ٢١، پس رود ٤٦،
پسروی کرد ٤٧

~: بَلْ أَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا (٢٩:٣٠)
پس روی کردند ١، بدم رفتند ٣٠، پسروی کردند
٤٧، پیروی میکند ١١١

~: إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ (١١:٣٦)
پس روی کرد ١، پیروی کند ٤٢

١. کذا در اصل متن، به احتمال مترجم «إِنْ» را به معنی حرف شرط گرفته و مثبت ترجمه کرده است.

٢. در اصل متن نبود، به قیاس با موارد دیگر افزوده شد.

اَتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ (۱۰۶:۹)

پس روی کن ۱، سپس رو ۲، فرمان کن ۹، کار کن ۲۴، پس رو باش ۲۶، از پس رو ۴۲، بدم رو ۸۸، بدم رو ۹۴، از پی رو ۱۰۵، پی روی کن ۱۰۴

~: وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ (۱۰۹:۱۰)

پس روی کن ۱ و ۳، پی گیر ۲، پس روی کن ۵۵، پیروی کن تو ۶۱، پس روی کن ۷۶، پی روی نمای ۱۰۴

~: وَاتَّبِعْ آذَانَكَ (۶۵:۱۵)

پس روی کن ۱، برو ۶۰، از پس همی رو ۶۲، از پی برو ۶۳، بدم رو ۷۱، از پی برو ۱۱۳، در آی ۱۲۱، از پس برو ۱۲۵

~: أَنْ أَتَّبِعَ مِلَّةَ الْإِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا (۱۲۳:۱۶)

پس روی کن ۱، تربی رو ۲

~: وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ (۱۵:۳۱)

پس روی کن ۱ و ۶۶، بدم رو ۲، پی گیر ۴۲

~: وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ (۲:۳۳)

پس روی کن ۱، پی گیر باش ۴۲، پس روی کن ۱۱۹

~: فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. (۱۸:۷۵)

بر پی رو ۲، بر پی رو ۳

اَتَّبَعْتُ: وَلَئِنْ أَتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ (۱۲۰:۲)

تربی روی ۲، پس روی کنی ۳۰ و ۳۶، بدم روی ۳۸، پیروی کنی ۴۱، بدم روی ۴۲، پس روی تو ۶۳، پی روی کنی ۷۶، بر پی روی ۸۲، پی روی نمایی ۱۳۰

~: وَلَئِنْ أَتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ (۱۴۵:۲)

پیروی تو ۶۱، پس روی کنی تو ۵۷، پی روی ۸۲

پیروی نمایی ۱۲۲

~: وَلَئِنْ أَتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ (۳۷:۱۳)

پس روی کنی ۱، پی کنی ۱۱۳

اَتَّبَعْتُ: وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي الْإِبْرَاهِيمَ (۳۸:۱۲)

پس روی کردم ۱ و ۳۶، پیروی کردم ۳، بدم رفتن ۵۲، پس روی کنم ۶۰، پیروی کردم من ۶۱، پس روی کردم ۷۶، پس رفتن ۸۳، پس روی کردم ۱۰۳، پیروی کرده ام ۱۱۶، پس روی میکنم ۱۲۱، پی رو شدم من ۱۲۴، پی رفتن ۱۲۵، بدم گرفتم ۱۲۸

اَتَّبَعْتُ: لَا تَتَّبِعُوا الشَّيْطَانَ (۸۳:۴)

پس روی کردی ۱، پی روی کردیتی ۳، کردیدی همه فرمان ۱۰، فرمان کردیدی ۲۷، پس روی کردی شما ۳۰، پس روی کردیتی شما ۴۱، بر پی رفتن ۵۵، پس روی کردی بتان ۱ شما همه ۶۰، پیروی کردیدی فان ۶۱، پس روی کردید ۶۳، پس روی کرده اید ۶۴، پس روی کردیدی شما ۹۲، پیروی میکردید شما ۱۰۰، پی روی کردید ۱۰۳، از پس رفتن ۱۰۵، پیروی میکردید ۱۱۱، پیروی کردتان ۱۱۴، پس روی میکردید ۱۲۱، پیروی مینمودید ۱۲۲

~: لَئِنْ أَتَّبَعْتُمْ شِعْيًا (۹۰:۷)

پس روی کنید ۱ و ۲۷، پس روی کنید شما ۵۷، پیروی کنید ۶۱، پی گیرید ۹۶، پی روی کنید ۱۰۳، بدم روید ۱۲۴

اَتَّبَعْتَنِي: فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَأْذِنِي (۷۰:۱۸)

پس روی کنی ۱، بر پی آی ۲، پس روی پیش ۴۶، پس روی خواهی کرد ۶۴، دنبال گیری ۹۴

۱. بر پی رفتن: بر پی رفتن (در جمله شرطی).

۲. کردی بتان: کردید (در جمله شرطی).

۳. کذا، ضبط متن اصلی که در سیاق جمله فارسی بدین صورت ترجمه شده است.

لَا تَتَّبِعُنَاكُمْ / ۴۳

پیروی می‌کنی ۱۰۰، پیبی من آیی ۱۰۵، به پی می آیی ۱۳۲

لَا تَتَّبِعُهُمْ: وَاتَّبِعْتُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ (۲۱:۵۲)

در رسانیم ۱، پس روی کردند ۶۱ و ۶۴، در پی داشتیم ۸۱، پیروی کردند ۱۰۰، از پی درآمده اند ۱۱۱، از پی درآمد ۱۲۰

أَتَّبِعَكَ: هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ (۶۶:۱۸)

پس روی کنم ۱، بر پی روم ۲، پس روم ۴۴، بدم آیم ۵۲، شاگردی کنم ۵۸، پی گیرم ۷۶، بدم روم ۱۰۸، پیروی کنم ۱۱۴، به پی بیایم ۱۳۲

أَتَّبِعَكَ: وَمَنْ أَتَّبِعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۶۴:۸)

پس روی کرد ۱، پیروی کرده اند ۹۳، پیروی کرد ۱۰۴، پیروی کرده است ۱۱۱، پی کرد ۱۱۲، بدم روند ۱۲۷

~ وَمَا زِلْنَاكَ أَتَّبِعَكَ (۲۷:۱۱)

پس کردند ۱، پس روی کردند ۲۷، پس رو شدند ۴۲، پس روی میکنند ۵۹، پس رو شدند ۷۶

~ إِنْ أَلَا مَنْ أَتَّبِعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ (۴۲:۱۵)

پس روی کرد ۱، پیروی کرد ۱۱۴، بدم رود ۴۲، پس روی کند ۷۱، پی رود ۹۶

~ أَنْتُمْ لَكُمْ وَأَتَّبِعَكَ (۱۱۱:۲۶)

پس روی کردیم ۱، پس روی می کنند ۴۶، پیروی کرده ۴۷

~ لِمَنْ أَتَّبِعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۱۵:۲۶)

پس روی کرد ۱، پیروی کرد ۴۷، پس روی کرده است ۶۴، پس روی کردست ۹۲

أَتَّبِعُكُمْ: وَمَنْ أَتَّبِعُكُمْ الْغَالِبُونَ (۳۵:۲۸)

پس روی کند ۱، پی گیری کند ۴۲، فراز آیند ۴۶

لَا تَتَّبِعُنَاكُمْ: لَوْ نَعْلَمُ قَوْلًا لَا تَتَّبِعَتْنَاكُمْ (۱۶۷:۳)

پس روی کردی ۱۳، بر پی آیی ۲، واشما بیایمی ۱۰، پی روی کنی ۲۷، پس روی کردمانی ۳۸، پس روی کنیم ما ۳۹، واشما بیامد می ۴۰، بدم آیم ۵۲، پس روی کنیم ۵۶، پس گردیم ۵۷، پس روی میگردیم ۵۸، پیروی کردیمی ما ۶۱، بیامدیمی ۶۷، بدم آیی ۸۴، ما پی میگردیم ۹۶، پس روی کردیمی ۹۷، پیروی کردمانی ۱۰۰

۱. کذا در متن اصلی، متکلم وحده در جمله به متکلم مع الغیر ترجمه شده است.

۲. بروریده ایم / گرویده ایم.

۳. کذا در اصل متن، متکلم مع الغیر به مفرد مخاطب ترجمه شده است.

پی روی کردیم ۱۰۳، پی روی میکردیم ۱۰۴، پیروی میکردیم ۱۱۱، پیرو میکردیم ۱۳۰

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ: وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا (۴۲:۲۸)

در رسانیدیم ۱ و ۳، از سپس فرستادیم ۳۰، از پس کردیم ۳۹، بیای پی کردیم ۴۱، پس یک دیگر کردیم ۴۶، از پی درداشتیم ۴۷، پس فرستادیم ۵۳، پس در آوردیم ۵۸، پس روی کردیم ما ۶۱، در رسانیدیم از پس ۶۴، از پی در آوردیم ۸۶، از پی فراداشتیم ما ۸۹، بدم فرستادیم ۹۴، از پس داشتیم ۹۶، از پی فرا داشتیم ۱۰۶، در پی داشتیم ما ۱۱۳، پیروساندیم ۱۱۴، در رساندیم ۱۲۱، در پی در آوردیم ۱۲۶، در پی داشتیم ۱۳۴، از پس فرستادیم ۱۳۸

أَتَّبَعْنِي: أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي (۱۰۸:۱۲)

پس روی کنند ۱، بر پی رود ۲، بر پی رود ۵، پس روی کند ۷۶، بدم رود ۹۵، پیروی کند ۱۰۰

فَأَتَّبَعْنِي: فَأَتَّبَعْنِي أَهْلَكَ (۴۳:۱۹)

پس روی کن ۱، بر پی باش ۳۹، پس رو ۴۴، پی گیر باش ۱۰۵، بدم رو ۱۰۸

فَأَتَّبَعَهُ: فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ (۱۷۵:۷)

در رسید ۱، بدم آمد ۳، دریافت ۱۰، از پس فاکرد ۲۷، از پس دآمد ۳۵، پس روی فرمود ۴۱، بدنبال درافتاد ۴۲، بدم دریافت ۵۲، از پس در آمد ۵۷، بدم شد ۶۱، دروی رسید ۶۲، بر پی داشت ۷۹، اندر یافت ۸۳، پیرو گردانید ۹۳، بدم رفت ۹۶ و ۱۲۴، در پی ایستاد ۱۰۰، در رسید ۱۰۴، بدم دریافت ۱۰۵

~ فَأَتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ (۱۸:۱۵)

در رسید ۱ و ۶۷ و ۷۱، رسید ۳۰ و ۵۵، دریابد ۴۲، در رسد ۵۶، از پس در آید ۵۷، پی درداشت

۵۹، اندر یابد ۷۸، در پی ایستد ۱۰۰، روی داشت ۱۱۲، از پس رسید ۱۱۴، در پی رود ۱۱۹، از پس بیاید ۱۲۴

~ فَأَتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ (۱۰:۳۷)

رسید ۱۰، از پس بشود ۲۲، از پس در آید ۲۴، اندر یابد ۳۰، سپس رود ۳۳، بدم آید ۳۹، پی روی کند ۵۶، در پی دارد ۹۶، از پی در آید ۱۳۲، در پی استد ۱۳۸

أَتَّبَعُهُ: أَتَّبَعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴۹:۲۸)

پس روی کنیم ۱، بدم روم ۲، پیروی کن ۴۱، از پس فراز آیم ۴۶، پیروی کنم ۴۷، پس روی کنیم ۵۳، من پی روی کنم ۱۰۳، پیروی کنم ۱۱۴

فَأَتَّبَعَهَا: فَأَتَّبَعَهَا وَلَا تَنْتَبِعْ أَهْوَاءَ (۱۸:۴۵)

پس روی کن ۱ و ۶۶، بدم رو ۳، سپس رو ۳۰، بدم رو ۳۲

فَأَتَّبَعَهُمْ: فَأَتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ (۹۰:۱۰)

در رسید ۱، بدم آمد ۳، بدنبال گرفت ۳۹، دریافت ۴۲، بدم آمد ۵۵، از پس در رفت ۵۷، در پی آمدند ۵۸، در داشت ۵۹، بدم شدند ۶۱، در پی ایستاد ۶۳، بیامد از پس ۹۰، از پی اندر داشت ۹۲، در پی افتاد ۱۰۶، از پی رفت ۱۱۴

~ فَأَتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ (۷۸:۲۰)

در رسید ۱، بدم آمد ۲، داشت از پس ۲۴، از پس اندر شد ۳۴، بدنبال کرد ۳۹، پی رفت ۴۱، از پس بر رفت ۴۲، از پی در آمد ۵۶، بیامد ۵۸، از پس در شد ۶۲، در شد ۷۶، از پی در آمد ۱۰۴، بدم آمد ۱۰۸، از پی رفت ۱۰۹، پی رفت ۱۱۴

وَأَتَّبِعُوا: وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا (۶۰:۱۱)

پس روی کردند ۱، بر پی فرو فرستاده شدند ۳

۱. دآمد / در آمد.

۲. کذا، که ظاهراً با فعل امر مشتبه شده است.

از پس گشتند ۱۰، پی رو بودند ۵۲ و ۱۰۵

~: وَاتَّبِعُوا رِضْمُونَ اللَّهَ (۱۷۴:۳)

پس روی کردند ۱، بر پی رفتند ۲، پس رفتند ۳، پیرویدند ۱۰، بدم رفتند ۲۹، جُسته^۱ ۴۰، پی روی نمودند ۱۰۴، از پی رفتند ۱۲۱

~: وَاتَّبِعُوا الثَّورَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ (۱۵۷:۷)

پس روی کردند ۱، پس گیری کردند ۴۲، بدم رفتند ۹۴

~: وَاتَّبِعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (۵۹:۱۱)

پس روی کردند ۱، سپس رفتند ۲، بر پی رفتند ۳۹، از پس رفتن ۵۲، پس روی کردند ۵۵، پیروی کردند ۹۲، پیروی کردند ۱۱۱، پس اندر داشتند ۱۱۲

~: وَاتَّبِعُوا النَّهْبَ (۵۹:۱۹)

پس روی کردند ۱، بدم رفتند ۲، پس روی ۱۳۹

~: وَاتَّبِعُوا سَيْبَكَ (۷:۴۰)

پس روی کردند ۱، پی گرفته اند ۳۷، پی روی نموده اند ۱۰۳

~: الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْحَقَّ (۳:۴۷)

پس روی کردند ۱، سپس رفتند ۲ و ۱۰۸، پی روی کردند ۴۱، پی روی کرده اند ۵۱، پی گرفتند ۹۶، در پی رفتند ۱۰۳

~: وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۴:۴۷)

پس روی کردند ۱، بدم رفتن^۲ ۲، پس روی کرده اند ۶، پیروی نمودند ۸۶، پیروی کرده اند

۱۱۱

در پی ایشان داشتند ۳۵ و ۷۶، فرود آمد به ایشان

۴۱، از پس فراداشتند ۴۲، بر پی فرستاده شدند ۵۵، اندر رسدشان ۵۶، در پس داشتند ۵۷، بدم رفته شدند ۶۱، از پس ایشان اندر آوردند ۶۲، رسانیده شدند ۶۷، از پس در رسانیده شدند ۸۰، پس وی فرستاده شدند ۹۲، اندر یافت مر ایشانرا ۹۶، در پی داشتند ۱۰۰، از پی در آوردند ایشان را ۱۰۴، درونی^۱ داشته شدند ۱۰۶، از پی در آمده شدند ۱۱۱، بر پی داشته شدند ۱۱۳، به پی فرستادندش ۱۱۴، از پی در آورد ایشانرا ۱۲۶، اندر یافت مر ایشانرا ۱۲۷، برسید ایشانرا ۱۳۶، از پس در آورده شدند ۱۳۸

~: وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً (۹۹:۱۱)

در رسانیده شدند ۱، بی ایشان در آمد ۴۱، در رسانیده شدند ۵۵، پس داشتندشان ۵۶، بدم رسید ۷۵، پس روی کنند ۷۶، بدم فرستاده شدند ۹۴، در پی داشته شدند ۱۰۶، از پی در آورده شدند ۱۰۹، از پی در آمدند ۱۱۶، بدم فرستاده شدند ۱۲۸، پیرو شدند ایشانرا ۱۳۶

اَتَّبِعُوا: وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيْطَانُ (۱۰۲:۲)

بدم رفتند ۲، پس روی کردند ۳، کردند پس روی ۴، از پس گشتند ۱۰، از پس رفتند ۳۴، گرد گشتند ۴۰، پیروی کردند ۶۱، پی روی ۱۰۱

~: الَّذِينَ اتَّبِعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ (۱۶۶:۲)

پس رو بودند ۲، پس رو بودند ۳۸، فرومایگان و کهتران ۴۰، از پس ایشان می شدند ۵۷، پی روان بودند ۸۲، پس رو آن بودند ۹۴، پیرو بودند ۹۶

~: وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبِعُوا (۱۶۷:۲)

۱. کذا در اصل متن، می تواند تحریفی باشد از «در پی».

۲. کذا در متن اصلی، با حذف جزء فعلی در روال جمله فارسی.

۳. از پس رفتن / از پس رفتند.

۴. بدم رفتن / بدم رفتند.

~: وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ

(۱۶:۴۷)

پس روی کردند ۱، سپس روند ۳۰، در پی رفته اند ۱۰۳

~: وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ

(۳:۵۴)

پس روی کردند ۱، سپس روی کردند ۳۹

~: وَاتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ

(۲۱:۷۱)

پس روی کردند ۱، پس روی کردند ۴۲

اتَّبِعُوا: قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا

(۱۷۰:۲)

بَدُم روید ۲، کار کنید ۱۰، کار کنی ۲۴، آن گوید و آن کنید ۴۰، بَدُم روید ۵۳ و ۹۴، پیروی کنید ۶۱، پی روید ۱۰۵، دُم روید ۱۰۷

~: فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

(۹۵:۳)

پس روی کنید ۱، بَبی روید ۲، پس رویت ۳، گیرید ۱۰، پی روی کنید ۲۹، گیرید ۴۰، رویت ۸۳، بدم روید ۸۴

~: اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

(۳:۷)

پس روی کنید ۱، از پس باشید ۱۰، پس روی کنی^۱ ۵۷، در دنبال باشی^۲ ۵۹

~: اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا

(۱۲:۲۹)

پس روی کنید ۱، بر پی روید ۲، فراز آید ۴۶، بس روی کنید ۴۷

~: اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

(۲۱:۳۱)

پس روی کنید ۱، بدم رویت ۳، پی گیرید ۱۶

~: يَتَقَوَّمُوا اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

(۲۰:۳۶)

پس روی کنید ۱ و ۷، بر پی روید ۳۹، پس روی کنید و بگروید ۶۴

~: وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ

(۵۵:۳۹)

پس روی کنید ۱، از پس فراز شوید ۹۸، پی روی نمایید ۱۰۳، پیروی نمایید ۱۳۰

اتَّبِعُوا: إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا

(۱۶۶:۲)

پیش رو بودند ۲ و ۳۸ و ۴۲، پس روی کرده شدند ۳، مهتران و سرهوان ۴۰، پیشوایی کردند ۴۱، پس روی کرده شدند ۵۵، پیش روان بودند ۵۷، پیروی کرده شدند ۶۱، پس روی کردند ۹۰، پیش رو آن بودند ۹۴، پیشرو بودند ۹۶، پیروی کرده شده باشند ۱۱۱، پیروی کردند ۱۲۳

اتَّبِعُوا: وَبَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوا

(۵۵:۳)

بر پی رفتند ۲، بدم رفتند ۸۴، پی روی کردند ۱۱۸

~: لَا تَتَّبِعُوا وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ

(۴۲:۹)

پس روی کردی^۳ ۱، بدم آمدند ۱۱، بدم آمدندی ۴۲، پس روی کردند ۵۸، بدم رفتندی ۶۱، پس روی کند ۱۲۱، بدم روند ۱۲۷

اتَّبِعُونَ: يَتَّبِعُونَ أَهْدِيَكُمْ

(۳۸:۴۰)

پس روی کنید ۱، بدم آیت ۳۰، پیروی کنید ۱۱۴

~: وَاتَّبِعُونَ هَذَا صِرْطٌ مُسْتَقِيمٌ

(۶۱:۴۳)

پس روی کنید ۱، پس روی کنیت ۳۲، پیروی بکنید ۱۰۰

اتَّبِعُونِي: فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

(۳۱:۳)

از پس آیی^۴ ۲۵، پس روی کنید ۲۸ و ۵۶، فرمان برید ۴۰، بدم روید ۴۲، بدم روید ۸۴

~: فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

(۹۰:۲۰)

پس روی کنید ۱، پی روی می کنیت ۴۱، پی گیر باشید ۴۲، سپس آید ۱۰۸

۱. کنی / کنید.

۲. باشی / باشید.

۳. کذا، غایب به مخاطب ترجمه شده است.

۴. آیی / آید.

- اَتَّبَعُوهُ: اَوَّلَى النَّاسِ بِاِزْهِيْمَ لِلَّذِيْنَ اَتَّبَعُوهُ (٦٨:٣)
 پس روی کردند ۱، پی رفتند ۳، روی کردند ۲۸،
 بدم رفتند ۱۰۷، بدم دررفتند^۱ ۱۲۷
- ~: اَلَّذِيْنَ اَتَّبَعُوهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ (١١٧:٩)
 پس روی کردند ۱، بدم رفتند شان ۸، سپس رفتند
 ۶۲، بدم رفتند ۹۴
- ~: فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيْقًا (٢٠:٣٤)
 پس روی کردند ۱، بدم - رفتند ۶۱، پی روشدند
 ۱۲۴
- ~: اَتَّبَعُوهُ رَافَةً (٢٧:٥٧)
 پس روی کردند ۱، پی گیر بودند ۹۶، پی روی
 کردند ۱۰۳
- اَتَّبَعُوهُ: صِرَطِيْ مُّسْتَقِيْمًا فَاتَّبَعُوهُ (١٥٣:٦)
 پس روی کنید ۱، بدم روید ۲ و ۹۴، بدم رویت
 ۲۷، پی روی کنید ۴۱، بروید ۶۱، به پی روید
 ۱۲۵، بدم روید ۱۲۷
- ~: فَاتَّبَعُوهُ وَاتَّقُوا (١٥٥:٦)
 پس روی کنید ۱، پیروی کنید ۱۱۴
- فَاتَّبَعُوهُمْ: فَاتَّبَعُوهُمْ شَرْقًا (٦٠:٢٦)
 در رسیدند ۱، درداشتند پس ۲۴، بدم برفتند ۳۹،
 ایشان بیرون آمدند ۴۶، ازپس درداشتند ۴۷، اندر
 رسیدند ۵۳، پس برفتند ۵۸، بدم آمدند ۶۱ و ۹۴،
 ازپس درآمدند ۶۴، در ایشان رسید ۹۷، در پی
 ایستادند ۱۰۰، از پی در آوردند ۱۱۱، در پی آمدند
 ۱۱۴، از پی درآمدند ۱۳۰، در پی ایستادند ۱۳۸
- اَتَّبَعُوهُمْ: وَالَّذِيْنَ اَتَّبَعُوهُمْ يَلْحَسِن (١٠٠:٩)
 پس روی کردند ۱، بدم رفتند ۲۷، پیروی کردند
 ۶۱، پی روی کردند ۱۰۳ و ۱۰۴، بدم رفتند ۱۰۷
- اَنْتَ: فَاتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا (٢٧:١٩)
 آورد ۱، بیاورد ۲ و ۴۶
- ~: مَا نَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَنْتَ عَلَيْهِ (٤٢:٥١)
 بگذشت ۳۰، میوزید ۵۰، می آمد ۹۲، بگذشتنی
 تو^۲ ۱۲۴
- اَنْتَ: كَذَلِكَ اَنْتَكَ اَيْنُنَا (١٢٦:٢٠)
 آمد ۱، بیامد ۵۶، رسیده است ۶۴
- اَنْتُمْ: اَوَاَنْتُمْ السَّاعَةَ (٤٠:٦)
 آید ۱، بیاید ۲
- اَنْتَهُمْ: اَنْتَهُمْ رُسُلُهُمْ (٧٠:٩)
 آوردند ۱، بیامد ۴۱، بیامدند ۵۶
- بَاتَّخَذَ كُمْ: يَاتَّخَذُكُمْ الْعَجَل (٥٤:٢)
 گرفتن ۲، برستیدن ۲۴، فرا گرفتن ۴۹، گرفتند ۱۲۷
- اَتَّخَذَ: قُلْ اَعِزَّ اللهُ اَتَّخَذُوْلًا (١٤:٦)
 گیرم ۱، گیرم ۲۷، برگیرم ۹۱، فراگیرم ۱۰۰،
 بگیرم ۱۱۸
- ~: اَتَّخَذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً (٢٣:٣٦)
 همی بگیرم ۲۲، من گیرم ۲۴، من فراگیرم ۲۹،
 همی گیرم ۳۸، می گیرم ۵۶، فراگیرم ۱۱۴
- * لَمْ اَتَّخِذْ: يَنْوَلِّقُ لَيْتِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فَلَا نَسَاخِلًا (٢٨:٢٥)
 نگرفتمی ۱ و ۴۷، نه گرفتمی ۵۶، نگرفتمی ۸۲،
 نگرفتم ۸۶، فرانگرفتمی ۱۰۰، فرانمی گرفتم ۱۰۳،
 فرانمیگرفتم ۱۳۲
- اَتَّخَذَ: وَقَالُوا اَتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا (١١٦:٢)
 گرفت ۱۰، بگرفته است ۲۹، گرفته است ۱۰۶
- ~: وَاَتَّخَذَ اللهُ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلًا (١٢٥:٤)
 فرا گرفت ۲۷، برگزید ۳۶، فرا گرفته است ۶۲

۱. دررفتند، ظ: دررفتند.

۲. ضبط صریح متن چنین است؛ فعل مضارع، بی هیچ دلیلی به مخاطب ترجمه شده است.

~: وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَائِفِهِمْ
برساختند ۱۰، گرفتند یعنی کردند ۲۷، بگرفتند
۵۶، فراگرفتند ۱۰۶

~: وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا
گرفت خود را ۲۴

~: أَوِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
بگرفت ۲، گرفتست ۵۶، بستست ۶۴، گرفته باشد
۸۶

~: إِنْ لَمْ يَنْتَهِ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
بگرفته باشند ۲، بگرفته باشد ۱۰۸

~: أَوِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
باز گرفت ۹۶

~: أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَةً
ساخت ۳۲

* مَا آتَّخَذَ: مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
هرگز نگرفتست ۶۴، فرانگرفت ۱۰۰

~: مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
نگرفت ۱ و ۹۲، نگرفته است ۸۷، فرانگرفته ۱۳۲

اتَّخَذَتْ: فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
بگرفت ۲ و ۸۷، بکرد ۵۸

~: كَمْثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا
گرفت ۱، ساخت ۳، فراگرفت ۴۷، فراگرفت و
ساخت ۱۰۹

اتَّخَذَتْ: لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا
بگرفتی ۲، بستیدی ۳۹، فراگرفتی ۴۲،
فرامیگرفتی ۴۸، بستیدی تو ۵۶، گرفتبا ۵۹،
بستیدی ۶۱، فراگرفتی ۷۶، میگرفتی ۹۲

~: لَئِنْ اتَّخَذَتِ الْإِنْسَانُ غَيْرِي
فراگیری ۴۷، بگیری ۵۳، بگیری تو ۶۴، گیری تو
۷۶، فراگیری تو ۱۰۰

اتَّخَذَتْ: يَلْبِثُنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
من بگرفتی ۱، گرفتمی ۲۴، بگرفتی ۴۶، فراگرفتی
۴۷، گرفتمی ۵۸، گرفته بودمی ۷۶، گرفتم ۸۶،
فراگرفتمی ۱۰۰، فرامیگرفتم ۱۰۳، فرامیگرفتم
۱۱۱، می گرفتم ۱۲۱، میگرفتم ۱۲۹

اتَّخَذْتُ: ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ
بگرفتید ۲، گرفتید ۴، پرستیدی^۱ ۲۴، بازگرفتید
۴۲ و ۷۶، گرفتیت ۵۵، بگرفتیت^۲ ۶۰، شما گرفتید
۱۲۷

~: قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
گرفتستید ۱۰، شما بگرفته اید ۲۹، گرفتیت ۵۵،
فراگرفته اید ۵۹، بگرفته اید شما ۹۲، همی
گرفتید شما ۹۴، آیا بگرفتید شما ۹۶، فراگرفتید
شما ۱۰۰، گرفته اید ۱۰۱، پیمان بستید ۱۲۱، آیا
فراگرفته اید ۱۲۷، فراگرفته اید^۳ شما ۱۳۸

~: ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ
بگرفتید ۲، پرستیدی ۱۰، پرستیدی ۲۴، گرفتی
شما ۵۷، فراگرفتید ۱۲۷

~: قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
گرفتید شما ۵، بگرفته اید شما ۴۲، گرفتیدتان
۶۱، بگرفته اید ۶۴، فراگرفتید شما ۷۶، فروگرفتید
۱۱۳

~: إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
گرفتیت ۳، بگرفتیت ۴۱، گرفته اید شما ۶۴، شما
گرفته اید ۷۶

۱. پرستیدی / پرستیدید.

۲. بگرفتی / بگرفتید.

۳. فراگرفته اید / فراگرفته اید؛ مذ ( ) ناظر می رسد به قرینه تجوید عربی برای تزیین یا نوعی تلفظ خاص بوده است.

اَتَّخَذُوا / ٤٩

- (٩:٤٥) اَتَّخَذَهَا: اَتَّخَذَهَا هُزُواً
گیرد ۱، بگیرد ۳۸، فرا گیرد ۱۰۰
- (١٥٣:٤) اَتَّخَذُوا: ثُمَّ اَتَّخَذُوا الْعِجْلَ
فرا گرفتند ۲۷، بگیرند ایشان ۵۶، پرستیدند ۷۵
- (٥٧:٥) اَتَّخَذُوا دِينَكَ هُزُواً
گیرند ۲۴، بگیرند ۴۵
- (٣٠:٧) اَتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
ایشان گرفته باشند ۱۰، بگیرند و پرستیدند ۵۸
- (٥١:٧) اَتَّخَذُوا دِينَكَ هُزُواً
گرفته اند ۱۰
- (٣١:٩) اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ
گرفتند ۱۰
- (١٠٧:٩) اَتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا
گرفتند ۱۰، بر آوردند ۵۲ و ۱۰۵، بساختند ۶۴
- (١٥:١٨) اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اِلَهَةً
فرا گرفته اند ۴۸، بگیرند ۶۴
- (٢١:٢١) اَتَّخَذُوا اِلَهَةً مِنَ الْاَرْضِ
همی بگیرند ۱۲، پرستیدند ۵۸
- (٤١:٢٩) اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَاءَ
بگیرند پرستیدند ۵۸
- (٣:٣٩) اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ
فرو گرفتند ۱۱۳
- (٦:٤٢) اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ
گرفتند ۳
- (٩:٤٢) اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ
فرا گیرند ۸۱

- ~: ذَلِكُمْ بِاَنَّهُمْ اَتَّخَذُوا اَيْدِيَ اللّٰهِ هُزُواً
بگرفتند ۲۲، گرفتند ۳۲، می گرفتند ۳۹
- (٩٢:١١) اَتَّخَذُوهُ: وَ اَتَّخَذُوهُ وِرَاءَ كُمُ ظَهْرًا
می گیریت ۴۱، گرفتند و کردید ۵۸، فرا گرفتند
شما ۵۹، فرا گرفته اید شما ۶۳، بگیرند ۱۲۷
- (١١٠:٢٣) فَ اَتَّخَذُوهُمْ: فَ اَتَّخَذُوهُمْ
گرفتیم ۱، فرا گرفتند ۳۴، بگیرند شما ۵۴،
بگرفته بودید ۶۴، فرا گیرید ۷۶، فرا گرفتید
۱۰۹، گرفتند ۱۱۴
- (١١٨:٤) اَتَّخَذَنَ: لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا
گیرم ۱، گیرم هر آینه هر آینه ۳، بگیرم و بُسْتَانُ
۱۰، من و بگیرم ۲۴، خود بگیرم ۲۹، بگیرم ۳۶،
بر بگیرم ۵۳، سوگند که گیرم ۵۷، بگیرم من ۵۸،
فرا گیرم ۶۳، بگیرم ۷۵، بگیرم هر آینه هر آینه
۸۰، فرا گیرم من ۹۶، هر آینه فرا گیرم ۱۲۱
- (١٧:٢١) اَتَّخَذَنَاهُ: لَا تَتَّخِذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا
گیرم ۱، بگیرم ۲، گرفتیم ۵۳، بگیریم ما
۵۶، فرا گرفتیم ۶۲، فرا گرفتیم ۷۶، فرا گرفتیم
۷۹، فرا گرفته مان ۱۱۳، فرامی گرفتیم ۱۳۲،
می گرفتیم ۱۳۹
- (٦٣:٣٨) اَتَّخَذْنَاهُمْ: اَتَّخَذْنَاهُمْ سِحْرًا
گرفتیم ۱ و ۱۲۱، گرفته بودیم ۲۲، گرفتیم ما ۹۲،
ای ۲ فرا گرفتیم ما ۱۰۰، فرا گرفتیم ما ۱۲۳،
فرامی گرفتیم ۱۳۶، فرا گرفته بودیم ۱۳۸، همی
گرفتیم ۱۳۹
- (٩:٧٣) فَ اَتَّخَذَهُ: لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ فَ اَتَّخَذَهُ وَكَيْلًا
کن ۱، گیر ۶، بگیر ۲۴، فرا گیر ۳۴

۱. کذا در اصل متن، مخاطب به متکلم ترجمه شده است.

۲. ای، در ترجمه «ا» همزه استغناء آمده است.

۵۰ / اَتَّخِذُوا

گیرند ۱، فرامگیرند ۱۱۱ * مَا اَتَّخَذُواهُمْ: مَا اَتَّخَذُوهُمْ اَوَّلِيَّةَ (۸۱:۵) نگرفتندی ۱، نه گرفتندی ۵۵، فرانگرفتندی ۱۰۰، فرانگرفتند ۱۱۱، نمی گرفتند ۱۲۱	~: الَّذِينَ اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا اِلَهَةً (۲۸:۴۶) فرا گرفته بودند ۱۰۳
~: اَتَّخَذُوا اٰيٰتِنَا حُجَّةً (۱۶:۵۸) می گرفتند ۳۰	~: اَتَّخَذُوا اٰيٰتِنَا حُجَّةً (۲:۶۳) ساختند ۳، گرفته اند ایشان ۶۴، فراگیرند و گردید ^۱ ۸۱، بر ساخته اند ۱۰۴
اَتَّخِذِي: اَنْ اَتَّخِذِي مِنَ الْبَالِ يَوْمًا (۶۸:۱۶) گیرند ۱، بکن ۲، فراگیر ۲۹، سازیت ۳۰، بگیر ۵۲، بگیر و بساز ۵۸، بگیر تو ۶۱، فراگیر ۶۲ و ۱۰۰، بسازید ۱۲۱	اَتَّخِذُوا: وَ اَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ رَبِّهِمْ مَثَلًا (۱۲۵:۲) بگیرند ۲، بگیریت ۳، بگیرند ۱۰، واگیرند ۲۴، گیریت ۳۰، کنید ۵۷، فراگرفتن ^۲ ۶۳، فراگرفتند ۹۵ ^۳ ، بیارید ۱۰۱، فراگیرند شما ۱۲۱، فراگیرند ۱۲۷
اَتَّخِذُوا: عَرَبًا اَنْزَابًا (۳۷:۵۶) هم زادان ۱، هم سالان ۲۹، هم زادان ^۵ ۳۰، هم سر یکدیگر ۳۴، همزاد ۴۱، هم زاد ۴۸، همراز با یکدیگر ^۶ ۱۲۲	اَتَّخِذُوا: وَ اِذَا لَاتَّخَذُوا خَلِيلًا (۷۳:۱۷) نگرفتندی ^۱ ۱، بگیرند ۵۶، بگرفتندی ۵۸، فراگیرند ۶۳، بگیرد ۱۳۹
~: وَ كَوَاعِبَ اَنْزَابًا (۳۳:۷۸) هم سر و هم زاد ۲۴، هم زادگان ۸۷، همزادگان ۹۲، کنیزان نارستان ۱۰۰، همزادان یکدیگر ۱۰۴، همزادان و همسالان ۱۱۱، همزاد و همسال ۱۱۶، همراز یکدیگر ^۶ ۱۲۲ و ۱۳۲، شوهرسینه ۱۳۶، هم سن و سال ۱۳۸	اَتَّخِذُونِي: اَتَّخِذُونِي وَاُمِّي اِلَٰهَيْنِ (۱۱۶:۵) بگیرند ۲، بگیریت ۳، گیری ۲۴
اَتَّخِذُوا: وَ عِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الطَّرْفِ اَنْزَابًا (۵۲:۳۸) هم سران ۲۲، مانند یک دیگر ۲۴، هم زاد و هم سر ۴۸، همه یک راه ۵۳، هم زادان یکدیگر ۷۲، و ۱۰۴، همسران ۸۹، همزادان ۹۱، برابر ۹۲، همسران بزاد ۹۴، شوی دوستان ۱۰۰، همزادان - همه جوان ۱۰۸، هم سال ۱۱۶، همرازان ^۶ ۱۲۲	اَتَّخِذُوا: اَتَّخِذُوا وَكَانُوا ظٰلِمِيْنَ (۱۴۸:۷) گرفتند ۱
	اَتَّخِذُوا: اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُوْذُوْۤا۟ فَاَتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا (۶:۳۵) گیرند ۱، فراگیرند ۲۲
	اَتَّخِذُوْهَا: وَ اِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اَتَّخِذُوْهَا هٰذَا (۵۸:۵) گیرند ۱، فراگیرند ۲۲

۱. این معنی با «صَدُّوا» مناسبت دارد.

۲. فراگرفتن / فراگرفتند، که در این صورت فعل امر به صورت ماضی غایب ترجمه شده است.

۳. امر حاضر به صورت ماضی غایب ترجمه شده است.

۴. کذا، فعل مثبت منفی انگاشته شده است.

۵. هم زادان / هم زادان.

۶. ممکن است خواننده در نگاه نخست، «همراز» را تصحیفی از «همزاد» تصور کند، اما تکرار آن در این قرآن، و از آن جمله سه بار در

همین صفحه این گمان را باطل می کند.

اُتْرِفْتُمْ: وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ (۱۳:۲۱)

نعمت داده شدید ۱، برخورداری^۱ دادند شما را ۱۲، دولتمند شدید ۱۳۳

اُتْرِفْتَاهُمْ: وَأَتْرِفْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۳۳:۲۳)

نعمت دادیم ۱، گام^۲ کاری دادیم ۲، کامکاری دادیم ۳۰، انبارده کردیم ۳۹، کام کاری دادیم ۶۱ و ۱۰۸، بنار پروردیم ۸۰ و ۱۱۴، انبارده گردانیدیم ۸۷

اُتْرِفُوا: مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ (۱۱۶:۱۱)

نعمت داده شدند ۱، بنار پرورده شدند ۳، پرورده شد ۴۱، بنار پرورده شدند ۵۵، آنج داده شدند از ناز ۶۶، انبارده شده بودند ۶۷، ایشان رها کردند ۷۶، فراخی داده بودند ۷۸، نازپرورده شدند ۸۰، فراخی داده بودندشان ۸۳، فراخی داده بود^۳ ۱۰۵، فراخی داده بودند ایشانرا ۱۰۸، بسیار چیز شدند ۱۱۲، داده شدند از ناز ۱۱۳، پرورده شدند ۱۱۴، باز گذاشته شده بودند ۱۲۰

وَأَتْرُكْ: وَأَتْرُكْ أَلْبَحَرَهُوَا (۲۴:۴۴)

بھیل ۱^۴، بمان ۳، بمان ۲۲، دست بدار ۲۴، بمان ۳۲، بگذار ۳۴، گذار ۳۸، رها کن ۴۳، بمان و رها کن ۴۴، دست بازدار ۵۳، بگزار^۵ ۱۲۴

اَتَّقُوا: وَالْقَمَرُ إِذَا أَتَقَّقَ (۱۸:۸۴)

راست شود ۵۳، پُر شود ۸۹ و ۱۱۷، بی کم و کاست

شد ۱۰۹، فراهم آید ۱۱۴

اَتَّقِ: وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ (۲۰۶:۲)

بترس^۶ ۲، بترس ۳، بترس^۷ ۴۲

~: يَتَأَيَّأُ النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ (۱:۳۳)

ببرخیز^۸ ۱، ببرهیز ۵۶، بترس ۱۱۹، به برهیز ۱۳۴

~: وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا لِلَّهِ (۳۷:۳۳)

ببرخیز^۹ ۱، بترسید ۱۰۶

اَتَّقَاكُمْ: إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى (۱۳:۴۹)

برخیز گارتر ۱، برهیز گارتر ۳، برهیز گارترین ۳۴

اَتَّقَن: صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَنَ كُلَّ شَيْءٍ (۸۸:۲۷)

محکم کرد ۱، استوار کرد ۳، استوار کرده است ۲۱، استوار گردانید ۳۰ و ۶۱، درست کرد ۴۷، سخت کرد و استوار ۵۸، سخت کرد ۷۴، بی گمان تر^{۱۰} ۸۷

اَتَّقُوا: وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقُوا (۱۰۳:۲)

برهیز کردند ۳، ببرهیزیدندی ۱۰، بترسیدندی ۲۴، بترسیدند ۴۰، ببرهیزیدندی^{۱۱} ۴۲، ترسیدندی ۵۵، برهیز گاری ۱۱۴

~: وَالَّذِينَ اتَّقَوْا (۲۱۲:۲)

برهیز کرده باشند ۱۰، برهیز گار[ی] کنند ۵۷، برهیزاری نمودند ۱۰۴، برهیز گاراند ۱۲۴

۱. برخورداری / برخورداری.

۲. گام / گام (کاف پارسی در برخی دوره ها با سه نقطه از کاف تازی مشخص می شده است).

۳. فعل امر از هیلیدن / هیلیدن.

۴. کذا در اصل متن، جمع به صورت مفرد ترجمه شده است.

۵. بگزار / بگزار.

۶. کذا با همین اعراب در اصل متن.

۷. برخیز / ببرهیز.

۸. کذا در متن اصلی بدون رابطه.

۹. کذا در اصل متن، می تواند تصحیفی از «ببرهیزیدندی» هم باشد.

~: لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ (۱۵:۳)

بهرخیزیدند ۱، پرهیز کردند ۲، پرهیز کنند ۱۰،
بهرخیزند ۲۴، بترسانیدند ۲۵، بهرهیزند ۲۷،
ترسکار شدند ۵۹، پرهیز نمودند ۱۲۲

~: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۲:۳)
بهرخیزیدند ۱، پارسایی کردند ۳۹

~: الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى (۱۹۸:۳)
ترسکاری نمودند ۱۰۴

~: وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا (۶۵:۵)
بهرخیزیدندی ۱، پرهیز کردندی ۲، بهرهیزیدندی
۲۹ و ۷۹، بهرهیزیدندی ۳۷، پارسایی کردندی
۵۸، پرهیزگاری نمودندی ۱۲۶

~: إِذَا مَا اتَّقَوْا وَاْمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۹۳:۵)
بهرخیزیدند ۱، بهرهیزیدند ۹، پرهیزگار شدند
۵۸، دست بازداشتند ۶۷، پرهیز کردند از
نامایستها ۸۸، پرهیزند ۱۱۱

~: وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا (۹۶:۷)
بهرخیزیدندی ۱، بهرهیزیدندی ۲۴، پرهیزگاری
کنند ۳۵، پرهیز کردندی ۵۶، بهرهیزیدندی ۱۰۴،
به پرهیزیدندی ۱۰۶، بترسندی ۱۱۱

~: إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ (۲۰۱:۷)
پرهیزگاری کردند ۳۵، پرهیزگار بودند ۹۳

~: وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا (۱۰۹:۱۲)
بهرخیزیدند ۱، برهاند خود را ۲، ترسیدند ۵،
بترسند ۲۴

~: نَلَيْسَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا (۳۵:۱۳)
پرهیزگاری کردند ۲، بهرهیزیدند ۵

بهرهیزیدند^۱ ۱۱۳

~: وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ (۳۰:۱۶)
پرهیزگاران بودند ۶۲

~: إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا (۱۲۸:۱۶)
پرهیزگاری کردند ۶۱، پرهیزگار باشند ۶۲،
به پرهیزیدند ۱۳۴

~: ثُمَّ نَسِيَ الَّذِينَ اتَّقَوْا (۷۲:۱۹)
پرهیزگاری کردند ۴۴، پرهیز آوردند ۵۹،
پرهیزگاری نمودند ۸۶، پرهیز کرده اند ۱۲۸،
پرهیزگاری نموده اند ۱۳۲

~: وَسَيَقُولُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ (۷۳:۳۹)
ترسیدند ۱۳۶

~: اتَّقُوا: فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ (۲۴:۲)
برهانید خویشتن ۲، بترسید ۱۰، بهرهیزید ۲۴،
ترسیت ۵۵، برهانید خود را ۶۲

~: وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا (۴۸:۲)
بترسید ۴، بترسید ۱۰، بترسیت ۵۵، بهرهیزید ۶۴

~: وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا (۱۲۳:۲)
بترسید ۱۰

~: وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۸۹:۲)
بترسید ۲، بترسیت ۳

~: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَقَّوهُ (۲۲۳:۲)
بهرخیزید ۱، از خدای بترسید و ستیزه مکنید و
بتررا مجوید ۴۰

~: فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۵۰:۳)
بترسی^۳ ۲۵

۱. ممکن است خطای کاتب باشد و تحریری از به پرهیزیدند.

۲. بتر، در اصل متن با سه نقطه ضبط شده و با توجه به استعمال آن در این قرآنها به معنی دشمنی و ستیزه است.

۳. بترسی / ترسید.

~: وَآتَقُونَ يٰٓأُولِيَ الْأَلْبَابِ (۱۹۷:۲)	~: يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ (۱:۴)
برهانید خویشتن را ۲۲	بترسید و گناه مکنید ۴۰
~: أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ (۲:۱۶)	~: أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ (۱۳۱:۴)
بترسیت ۵۵	برهانید ۴۲
~: يٰعِبَادِ اتَّقُونِ (۱۶:۳۹)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۴:۵)
برهانید ۲	برهانید خویشتن ۲
~: أَلَا تَتَّقِي: وَسَيَجْزِيهَا الْأَتَقِي (۱۷:۹۲)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ (۵۷:۵)
برخیز گارتین ۲۴، برهیز گار ۹۲	برهانیت خویشتن ۸۸
~: أَتَقِي: وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى (۱۸۹:۲)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا (۱۰۸:۵)
برهیزد ۲، برهیز کند ۱۰، برهیزد ۲۹ ^۱ ، برهیزند ۵۳، برهیز گاری نمود ۱۰۴، برهیز بکرد ۱۲۲	برهانید خویشتن ۲۶
~: وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِيْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى (۲۰۳:۲)	~: وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۵۵:۶)
برهیز کرد ۳، برهیزد ۴۲	برهیزیت و برهانیت ۲۷، برهیز کنیت و خویشتن نگاه داریت ۵۵، برهیز کنید ۱۰۴
~: بَلَىٰ سَنَ أُوْفِي بَعْدِهِ. وَاتَّقَى (۷۶:۳)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكَ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ (۶۹:۸)
برهیزد ۱، برهیز گاری کند ۳، برهیز کند ۱۰، برهیزدار ۱۱۱	برهیزید و بترسید ۹۳
~: وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى (۷۷:۴)	~: يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ (۱:۲۲)
بترسد ۳۶، برهیزد ۴۵، بترسد و برهیزد ۵۶	برهانید خود را ۲، برهانید خویشتن ۶۱
~: أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ (۳۵:۷)	~: فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۶۳:۲۶)
برهیزد از نابایست ۳۴، بترسید ۶۱، ترسد ۷۶، برهیز گاری نماید ۱۰۴، ترسید ۱۱۴	خویشتن برهانید ۴۶
~: هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى (۳۲:۵۳)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱:۴۹)
برهیزد ۳۰، برهیز گاری کرد ۳۹، برهیز گار است ۵۳، برهیز کرده ۱۳۲	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (۱۲:۴۹)
~: فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَى (۵:۹۲)	~: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ (۴۱:۲)
	ترستی ۱۰، ترسید ۳۶

۱. بوهرهیزید / برهیزید.

۲. برهیزید: برهیز کرد.

بپرخیزید ۱، پرهیزگار شد ۴۲، به پرهیزد ۹۹،
پرهیزگار باشد ۱۰۴، پرهیز نمود ۱۳۲

اَتَقَيْنَ: اِنْ اَتَقَيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ (۳۲:۳۳)

بپرخیزید ۱، پرهیزگاری کنید ۳، می ترسید ۱۰،
پرهیزت ۳۰، می پرهیزید ۳۹، پرهیزگارید ۴۱،
پرهیزید ۴۲، پرهیزگاری کنید ۵۶، بترسید ۶۱،
بپرهیزید شما ۸۸، به پرهیزید ۱۰۰، می ترسید ۱۲۰

اَتَقَيْنَ: وَاتَّقِينَ اللَّهَ (۵۵:۳۳)

بپرخیزید ۱، بترسید ۷ و ۱۰۴، بترسید ای زنان ۵۸،
بترسیت ۸۰، بپرهیزید ۱۰۲

اَنْتَلْ: اَنْتَلْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ (۱۵۱:۶)

بخوانم ۱ و ۳۶، برخوانم ۲، برخوانم ۱۰، ترخوانم
۸۸، برخوانیم ۹۴، خانم ۱۰۴، خوانم ۱۱۴، بخوانیم
۱۲۰

اَنْتَلْ: وَاَنْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَا ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ (۲۷:۵)

بخوان ۱، برخوان ۳، و رخوان ۲۴

~: وَاَنْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَا الَّذِي ءَاتَيْنَهُ

برخوان ۱۰، بخوان ۷۹، برخوان ۹۴

~: وَاَنْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَا نُوحٍ

برخوان ۵۳، بخوان ۶۱

اَتْلُوا: قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (۸۳:۱۸)

بخوانم ۱، برخوانم ۲، و رخوانم ۲۴، خوانم ۳۹،
خوانم ۵۵، درخوانم ۹۴، برخوانم ۱۰۰

~: وَاَنْ اَتْلُوا الْقُرْآنَ

می خوانم ۲۴

فَاتْلُوهَا: قُلْ فَاتْلُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا (۹۳:۳)

بخوانید ۱، برخوانی ۲ و ۱۰۵، خوانیست ۳،

برخوانید ۱۰، و رخوانی ۲۴، بخوانید ۳۹، بخوانیت
۴۱، برخوانی ۵۲ و ۱۰۵، بخوانی ۶۰، برخوانید ۸۲
و ۱۲۸، برخوانید ۹۴

وَاتْمِرُوا: وَاتْمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ (۶:۶۵)

اشارت کنید ۱، بفرمای ۲۹، بفرماییت ۴۱، فرمان
برید یکدیگر را ۵۰، بسازید ۶۴، فرمان برید ای
بسازید ۶۷، بفرماید ۸۱، بفرمایید ۹۰ و ۱۰۲، فرمان
بررداری کنید یکدیگر را ۱۱۳، سازگاری کنید
۱۱۶، فرمان برید ۱۲۷، فرمان برداری کنید ۱۳۰

اَتَمَمْتُ: فَإِنْ اَتَمَمْتَ عَشْرًا فَبَيْنَ عَيْنَيْكَ (۲۷:۲۸)

سپری کنی - بسربری ۱۰۹

اَتَمَمْتُ: وَاتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي (۳:۵)

پر کردم ۱۰۹

فَاتَمَّهُنَّ: وَإِذْ أَنْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رُبُّهُ بَكَاةً فَأْتَمَّهُنَّ (۱۲۴:۲)

بی کم و کاست آورد ۱۰۹

اَتَمُّوا: ثُمَّ اَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى الْبَلَدِ (۱۸۷:۲)

پر کنید ۱۰۹

~: وَاتَمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ (۱۹۶:۲)

پایان رسانید ۱۰۹

~: فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ (۴:۹)

سپری کنید ۱۰۹

اَتَوْا: لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا

کردند ۱، کرده اند ۲۷، دادند ۵۳، آمدند و
گردانیدند ۵۸، داده شد ایشانرا ۶۳، می نمایند
۹۰، آوردند ۹۶

~: فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى الْأَصْنَامِ (۱۳۸:۷)

آمدند ۱، بگذاشتند ۴۱، بیامدند ۶۸

۱. حاتم / خوانم.

۲. در اصل متن چنین است، شاید «و رخوانم».

برخوانی / برخوانید.

بیاورد ۶۱، برکند ۹۰، برگردانید ۹۴ و ۱۲۸، از
 بیخ بکند ۱۰۲
 ~: وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (۶۹:۲۰)
 باشد ۲ و ۶۱ و ۱۰۸، آید ۵۸ و ۶۴، آمد ۱۳۹
 ~: إِنْ لَّمْ يَأْتِيَ الْاِثْنَيْنِ مِنْ قَبْلِهِمْ سَلَامٌ (۸۹:۲۶)
 آرد ۱، بیاید ۵۸، بیارد ۶۱ و ۶۴، آید ۹۶
 ~: هَلْ أَتَى عَلَى الْاِثْنَيْنِ مِنْ الدَّهْرِ (۱:۷۶)
 آمد ۱، برآمد ۱۹ و ۳۹، بگذشت ۶۴
 * مَا أَتَى: مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ (۵۲:۵۱)
 نیامد ۱، نیامده است ۶۴
 أَتَيْتَا: فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ (۷۷:۱۸)
 آمدند ۱، بیامدند ۲، بیامدند هردو ۵۸، برسیدند
 ۶۲، رسیدند ۱۰۳
 أَتَيْتَ: وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ (۱۴۵:۲)
 بیاری ۱۰، بیاوری ۲۴، آری ۳۰، بیاری تو ۵۶،
 'آئی' تو ۵۷، آوردی تو ۶۳، آری تو ۶۷، بیارند
 ۹۴، بیایی ۱۱۴، بیائی تو ۱۲۳
 أَتَيْنَ: فَإِنْ أَتَيْتَ يَفْجَحْشَ (۲۵:۴)
 کنند ۱، بیارند ۲، بیایند ۲۴، بکنند ۵۶، آیند ۶۳،
 بیاورند ۱۲۱
 أَتَيْنَا: مِنْ ثَقَالِ حَبْكَةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَيْنَايَهَا (۴۷:۲۱)
 آریم ۱، بیاریم ۴۲، بیاریم ما ۵۸، بیامد ما ۸۰،
 پیش آریم ۸۷، بیاوریم ۱۳۲
 ~: قَالَتَا أَيْنَا طَائِعِينَ (۱۱:۴۱)
 آمدیم ۱، هردو آمدیم ۴۱، آمدیم ما ۸۱

~. وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ (۴۰:۲۵)
 آمد ۲۰، برسند ۵۸، گذشتند ۶۱، می روند ۷۶،
 برگزشتند ۸۸، گذشته اند ۱۰۸، آمدند - گذشتند
 ۱۱۶، افتادند ۱۳۹
 أَتُوا: وَأَتُوا بِهٖ مُتَشَبِهًا (۲۵:۲)
 آرند ایشانرا ۲۴، داده شوند ۳۶، آورده شدند
 ۵۵، بیارند بدیشان ۵۷، بایشان آرند ۶۲،
 می آرند ۶۴، آرند ۸۴، آورده شدند ۸۸، برآرند
 ۹۰، آورند ۱۰۶
 أَتُوبُ: فَأَوْفَى بِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ (۱۶۰:۲)
 درگذاشتم ۲۴، بازگردم ۶۴، درگذارم ۶۷،
 بازمیگردم ۱۳۰
 أَتُوكَ: وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ (۹۲:۹)
 آمدند ۱
 أَتَوْكُمُ: قَالَ هِيَ عَمْسَايَ أَتُوكُمُ أَعْلَيْهَا (۱۸:۲۰)
 برچفسم ۲ و ۱۰۸، جیسم^۱ ۲۴، بچسبم^۲ ۹۴، تکیه
 زبم ۱۰۶
 أَتَوْهُ: وَكُلُّ أَتَوْهُ دَخِرِينَ (۸۷:۲۷)
 آمدار بند ۱، آیند ۲۱، شوند ۲۴، بیایند ۳۰،
 آمدارانند ۳۷، آمده باشد^۵ ۴۷، آینده اند ۵۸
 أَتَى: أَتَى أَمْرًا لَلَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ (۱:۱۶)
 آمد ۱، نزدیک شد ۲۱، نزدیک آمد ۲۴، بیامد ۹۲
 و ۱۲۴
 ~: فَأَفَّ اللَّهُ بَيْنَهُمْ (۲۶:۱۶)
 بیوگند ۲۴، نگوسار کرد ۴۲ و ۵۲، بیامد ۵۸

۱. متن اصلی: چبسم، باتوجه به قرآنهای دیگر و موارد مشابه ضبط شد.

۲. بچسبم / چبسم.

۳. آمدار بند: آمدنی باشند.

۴. آمدارانند: آمدنی اند.

۵. به اعتبار جمله و فاعل «كُلٌّ» مفرد معنی شده است.

۶. آئی / آیی.

۵۲، کالا و خواسته^{۵۳}، کارفرما ۵۹، جامه خانه و جامه تن ۶۱، خواسته ۶۷، جایگاه ۸۸، جامه خانه ۹۴، کارفرمانها^{۹۵}، رخت خانه ۱۰۹، جامه ۱۲۸

اَنَارَةٌ: اَتُوْنِي يَكْتَسِبُ مِنْ قَبْلِ هَذَا اَوْ اَتَرَقَ (۴:۴۶)
بازمانده ۸۹، نشانی ۹۰، نشانه ۱۰۰، بهره ۱۱۴، نشان ۱۲۴

اَنَارُوا: وَاَنَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَا (۹:۳۰)
بگورزیدند^{۱۳}، زیر و زیر آوردند ۲، شورانیدند ۳، بازگردانیدند ۱۴، برانگیختند ۲۹، بشوریدند^{۳۴}، بشورانیدند ۳۸، کشت کردند ۳۹، می شکافتند ۴۱، بسپردند^{۴۲}، بگردانیدند ۴۶، بگردانیدند و بشورانیدند بکشت و برز ۴۷، گردانیدند ۵۸، شد کردند^{۷۸}، شورانیدند - شیار کردند ۸۰، انگیختند ۸۹، زیر و زیر کردند ۹۴، کشت نمودند ۱۲۲، انگیختن^{۱۳۸}، برگردانیدند ۱۳۹

اَنَافِلَتُمْ: اَنَافِلَتُمْ إِلَى الْاَرْضِ (۳۸:۹)
گران شید^{۱۴}، خوبستن گران سازیت ۳، گرانی کنید بنشستن ۱۰، بیارامیدید ۳۶، گران آمدتان ۳۸، گران می کنیت خود را بنشستن گران برمی خیزیت ۴۱، بگرایید ۴۲، گرانی کنید ۴۳، گرانی کردید ۴۹، خوبستن گران سازیت ۵۵، گران شدید ۵۶، گرانید ۵۷، درنگی کردید ۶۰، درنگی می کنید شما ۶۳، گران شوید ۷۲، بگراییت ۸۳، بگرانی باستید ۸۸، درنگی میکنید ۹۳، خوبستن همی گران بار کردید ۹۴، گرانی می کنی ۹۵، گران دارید ۹۸، گرانی نمایید ۱۰۴

اَتَيْنَاكَ: وَاَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ (۶۴:۱۵)
آوردیم ۱، آمدیم و آوردیم ۷۱، دادیم - آمده ایم ۷۶

اَتَيْنَاهُمْ: بَلْ اَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ (۷۱:۲۳)
آوردیم ۱، دادیم ۴۷، بیاوردیم ۵۸

~: بَلْ اَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ (۹۰:۲۳)
آوردیم ما ۵۸، بیاوردیم ما ۶۹

فَاَنَابَكُمْ: فَاَنَابَكُمْ عَمَّا يَعْزَمُ (۱۵۳:۳)
پاداش دهد ۱، پاداشن داد ۲، پاداش داد ۳، اندر آورد ۱۰، بفزود ۲۴، باز آورد ۳۹، اندر آورد ۴۰، پاداش داد ۴۲ و ۸۲، پاداش داد ۵۵، پاداش کرد ۱۲۸

اَنَابَهُمْ: فَاَنَابَهُمُ اللَّهُ يَمَاقُلُوا جَنَّتِ (۸۵:۵)
پاداش داد ۱، پاداشن داد ۲، پاداشت داد ۶۳، پاداش داد ۹۴، پای داشت داد ۹۵، جزا داد ۱۲۱

~: وَاَنَابَهُمْ فَتَحَاقَرِيًّا (۱۸:۴۸)
بداد ۲۴، پاداشت کرد ۵۸، پاداشت دهد ۱۰۵، پاداشت داد ۱۰۶، سزا داد ۱۲۲

اَنَابًا: وَمِنْ اَصْوَابِهَا اَوْبَارُهَا وَاَشْعَارُهَا اَنَابًا (۸۰:۱۶)
جامها^{۱۵} ۲۴، کالاها ۳۹، برگ و ساز ۴۱، کالا ۵۵، کالای خانه ۵۶، ساز ۵۸، کارفرماها^{۹۵}، رختها از پوشیدنی و گستردنی ۱۱۱، رختها ۱۱۶

~: هُمْ اَحْسَنُ اَتْنَاوَرِيًّا (۷۴:۱۹)
جامه خانه ۲، آخریان ۲۹، جامه و خانه ۳۰، خانه

۱. جامها / جامه ها.

۲. کارفرما، در این جا به معنی ابزار و وسیله به کار رفته است. همین معنی برای این کلمه در گویشهای جنوب خراسان و گویش بخاراییان هنوز هم زنده است.

۳. بگورزیدند: شورانیدند، زیر و رو کردند.

۴. بشوریدند: بشورانیدند، در معنی متعدی به کار رفته است.

۵. کذا با اصل متن با سه نقطه.

۶. کذا در اصل متن، محتمل است «شد» تلفظ یا صورت دیگری از «شدیار» باشد به معنی شیار کردن.

۷. انگیختن / انگیختند.

۸. شید / شوید.

۱۳۲

أَثَرٌ: فَفَضَّضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ (۹۶:۲۰)
پی ۱، سب اسب ۲۴، خاک ۵۲، خاک پای ۸۸،
جای ۱۳۲

~: سَيِّمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ (۲۹:۴۸)
نشان ۳، نشانی ۳۰

فَأَثَرُنْ: فَأَثَرَنِي يَدِي نَقْعًا (۴:۱۰۰)
برانگیختند ۲، سب اسب ایشان گرد داد ۲۴،
انگیزند ۳۶، برخیزانیده‌اند ۳۷، بخیزد ۶۴،
برمی انگیزند ۷۹، برمی انگیزانند ۱۰۰، می انگیزند
۱۰۵، برانگیخت ۱۱۴، برانگیزند ۱۲۰، برمی‌انگیختند
۱۲۱، برانگیزند گان^۲ ۱۲۴

أَثَرِي: قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي (۸۴:۲۰)
پی ۳، پی ۴۱ و ۵۳، پس ۱۲۸

أَنْقَالَكُمْ: وَتَحْمِلُ أَنْفَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ (۷:۱۶)
بارها ۱، باره‌آ گران ۲، زاد ۲۴، گران بارها ۳۴،
بار ۴۱، رختها و بنها^۱ ۵۶ و ۱۱۴، باره‌آ ۶۰، گرانبارها
۶۲، بارهای گران، گرانیه‌آ ۹۰، گرانیه‌آ ۹۹

أَنْقَالَهَا: وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَنْقَالَهَا (۲:۹۹)
گرانیه‌آ ۷۹، بارهای گران ۱۰۰، گنجها ۱۲۱،
سنگین ۱۳۶

أَنْقَالِهِمْ: أَنْقَالَهُمْ وَأَنْقَالَاعَ أَنْقَالِهِمْ (۱۳:۲۹)
بارها ۱، بارهای گران ۲، بارها^۵ ۲۹، گرانیه‌آ ۳۴،
گناهان ۴۱، گرانی ۴۳، بارها گران ۵۶، گرانیه‌آ
۷۹، گران ۱۰۶

بگرائید ۱۰۵، درنگی کردید ۱۰۶، گران‌اند شما
را ۱۰۷، گرانی کنید بگرانی برخیزید بگرانی
بایستید ۱۰۹، گران جنبید ۱۱۱، گرانی می‌نماید
شما ۱۱۳، گران سازید خود را ۱۱۴، گران
می جنبید ۱۲۰، گران می جنبید و می چسبید ۱۲۲،
خویشتن گران بار گیرید ۱۲۴، گران سازید
خویش را ۱۲۹، بگرانی بایستید ۱۳۸

أَنَامًا: وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (۶۸:۲۵)
پاداش بزه ۳، دوزخ ۴۳، گناه ۵۲، بزه ۵۸،
پاداشت ۸۹، گناه و بزه ۱۰۲، بزه کار ۱۰۳، پاداش
۱۰۶

فَاقْبُتُوا: إِذَا لَقِيتُمْ فُجْرًا فاقْبُتُوا (۴۵:۸)
پای بدارید ۲، استوار باشید ۳، بایستید ۱۰، بجای
بایستید ۱۱، بایستید ۲۴، فروایستید ۲۷، برجای
بایستید ۲۹، استوار باشید ۳۶، پای افشارید ۴۳،
فراز رسید ۵۲، استوار باشید ۵۵، پایداری کنید
۵۶، پاء افشارید ۶۵، پای بیفشارید ۶۶، باستید
۸۸، پای بیفشانید^۱ ۹۲، پای برجای باشی ۹۵،
بایستید و فرار مکنید ۱۱۱، استوار بایستید ۱۱۴،
درنگ کنید ۱۲۱، پایدار باشید ۱۲۴، پای برجای
باشید ۱۳۴، درست بایستید ۱۳۶

أَنْخَنُتُمُوهُمْ: حَقٌّ إِذَا أَنْخَنُتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ (۴:۴۷)
نرم کنید ۱، بسیار کشیت ۳، اسیر کنید ۱۷،
گران گردانید ۳۰، کشتید ۴۳، بکشید^۲ ۵۲ و ۹۱،
بسیار کردید ۵۶، بکشتن و برده گیرید ۶۴، بسیار
کردید کشتن ۷۲، بسیار کشیت ۸۰، بسیار
بکشید ۱۰۳، بسیار کشته باشید ۱۰۴، بکشید ۱۰۵،
بسیار بکشید ۱۲۳، گران کنید ۱۲۴، کشته باشید

۱. کذا در متن اصلی، می‌تواند تحریفی از بیفشارید هم باشد.

۲. کذا در اصل متن، بنظر می‌آید که «بکشید» به ضم جیم و تلفظی باشد از «بکشید»؟

۳. در سیاق جمله، فعل به اسم فاعل معنی شده.

۴. بنها / بنه‌ها.

۵. در متن همین آیه دوبار با همین ضبط آمده است.

- بزه ۳۴^۲
- (۶۳:۵) ~: وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِنَّمِ
بزه کردن ۲۴، بزه گناه ۸۸
- (۱۲۰:۶) ~: إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِنَّمِ سَيُجْرُونَ
بزه و گناه ۲، گناه ۵۳، بزه‌ها ۱۰۴
- (۳۳:۷) ~: مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِنَّمِ
گناه کردن ۶۳
- (۱۱:۲۴) ~: لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا أَكْسَبَ مِنَ الْإِنَّمِ
گناه دروغ ۵۳، بدی و بزه ۵۸، بزی ۷۷^۵، گناه - بهتان ۱۱۱
- (۳۷:۴۲) ~: وَالَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْإِنَّمِ وَالْفَوَاحِشَ
گناهان ۱۶، گناهها ۵۸
- (۳۲:۵۳) ~: الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْإِنَّمِ وَالْفَوَاحِشَ
گناهان یا بزه‌ها ۸۷
- (۸:۵۸) ~: وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِنَّمِ وَالْعُدُونِ
دروغ گفتن ۲۴، بزه مندی ۳۹
- (۳۷:۴۲) * كِبَارُ الْإِنَّمِ: وَالَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْإِنَّمِ
گناهها بزرگ ۸۱، گناهان بزرگ ۹۶
- (۳۲:۵۳) ~: الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْإِنَّمِ
کبیرتهای بزه ۱، گناهان بزرگ ۸۰
- (۹۹:۶) ~: أَنْظِرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ
میوه بیرون آرد ۳، میوه آید ۹، میوه ببندد ۱۰، وابندد ۲۴، میوه بردارد ۲۷، میوه دار شود ۳۹، بار پدید آید ۵۸، بار آورد ۸۸، میوه بیرون آرد ۸۸
- (۱۸۹:۷) أَنْقَلْتُ: فَلَمَّا أَنْقَلْتُ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
گران استاد ۱، گران بار شد ۳، گران بار گشت ۱۰، گران شد ۲۴ و ۹۹، گران گردانید خود را ۶۱، سنگی بار شد ۹۳، گرانبار شد ۱۲۲
- (۱۶:۳۴) أَثْلٌ: جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلِ خَمَطٍ وَأَثْلٍ
گزگز ۱، گز ۲، کرگز ۷ و ۳۹، گزک ۱۸، شوره گز ۲۴، شورگز ۲۹، درخت گز ۴۱، نار گز ۵۲، کز ۶۹، گرگز ۷۸، درخت شورگز ۷۹، کرگز ۸۴، خا که ستور ۱۱۰، درخت شوره گز ۱۱۳، شور ۱۱۵، آل ۱۱۹، شوره جز ۱۲۴، شوره کز ۱۳۸
- (۸۵:۲) إِنْكُمْ: تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِنَّمِ
تیدادی ۲ و ستم ۱۰، بزه کار ۶۴، بزه ۹۵
- (۱۷۳:۲) ~: فَلَا إِنْكُمْ عَلَيْهِ
وزر و بزه ۴۰
- (۱۸۲:۲) ~: فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِنْكُمْ عَلَيْهِ
بزهکاری ۱۲۳
- (۲۰۳:۲) ~: فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِنْكُمْ عَلَيْهِ
گنه ۴۰
- (۲۰۶:۲) ~: أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِنَّمِ
نستوهی ۴۰
- (۲:۵) ~: وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِنَّمِ وَالْعُدُونِ
بزه ۱، بزه کاری ۲، بزه - گناه کردن ۳۷، گناه و بزه ۵۳
- (۶۲:۵) ~: يُسْرِعُونَ فِي الْإِنَّمِ وَالْعُدُونِ

۱. کلیه صورتهایی که در ترجمه این کلمه آمده جز در مورد سرکش دوم کاف عین ضبط قرآن مربوط است.

۲. با یای مصدری.

۳. کذا در اصل متن با سه نقطه.

۴. بزه‌ها / بزه‌ها.

۵. بزی / بزه.

- اَنْتَيْنِ: ثَمَنِيَةَ اَرْوَجَ مِنْكَ الصَّكَّانِ اَنْتَيْنِ (۱۴۳:۶)
دوا^۱، دوفرد ۱۰، دوجفت ۵۶، دوتا ۱۲۲
- ~ وَمِنْ اِلَّيْلِ اَنْتَيْنِ (۱۴۴:۶)
جفت ۲۹
- ~ ثَاثِيكَ اَنْتَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْفَارِ (۴۰:۹)
دو ۲، دوتن ۱۰
- ~ مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اَنْتَيْنِ (۴۰:۱۱)
دو ۲، دوگان ۱۰۸
- ~ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلْ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اَنْتَيْنِ (۳:۱۳)
دوگان ۳۶، دو گونه ۵۶
- ~ فَاسْأَلْنِيْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اَنْتَيْنِ (۲۷:۲۳)
دو گانه ۳
- ~ اِذَا رَسَلْنَا اِلَيْهِمْ اَنْتَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا (۱۴:۳۶)
دوتن ۱، دو ۳، دوکس ۶۱
- اَنْيَم: وَاللّٰهُ لَا يَجِبُ كُلَّ كَفَّارٍ اَنْيَم (۲۷۶:۲)
بزه گر^۲ ۱، بزه کار ۲ و ۵۵، بزه مند ۲۴، بزه کننده ۲۵، بزمند^۳ ۵۷، بزهکار ۱۰۶، گنهکار ۱۲۲
- ~ نَزَلَ عَلٰى كُلِّ اَقَالٍ اَنْيَم (۲۲۲:۲۶)
نیک بزه کار ۳، بزه ۲۰، بلید ۷۶، بزه گوی ۱۲۲ و ۱۳۲، بزهکار ۱۲۳
- ~ طَعَامُ الْاَنْيَمِ (۴۴:۴۴)
بزه گر^۳ ۱، بدمردان ۲۲ و ۳۰، گناه کاران ۵۶، بزه مندان ۸۸، بزه کاران ۱۰۰، بدمرد ۱۰۸، بسیار گنه کار ۱۱۶، گناهکاران ۱۲۳
- ~ وَيَلِكُلْ اَقَالٍ اَنْيَمِ (۷:۴۵)
گناه کار ۲۴، بزه کار ۹۸، بزه کار ۱۰۰، بسیار گناه

- میوه بیرون آید ۹۰، بیرون آید ۱۰۴، بیرون آرد میوه ۱۱۱، بدر آرد ۱۱۲، بمیوه آید ۱۲۲، بیرون آرد میوه را ۱۲۳، میوه بیرون آرد ۱۲۴
- ~ كُلُّوْا مِنْ ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ (۱۴۱:۶)
بار آرد ۱، میوه بخته بجا رسد ۱۰، رسد میوه ۲۴، میوه آرد ۴۱، میوه آورد ۴۴، بیرون آرد ۵۲، بار بیارد ۵۳، مژه^۱ برون آرد ۵۵، بیرون آید ۶۳، میوه بر آرد ۸۸، میوه برون آرد ۹۷، آغاز بیرون آمدن کند ۱۰۴، بردهد ۱۱۴، بار آید ۱۲۲، آرد میوه ۱۲۹
- * اَتْنَا عَشَرَ: عِنْدَ اللّٰهِ اَتْنَا عَشَرَ شَهْرًا (۳۶:۹)
دوازده ۱۰، دوازده ۱۰۰، دو و ده ۱۳۰
- اَنْتَانِ: اَنْتَانِ دَوَاعِدِلِ مِنْكُمْ (۱۰۶:۵)
دو ۱ و ۴۵، دو مرد ۲۴، دوتن ۶۲، دوکس ۱۰۴
- * اَنْتَانِ دَوَاعِدِلِ: اَنْتَانِ دَوَاعِدِلِ مِنْكُمْ (۱۰۶:۵)
دوتن با داد ۲۶، دوتن از راست گویان ۵۸
- * اِنْتَا عَشْرَةَ: فَاَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اِثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا (۶۰:۲)
دوازده ۱۰ و ۲۴، دوازده ۳۴، دوازده ۵۳، دوازده ۹۴ و ۱۱۲
- اَنْتَيْنِ: فَاِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اَلتَّيْنِ (۱۱:۴)
دوا^۱ ۱، دو ۲۷، دو دختر ۷۴
- ~ فَاِنْ كَانَتَا اَنْتَيْنِ فَلَهُمَا اَلثَّلَاثَانِ (۱۷۶:۴)
دوماده ۱، دوزن ۳، دو خواهر ۵۶، دو خواهر ۹۴، دو مادینه ۱۰۰
- ~ قَالُوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اَنْتَيْنِ (۱۱:۴۰)
دوبار ۱، دوباره ۲۲، دوبدو ۸۸، دو گانه ۹۴
- * اَتْنِيْ عَشَرَ: وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ (۱۲:۵)
دوازده ۱، دوازده ۵۳، دوازده ۱۳۹

۱. کذا با سه نقطه در اصل متن.

۲. دوا / دو.

۳. بزه گر، بزه کار / بزهکار.

۴. بزمند / بزه مند.

۱۰۳، بسیار گناه کننده ۱۱۶

~: مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَنِيْم (۱۲:۶۸)
بد مرد بد خوی ۲، بد کار ۲۴، ستمکاره ۱۰۸،
ستم کننده ۱۱۱، بسیار گناهکار ۱۲۰

~: وَمَا يَكْذِبُ بِهِ لَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَنِيْم (۱۲:۸۳)
گناه کار ۲۴، گناهکار ۸۷، بد کردار ۱۰۸

اَنِيْمًا: لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَنِيْمًا (۱۰۷:۴)
سوگند خواره بد روغ و بُنياد نهند ۱۰، گناه
کننده ۴۲، گناه کننده ۵۲، بزمند ۶۱، پلید کار
۶۹، گناه کننده ۸۳، بزه^۱ کار ۹۵، بسیار
گناه کار ۱۱۶، گناه کردار ۱۲۲، بزکار^۲
۱۳۸

فَاجَاءَهَا: فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ (۲۳:۱۹)
آمد ۱، آورد ۳ و ۴۲، بیاورد ۲۴ و ۳۰ و ۵۳، بیامد
۵۸، فرو آورد ۶۲، فرود آورد ۷۶

اُجَاجًا: لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا (۷۰:۵۶)
شور ۱، تلخ و شور ۳، گنده ۲۹، شور و تلخ^۳ ۳۰،
شور و تلخ ۳۵، فرو شده بزمین و شوره بر آمده ۸۱،
آب تلخ ۹۰، تلخ - سخت شور ۹۱، تلخ و شور و
بیمزه ۱۱۱

اُجَاجٌ: هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ (۵۳:۲۵)
شور ۱، تلخ ۳، تلخ^۳ ۲۰، شور و تلخ ۶۴، ناگوارنده
۱۱۱، بسیار شور ۱۳۵

~: وَهَذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ (۱۲:۳۵)
سخت شور ۱۸، تلخ ۵۲، شور تلخ ۶۴، بی مزه ۱۲۱،
شوری تلخ ۱۳۸

اَجَبْتُمْ: فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ (۶۵:۲۸)

پاسخ کردیت ۳، پاسخ کردید ۳۹، پاسخ دادید
۹۰

اَجَبْتُمْ: فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمْ (۱۰۹:۵)
جواب کرده شدید ۱، پاسخ داده شدیت ۳، پاسخ
دادند شما را ۲۶، پاسخ کردند شما را ۴۱، پاسخ
دادند ۶۳، پاسخ کرده شد شما را ۶۹، پاسخ
داده شدیت ۹۴، پاسخ کردید شما ۱۰۰، پاسخ
داده شدید ۱۲۴

اَجَبْتُمْكُمْ: هُوَ اَجَبْتُمْكُمْ (۷۸:۲۲)
بگزید ۱، برگزیده است ۲۴، برگزید ۳۹، برگزید
۵۳، برگزیت ۸۰، برگزید شما را ۱۰۸

اَجْتَبَا: شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ اَجْتَبَا (۱۲۱:۱۶)
بگزید ۱ و ۱۲۵، برگزیده بود ۲۴، برگزید ۵۳

~: ثُمَّ اَجْتَبَاهُ رَبُّهُ (۱۲۲:۲۰)
بگزید ۱ و ۳۰، بگزید ۲، برگزید ۳، بگزید ۵۳،
گزید ۶۴، بگزید ۱۰۸

اَجْتَبَيْتَهَا: قَالُوا لَوْلَا اَجْتَبَيْتَهَا (۲۰۳:۷)
بگزیدی ۴۱، برگزیدی ۵۶، برگزیدی تو ۶۱، گرد
کردی - بریافتی ۹۱، از خویشتن ساختی ۹۴، گرد
کردی ۱۱۴

* لَا اَجْتَبَيْتَهَا: قَالُوا لَوْلَا اَجْتَبَيْتَهَا (۲۰۳:۷)
درنحسندی^۱ ۱، برنه گزینی ۱۰، برنگزینی بر
خویشتن ۲۷، فرا ننهادی ۲۹، نه برگزیدی ۳۵،
برنیافتی از خود ۳۹، نساختی از خویشتن ۵۲ و ۵۳
و ۱۰۵، برنگزیدی ۵۷ و ۱۱۲، نساختی ۸۳ و ۹۶،
فرو ننهادی ۸۵، برنه بافتی ۹۲، فرانسازی ۹۳،
خویشتن نخواستی ۱۰۴، نیافتی ۱۱۱، فراهم نساختی
۱۱۶، فراهم نیافتی ۱۲۲، فرا ننهادی ۱۳۶

۱. در اصل متن با سه نقطه.

۲. بزکار / بزه کار.

۳. کذا در اصل متن با ط.

۴. در نحیدی: فرانیافتی، نساختی.

* لَوْلَا اَجْتَنَّبَتْهَا: قَالُوا لَوْلَا اَجْتَنَّبَتْهَا (۲۰۳:۷)

چرا از خویشتن برنسازی تو ۷۹

اَجْتَنَّبَتْهَا: وَمَنْ هَدَيْنَا وَلَجَبَيْنَا (۵۸:۱۹)

بگریزیدیم ۱، بگریزیدیم ما ۵۸

اَجْتَنَّبَتْهَا: وَاجْتَنَّبْتُمْ وَهَدَيْنَهُمْ (۸۷:۹)

بگریزیدیم ۱ و ۸۲ و ۱۰۴، برگزیدیم ۳

وَرَبِّزِيدِم ۱۰، وِر گزیدیم ۲۴، برگزیدیم ما ۱۰۴

اَجْتَنَّبَتْ: اَجْتَنَّبَتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ (۲۶:۱۴)

ورکنده شد ۱، از بن برکنده شد ۳، برکنده ۵

بکنده شد ۲۹، برافتد ۳۶، برکنده شود ۳۹

برکشیده شد ۵۶، بریدند ۵۷، برکنده اند ۶۹

بُئِرند ۷۶، برکنده شد ۸۰، برکرده شود ۹۰، کنده

شود ۹۶، برکنده شده باشد ۱۰۲، برکنده شده

۱۱۱، از بیخ برکنده شده باشد ۱۱۳، برآمده باشد

۱۱۴، برکنده شده است ۱۲۱، برآید ۱۲۴، برکند

شود ۱۲۸، جنان شده ۱۳۳

اَجْتَرَحُوا: اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اَجْتَرَحُوا الشَّيَاطِیْنَ (۲۱:۴۵)

ورزیدند ۳، همی سگالند ۱۶، بیند وختند ۲۹

ساختند ۳۸، بکردند ۴۳، همی کنند ۵۳، الفختند

۶۶، سگالیدند ۹۴، کردند ۱۰۲، اند وختند ۱۰۶

ورزیدند و کردند ۱۰۹، می کنند ۱۲۴

اَجْتَمَعَتْ: قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتْ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ (۸۸:۱۷)

بهم آیند ۱، گرد آیند ۳، فراهم آیند ۳۹، فراهم

آیند ۵۳

اَجْتَمَعُوا: لَنْ یَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اَجْتَمَعُوا لَهُ (۷۳:۲۲)

همه بهم آیند ۱، گرد آیند ۲، گرد آیند ۲۴، فراهم

آیند ۳۴، بهم شدند ۳۷، بهم آیند ۳۸، گرد آیند

همه ۵۸، همه فراهم آیند ۱۰۹، گرد شوند ۱۱۴

اَجْتَنَّبُوا: وَالَّذِیْنَ اَجْتَنَّبُوا الطَّلْعُوتَ اَنْ یَعِدُوْهَا (۱۷:۳۹)

دور شدند ۱، کناره کردند ۲، باز باشند ۳۳

برهیزیدند ۳۹، دوری جستند ۴۱، دُور شدند ۵۳

گوشه گرفتند ۶۴، کرانه کردند ۹۲، برهیز

کردند و بیکسوی رفتند ۱۰۳، برهیز کردند ۱۱۳

دوری گزیدند ۱۱۴، کناره گرفتند ۱۲۹، دور شوند

۱۳۸

اَجْتَنَّبُوا: وَاجْتَنَّبُوا الطَّلْعُوتَ (۳۶:۱۹)

دوربید ۱، دُور باشید ۲، بیکسو شوید ۳

ببرهیزی ۲۴، دُور باشید ۵۵، بیک سو شوی ۵۹

برهیزید ۶۱، ببرهیزید ۶۲، بیک سو شوید ۱۱۴

~: فَاجْتَنَّبُوا الرَّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ (۳۰:۲۲)

کناره گنبد ۲، دور باشید ۳، کرانه کنید ۶۱

دوری گزینید ۸۶، کناره کنید ۱۰۸، بیکسو روید

۱۱۱، بکسو روید ۱۳۳

~: یَاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اَجْتَنَّبُوا کَثِیْرًا مِّنَ الظَّنِّ (۱۲:۴۹)

بیکسو شوید ۶، ببرخیزید ۲۴، دوری کنید ۳۴

برهیز کنید ۳۹، دوری نمایند ۸۶، ببرهیزید و

بگذارید ۱۰۳، کرانه کنید یا دور باشید ۱۰۸، دور

شوید و واگذارید ۱۱۶

فَاَجْتَنَّبُوْهُ: رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ فَاَجْتَنَّبُوْهُ (۹۰:۵)

دور بید ۱، دُور باشید ۲، ببرخیزی ۲۴، دور

شوید ۲۶، دور شوید ۴۱، ببرهیزید ۵۳، باز باشید

۶۷، باز ایستید ۱۰۴، به برهیزید ۱۱۸

اَجِدْ: قُلْ لَا اَجِدُ فِیْ مَا اُوْحِیَ اِلَیَّ مَحْرَمًا (۱۴۵:۶)

می یابم ۳، یابم ۲۷، یابم من ۶۱

~: قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَا اَجِدُ رِیْحَ یُّوسُفَ (۹۴:۱۲)

گندم ۱، همی یابم ۲، می یابم ۵، می شنوم ۲۴

۱. ورزیدیم / برگزیدیم.

۲. برکند شود / برکنده شود.

۳. بید / باشید.

۴. ببرخیزی / ببرهیزید.

۵. گندم: یابم.

- می یابم ۵۵، من می یابم ۸۰، میابم ۱۱۴
 ~: أَوْ أَجِدْ عَلَى النَّارِ هُدًى (۱۰:۲۰)
 گندم^۱، بیابم ۲، راه یابم ۳۴، بیابیم ۸۷، بیابم ۱۳۹
- * لَا أَجِدُ: قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا (۱۴۵:۹)
 نمی گندم^۱، نمی یابم ۱۰، نمی یابم ۴۴، نیابم ۵۸، نیافتم من ۶۴، من نمیابم^۲ ۹۶، نمی یابم ۱۳۰
 ~: قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ (۹۲:۹)
 نمی گندم^۱، نه یابم ۱۱، نمی یابم ۲۴ و ۲۹، همی نیابم ۶۲، نیابم ۹۶، نیابم من ۱۲۴
- * لَنْ أَجِدَ: مِنْ أَلَدِّ أَحَدٍ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ (۲۲:۷۲)
 نگندم^۱، نیابم ۲ و ۳۸، می نیابم ۶، نه یابم ۳۹، هرگز نیابم ۶۴ و ۸۷ و ۱۰۰، نه یابم ۱۱۴
 آَلَاخِذَاتٍ: فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ (۵۱:۳۶)
 گورها ۹۰
- ~: يَوْمَ نَخْرُجُ مِنْ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا (۴۳:۷۰)
 گورها ۱ و ۳
- أَجْدَرُ: وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۹۷:۹)
 سزاوارتر ۱، با سنجیده تر ۱۳، سزاوار است ۴۱، سزاوارتر ۱۰۰، چیره تر ۱۱۵، سزاوار ۱۲۴
- لَا أَجِدَنَّ: لَا أَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا (۳۶:۱۸)
 گندم^۱، بیابم ۲، من یابم ۲۹، یابم ۳۹ و ۱۳۸، یابم هرآینه ۵۵، یابم من ۶۱، من یابم ۱۱۸
- أَجْرٌ: إِنَّا لَا نَبْذِيكَ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ (۱۷۰:۷)
 مزد ۱، رنج و مزد ۵۸
- ~: أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (۱۱:۱۱)
 مزده^۳ ۹۲
- ~: وَلَا تَجْرُ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ (۵۷:۱۲)
 پاداش ۷۶، پاداشت ۱۲۶
- أَجْرًا: قَالُوا لَنَا لَأَجْرًا (۱۱۳:۷)
 مزده^۲ ۱۱۴
- ~: يَنْقُورُونَ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا (۵۱:۱۱)
 مزد ۷ مکرر
- ~: فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۰:۴۸)
 پاداش و مزد ۶۴
- إِجْرَامِي: قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي (۳۵:۱۱)
 گناه ۱، گناه کاری ۳، گناه کردن ۲۷، بزه ۴۳، گناه ۱۱۴، گناه کاری ۱۲۶
- أَجْرَمْنَا: قُلْ لَا تَشْكُرُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا (۲۵:۳۴)
 گناه کردیم ۱، ما گناه کنیم ۱۸، گناه ما کردیم ۲۴، گناه کنیم ۳۰، ما گناه کردیم ۴۱، گناه کردیم ۴۳، کرده باشیم ما ۴۸، گناه کردیم ما ۵۸، گناه کرده ایم ما ۱۳۲، کردیم ما از^۴ گناه ۱۳۹
- أَجْرُمُوا: سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ (۱۲۴:۹)
 گناه کردند ۱، گناه کردند ۲، گناهان کردند ۴۱، ستم کردند ۶۴، گناه کنند ۹۶، گناهکار شدند ۱۲۰، گناه کار شده اند ۱۳۰
- ~: فَأَنْتَقِمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا (۴۷:۳۰)
 گناه کردند ۱، بد کاری کردند ۴۷، گناه کردند ۴۸

۱. گندم: یابم.

۲. کذا با دو «ی» در اصل متن.

۳. کذا در متن اصلی «ز» با سه نقطه.

۴. «از» به ضرورت هماهنگی با معنی جمله آمده است.

- ~ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا (۲۹:۸۳)
گناه کرده بودند ۱، بدی کردند ۳۰، گناه کردند گان بودند ۱۰۲، گناه کرده اند ۱۲۰
- فَاجِرُهُ: فَاجِرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ (۶:۹)
زینهارده ۱، واپسناه گیر ۲۹ و ۷۹، زمان ده ۳۹، زینهارده ۵۵، پناه گیر ۶۰، زینهارده ۶۲، پناه ده ۱۲۰
- * أَجِرُهُ: فَاجِرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ (۶:۹)
زینهاردهش ۲، زینهارش ده ۱۰، زینهارش دهی ۲۴، پناهش ده ۱۰۳، زینهاردهش ۱۱۴
- أَجْرُهُ: فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ (۱۱۲:۲)
مُزد ۲، مُزد ۱۲۳
- ~: فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ (۴۰:۴۲)
مُزد ۸۱
- أَجْرُهُمْ: فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ (۶۲:۲)
مزدشان ۲۴، مُزد ۵۵
- ~: أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ (۱۹۹:۳)
مُزد ۱ ۹۲
- ~: إِنَّمَا نُوفِّي الصَّابِرِينَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۱۰:۳۹)
مزدها ۶۱
- أَجْرِي: إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ (۷۲:۱۰)
مزد ۳، مُزد و پای رنج ۱۰
- أَجْسَامُهُمْ: وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَبَاجَرُوا فَاجْزَاهُمْ (۴:۶۳)
تنها ۳، تنهائ ۹۰، اندامها ۱۲۴
- أَجْعَلْ: أَجْعَلْ يَتَكَوَّنُ وَيَنْهَمُ رَدْمًا (۹۵:۱۸)
کنم ۱، بکنم ۵۸، بنا کنم ۹۳، پدید آورم ۱۳۲
- أَجْعَلْ: رَبِّ أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمْنًا (۱۲۶:۲)
بدار ۲۹، بگردان ۴۲، بکن ۴۵
- ~: ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا (۲۶۰:۲)
کن ۱، برنه ۱۰ و ۴۵، بنه ۲۵ و ۶۲، پاره کن ۲۹، ببنداز ۱۰۴، بند ۱۰۵، بگذار ۱۲۲
- ~: قَالَ رَبِّ أَجْعَلْ لِّي آيَةً (۴۱:۳)
پدید کن ۴۰، پدید آر ۶۴
- ~: وَأَجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنْكَ نَصِيرًا (۷۵:۴)
کن ۱، بکن ۳، بده ۲۴، بساز ۴۵، بکن تو ۶۱، پدید آور ۶۲، پدید کن ۱۰۴
- ~: قَالُوا لِمُوسَى أَجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا (۱۳۸:۷)
پدید کن - گردان ۱۰۹، ساز ۱۳۰
- ~: رَبِّ أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمْنًا (۳۵:۱۴)
گردان ۱۰۴
- ~: قَالَ رَبِّ أَجْعَلْ لِّي آيَةً (۱۰:۱۹)
بکن و بنمای ۴۴، پدید فرمای ۸۶
- ~: وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي (۲۹:۲۰)
قرارده ۱۲۱
- ~: فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا (۵۸:۲۰)
فروته ۳۴
- ~: فَأَجْعَلْ لِّي صَرْحًا (۳۸:۲۸)
پدید آر ۸۶، پدید کن و بساز ۱۰۰
- أَجْعَلْنَا: رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ (۱۲۸:۲)
دار ۴۰، گردان ۴۲
- ~: وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (۷۴:۲۵)

۱. کذا در اصل با سه نقطه.

۲. به قرینه کلمه «فَصْرُهُنَّ» در جمله بدینگونه ترجمه شده است.

۳. کذا در اصل هستن، اگر تحریفی از «بنه» (= بگذار) نباشد، می توان پنداشت که «بند» تلفظی از «بنهد» به معنی بگذارد باشد.

(۳:۱۱)	~: يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى رسیدن مرگ ۱۳۶	کردیم ^۱ ، بکن ^۲ ، بگردان ^۳ ، گرد آن ۱۰۰	
(۱۰۴:۱۱)	~: وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ زمان زد ۵۹، گذشتن ۱۳۰	لَا جَعَلْنَاكَ: لَا جَعَلْنَاكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ (۲۹:۲۶) کنم ^۱ و ^۲ بکنم ^۳ ، بکنم ^۴ ، بگردانم ^۵ ، گرد آنم ^۶ ۱۰۰	
(۳۸:۱۳)	~: لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ مرگ ۴۱، سپری شدن ۴۳	أَجْعَلْنِي: قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ (۵۵:۱۲) بگمار ۶۳	
(۲۹:۲۸)	~: فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ پیمان ۴۶، پایان هنگام ۷۸	~ رَبِّ أَجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي (۴۰:۱۴) گردان ۳	
(۵:۲۹)	~: فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ زمانه ۲، زمان زده شد ۴۷، هنگام نام زد ۱۰۹	وَأَجْعَلْهُ: وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا (۶:۱۹) بکن ^۱ و ^۲ بکنم ^۳ ، گردان ۸۶	
(۱۰:۶۳)	~: لَوْلَا أَتْرَكْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ روزی چند ۶۴	أَجْعَلُوا: وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً (۸۷:۱۰) کنید ^۱ ، کنیت ^۲ ، بکنی ^۳ ، بسازید ^۴ ، بکنید ^۵ ، بکنید شما ^۶ ۱۰۰، گردانید ۱۰۴	
(۲۸۲:۲)	* أَجَلٍ مُّسَمًّى: بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى زمانی نام زد کرده ۱، زمانی نام برده ۳	~: أَجْعَلُوا يَضَعُ عَنْهُمْ فِي رِحَالِهِمْ (۶۲:۱۲) کنیت ^۱ ۵۵، گردانید ۷۶، بنهید ۱۱۱	
(۱۰:۱۴)	~: وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى زمان زد ۵۹	أَجَلٍ: مِنْ أَجَلٍ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ (۳۲:۵) بهر ۳، برای ۳۶، بَهر ۵۵	
(۶۱:۱۶)	~: وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى نام برده شده ۱۱۱، وامانده ۱۱۳ ^۲	أَجَلٌ: إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى (۲۸۲:۲) هنگام زد ۱۰۹	
(۴۵:۳۵)	~: وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى نام زده ۲۲	~: لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ (۷۷:۴) زمان ۱	
(۴:۷۱)	~: وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى نام زد ۶	~: وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ (۳۴:۷) انگام ^۱ ، آمدن ^۲ ۶۷	
(۲:۶)	~: أَجَلًا: ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا پایان کار ۳، روزگار دیگر ۶۴، زمانه هر کسی ۸۸	~: فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ (۱۳۵:۷) آنگاه ۲۷، زمان نام برده ۳۰، هنگام ۳۶	

۱. کذا در اصل متن، که دقیق نیست، کلمه را «وَجَعَلْنَا» پنداشته و بدین صورت معنی کرده است.

۲. انگام / هنگام.

۳. کذا در متن اصلی (؟) تواند بود که «وامانده» به معنی باقی مانده باشد.

- ~: وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ (۹۹:۱۷) زمان زد ۵۹
- ~: وَلْيَبْلُغُوا أَجْلَهُمْ سَمًى (۶۷:۴۰) فرمان ۶۹
- أَجَلٌ: حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ (۲۳۵:۲) زمان ۱، پایان ۴۱
- أَجَلُهُمْ: لَقِضِ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ (۱۱:۱۰) زمانه ۱۳، باندازه هنگام ۹۱
- ~: إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَرْخَوْنَ سَاعَةً (۴۹:۱۰) زمان ۱، در گذشتن ۵۸، پایان هنگام ۹۱
- أَجَلُهُمْ: فَيَلْعَنَ أَجَلَهُمْ فَلَا تَعْضُلُوهُمْ (۲۳۲:۲) زمان ۳، زمان زده ۵۵، هنگام زده ۱۰۹
- أَلْجَلَيْنِ: أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ (۲۸:۲۸) دو زمان ۱، دو هنگام ۷۸، دو هنگام نام زد ۱۰۹
- أَجْمَعُوا: وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ (۱۵:۱۲) اندازه کردند ۱، گرد آمدند ۲، بهم شدند ۵۹، دل بر نهادند ۶۲، دل بر آن نهادند ۸۸، آهنگ کردند دل بنهادند ۱۰۹
- ~: وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ (۱۰۲:۱۲) آهنگ کردند ۲، گرد کردند ۳، فراهم آوردند ۵، فراهم کردند ۵۳، دل بنهادند ۱۰۹، فراهم آمدند ۱۱۴
- أَجْمَعُوا: فَاجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ (۷۱:۱۰) اندازه کنید ۱، گرد آرید ۲، فراهم کنید ۳۹، شما بسازید ۴۵، بسازید و بیازید ۵۱، گرد آریت ۸۳، فراهم آورید ۱۰۲
- ~: فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ (۶۴:۲۰) بهم کنید ۱، گرد کنید ۲۴ و ۵۳، گرد آوریت ۴۱، بایستید ۵۸، بهم آرید و دل بنهید ۱۰۹
- أَجْمَعُونَ: فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰:۱۵)
- أَجَلَتْ: وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا (۱۲۸:۹) زمان کردی ۱، بدید کرده بودی ۲، پیدا کردی ۳، بدید کرده بودی ۴۲، بدید کردی ۵۳، بدید کردی تو ۷۹، نام زد کردی ۱۰۲، پیدا کرده بودی تو ۱۱۲، بریده کردی ۱۲۴
- أَجَلَتْ: لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِلَّتْ (۱۲:۷۷) زمان داده شدند ۱، نام زد کرده است ۱۹، فروهشتند ۲۴، باپس داشته اید^۱ ۷۶، واپس گذاشته شدند ۷۹، واپس داشته ۱۰۳، نام زده شد ۱۰۹، واپس داشتن شدند ۱۱۳، واپس داشته بود ۱۱۶، واپس داشته شده بود ۱۲۰
- فَأَجْلِدُوا: فَأَجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ (۲:۲۴) بزنی ۱، تازیانه زنی ۳، بزنی^۲ ۲۴، بتازیانه زنی ۳۰، تازیانه زنی ۳۸ و ۱۱۹، بزنی ۴۱، بتازیانه بزنی ۵۳، بزنی بتازیانه ۷۷، تازیانه بزنی ۱۲۴
- فَأَجْلِدُوهُمْ: فَأَجْلِدُوهُمْ ثَمْنِينَ جَلْدَةً (۴:۲۴) بزنی ۲، بزنی ۵۶، تازیانه زنی ۱۱۴

۱. با پس داشته اید / با پس داشته آید.

۲. بزنی / بزنی.

- بی‌بازاری ۴۱، همگین ۵۳، بی‌کجا ۶۴، هاموار ۹۴
 ~: وَجُودِ اِلَیْسَ اَجْمَعُونَ (۹۵:۲۶)
 همه ۱ و ۵۳، همگنان ۳۸، همه گان ۳۹، همه بهم
 ۷۶، همه ایشان ۱۱۱، همگی ۱۳۲
 ~: فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ (۷۳:۳۸)
 همگان ۳۴، بی‌بازاری ۴۱، همگین ۵۳
 * كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ: كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ (۳۰:۱۵)
 همه ی ایشان همه ۱، همه ایشان بی‌بازاری ۳
 اَجْمَعِينَ: وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ (۱۶۱:۲)
 همه ۵۵، همه گنان^۱ ۱۰۹، همگی ۱۲۷
 ~: لَا تَلَّانَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ (۱۸:۷)
 همه بهم ۱۰، همگنان ۳۴، همه گان ۵۳، همه ان
 ۱۳۶
 ~: وَلَا صَلَّيْنَاكُمْ اَجْمَعِينَ (۴۹:۲۶)
 همه بهم ۳
 ~: مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ (۱۳:۳۲)
 همه ایشان ۱۰۳
 ~: فَبِعِزَّتِكَ لَا تُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ (۸۲:۳۸)
 همه گنان^۱ ۳۰، بی‌بازاری ۱۳۷
 اَجْمَعِينَ: وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ تَعْبُدُوا لِالْأَصْنَامِ (۳۵:۱۴)
 دور کن ۱، دور بگردان ۲، دور گردان ۳، دوردار
 ۵۳، بازدار ۵۷، بی‌ک سو کن ۵۹، دور دار و
 نگه دار ۶۴، دور د آر ۱۰۰
 اَجْنَةً: وَإِذَا نَسَخْنَا اَجْنَةً فِي بَطْنٍ اَمْهَنَّاكُمْ (۳۲:۵۳)
 خوردان ۱، بی‌گنان ۳، کود کان ۳۰، بی‌گنان خورد
- ۳۹، بچه ۵۲، نازاده ۵۳، زاده‌ها ۸۱، نهان ۸۶ و ۱۰۴،
 کود ک ۹۰، پوشید گان ۹۹، کود کان خورد ۱۰۶،
 بچه پنهان ۱۰۸، پنهانان ۱۰۹
 فَاجْنَحْ: وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا (۶۱:۸)
 بگردد ۱ و ۹۰، بگرای ۳، سرفرو گیر ۱۱، خواه ۴۵،
 بگرای ۵۵، بجسب ۱۰۲، بجسب بگرای ۱۰۹، میل
 کن ۱۱۳
 اَجْنَحَةٍ: جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا اُولَى اَجْنَحَةٍ (۱:۳۵)
 بالها ۱، برها ۷، برها ۲۴، برها ۵۳، برها و بالها ۶۴،
 بازو ۱۳۳
 اَجْهَرُوا: وَاسْرُوا قَوْلَكُمْ اَوْ اَجْهَرُوا بِهِ (۱۳:۶۷)
 اشکرا^۲ کنید ۱، آواز برداریت ۳، آشکارا کنید
 ۱۹ و ۸۹، آشکارا دارید ۲۴، آشکارا کنیت ۴۱،
 بلند کنید ۱۰۲، آشکار گوئید ۱۱۴، آشکار کنید
 ۱۲۰، بلند گوید ۱۳۸
 اُجُورَكُمْ: وَإِنَّمَا تَوْفَؤُنَّ اُجُورَكُمْ (۱۸۵:۳)
 مرزدها^۳ ۲۲، مرزده گان ۲۴، مرزده کارها ۴۰،
 مرزدها^۴ ۹۲، مرزدها ۱۱۴
 اُجُورَهُمْ: فَيُؤْفِقُهُمْ اُجُورَهُمْ (۵۷:۳)
 مرزدها ۲، مرزده پاداشت ۵۵
 ~: اُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيَهُمْ اُجُورَهُمْ (۱۵۲:۴)
 پاداشتها ۱۱۸
 اُجُورَهُنَّ: فَتَأْتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ (۲۴:۴)
 کاوین ها ۱، کاوین^۵ ۲۴ و ۱۰۷، مرزدها - کاوینها
 ۵۵، کاوین ها ۶۹
 ~: وَءَاتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ (۲۵:۴)

۱. همه گنان / همگنان.

۲. اشکرا / آشکارا.

۳. کذا در اصل متن، اگر خطای مترجم یا کاتب نباشد، درخور توجه است.

۴. کذا در اصل متن با سه نقطه.

۵. اصل متن: کاوینشان.

کابینه‌ها ۹۰

~: إِذَاءَاتِيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ (٥:٥)

کاوینها ۱۰ و ۴۵، مردها - کابین ۲۷، مهرها ۳۶

~: ءَاتَيْتِ أَجُورَهُنَّ (٥٠:٣٣)

مُزد ۲، کابینه‌های شان ۹۹، مردها شان ۱۱۴

~: إِذَاءَاتِيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ (١٠:٦٠)

مردها ۹۰

أُجِيبُ: أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ (١٨٦:٢)

باسخ می دهم ۳، باسخ کتم ۴۲، باسخ دهم ۵۵، باسخ میدهم ۱۰۲

أُجِيبَتْ: قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا (٨٩:١٠)

جواب کرده شد ۱، باسخ کرده شود ۲، باسخ کرده شد ۳۹، باسخ کرده شدند ۶۱، باسخ دادند ۷۶، باسخ شد ۱۱۴

أَجِيبُوا: يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ (٣١:٤٦)

جواب کنید ۱، باسخ کنید ۲ و ۷۹، باسخ دهیت ۱۳۶، باسخ دهید ۱۳۶

أَحَادِيثُ: وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ (٦:١٢)

خوابها سخنان ۳، خوابها ۶۲

~: وَلْيُعَلِّمَهُمُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ (٢١:١٢)

سخنان ۲، خوابگاه ۴۳، خوابها ۷۶، سخنان^۱ ۷۸

~: وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ (١٠١:١٢)

سخنها ۵۸، خواب ۷۹، سخنان^۱ ۹۸

~: وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ (٤٤:٢٣)

افسانه ۴۸، سخن ۵۸، نشانه ۱۰۲

~: فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ (١٩:٣٤)

داستانها ۳، افسانه ۷، گفت و گوی ۵۸، نشانه و افسانه ۶۹، فسانها ۸۶، سخنها - داستانها ۱۰۸

أَحَاطَ: إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ (٦٠:١٧)

در گرفت ۱، آگاه است ۲۴، دانا شد ۲۹، تواناست ۴۲، دانا است ۵۳، بداند ۵۶، گرد بر آمد ۵۷، در رسیده است ۸۸، فراخواهد گرفت ۱۱۱، آگاهست ۱۱۸، فراگیرنده است ۱۲۳، گرد بر آمده است ۱۲۹

~: أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا (٢٩:١٨)

گرد در گرفتست ۳، گرد در آید ۲۴، گرد در آمد ۲۹، گرد اندر آمده باشد ۳۹، گرد در آمده است ۴۱ و ۱۰۴، برگردد ۴۴، گرد در گیرد ۵۲، گرد در گرد گیرد ۵۵، گرد بر آید ۵۷، گرفت ۵۸، فرارسید ۵۹، اندر گرفت ۶۹، گرد در آمده ۸۸، گرد اندر آید ۹۴، گرد اندر گیرد ۹۶، گرد در آینه بود ۱۰۰، در آید ۱۱۸، بگرد در آرد ۱۲۳، گرد اندر گرفت ۱۲۸، فراگرفته ۱۳۲، فراگیرد ۱۳۷

~: قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا (٢١:٤٨)

داناست ۳، دانسته ۶، اندر رسیده است ۱۷، آگاه شد ۲۹، بدانست ۶۱، داند ۶۶، نگاه داشته بود ۸۱، فرو گرفت ۹۶، دانست ۱۰۵

~: وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا (١٢:٦٥)

دانستست ۲، گرد آورد ۲۹، اندر گرفته است ۳۸، فراهم گرفت ۴۱، فرا رسنده است ۴۹، برسدست ۵۶، در گفتست ۶۴، فرا رسید ۷۹، دانسته است ۹۴، فرو گرفته است ۹۶، وارسیده است ۱۱۶، برسد ۱۲۵، برسیده است ۱۳۸

~: وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ (٢٨:٧٢)

همه بدانست ۲، فرا رسیده است ۶، اندر رسید ۱۹، در گرفته است و رسیده است ۵۶، گرد فرا گرفت ۱۰۹، وارسیده است ۱۱۶

أَحَاطَتْ: وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ (٨١:٢)

گرد در گیرد ۳، گرد اندر گرفت ۴، گرد اندر

گِرْد^۱ ۱۰، گردانند [ر] آمده باشد ۲۹، گرد وی برآمده باشد ۳۴، فرا گیرد ۳۶، در گیرد ۴۳، گرد در آمد ۴۹، اندر آید ۵۳، گرد در آید ۵۹ و ۹۵ و ۱۱۹، گرد اندر آمده باشد ۶۲، گرد اندر آید ۸۲، گرد در آید ۸۹، در گرفت ۹۰، بگرد در آمد ۱۰۲، در گیرد ۱۰۴، گرد بر آید ۱۱۴، گرداگرد گرفت ۱۲۱، فرا گیرد گرداگرد ۱۲۳، فرا گرفت ۱۲۹، دریابد ۱۳۶

أَحَبُّ: تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ (۲۴:۹)
دوستر ۱، دوست داشته تر ۳ و ۷۹، دوست تر ۱۰، دوست داشته ۹۱

~: أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْبَانًا (۸:۱۲)
دوستر ۱، دوست تر ۲، دوست داشته تر ۵۵، دوستگرا ۵۹، دوستکی تر ۹۵، دوستر ۱۲۱

أَحِبُّ: لَا أَحِبُّ الْأَفْلَاحَ (۷۶:۶)
دوست دارم ۱۰، دوست دارم ۴۵، دوست میدارم ۱۲۶

* لَا أَحِبُّ: لَا أَحِبُّ الْأَفْلَاحَ (۷۶:۶)
دوست ندارم ۱ و ۶۰، ندارم دوست ۹ و ۶۲، من دوست ندارم ۵۸ و ۹۹، من دوست نمی دارم ۹۶، دوست نمیدارم ۱۲۰، دوست نمی دارم ۱۳۰

أَحِبَّاؤُهُ: مَنُ آبَنُوا اللَّهَ وَأَحَبُّوهُ (۱۸:۵)
دوستان ۱، دوستداران ۹۸

الْأَحْبَارُ: هَادُوا وَالرَّيَّانُونَ وَالْأَحْبَارُ (۴۴:۵)
دانشمندان ۱ و ۵۵، دانا آن ۴۹، جهودان ۷۰، دانشمند آن ۱۰۰

~: لَوْلَا يَهْتَمُّمُ الرَّيَّانُونَ وَالْأَحْبَارُ (۶۳:۵)

دانشومندان ۲

أَحْبَارُهُمْ: اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ (۳۱:۹)
دانشومندان ۲، دانایان ۴۱، دانشمندان جهودان ۴۵، دانشمندان ۱۰۰، دانشمندان ۱۱۴

أَحَبِّتُ: إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبَبْتَ (۵۶:۲۸)
دوست داری ۱، دوست داری تو ۴۲، دوست داشته باشی ۴۸، تو دوست داری ۷۶، دوست میداری ۱۰۳، خواهی ۱۲۹

~: إِنْ أَحَبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ (۳۲:۳۸)
بگزیدم ۱، برگزیدم ۳، من برگزیدم ۲۹، دوست بداشتم ۳۴، دوست گرفتم ۳۶، دوست داشتم ۵۳، دوست دارم ۸۱

فَأَحْبَطَ: فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ (۱۹:۳۳)
توه^۲ کرد ۱، بیاد داد ۱۴، تباه کرده است ۴۷، بیاد کرد ۵۳، تباه گردانید ۶۱، نیست کند ۶۵، بیاد شود - نیست گردانید ۹۴

~: فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۹:۴۷)
ناچیز کرد ۳، تباه کرد ۱۷، بیاد شد ۴۳، نیست گشت ۴۹، ناچیز گردانید ۸۶، فروافکند ۹۶، نابود کرد ۱۲۲، نیست گردانید ۱۲۴

~: وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ، فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۲۸:۴۷)
نیست کرد ۶، تباه کرد ۲۲، ناچیز شد ۹۲، نابود ساخت ۱۱۶

أَحْتَرَقَتْ: فِيهِ نَارٌ فَأَحْتَرَقَتْ (۲۶۶:۲)
بسوخت ۱، بسوزد ۳، برهم سوزد ۱۰، سوخته شود ۳۶، برهم سوخته بود ۴۰، بسوزد ۵۵، سوزد ۷۴، سوخته شد ۱۰۹، بسوزاند ۱۱۴

۱. گرد / گیرد.

۲. اصل متن: دوستگر، که چون محملی نداشت به این صورت تصحیح گردید. دوستگر اگر غلط نباشد می توان آن را تلفظ دیگری از دوستر فرض کرد.

۳. توه / تبه، تباه.

أَحْتَمَلُ: فَقَدْ أَحْتَمَلَ بَهْتَنَا (١١٢:٤)

ورداشت ۱، برداشت ۳ و ۶۹، پذیرفته بود ۱۰، ورگرفته بود ۲۴، او پذیرفته بود ۲۷، برداشته باشد ۳۴، بر خویشتن نهاد ۴۲، برگرفت ۴۵ و ۸۴، برگرفته باشد ۵۳، برداشت و برخورد نهاد ۵۸، بر خویشتن نهاد ۷۸، برداشته بود ۱۰۰، پذیرفت ۱۰۲، برداشته است ۱۱۶، گرفته باشد ۱۲۴

~: فَأَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَيْدًا رَابِعًا (١٧:١٣)

ورگرفت ۲۴، بگرفت ۵۷، برداشت ۷۹

أَحْتَمَلُوا: فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بَهْتَنَا (٥٨:٣٣)

ورداشتند ۱، برنهادند بر خویشتن ۲، برداشتند ۳، برگرفتند ۱۷ و ۱۱۹، ورگرفتند ۲۹، برداشته باشند ۴۲ و ۱۰۰، برگرفتند و بر پذیرفتند ۴۷، برداشته باشند ایشان ۹۶، برنهادند ۱۰۸، برگرفتند - برداشتند ۱۰۹، برداشته اند ۱۱۱

لَا خَتَنَ كَنْ: لَا خَتَنَ كَنْ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا (٦٢:١٧)

ورکنم ۱، بفریبانم ۲، لبیشه ۱ برنهم هرآینه هرآینه ۳ و ۳۰، از بن بکنم ۸، ورکنم زبن و بیخ ۲۴، من بیازمایم ۲۹، زنخدان بگیرم ۳۸ و ۸۸، بگیرم ۳۹، لویشه ۱ برنهم ۴۱، لویشه ۱ نهم ۴۲ و ۵۲ و ۹۴ و ۱۰۵ و ۱۲۵، بگردانم ۴۳، از بن و بیخ برکنم هرآینه هرآینه ۵۵، از بیخ برکنم ۵۶ و ۹۰ و ۹۲ و ۱۱۴ و ۱۲۱ و ۱۳۰ و ۱۳۷، لبیشه ۱ برزنخ بند بندم ۵۸، از بیخ ببرم ۵۹، لویشه ۱ کنم ۶۲، لوشه ۱ برنهم ۶۳، برکنم ۶۷، لبیشه نهم ۷۸ و ۸۳، لبیشه برنهم و از بیخ و بن برکنم ۸۰، لبیشه برنهم ۹۱، من لگام برکنم ۹۵، از راه ببرم ۱۰۰، لوشه برنهم ۱۰۶، از بن و بیخ برکنم ۱۱۳، لویشه برهم نهیم ۱۱۹، ریشه کن کنم ۱۲۲ و ۱۲۷، از بیخ برکنم من ۱۲۳، لویشه برنهم من ۱۲۴، زنخدان بگیرم ۱۲۹

أَحَدٍ: وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ (١٠٢:٢)

کس ۲، هیچ کس ۵۹، یک کس ۱۲۴

~: لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ (١٣٦:٢)

هیچ کس ۵۵، هیچ کدام ۱۱۱
~: أَنْ يُؤَفَّقَ أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ (٧٣:٣)
کسی ۳

~: لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ (٨٤:٣)

هیچ یک ۶۱

~: وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ (١٥٣:٣)

هیچکس ۳

~: وَلَا يَلْبَثُ مِنْكُمْ أَحَدٌ (٨١:١١)

هیچکس ۵۵

~: لَسْتُ نَكَاةً أَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ (٣٢:٣٣)

کس دیگر ۴۷

~: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ (٤٠:٣٣)

هیچ کس ۳

~: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١:١١٢)

یگانه و بی همتا ۷۹، یکتا ۱۰۸، یگانه ۱۲۰

أَحَدًا: مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (٢٠:٥)

یکی ۱، هیچ کس ۳

~: وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا (١٩:١٨)

کس ۳

~: فَلَمْ تَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا (٤٧:١٨)

هیچ یک ۶۱

~: وَلَا تُطِيعُ فِيكَ أَحَدًا أَبَدًا (١١:٥٩)

هیچکس ۴۱

إِخْدَاهُمَا: أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا (٢٨٢:٢)

یکی زان دوا ۱، یکی ازیشان ۳

۱. لبیشه، لویشه، لوشه: لوشاه، حلقه ای از ریسمان که بر سر چوبی نصب کنند و بر لب ستور بدنمل بندند تا آرام شود.

۲. دوا / دو.

~: فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى (۹:۴۹)
از ایشان دو ۱۷، دو یکین ۳۷، یکی از این
دو گروه ۱۳۶

أُحْدَثُ: حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (۷۰:۱۸)
نوا کنم^۱، بکنم ۲، نوکنم ۳، پدید کنم ۲۹،
بگویم ۳۸، نوکنم ۵۵، من نوکنم، پیدا کنم ۵۶،
بیارم ۷۶، از نو پدید آرم ۷۹، فرادید آورم ۸۹،
پدید آورم ۱۰۰، پدید آرم ۱۰۴، سخن گویم^۲ ۱۱۴،
آگاه سازم ۱۲۳، بسازم ۱۳۷، آغاز کنیم ۱۳۹

أَحَدُكُمْ: إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ (۱۸۰:۲)
یکی ۳

~: أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ (۲۶۶:۲)
یک ۴۲

~: حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ (۶۱:۶)
یکان یکان ۴۲، یک یک ۹۴، یکی یکی ۱۲۴
أَحَدُهُمْ: يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ (۹۶:۲)
هر یکی ۲، هریک ۷۶

~: إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا (۱۷:۴۳)
یکی ۸۰

إِحْدَى: وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَيْنِ (۷:۸)
یکی ۱

~: لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ (۴۲:۳۵)
یک ۳

* إِحْدَى ابْنَتِي: إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ (۲۷:۲۸)
یکی از دو دختر خود ۱، یکی ازین دو دختر مرا ۳

أَحْدَرَهُمْ: وَأَحْدَرَهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكَ عَنْ بَعْضِ (۴۹:۵)
بترس ۱، بهرهیز ۲۷، بهرهیزید ۵۳، بترسان ۹۶،

به بهرهیز ۱۲۶، ترس ۱۳۰

~: هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ (۴:۶۳)
بهرهیز کن ۳، بترس ۳۹

أَحْذَرُوا: وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا (۴۱:۵)
بهرهیز کنید ۲، بترسیت ۳، دور باشید ۳۶، بهرهیز
کنیت ۴۱، بهرهیزید و فرمان ببرید ۵۸

~: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا (۹۲:۵)
بهرهیزید ۹، بهرهیزید ۲۶، به بهرهیزید ۹۹

أَحْذَرُوهُ: مَا بِي أَنْتُمْ كُمْ فَاحْذَرُوهُ (۲۳۵:۲)
بترسید ۱، بهرهیزید ۲، بترسیت ۳، بهرهیزیت ۴۱

أَحْذَرُوهُمْ: لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ (۱۴:۶۴)
بترسید ۱، بهرهیز کنید ۲

أَحْرَصَ: وَلَنَجْذِئَهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ (۹۶:۲)
با آرتسرسین ۳ و ۵۵، آرزو برنده ترسین ۸۸،
آزورتر^۳ ۹۱، آرزومندترین ۱۰۲، آزور^۳ترین ۱۰۹

الْأَحْزَابِ: وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ (۱۷:۱۱)
گروهها ۱، گروهها ۲، گروهان ۴۸، گروه چند ۱۲۳

~: وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ (۳۶:۱۳)
گروهان ۲

~: فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابِ مِنْ بَيْنِهِمْ (۳۷:۱۹)
بسیار گروه ۳۹، گروهیان ۹۰

~: وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابِ (۲۰:۳۳)
سپاهها ۱۴ و ۵۳، لشکرها ۳۸

~: وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ (۲۲:۳۳)
لشکر ۱۰۵

۱. نوا کنم / نوکنم.

۲. با توجه به فتوای جمله بدین صورت معنی شده است.

۳. آزور: آرمند، حریص.

~: إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا أَحْسَنًا (۶۲:۴)
 نیکو کاری ۴۲، نیکو کردن ۴۳، خوبی ۹۶،
 نیکو گفتار ۱۰۷

~: وَيَا لَوِ لَدَيْنَ أَحْسَنًا (۲۳:۱۷)
 نیکوی کردن ۱ و ۵۳

أَحْسَنَ: عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ (۱۵۴:۶)
 نیکوتر ۱، نیکوی کرد ۲، نیکو کرد ۳

~: قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ (۲۳:۱۲)
 نیکو^۳ کرد ۱، نیکو دارد ۲، نیکو داشت ۲۹،
 خوب کرد ۴۲، نیکو کرد دست ۵۶، نیکو گردانیده
 است و گرامی داشته است ۶۲، نیکویی کرده ۹۴

~: وَقَدْ أَحْسَنَ بِي (۱۰۰:۱۲)
 نیکومی کرد ۲۹، نیکویی کرد ۳۶، نیکو
 گرد آید ۱۰۰

~: لَا تُضَيِّعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (۳۰:۱۸)
 نیکو کرد ۱، نیکوی کند ۲۴، نیکو کند ۵۶،
 نیکو کاران ۶۳، نیکو بود ۹۲، نیکو کاری کند ۹۴،
 نیکو گرداند ۱۳۲

~: وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ (۷۷:۲۸)
 نیکویی کرد ۱، نیکویی کرده است ۶۴، نیکوای
 کرد ۷۶، نیکویی کرد دست ۹۲، نیکو کرده ۱۳۲

~: الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ (۷:۳۲)
 نیکو کرد ۱، نیکو آفرید ۲۴، استوار گردد ۳۰،
 نیکو گردانید ۱۰۴

~: قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا (۱۱:۶۵)
 نیکو گردانید ۲، نیکو ساخت ۳۹، نیکوی داد ۴۹،
 نیکوست ۶۴، نیکو کرد و ساخت ۱۰۹

* أَحْسَنَ صُورَكُمْ: وَصُورُكَ فَأَحْسَنَ صُورُكَ (۶۴:۴۰)

~: مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ (۱۱:۳۸)

لشکرها ۹۰
 ~: وَأَصْحَبُ لُتَيْكَةَ أَوْلِيَّكَ الْأَحْزَابِ (۱۳:۳۸)
 لشکرها و گروهها ۱۰۹، گروه ۱۳۸

~: كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ (۵:۴۰)
 گروهی چند ۱۲۳

~: مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (۳۰:۴۰)
 گروهیان ۷۸، سپاهها و گروهان ۹۲، مردمان ۱۰۸

أَحْسَنَ: فَلَمَّا أَحْسَنَ عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ (۵۲:۳)
 دانست ۳، بدید او^۱ بشنید او^۱ بدانست ۱۰، بشنود
 ۲۴، بدانست ۲۵، دید ۳۹، دریافت ۶۴، بدانست و
 بدید ۷۵، بیافت ۷۶، بدیدار آمد ۸۸، یافت ۸۹،
 بدید ۹۲، دید و دریافت ۱۰۰، دید و دانست ۱۰۲

إِحْسَانًا: وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ (۱۷۸:۲)
 نیکویی ۲، نیکوی ۱۰، نیکوای^۲ ۵۷

~: أَوْ تَشْرِيعُ بِالْإِحْسَانِ (۲۲۹:۲)
 نیکوئی بگزاردن ۳۹، نیکو ۴۰

~: وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِالْإِحْسَانِ (۱۰۰:۹)
 نیکو کاری ۱۳، نیکوی کردن ۵۵، کردار نیک
 ۶۷، نیکو کاری ۱۰۴

~: هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (۶۰:۵۵)
 نیکو کرد ۵۶، نیکو بها ۸۱

أَحْسَانًا: وَيَا لَوِ لَدَيْنَ إِحْسَانًا (۸۳:۲)
 نیکویی کردن ۲، نیکوی کردن ۱۰، نیکو کنید
 ۶۳، نیکوئی کنید ۱۰۰

~: وَيَا لَوِ لَدَيْنَ إِحْسَانًا (۳۶:۴)
 نیکوئی بسیار ۱۲۷

۱. أو / و (حرف عطف).

۲. نیکوای / نیکویی.

۳. نیکو / نیکو.

۷۲ / أَحْسَنَ صُورَكُمْ

نیکو بنگاشت شما را ۲۲

~: وَصُورَكُمْ أَحْسَنَ صُورَكُمْ

نکو نگاشت شما را ۳۹

(۳:۶۴)

أَحْسَنُ: وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً

(۱۳۸:۲)

نیکوا^۱ تر ۱۰، نکوتر ۷۶

~: وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا

(۵۰:۵)

بهر ۳۶، نیکو کننده تر ۴۵

~: أَتَيْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

(۷:۱۱)

نیکوتر ۱

~: أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(۹۶:۱۶)

بهر و نیکوتر ۶۴، نیکوی تر ۷۶، نیکتر ۱۱۵

~: وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

(۷۳:۱۹)

خوب تر ۴۴

~: بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

(۳۵:۳۹)

بهترین ۶۱

* أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ: أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

(۱۴:۲۳)

نیکو نگارنده تر ۶۴

* أَحْسَنُ تَأْوِيلًا: ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

(۵۹:۴)

نیکو سرانجام تر ۸۳

* أَحْسَنُ عَمَلًا: لِيَبْلُوَكُمْ أَتَيْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

(۷:۱۱)

نیکو کار تر ۶۲

أَحْسَنُ: وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ

(۷۷:۲۸)

نیکوی کن ۱ و ۲۱، نیکویی کن ۲، نیکوئی کن

۵۳، نیکویی نمای ۱۰۳، نیکی کن ۱۲۴

أَحْسَنْتُمْ: إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

(۷:۱۷)

نیکوی کنید ۱، نیکوی کنی ۲۴، نیکی کنید ۲۹

نیکویی کنید ۳۶، نیکویی کنیت ۵۵ و ۹۱، نیکی

کرده باشید ۶۱، نیکو کنید ۶۱، نیکویی کنید شما

۶۳، نیکویی کرده باشید ۹۴، نیکویی کرده باشید

شما ۱۰۰، نیکویی کردید ۱۰۲، نیکو کنید شما

۱۲۴، نیکوی کردید ۱۲۶، نیکی کرده اید ۱۳۶

بِأَحْسَنِهَا: وَأَمْرُكَ يَأْخُذُ بِأَحْسَنِهَا

(۱۴۵:۷)

نیکوی ۳۵، نیکوی ترین ۵۳، نیکوترین ۱۰۴

أَحْسِنُوا: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ

(۱۷۲:۳)

نیکوی کردند ۱، نیکویی کردند ۲ و ۴۲، نیکو

کردند ۳، نیکی کردند ۲۷، نیکویی آمدند ۴۰،

نیکوای کردند ۵۷، خوب کردند ۹۶

~: ثُمَّ أَنْقَوَا أَحْسَنُوا

(۹۳:۵)

نیکوکاری کردند ۲، نیکویی کنند ۲۷ و ۸۰،

نیکوی کنند ۲۹، نیکی کنند ۳۰، نیکی کردند -

نیک بازداشتند ۳۹، نیکوکاری کردند ۴۲،

نیکویی کنند ۴۵، نیکوای کرداری کردند ۶۳،

نیکویی کردن^۲ ۱۱۹

~: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ

(۲۶:۱۰)

نیکویی کردند ۳، نیکوی کنند ۲۴، نیکویی کرده

باشند ۶۲، نکو کردند ۹۱

~: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً

(۳۰:۱۶)

نیکی کردند ۲، نیکوی می کردند ۳۰، نیکوی

کردند ۵۳، نیکویی بکردند ۸۲، نیکوکار باشند

۹۳

~: وَيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

(۳۱:۵۳)

نیکوکاری کردند ۲، نیکویی کرده اند ۸۶،

نیکوئی کرده اند ۱۱۶

أَحْسِنُوا: وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

(۱۹۵:۲)

نیکویی کنیت ۳، نیکوا کنید ۱۰، نیکوی کنی ۲۴،

۱. نیکو / نیکو.

۲. نیکویی کردن / نیکویی کردند.

آخَصُرُوهُمْ / ۷۳

بیامارید^۱، شمار دانست^۲، نگاه داشت^۳،
ورشمرد^۴، ۲۹ دانست شمار^۵، شمار دانسته است
۶۱، بدانسته است^۶، ۶۲، نگاهداشت^۷، دانست
۸۹، بشمرد^۸، ۱۰۵، شمار دانستست^۹، ۱۰۸، شمرده
شده است^{۱۰}، ۱۱۱، شمرده ست^{۱۱}، ۱۱۳، دانست^{۱۲}، فرا
گرفته^{۱۳} ۱۲۲ و ۱۳۲، شمار گرفت^{۱۴} ۱۲۸

أَخَصِرْتُمْ: فَإِنْ أَخَصِرْتُمْ فَأَسْتَيْسِرَ مِنَ الْهَدْيِ (۱۹۶:۲)
باز دارند شما را^{۱۵}، ۲، بازداشته شویت^{۱۶}، ۳، وادارند
شما را^{۱۷}، ۱۰، بازداشته شدید^{۱۸}، ۳۴، بازماندید^{۱۹}، ۳۶،
بازدارندتان^{۲۰}، ۳۹، بازداشته شوید^{۲۱}، ۵۶، دشخوار بود
شما را^{۲۲}، ۱۰۴، واداشته شوید^{۲۳}، ۱۰۹، درمانید شما^{۲۴}، ۱۲۱،
دشوار بود شما را^{۲۵}، ۱۲۴، بازمانده شوید^{۲۶} ۱۳۸

أَخَصِرُوا: لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَخَصِرُوا (۲۷۳:۲)
بشرده شدند^{۲۷}، ۱، بازداشته شدند^{۲۸}، ۲، وداشتند
ایشانرا^{۲۹}، ۲۴، بازداشته شده باشند^{۳۰}، ۲۵، بازداشته
شده اند^{۳۱}، ۲۷، بازداشته اند^{۳۲}، ۳۰، باز گرفته شدند^{۳۳}،
۳۹، درمانده اند^{۳۴}، ۴۱، بازداشته شوند^{۳۵}، ۴۲، بازداشت
شوند^{۳۶}، ۵۲، فرومانندند^{۳۷}، ۵۶، بازداشته آمده باشند^{۳۸}،
۵۷، باز زده شدند^{۳۹}، ۶۱، واداشته اند پسافته^{۴۰}، ۶۳،
درنیافته باشند^{۴۱}، ۸۸، بازداشته می شوند^{۴۲}، ۸۹، شمرده
شدند^{۴۳}، ۱۰۰، بداشته شدند^{۴۴}، ۱۰۷، بازداشتندشان^{۴۵}، ۱۱۴،
بیچاره شده اند^{۴۶}، ۱۳۶، بازداشت ایشانرا^{۴۷} ۱۳۸

أَخَصِرُوهُمْ: وَخَذُوهُمْ وَأَخَصِرُوهُمْ (۵:۹)
در بشرید^{۴۸}، ۱، بازداریت - در زندان کنیت^{۴۹}، ۳،
استوار ببندید او وادارید^{۵۰}، ۱۰، اندر گیرید^{۵۱}، ۱۱،
واداری^{۵۲}، ۲۴، بازدارید^{۵۳}، ۲۷، وادارید^{۵۴}، ۲۹، بازداریت^{۵۵}،
۳۰، اندر یابید^{۵۶}، ۳۸، استوار ببندید^{۵۷}، ۴۵، دربندهان^{۵۸}،
کنیت بازداریت^{۵۹}، ۵۵، بند کنید^{۶۰}، ۵۶، گرد گیرید^{۶۱}

نیکویی کنید^{۶۲}، ۳۶، نیکو کنید^{۶۳}، ۵۳، نیکو گمان
برید^{۶۴}، ۶۷، نیکوکاری کنید^{۶۵}، ۷۵، نیکی کنید^{۶۶} ۱۰۶

أَحْسُوا: فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَاءِ
دیدند^{۶۷}، ۱، بچشیدند^{۶۸}، ۱۲، بدیدند^{۶۹}، ۳۰، بدانستند^{۷۰}، ۳۹،
دریافتند^{۷۱}، ۴۱، بیافتند^{۷۲}، ۴۲، دانستند^{۷۳}، ۵۳، بدیدند و
بیافتند^{۷۴}، ۵۶، بدیدند و بدانستند^{۷۵}، ۵۸، دیدند و
دریافتند^{۷۶}، ۱۰۰، یافتند^{۷۷} ۱۲۱

أَحْشُرُوا: أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا
گرد کنیت^{۷۸}، ۳، برانگیزید^{۷۹}، ۲۲، گرد آریت^{۸۰}، ۳۰،
گرد کنید^{۸۱}، ۳۳، برانگیخته شوید^{۸۲}، ۸۷، گرد آرید^{۸۳}

أَخْصَاهُ: أَخْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ (۶:۵۸)

بیامارید^{۸۴}، ۱، نگاه داشتست^{۸۵}، ۲، نگه داشته بود^{۸۶}، ۲۴،
شمردن^{۸۷}، ۳۰، شمرده باشد^{۸۸}، ۳۴، همی شمارد^{۸۹}، ۳۸،
می شمارد^{۹۰}، ۴۱، بشمرد^{۹۱}، ۴۲، نگاهداشت^{۹۲}، ۶۷،
برشمرد^{۹۳}، ۱۰۴، نگاه داشتن^{۹۴}، ۱۰۸، شمرده کردست^{۹۵}،
۱۱۳، شمرده و نگاه داشته است^{۹۶}، ۱۱۶، شمرده
نگاهداشت^{۹۷}، ۱۲۷، شمرده^{۹۸} ۱۳۲

أَخْصَاهَا: لَا يَفَادِرُ صِغَرَهُ وَلَا كِبَرَهُ إِلَّا أَخْصَاهَا (۴۹:۱۸)
بیامارید^{۹۹}، ۱، او شمرد^{۱۰۰}، ۲۹، شمارد^{۱۰۱}، ۳۴، برشمرد^{۱۰۲}، ۳۹،
شمرد^{۱۰۳}، ۵۵، شمرده است^{۱۰۴}، ۵۹، برشمارد^{۱۰۵}، ۶۲،
می شمرد^{۱۰۶}، ۹۴، می بشمرد^{۱۰۷}، ۹۶، برشمرده است^{۱۰۸}، ۱۰۰،
بشاید شمردن^{۱۰۹}، ۱۲۴، شمرده اند^{۱۱۰}، ۱۳۰، در شمار آرد^{۱۱۱}
۱۳۵

* إِلَّا أَخْصَاهَا: إِلَّا أَخْصَاهَا (۴۹:۱۸)
نشمردند^{۱۱۲}، ۲۴، نه همی نگاه داشته است^{۱۱۳} ۸۸

أَخْصَاهُمْ: لَقَدْ أَخْصَاهُمْ وَعَدَّاهُمْ عَدًّا (۹۴:۱۹)

۱. از مصدر «آماریدن» به معنی شمردن.

۲. هرچند ترکیب عربی کلمه منفی نیست، اما در سیاق عبارت می تواند منفی معنی شود. درهرحال معانی قابل تأمل است.

۳. کذا در اصل متن بدون الف.

۴. بشردن: بازداشتن: بند کردن.

۵. پناخته: بازداشته، دربند.

۶. واداری / وادارید.

۶۱، بازدارید ۹۹، درگیرید ۱۰۷، دریند کنید ۱۲۶

أَخْصِنَ: فَإِذَا أَخْصِنَ (۲۵:۴)

بشوی داده شند^۱، بشوی بداده باشندشان ۱۰ و ۵۵، بشوی داده باشند ۲۷، شوی داده شوند ۳۰، شوی خواستند ۳۶، شوی کنند ۳۸ و ۷۸، شوی کرده باشند ۴۰، شوهر کنند ۴۱، پاکیزه باشند ۵۳، نگاه دارند ۵۶، بشوهر پاکیزه شوند ۵۷، بزنی داده شدند ۵۸، شوی دار شوند ۶۳، شوی کردند ۶۴، آن زنان که بزنی داده شوند ۷۲، بزنی^۲ داده شدند ۷۴، بشوی داده شوند ۷۵، شوهر بکنند ۷۶، پا کان باشند ۸۸، بزنی داده شوند ۹۲، شوهردار شوند ۱۰۴، شوهر کرده شوند ۱۲۰، کنیزان شوهردار شوند ۱۲۲، شوهردار کرده شوند ۱۲۳، بزنی گرفته شدند ۱۳۵

أَخْصَنَتْ: وَالَّتِي أَخْصَنَتْ فَرَجَهَا (۹۱:۲۱)

نگه داشت ۱، استوار داشت ۳، پاک داشت ۲۴، نگه بداشت ۲۹، پاک داشت نگاه داشت ۴۲

~: وَالَّتِي أَخْصَنَتْ فَرَجَهَا (۱۲:۶۶)

نگاه داشت ۳، نگه بداشت ۱۰۰، نگهداشت ۱۱۶، بنگه بداشت ۱۳۴

وَأَخْصُوا: وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ (۱:۶۵)

بیامارید ۱، بشمرید ۲، شمریت ۳، بشمار ۲۹، بشمریت ۳۰، بشمارید و بدانید ۳۹، بشماریت ۴۱، نگاه دارید ۴۳، بشمارید و نگاه دارید ۶۱، برشمرید ۸۹، شمار کنید ۱۰۳، شمرید ۱۱۴، شماره کنید ۱۱۶، بشمارید ۱۲۹

أَخْصَى: وَأَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸:۷۲)

بیامارید^۴ ۱، شمر ۳، بشمرده است ۶، بشمارد

۱۹، بشمرد ۴۱، بشمر دست ۵۶، نگاه داشت ۶۱، بشمر و بدانست ۷۲، دانست ۹۲، بدانسته است

۱۰۲، شمرده است ۱۱۱، شمرده ۱۲۰

أَخْصَى: أَيُّ الْخَزَائِنِ أَخْصَى لِمَا يَسْتَوِي أَمَدًا (۱۲:۱۸)

آمارنده تر ۱، شمارگیر تر ۲، دانست ۳^۳، شمرده تر ۲۴، شمرنده تر ۲۹، شمارنده تر ۴۱، نگاه دارنده تر ۴۳، دانان تر ۴۴، برشمرده تر ۵۷، شمارگیرنده تر ۱۰۵، نگاهدار تر ۱۱۰، شمار را نگاهدارند ۱۲۳، شمار گیرنده ۱۲۴

أَخْصَيْنَاهُ: وَكُلَّ شَيْءٍ أَخْصَيْنَاهُ فِي إِمَارَتَيْنِ (۱۲:۳۹)

بیاماریدیم ۱، بشمریدیم ۲، بشمریدیم ۳، شمرده ایم ۷، شماریدیم ۱۸، بشماریدیم ۲۲، نوشتیم ۲۴، بشمریدیم ۳۶، بنوشتیم ۳۷، شمار کردیم ۳۹، می شماریم ۴۱، بنوشتیم ۴۲، شمریدیم ما ۶۱، نگاه داشتیم ۷۸، برشمریدیم ۸۶، بشمرده ایم ۹۰، ما بشمرده ایم ۱۳۹

~: وَكُلَّ شَيْءٍ أَخْصَيْنَاهُ كِتَابًا (۲۹:۷۸)

دیدار کردیم ۲۴، ما شمرده ایم ۶۴، بشمریدیم ما ۸۷، برشمریدیم ما ۱۰۰، ما می شمریدیم ۱۰۲، نگه بداشتیم ۱۰۶، شمریدیم ۱۱۳، شمریدیم ۱۱۴، نگاه داشته ایم ۱۱۶، شمرده ایم ۱۲۰، شمرده ایم^۵ ۱۳۰، نوشته ایم ۱۳۲، نگه بداشتیم ما ۱۳۴

أَخْصَرْتُ: عَلِمْتُ نَفْسِي مَا أَخْصَرْتُ (۱۴:۸۱)

آورده است ۶۴، کرده است ۹۹، با خوبستن آورده است ۱۰۸، پس افکنده ۱۳۶

أَخْصَرْتُ: وَأَخْصَرْتُ الْأَنْفُسَ الشُّحَّ (۱۲۸:۴)

حاضر کرده شند ۱، آفریده شد ۳۶، آورده اند ۴۲ و ۹۴، پیدا آورده شد ۶۱، آفریده شده است ۶۴، فراز آورده شود ۸۱

۱. شند / شوند.

۲. اصل متن: نری، که با توجه به قرآن و معانی دیگر تصحیح شد.

۳. اقل التفضیل، فعل ماضی انگاشته شده و بدین صورت ترجمه شده است.

۴. از مصدر آماریدن: شمردن.

۵. شمرده یم / شمرده ایم.

أَحْقَابًا: لِلظَّالِمِينَ مَثَابًا لِّبَيْنٍ فِيهَا أَحْقَابًا (۲۳:۷۸)
 سالها ۱، سالها بی پایان ۳، بسیار سالها ۲۴، زمانها ۳۰، سالیان بی شمار ۶۴، سالها بیشمار ۶۷، سالهای بسیار ۸۰، سالها ۹۰، سالها بسیار ۹۱، سالها بی پایان ۹۴، هشتاد سال ۱۰۲، روزگارهای دراز ۱۰۳، روزگاریها ۱۰۴، روزگارهای دراز ۱۱۱، سالهای بی پایان ۱۱۴، روزهای دراز ۱۳۲، چندین سال ۱۳۶

يَا لَأَحْقَابٍ: أَخَاعَادِ إِذْ أَنْدَرَقَوْمَهُ يَا لَأَحْقَابٍ (۲۱:۴۶)
 برنگاه ۱، تلها ۲، ریگ ۳، ریگهای بزرگ ۱۷، ریگها ۲۹، توده ریگ ۴۱، پایگاه بلند ۴۳، تودهای ریگ ۴۹، تلها آتشی ۵۶، تودها ریگ ۵۷، ریگ تودهای کج ۷۹، تلهای بزرگ ۸۴، ریگ تودها کز ۹۱، تلهای ریگ ۹۵، ریگهای دراز و بلند ۱۰۹، تک تودها کج ۱۱۳، زمین ریگستان ۱۱۹

أَحْكَمُ: وَأَنْتَ أَهْكَمُ الْحَكِيمِ (۴۵:۱۱)
 راست داورتر ۱، کارگزارترین ۲، داورتر ۳ و ۵۵، راست ترین ۲۴، راست دارنده تر ۳۹، داورترین ۴۳، درست کارتر ۵۹، کارزارترین ۷۸، دانایتر ۸۸، دادبرتر ۹۲، دادورتر ۱۰۹

~: أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكِيمِ (۸:۹۵)
 داد گتر ۲، داد گترترین ۲۴، داد دهنده ترین ۷۹ و ۱۱۳

فَأَحْكُمُ: ثُمَّ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ (۵۵:۳)
 من داورى خواهم کردن ۱۰ و ۴۵، داورى کنم ۲۵ و ۵۵، داورى مى کنم ۴۰، کار بگزارم ۴۱

أَحْكُمُ: قُلْ رَبِّ أَعْلَمُ بِالْحَقِّ (۱۱۲:۲۱)
 داورى کن ۱۲، بگزار ۴۱، داور باش ۹۴

أَحَطْتُ: فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ (۲۲:۲۷)
 درگرفتم ۱، دانستم ۳، بدانستم ۲۴، دانا شدم ۲۹، من برسدیم ۳۹، می دانم ۴۱، برسدیم ۴۲، بدیدم ۴۳، بررسیدم ۴۶، اندر یافتیم ۵۳، درگرفتم و بدانستم ۵۶، در رسیدم ۵۸، گرد درگرفتم ۸۰، چیزی بدانستم ۸۸، رسیدم ۸۹، دانا شدم من ۱۰۴، رسیدم و دانستم ۱۱۳، دانا گشتم ۱۲۰، فرا گرفتم ۱۲۱، دریافتم من ۱۲۴، دریافتم ۱۲۶

أَحْطًا: وَقَدْ أَحْطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خَيْرًا (۹۱:۱۸)
 گرد گرفتیم ۳، دانستیم ۲۴، آگاه شدیم ۲۹، گرد درگرفتیم ۳۰، دانیم ۳۹، درگرفتیم ۴۳، دانسته بودیم ۵۲، اندر گرفتیم ۵۳، درگرفتیم ما ۵۸، دانیم ما ۶۰، گرفتیم گرداگرد ۶۱، گرفتیم ۶۳، گرد آوردیم ۷۶، دانستیم ما ۸۹، رسیده بودیم ۹۴، بر رسیده بودیم ۹۶، رسیدیم ما ۱۰۰، فرا گرفته ایم ۱۰۲، رسیدیم ۱۰۶، فرا رسیدیم ۱۰۹، گرفتیم ما ۱۲۴، فرا گرفتیم ۱۳۲

أَحْضُوا: إِذَا حَلَقْتُمْ وَأَحْضُوا أَيْمَنَكُمْ (۸۹:۵)
 نگاه دارید ۱، نگاه دارید ۲، نگاه دارید ۳، نگاهدارید ۶۷، بیاید ۹۶

أَحَقُّ: وَيَعُولُنَّ أَحَقُّ بِرَبِّهِنَّ (۲۲۸:۲)
 سزاوارتر ۱، سزاوار ۱۰، سزاوارتر ۵۵

~: أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتِيهِمَا (۱۰۷:۵)
 راست تر ۳، راست ۲۴، درست تر ۳۷، بهتر ۴۱، سزاوارتر و راست تر ۷۹، سزاوارتر ۱۰۴

~: أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳:۹)
 بسیار سزاوارتر ۱۰، سزاوارتر ۱۰۰

~: وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا (۲۶:۴۸)
 سزاوارتر ۶

۱. برنگاه: تلها، پشته ها.

۲. اگر غلط نباشد، می توان آن را صورتی دیگر از «کارگزارترین» و یا تحریفی از «کاربران ترین» دانست که با معنی کلمه و سیاق استعمال این قرآن سازگار می نماید.

أُخِيَمْتُ: الرِّكْبُ أُخِيَمَتْ أَيْنُهُ (۱:۱۱)

استوار کرده ۲، استوار کرده شد ۳، استوار کرده شدست ۳۶، استوار کرده است ۳۹، استوار شده است ۴۵، بدرست کرده شد ۵۹، استوار گردانیده شدند ۶۱، استوار کرده شده است ۶۴، درست گردانیدند ۸۸

أَحَلَّ: وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْوَ (۲۷۵:۲)
شایسته کرد ۳

أَحَلَّ: أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الْفَصِيَّارِ (۱۸۷:۲)
شایسته کرده شد ۳ و ۵۵، شایسته شد ۹۱، گشاده کرده شد ۱۰۹

~: أَلْيَوْمَ أَجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبُ (۵:۵)
شایسته داشته ۱۱۴

~: أَجَلَ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ (۹۶:۵)
گشاده کردند ۹۸

لَا أَجَلَ: وَلَا أَجَلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي (۵۰:۳)
شایسته کم ۳ و ۵۵، گشاده کم ۱۰۹

أَحْلَامٌ: قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَامٍ (۴۴:۱۲)
خوابها شفته^۱، خوابها شوریده^۲ ۴۱، خوابها ۵۵، خوابها شفته^۱ ۵۸، بر یکدیگر آمیخته ۸۸، خوابهای آمیخته ۸۸، خوابها ۹۰، خواب ۹۲، خوابهای آشفته ۹۳، خوابهای شوریده ۱۰۶، شولیده^۲ ۱۱۹

~: بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَامٍ (۵:۲۱)
خوابها ۲، دروغ^۳ ۲۴، شوریده ۵۲، خوابها شوریده ۷۸

أَحْلَامُهُمْ: أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ (۳۲:۵۲)

خردها ۳، خرد ۴، خوردها^۴ ۵۲، یاران ۶۹، خوابها ۱۰۰

أَحَلَّتْ: أَجَلْتُ لَكُمْ بِسِمَةِ الْأَنْعَمِ (۱:۵)
شایسته کرده شد ۳، روا کرده شد ۵۸

أَحْلَلُ: وَأَحْلَلُ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (۲۷:۲۰)
بگشای ۱، واگشای ۲۹، بگشا ۳۴، بگشاه ۳۹، بگشاه^۴ ۴۲، بکشید ۵۸، برگشای ۸۸، بردار ۱۲۱، گشاده گردان ۱۲۸

أَحْلَلْنَا: أَحْلَلْنَا لَكَ أَرْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ (۵۰:۳۳)
گشاده کردیم ۴۷

أَحْلَلْنَا: الَّذِي أَحْلَلْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ (۳۵:۳۵)
فرو آورد ۱، فرو آورد ۲۲، فرو آورد ما را ۴۳ و ۱۱۶ و ۱۲۴، فرود آورد ۵۳، فرود آمد ما را ۹۹، در آورد ۱۲۱

أَحْلَوْا: وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ (۲۸:۱۴)
فرو آوردند ۱ و ۵، فرو آوردستند ۲۴، فرو آورد ۳۹، فرود آوردند ۵۵، فرود آرند ۸۴، در آوردند ۸۹، فرود آمدند ۹۶، فرو آوریدند ۱۱۲، فرود آورده اند ۱۲۲، فرود آورند ۱۲۸

أَلْأَحْمَالُ: وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ (۴:۶۵)
بارها ۱، آبستان ۴۹، بار ۶۱، آبستنها ۷۹ و ۸۱

أَحْمَلُ: إِنْ أَرْنَيْتُ أَحْمَلَ فَوْقَ رَأْسِي خَيْرًا (۳۶:۱۲)
می برداشتم ۱، برمی دارم ۳، بردم ۱۹، گرفته بودم ۲۴، ورمیگرفتم ۲۹، همی برگرفتم ۳۴، برداشتم ۳۶، می برگرفتم ۴۲، برداشته ۴۳، می بردم ۵۲، برداشتمی^۵ ۵۳، برمی دارمی^۵ ۵۵، برسر داشتم ۶۰، برگرفته بودم ۶۲، برداشته ام ۶۹، برگرفتم ۷۶، باری برداشتم ۷۹، برداشته بودم ۸۵، همی

۱. شفته / آشفته.

۲. شولیده / شوریده.

۳. چون نمی تواند صورتی دیگر از خردها باشد، محل تأمل است.

۴. بگشاه / بگشای.

۵. «ی» در پایان این افعال برای بیان خواب است.

برگرمی ۸۸، همی بر دم ۹۴، بر میداشتم ۱۱۱،

برمی داشتم ۱۱۳، بر میداشتمی ۱۲۶، می برم ۱۲۹

زنده کند ۳، زنده می کند ۱۱۶، زنده گرداند ۱۱۹

أَحْيَاءُ: يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءُ (۱۵۴:۲)

أَحْيَلْ: قُلْنَا أَحْيَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ (۴۰:۱۱)

زنده گان ۲، زنده گان ۳، زنده گان ۵۵

وردار ۱، بردار ۲، برنشان ۳ و ۵۵، ورگیر ۲۴،

زنده گان ۲، زنده گان ۳، زنده گان ۵۵

درنشان ۲۷، برگیر ۳۴، برگیر و بنشان ۹۳، بردار

زنده گان ۲، زنده گان ۲۴

و برنشان ۱۰۲، در آور ۱۲۱، بار کن ۱۳۶

أَحْيَاكُمْ: قُلْنَا لَا أَجِدُ مَا أَحْيَاكُمْ (۹۲:۹)

أَحْيَاكُمْ: قُلْنَا لَا أَجِدُ مَا أَحْيَاكُمْ (۹۲:۹)

زنده گان ۵۳، زنده دلان ۱۲۲

وردارم ۱، برنشانم ۳، گیرم ۲۴، ورنشانم ۲۹،

زنده کرد ۵۵، زنده تان کرد ۱۱۲، زنده ساخت

برگیرم ۳۸، بردارم ۴۱، برنهم ۹۵، نشانم ۱۰۴،

زنده کرد ۵۵، زنده تان کرد ۱۱۲، زنده ساخت

سوار کنم ۱۱۱

أَخَوَى: فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخَوَى (۵:۸۷)

أَخَوَى: فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخَوَى (۵:۸۷)

زنده کرد ۵۵، زنده تان کرد ۱۱۲، زنده ساخت

سیاه ۱ و ۳۴، خشک ۳۹، سیاه رنگ ۶۷ و ۱۳۸،

زنده کرد ۵۵، زنده تان کرد ۱۱۲، زنده ساخت

سیاه فام ۸۹، ریزه شده سیاه ۹۴، تیره و سیاه شده

زنده کرد ۵۵، زنده تان کرد ۱۱۲، زنده ساخت

۱۱۶، تاریک ۱۲۴، پوسیده ۱۲۶

أَحْيَا: مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَاهُ الْآرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا (۱۶۴:۲)

أَحْيَا: مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَاهُ الْآرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا (۱۶۴:۲)

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

زنده ساخته است ۵۳، زنده گردانیدم ۱۰۵

۱. شاید به اعتبار این که فاعل واقعی آن خداست، متکلم معنی شده است.

۲. مانند: بگذارد، در معنی متعدی آن.

۳. ظاهراً باتوجه به فصاحت جمله بدین صورت ترجمه شده است.

~: وَأَحَبَطَ شَمْرَهُ فَأَصْبَحَ بَقْلٌ كَقَيْتِهِ (۱۸:۴۲)

در گرفته شد ۱، اندر آمد ۳۹، گرد در آمد ۴۸، گرد بر آیند ۵۲، اندر گرفت ۵۳، گرد در آیند ۷۶، نیست شد ۱۰۰، ناچیز گردانیده شد ۱۱۳، فرا گرفته شد ۱۱۶، در گرفت ۱۲۴، ناچیز کرده شود ۱۳۲

أُخِي: وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُخِي وَأُمِيتُ (۲:۲۵۸)

زنده کنم ۱، زنده گردانم ۲، بربانم ۳۶، زنده میکنم ۱۰۲، زنده میگردانم ۱۰۴

~: وَأُخِي الْمَوْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ (۳:۴۹)

زنده گردانم ۱۰۰

أَحْيَيْنَا: وَأَحْيَيْنَا الثَّلَثِينَ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا (۴۰:۱۱)

زنده کردی ۱، زنده گرداسیدی ۳۸، زنده گردانیدی تو ۱۳۸

أَحْيَيْنَا: رَزَقْنَا الْعِبَادَ وَأَحْيَيْنَاهُ بِلَدَةِ مَيْتِنَا (۵۰:۱۱)

زنده کردیم ۱، زنده کنیم ۶، زنده گردانیدیم ما ۵۶

أَحْيَيْنَاهُ: مَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ (۶:۱۲۲)

زنده کردیم ۳، زنده دل بکردیم ۱۰، زنده کنیم ما ۲۴، زنده گردانیدیم ۲۷، ما زنده برانگیزیم ۲۹، زنده گردانم ۴۸، زنده کردیم ما ۵۳، زنده گردانیم ما ۶۱، زنده گردانم ۶۳، ما زنده کرده ایم ۶۴، ما کردیم زنده ۹۲، زنده کرده باشیم ۹۶، زنده دل گردانیم ما ۱۰۶، زنده گردانیم ۱۱۴، زنده دل گردانیدیم ۱۳۸

أَحْيَيْنَاهَا: وَءَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا (۳۶:۳۳)

زنده گردانیدیم ۳۰، زنده کردیم ۳۳، زنده گردانیم ما ۶۱

أَخ: وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَجِدٍ (۴:۱۲)

برادر ۱، برادر هم مادر ۱۰، بر آدر ۱۰۰

~: وَخَلَقْتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ (۴:۲۳)

برادران ۶۱

~: وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنْفُونَ بِأَخِ (۱۲:۵۹)

بیادر^۱ ۹۲

أَخَا: وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ (۴۹:۲۱)

برادر ۱، همشیرگی ۳۰

أَخَافُ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۵:۲۸)

می ترسم ۱، من ترسم ۲۹، می ترسم من ۶۱

~: قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي (۶:۱۵)

همی ترسم ۲، بترسم ۹، من می ترسم ۸۹

~: وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ (۶:۸۱)

ترسم ۱، بترسم من ۵۸، ترسم من ۱۰۴

~: إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۷:۵۹)

همی بترسم ۴۵، همی ترسم ۵۳، می بترسم ۵۸

~: إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۲۶:۱۳۵)

همی بترسم ۶۱

* لَا أَخَافُ: وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ (۶:۸۰)

نمی ترسم ۱، نترسم ۲، من نمی ترسم ۹۶، من نترسم ۱۰۳

أَخَالَفَكُمْ: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ (۱۱:۸۸)

باز گردم ۵۳، ناسازی کنم ۱۰۹

أَخَانَا: فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا (۱۲:۶۳)

بر آدر ۷۶

~: وَتَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزَدًا كَيْلَ بَعِيرٍ (۱۲:۶۵)

برادر ۱۱۴

أَخَاهُ: قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ (۷:۱۱۱)

۱. بیادر / بدادر، برادر تبدیل د (ذ) به «ی» در مثنوی کهن فارسی وجود داشته است. رک: أَخَاهُ (۱۲:۷۶)، (۱۹:۵۳).

برادر ۱۰، برادر ۱۱۴

خواهران ۶۱

~: مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ (۷۶:۱۲)
بیادر^۱ ۹۲

~: وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ (۱۷۶:۴)
خواهر ۹۴

~: وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا (۵۳:۱۹)
بیادر^۱ ۹۲

~: يَتَّخِذَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ (۲۸:۱۹)
مانسته ۱، خواهر ۵۳، مانده ۵۸، خواهر هم راه ۵۹، مانند خواهر ۱۱۴، خاهر ۱۳۰

أَخَاهُمْ: وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا (۶۵:۷)
برادر ۵۸، برادر هم شهریان ۱۲۰

أَخْتَارَ: وَأَخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا (۱۵۵:۷)
بگزید ۱، برگزید ۳، برگزید ۲۴، بگزید ۶۸، برگرفت ۱۰۴

~: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا (۸۵:۷)
هم شهری ۲۷

أَخْتَرْتُكَ: وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (۱۳:۲۰)
بگزیدم ۱، بگزیدم ۲، برگزیدم ۳، گزیدم ۳۹، برگزیده ام ۱۰۹

~: وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومِ رَبُّكَ اللَّهُ (۵۰:۱۱)
برادر همشیری ۵۶، هم شهری ۹۴

أَخْتَرْنَاهُمْ: وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ (۳۲:۴۴)
بگزیدیم ۱، برگزیدیم ۳، ما برگزیدیم ۲۲، گزیدیم ۳۹، ما بگزیدیم ۴۲، برگزیدیم ما ۹۹

~: وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا (۶۱:۱۱)
یار ۵۵، یکی ۱۰۴

أَخْتَصِمُوا: هَٰذَا نِ خَصَمَانِ أَخْتَصِمُوا فِي رِيعِهِمْ (۱۹:۲۲)
پیکار کردند ۱، پیکار همی کنند ۲، می پیکار کنند ۱۲، داوری کردند ۵۸، جنگ کردند ۱۲۳

~: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا (۸۴:۱۱)
برادر و هم شهری ۵۶

أَخْتِلَافٍ: وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (۱۶۴:۲)
آمدن و شدن ۲، آمدن شدن ۱۰، آمد شد کردن ۳۰، آمد و شد ۳۴، آمد شدن ۴۰، آمد شد ۴۲، پیاپی شدن ۴۹، آمدن و رفتن ۶۷، پراکند^۲ ۷۵، از بی درآمدن ۱۲۳

أَخْبَتُوا: وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ (۲۳:۱۱)
نرمی کردند ۱، فروتنی کردند و زاری ۲، فروتنی کردند ۳، بیارامیدند ۲۷، نرم شدند ۳۴، زاری کردند ۳۸، فروتنی کردند ۴۱، گردن نهادند ۵۹، بگردن نهادند ۶۵، گردن دادند ۸۲، آرام گرفته اند ۸۸، آرام گرفتند ۹۳ و ۱۳۳، آرامیده شدند ۱۰۴، آرامیده اند ۱۲۰، زاری کرده اند ۱۲۲، فروتن کردند ۱۲۵، آرامیده شدند ۱۲۶، آرام گرفته اند ۱۳۱

~: وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَتَّخِذُ (۱۹۰:۳)
گردش ۱۰، شد آمد ۲۰، آمد و شد ۲۴، آمد و شد کردن ۳۶، آمد شد ۳۹، گردش و آمد شد ۴۰، کم و بیش شدن ۵۸، آمد و شد کردن ۶۱، کم و بیش ۷۴، آمدن و شدن ۱۰۷، آمدن ۱۲۷، آمد و شد از بی یکدیگر ۱۳۰

أُخْتٍ: وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَجِدٍ (۱۲:۴)
خواهر ۱، خواهر ۲، خواهر هم مادر ۱۰، دختر^۱ ۶۰
~: وَبَنَاتٌ أُخْتٌ وَأُمَّهَاتُكُمْ (۲۳:۴)

۱. رک: توضح أخ (۵۹:۱۲).

۲. این معنی اگر محتملی تفسیری نداشته باشد، از نظر لغوی قابل تأمل است؛ رک: اخْتِثَنَ (۲۳:۴) ۱۰۲.

۳. کذا در اصل متن، که با توجه به ترجمه فارسی جمله قابل توجیه است.

~: إِنَّ فِي اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (۶:۱۰)
پس یکدیگر آمدن ۳، گشتن ۲۷، پس یکدیگر ۵۵، از پی یکدیگر آمدن ۷۹، پی یکدیگر درآمدن ۱۱۳، آمد و رفت ۱۲۷

~: وَلَهُ اِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (۸۰:۲۳)
گردانیدن، آمد و شد ۴۱، فادوایی^۱ ۴۷، گردانیدن ۵۶، رفتن و آمدن ۶۴، از پی یکدیگر درآمدن ۷۹، شدن و آمدن ۱۰۹، آمد و شد ۱۱۹

~: وَ اِخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ (۲۲:۳۰)
برافروشدن ۳^۲ و ۸۰ و ۹۱، هرگونه ۱۴، بیک دیگر نماندن ۲۴، گوناگون ۴۱، گردیدن ۴۲، فاوایی^۳ ۴۷، گوناگون شدن ۵۶، گوناگون کردن ۶۷، دگرگونی، ناهماری ۱۰۹، برافرودن^۴ ۱۱۴

~: وَ اِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (۵:۴۵)
پس یکدیگر آمدن ۳، اندر شدن و آمدن ۳۰، درآمد شدن ۵۶، آمدن و شدن کردن ۶۱، از پی یکدیگر درآمدن ۷۹، آمد شدن ۱۰۴، پس یکدیگرند ۱۱۴، پس یکدیگر ۱۲۹

اِخْتِلَافًا: لَوْجَدُوا فِيهِ اِخْتِلَافًا كَثِيرًا (۸۲:۴)
ناهمواری ۲، برافروده^۵ ۳ و ۸۰ و ۹۱ و ۹۷، فَرَوُورَ^۶ ۱۰، برافروندن^۵ ۵۵، دو گروهی ۵۸

اِخْتِلَاقٌ: اِنْ هَذَا اِلَّا اِخْتِلَاقٌ (۷:۳۸)
دروغ در حنییدن ۱، دروغ نهادن ۲، دروغ ۳، دروغ گفتن ۲۲، دروغ ساخته ۲۴، نهادن ۳۰، دروغ فرابافتن ۳۲، ساخته دروغ ۳۳، دروغ بریافتن ۳۶، دروغ ساختن ۳۹، آفریده ۴۲، دروغی فرابافته ۴۹، دروغ گفتن ۵۳، دروغها ۵۸

دروغی که خود آورده است ۶۴، دروغ بریافته ۶۵، دروغ از خویشتن بر ساخته ۷۹، بریافتن ۸۹، دروغ نهادن ۹۵، دروغ بافتن ۱۰۲، آفریده ۱۰۵، بریافته ۱۰۶، فرابافته ۱۰۹، دروغ از خویشتن بر ساختن ۱۱۳، بافتن از نزد خود ۱۱۵

اِخْتَلَطَ: اَوَّالْحَوَاكِبِ اَوْ مَا اِخْتَلَطَ بِعَظْمٍ (۱۴۶:۹)
آمیخته باشد ۲، آمیخت ۳، بیامیخته بود ۱۰، درآمزد ۴۳، بیامیخته بود ۴۵، بیامیخته باشد ۵۳، آمیخته بود ۵۸، آمیخته شده باشد ۶۴، آمیخته است ۶۷، بیامیخت ۹۴

~: فَ اِخْتَلَطَ بِهِنَّ نَبَاتُ الْاَرْضِ وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ (۲۴:۱۰)
بیامیخت، آمیخته شد ۳، اندر آمیزد ۱۰، بیامیزد ۲۴، آمیخته شود ۳۹، آمیخته گشت ۱۰۲، بیامیخته شد ۱۰۹

~: اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَ اِخْتَلَطَ بِهِ (۴۵:۱۸)
در آمیخت ۳، آمیخته شد ۸، آمیخته گردد ۵۳، بآمیخت ۶۱، نازد شد ۱۰۲

اِخْتَلَفَ: وَمَا اِخْتَلَفَ فِيهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ (۲۱۳:۲)
برافروشد شد ۵۵، دو گروه شدند ۵۶، ناهمواری کردند ۶۱

~: وَمَا اِخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتَابَ (۱۹:۳)
برافروشد شدند ۳، دو گروهی کردند ۱۰، ناهمواری کردند ۶۱، برافروشد ۸۰

~: فَ اِخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ (۳۷:۱۹)
ناهموار شدند ۲۳، ناهموار گشتند ۳۰، گوناگون شدند ۴۹، ناهمواری گشتند ۶۱، برافروشد ۸۰

۱. فادوایی: با یای مصدری به معنی آمد و شد، رک: احمد علی رجایی بخارایی: پلی میان شعر هجایی و عروضی فارسی، تهران ۱۳۵۳ ص صد و پانزده.

۲. برافروشدن: تفاوت پیدا کردن، گونه گونه شدن.

۳. فاوایی: تبدیل و تغییر. رک: احمد علی رجایی بخارایی، همان کتاب ص صد و پانزده.

۴. قس. برافروشدن، رک: توضیح ۲ همین صفحه.

۵. رک: توضیح ذیل اِخْتِلَاف (۲۲:۳۰).

۶. فَرَوُورَ: اختلاف، بالا و پایینی.

افزود شدند ۳^۳، گونه گونه شدند ۳۹، گفت و گوی کردند ۵۶

~: وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ (۱۵۷:۴)
نافرمانی کردند ۱۰۴

~: النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا (۱۹:۱۰)
بگردیدند ۲۹، بگشتند ۳۹، ناهموار شدند ۹۴

~: إِلَّا لِبَيْنِهِمَا هُمُ الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ (۶۴:۱۶)
ناهمواری کردند ۶۱

* مَا أَخْلَفُوا: مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا (۹۳:۱۰)
ناهمواری نکردند ۶۱، نه هموار نگشتند ۹۴

~: فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ (۱۷:۴۵)
ناهموار نگشتند ۳۰، نگشتند ۳۹، بهم ساختند ۱۰۹

أُخْتِنَا: وَقَالَتْ لِأُخْتَيْهِ قُصِّيه فَبَصُرَتْ بِهِ (۱۱:۲۸)
خواهر ۱، خواهر ۵۳

أُخْتَهَا: كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنْتَ أُخْتَهَا (۳۸:۷)
ایار^۱، دیگر ۲۷، مانند ۵۵، گروه ۹۴، رشته ۱۰۶

هم کیش ۱۱۶، گروه دیگر ۱۲۴

أُخْتَهَا: إِلَهِ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا (۴۸:۴۳)
مانسته ۱، یار ۲ و ۱۶ و ۲۲، مانند ۳، دیگری ۴۳

أُخْتَيْنِ: وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ (۲۳:۴)
دو خواهر ۱، دو خواهر ۲، دو خواهران ۸۸، دو خواهر ۹۴، دو دختر^۲ ۱۰۲

أَخْدَانِ: وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانِ (۲۵:۴)
دوستانی ۱، دوستان پنهانی ۳، دوستگان ۱۰

~: فَاخْتَلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ (۶۵:۴۳)
برافروید شدند ۳۲، بگشتند ۳۹، گروه گروه شدند ۶۴، برافروید شدند با یکدیگر ۸۰

* مَا اخْتَلَفَ: وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا (۱۹:۳)
ناهموار نگشتند ۲، دو گروهی نه کردند ۱۰، ناهموار نگشتند ۴۲، برافروید نشدند ۵۵، نکردند دو گروهی ۷۴، نگشتند ناهموار ۸۲، دو گروهی نکردند ۹۲، برافروید نه شدند ۹۷، باهم نساخت ۱۰۹

فَاخْتَلَفَ: مُوسَى الْكَتَبَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ (۱۱۰:۱۱)
ناهموار شدند ۲، برافروید کرده شدند ۳، ناهموار گشتند ۳۰

أَخْتَلَفْتُمْ: تَوَاعَدْتُمْ لَا تَخْتَلِفْتُمْ فِي الْمِيعَةِ (۴۲:۸)
ناهموار گشتیدان ۲، دو گروه شدند ۵۸، ناهمواری گشتیدی^۱ ۸۳، ناهموار گشتیدی^۲ ۹۴

~: وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكِّمَهُ (۱۰:۴۲)
دو گروهی کردند ۱۰، ناهموار گشتید ۱۰۸

أَخْتَلَفُوا: وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ (۱۷۶:۲)
ناهموار گشتند ۲، دو گروهی کردند ۱۰، برافروید شدند ۵۵، برافروید کردند ۹۱، ناسازی کردند ۱۰۹

~: لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ (۲۱۳:۲)
برافروید شدند ۳، فازان جی دو گروهی کردند ۴۰، دو گروه شدند ۵۶

~: وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فِيمَنْ آمَنَ (۲۵۳:۲)
ناهمواری کردند ۴۲

~: وَأَخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ (۱۰۵:۳)

۱. گشتیدی / گشتیدید، گردیدید.

۲. گشتیدی / گشتیدید.

۳. کذا در متن اصلی، که می تواند تحریفی از «افروید» هم باشد. رک: معانی اخْتَلَفُوا (۱۷۶:۲).

۴. ایار / یار.

۵. کذا در متن اصلی.

۶. رک: أُنْتِ (۱۲:۴) و توضیح آن در حاشیه.

دوست ۲۴، دوست کاران ۳۹، دوست گانان ۴۲،
دوستان پنهان ۴۸، دوستان چوشویان ۶۱، دوستان
۷۴، دوستکاران ۷۸، پسر دوستان پنهان ۷۹،
دوست گان ۹۲، دوستگانان ۱۲۵، یارها ۱۳۵،
دوستها ۱۳۶

~: وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ (۵:۵)

دوست گانان ۲، دوستگانان ۲۷، دوستی ۳۶،
دوستان شوهرداران ۳۷، دوستان نهانی ۵۶،
دوستکامان ۷۴، دوستانها ۹۲، دوستان پنهانی ۱۰۰،
دوستان به پنهان ۱۱۱، دوستان پنهان ۱۳۱

*مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ: وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ (۲۵:۴)
گیرندگان بدوستی ۳۶

أَلَاخُدُودُ: قِيلَ أَصْحَبُ الْأَخْدُودِ (۴:۸۵)

کنده ۱، کندها ۴۱، کو ۷۹، شکاف در زمین ۸۰،
کنده شکاف ۹۴، خندقها ۱۰۰، شکاف بر زمین
۱۰۴، کندههای در زمین ۱۰۶، شکاف زمین ۱۰۹،
شکافها در زمین ۱۱۱، شکافها ۱۱۶، گزها ۱۱۹،
شکافهای در زمین ۱۲۳، چاله، گرا و چاله
۱۳۸

أَخَذَ: وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ (۸۱:۳)

بگرفت ۱، برگرفت ۱۰، ها گرفت ۲۵، فراگرفت
۳۴

~: وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ (۱۸۷:۳)
برگرفت ۱۰

~: وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ (۱۲:۵)
گرفت ۳، بستند ۱۰

~: إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ (۴۶:۶)
بگیرد ۱، بستاند ۲۷، فراگیرد ۸۹

~: عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ (۱۵۴:۷)

برداشت ۶۴، فراگرفت - بستند ۱۰۹

~: وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ (۱۷۲:۷)
بیرون آورد ۱۰، بستند ۳۹

~: وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ (۶۷:۱۱)
فرا گرفت ۵۳

~: وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ (۱۰۲:۱۱)
بگیرد

~: قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ (۸۰:۱۲)
گرفته است ۷۶، بگرفتست ۸۸

~: يَدْعُوهُمْ لِلْمُؤْمِنِينَ بِرَبِّكَ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُ (۸:۵۷)
فرا گرفته است ۳۴، بگرفته است ۴۹، بستدست
۶۴، بسته است ۶۷

أَخَذَ: وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ (۱۰۲:۱۱)
گرفتن ۱، ها گیرد ۲

أَخَذَ: يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ (۷۰:۸)
ستده شد ۱، فاستدند ۱۰، بستدند ۲۷، بستاندند
۴۲، گرفته شد ۵۵، فرا گرفته شد ۸۹، فرا گرفته
شده است ۹۳، ستانده شد ۱۰۹، گرفته شده است
۱۱۶

أَخَذًا: فَأَخَذْتَهُ أَخْذًا وَبِيلًا (۱۶:۷۳)
گرفتن ۱

أَخَذَتْ: حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا (۲۴:۱۰)
بگرفت ۱، گرفته بود ۱۰، فرا گیرد ۴۸، ها گرفت
۵۷

~: وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ (۹۴:۱۱)
فرا گرفت ۲۹، گرفت ۵۵

أَخَذْتُ: ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ (۲۶:۳۵)
بگرفتم ۱، بگرفتم من ۶۱

۱. متن اصلی: کُرْها، سه نقطه مشخص کننده گاف پارسی از کاف تازی است.

۲. متن اصلی: کر، به قیاس با قرآن ۱۱۹ در همین کلمه ضبط شد.

أَخَذَهُ: رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً (۱۰:۶۹)	گرفتند ۱، فرا گرفتند ۱۱۳
أَخَذْتُمْ: فَأَخَذْتُمْ الصَّعِقَةَ (۵۵:۲)	بگرفتند ۲، گرفتند ۳، بستوخند ۱۰، بگرفتند ۵۵
أَخَذْتُمْ: قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ (۸۱:۳)	بستیدید ۱، گرفتید ۲، گرفتید ۳، برگرفتید ۱۰، گرفتید ۲۵، بگرفتید ۲۷، بگرفتید شما ۳۹، برگرفتید ۴۰، بستید ۶۰، فرابید گرفتید ۶۲، ستانید ۹۶
أَخَذْتُمْ: ثُمَّ أَخَذْتُمْ كَيْفَ كَانَ عِقَابِ (۳۲:۱۳)	بگرفتید ۱، بگرفتید ۵، بگرفتید ۵۳، گرفتید ۶۱
أَخَذْتُمْ: ثُمَّ أَخَذْتُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (۴۴:۲۲)	بگرفتید ۵۶
أَخَذْنَا: وَأَخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا (۲۱:۴)	بستیدند ۱، گرفتند ۲، گرفته باشند ۲۰، گرفتند ایشان ۲۷، بگرفته اند ۲۹، بگرفتند زنان ۳۹، بگرفته باشند ۵۳ و ۸۸، فراستندند ۵۷، فرافته اند ۶۲، فرا گرفتند ۶۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا (۶۳:۲)	بگرفتید ۳، بستیدیم ۱۰، فرا گرفتید ۳۴، برگرفتید ۱۰۲، فرا گرفتید ما ۱۲۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ (۸۳:۲)	ما برگرفتیم ۱۰، گرفتید ما ۶۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ (۸۴:۲)	گرفتستیم ۴۰
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا (۹۳:۲)	برگرفتیم ۱۰
أَخَذْنَا: وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (۱۵۴:۴)	بستیدیم ۱، فرا گرفتید ۱۰، گرفتید ما ۲۴
أَخَذْنَا: قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ (۱۴:۵)	
أَخَذَهُ: رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً (۱۰:۶۹)	گرفتند ۱، فرا گرفتند ۱۱۳
أَخَذْتُمْ: فَأَخَذْتُمْ الصَّعِقَةَ (۵۵:۲)	بگرفتند ۲، گرفتند ۳، بستوخند ۱۰، بگرفتند ۵۵
أَخَذْتُمْ: قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ (۸۱:۳)	بستیدید ۱، گرفتید ۲، گرفتید ۳، برگرفتید ۱۰، گرفتید ۲۵، بگرفتید ۲۷، بگرفتید شما ۳۹، برگرفتید ۴۰، بستید ۶۰، فرابید گرفتید ۶۲، ستانید ۹۶
أَخَذْتُمْ: ثُمَّ أَخَذْتُمْ كَيْفَ كَانَ عِقَابِ (۳۲:۱۳)	بگرفتید ۱، بگرفتید ۵، بگرفتید ۵۳، گرفتید ۶۱
أَخَذْتُمْ: ثُمَّ أَخَذْتُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (۴۴:۲۲)	بگرفتید ۵۶
أَخَذْنَا: وَأَخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا (۲۱:۴)	بستیدند ۱، گرفتند ۲، گرفته باشند ۲۰، گرفتند ایشان ۲۷، بگرفته اند ۲۹، بگرفتند زنان ۳۹، بگرفته باشند ۵۳ و ۸۸، فراستندند ۵۷، فرافته اند ۶۲، فرا گرفتند ۶۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا (۶۳:۲)	بگرفتید ۳، بستیدیم ۱۰، فرا گرفتید ۳۴، برگرفتید ۱۰۲، فرا گرفتید ما ۱۲۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ (۸۳:۲)	ما برگرفتیم ۱۰، گرفتید ما ۶۳
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ (۸۴:۲)	گرفتستیم ۴۰
أَخَذْنَا: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا (۹۳:۲)	برگرفتیم ۱۰
أَخَذْنَا: وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (۱۵۴:۴)	بستیدیم ۱، فرا گرفتید ۱۰، گرفتید ما ۲۴
أَخَذْنَا: قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ (۱۴:۵)	

۱. ظاهراً به اعتبار این که فاعل خداست، متکلم وحده به صورت متکلم مع الغير ترجمه شده است.

۲. ظاهراً «ش» ضمیر متصل فاعلی است و نه مفعولی.

- بگرفتیم ۱، بستندیم ما ۱۰، ور گرفتیم ۲۴، بگرفتیم ۴۵، بسته ایم ما ۶۴، بگرفته ایم ۱۰۷
- ~: لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ (۷۰:۵)
بگرفتیم ما ۳۷، ببستیم ۶۴، ببستیم ۹۰، ما ستاندیم ۹۶
- ~: مَنِ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ (۹۴:۷)
فرا گرفتیم ۵۳
- ~: مُصِيبَةً يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا (۵۰:۹)
ما و ابراسته بودیم ۱۰، گرفته بودیم ۴۲، فرا گرفتیم ۵۳
- ~: حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتَفِهُمُ بِالْعَذَابِ (۶۴:۲۳)
بگیریم ۲۴، ما فرا گیریم ۵۴، فرا گیریم ۸۶
- ~: وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا (۷:۳۳)
گیریم ۱۴، گرفتیم ۱۴، ها گرفتیم ۴۲
- ~: لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (۴۵:۶۹)
بستندیم ۱^۲، بگیریم و کینه کشیم ۴۱، بگیریم ما ۵۴، گرفتیمی ۸۰، فرا گرفتیمی ۱۰۰، بستانیم ۱۰۸، بگرفتمانی ۱۱۳، بگرفتمانی ما ۱۳۴
- فَأَخَذْنَا: فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ (۴۰:۲۸)
گرفتیم ۵۳^۲
- ~: فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا (۱۶:۷۳)
بگرفتیم ۲ و ۶، بگرفتیم ۸۷، گرفتیم ۹۹
- أَخَذْنَاهُمْ: أَخَذْنَاهُمْ بَعْتَهُ (۴۴:۶)
بگرفتیم ۲ و ۲۹
- ~: وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ (۷۶:۲۳)
ما بگرفتیم ۲، گرفته ایم ۶۴
- فَأَخَذَهُ: فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ (۲۵:۷۹)
بگرفت ۶۴
- فَأَخَذَهُمْ: كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ (۱۱:۳)
بگرفت ۱۰، بگرفت ۲۷
- ~: فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ (۱۱۳:۱۶)
گرفت ۱۰۳
- ~: فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً (۱۵۸:۲۶)
فرا گرفت ۶۲، فرو گرفت ۹۶
- ~: فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ (۲۱:۴۰)
بگرفت ۵۶
- أَخَذِهِمْ: وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعَتُهُ (۱۶۱:۴)
ستدن ۱، گرفتن ۳، فرا گرفتن ۶۲، ستاندن ۹۶، بگرفتن ۱۲۳
- أَخَذُوا: أَيْنَمَا تُفْقُوا أَخْذُوا وَفَتَلُوا نَفْتِيلًا (۶۱:۳۳)
گرفته شند ۱، گرفته شوند ۳، بگیرند ۷، بگیرند ۷، ایشانرا ۴۲ و ۱۰۲
- ~: أَخْذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ (۵۱:۳۴)
بگیرند ۷، بگیرند شان ۱۸، گرفتار شدند ۲۹، بگیرند ایشان ۵۶، گرفته شدند ۶۱، فرا گرفته شوند ۱۰۰
- أَخَرٌ: أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ (۱۸۴:۲)
دیگر ۲، دیگر ۵۵، دیگر ۱۲۴
- ~: هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ (۷:۳)
دیگران ۱، دیگرها ۵۵
- ~: سُبُلَاتٍ خُضِرَ وَأُخَرُ يَابِسَتٍ (۴۳:۱۲)
دیگرها ۳، دیگرها ۵۵
- أَخَرٌ: يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَ يُدْعَىٰ إِلَى اللَّهِ فَيُقَدِّمُوا أَوَّلًا وَآخَرًا (۱۳:۷۵)
پس کرد ۱، پس گذاشت ۳، واگذاشته بود ۶، بازهشت ۱۹، بازپس داشت ۳۸، باز پس هشت ۳۹، پس رها کرد ۴۳، پس فرستاد ۵۶، باز پس

۱. «ب» در متن اصلی یک نقطه دارد، بنابراین، پیراسته (۹) هم خوانده می شود و چندان بی مورد هم نیست.

۲. جا به جا معنی کردن صیغه ها در این قرآن ها معمول است.

وادمیان^۵ ۱، بازپسین ۳، بازپسینان ۳، واپسین ۱۰، دیگران ۲۴، سپسین ۲۷، سَبَسِینان ۵۵، بازپسینان ۶۸، پسین ۱۱۴، پس روان ۱۱۶، بازپس ۱۲۶

~ وَقَالَتْ اُولَئِهْمُ لَأُخْرِجَنَّهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمُ (۳۹:۷)
پسپینان ۲، پسین ۲۷، سَبَسِینان ۵۵، پسینان ۶۸، بازپسینان ۸۰، سَبَسِینان ۸۸، بازپسینان ۸۹، بازپسینان نان ۹۱، بازپسینان ۱۰۵، پیروان ۱۲۳، پیروان ۱۲۷

اَخْرَجْتُ: عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمْتُ وَاَخْرَجْتُ (۵:۸۲)
پس کرد ۱، سپس فرستاد ۲، بگذشته بود ۲۴، سپس ماند ۳۰، پس داشت ۳۸، پس بازهشت ۳۹، پس انداخت ۴۱، باپس فرستاد ۴۲، باپس داشت ۵۲ و ۱۲۵، باز گذاشت ۶۱، بازداشت ۹۶، بازپس گذاشت ۱۰۹، واپس داشته باشد ۱۱۳، بازپس داشته باشد ۱۱۷، بازپس گذاشته ۱۲۰، گذشته باشد ۱۳۹

اَخْرَجْنِي: عَلَيَّ لَيْنٌ اَخْرَجْتَنِي اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ (۶۲:۱۷)
پس کنی ۱، زمان دهی ۲۴، بازپس مانی ۳۹، بازپس داری ۴۳، باز پس مانی ۵۳، بازگذاری ۵۹، زمان دهی تو ۶۱، بازمانی ۸۸، واپس داری ۱۱۱، واپس داری تو ۱۱۳

اَخْرَجْنَاهُمْ: كَبَبَتْ عَلَيْنَا الْفِتْنَةُ لَوْلَا اَخْرَجْنَاهُمْ (۷۷:۴)
پس افکندی ۳۰، انداختی واپس ۴۱، بازماندی ۵۳، باز پس افکندی ۵۵، درنگ بدادی ۵۸، بازپس داشتی ۷۵، باز پس مانی ۸۴، بازپس افکندی ۹۱، سپس افکندی ۹۷، بازپس مانی ۱۰۷، باز پس داشتی ۱۱۴، درنگ دادی ۱۲۶

گذاشت ۶۱، پس گذاشته باشد ۶۷، سپس گذاشت ۸۰، پس ماند^۱ ۹۱، باز پس گذاشته ۹۹، سپس ماند ۱۰۸، واپس داشته باشد ۱۱۳، بازپس داشته است ۱۲۰، بازپس گزارده ۱۳۲، پس انداخت ۱۳۶

اِخْرَاجُ: وَاِخْرَاجُ اَهْلِهِ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ (۲۱۷:۲)
بیرون کردن ۱، بیرون کردن ۱۰، بیرون کردن ۵۵

~ مَتَنَعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ اِخْرَاجٍ (۲۴۰:۲)
بیرون کرده ۳، بیرون آمدن ۵۶، بیرون بردن ۱۳۰، بیرون شدن ۱۳۸

~ وَهَكُمُوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ (۱۳:۹)
بیرون کنند ۱۰

اِخْرَاجًا: ثُمَّ نَعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَنُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا (۱۸:۷۱)
بیرون آوردن ۱

اِخْرَاجِكُمْ: وَظَهَرُوا اَعْلَى اِخْرَاجِكُمْ (۹:۶۰)
بیرون کردن ۱، بیرون راندن ۳۹، برون کردن ۸۰، بدر کردن ۹۶، یاری کردن ۱۱۱

اِخْرَاجَهُمْ: وَهُوَ يُخْرِجُكُمْ عَلَيْهِمْ اِخْرَاجَهُمْ (۸۵:۲)
بیرون آوردن ۲، بیرون کردن ۱۰، بیرون کردن ۵۵، بیرون کرد^۲ ۵۹، بیرون همی کردید ۸۴، بیرو^۲ کردن ۱۳۰

اُخْرَاكُمُ: يَدْعُوْكُمْ فِيْ اُخْرَاكُمُ (۱۵۳:۳)
وادم^۴ ۱، پس شما ۳، پسترین ۵۷، پس پشت ۶۵، سپس ۸۳، پی ۱۰۲، گروه دیگر ۱۲۷

اُخْرَاهُمْ: قَالَتْ اُخْرِجْنَاهُمْ لَوْلَا اُخْرَاهُمْ رَبَّنَا (۳۸:۷)

۱. ماند: گذاشت.

۲. بیرون کرد/ بیرون کردن معمول بوده است، و امروز هم هست.

۳. بیرو/ بیرون. حذف نون پس از «أ» و «و».

۴. وادم = وا (با) + دُم: دنبال، پشت سر.

۵. وادمیان: بازپسینان.

۶. سپسینان = سپسینان.

* لَوْلَا آخِرَتُنَا: لَوْلَا آخِرَتُنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ (۷۷:۴)

چرا پس نکردی ۱، چرا سپس نداشتی ۲، چرا زمان ندادی ۲۷، چرا پس نیفکندی ۴۸، چرا بازپس نداشتی ۵۲، چرا روزگار ندادی ۶۷، چرا بازپس نماندی ۸۲، چرا بازپس نگذاشتی ۱۱۱

آخِرَتِنِي: لَوْلَا آخِرَتِنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ (۱۰:۶۳)

بازپس گذاشتی ۳، زمان دادی ۳۰، پس داشتی ۳۹، پس گذاشتی ۸۰، سپس گذاشتی ۹۱، بازپس داری ۱۱۴، بازپس گذاری ۱۱۹، پس افکندی ۱۳۶

* لَوْلَا آخِرَتِنِي: لَوْلَا آخِرَتِنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ (۱۰:۶۳)

چرا پس نکردی ۱، چرا ندادی زمان ۴۱، چرا بازپس نداشتی ۴۲، چرا زمان ندادی ۵۶، چرا نیفکندی ۱۰۲، چرا بازپس نیفکندی ۱۰۳، چرا واپس نداری تو ۱۱۳، چرا بازپس نگذاشتی ۱۲۱

أَخْرَجَ: وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

بررویندید ۱۰، بیرون آرد ۴۰، بیرون آورد ۶۰، بیرون آمد ۹۹

~: كَمَا أَخْرَجَ آبُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ (۲۷:۷)

بیرون آورد ۱، بیرون آوگند ۱۰

~: قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ (۳۲:۷)

بیرون آورد ۱۰، بیرون آورده است ۶۲، پیدا گردانید ۱۰۴

~: فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌّ (۸۸:۲۰)

در آورد ۹۶

~: إِذَا أَخْرَجَ بِكَدِّهِ لَمْ يَكْدِرْهَا (۴۰:۲۴)

بیرون کند ۲۴، بیرون کشد ۳۰، بیرون آرد ۶۱، بیران^۱ آرد ۹۵

~: فِي الْبَيْتِ كَرِجَ أَخْرَجَ سَطْعَهُ فَتَارَهُ (۲۹:۴۸)

بیرون آرد ۶

~: هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ (۲:۵۹)

بیرون کرد ۱، آواره کرد ۵۰، بیرون آوردند ۶۱

أَخْرَجَ: أَنْتَ أَخْرَجَ قَوْمَكَ (۵:۱۴)

بیرون آر ۱، بیرون آور ۲۴، بیرون کن ۵۶، بیرون آر تو ۶۱

أَخْرَجَ: أَوْدَامًا مِثْلَ سَوْفٍ أَخْرَجَ حَيًّا (۶۶:۱۹)

بیرون آورده شم ۱، مرا بیرون آرند ۲، بیرون آرند مرا ۵۳، بیرون آمده باشم ۵۶

~: أَعِدَّانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ (۱۷:۴۶)

بیرون کرده شم ۱، بیرون آورده شوم ۳، بیرون شوم ۲۲، بیرون آرندم ۵۶، بیرون آوردند مرا ۱۳۸

أَخْرَجَ: فَأَخْرَجَ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ (۱۳:۷)

بیرون شه^۲ ۱، بیرون رو ۳، بیرون شو ۶۸، بدر رو ۹۶، بیرون آی ۱۰۴

~: قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُورًا (۱۸:۷)

بیرون شو تو ۶۱

~: وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ (۳۱:۱۲)

بیرون آی ۳، بیرون آی ۵۵

~: فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَاؤُكَ رَجِيمًا (۳۴:۱۵)

بیرون شو ۲، بیرون^۳ ۵۳، بیرون روتو ۶۱، بیرون برو ۹۲

~: فَأَخْرَجَ إِلَيْكَ مِنَ النَّصِيبِ (۲۰:۲۸)

بیرون روان^۴ ۹۲

~: قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَاؤُكَ رَجِيمًا (۷۷:۳۸)

۱. بیران / بیرون (؟).

۲. بیرون شه / بیرون شو.

۳. در متن اصلی چنین است، بدون جزء فعلی.

۴. کذا در متن اصلی.

بیرو^۱ شو ۱۳۰

أَخْرَجَتْ: وَأَخْرَجَتْ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (۲:۹۹)

بیرون افکند ۳۹، بیرون رود ۸۷، بیرون آرد ۱۱۴،
بیرون فکند ۱۳۴، بیرون اندازد ۱۳۸

أَخْرَجَتْ: أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ (۱۱۰:۳)

بیرون آورده شد ۱، بیرون آورده شود ۲،
بیآوردستند ۱۰، بیرون آورند ۲۴، پدید آورند
۲۹، بیآوردستند ۴۰، بیرون آوردند شما را^۲ ۴۱،
بیرون آورده آمد ۵۷، بیرون آوردندشان ۶۱،
بیرون آورده شدید^۲ ۶۳، بیرون آورده
شده اید^۵ ۱۱۱

أَخْرَجْتُكَ: مِّن قَرْنِكَ الَّذِي أَخْرَجْتُكَ (۱۳:۴۷)

بیرون آوردم ۱، بیرون کردند ۳، بیرون کرد ۶،
بیرون کردند ۵۶، بیرون آورد ۹۳، بدر کرد ۹۶،
بیرون گرداند ۱۰۸

أَخْرِجْنُم: لِّئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرِجَنَّكُمْ مَعَكُمْ (۱۱:۵۹)

بیرون شید^۳ ۱، بیرون کنند شما را ۳۰، بیرون
کرده شوید ۳۹، بیرون کنندتان ۴۱، شما را بیرون
کنند ۵۶، برون آورده شوید ۸۰، بیرون آرندتان
۸۱، بدر کنند شما را ۹۶، بیرون آورده شوید ۱۱۴،
بیرون شوید ۱۳۶

أَخْرَجَكَ: كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ (۵:۸)

بیرون آورد ۱، بیرون آوردت ۳، بیرون برد ۲۹

أَخْرَجَكُمْ: أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بَطُونٍ أَمْهَنَكُمْ (۷۸:۱۶)

بیرون آرد ۲، بیرون آورد ۵۳، بیرون گردانید ۶۱،
بیرون بکرد ۶۳

أَخْرَجْنَا: وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ (۲۶۷:۲)

بیرون آوردیم ۱، بیرون آوردستیم ۱۰، برویانیدیم
۳۰، بیرون آوردم^۱ ۳۶، ما بیرون آوردیم ۵۷،
بیرون آوردیم ما ۶۱، بیرون آورده ایم ۶۲،
برآوردستیم ۶۳، بیرون آورده ایم ما ۹۰،
رویانیده ایم ۱۱۱، بیرون آورده ام^۱ ۱۳۰

~: وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا (۹۹:۶)

برویانیم ما ۵۸، ما بدر آوردیم ۹۶

~: سَقْنَاهُ لِيَكْلَأَ مِنْ ثَمَرِهِ فَأَنْزَلْنَا إِلَيْهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا (۵۷:۷)

بیرون آریم ۱، بیرون آریم ۲۴، برویانیم ۵۸

~: وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَاهُمُ دَابَّةً (۸۲:۲۷)

بیرون آوریم ۵۳

~: أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا (۲۷:۳۵)

بیرون آریم ما ۶۱، بیرون آوریم ما ۱۳۸، بیرون
کردیم ۱۳۹

أَخْرِجْنَا: رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ (۷۵:۴)

بیرون آر ۱ و ۱۱۴، بیرون بر ۲، بیرون بر او^۵ برهان
۱۰

~: رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ (۱۰۷:۲۳)

بیرون هیل^۱ ۱، بیرون آور ۸۹، بیرون بر ۹۳،
بیرون آر ۱۰۸

أَخْرِجْنَا: وَقَدْ أَخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا (۲۴۶:۲)

بیرون کرده شدیم، بیرون کردند ما را ۲، بیرون
آورده شدیم ۳، ما را بیرون کردستند ۱۰، بیرون
کرده شدیم ۵۶، بیرون آورده شدیم ما ۶۱، ما را

۱. بیرو / بیرون.

۲. به اعتبار «كُنْتُمْ» به صورت خطابی هم می تواند معنی شود.

۳. شید / شوید.

۴. ترجمه متکلم مع الغير به متکلم وحده، در این قرآنها معمول است، بخصوص وقتی فاعل فعل خداوند باشد.

۵. او: و، حرف عطف.

۶. هیل / هیل، فعل امر از هیلدن.

شدند ۱۲۵

~: الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ (۴۰:۲۲)
بیرون کردند ایشانرا ۱۰۰، بیرون کرده شدند ۱۱۱

~: أَلَمْ يَجْعَلِ الَّذِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ (۸:۵۹)
بیرون رانده شدند ۳۹، آواره کرده شده اند ۵۰،
بیرون کرده شده اند ۱۰۳

~: لَنْ أَخْرَجُوا وَلَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ (۱۲:۵۹)
آواره کرده شوند ۵۰، بیرون کنند شما را ۵۶،
بیرون کنند ۶۱، بیرون آورده شوند ۸۰، بیرون
کرده شوند ۱۰۳

أَخْرَجُوا: أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ (۶۶:۴)
بیرون شید ۱، بیرون رویت ۳، بیرون شوید ۱۰،
بیرون شوی ۲۴، بیرون روید ۴۲، بیرون آید ۵۸،
بیرون روید ۹۰، بیرون آیت ۹۷

أَخْرَجُوهُمْ: وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ (۱۹۱:۲)
بیرون کردند ۲، بیرون کرده اند ۲۹، بیرون کردن
۴۰ و ۵۲، بیرون کردند ۴۲، بیرون آرد ۷۵
بیرون کردید ۸۲، بیرون کردند تانرا ۹۰، بیرون
کردند ۱۱۴

~: وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ (۹:۶۰)
بیرون راندند ۳۹، بیرون کردند شما را ۶۴

أَخْرَجُوهُمْ: وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ (۱۹۱:۲)
بیرون کنید ۱۰، بیرون کنید ۳۰، بیرون کنید ۹۰
و ۱۰۳، بیرونشان کنید ۱۲۲

~: أَنْ قَالُوا أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ (۸۲:۷)
بیرون کنید ۱، بیرون کن ۸۸

أَخْرَجْنَا: وَلَئِنْ أَخْرَأْنَاهُمْ الْعَذَابَ (۸:۱۱)
پس کنیم ۱، باز پس افکنیم ۳، واپس افکنیم ۲۴،
باز داریم ما ۲۷، واپس داریم ما ۲۹، پس داریم
۳۶، باز بریم ۳۸، واپس کردیم ۴۱، واپس داریم

بیرون کرده اند ۶۳، بیرون آمدیم ما ۶۹، بیرون
کرده شدیم ما ۹۰، بیرون کردند ۱۳۸

فَأَخْرَجْنَاهُمْ: فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷:۲۶)
بیرون آوردیم ۱، بیرون کردیم ۵۳، بیرون آوردیم
۱۱۴

أَخْرَجْنِي: أَخْرَجْنِي مِنَ السِّجْنِ (۱۰۰:۱۲)
بیرون آورد ۲، بر آورد ۷ مکرر

أَخْرَجْنِي: وَأَخْرَجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ (۸۰:۱۷)
بیرون کن ۱، بیرون آر ۲، بیرون ار ۵۳

أَخْرَجَهُ: فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ (۴۰:۹)
بیرون کردند ۱، خواستند بیرون کردن ۱۰، بیرون
کردند ۵۵، بیرون آوردند ۱۲۴

فَأَخْرَجَهُمَا: فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا (۳۶:۲)
بیرون آورد ۳، بیرون کرد ۱۰، بدر کرد ۳۴، بیرون
آورد ۵۵، بیرون آورد ۸۲، بیرون افکند ۸۸،
بیرون آوردیم شانرا ۹۰

أَخْرَجُوا: أَيْدِيَهُمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَهُمْ (۹۳:۶)
بیرون کنید ۱، بیرون کشید ۹، بیرون دهید ۱۰،
بیرون آید ۳۶، بیرون برید ۴۲، بدر دهید ۹۶،
بیرون فرستید ۱۰۴، بیرون آورد ۱۱۱، جان بدهید
۱۳۶

~: إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ (۵۶:۲۷)
آواره سازید ۱۳۲

أَخْرَجُوا: قَالَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرَجُوا (۱۹۵:۳)
بیرون کردند شان ۲، بیرون آورده شدند ۳، بیرون
کردند شان ۱۰، بیرون کرده شدند ۳۹، بیرون
آوردند ۵۲، بیرون کردند ایشانرا ۵۳، ایشان را
بدر کردند ۹۶، بیرون کرده شدند ۹۷، بیرون
کردید ایشانرا ۱۰۴، آواره شدند ۱۲۲، بیرون

~: أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّرَازِرَةً (۵۳:۳۸)
تنی دیگر ۸۷

أَخْرَجَ: وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ (۴۱:۱۶)
خوارتر ۱، سخت تر و رسواتر ۲، سخت تر ۲۴، بتر
۲۹، رسواتر ۳۶، ناخوش تر ۵۸، رسوا کننده تر ۶۴،
رسواتر و خوارتر ۶۵، رسوا کننده ۹۰، خارمنده تر
۱۰۴، سخت رسواتر ۱۰۸، خوارمند تر ۱۲۲، دشوارتر
۱۲۴، خارتر ۱۲۹

أَخْرَجَتْهُ: مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ (۳:۱۹۲)
خوار کردی ۱، نفرین کرده باشی ۲، رسوا کردی
۳، خوار کرده باشی ۲۴، خوار بکرده باشی ۲۹،
رسوا کنی ۳۰، رسوا کرده ۳۶، رسوا کرده باشی
۴۲، رسوا کنی ۵۵، خوار کردی تو ۵۷، خوار و
رسوا کردی ۵۸، خوار کرده باشی تو ۶۳، رسوا و
خوار کرد ۶۷، خواری کردی ۹۲، بنفرین کرده
باشی ۹۴، رسوا گردانیده باشی ۱۰۰، دور
گردانیدی ۱۰۴، رسوا گردانیدی ۱۱۶، رسوا
کردی تو ۱۲۴، رسوا کرده باشی ۱۲۶، رسوا
کرده ۱۲۷

آخَسُوا: قَالَ آخَسُوا فِيهَا وَلَا تَكَلِّمُونِ (۲۳:۱۰۸)

بدوارید^۱ ۱، دور شویت ۳، خوار باشید و رانده ۲۴،
اندر آرند ۳۰، دور شوید خوار و رانده ۳۴، خوار
باشید ۳۶، خاموش باشید ۳۹ و ۱۳۳، گنگ شوید
۴۱، برانید سگانرا ۴۲، دور شوید ۵۱،
بدوارید^۲ ۵۳، دور شوید و خوار ۵۴، دور باشید
۶۴، در شوید ۷۶، دور باشید ۷۷، دور در شوید
۷۹ و ۸۹ در شویت ۹۱، دور گردید ۹۴، نومید
باشید ۱۰۰، دور در روید ۱۱۷

الْأَخْسَرُونَ: فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ (۱۱:۲۲)

زیان کر^۳ تران ۱، زیان کارترین ۲، زیان کارتران
۳، زیان کار ۲۴، زیانکاران ۵۶، زیان کارترینان

۵۲، بازپس بودیم ۵۳، باسپس افکنیم ۵۵،
بازداریم ۵۶، بازپس داریم ۵۷، بازپس دادیم ۵۷،
بازگردانیم ما ۵۸، زمان دهیم ما ۶۱، بازپس
افکنیم ۶۲، پستر داریم ۶۴، واپس داریم ۶۵،
سپس تر داریم ۸۳، بازپس آریم ما ۹۲، باپس
داشتمانی ۹۵، سپس داریم ۹۶، بازپس داریم ما
۱۰۴، واپس رویم ۱۱۴، سپس اندازیم ۱۲۸

أَخْرَجْنَا: رَبَّنَا أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ (۱۴:۴۴)

پس کن ۱، سپس تر دار ۲، بازپس افکن ۳، زمان
ده ۲۴، واپس دار ۳۸ و ۷۹، بازپس دار ۴۲ و ۱۲۴،
باپس دار ۴۸، درنگ ده ۴۹، باسپس افکن ۵۵،
بازگذار ۵۹، باسپس افکن ۸۰ و ۹۱، پس دار ۹۶،
ازپس دار ۱۲۸

أُخْرَى: فَتَذَكَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَىٰ (۲:۲۸۲)

دیگر ۱، دیگری ۳، آن دگر ۶۰

~: سَبِيلَ اللَّهِ وَالْآخِرَىٰ كَأَفْرَةٍ (۳:۱۳)
دیگرانی ۱، دیگران ۴۰، دگر ۹۷

~: وَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّرَازِرَةً (۶:۱۶۴)

دیگری ۱، کسی دیگر ۵۲

~: وَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّرَازِرَةً (۱۷:۱۵)

دیگر کس ۱۲۵

~: ثُمَّ تَفْخَفُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يُنْظَرُونَ (۳۹:۶۸)

دیگر بار ۱، دیگر باره ۳۰، باری دیگر ۹۱، یکبار
دیگر ۱۳۸

~: فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ (۹:۴۹)

آن دیگر ۹۱، یکی دیگر ۱۱۴

~: وَمَنْوَةُ الثَّلَاثَةِ الْآخِرَىٰ (۵۳:۲۰)

واپس تر ۸۶، فروتر - دیگر - واپستر - خوارتر ۱۰۹

۱. رسوا کرده / رسوا کرده ای.

۲. بدوارید: خوار شوید، دور باشید.

۳. زیان کر / زیانکار، زیانگر هم می تواند خواند، مثل توانگر.

گناه کنیم ما ۶۱، گناه کردیم ما ۱۰۰، گناه کنیم
بی آهنگ گناه ۱۰۹

وَأَخْفِضْ: وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (۸۸:۱۵)
فرودار ۱، نرمی و چربی کن ۲۴، فروگذار ۴۱،
فروگیر ۵۳، فرودار ۵۵، باز برار ۵۷، بگستران ۶۴،
بگستر ۶۵، نرم سار باش ۷۱، درگیر ۸۸، نرم کن
۹۹، نرمی و جرب زبانی کن ۱۳۶

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ (۲۴:۱۷)
بگستر ۲۱، نرمی کن ۲۴، فروار ۳۴، فرونه ۴۲،
فروار ۵۳، فروتن باش ۵۶، فروگستر ۶۱،
بگستران ۷۹، پست کن ۱۳۶

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ أَنْتَ (۲۱۵:۲۶)
فراهم کن ۲، فرود آر ۳، نرم دار ۲۴، فروتنی^۱ کن
۳۰، فرو بر ۴۶، فرودار بفروتنی ۴۷، فروتنی کن و
در برخورد گیر ۵۸، نرم بکن ۶۲، فرود تنی کن
۷۴، فرود کن ۸۷، فرود آر و پست کن ۱۰۹،
فراگیر - بگستران ۱۱۱، بنه ۱۱۹، فروتنی و مهربانی
نمای ۱۲۲، فراگیر ۱۲۳

وَأَخْفَى: فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الْسِرَّ وَخَفَى (۷:۲۰)
پنهان^۲ تر ۱، پوشیده ۳، آشکارا^۳ ۲۴، پوشیده تر ۳۶،
نهان تر ۳۹، نهان نهان ۴۱، نهان ۷۲، نهانی تر ۱۲۲،
نهانتر ۱۲۹

أَخْفَى: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ (۱۷:۳۲)
پنهان^۲ کرده شاهد^۱ ۱، پنهان کرده شد ۳، پنهان
کردند ۳۰، پوشیده کند ۴۳، ببوشیدند ۵۶،
پوشیده است ۷۶، پنهان کرده شده است ۸۹

۶۳، زیان کارتر ۷۶، زیان کارتر از همه زیان
کاران ۱۱۶، زیانکارتران ۱۲۲

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ (۵:۲۷)
زیان کستران ۱، زیان کاران ۳، زیان زدگان
۳۶، زیان کارترینان ۷۹ و ۱۰۶

الْآخَسِرِينَ: قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْآخَسِرِينَ أَعْمَلًا (۱۰۳:۱۸)
زیان کستران ۱، زیان کارتر ۲۴، زیان کارترینان
۴۲ و ۷۹، زیان کارترین و خاکسارترین ۴۴، زیان
کارترین ۵۳، زیانکارتران ۶۴، زیانکارتر ۷۴، زیان
کارترین ۷۶، زیان زده ترین ۱۲۱

وَأَرَادُوا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْآخَسِرِينَ (۷۰:۲۱)
زیان کاران ۱۲، زیانکاران ۵۶، زیان زدگان ۶۴،
زیان کاران و فروتران ۷۲، زیان کارترینان ۸۹

وَأَخْشَوْا: وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ (۳۳:۳۱)
بترسید ۱، بشکوهید ۶۴

وَأَخْشَوْنَ: فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ (۳:۵)
بترسید ۱۰، ترسید از من ۷۰، بترسید ۱۰۴

وَأَخْشَوْنِي: فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي (۱۵۰:۲)
بترسیت ۳، ترسید ۱۰، بترسی ۱۲۹

فَاخْشَوْهُمْ: قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ (۱۷۳:۳)
بترسید ۱ و ۵۶ و ۵۷، بترسی^۱ ۲۴، می بترسید ۸۸،
بترسان ۱۱۶، شما بترسید ۱۱۲

الْأَخْضَرِ: مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا (۸۰:۳۶)
سوز^۲ ۱، سبز ۳

أَخْطَاْنَا: إِن تَسِينَا أَوْ أَخْطَاْنَا (۲۸۶:۲)

۱. بترسی / بترسید.

۲. سوز / سبز.

۳. فروتنی / فروتنی.

۴. پنهان / پنهان.

۵. این معنی محل تأمل و تردید است (؟).

۶. شهد / شود.

أَخْلَدَهُ: يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ. (٣:١٠٤)

جاودانه گرداند ۲، جاوید بماند ۲۴، جاوید کند
۳۹، جاوید گرداند ۴۱، جاویدش گرداند ۴۱،
جاوید بدارد ۵۱، جاودان دارد ۵۲، جاوید گذارد
۶۷، و ۷۹، جاودان گرداند ۸۸، جاوید باشد ۹۶،
همیشه خواهد بود ۱۰۰، جاوید کرد ۱۱۴، جاوید
سازد ۱۳۰، جاودانی میگرداند ۱۳۴، همیشه باشد
۱۳۶، جاودانه گذارد ۱۳۹

أَخْلَصْنَاهُمْ: إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى (٤٦: ٣٨)

۱، یکتاه گردانیدیم ۲، بی آمیغ
کردیم ۳، پاکیزه کردیم ۴۲، برگزیدیم ۲۴،
پاکیزه کردیم ۳۸، پاک و یک دل کردیم ۴۱، ما
برگزیدیم ۵۳، ویژه کردیم ۵۶، برگزیم ما ۶۴،
یکتا کردیم ما ۶۹، ویژه کردیم ۸۰، برهانیدیم
۸۱، گزیدیم ما ۱۲۴

أَخْلَصُوا: وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ، وَأَخْلَصُوا دِيْنَهُمْ (١٤٦: ٤)
 یکتاه گردانند ۲، بی آمیخ کردند ۳، پاکیزه
 کنند ۱۰، پاکیزه کردند ۲۷، یکتا کنند ۳۱، پاک
 کردند ۴۱، یکتا گردانند ۴۲، یکتا کردند ۶۱،
 یک تا کردند ۷۵، یکتا گردانید ۷۸ و ۱۲۵، یک
 تا گردانند ۸۲، یک تا گردانند ۸۳، یکبار
 کردند ۹۴، ویژه کردند ۹۵، نیکو کردند ۹۷

فَاخْلَعْ: اِنِّیْ اَنَارُبُکَ فَاخْلَعْ نَعْلَیْکَ (۱۲:۲۰)

بیرون کن ۱، بکن ۲۹، بیرون انداز ۳۹، بیرون
کش ۶۱، بکش ۶۵، ازبای بیرون کن ۷۹، بیرون
آر ۸۲، بیاخ ۹۵^۷، بینداز ۹۶، بکن و بیفکن ۱۱۱،
بیفکن ۱۱۶، بیرون بکن ۱۲۲، برآر ۱۲۳

پوشیده کرده شد ۹۱، ماخت^۱ شده است ۹۲، پنهان داشته شده است ۱۰۳، پنهان داده شده است ۱۱۱، پوشیده شد ۱۱۴، پنهان کرده اند ۱۳۸

أَخْفَيْتُمْ: وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُ (١:٦٠)

پنهام کردی^{۱۲}، پنهان کرده اید^۲، پنهان داشتیت^۳، پنهان داشتید^{۳۰}، پوشیده^{۳۹}، پنهان می داشتیت^{۴۱}، باز پوشید^{۴۲}، پنهان می کنید^{۴۹}، نهان کردید^{۵۶}، پوشیده می شوید^{۶۱}، نهان دارید^{۶۴}، پنهان کنید^{۸۱}، نهان می دارید^{۸۷}، پنهان کردید شما^{۸۹}، پوشیدید^{۹۶}، نهان کردید شما^{۱۱۳}، نهان دارید^{۱۳۶}

أُخْفِيهَا: أَخْفَيْهَا التَّجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى (١٥:٢٠)

اشکرا^۳ کنم، ۱، پنهان دارم - بُوشیده کنم، ۲، پنهان دارم، ۳۰، نهان دارم، ۳۸، پنهان داریم^۴، ۴۳، پیدا کنم، ۵۲، پنهان کنم، ۵۶، بوشیده کنم، ۶۱، بوشیده دارم، ۶۲، واپوشانم از خود، ۷۹، پنهان دارم ورا، ۱۰۸، واپوشانم، ۱۱۳، پنهان کنیمش، ۱۱۴، پنهان داشته ایم^۴، ۱۳۵

الْأَخِلَاءُ: الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ

أَخْلَدَ: وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ (١٧٦:٧)

بگشت ۱، آرام گرفت ۳، دل واپوست و دیش
 یارامید ۱۰، پهل و انهاد ۲۷، واجسپید ۲۹، ییارامید
 ۳۵، جاودان ۴۱، آرام گرفت ۵۵، اومید کرد ۸۵،
 یگرء اینست ۹۴، بگریاست ۹۶، جاوید بود ۱۰۰،
 یشت باز نهاد ۱۱۲

۱. کذا در متن اصلی (؟).

۲. کردی / کردید.

۳. اشکرا / آشکارا.

۴. ترجمه فعل متکلم وحده به متکلم مع الغير بی سابقه نیست.

۵. کذا، عین ضبط متن.

۶. در متن اصلی نقطه ندارد، به قرینه ۲۹ و ۹۴ در همین واژه، بدین صورت خوانده شد. گرایستن: میل کردن، چسبیدن.

۷. فعال امر از آهختن: بیرون آوردن، بیرون کشیدن.

- فَأَخْلَقْتُمْ: وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَقْتُكُمْ (۲۲:۱۴) واپس انداختم ۱۱۴
- أَخْلَفْنِي: أَخْلَفْنِي فِي قَوْلِي وَأَصْلَحَ (۱۴۲:۷) پس نشین باش ۱۰۹، جانشین باش ۱۲۲
- * أَخْلَفْنِي: لِأَخِيهِ هَنُوتُ أَخْلَفْنِي (۱۴۲:۷) بر جای من باشی ۲۹، پس من بجای من باست ۳۵، پس من نگاهبانی کن ۴۱
- أَخْلَفُوا: بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ (۷۷:۹) کردند ۵۵
- * مَا أَخْلَفُوا: بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ (۷۷:۹) آنچه کردند ۵۵
- أَخْلَقُ: أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ (۴۹:۳) اندازه می کنم ۳، بنگارم ۱۰ و ۳۶، اندازه کنم ۲۷، می آفرینم ۴۱، بیافرینم ۵۷، می سازم ۵۸، آفرینم ۶۱، بکنم ۶۲ و ۱۳۸، بسازم ۶۳، پیدا آرم ۷۶، سازم ۹۲، راست کنم ۱۰۲، میسازم ۱۱۱، پیدا میکنم ۱۲۳، آفریدم ۱۲۴
- * لَمْ أَخْنُ: لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخْنُ بِالْغَيْبِ (۵۲:۱۲) ناراستی نکردم ۳
- أَخَوَانُكُمْ: وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ (۲۳:۴) خواهران ۱، خواهران ۲، همشیرها ۱۲۶
- : أَوْبُوتُ أَخَوَاتِكُمْ أَوْبُوتُ (۶۱:۲۴) خواهران ۵۱، خواهرها ۱۳۶
- أَخَوَاتُكُمْ: أَوْبُوتُ أَخَوَاتِكُمْ (۶۱:۲۴) خیالان ۱، برادران مادران ۲ و ۱۱۴، برادران مادر ۳، برادر مادر ۶۱، نیایگان ۷۸، نیاکان ۹۲
- إِخْوَانُ: إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ (۲۷:۱۷)
- ایاران ۱، یاران ۳، برادران ۸
- : وَوَعَدْتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ لُوطِ (۱۳:۵۰) همشیرها ۶۷
- إِخْوَانًا: فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا (۱۰۳:۳) برادران ۵۵، برادران و دوستان ۵۸، برادران ۶۲
- إِخْوَانُكُمْ: وَإِنْ تَحَايَطُواهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ (۲۲:۲) برادران ۱ و ۳، برادران ۵۵
- : فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ (۵:۳۳) برادران ۵۸
- إِخْوَانًا: رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا (۱۰:۵۹) هم پدران ۱
- إِخْوَانِيَهُمْ: وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِيَهُمْ (۸۷:۹) برادران ۵۳، بدران ۶۳، برادران ۱۱۴
- : وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا (۱۸:۳۳) برادر ۶۱
- إِخْوَةٌ: فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلْيَأْتِهِ السُّدُسُ (۱۱:۴) برادر ۱، خواهر ۱۱۹
- : وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا (۱۷۶:۴) برادران ۱، برادران و خواهران ۱۰ و ۲۹، برادر آن ۹۴
- : وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا (۵۸:۱۲) برادران ۵۵
- : إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ (۱۰:۴۹) بیادران ۹۲
- إِخْوَتِكَ: لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ عَلَى إِخْوَتِكَ (۵:۱۲) برادران ۱ و ۵۳، برادران ۵۵

۱. این معنی از ظاهر لفظ قدری به دور می نماید.

۲. بدران / برادران.

۳. بیادران / برادران.

۱۱۶، بهترینان ۱۳۰، بند گان ۱۳۲	(۷:۱۲) إِخْوَانِهِ: لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَانِهِ	بیا دران ۹۲
~: وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ (۴۸:۳۸)	(۱۰۰:۱۲) إِخْوَانِي: الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَانِي	برادر ۵
بر گزید گان ۶۱، بهینان - گزید گان ۱۰۹، نیکوان ۱۱۱، پیشترینان ۱۱۳	(۶۹:۱۲) أَخْوَاكَ: إِنِّي أَنَا أَخْوَاكَ فَلَا تَبْتَئِسْ	بیادر ^۱ ۹۲، برادر ۹۴
أَخِيهِ: فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ (۳۰:۵)	~: إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۰۶:۲۶)	هم شهری ۴۶، برادر - هم شهری ۱۲۴
بذادر ^۲ ۸۸	~: إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۲۴:۲۶)	هم شهری ۴۶
~: لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلَفَنِي فِي قَوْمِي (۱۴۲:۷)	~: إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۴۲:۲۶)	برادر ۱۱۴
برادر ۶۱	~: إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱:۲۶)	هم تباران ۱۲۸
~: جَعَلَ السَّيْفَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ (۷۰:۱۲)	أَخَوَيْكُمْ: فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ (۱۰:۴۹)	دو برادر ۳، برادران ۶، بیادران ۹۲، دو برادران ۹۶
~: ثُمَّ اسْتَخَرَجَهُمَا مِنْ عَمَاءِ أَخِيهِ (۷۶:۱۲)	أَخِي: قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا (۱۵۱:۷)	بذادر ۶۳، بیادر ۹۲
برادر ۲۴	~: وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا (۳۴:۲۸)	برادر ۵۶
~: يَوْمَ يُفْرَأُ الزُّمْرُ مِنْ أَخِيهِ (۳۴:۸۰)	~: وَلَهُمْ عِنْدَ الْإِمْنِ الْمُسْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ (۴۷:۳۸)	نیک تران ۱، گزید گان ۲۲، بهتران ۲۹، نیکترینان ۳۸، نیک مردان ۶۴، نیکمردان ۶۷، نیکوکاران ۱۰۰، نیکان ۱۰۴، بهترینان ۱۱۳، بسیار نیکوکاران ۱۱۶
بیادر ۹۲	أَذَاءٌ: وَأَذَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ (۱۷۸:۲)	
بزرگ ۱، شگرف ۳۶، سخت زشت و بد ۴۱، ناشناخت ۵۸، ناشناخته ۷۲، شگفت و بزرگ ۷۷، شگفت ۸۰، ناخوب ۹۴، سهمگین ۱۰۲، بزرگ و ناشایست ۱۰۹، زشت ۱۲۳، گران ۱۳۲	دهند ^۳ ۲۴، دادن ۲۹، بخشودن ۵۳، گزاردن ۵۵، گزاردن باید ۸۲، لذاردی اس از کشنده ^۴ ۹۱، گز آردن ۹۴، گزاردن ^۵ ۱۰۲	
فَادَارَاتُمْ: وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادَارَاتُمْ فِيهَا (۷۲:۲)	دو گروهی کردید ۱۰، دو گروهی کردید ۴۰، در	

۱. بیادر / برادر.

۲. بذادر / بیادر، برادر.

۳. مصدر به ضرورت جمله فعل معنی شده است.

۴. شاید، گزاردی است از کشنده (؟).

۵. گزاردن / گزاردن.

افتید شما ۴۳، نگاه داشتید ۹۰، از خود دور کردید ۹۸، نساختید با یکدیگر ۱۰۹

أَذَارَكَ: بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ (۶۶:۲۷)
در رسید ۱، پیایی شد ۳، در رسیده بودی ۲۴، برسد و اندر یابد ۳۰، فرارسد ۳۴، فراهم شد ۳۹، دریافت ۴۳، فرار رسیده است ۴۷، گرد آید ۵۲، فرارسید ۶۲، دریابد ۹۲، دریافته است ۱۰۲، رسیده است ۱۱۱، بیا می شود ۱۱۳، نیک رسیده است ۱۱۶، برسد ۱۲۹، بر رسیده است ۱۳۸، اندر رسید ۱۳۹

أَذَارَكُوا: حَقَّ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا (۳۸:۷)
در رسند ۱، در رسند یک بدیگر ۲، در رسند بیکدیگر ۳ و ۵۵، اندر یک دیگر رسند ۱۰ و ۴۵، گرد آیند ۲۴، در یکدیگر رسند ۲۹، در رسند یکدیگر را ۴۲، فراهم رسند ۵۳ و ۶۸، اندر رسند ۵۶، هم بیکدیگر رسند ۶۷، اندر رسند یک بدیگر ۸۳، فرا یکدیگر رسند ۸۵، بیکدیگر رسند ۹۴، در روند ۱۰۰، گرفتار شوند ۱۰۳، بیکدیگر رسند ۱۰۴، فرا یکدیگر رسیدند ۱۰۶، بهم در رسیدند ۱۱۲، در رسیدند ۱۱۴، در یکدیگر رسیدند ۱۲۱، دریابند یکدیگر را ۱۲۲

أَذْبَارَ: وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ يُولُوكُمْ الْأَذْبَارَ (۱۱۱:۳)
پشته ۱، پشته ها ۲۹، پشته ۱۰۰، پشت بر کردگان ۱۱۴، پشت ۱۲۸

~: فَلَا تُولُوهُمْ إِلَّا الذُّبَارَ (۱۵:۸)
پشته ۱، پشته ها ۲، پشته ۹۰، پشت دهند گان ۱۱۴

~: اللَّهُ مِنْ قَبْلِ لَا يُولُونَ إِلَّا الذُّبَارَ (۱۵:۳۳)
پشته ۲، سپهها ۳۰، بیها ۹۴، واپس ۱۰۵

~: وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْبَارَ (۲۲:۴۸)
پشته ۲، باز پس ۱۷، پس پشته ۵۲
~: وَمِنْ أَلِيلٍ فَسَيَحُهُ وَأَذْبَارَ الشُّجُودِ (۴۰:۵۰)

پسها ۱، پس ۱۷، سپس ۳۰، از پس ۵۱
* لَوَلَّوْا إِلَّا الذُّبَارَ: الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا إِلَّا الذُّبَارَ (۲۲:۴۸)
گریزان شدند ۱۲۲

إِذْ بَارَ: وَمِنْ أَلِيلٍ فَسَيَحُهُ وَأَذْبَارَ الشُّجُودِ (۴۹:۵۲)
و از گشتن ۱، فرو رفتن ۳، از پس فرو شدن ۴۲، باز گشتن ۶۱، واپس شدن ۶۵، پس گشتن ۶۷، پس باز آمدن ۶۹، فرو شدن ۱۰۲، پسها ۱۰۹، برگردیدن ۱۳۶

أَذْبَارِكُمْ: وَلَا تَزِدُْوا عَلَى أَذْبَارِكُمْ (۲۱:۵)
پسها ۱، باشنها ۲، پی ۵۸، پی پایها ۱۰۰، پشته ۱۰۷

أَذْبَارِهِمْ: يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ (۵۰:۸)
پشته ۲، پس ها ۴۹، پسها ۱۲۱

~: يَا أَهْلِكَ يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَأَتَّبِعْ أَذْبَارَهُمْ (۶۵:۱۵)
پس پشت ۷۲، پس نشستها ۱۲۱

~: وَلَوْ عَلَى أَذْبَارِهِمْ نُفُورًا (۴۶:۱۷)
باشنها ۸، پشته ۵۳

~: إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ (۲۵:۴۷)
پشته ۳، و از گشتن ۶، پی ها ۵۲، فرو شدن ۵۷، واپسها ۶۱

~: يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ (۲۷:۴۷)
پشته ۲۴، پس گردن ۱۳۶

أَذْبَرِ: تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى (۱۷:۷۰)
واپس شد ۱، روی گردانید ۱۰۴

~: ثُمَّ أَدْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا (۲۳:۷۴)
پشت بر کرد ۷۹

~: ثُمَّ أَدْبَرَسَعَى (۲۲:۷۹)
و از گشت ۱، روی بگردانید ۶۷، پشت بر کرد ۷۹، باز گشت ۱۳۹

أَدْخِلْ: وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ (۱۲:۲۷)
در کن ۱، در آور ۴۸، درار ۵۸

۵۷، در بریم ۶۰، در آوردیمی ما ۶۱، در آوردمانی ۶۳ و ۷۹، اندر آوردیمی ۸۸، در آریسم ۹۲، اندر آوردیم ۹۴، در بردمانی ۹۵، در آوردیمانی ما ۱۰۴، درمی آوردیم ۱۳۰، در آوریم ما ۱۳۸	أَدْخِلْ: وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ (۱۸۵:۳) در کرده شهد ۱، اندر کردند ۱۰، فرو آرند ۲۴، در آورده شد ۲۷، فرود آرند ۲۹، دربرند ۳۸، در آورده شود ۳۹، اندر کردند ۴۰، اندر آوردند ۵۳، اندر آورده آید ۵۷، در آوردند او را ۶۷، اندر آرند ۹۴، در آرند او را ۱۰۴
~: وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ (۸۶:۲۱) در کردیم ۱، اندر آوردیم ۵۳، در آریسم ما ۵۸، در آوردیم ۱۰۳	~: وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا (۲۳:۱۴) در کرده شند ۱، در آورده شوند ۳، در آوردند ۵، دربرند ۲۹، اندر آرند ۵۳، در آورده شدند ۵۶، در شوند ۵۷، در آورند ۹۳، در آورد ۱۱۲
لَاَدْخِلَنَّاكُمْ: لَاَدْخَلْنَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى (۱۲:۵) در کنم ۱، در آریسم ^۵ هر آینه هر آینه ۳، اندر آرم ^{۱۰} در آرم ۲۷، اندر آرم ۵۷، در آورم ۵۸، اندر آریسم ^۵ ۶۳، هر آینه در آرم ۶۴، اندر آرم ۹۴، در آریسم ^۵ ۱۰۶، دربرم ۱۱۸	أَدْخِلْ: قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ (۲۶:۳۶) در شه ^۱ ۱، اندر رو ۱۸، اندر شو ۳۴، در آی ۳۹، در رو ۱۰۰، در آ ۱۳۳
لَاَدْخِلَنَّهُمْ: وَلَاَدْخَلْنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى (۱۹۵:۳) اندر آرم ۲ و ۹۴، در آرم ^{۱۰} ۱۰، فرآریسم ^۵ ۲۴، در آرم هر آینه هر آینه ۳۰، ۹۸، در آرمشان ۵۲، اندر آریسم ^۵ ۵۳، فرود آرم ۶۲، در آرم ۱۰۵، درمی آوریم ^۵ ۱۲۲	أَدْخُلَا: وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ (۱۰:۶۶) درشید ۱، در شوید ۲۴ و ۷۹، در شوی ^۲ ۲۹، اندر شوید ۳۴، در شویت ۴۱، اندر روید ۵۶، اندر آیت ۶۱، در آیت ۸۰، در روید ۹۲، در آئید ۱۱۱
أَدْخِلْنِي: رَبِّ ادْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ (۸۰:۱۷) اندر آرم ۲، در آرم ۲۴، دربر ۴۲	أَدْخَلْنَا: وَأَدْخَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ (۱۵۱:۷) در کن ۱، فرور آرم ۲۴، فرود آور ۹۳، در آور ۱۰۴ و ۱۱۴، بر آور - اندر آرم ۱۲۷
أَدْخِلْنَهُمْ: رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي (۸:۴۰) درشید ۱، اندر آرم ۱۰۸	أَدْخَلْنَاهُمْ: وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا (۷۵:۲۱) در کردیم ۱، اندر آوردیم ۱۲، در آوردیم ۲۴ و ۱۰۳، اندر آفریدیم ^۳ ۳۰، فرو آوردیم ۳۴، فرود آریسم ۶۷، در آوردیم ما ۱۰۰
أَدْخِلُوا: وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا (۴۶:۴۰) اندر آرم ۲۲، در آرم ۶۷	أَدْخَلْنَاهُمْ: وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ (۶۵:۵) در کردی ایما ^۴ در آریسم ۲۴، در آوردیمی ۲۷، فرود آوردیمی ^۵ ۲۹، اندر آریسم ^۵ ۵۳، اندر آوردمانی

۱. در شه / در شو: در آ، داخل شو.

۲. در شوی / در شوید.

۳. آفریدیم / آوردیم.

۴. در کردی ایما / در کردیم ما.

۵. ترجمه متکلم مع الغير به متکلم وحده و بالعکس بی سابقه نیست، بویژه وقتی فاعل فعل خداوند باشد.

- ~: اَدْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا (۷۶:۴۰)
در شویت ۴۱
- اَدْخُلُوهَا: اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ (۴۶:۱۵)
در شند ۱، درایی^۱ ۲۴، اندر روید ۵۳، در روید ۵۹، بروید ۶۱، در آیت ۷۱، در آید ۱۱۴
- ~: اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ (۳۴:۵۰)
در رو ۶، اندر دوید ۱۷، در شویت ۱۱۴
- اَدْخُلِي: قِيلَ لَهَا اَدْخُلِي الصَّرْحَ (۴۴:۲۷)
در شه^۵ ۱، در رو ۳۹، در شو ۴۱، اندر رو ۴۶، اندر آی ۵۳، در آ ۱۲۲
- ~: فَاَدْخُلِي فِي عِنْدِي (۲۹:۸۹)
در شه^۵ ۱، اندر آی ۳۹، در آی ۴۱، در شو ۷۹
- اَذْرِ: وَلَوْ اَذْرِمَا جَسَادِيَّةَ (۲۶:۶۹)
دانستمی ۸۰
- * لَمْ اَذْرِ: وَلَوْ اَذْرِمَا جَسَادِيَّةَ (۲۶:۶۹)
ندانستمی^۲ ۲، نه دانستم ۳، نه دانستمی ۱۹ و ۸۰، ندانستمی ۲۹، نه دانم ۳۹، نمی یافتم ۸۷، ندانستم ۱۰۰، نمیدانم ۱۲۰، نمیدانستم ۱۳۰
- اَذْرَاكَ: وَمَا اَذْرَكَ مَا لِحَافَةٍ (۳:۶۹)
دانسته کرد ۱، دانی تو ۳، آگاه کرد ۲۹، بیآگاهانیده است ۳۴، دانا کند ۱۳۶
- ~: وَمَا اَذْرَكَ مَا سَقَرٌ (۲۷:۷۴)
دانسته کرد ۱، آگاه کرده است ۲۹، دانا کرد ۱۱۶
- ~: وَمَا اَذْرَكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (۱۴:۷۷)

- اَدْخُلُوا: وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ (۵۸:۲)
اندر شویت ۲، در روید ۴، اندر شید ۱۰، در شویت ۴۲، در آیت ۵۵
- ~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اَدْخُلُوا (۲۰۸:۲)
در آیت ۳، در آید ۲۴، در آیت ۳۰
- ~: وَقُلْنَا لَهُمْ اَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا (۱۵۴:۴)
در شید ۱، در آید ۳۶
- ~: يٰٓقَوْمِ اَدْخُلُوا الْاَرْضَ الْمَقْدَسَةَ (۲۱:۵)
اندر شویت ۴۱
- ~: قَالَ اَدْخُلُوا فِيْ اَمْرِ قَدْ خَلَّتْ (۳۸:۷)
هلا اندر روید ۱۰، اندر شوی^۱ ۵۷، در آید شان ۵۸، در آید شما ۱۰۴
- ~: وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ (۱۶۱:۷)
اندر آیت ۴۱، در روی^۲ ۵۷، در روید ۷۹
- ~: وَاَدْخُلُوا مِنْ ابْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ (۶۷:۱۲)
در شید ۱، در شوی^۱ ۲۴
- ~: وَقَالَ اَدْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ ءَامِنِينَ (۹۹:۱۲)
اندر آید ۲، فرو آی^۳ ۲۴
- ~: قَالَتْ نَمْلَةٌ يٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ اَدْخُلُوا (۱۸:۲۷)
فرو روید ۱۱۶
- ~: فَاَدْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْشَرُوا (۵۳:۳۳)
در آورید ۹۲
- ~: قِيلَ اَدْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا (۷۲:۳۹)

۱. شوی / شوید.

۲. در روی / در روید.

۳. آی / فروآید.

۴. در آیی / در آید.

۵. در شه / در شو.

۶. ترجمه فارسی از نظر صیغه با اصل عربی تطبیق نمی کند.

- ~: فَلَيْلَكُمْ فَادْعُوا وَاسْتَقِمْ كَمَا
همی خوان ۱۶، باز خوان ۵۳ (۱۵:۴۲)
- ~: وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم
بخوانید ۱۰۰ (۶۴:۲۸)
- ~: ادْعُوهُمْ: ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا
بخوان ۲ و ۳ و ۵۲ و ۱۰۵ خوان ۳۰، برخوان ۱۰۰ (۲۶۰:۲)
- ~: ادْعُوا: سَبِيلِي ادْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ (۱۰۸:۱۲)
می خوانم ۱، خوانم ۷ مکرر، همی خوانیم ۵۳،
میخوانم ۱۱۳، همیخوانم ۱۲۹
- ~: إِلَهِهِ ادْعُوا وَإِلَٰهَهُ مَثَابِ
خوانم ۱، خوانم ۲، میخوانم ۶۱ (۳۶:۱۳)
- ~: وَادْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ يَدْعَاءِ (۴۸:۱۹)
بخوانم ۱، بخوانم ۲، بپرستم و بخوانم ۵۸، من
می خوانم و می پرستم ۶۴، می پرستم ۸۶، من
میخوانم ۱۰۰
- ~: قُلْ إِنَّمَا ادْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۲۰:۷۲)
من می خوانم ۶، همی خوانم ۳۰، می پرستم من
۱۱۳
- ~: ادْعُوا: وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ (۲۳:۲)
بخوانید ۲، بخوانید ۱۰، یاری خواهی ۲۴، بخوانیت
۵۵
- ~: ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً (۵۵:۷)
برخوانید ۵۷، بخوانید و بپرستید ۵۸
- ~: قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
برخوانید ۱۰۰ (۱۹۵:۷)
- ~: وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ (۳۸:۱۰)
بخوانید - یاری خواهید ۲، بخوانی^۲ ۲۴، بخاهید
۵۸
- ~: وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا (۱۴:۲۵)
بانگ کنید ۳۹، با خود خوانید ۵۸، بگوید ۶۲
- ~: ادْعُوا: وَلَئِنَّكُمْ لَتَكُونُنَّ أَدْعَاةً
میخوانم ۱، خوانم ۷ مکرر، همی خوانیم ۵۳،
میخوانم ۱۱۳، همیخوانم ۱۲۹
- ~: ادْعُوا: وَلَئِنَّكُمْ لَتَكُونُنَّ أَدْعَاةً
بخوانید ۱، بخوانیت ۳، بپرستید ۷۲، بخوانید ۹۴
به پرستید ۱۰۴
- ~: وَادْعُوا خَوَافًا وَطَمَعًا
بخوانیت ۳ (۵۶:۷)
- ~: وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا
خوانید ۱۰ (۱۸۰:۷)
- * ادْعُوا: وَادْعُوا خَوَافًا وَطَمَعًا
بخوانی تش ۹۱ (۵۶:۷)
- ادْعُوهُمْ: فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ (۱۹۴:۷)
خوانید ۱۰، ۱۱۴، بخوانید تان ۶۱
- ~: ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ (۵:۳۳)
بازخوانید ۱۳۸
- ادْعِيَاءَكُمْ: وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ (۴:۳۳)
پسرخواندگان ۱، پسر خواندگان ۲، پذیرفتگان ۳،
خواندگان ۱۴، خوانندگان ۵۲، پسرخوانده ۶۹،
پسری پذیرفتگان ۸۰، پسرخواندگان تان ۱۱۴، پسر
خواندها ۱۱۶، به پسری پذیرفتگان ۱۲۱
- ادْعِيَاءَهُمْ: حَرِّجْ فِي أَرْوَاحِ أَدْعِيَاءِهِمْ (۳۷:۳۳)
پسرخواندن ۱۷، پسرانی که پسری گرفته باشند
۵۶، پسر خواندگان^۳ ۱۰۲، پسری خواندگان ۱۱۴،
پسرخواندگان ۱۲۵، پسرخواند^۴ ۱۳۸
- ادْفَعْ: ادْفَعْ يَأْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ (۹۶:۲۳)^{*}

۳. خواندگان / خواندگان.

۴. پسرخواند / پسرخوانده.

۱. میخوانم / میخوانم.

۲. بخوانی / بخوانید.

وازکن ۱، دورکن ۳، بازدار ۵۳، بز ۶۱

~ وَلَا السَّيِّئَةُ اَدْفَعُ بِاَلَّتِي هِيَ اَحْسَنُ (۳۴:۴۱)

وازکن ۱، بازدار ۲۴، بده ۴۲، باززن ۶۱، بازار ۶۹، باز آر ۸۱، دورگردان ۱۳۲

اَذْفَعُوا: فَتَبْلُغُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوْ اَدْفَعُوا (۱۶۷:۳)

انبوه کنند ۱، دور کنیت ۳، انبوهی کنید ۱۰، دور کنید ۳۶، بازدارید ۳۸، انبوهی می کنید ۴۰، بازداریت ۴۱، انبوه میدارید ۱۰۶

~: فَإِنْ اَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا اِلَيْهِمْ (۶:۴)

دهید ۱، بدهیت ۳، فرادهید ۱۰، وادهید ۲۴، هادهید ۵۷، فرادهید ۶۲، بسپارید ۶۷، بدهید ۹۷، بازدهید ۱۰۰

اَذْكُرْ: وَاذْكُرْ بَعْدَ اَمْنٍ اَنَا اَنْتُمْ بِتَّوْبِلِهِ (۴۵:۱۲)

ایاد^۱ کرد ۱، یاد آورد ۳، وایاد آمد ۷، مکرر، یاد کرد ۴۱، با یاد آمد ۴۲، یاد آمد ۵۳، یاد آورد ۹۱، با یاد آورد ۱۰۰، با یادش آمد ۱۰۵، یادش آمد ۱۰۶، بیاد آورد ۱۰۹

اَذْلَكَ: قَالَ يَتَّكِدُمْ هَلْ اَذْلَكَ عَلَى شَجَرَةٍ (۱۲۰:۲۰)

راه نمون باشم ۲ و ۱۰۸، ره نمونی کنم ۲۴، راه برم ۳۹، راه نمایم ۵۳، راه نمایی کنم ۶۵، نمایم ۸۷، ره نمایم ۱۰۳

اَذْلَكُمْ: فَقَوْلٌ هَلْ اَذْلَكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ (۴۰:۲۰)

راه نمون باشم ۲، رهنمونی کنم ۴۳، راه نمایم ۵۳، ره نمایم ۱۰۳، راهنمایی کنم ۱۳۲

~: هَلْ اَذْلَكُمْ عَلَى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَكُمْ (۱۲:۲۸)

راه نمونی کنم ۲، من راه نمایم ۲۹، نشان دهم ۴۶، راهنمونی کنم ۴۷، راهنمودم ۸۷، راهنمایم

۹۲، راه نمونی کنیم ۹۸، راه نمایم من ۱۲۴

~: هَلْ اَذْلَكُمْ عَلَى تَحَرُّنٍ تُجِزُّكُمْ مِنْ عِلَاقِ اَلِيمٍ (۱۰:۶۱)

راه نمودنی کنم ۲، راه نمایم ۳ و ۱۱۴، راه نماء باشم ۳۹، نشان دهم ۶۴، راه نمون شوم ۱۰۴

فَاَذْلِي: فَارْسَلُوا وَاِرِدْهُمْ فَاَذْلِي دَلُوهُ (۱۹:۱۲)

فروهیش^۲ ۱، فروهشت ۲، کشید ۱۰، فرو گذاشت ۲۴، فروهشتند ۴۹، فرود گذاشت ۵۸، فرود هشت ۷۲، فرو گذاشت در چاه ۷۹، فرو گذاشت بچاه ۱۰۴، فرو نشست ۱۲۴، فرو کرد ۱۳۶

اَذْنٰی: قَالَ اَقْتَتِدْ لِرَبِّكَ الَّذِي هُوَ اَذْف (۶۱:۲)

کمتر و فروتر ۲، کمتر ۳، بتر ۴، فرومایه تر او^۳ بتر ۱۰، فرومایه تر ۳۶، فروتر ۴۳، نزدیکتر - کمتر ۵۵، بتر و فرومایه تر ۶۷، خوردتر ۹۹، فروتر ۱۰۴، زبونتر ۱۱۶

~: وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَذْفِ الْاَلْتَرَاتِبَا (۲۸۲:۲)

نزدیکتر ۱، نزدیک تر او^۳ سزاوارتر ۱۰، نزدیک ۹۲

~: ذَلِكْ اَذْفِ الْاَلْتَعُولَا (۳:۴)

سزاوارتر و نزدیک تر ۱۰، در خورتر ۲۷، سزاوارتر ۴۰، دورتر ۶۹

~: اَذْفِ اَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا (۱۰۸:۵)

سزاوارتر ۷۸، نزدیکست ۱۲۷

~: وَرَبُّوْا الْكِتَابَ بِاِحْذُونَ عَرَضَ هَذَا الْاَذْنِ (۱۶۹:۷)

نزدیک ترین ۱۰، فروتر و زبون تر ۳۸، فرومایه ۳۹، نزدیکتر فرومایه تر ۵۵

~: غُلِبَتِ الرُّومُ فِي اَذْنِ الْاَرْضِ (۳:۳۰)

فروترین ۱۴، اندک ۳۹، نزدیکترین ۴۳، میان ۱۳۹

۱. ایاد / یاد.

۲. هشت / هشت.

۳. او / و (حرف عطف).

- ~ وَلَنَذِیْقَنَّهُمْ مِنْكَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰی (۲۱:۳۲) آنگاه که ۲۷
 کهتر ۱، فروتر ۳، کم ترین و نزدیک ترین ۳۰،
 فروترین و کمترین ۳۴، نزدیک و کم ۸۸،
 نزدیکترین و کمترین ۱۰۸، فروتر ۱۳۴
 ~ ذٰلِكَ اَذْنٰی اَنْ تَقْرَاعِیْنِهِنَّ وَلَا یَحْزَبَ (۵۱:۳۳) آسان تر ۸۷
 ~ ذٰلِكَ اَذْنٰی اَنْ یُعْرِفَنَّ فَلَا یُؤْذِنَ (۵۹:۳۳) نزدیک تر ۷، نزدیکتر و سزاوارتر ۵۸، نزدیکتر ۱۰۴
 ~ اِنْ رَّیْكَ یَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَذْنٰی مِنْ ثُلْثِی الْیَلِی (۲۰:۷۳) کمتر ۱، کم ۶، اند کی ۱۰۰
 اَذْهٰی: مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَذْهٰی وَاَمْرٌ (۴۶:۵۴) سخت تر ۱، بزرگتر ۲۴، سخت تر ۲۹، دشوارتر ۵۳، بزرگتر و سهمگین تر ۵۶، سخت ۸۰
 اَدْوَا: اَنْ اَدْوَا اِلَی عِبَادِ اللّٰهِ اِنِّیْ لَكُمُ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ (۱۸:۴۴) بگزارید ۱۰۱ و ۶۱، بسپارید ۲۲ و ۲۲، بسپاریت ۳، بازدهی ۲۴، بگذارید ۲۹، بگزارید و بدهید ۳۹، وادهدید ۴۳، باز آید ۵۲، بازدهید ۵۶، بدهید ۶۴، بازگردانید ۱۰۰، باز گذارید ۱۰۲، بفرستید ۱۳۸
 اِذْ: اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ (۱۳۱:۲) چو ۵۹
 ~ اِذْ حَضَرَ یَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ (۱۳۳:۲) آن گه ۴۰، هنگامی که ۱۲۲
 ~ وَلَوْ رِیَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا اِذْ یُرَوْنَ الْعَذَابَ (۱۶۵:۲) آنهنگام ۱۲۳
 ~ اِذْ قَالُوْا لَیْنِیْ لَیْسَ لَنَا مَلِیْکَ (۱۴۶:۲) که ۲۷
 ~ اِذْ قَالَ اِبْرٰهیمُ رَبِّی الَّذِیْ یُنِیْی (۲۵۸:۲) گاهی که ۱۱۴، هنگام ۱۳۵
- ~ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنَا (۸:۳) آن که ۱، آنکه ۳، کی ۱۰
 ~ اِذْ هَمَّتْ طَّایِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا (۱۲۲:۳) که ۱، آنگاه ۲۷
 ~ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَنْکُوبُ (۱۵۳:۳) یاد دارید ۲۷
 ~ اِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ اذْكُرْ (۱۱۰:۵) چو ۲، چو ۷۹
 ~ وَلَوْ تَرٰكَ اِذْ وَفَّقُوْا عَلٰی النَّارِ (۲۷:۶) چنانکه ۱۱۱
 ~ وَاذْكُرُوْا اِذْ كُنْتُمْ قَلِیْلًا (۸۶:۷) آنگه ۹۴
 ~ وَاِذْ قَالُوْا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا (۴۲:۸) انگهی که ۹۳
 ~ اِذْ قَالَ لِقَوْمِیْ یَقُوْمُوْنَ اِنْ كَانَ کَبْرٌ عَلَیْکُمْ (۷۱:۱۰) که ۱
 ~ اِذْ یَقُوْلُ الْفٰلِیْسُوْنَ اِنْ تَنْتَبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا (۴۷:۱۷) ناگاه ۶۱
 ~ اِذْ نَادٰی رَبُّهُ یٰدَا هٰذَا خَیْتُ (۳:۱۹) چو که ۵۹
 ~ اِذْ دَخَلُوْا عَلَیْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا (۲۵:۵۱) آنگه که ۶
 ~ وَاِذْ: وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ (۳۰:۲) چو ۲
 ~ وَاِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِیْ (۵۴:۲)

إِذَا / ۱۰۱

~: وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرُّسُلِ (۸۳:۵)	~: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ (۲:۲۳)
آن زمان که ۳۷	یاد کنید آنکه ۲۹
~: لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ (۱۰۵:۵)	~: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَعِزَّ (۶:۷۴)
پس که ۹	باد کن ۲۶
~: أَنْظِرُوا إِلَى ثَمْرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ (۹:۹۹)	~: وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ (۷:۱۴۱)
چو ۷۹	آنکه که ۲۹
~: إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلِقَاؤِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ (۷:۱۳۵)	~: إِذَا: الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ (۲:۱۵۶)
پس ۲۹	هر که ۴۰
~: فَلَمَّا أَجْتَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ (۱۰:۲۳)	~: وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ (۲:۲۳۲)
همانگاه ۴۲، هم آنگاه - ناگاه ۱۰۹	هرگاه که ۲۷
~: ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ (۱۶:۵۴)	~: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ (۲:۲۳۳)
ناگاه ۵۵	ازمان ۱
~: إِذَا طَلَعَتِ نَجْمُ زُرْعَةٍ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ اللَّيْلِ (۱۸:۱۷)	~: إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى (۲:۲۸۲)
اکنون که ۴۴	که ۲۵، آن زمانی ۹۲
~: وَإِذَا تَنَادَى عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْبُيُوتِ (۱۹:۷۳)	~: فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ (۳:۲۵)
هرگاه که ۴۴	آنگاهی ۱۰۵
~: فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِهَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ (۲۱:۱۲)	~: وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا (۳:۱۱۹)
همی دون ۱، همدون ۳۹	چُن ۲۰
~: ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ (۳۰:۲۵)	~: فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ (۴:۴۱)
همانگاه ۴۷	آن زمان که ۳۹
~: بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ (۳۰:۳۶)	~: فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ (۴:۷۷)
همی ۶۱	همیدون ۱۰
~: إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (۳۷:۳۵)	~: أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا (۴:۱۴۰)
کچون ۲۲	هر هنگام ۶۲
~: فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ (۴۷:۲۷)	~: إِذَاءَاتِيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ (۵:۵)
هنگام ۱۴	آن زمان ۳۷

۱. همدون / همیدون: ناگاه.

۲. کچون / که چون.

هرگاه ۹۹، هنگامی که ۱۳۰	~: إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمٍ لَتَأْخُذُواَهَا (۱۵:۴۸)	چون آنکه ۶
~: وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا (۲۰:۲)	~: إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ (۱۱:۵۸)	گهی که ۹۶
چون ۱۰	أَتَذَكَّرُ: أَلَمْ يَكُنْ أُولَئِكَ رَجْعُ بَعِيدٌ (۳:۵۰)	آنکه ۶، آنگاه ۱۷
~: وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ أَنْتَذِرُهَا (۵۸:۵)	فَإِذَا: فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مَنَسِيكَكُمْ (۲۰۰:۲)	که ۱۰
چون ۸۸ ^۲	~: فَإِذَا بَرَأُوا مِنَ الْعِلْمِ بَيْنَ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ (۸۱:۴)	چون ۴۵
~: وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيِنِنَا فَأَعْرِضْ (۶۸:۶)	~: فَإِذَا هِيَ تَعْبَانُ مُبِينٌ* (۱۰۷:۷)	ناگاه ۳
اگر ۸۸	~: فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷:۷)	همیدون ۴۵، ناگاه ۵۵، ناگاه - همیدون ۱۰۹
~: وَإِذَا رَأَيْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِمْوْهُ (۲۰۴:۷)	~: فَالْقَنَاقِطُ إِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى (۲۰:۲۰)	ناگهان ۸۶
هرگاه ۹۳	~: فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَتْهُمْ يَخْلُوعًا (۶۶:۲۰)	همان گاه ۹۴
~: إِذَا: إِلَيْكَ إِذَا لَعْنُ الظَّالِمِينَ (۱۴۵:۲)	~: فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ (۱۸:۲۱)	در آن میان ۱۱۳
آنکه ۲، آگاه ۷۶	~: فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ (۳۴:۴۱)	هم آنگاه ۲
~: وَإِذَا لَا تَذَكَّرُهُمْ مِن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا (۶۷:۴)	~: أَنْ يَخْفَى بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ (۱۶:۶۷)	هوازی ^۱ ۲
نون ^۳ ، آن هنگام ۷۶	وَإِذَا: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ (۱۱:۲)	
~: وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذَا لَعْنُ الظَّالِمِينَ (۱۰۷:۵)		
نون ۳۷		
~: فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنِ الظَّالِمِينَ (۱۰۶:۱۰)		
نون ۱		
~: وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ (۸:۱۵)		
آنگاه ۳۰		

۱. هوازی: ناگاه.

۲. چن / چون.

۳. نون / اکنون.

۴. کذا، بدون «ه» در اصل متن.

~: إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ

ایدون ۵۹

(۱۷:۱۰۰)

~: وَلَنْ تَقْلِعُوا إِذَا أَبَكَا

بس آنگاه ۴۱

(۱۸:۲۰)

~: إِلَى الْهَدْيِ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذَا أَبَدَا

هیچ ۱۰۸

(۱۸:۵۷)

~: إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ لَئِمٍّ بِمَا خَلَقَ

آنگاه ۳

(۲۳:۹۱)

~: إِذَا لَأَزْنَابَ الْمُبْطِلُونَ

آنهاگام ۱۱۱

(۲۹:۴۸)

~: إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَلٌ مُبِينٌ

اکنون ۳۹

(۳۶:۲۴)

أَذَاعُوا: أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَاعُوا بِهِ (۴:۸۳)

اشکرا کنند ۱، آشکارا کنند ۳، آشکارا بکنند ۱۰، آشکارا کنند ۲۴ و ۵۵، فاش و آشکارا می کنند ۴۱، بشنوند همه را ۴۵، آشکارا کنند ۵۳ آشکارا کنند و پیدا کنند ۵۸، آشکارا کند ۷۴، آشکارا کردند ۷۵، آشکارا کردند ۸۵، بگسترانند ۹۴، فاش کنند ۱۱۱، بشنوند ۱۱۲ و ۱۲۷، فاش میکنند ۱۲۲

أَذَاقَهَا: فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْجُوعِ (۱۶:۱۱۲)

بچشاید او ۲، چشاید ۵۵، بچشاند ۶۲، چشاند ۱۱۴

أَذَاقَهُمْ: ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً (۳۰:۳۳)

بچشاند ۱، چشاند ۳، بچشاند ۱۴، بچشاند و برساند ۴۷، بچشاند ۵۳، برسد ۶۱، چشد ۱۱۴

درچشاند ۱۱۷

~: فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخُرْزَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۳۹:۲۶)

چشاند ۳، درچشاند ۲۹، بچشاند ۱۲۴

أَذَانٌ: وَأَذِنُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ (۹:۳)

آگاهی ۱، آگاه کردن ۲، بانگ زدن ۴۱، آگاهیدن ۴۸، آواز دادن ۵۶، آگاهانیدن ۶۲، آگاهانیدن ۹۲، آگاهانید ۱۱۰، آگاه گردانیدن ۱۱۶، آگاهی دادن ۱۲۱

أَذَاهُمْ: وَدَخَ أَذْنُهُمْ وَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ (۳۳:۴۸)

دشخواری نمودن ۱، رنجه داشتن ۷، رنجه داشت ۳۹، رنجانیدن ۴۱، رنج ۶۴، رنجش ۱۰۰، آزار ۱۲۹

أَذْبَحَكَ: إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَاءِ آيَةً أَدْبَحَكَ (۳۷:۱۰۲)

میکشتم ۱، بکشتمی ۲، گلو می برم ۳، گلو ببرم ۲۲، می کشم ۲۴، می کشتم ۲۹، گلو برم ۳۸، بکشم ۴۳ و ۵۶، گلو بریدم ۱۰۹، می کشم ۱۱۴، میبردم گلو ۱۲۲، من می کشتم ۱۳۸

لَاذْبَحَتْهُ: أَوْ لَا أَدْبَحَتْهُ أُولِيَاءُنِي بِسُلْطَانٍ (۲۷:۲۱)

بکشم ۱، گلو برم هر آینه هر آینه ۳، سر برم ۱۰۲

* لَاذْبَحَتْهُ: أَوْ لَا أَدْبَحَتْهُ أُولِيَاءُنِي (۲۷:۲۱)

گلو ببرمش ۳۰، گلوش ببرم ۴۸، گلو ببرمش ۹۴

أَلَاذِقَانٍ: عَلَيْهِمْ يَخْرُونُ لِلْأَذْقَانِ سُجْدًا (۱۷:۱۰۷)

زنخها ۲، زنخها ۳، زنخدانها ۵۷ و ۵۸، روی ۴۱، زنخدان ۴۸، رویها ۵۳ و ۱۰۲، دندان خانها ۶۶، زنخها ۶۷، زنخ ۱۱۸

أَذَقْنَا: وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً (۱۰:۲۱)

۱. اشکرا کنند / آشکارا کنند.

۲. چشد: بچشاند، در معنی متعدی.

۳. آگاهانید / آگاهانیدن.

۴. رنجه داشت / رنجه داشتن.

۵. کذا با همین املا در متن اصلی.

بجشانیم ۱، بجشانم ۲، بجشانیم ما ۲۷، درجشانیم ۲۹، بجشانیم ۵۳، جشانیم ۵۵، بجشانیدیم ما ۹۹، جشانیم ما ۱۲۴

~: لَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
جشانیم ۳، درجشانیم ما ۲۹

~: وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا (۳۶:۳۰)
جشانیم و رسانیم ۴۷، برسانیم ما ۶۱، برسانیم ۶۴، جشانیدیم ۱۱۶

أَذَقْنَاكَ: إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ (۷۵:۱۷)
بجشانیدی^۱ ۱، بجشانیدیمی ۲۴، بجشانیدیم ۳۶، بجشانیدمی ۵۳، جشانیدیمی ۵۵، بجشانیدمانی ۶۰، جشانیدیم ما ۶۱، جشانیدمانی ۶۳، درجشانیدمانیم ما ۸۹، درجشانیدیمی ۹۳، میجشانیدیم ۱۱۱، بجشیدمانی ۱۱۳

* أَذَقْنَاكَ: إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ (۷۵:۱۷)
در تو جشانیم ما ۲۹، جشانیمت ۱۱۴

أَذَقْنَاهُ: وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرْأَةٍ
بجشانیم^۱

~: وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْأَةٍ (۵۰:۴۱)
بجشانیم ۱۶، برسانیم و بدھیم ۶۶، جشانیم ۱۱۴

أَذْكُرْ: وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
ایاد^۲ کن ۱، یاد کن ۳، بحوان ۹۲

~: وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ (۲۴:۱۸)
یاد کن ۱۰۰

أَذْكُرْكُمْ: فَأَذْكُرْ فِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرْ إِلَى (۱۵۲:۲)
یاد کنم ۳، ۶۵ و ۱۱۴، من یاد کنم ۵۳، یاد کنیم

۶۳، یاد کنم من ۹۲

أَذْكُرْ: وَأَذْكُرْ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُمْ (۳۴:۳۳)
ایاد^۲ کنید ۱، یاد کنیت ۳، یاد کنید ۷، یاد کنید ای زنان ۳۹، یاد گیریت ۴۱، یاد کنید و برخوانید ۴۷، یاد گیرید ۱۰۲

أَذْكُرْ: وَمَا أَلْسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ (۶۳:۱۸)
فرموش^۳ نکرد ۱، یاد کردم ۲، یاد دارم ۴۲، یاد آوردمی ۴۳، یاد کنم ۵۳، یاد کنم ۵۵، یاد کردمی ۵۸، با یاد آورم ۱۰۰، یاددهم ۱۲۳

أَذْكُرُوا: أَذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ (۴۰:۲)
یاد کنید ۲، یاد آورید ۱۴، یاد آورید و فراموش نکنید ۱۰۷

~: وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۶۳:۲)
یاد کنید ۱۰، یاد دارید ۴۲، یاد کنید ۵۵، یاد کن ۱۳۸

~: أَذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ (۱۲۲:۲)
یاد کنی ۴۰

~: فَأَذْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُدُورًا عَلَى جُنُوبِكُمْ (۱۰۳:۴)
ایاد^۲ کنید ۱، باید یاد کنید ۱۰۴

~: وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ (۷:۵)
یاد کنید شما ۱۰۴

~: وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ (۶۹:۷)
ایاد^۲ کنید ۱

~: وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۱:۷)
یاد کنید او^۴ یاد دارید ۱۰، نگاه دارید ۲۴، یاد آرید ۶۴، یاد گیرید ۹۴

۱. این ترجمه با صیغه فعل مطابقت ندارد.

۲. ایاد / یاد.

۳. فرموش / فراموش.

۴. او / و (حرف عطف).

~: وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ (۳۷:۲۷)
خوارتر ۲، خوار ۲۰، نژندان ۴۷، خواران ۵۳،
نرم ساران ۸۰، خوار شده ۱۳۵

الْأَذَلِّينَ: أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ (۲۰:۵۸)
فروتران ۱، فروترین و خوارترین گروه ۲،
خوارتران ۳، خواران ۲۴، خواری ۳۰،
خوار کردگان ۳۹، خوارترین گروه ۵۶، خوارترین
۶۴، خوارترینان ۷۹ و ۸۱، زیرترین ۱۰۰، فروترین یا
خوارترین ۱۰۸، زیرترینان ۱۱۳، خواران ۱۲۰،
بستی و خواری ۱۳۶

أَذِنَ: قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَنْ تَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى (۵۹:۱۰)
دستوری کرد ۱، فرمود ۲، فرمودست ۱۰، دستوری
داده است ۶۲

~: لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ (۱۰۹:۲۰)
دستور دهنده ۲، دستوری داده باشد ۳۴، دستوری
داده بود ۸۶، فرمان دهنده ۸۷، فرماید ۱۳۸

~: فِي يَوْمٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُكَرِّمَهَا (۳۶:۲۴)
فرموده است ۲، دستوری داده ۳۴، بفرمود ۴۳،
دستوری داد ۵۱

~: وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ (۲۳:۳۴)
دستور دهنده ۲۴، دستوری داده شد ۶۱، فرمان داد
۱۱۴

أَذِنَ: وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذِنَ بِالْأَذِنِ (۴۵:۵)
گوش ۲

~: هُوَ أَذِنَ قُلُوبَ خَيْرٍ لَكُمْ (۶۱:۹)
گوسرای ۱، سخن شنو ۳، هونیوش ۵، هر چه

~: وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ (۲۶:۸)
یاد کن ۵۳

~: أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ (۶:۱۴)
یاد کنی ۲۴

~: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ (۳:۳۵)
پند گیرید ۱۳۸

أَذْكُرُونِي: فَأَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا (۱۵۲:۲)
یاد کنی ۱۰، یاد داری ۴۰، یاد کنید ۵۶

أَذْكُرُوهُ: وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْكُمْ (۱۹۸:۲)
یاد کنید ۱۰

الْأَذَلَّ: لِيُخْرِجَ الْأَعْرَضَ مِنْهَا الْأَذَلَّ (۸:۶۳)
خوارتر ۱ و ۳، خوارترین ۲ و ۵۶، خواران ۱۳۶

أَذَلَّهُ: وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدِرْوَائِمٍ أَذَلَّهُ (۱۲۳:۳)
سستان ۱، خوار و آندک ۲، خواران ۳، خوار مایه
۱۰، آندک ۲۴، بیچاره ۴۱، آندک ۴۲، بیچارگان
۱۰۲

~: أَذَلَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۴:۵)
نرمان ۱، نرم ساران مهربانان ۲ و ۶۳، نرم ساران و
نرم دلان ۳، فروتنان ۲۷، فروتن ۳۱، مهربانان ۴۲ و
۷۹، نرم ۵۳، نرم ساران ۵۵، نرم دلان ۵۶، نرم دل
۶۴، خواری ۷۶، شرم ساران نرم دلان ۸۰،
خاکساران ۱۲۲

~: وَجَعَلُوا أَعْرَظَ أَهْلِهَا أَذَلَّهُ (۳۴:۲۷)
خواران ۱، خوارترینان ۷۹، خوار کردگان ۹۸،
خوارترینان ۱۰۰، خوارتران ۱۰۲، خاران ۱۰۴،
خوارترینان ۱۱۳، خوارترین ۱۳۴

۱. یاد کنی / یاد کنید.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. صفت در بافت جمله مصدری معنی شده است.

۴. گوسرای: نیوشده، شنوا.

۵. هونیوش: خوب شنو.

~: ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اٰتٰتُهَا الْغَيْرُ اِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ (۷۰:۱۲)
بانگ کرد ۱، آواز داد ۳، بانگ زد ۴۱، فریاد زد ۱۳۶

اَذِّنْ: وَ اَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا (۲۷:۲۲)
بانگ کن ۱، آواز ده ۱۲، بانگ زن ۴۱، آگاهی ده ۴۲، آگاه کن ۵۶، آواز درده ۶۵، آواز کن ۸۰، بیا گاهان ۱۰۵

اَذِّنْتَ: وَ اَذِّنْتَ لِرَبِّهَا وَ حَقَّتْ (۲:۸۴)
بنیوشد ۱، گوش دارد ۲، فرمان بردار گردد ۲۴، گوش با فرمان کند ۲۹ و ۵۲، گوش دارد ۳۰، بشنود فرمان ۳۶، فرمان برد ۳۸، بشنود ۶۱، فرمان برداری کند ۷۹ و ۱۱۳، فرمان بری کند ۱۱۴

اَذِّنْتَ: عَفَاَ اللَّهُ عَنْكَ لِمَ اَذْنْتَ لَهُمْ (۴۳:۹)
دستوری کردن ۱، دستوری دادی ۲، دستور دادی تو ۲۷، دستور دادی ۶۰، فرمودی ۹۰

اِذْنِهِ: لِمَا اَخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ (۲۱۳:۲)
فرمان ۱۰

~: وَاللَّهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهِ (۲۲۱:۲)
دستوری ۵۵، دستوری ۵۷

~: مَا مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ (۳:۱۰)
فرمان دادن ۱۳، دستوری دادن ۶۳، دستور دادن ۸۵، دستور ۱۰۴

فَاَذْنُوا: فَاَذْنُوا يَحْرَبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (۲۷۹:۲)
آگه بید ۱، آگه باشید او ساخته و آراسته باشید ۱۰

گویم بشنود و باور کند ۱۰، نبوشده ۲۷، شنوده ۲۷، گوشها ۳۴، نیک و خوش شنو ۴۲، دار گوش ۱، سخن شنوا ۵۲، سخن شنونده ۵۲، سخن شنو ۵۹، گوش سر ۷۲، شنونده ۹۳، بشنوائی ۱۰۰، شنوا ۱۱۱، سخن شنو ۱۲۰، گوش دار ۱۲۴، سخت شنو ۱۲۹، اَذِّنْ: اَذِّنْ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِاَنَّهُمْ ظَلَمُوا (۳۹:۲۲)
دستوری کرده ۱، دستوری داده شود ۲، دستوری داده شد ۳، دستوری داده اند ۳۴، دستوری دادند ۵۴، فرمان داده شد ۸۶، دستوری داده آمد ۹۴، دستوری دادن ۱۰۵، دستوری داده شده ۱۱۱

اِذْنٍ: فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللَّهِ (۹۷:۲)
دستوری ۳، دستور ۳۸

~: وَمَا هُمْ بِضَائِرِينَ بِهِ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ (۱۰۲:۲)
خواست ۲۴، فرمان و دستوری ۴۱، دانش ۱۲۲

~: غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيْرَةً بِاِذْنِ اللَّهِ (۲۴۹:۲)
فرمان ۱، یاری کردن ۱۰

~: فَيَاِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ (۱۶۶:۳)
بفرماید ۵۳

~: اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللَّهِ (۶۴:۴)
فرمان و خواست ۵۸

~: وَمَا كَانَ لِرَّسُوْلٍ اَنْ يَّاتِيَ بِشَايَا اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ (۷۸:۴۰)
خواست و فرمان ۱۳۸

اَذِّنْ: قَالُوْا نَعْمَ فَاَذِّنْ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ (۴۴:۷)
بانگ کند ۱، آواز دهد ۱۰، آگاهاند ۵۵، بانگ زند ۶۱، آگاهانید ۱۱۴، آواز برآورد ۱۲۱، آواز دهند ۱۲۴، بیانگ بلند آواز دهد ۱۲۷

۱. دار گوش، قس: گوش دار.

۲. دستوری دادن / دستوری دادند.

۳. دستور / دستور.

۴. بید / باشید.

~: كَلَّا فَادْهَبَا يَٰٓأَيُّهَا إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ (۱۵:۲۶)
 برید ۱، بروید ۲۰، برویت ۳۰، بشوید ۳۲، بشوید
 هر دو ۳۹، ببردی ۴۶، روید ۸۶، بروید ۱۱۹،
 بشوید شما هر دو ۱۳۹
 اَذْهَبْتُمْ: اَذْهَبْتُمْ طَبِيبَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا (۲۰:۴۶)
 بریدید ۱، گذاشتید ۲، بردید ۳، همی بریدید ۲۲،
 بریدیدشان ۳۹، بریدید شما ۸۹، بردید شما ۹۰،
 برُیدید ۱۱۴، بریدید و فرا گرفتید ۱۱۶
 اَذْهَبُوا: يَبْنِي اَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ (۸۷:۱۲)
 بشید ۱، بروید ۲، بشوید ۵، بپراکیت ۴۱، بروی ۲
 ۶۰ بروید ۷۶
 ~: اَذْهَبُوا يَمِصُّ هَذَا (۹۳:۱۲)
 برید ۱، با خود برید ۷ مکرر، بشوی ۲۴، ببریت
 ۴۱، بریت ۵۵، برید ۷۶
 آذی: فَن كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا اَوْ يَدِ اَذَى مِنْ رَاسِهِ (۱۹۶:۲)
 رنج ۲، مُخْنَدَه ۱۰، ریش ۳۹، مُخْنَدَه ۴۰، آزار ۴۲
 ~: قُلْ هُوَ اَذَى فَاَعِزُّوا لِلنِّسَاءِ (۲۲۲:۲)
 بلبیدی ۲، بلبید ۱۰، رنج ویدی ۲۷، آزار و رنج ۳۰،
 آلاش ۴۸، آزار و فرخش ۸۰، دشخوار ۸۸، بد
 ۱۳۵
 ~: ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَى (۲۶۲:۲)
 سرزنش ۲۵، رنج داشتن ۶۲، استوای ۸۴، آزار
 درویشی ۱۲۷
 ~: وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى (۲۶۳:۲)
 دشخواری ۱، رنجه داشت ۲۹، رنج - سخون ۱ بد

يَا ذُنِي: كَهَيْتَ الطَّيْرُ يَا ذُنِي (۱۱۰:۵)
 فرمان ۱، فرمان - دستوری ۵۷، دستوری ۶۳،
 خواست ۶۳
 اُذْنِي: كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَانَ فِي اُذْنِيهِ وَقَرَأَ (۷:۳۱)
 دو گوش ۱، گوشها ۴۳، گوش ۵۶، هر دو گوش
 ۱۱۱
 اَذْهَبَ: وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَذْهَبَ عَنَّا (۳۴:۳۵)
 برد ۳، بُرد ۲۲، برداشت ۲۴
 اَذْهَبَ: فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا (۲۴:۵)
 بشد ۱، رو ۳، برو ۳۴، در رو ۶۴، در شو ۸۸
 ~: قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ (۶۳:۱۷)
 بشه ۱، برو ۲، برو تو ۶۱
 ~: اَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۲۴:۲۰)
 بشه ۱، بشوی ۴۲، بروی ۷۶، بشو ۱۳۹
 ~: فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ (۹۷:۲۰)
 بشو ۱، بشو ۵۳
 ~: اَذْهَبْ يَكْتَلِي هَذَا قَالِقَةَ النَّهْمِ (۲۸:۲۷)
 ببر ۱، ببر ۳، ببر و برو ۴۸، به ببر ۱۳۰
 اَذْهَبَا: اَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۴۳:۲۰)
 بشید ۲، بشوید ۵۳
 ~: فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا (۳۶:۲۵)
 بروید هر دو ۴۶، بشوید و بروید ۵۸، بشوید ۱۳۹

۱. بشه / بشو.

۲. بشید / بشوید.

۳. بروی / بروید.

۴. بشوی / بشوید: بروید.

۵. مُخْنَدَه: آزار، رنج، و حشرات موذی و آزار رساننده.

۶. فرخش = زشت و نازیبا، پلید و ناپاک.

۷. کذا در متن اصلی (؟).

۸. رنجه داشت / رنجه داشتن.

۹. سخون / سخن.

أَرَادَ: يَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا (۲۶:۲)
خُواست ۲، خواستست ۳۶، خواستا ۴۰، می خواهد
۶۰، همی خواهد ۹۴

~: لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ (۲۳۳:۲)
خواهد ۱، خواهد ۲

~: قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا (۲۵:۱۲)
خواست ۱

~: فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا (۸۲:۱۸)
بخواست ۲

~: إِذَا أَرَادَ شَيْءٌ أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲:۳۶)
بخواهد ۳۳

~: لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا (۴:۳۹)
خهستی ۱، خواهدی ۲۲، خواستی ۲۴

~: أَمَّا أَرَادَ بِهِمْ رَحْمَةً رَشَدًا (۱۰:۷۲)
خواسته ست ۱۱۳

~: مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا (۳۱:۷۴)
خهست ۱، خواسته است ۶، خواست ۴۸

أَرَادَا: فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا (۲۳۳:۲)
خُواهند ۴۲، خواهند ۴۳، بخوانند هر دو ۵۸،
خواهد مادر و پدر ۷۶

أَرَادُوا: وَيَوْمَئِذٍ أَتَىٰ مِثْرَتَهُ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا (۲۲۸:۲)
خواهند ۱ خواهند ۱۰، بخوانند ۵۸

~: وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً (۴۶:۹)
خواستی ۱، خواستندی ۳ و ۵۳، بخواستندی ۱۰،
بخواستندی ۱۱

۳۰، رنجانیدن ۴۱، رنج رسانیدن ۶۱، سخون بد ۸۱
~: لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى (۲۶۴:۲)
دشخواری ۱، رنجه داشتن ۲۴، بکار فرمودن ۳۰،
رنج نهادن ۳۹، بیازردن ۴۰، آزردهن ۴۲، دشخواری
نمودن ۵۷، آزار دادن ۷۶

~: لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَى (۱۱۱:۳)
آزردن ۱۰، رنج نمودن ۲۳، رنج ۴۱، آزردهن ۵۵،
آزردن بزبان ۷۰، زبان ۷۴، آزردهن بزبان ۹۸،
رنج اندک ۱۰۱، رنجه ۱۱۴

~: وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا (۱۸۶:۳)
دشواری ۳۹، آزارها ۸۱، ناپسندیده‌ها ۹۰

~: عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ يَكُمُ أَذَىٰ مِنْ مَطَرٍ (۱۰۲:۴)
رنج و دشخواری ۱۰ و ۴۵

أَلَا رَأَيْكَ: مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ (۳۱:۱۸)
تختها ۱، تختها با کله ۲، تختها کله ۲ بسته ۲۴،
تختها ۵۳، تختهای با کله ۱۰۸، تختهای آراسته
۱۰۹

~: فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ (۵۶:۳۹)
تختها ۱، تختها آراسته ۳، تختها با کل ۱۰۸

~: مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ (۱۳:۷۶)
تختها با کله ۱۰۸، تختها آراسته ۱۰۹

~: عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۲۳:۸۳)
تختگاه ۵۹

~: عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۳۵:۸۳)
تختها با کله ۲، تختهای در پرده‌ها ۸۰

۱. بزبان / به زبان.

۲. کله: پرده.

۳. کل / کله.

۴. خهستی / خواهدی، خواستی.

۵. خهست / خواست، خواهد.

~ وَلَكِنِّي أَرَانِي أَرْتَكُمُ قَوْمًا يَجْهَلُونَ (۲۳: ۴۹)
می گنیم^۲، بینم^۳

أَرَأَيْتُمْ: وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَانِي (۱۵۲: ۳)
بنمود^۱، نمود^۳، فانموده بود^{۱۰}، نموده بود^{۲۷}،
نمود^{۵۵}، باز نمود^{۶۳}، دید^{۷۵}

أَرَأَيْتُمْ: وَلَوْ أَنِّي كُنْتُ نَارًا لَّفُتِلْتُمْ (۴۳: ۸)
بنمودی^۱، فانمودی^{۱۰}، نمودی^{۲۴}، فرانمودی^{۲۷}،
بنمایید^{۵۶}، باز نمودی^{۱۰۰}، مینمود^{۱۳۰}

أَرَأَيْتُمْ: قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا (۳۶: ۱۲)
دیدم^۱ و^{۱۰۵}، بدیدم^۲، بخواب دیدم^{۲۴}،
می دیدم^{۲۹}، بینم^{۵۵}، نمائیدم^{۱۱۴}

فَأَرَاهُ: فَأَرَاهُ آيَةَ الْكِبَرَى (۲۰: ۷۹)
نمود^۱ و^{۱۱۴}، بنمود^{۳۰}

أَرَبَابًا: وَلَا تَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا (۶۴: ۳)
خداایان^۲، خداوندان^{۱۰} و^{۵۵}، خدا آن^{۵۷}،
دوستان^{۶۱}، خدای^{۶۲}، خدا^{۶۴}، مهتران^{۶۷}

~: أَنْ تَتَّخِذُوا لِلْمَلَائِكَةِ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا (۸۰: ۳)
خداایان^۱، خدا یا^{۳۰}

~: اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا (۳۱: ۹)
خداایان^{۱۰۰}، خدای^{۱۱۲}

أَرْبَابًا: أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرًا أَمَّا اللَّهُ (۳۹: ۱۲)
خداایگان^{۲۹}، یاران^{۶۱}، خداایان^{۱۰۴}

الْإِزْيَةِ: أَوَّلُ النَّبِيِّينَ غَيْرِ أُولَى الْإِزْيَةِ (۳۱: ۲۴)
دایه^{۱۰۹}

~: وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (۷۰: ۲۱)
خواستند^۱، بخواستند^۲، می خواستند^{۵۸}، خواسته
بودند^{۶۴}

~: فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (۹۸: ۳۷)
خهستند^۱، خواستند^{۳۸}

أَرَادْنَا: إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِي الرّأْيِ (۲۷: ۱۱)
فروتر^۱، فرومایگان^۲، فروماذگان^{۲۴}،
فرومایه تران^{۳۶}، خوارتران^{۳۹}، بازماندگان مردم^{۴۱}،
فرومایه تر مردمان^{۴۹}، خوارترینان^{۵۷}، بتران و
کمتران^{۵۸}، فرومایه ترین^{۶۷}، فرومایه گان^{۷۸}،
خسیسان و زیردستان^{۷۹}، زیردستان^{۱۰۴}، خواران^{۱۰۶}،
خوارمایه^{۱۰۷}، کمتران^{۱۱۸}، بدتران و
کمتران ما^{۱۱۹}، فروتنان^{۱۲۱}، کمینه اند^{۱۳۳}

أَرَاكَ: لِيَتَحَكَّمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ (۱۰۵: ۴)
بنمود^۱ و^{۲۴}، آموختست^{۲۴}، نمودست^{۲۷}، باز
نموده است^{۳۳}، نموده است^{۶۴}، رآه نمود^{۱۰۰}،
شناسا کرد^{۱۱۶}، فرانمود^{۱۲۱}، شناسا کرده^{۱۲۲}،
باز نمودند^{۱۳۸}

أَرَاكَ: إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۷۴: ۶)
می گنیم^۱، می بینم^{۱۰}، بینمت^{۱۱۴}

* أَرَاكَ: لِيَتَحَكَّمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ (۱۰۵: ۴)
بنمودت^۲، نمودت^۳، فانمودست^{۱۰}، با تو
نمود^{۵۷}، نمایدت^{۱۱۴}

أَرَأَيْتُمْ: وَلَكِنِّي أَرَانِي أَرْتَكُمُ قَوْمًا يَجْهَلُونَ (۲۹: ۱۱)
می گنیم^۱، همی بینم^۷ مکرر

~: إِنِّي أَرَانِي أَرْتَكُمُ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ (۸۴: ۱۱)
می گنیم^۱، می بینم^۳، مبینم^{۵۹}

۱. خهستند / خواستند.

۲. فروماذگان / فرومایگان، با تبدیل «ی» به «ذ» که معمول بوده است.

۳. می گنیم / می بینم، با تبدیل «ب» به «گ».

۴. خدا یا / خداایان.

اَرْبَع: اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللّٰهِ
چهار ۱ (۸:۲۴)

اَرْبَعَةً: يَرْتَضِينَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ
چهار ۲ (۲۳۴:۲)

~: قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ
چهار ۵۵، چهار تا ۱۳۵ (۲۶۰:۲)

~: فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ
چار ۱۰۷ (۱۵:۴)

اَرْبَعِينَ: وَاِذْ وَعَدْنَا مُوسٰى اَرْبَعِينَ لَيْلَةً
چهل ۱۰ (۵۱:۲)

~: قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً
چهل ۲۱ و ۱ (۲۶:۵)

اَرْبٰى: اَنْ تَكُوْنَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ
اوزون تر ۱، افزون تر ۲ و ۵۵، فزوده تر ۳۶، بیشتر
۴۱، فزون تر ۵۳، افزون ۵۸، بیش ۶۲، توانگر و
بالا تر ۷۹، فزون تر و برتر ۹۴، فزونتر از شمار ۱۰۴،
سزاوارتر ۱۰۶، توانگرتر و بالاتر ۱۱۳، فروترین ۱۲۸

اَرْتَابٌ: اِذَا لَازَتْ اَبَاطِ الْمُبْتَطِلُوْنَ
گمامند شدن ۱، بگمان افتادند ۲، بگمان
شدند ۳، گمان بردند ۳۰، گمان بردندی ۴۶،
بگمان شدند ۱۱۴، بگمان افتادند ۱۲۴ (۴۸:۲۹)

اَرْتَابٌ: وَاَرْتَابٌ قُلُوْبُهُمْ
گمامند شد ۱، گمان مند گشت ۲ و ۱۲۰، بگمان
شد ۳، بگمان افتد ۳۹ بگمان شد ۵۵، بگمان
افتاد ۵۸، بگمان افکند ۷۸، بگمان است ۹۰،
گمان شد ۱۰۹، بگمان باشد ۱۲۱، بگمانست ۱۲۶،
در گمانست ۱۳۳ (۴۵:۹)

اَرْتَابُوا: اَفِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمْ اَرْتَابُوا
اَرْتَابُوا (۵۰:۲۴)

گمامند شدند ۱، بگمان می شوند ۳، بگمان
بودند ۳۰، بگمان می باشند ۴۱، بگمان می شدند
۹۱، در گمان بودند ۹۲، بگمان شوند ۹۴، به
گمان شدند ۱۱۴، بگمان میشدند ۱۲۱

اَرْتَبْتُمْ: فَيَقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا تَنْشَرِي
گمامند شید ۱، بگمان افتیت ۳، بگمانیت ۴۱،
بگمان باشید ۵۳، بگمان کردید ۹۴، بگمان
افتادید ۱۱۲ (۱۰۶:۵)

~: اَنْفُسَكُمْ وَتَرْتَبْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
گمامند شدید ۱، بگمان افتادیت ۳، بگمان
بودیت ۳۰، گمان بردید ۶۱، چشم داشتیت و
بگمان فتادیت ۹۱، بگمان بودیت ۱۰۸، به گمان
افتادید ۱۱۴ (۱۴:۵۷)

~: اِنْ اَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتْنِي ثَلَاثَةَ اَشْهُرٍ
گمامند شید ۱، بگمان شویت ۸۰، بگمان شوید
۱۰۸ (۴:۶۵)

اَرْتَدَّ: اَلْقَنَهُ عَلٰى وَجْهِهِ، فَارْتَدَّ بَصِيْرًا
واز گشت ۱، برگشت ۲، گشت ۳، سرخ بر آمد ۷
مکرر، گردید ۲۴، باز گشت ۴۱، باز گردید ۱۰۵،
روشن شد ۱۱۸ (۹۶:۱۲)

* اَرْتَدَّ بَصِيْرًا: فَارْتَدَّ بَصِيْرًا
روشن شد چشم او ۷۶ (۹۶:۱۲)

اَرْتَدَّا: فَارْتَدَّ اَعْلٰىءَاثَارِهِمَا قَصَصًا
واز گشتند ۱، باز گشتند ۳ و ۱۲۲، گردیدند هر دو
۲۴، ور گردیدند ۲۹، باز گشتند هر دو ۵۶، باز
پس گشتند ۹۴، برگشتند ۱۰۸، از پس رفتند
۱۲۸، باز گردیدند ۱۲۹ (۶۴:۱۸)

اَرْتَدُّوا: اِنَّ الَّذِيْنَ اَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبُرِهِمْ
واز گشتند ۱، برگشتند ۳، برگردیدند ۱۷،
(۲۵:۴۷)

باز گشتند ۳۶، برگردند ۹۲، باز گردیده اند ۹۶

اَرْتَضَى: وَلَا يَشْفَعُونَكَ إِلَّا لِمَنْ اَرْتَضَى (۲۸:۲۱)

بپسندید ۱، پسندیده باشد ۲، پسندند ۳^۱، بپسندد ۱۲، خشنود شده است ۲۴، خشنود باشد ۴۲، او خواهد ۷۶، خشنود بود ۱۰۳، خواهد ۱۳۲

~: وَلَيَمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ (۵۵:۲۴)

پسندیده است ۲۴، پسندید ۳۹ و ۷۹، خشنود شد ۴۲، بپسندید ۵۳، برگزید و بپسندید ۵۶، پسندیده فرموده است ۹۰، بپسندند ۱۰۰^۱، برگزید ۱۱۶

~: إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ (۲۷:۷۲)

پسندد ۳، پسند بود ۶، برگزید ۲۴، خشنودست ۴۱، پسندیده باشد ۴۲، خشنود شود ۱۰۰، به پسندد ۱۰۶، پسندید است ۱۰۸، پسند کرده ۱۱۱^۲، برگزیده ۱۲۶^۲، پسندیده ۱۳۲

فَارْتَقِبْ: فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ (۱۰:۴۴)

برمرگیر ۱^۲، چشم دار ۳ و ۷۹، گوش دار ۲۹، چشم همی دار ۳۰، پاس دار ۴۷، چشم بدار ۱۰۱، چشم میدار ۱۰۲، چشم دار تو ۱۰۴، چشم براه باش ۱۲۱، چشم دار باش ۱۳۶

~: فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ (۵۹:۴۴)

برمرگیر ۱، چشم می دار ۲۴، تو چشم دار ۴۱، چشم بیدار ۱۱۰^۴

فَارْتَقِبْهُمْ: النَّاقَةُ فَنَنَّا لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرَ (۲۷:۵۴)

چشم دار ۲، گوش دارید ۲۹، نگاه دار ۳۹ و ۵۲، نگاه می کن ۴۹، نگاهبان باش ۱۰۳، نگهبان باش

۱۱۱، نگاه بان باش ۱۱۶، نگاه کن ۱۳۶

وَأَرْتَقِبُوا: وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ (۹۳:۱۱)

برمرگیرید ۱^۵، چشم دارید ۲، بر چشم دارید ۷ مکرر، چشم داری ۲۴^۶، گوش دارید ۲۹، چشم داریت ۴۱، چشم می دارید ۴۸، راه یابید ۵۷، چشم دارید شما ۶۴، نگاهدارید ۹۲، چشم دارید ۹۴، نگاه دارید ۱۲۱، چشم در راه باشید ۱۳۵، چشم داشت باشید ۱۳۶

أَرْجَائِيهَا: وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِيهَا (۱۷:۶۹)

کرانها ۱ و ۳، کنارها ۲، کنارها ۱۹، گوشها ۴۱ و ۶۷ و ۷۸، گرد بر گرد ۴۹، کرانه ۱۱۴، کنار ۱۳۰

أَرْجِعْ: لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ (۴۶:۱۲)

وازام ۱، باز گردم ۳، واگردم ۲۴، باز آیم ۳۹، باز شوم ۴۲ و ۶۰، من باز گردم ۵۳، باز گردم ۵۵، باز روم ۷۶، برگردم ۱۳۶

أَرْجِعْ: قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْئَلُهُ مَا بَالُ (۵۰:۱۲)

واز گرد ۱، باز گرد ۳، واگرد ۷ مکرر، واگردی ۲۴، باز شوید ۳۹، باز شو ۶۲، بیا ۱۳۶

~: ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ (۳۷:۲۷)

باز گردید ۶۴

~: فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (۳:۶۷)

وازار آ ۱، بازدار ۳۹، باز گردان ۴۲ و ۷۹، باز کن ۱۳۶

~: ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا (۴:۶۷)

بگردان ۲

۱. ترجمه مفرد مغایب به جمع مغایب، اگر خطای مترجم یا کاتب هم نباشد، با توجه به مفهوم جمله بی مورد نیست.

۲. ترجمه فعل کامل به صفت مفعولی، بخصوص با توجه به جمله چندان بی وجه به نظر نمی رسد.

۳. برمرگیر: چشم دار، چشم به راه باش.

۴. بیدار: بدار.

۵. رک توضیح اَرْتَضَى ۳.

۶. داری: دارید.

فَارْجِعْنَا: رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا (۱۲:۳۲)

وازهیل^۱، بازگردان ۳، بازپس فرست ۳۴، باز
فرست ۵۸، برگردان ۱۳۲

ارْجِعُوا: ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا إِنَّا نَاكَا (۸۱:۱۲)

واز گردید ۱، باز گردید ۲، باز گردیت ۳،
واگردی^۲ مکرر، واگردید شما ۲۴، شما باز
گردید ۷۶

~: لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ (۱۳:۲۱)

واز آید ۱، باز آید ۴۲، باز پس شوید ۶۲، باز
شوید ۷۶، برگردید ۱۳۵

~: مَتَّعْنَاهُمْ بَنَاتٍ لَّيْلٍ لَّيْلًا لِّمَقَامِ لَّكَ فَارْجِعُوا (۱۳:۳۳)

بگریزید ۱۳۸

ارْجِعُون: رَبِّ ارْجِعُون لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا (۹۹:۲۳)

باز گردانید ۳۰، باز گردان ۵۴، باز فرست ۶۹، باز
برید ۱۰۳

ارْجِعِي: ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (۲۸:۸۹)

واز گرد ۱، باز گرد ۴۲ و ۸۳

ارْجُل: اَللّٰهُمَّ ارْجُلْ يَمْسُونَ بِهَا (۱۹۵:۷)

بایها ۲، پایها ۹۲

ارْجُلُكُمْ: وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ (۶:۵)

بایها ۳ و ۲۴، پایان ۶۳، پایها ۷۵

~: مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ (۶۵:۶)

بایها ۱، بایها ۲

~: لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِّنْ خَلْفٍ (۴۹:۲۶)

بایها ۵۳

ارْجُلُهُمْ: أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ (۳۳:۵)

بایها ۶۳

~: لَا تَكُلُوا مِنْ فَوَاقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ (۶۶:۵)

پای ۲۴، پا ۷۰

ارْجُلُهُنَّ: يَفْرِيْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيْنَّ وَأَرْجُلِيْهِنَّ (۱۲:۶۰)

پای ۱۲۳

لَا رُحْمَتَكَ: لِّئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ (۴۶:۱۹)

بسنگ بکشم ۱، سنگ سار کنم و دور کنم ۲،
سنگ سار کنم ۲۹، سنگسار کنم ۳۸، سنگسار
می کنم ۴۳، دشنام دهم یا سنگ ویژ کنم^۲
۴۴، دشنام دهم ۵۸ و ۷۹، ناسزا گویم ۱۰۴،
بکشم ۱۰۵، برانم ۱۲۱

أَرْجُة: قَالُوا أَرْجُةً وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ (۱۱۱:۷)

کن ۱، وادار ۱۰، بازدار ۲۷ و ۵۵، دست بدار ۴۵،
بازپس دار ۷۹، نگاه دار ۱۰۲، امیدوار گردان ۱۱۴

~: قَالُوا أَرْجُةً وَأَخَاهُ وَأَتَيْتُ فِي الدَّائِنِ (۳۶:۲۶)

بازگیر ۲، واپس دار ۲۹ و ۷۹، بازدار ۳۰، بگیر ۴۱،
دست بازدار ۵۳، بکن ۵۸، پستر افکن ۶۴، بگذار
۷۶، پی بردار ۹۲، بران ۹۶، باز دارد ۱۱۴،
گذار ۱۳۸

أَرْجُوا: أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ (۳۶:۲۹)

بترسید ۱، امید داریت ۳، امید دارید ۲۱، امید
دارید ۵۶، امید داریت ۸۰، امید میدارید ۱۰۴،
امیدوار باشید ۱۱۶، امید دارید و بترسید ۱۲۴، امید
برید ۱۳۰

أَلَا أَرْحَامُ: هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ (۶:۳)

شکمه مادران ۲۵، زهدانها مادران ۴۵، زهدانها
۵۵، جایگاه بچگان^۴ ۱۰۴

~: وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ (۱:۴)

۱. وازهیل / بازهل (از هیلدن، هشتن، رها کردن، گذاشتن).

۲. گردی / گردید.

۳. ویژ کردن: انداختن، پرتاب کردن.

۴. کذا در متن اصلی، بچگان / بچگان.

~: قَالَ لَهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۶۴:۱۲)
بخشاینده ۵۳، بخشنده تر ۶۴، بخشاینده تر ۱۰۴،
مهربان و بخشاینده ترین ۱۲۴

~: وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۹۲:۱۲)
بخشایش ترین ۲، مهربان تر ۵۷

~: وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۸۳:۲۱)
بخشنده ترین ۱۱۶

أَرْحَمُ: رَبِّ أَغْفِرْ وَأَرْحَمَ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (۱۱۸:۲۳)
بخشایش کن ۲۴^۳

أَرْحَمْنَا: وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا (۲۸۶:۲)
ببخشاد^۴ ۲۴، ببخشای ۲۷، به بخش ۹۹

~: أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا (۱۵۵:۷)
بخشای بر ما^۳

~: فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (۱۰۹:۲۳)
به بخشای ۲۱، بیامرز ۱۰۶

أَرْحَمَهُمَا: وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (۲۴:۱۷)
بخشای بر ایشان ۳، ببخشاء ۳۹، ببخش ۸۸

أَرَدْتُ: وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ (۳۴:۱۱)
خواهم ۱، خواهم من ۲۷، بخوام ۶۱، میخوام من ۹۹

~: يَمْلِكُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا (۷۹:۱۸)
خهستم ۱، خواستم من ۲۴، خواستم ۳۶، من خواستم ۴۲، خواستم ۵۹

أَرَدْتُكُمْ: وَإِنْ أَرَدْتُكُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ (۲۳۳:۲)
خواهید ۱۰، خواهی^۵ ۲۴، خواهید شما ۲۷،
خواهیت ۴۱ خواهید ۴۲

خویشی ها ۱، خویشها ۳، خویشاوندان ۲۴،
خویشاوندیها ۴۲، خویشها ۵۵، خویشی ۱۲۱

~: أَمَّا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ (۱۴۳:۶)
زهدانها ۳

~: أَمَّا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ (۱۴۴:۶)
زهدانها^۱ ۵۲، بجه دانها ۱۳۰

~: وَمَا تَغِيْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّ (۸:۱۳)
زه دانها ۲۹، شکمها ۱۱۰

~: وَتُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى (۵:۲۲)
زهدان ۹۰، زندانها^۲ ۱۱۹: زندانها^۲ ای شکم ۱۳۰

~: وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ (۳۴:۳۱)
جایگاه فرزندان ۸۶

~: وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ (۶:۳۳)
خویشها ۳، پیوستگی ۵۳

أَرْحَامُكُمْ: وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ (۲۲:۴۷)
مهر خویشاوندی ۱۷، خویشاوندی ۲۴، خویشها ۶۶،
خویشتهانان ۹۱

~: لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ (۳:۶۰)
خویشان ۳۸، خویشاوندیها ۶۷

أَرْحَامُهُنَّ: أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ (۲۲۸:۲)
زه دانها ۱۰، زهدانها ۴۲

أَرْحَمُ: وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۱۵۱:۷)
رحمت کنارتر ۱، بخشاینده تر ۳، مهربانترین ۳۵،
مهربان ترین ۵۷، بهتر ۶۴، بخشاینده ترین ۶۸،
بهترین ۱۱۶

۱. زهدانها / زهدانها.

۲. کذا، در متن اصلی.

۳. بخشایش کن / بخشایش کننده.

۴. ببخشاد / ببخشای، با تبدیل «ذ» به «ی».

۵. خواهی / خواهید.

~: وَإِنْ آرذنتمُ اسْتَبَدَّ الرَّوْجُ (۲۰:۴)

خواهید ۱، بخواید ۲، به خواهید ۱۲۷

~: أَمْ آرذنتمُ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ (۸۶:۲۰)

خواستید ۱، خواستید ۲، خواستی شما ۲۴، خواستیت ۴۱، خواستیدی ۶۱، خاستید^۱ شما ۱۳۸

آرذَن: فَتَنِّيَكُمْ عَلَى الْإِيمَانِ إِنْ آرذَنَ نَحْنُ

خواهند ۱، بخوانند ۱۰۸

آرذَنَّا: إِنْ آرذَنَّا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا (۶۲:۴)

خواستیم ۳، بخواستیم ۳۴، ما خواستیم ۸۸

~: وَإِذَا آرذَنَّا أَنْ تُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا

بخوایم ۲، خواهیم ۳، خواهیم ما ۲۹، بخواستیم ما ۶۱

~: لَوْ آرذَنَّا أَنْ نَخْذِلَهُمْ لَأَخَذْتَهُ

خواهیم ۱، بخواستیم ۲، خواستمانی ۳۴ و ۷۹، خواستیمی ۳۹، خواستمی ۶۱، بخواستیم ۸۷، خواستمان ۱۱۳، میخواستیم ما ۱۲۳، خواستمانیم ما ۱۳۴، خواستمانی ما ۱۳۸

* إِنْ آرذَنَّا: إِنْ آرذَنَّا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا (۶۲:۴)

نخواستیم ۱، ما نمی خواستیم ۱۰، ما نخواستیم ۲۹، نخواستیم ما ۴۲، که نخواستیم ۶۴، اگر نخواهیم

۷۵، نخواهیم ما ۱۱۲

~: وَلِيُحْلِفَنَّ إِنْ آرذَنَّا إِلَّا الْإِحْسَنَ (۱۰۷:۹)

کنجهستیم^۱ ۱، نمی خواهیم ۳، که نخواستیم ما ۶۳، نمی خواهیم ما ۶۴، اگر نخواستیم ۱۰۴، نخواستیم ما ۱۲۴

آرذَنَاهُ: إِذَا آرذَنَّا أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۰:۱۶)

بخوایم ۲، خواهیم ۵۳، خواهیم، پدید آوریم ۱۲۲

آرذَلِ: وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى آرذَلِ الْعُمَرِ (۷۰:۱۶)

سستر ۱، فرومایه ترین ۲، فرومایه تر ۳، بدتر ۳۸، خوارتر ۴۱، فرودترین ۴۳، فرودتر ۶۱، فروماندن ۸۲، خواری ۹۰، فروتنی ۱۰۲، خوارترین ۱۲۰

~: وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى آرذَلِ الْعُمَرِ (۵:۲۲)

سستر ۱، فروترین ۲، بترین ۱۲، بدترین ۲۴، دشخورت^۱ ۲۹، فرودمایه ترین ۳۹، فروتر ۱۱۰، کمتر ۱۱۳، خوارترین ۱۱۴

* آرذَلِ الْعُمَرِ: وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى آرذَلِ الْعُمَرِ (۷۰:۱۶)

پیری ۲۴، خرفی ۶۲

~: وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى آرذَلِ الْعُمَرِ (۵:۲۲)

پیری ۵۳

آلَا آرذَلُونَ: أَلَمْ يَكُنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ آلَا آرذَلُونَ (۱۱۱:۲۹)

خوارتران ۱، سُستتان ۲، فرومایه تران ۳، خواران ۲۰، سفلگان ۳۸، فرومایگان ۳۹، ناکسان و فرومایگان ۴۷، خواران و بتران ۵۸، فروماندگان ۶۴، دونان ۹۶، کم خردان ۱۰۵، خوارترینان ۱۰۶، فرومایه گان ۱۲۸، زیردستان ۱۳۴، خوارترینان ۱۳۸

آرْزُقْ: رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ (۱۲۶:۲)

رُوزی ده ۲، رُوزی ده ۱۰، خورش ده ۵۹، رُوزی فرآده ۹۴

آرْزُقْنَا: وَمَا يَمْنُكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۱۱۴:۵)

رُوزی ده ۱، رُوزی رسان ۳۶، رُوزی بده ۹۲، رُوزی کن ۱۲۷

آرْزُقْهُمْ: وَارْزُقْهُمْ مِنَ الشَّمَرَاتِ (۳۷:۱۴)

رُوزی کن ۳، بده ۵، رُوزی ده ۳۰

آرْزُقْهُمْ: وَارْزُقْهُمْ فِيهَا وَأَكْثُوهُمْ (۵:۴)

رُوزی دهید ۱، رُوزی دهیت ۳، خوردنی شان

۱. خاستید / خواستید.

۲. کنجهستیم / که نخواستیم.

۳. کذا، در متن اصلی.

۴. دشخور / دشخوار.

اُرْسِلَ: فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِي اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ (۶:۷)
 فرستاده آمد ۲، فرستادند ۱۰، فرو فرستیده آمد
 ۵۷، فرستاده آمد ۶۸، بفرستاده شد ۱۱۱

~: قَالُوا اِنَّا بِكَ اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۷۵:۷)
 فرستاده شد ۱، فرستادند او را ۴۱، بفرستاده او را
 ۶۳، بفرستاده اند او را ۱۰۰، فرو فرستاده شد ۱۲۴،
 فرستاده شده ۱۳۶

~: فَلْيَايُنَايَا كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ (۵:۲۱)
 فرستاده شدند ۱، بفرستادند ۲۴، فرستیده شد ۹۴،
 آوردند ۱۰۵

~: قَالَ اِنَّ رُسُلَكُمْ الّٰذِي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷:۲۹)
 فرستاده اند ۴۷، فرستاده شده است ۶۴

* اَلَّذِي اُرْسِلَ: الَّذِي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷:۲۹)
 کفرستاده شد ۱

* اَلَّذِي اُرْسِلَ: فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِي اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ (۶:۷)
 کفرستاده شدند ۱

اُرْسِلَتْ: فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ (۳۱:۱۲)
 بفرستاد ۱، کس فرستاد ۳، فرستاد ۳۶، بفرستاد
 ۷۶ فرستاد^۲ ۱۲۸

اُرْسِلَتْ: لَوْلَا اَرْسَلْتُ اِلَيْنَا رُسُلًا فَتَنَّبَعْ (۱۳۴:۲۰)
 فرستادی ۵۶، بفرستادی ۶۱

* لَوْلَا اُرْسِلَتْ: لَوْلَا اَرْسَلْتُ اِلَيْنَا رُسُلًا (۱۳۴:۲۰)
 چرا نفرستادی ۱، نفرستادی ۶۴، چرا نفرستادی
 ۱۲۸

اُرْسِلَتْ: ءَامِنُوْا بِالَّذِي اُرْسِلَتْ بِهِ (۸۷:۷)
 فرستاده شدم ۱، مرا فرستادستند ۱۰، فرستاده
 بودند ۲۴، فرستاده اند مرا ۴۲، فرستاده شده ام من
 ۶۴، بفرستادند مرا ۱۰۶، فرستاده شدم ۱۲۷

دقیق ۱۰، خوردنی دهید ۴۰، بدهید ۵۳، بدهید
 روزی ۹۲، روزی دهید ۱۱۹، بهره دهید ۱۲۳

~: فَارْزُقُوْهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (۸:۴)
 روزی دهید ۱، چیز کی دهید ۱۰، بخورانید ۲۷،
 بدهید ۳۳، خورش دهید ۱۰۰

اُرْسَاهَا: وَالْجِبَالَ اَرْسَاهَا (۳۲:۷۹)
 باستانید ۱، استوار گردانید ۲، استوار کرد ۳۸،
 بهاء کرد ۳۹، برکشید ۴۱، استواری کرد ۴۲، بر
 جای بداشت ۱۰۶، بیخ آور کرد ۱۰۹، استوار
 ساخت ۱۱۶، پایدار ساخت ۱۲۰، کشیده برکوه ۱۳۶

اُرْسِلَ: هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى (۳۳:۹)
 فرستیده ۵۳، فرو فرستاد ۶۱

~: وَاللّٰهُ الَّذِي اَرْسَلَ الرِّيْحَ فَتَنَّبَحَ اَبَا (۹:۳۵)
 فرستاد^۱ ۷

~: اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ (۹:۶۱)
 فرستاده است ۶۴

* اَلَّذِي اُرْسِلَ: هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى (۳۳:۹)
 کفرستاد ۱

~: وَهُوَ الَّذِي اَرْسَلَ الرِّيْحَ بُشْرًا (۴۸:۲۵)
 کفرستد ۱

~: هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ (۲۸:۴۸)
 کفرستاد ۱

اُرْسِلَ: فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي اِسْرٰءِیْلَ (۱۰۵:۷)
 فرست ۱، فرست ۳، بگذار ۵۳

~: وَارْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ (۱۱۱:۷)
 بفرست ۱، بفرست ۴۵

~: فَارْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا نَكْتَلْ (۶۳:۱۲)
 وابفرست ۷، تو بفرست ۷۶

۱. در این معنی، ترجمه «الَّذی» منظور نشده است.

۲. فرستاد / فرستاد.

۱۱۶ / اُرْسِلْتُ

~: فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ (۵۷:۱۱)

بمن فرستادند ۴۲، فرستاده آمد ۷۵، فرو فرستاده شده ام ۹۳، ۱۰۴، بفرستادند مرا ۱۱۲، فرو فرستاده اندم ۱۱۴، فرستاده شده بودم ۱۲۰، رسیده بود بمن ۱۳۶

~: إِنَّمَا أَلْعَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ (۲۳:۴۶)
فرستیده آمدم ۱۷، فرستاده شدم من ۶۱، فرو فرستاده شدم ۸۰، بفرستاده اند مرا ۱۰۰

أُرْسِلْتُمْ: وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ (۹:۱۴)
فرستاده شدید ۱، فرستادند ۵، فرستادند شما را ۴۱، شما را فرستاده اند ۶۲، بفرستادند شما را ۶۳، فرستاده شده اید ۶۴، فرستاده اند شما را ۷۶، بفرستاده اند شما را ۱۰۰، فرستادنان ۱۱۴

~: قَالَ مُتَرَفُّوهُمْ إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۳۴:۳۴)
فرستاده شدند ۱، فرستاده شدت ۳، شما فرستاده شدید ۷، فرستاده آمدید ۲۲، فرستادیم شما را ۸۲، فرستاده اند شما را ۱۲۸

~: فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۱۴:۴۱)
فرو فرستاده آمدید ۲۲، شما را فرستادند ۴۱، فرستاده شدید شما ۸۱

~: قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۲۴:۴۳)
فرستاده آمدید ۲۲، فرستاده شدید ۳۰، فرستادید ۱۱۴

أُرْسَلْنَا: كَمَا أُرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ (۱۵۱:۲)
بفرستادم^۱ ۱۰

~: وَأُرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ مُّسْلِمًا (۷۰:۵)
بفرستادیم ۱، فرو فرستادیم ۲

~: فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ (۱۶۲:۷)
فرود کردیم ۱، بفرستیم ۱۰۶

~: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ (۲۵:۱۱)

پیغام دادیم ۷، بفرستادیم ما ۲۴

~: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ (۳۸:۱۳)

فرستادیم ۲، بفرستیدیم ۳۴

~: أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۸۳:۱۹)

بیرون هشتیم ۱، فرستادیم - گماشتیم ۲، برگماشتیم ۳، برگماشته ایم ۳۴

~: وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا (۵۱:۳۰)

فرستیم ۵۸

~: وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ (۳۴:۳۴)

فرستادیم ما ۷

~: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ (۷۲:۳۷)

فرستیده ایم ۳۴، ما فرستادیم ۶۱

~: فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا (۱۶:۴۱)

بفرستادیم ۵۱

~: وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ (۶:۴۳)

فرستاده ایم ۱۰۳

* مَا أَرْسَلْنَا: وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ (۶۴:۴)

نفرستادیم ۱

~: وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ (۴:۱۴)

نفرستاده ایم ۱۰۳

~: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا (۴۳:۱۶)

نفرستادیم ما ۵۸

~: وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ (۲۳:۴۳)

ما نفرستادیم ۸۱

أُرْسَلْنَا: قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لَّوْطٍ (۷۰:۱۱)

فرستاده شدیم ۱، فرستاده شدیم ما ۶۱، ما را

۱. به اعتبار این که فاعل اصلی فعل خداست، جمع به مفرد ترجمه شده است.

أَرْسِلُهُ: أَرْسِلُهُ مَعْنَا عَدَّ اِزْتَعَّ وَيَلْعَبَ (۱۲:۱۲)
بفرست ۱، فرست ۳

* لَنْ أَرْسِلُهُ: قَالَ لَنْ أَرْسِلُهُ مَعَكُمْ (۶۶:۱۲)
نفرستم ۱، هرگز نفرستم ۵۶، هرگز نفرستم من ۶۱،
نفرستم من ۹۶، نه فرستم ۱۱۴، هرگز
نمی فرستم ۱۲۰

فَازْسَلُوا: وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَازْسَلُوا وَارِدَهُمْ (۱۹:۱۲)
بفرستادند ۱، فرستادند ۳، پیش فرستادند ۳۰

أَرْسَلُوا: وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ (۳۳:۸۳)
فرستاده شدند ۵۶، فرستاده شوند ۱۱۴
فرستاده اند ۱۲۶

* مَا أَرْسَلُوا: وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ (۳۳:۸۳)
فرستاده نشدند ۱، نفرستادند ما را ۱۰۰، فرو
فرستاده نشده اند ۱۱۱، فرو فرستاده نشدند ۱۱۳،
نفرستادند ۱۳۴، فرو فرستاد^۱ نشد ۱۳۶

فَازْسَلُون: أَنَا أَنِيتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَازْسَلُون (۴۵:۱۲)
بفرستید ۱، بفرستی^۲ مرا^۲ ۲۴، فرستیت ۳۰، فرستید
۶۱

إِرْصَادًا: وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ (۱۰۷:۹)
ورگدار بودن^۳ ۱، چشم داشتن ۳، ساختن ۲۹،
راه بانی ۳۸ و ۱۰۷، نگاه داشت ۴۱، نگه داشتن ۴۲،
چشم همی داشتندی^۴ ۵۳، از مهر چشم داشتن
۵۵، راه داشتن ۶۵، نگاه داشتن ۷۶، باز بستن و
چشم داشتن ۹۴، بستن و چشم داشتن ۱۰۴، ساز
دادن ۱۰۴، نگهدار ساختن ۱۱۲، چشم داشت ۱۲۹

الْأَرْضُ: وَلَنُصَبِّحَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ (۱۴:۱۴)
زمین ۱، زمین و شهر ۵۸

فرستادند ۷۶، ما را فرستاده اند ۱۱۴، فرستاد گانیم
۱۲۴، فریستاده اند ۱۲۷

~: قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ ثَمُودَ مِنْ قَبْلِكَ (۵۸:۱۵)
فرستاده شده ایم ۳۶، فرستادند ما را ۵۳،
فرستاده اند ما را ۵۹، فرو فرستاده شدیم ما ۶۱، ما
را فرستاده اند ۶۲ فریستادند ما را ۱۲۸

~: قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ ثَمُودَ مِنْ قَبْلِكَ (۳۲:۵۱)
فرستاده شد گانیم ۱۱۱

أَرْسَلْنَاكَ: إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا (۱۱۹:۲)
بفرستادیم ۵۲، فرو فرستادیم ما ۱۲۴

~: وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا (۷۹:۴)
فرستادیم ۳، ما فرستادیم ۱۰

~: إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (۸:۴۸)
بفرستاده ایم ۶

* مَا أَرْسَلْنَاكَ: وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ (۸۰:۴)
نفرستادیم ۱ و ۲

~: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (۱۰۵:۱۷)
نه فرستادیم ۱۰۸

~: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (۱۰۷:۲۱)
نفرستادیم ۱۰۳

~: فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا (۴۸:۴۲)
ما نفرستادیم ۸۱

أَرْسَلْنَاهُ: وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ (۱۴۷:۳۷)
فرو فرستیده بودیم ۳۴

~: وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ (۳۸:۵۱)
بفرستادیم ۱۰۸

۱. فرو فرستاد / فرو فرستاده.

۲. بفرستی / بفرستید.

۳. ورگدار بودن: راه بانی، چشم داشتن.

۴. مصدر در بافت جمله فعل معنی شده است.

~: مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ (۲۵:۳۱)

زمینها ۵۸

الْأَرْضُ: يُخْرِجُ لَنَا مِنْ تَحْتِ الْأَرْضِ (۶۱:۲)

زمین ۵۵

~: وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءِي وَكَسِمَاءِ أَقْلِي (۴۴:۱۱)

زمی ۲

~: فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ (۱۰۸:۱۱)

زمینها ۵۵

أَرْضًا: أَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا (۹:۱۲)

زمین ۶۲

أَرْضَعَتْ: كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ (۲:۲۲)

شیر داد ۱، شیر داده باشد ۲، شیر می دهد ۳۴
شیر خورنده ۴۱، شیر دهد ۴۳، شیر داده است ۶۹
شیر داده بود ۸۸، شیر دادن ۱۰۵، شیر همی داد

۱۰۹

أَرْضَعْنَ: فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ (۶:۶۵)

شیر دهند ۱

أَرْضَعْنَكُمْ: وَأَمَهْنُكُمُ النَّبِيُّ أَرْضَعْنَكُمْ (۲۳:۴)

شیر دادند ۱، شیر داده باشند ۲، شیر داده اند ۳۴
شیر داده ۱۰۵

أَرْضِعِيهِ: وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ (۷:۲۸)

شیر ده ۱، شیر بده ۲۹، شیر ده و به پرور

۱۱۱

أَرْضِيكُمْ: يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ (۳۵:۲۶)

زمین ۱۱۴

أَرْضِينَا: قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا (۵۷:۲۰)

۱. کذا در اصل متن.

۲. کذا، در اصل متن، شاید صورتی دیگر باشد از بچرانید.

۳. برنشی / برنشین.

۴. سرنگو / سرنگون.

۵. واز گردانسته شد / باز گردانیده شوند.

سرزمین ۱۳۲

أَرْعُوا: كَلُّوا وَارْعُوا أَنْعَمَكُمْ (۵۴:۲۰)

بچرانید ۱، بچرانیت ۳، بیچارید ۳۷، بخورانید
۴۳، می چرانید ۴۸، چرانیت ۸۰، چرانید ۸۶

فَارْعَبْ: فَلَمَّا فَرَّغَتْ فَأَنْصَبَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَارْعَبْ (۸:۹۴)

امیدوار باش ۶۷، آهنگ کن ۱۰۲، خواهان شو
۱۰۹، خواهانی نمای ۱۱۴، خواهش نمای ۱۲۱

أَرْكَبْ: يَبْئُتُ أَرْكَبَ مَعَنَا (۴۲:۱۱)

درنشین ۱، برنشین ۳، ورنشین ۲۹، اندر نشین ۴۹
برنشین تو ۶۱، سوار شو ۹۹، برنشی ۱۰۴، بنشین
۱۲۶

أَرْكَبُوا: وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ (۴۱:۱۱)

درنشینید ۱، برنشینیت ۳، اندر نشینید ۳۴
برنشینید ۳۶، بنشینید ۹۳، سوار شوید ۹۹ و ۱۲۰
در آید ۱۲۱

أَرْكَسَهُمْ: وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا (۸۸:۴)

باز پس گردانید ۲، نگوسار کرد ۳، برگردانید ۱۰
برگرداند ۲۷، نگوسار کرده و گردانید ۳۴
باز گردانید ۳۶، باز برد ۳۹، از پس باز گرداند
۴۲، بسر اندر آورد ۵۳، نگوسار کرد ۵۵، باز
گردانید و نگون سار کرد ۵۶، باز گونه زند ۶۱
سرنگون کند ۶۳، باز پس گردانید ۷۸، باز آورد
۸۴، نگون سار گردانید ۱۰۰، باز پس افکند ۱۰۳
سرنگو کرد ۱۰۶، نگون سار کرده است ۱۲۰، بسر
آورد ۱۲۴، نگون سار کرد ۱۳۶

أَرْكُسُوا: كُلُّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أَرْكُسُوا فِيهَا (۹۱:۴)

واز گردانسته شدند ۱، نگوسار کرده شود ۳
اندر گردند ۱۰، واگردند ۲۷، نگوسار کرده شوند

بنمایی ۶۱، نمای ۸۰، باز نما ۸۹، بشناسان ۱۳۰
 ~: فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً (۱۵۳:۴)
 بنمای ۱، باز نمای ۶۳، فراما ۶۵، باز نمای ۱۰۰
 * أَرِنَا: فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً (۱۵۳:۴)
 فاما نمای ۱۰
 أَرِنِي: رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخَيِّمُ الْمَوْتَى (۲۶۰:۲)
 بنمای ۲ و ۳ و ۲۷، بنما ۲۴، نمای ۳۵، فاما نمای ۴۰
 ~: قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ (۱۴۳:۷)
 نمای ۲۴، نمای ۵۷، بنما ۷۹
 فَأَرْهَبُونَ: أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَلِيَّتِي فَاَرْهَبُونَ (۴۰:۲)
 بترسیت ۳، ترسید ۱۰ ترسی^۲ ۲۴، بترسیت ۵۵،
 شکوید ۶۴، بترسید ۸۲، نکوید^۴ ۹۸
 ~: إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاتِي فَاَرْهَبُونَ (۵۱:۱۶)
 بترسید ۱، گریزیت ۴۱، ببرهیزید ۱۰۰
 * فَأَرْهَبُونَ: أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَلِيَّتِي فَاَرْهَبُونَ (۴۰:۲)
 از من ترسید و بس ۴۰
 سَأَرْهَقُهُ: سَأَرْهَقُهُ صَعُودًا (۱۷:۷۴)
 بفرمایم ۲، در رسانم ۳، بر آرم ۱۹، بفرمایم^۵ ۳۰،
 در اندازم ۴۱، بر نشانم ۴۳، در خواهم ۶۱، برسد ۶۹،
 نگوینار کنم ۸۷، در آرم ۹۰، برسانم ۹۲، اندر
 آورم ۹۴، بیاریم ۱۰۵، رسانم ۱۰۹، در
 رسانیم ۱۲۱، در آورم ۱۳۶، بر برم ۱۳۸
 أَرْوِي: هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ (۱۱:۳۱)
 بنمائید ۱۴، شما بنمائید ۴۶، فرا نمائید ۶۲، نمائید
 ۶۴، بنمائید ۷۹

۳۰، سرنگون کنند ایشانرا ۳۴، باز می گردانند
 ۴۱، نگوسار شوند ۴۲، اندر افتند ۵۳، درافکنده
 شوند ۵۶، باز گردند ۵۸، باز گونه زده شوند ۶۱،
 نگونسار کنند ایشانرا ۶۵، باز برده شوند ۷۵،
 نگوسار کنند ایشان را ۷۶، نگون سار شوند ۸۳،
 باز اندر افکنند شان ۸۴، سرنگون کرده شوند ۸۹،
 سرنگونسار شوند ۱۰۲، سرنگونسار کنند ایشانرا
 ۱۰۳، نگونسار شوند ۱۰۵، سرنگو^۱ کردند ایشانرا
 ۱۰۶، باز گردانیده شوند ۱۱۱، بسر در آیند ۱۲۲،
 سرنگو^۱ شوند ۱۳۰، برگردانیده شوند ۱۳۵
 أَرْكُضْ: أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مَغْسِلَ يَارِدٍ وَشَرَابٌ (۴۲:۳۸)
 بجنبان ۱، بر زمین زن ۳، بزین بر زمین ۴۱، بزین ۵۶،
 برو ۸۱، بزمین زن ۱۰۲
 أَرْكُضُوا: وَأَرْكُضُوا مَعَ الزَّكِيِّ (۴۳:۲)
 پشت خم دهیت ۳، نماز کنید ۴۲، گردن نهید و
 فروتنی کنید ۱۰۲
 ~: أَرْكُضُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ (۷۷:۲۲)
 پشت دوتا کنید ۵۸
 ~: وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (۴۸:۷۷)
 پشت خم دهید ۸۰، نماز بگذارید^۲ ۱۲۰
 أَرْكُعِي: وَاسْجُدِي وَأَرْكُعِي مَعَ الزَّكِيِّ (۴۳:۳)
 پشت خم ده ۳، نماز کن ۲۷
 إِرْمَ: إِرْمَ ذَاتَ الْعِمَادِ (۷:۸۹)
 بهشت ۱۲۴، باغستان ۱۳۶
 أَرِنَا: وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا (۱۲۸:۲)
 بنمای ۲ و ۳، وانما ۲۴، بنمای و بیاموز ۴۰

۱. سرنگو / سرنگون.

۲. بگذارید / بگزارید.

۳. ترسی / ترسید.

۴. کذا در متن اصلی، اگر خطا نباشد باید آن را تحریفی از بشکوید تصور کرد.

۵. به اعتبار این که فاعل خداست، مفرد به جمع ترجمه شده است.

- ~: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَّا مَا أَنْتُمْ عَنْهُ (۸۸:۱۱)
میخواهم من ۶۱، می خواهم من ۷۶، بخوام ۹۲
- ~: قَالَ إِنْ أُرِيدُ أَنْ أَكْثِرَكَ (۲۷:۲۸)
میخواهم ۴۳
- * إِنْ أُرِيدُ: إِنْ أُرِيدُ إِلَّا لِأَصْلَحَ (۸۸:۱۱)
نخواهم ۲
- * مَا أُرِيدُ: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ (۸۸:۱۱)
نمی خواهم ۱، من نخواهم ۴۲، نمی خواهم من ۶۴،
مَنْ تَمِي خواهم ۷۶، نمیخواهم ۹۳
- ~: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ (۲۷:۲۸)
نمی خواهم ۱، نخواهم ۳۰، نخواهم من ۶۱، من
نخواهم ۷۶
- ~: مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ (۵۷:۵۱)
نخواهم ۲، نخواهم ۳۰، نمی خواهم من ۶۴،
نمیخواهم ۸۶، من نمیخواهم ۹۶
- أُرِيكُمْ: سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَنَاقِينَ (۱۴۵:۷)
فاشما نمایم ۱۰
- ~: خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ مَا بَيْنِي (۳۷:۲۱)
بنمایم ۱
- ~: قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى (۲۹:۴۰)
نمایم ۳۷، یا بیم ۸۷
- * مَا أُرِيكُمْ: قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى (۲۹:۴۰)
نمی نمایم ۱، همی نمایم ۲، نمایم ۱۵، ننمودم
۱۰۳، راه نمی نمایم ۱۳۲
- أَرَبْتَكَ: وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَبْتَكَ (۶۰:۱۷)
- ~: قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ (۲۷:۳۴)
نماییت ۳، فرامن نمای ۳۴، بنماییت ۴۱،
بنمای ۵۸، باز نمائید ۱۰۰
- ~: أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ (۴۰:۳۵)
بنمائید ۳۸
- * فَأَرُونِي: هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ (۱۱:۳۱)
فرامن نمایید ۳۷
- أَرَى: إِنْ أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنْ أَخَافُ اللَّهَ (۴۸:۸)
می گینم ۱، بینم من ۶۱، همی بینم ۶۲، می بینم
۱۰۴
- ~: إِنْ أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ (۴۳:۱۲)
همی دیدم ۲، در خواب دیدم ۹۳، دیده ام ۹۶
- ~: لَا تَخَافُ إِنِّي مَعَكُمْ مَّا أَتَمُّ وَارَى (۴۶:۲۰)
گینم ۱، به بینم ۴۲، بینم ۶۴
- ~: إِنْ أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ (۱۰۲:۳۷)
دیدم ۱، من دیدم ۶۴
- ~: قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى (۲۹:۴۰)
گینم ۱، می بینم ۳، می بینم ۱۱۱
- * لَا أَرَى: لَا أَرَى الْهَذَا هَذَا كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۰:۲۷)
نمی گینم ۱، نمی بینم ۳۰، همی نی بینم ۶۱
- أُرِيدُ: وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدُ يَمِنْ فِي الْأَرْضِ (۱۰:۷۲)
خواستہ شد ۱، خواسته ۶، خواسته آمد ۱۹، خواسته
شود ۵۶، خواسته شده ۸۰، خواسته شده است ۱۱۱،
خاسته ۱ شده ست ۱۱۳
- أُرِيدُ: إِنْ أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ (۲۹:۵)
می خواهم ۱، خواهم ۲، همی خواهم ۲۹

۱. بنمای / بنمایید، با حذف «ید» از پایان فعل جمع.

۲. می گینم / می بینم، با تبدیل «ب - ی» به «گ»، که در منتهای کهن معمول بوده است.

۳. گینم / بینم.

۴. خاسته / خواسته.

بیوزوندند^۱، بایستادند^{۲۴}، افزودند^{۸۱}، بیفزودند^{۸۸}، افزوده اند^{۱۳۰}

~: ثَلَاثَ مِائَةٍ سِتِّينَ وَأَزْدَادُوا قِسْعًا (۲۵:۱۸)
بیوزوندند^{۳۹}، درافزودند^{۴۳}، فزون کردند^{۸۰}، فزودند^{۱۳۰}

اَزْدَجِرَ: فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ (۹:۵۴)
وازد^{۱۰}، باز داشتند او را^{۲۴}، باز می داشتند او را
از خواندن^{۴۱}، آزرده شد^{۴۳}، برآندند او را^{۴۸}،
باز زدندش^{۵۶}، وازداشته شده^{۶۵}، باز زدندش^{۷۸}،
بانگ برزده شد^{۸۰}، باز زدندش^{۸۲}، بانگ
برداشته شد^{۹۱}، راندند او را^{۱۰۴}، بیازردند او را^{۱۰۶}،
بازداشته شد^{۱۰۹}، راندند^{۱۱۳} او را^{۱۱۳}، بانگ
برزده شده^{۱۱۴}، بازداشته شده^{۱۱۶}، بر سر و رویش
باز زدند^{۱۲۴}

اَزْرَى: أَشَدَّ دِيَهًا اَزْرَى
پشت^۱، یار و پشت^{۲۹}، بازو^{۵۳}، نیرو^{۱۲۴}

اَزَفَتْ: اَزَفَتْ اَلْاَزِفَةُ
نزدیک شد^۱، نزدیک آمد^۳، فراز آمد^{۳۹}،
نزدیک رسید^{۱۰۰}

اَزْكَى: ذَلِكُمْ اَزْكَى لَكُمْ وَاظْهَرُ لِلَّهِ يَعْلَمُ (۲۳۲:۲)
پاک تر و افزون تر^۲، پسندیده تر^{۲۷}، نیکوتر^{۴۲}،
بہتر و پاکیزه تر^{۶۱}، شایسته تر^{۶۴}، افزونتر^{۸۴}،
پاکیزه^{۱۲۳}، سزاوارتر^{۱۳۸}

~: فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكَى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ (۱۹:۱۸)
پاکیزه تر^۱، پاک تر^۸، پاک تر^{۴۲}، پاکیزتر^{۹۲}

بنمودیم^{۲۱}، نمودیم^۳، نمودیم^{۵۵}، باز نمودیم^{۶۳}

اَرَيْنَاكُمْ: وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ (۳۰:۴۷)
بنماییم^۱، نمودیم^۳، نماییم^۶، نمایم^{۲۲}،
نمودیمی^{۲۴}، بنمودیمی^{۶۱}، بنمودمانی^{۸۱}،
باز نمودمانی^{۱۰۰}، می نمودیم^{۱۱۱}،
نمودمانی^{۱۱۳}، مینمودیم^{۱۲۲}

اَرَيْنَاهُ: وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاٰنٰی (۵۶:۲۰)
بنمودیم^۱، فرا نمودیم^{۳۴}، ما بنمودیم^{۵۸}، باز
نمودیم^{۷۶}، نمودیم^{۱۱۴}

اَرَا: اَرٰ سَلٰمًا الشَّيْطٰنِ عَلَى الْكَافِرِيْنَ تَوَرَّهُمْ اَرَا (۸۳:۱۹)
جنبانیدن^۱، برانگیختن^۳، از جای بر کردن^{۲۹}،
انگیختن^{۳۹}، راندن^{۴۲}، بغالانیدن^{۴۴}، جمانیدن^{۵۳}،
سگالش^{۵۸}، بر آغالیدن^{۶۷}، شگالیدن^{۷۲}،
افزون کردن^{۷۶}، انگیزانیدن^{۹۲}، در جنبانیدن^{۱۱۳}،
برانگیزانیدن^{۱۱۴}، از راه بردن^{۱۲۲}

اَرَاغَ: فَلَمَّا رَاغُوا اَرَاغَ اَللّٰهُ فَلَوْ يَهُمْ (۵:۶۱)
بگرداند^۲، گردانید^۳، بگردانید^{۲۴}، بجسبانید^{۳۴}،
بگرداناد^{۴۲}، برگردانید^{۸۰}

اَزْدَادُوا: ثُمَّ اَزْدَادُوا كُفْرًا اَلَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ (۹۰:۳)
بیوزوندند^۱، بیفزودند^۲، افزودند^۳،
می وزآیندند^{۱۰۰}، بیستادند^{۲۵}، بیفزودند^{۳۴}،
می فزودند^{۴۰}، ایستادند^{۶۰}، باز افزودند^{۱۱۹}

~: ثُمَّ اَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اَللّٰهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ (۱۳۷:۴)

۱. این ساخت فعل در وجه شرطی استعمال داشته است.

۲. بغالانیدن: برانگیختن، از جایی بر کردن.

۳. کذا در متن اصلی «ش» سه نقطه. رک: تَوَرَّهُمْ در همین قرآن همین آیه.

۴. بیوزوندند / بیفزودند.

۵. با توجه به جمله، فعل جمع، مفرد ترجمه شده است.

۶. می وزآیندند / می فزایند.

۷. کذا در متن اصلی «ف» با سه نقطه.

۸. واز زد: باز زده شد.

۹. راندند / رانندند.

۱۰. کذا در متن اصلی، پاکیزتر / پاکیزه تر.

~: قِيلَ لَكُمْ اَنْتُمْ اَوْفُوا اَوْ اَزْكِي لَكُمْ (۲۸:۲۴)

با کتر ۱، بهتر ۲۴، با کتر و بهتر ۸۶، پاک کننده تر ۱۰۳، پاک تر - شایسته تر ۱۰۹، پاک تر و پسندیده تر ۱۱۶

~: وَحَفَظُوا وُجُوْهُمْ ذَٰلِكَ اَزْكِي لَكُمْ (۳۰:۲۴)

با کیزه و شایسته تر ۵۴، پاکیزه تر و بهتر ۵۶

الْاَزْلَامُ: وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فُسْقٌ (۳:۵)

تیرها ۱، گروگان ۳۱، تیرها ۴۲، تیرجه ۶۲، بستن تیرها ۷۵، تیرهای قمار ۷۶، پشگه چوبها ۹۶، شیوه های قمار ۱۱۹، تیرهای شمار ۱۳۱

~: وَالْاَصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ (۹۰:۵)

تیرها ۱، سوگند خوردن گروگان ۳۱، تیرچوبها ۵۷

اَزْلَفْتُ: وَاَزْلَفْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ (۹۰:۲۶)

نزدیک کرده شهد ۱، بیماراستند ۲، نزدیک کرده شود ۳، نزدیک کردند ۲۹، نزدیک گرداند ۳۰، نزدیک کردست ۴۹، نزدیک کند ۵۳، نزدیک کرده آید ۵۶، نزدیک کرده اند ۹۶، نزدیک گردانیده شد ۹۸، نزدیک شود ۱۳۵

~: وَاَزْلَفْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ (۳۱:۵۰)

نزدیک کرده شهد ۱، نزدیک کرده شد ۳، نزدیک آرند ۶، نزدیک آورد ۲۴، نزدیک گردانند ۲۹، نزدیک گردانیده شود ۳۰، نزدیک آورده شود ۵۳، نزدیک گردانیده است ۸۸، نزدیک شد ۱۰۲، نزدیک آرد ۱۰۵

~: وَإِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ (۱۳:۸۱)

نزدیک گردانید ۲، نزدیک آورند ۲۴، نزدیک کنند ۲۹، بیمارایند ۴۱، نزدیک آورده شود ۹۱، نزدیک گردانیده شوند ۹۹، نزدیک گردانیده شود ۱۰۴، آراسته شود ۱۳۶

اَزْلَفْنَا: وَاَزْلَفْنَاهُمُ الْاٰخِرِينَ (۶۴:۲۶)

نزدیک کردیم ۱، نزدیک آوردیم ۲۰، بداشتیم ۲۴، نزدیک گردانیدیم ۳۰، گرد کردیم ۴۲، نزدیک گردانیم ۶۱، با هم آوردیم ۱۰۶، راه دادیم ۱۳۶

فَاَزْلَهُمَا: فَاَزْلَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا (۳۶:۲)

بلغزانی ۲، بجنابانی ۴، بیفکند ۱۰، دور کرد ۳۶، بیو کند ۴۰، لغزانی ۴۸، لرزانی ۶۴، بی راه کرد ۸۸، بگرد آید ۹۴، بررد ۱۱۴، لغزش داد ۱۳۵

اَزْوَاجٍ: وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ (۲۵:۲)

همتا ۴، هم جفتان ۴۰، جفتان ۵۵

~: وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ (۱۵:۳)

انبازان ۱، کنیزکان ۲۴، هم جفتان ۴۰

~: لَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ (۵۷:۴)

زنان و جفتان ۲۷

~: ثَمَنِيَّةٌ اَزْوَاجٌ مِّنَ الصَّانِ اَتْنَيْنِ (۱۴۳:۶)

ازن ۱، جفت ۲۴، دودو ۵۸

~: حَجَجٌ فِيْ اَزْوَاجٍ اَدْعِيَا بِهِمْ (۳۷:۳۳)

زنان ۳، بزنی کردن ۸۹

~: سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا (۳۶:۳۶)

ازنها ۱، همتایان ۳۴، گونها - گوناگون ۱۰۹

~: وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهِ اَزْوَاجٌ (۵۸:۳۸)

گونها ۲، گونه گونه ۳، جفتان یا گونه گونه ۹۱

~: وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً اَزْوَاجٌ (۶:۳۹)

گونه ۲۴

~: وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا (۱۲:۴۳)

جفتان یا گونها ۳، جفتها ۲۴، جفتگان ۶۴

أَزْوَاجُكُمْ: وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
زنان ۱۱۴

~: وَيَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
زنان و جفت ۱۳۹

~: وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ
جفتان ۱۱۴

~: أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
هتباران ۵۳

~: وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
شهران ۳۴

أَزْوَاجَنَا: وَمُحَمَّدٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا
جفتان ۳، زنان ۱۰۰

أَزْوَاجَهُمْ: مِنْ صَلَاحٍ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
انباران ۱

~: إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
جفتان شان ۱۱۴

~: أَحْسَنُ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا أَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ
یاران ۲، همسران ۲۹، همتان ۳۹، هم سران ۴۲، مانند ۶۷، همسر ۱۰۵

أَزْوَاجَهُنَّ: فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ
شویان ۲، شهران ۴۲، شهرها ۱۳۵

أَزِيدَ: ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ
بیوزایم ۱، بیفزایم ۳، بیفزایم ۳۸، افزون کنم ۱۱۴

لَا زَيْدَ لَكُمْ: لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
بیوزایم ۱، افزون کنم ۳، بیفزایم ۵، بیفزایم ۷، افزون کنم ۵۵، فزون گردانم ۱۰۴

~: وَأَزَيْدَنَّكُمْ وَطَرَّ أَهْلُهَا
آزیت / ۱۲۴

أَزْوَاجًا: وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَصَّنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
جفتان ۵۵

~: يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
زنان ۲

~: وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
همجفتان ۴۸

~: لَا تَمْدَنَّ عَيْنَكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا
جفت جفت ۲، گونها ۳، گونها ۵۵، مردمان ۵۸، گروهان ۶۲، جفت گونه گونه ۹۶

~: وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
جفتها ۲

~: وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
رنگها و گونها ۳۹، گونه گونه ۶۵، جفتها گوناگون ۹۴

~: ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلْنَا أَزْوَاجًا
جفت جفت نر و ماده ۲۴، جفتان نر و ماده ۶۴

~: جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
گوناگون ۶۱، گونه گونه نر و ماده ۷۲، نرینه و مادینه ۱۲۲

~: وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً
جفتها ۴۱، گروه ۵۶

~: وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
گونه گونه یا جفت جفت ۳، نر و ماده ۲۴، جفت جفت گروه گروه گوناگون ۱۰۹

~: أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً: وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً
سه از ۱

~: أَزْوَاجًا: لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ
جفتان ۱۱۴

بیاراست ۱، آراسته گشت ۲، آراسته شد ۳، آراسته گردد صُرخ^۱ و زرد و سیّ و لعل گوناگون و رنگارنگ ۱۰، آراسته شود ۲۴، آراسته شد ۵۵، آراسته کرد ۵۷، نیکو شد ۶۰، بیاراید ۷۸، بیاراید ۱۰۰، آرایش گیرد ۱۱۴، آراسته گردید ۱۲۲ خویشان را بیارایند ۱۲۷

لَا رَيْتَ: لَا رَيْتَ لَهْمَ فِي الْأَرْضِ (۳۹:۱۵)
بیارایم ۱، آرایم هر آینه هر آینه ۳، من بیارایم ۲۹، آراسته کنم ۳۹، آرایم ۷۱، بیارایم هر آینه ۹۴، آراسته گردانم ۱۰۳، آزمایم ۱۲۱

أَسَاءَ: مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا (۴۶:۴۱)
گدی^۲ کند ۱، بکند بدی ۵۶، بد کرد ۱۱۴

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِنَّ رَبِّكُمْ ثُمَّ جَعَلْتُمْ (۱۵:۴۵)
گدی^۲ کند ۱، بدی کند ۲، بد کند ۳، کند بدی ۲۲

أَسَاءُوا: تَزَكَّاهُمْ عَنْ قِبَلِ الَّذِينَ اسْتَوُوا الشُّوْأَى (۱۰:۳۰)
گدی^۲ کردند ۱، بکردند بدی ۲، بد کردند ۳، بدی کردند ۴۱، کردند بدی ۱۰۰، بد کرده اند ۱۳۰، بدی پیشه کردند ۱۳۶

أَسَارَى: وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ (۸۵:۲)
بردگان ۳، بندیان ۳۸، برزده گان ۵۵، دست گیر^۳ ۱۰۴

أَسَاطِيرُ: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۵:۶)
افسانها ۱، نبشتگیها ۲، افسانها نوشته ۳، افسانه ۹، افسانه گفتن ۲۴، نوشته دروغها ۹۶
~: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۳۱:۸)

نبشتگیها ۲، دروغها ۴۹، نبشته ۷۸، نویشتها ۱۰۵، نشانها ۱۲۲، افسونها^۴ ۱۳۵، افسانهای برهم بافته ۱۳۶

~: مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۴:۱۶)
افسانهای نبشته ۵۵، فسانهآ ۶۰، افسانهآ ۶۲، افسانها یا نبشتهآ ۸۰، نبشتهآ ۱۰۵، سرگذشت ۱۲۰

~: وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۵:۲۵)
نبشتگیها ۲، نوشتها و افسانها ۵۶، افسانهآ نبشته ۹۱

~: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۶۸:۲۷)
افسانها پیشینه ۹۱

~: فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۷:۴۶)
نبشتنیها ۱۰۸

~: قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۵:۶۸)
اوسانها^۵ ۱، فسانها ۲۹، افسانها و نبشتهآ ۶۷، نوشتها ۹۱

* أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۵:۶)
افسانها و پیشینیان ۶۴، افسانهای پیشینیان ۱۳۶

~: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۳۱:۸)
افسانهای نبشته پیشینیان ۵۵، نبشتهآ پیشینیان ۹۹

أَسَاوِرَ: يَحُلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ (۳۱:۱۸)
دستورنجهآ ۱، دستونجهآ ۲۴، دست و رنجن ۳۶، دست برنجهآ ۳۹، دست برنجهآ ۵۵، دست و نجهآ ۵۷، دست برنجهآ^۶ ۶۲، دستوانهآ ۶۴، پیرایها ۷۶، دستانها ۱۰۰، دستورنجنها ۱۰۶

۱. صُرخ: املای دیگری است از «مرخ».

۲. گدی، بدی، یا تبدیل «ب» به «گ».

۳. دست گیر: اسیر، بنده.

۴. می تواند صورتی دیگر از کلمه «افسانه» باشد.

۵. اوسانها / افسانه ها.

۶. کذا در متن اصلی.

پرس ۷، پرس ۵۵

~: لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَسَلِ الْعَادِينَ (۱۱۳:۲۳)

پرسید ۵۸

~: وَسَلَّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا (۴۵:۴۳)

ماز پرس ۵۸، به پرس ۹۹

أَسْأَلُكَ: أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْتَكَ (۴۷:۱۱)

خواهم ۱، پرسم ۳۵، درخواهم ۴۸، بخوامم ۵۸،

پرسم ۶۱، پرسیدم ۱۲۴

أَسْأَلُكُمْ: قُلْ لَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا (۹۰:۶)

می خواهم ۳

~: يَقْوَمُ لَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا (۲۹:۱۱)

خواهم همی ۳۸، همی خواهم ۵۳، میخوامم ۵۹،

خوانم ۱۱۴

~: يَقْوَمُ لَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا (۵۱:۱۱)

خواهم ۵۵

~: قُلْ مَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِ (۵۷:۲۵)

خواستم ۲، خواهم ۴۶، می خوانم ۹۲

* لَا أَشْأَلُكُمْ: قُلْ لَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا (۹۰:۶)

نمی خوانم ۱، نخواهم ۲، نخواهم ۹، نه خواهم ۸۸،

نمیخواهم ۱۰۰، نخواهم من ۱۲۴

~: وَيَقْوَمُ لَا أَشْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا (۲۹:۱۱)

من نمی خوانم ۱، نمی خواستم ۷۶، درنمی خوانم

۱۰۹

دستوانه ۱۲۳ و ۱۳۳، دست بندها ۱۳۶

~: يُحَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ (۲۳:۲۲)

دست برینجها ۳، دستورنجنها ۱۲، دست آورنجنها

۳۸، پیرایها ۴۱، دست اورنجنها ۵۴، دست

وانها^۱ ۵۶، دست برنجنها ۶۱، پیرایه هاء ۶۴،

دست رنجنها ۶۷، دست وارنجنها ۸۷، دست

آورنجنها ۹۴، دستورنجنها^۲ ۱۰۶، آورنجنها دستونها

۱۳۵، دست تورنجهاء^۳ ۱۳۸، دست برنجنها^۴ ۱۳۹

~: يُحَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ (۳۳:۳۵)

دست برنجنها ۳، یارها^۵ ۷، دست ورنجنها ۳۹،

دستوانها ۵۶، یارها^۵ ای دستوانها ۶۷، دستورنجنها

۸۴، دست اورنجنها ۹۴، دست برنجنها ۹۵،

دستوانها و سردهتها ۱۱۱، ایارها^۶ ۱۱۴، زیورها ۱۱۵

~: رَحَلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ (۲۱:۷۶)

دست برینجنها ۳، دستونجها ۲۴، دست اورنجنها

۳۴، دستهایها ۷۸، دستورنجنها ۷۹، دست و

آرنجا^۷ ۱۱۴، دستوانها ۱۲۰، دستها ۱۲۶

أَسَأْتُمْ: وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا (۷:۱۷)

گدی^۸ کنید ۱، گزند کنیت ۳، بدی کنی^۱ ۲۴،

بدی کنید ۳۶، زشتی کنید ۵۳، بدی کنیت ۵۵،

بدی کردید ۱۰۲، بد کردید ۱۲۶

أَسْأَلُ: فَسَلِ الَّذِينَ يَفْرَهُونَ أَلْكِتَبَ (۹۴:۱۰)

پرس ۱، پرس ۳، در پرس ۷۹

~: وَسَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا (۸۲:۱۲)

۱. دست وانها / دستوانها: الگوها.

۲. در اصل دستورتختها خوانده می شود که باید خطای کاتب باشد.

۳. دست تورنجهاء / دستورنجنها.

۴. در اصل: دست برتختها، که به قرینه سایر موارد خطا بنظر می رسد.

۵. یارها: دست برنجنها، الگوها.

۶. ایارها / ایاره ها، یاره ها.

۷. دست و آرنجها: دستوارنجنها.

۸. گدی / بدی.

۹. کنی / کنید.

~: يَنْقُورُ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا (۵۱:۱۱)

من نمی خواهم ۱، نخواهم ۲، نه خواهم ۵۵،
در نمی خواهم ۱۱۳

* لَا اَسْأَلُكُمْ: قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا (۲۳:۴۲)

نخوانیم ۱۱۴

* مَا اَسْأَلُكُمْ: قُلْ مَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرِ

نمی خواهم ۵۸

~: وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرِ (۱۰۹:۲۹)

نخواهم ۳۰، من نخواهم ۶۲، من نمیخواهم ۹۶

~: وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرِ (۱۲۷:۲۹)

نخواستم ۲

~: قُلْ مَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَا اَنَا مِنَ الْمَكْذِبِينَ (۸۶:۳۸)

نخواهم من ۶۱

فَاسْأَلْهُ: اَرْجِعْ اِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْاَلْسُوَةِ (۵۰:۱۲)

بیرس ۱، بیرس ۲، برس ۳، دربرسی ۱۱۳

وَاسْأَلْهُمْ: وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي (۱۶۳:۷)

برس ۳، دربرس ۷۹، بیرس ۱۱۴، بخواه ۱۳۶

اَسْأَلُوا: وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ (۳۲:۴)

بخواید ۱، بخوایت ۳، خواید ۱۰، بخوای^۱ ۲۴،
درخواید ۶۳، خواهد ۸۸

~: فَسْأَلُوا اَهْلَ الَّذِي اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۴۳:۱۶)

بیرسید ۱، بیرسید ۲، بیرسی^۲ ۲۴، بیرسید ۳۰

~: وَلَا تَتَّبِعُوا اَبْصَحِمَ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا مَا اَنْفَقْتُمْ (۱۰:۶۰)

خواید ۸۸

فَاسْأَلُوهُمْ: فَسْأَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ (۶۳:۲۱)

بیرسید ۲۴، بیرسی^۲ ۶۱

فَاسْأَلُوهُمْ: سَأَلْتُمُوهُمْ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُمْ (۵۳:۳۳)

بخواید ۷، درخواید ۷۹، خواهید ۸۷، بیرسید
۱۱۴

اَسْبَابُ: وَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ (۱۶۶:۲)

پیوستگیها - خویشیها و سوگندها ۲، پیوندها ۳،
پیوستگی و ساختگاریها ۱۰، پیوستگیها ۳۸،
دوستیها پیوستگی و ساخت کاری ۴۰، رسنها ۷۵،
راهها ۹۴، پیوسته گیها ۱۱۸، رشته ۱۳۵

~: فَلَا يَرْجُوا فِي الْاَسْبَابِ (۱۰:۳۸)

رها ۱، راهها ۲۲، نردبانها ۳۶، دره‌ها آسمان ۴۳،
راهها آسمان ۵۶، درها ۱۱۴

~: لَعَلَّ اَبْلَغُ الْاَسْبَابِ (۳۶:۴۰)

درها ۲، راهها ۷۹، درها راهها ۱۰۳

اَلْاَسْبَابُ: وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبُ وَالْاَسْبَابُ (۱۳۶:۲)

پسران ۳، فرزندان زادگان ۲۹، نوگان ۴۱، فرزندان
۴۲، نبیره گان ۱۰۹، فرزندان ۱۳۰

~: وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبُ وَالْاَسْبَابُ (۱۶۰:۲)

نبیره زادگان ۲۹، فروزادگان ۳۴، تبار ۴۲،
فرزندان فرزندان ۱۰۹، پیغمبرزادگان ۱۱۶،
نوازادگان ۱۲۸

~: وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبُ وَالْاَسْبَابُ (۸۴:۳)

نوگان ۴۱، فرزندان فرزندان ۱۰۹، نبیره زاده‌ها ۱۲۰

~: وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبُ وَالْاَسْبَابُ (۱۶۳:۴)

نواسگان ۲۷، نبیرگان ۳۰، نبسگان ۴۳، نوادگان
۱۳۸

اَسْبَابًا: وَقَطَّعَتْهُمْ اَنْثَىٰ عَشْرَةَ اَسْبَابًا (۱۶۰:۷)

تبار ۲، جدا جدا ۳۰، گروه ۴۳، سالار ۶۳ و ۸۵،

~: فَلَمَّا اَسْتَعْدَدْتُكَ لِبَعْضِ شَانِهِمْ (۶۲:۲۴)
دستوری خواهند ۹۳

اَسْتَبَدَّال: وَ اِنْ اَرَدْتُمْ اَسْتَبَدَّالَ رَوْحِ (۲۰:۴)
گرفت^۵ ۱۰۹

اِسْتَبْرَقَ: نِيَابَا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ اِسْتَبْرَقَ (۳۱:۱۸)
جامه‌ها سطر بافته ۴۴، دیباها سطر ۵۳، دیبا
ستر ۷۹ و ۱۲۵، دیبا سبز ۹۱، دیبا درشت ۱۱۴،
دیبا لک^۱ ۱۱۵، دیباهای لک^۱ ۱۳۱

~: مِنْ سُنْدُسٍ وَ اِسْتَبْرَقَ مُتَقَلِبِينَ (۵۳:۴۴)
دیبا تنک ۲۲، دیبا اسطر ۷۹، دیبا سبز ۹۱،
جامه سطر ۱۲۰، جامه‌های سفید ۱۳۶

~: مُتَكِينِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقِ (۵۴:۵۵)
دیبا سطر ۲، دیبا سطر ۳

~: عَلَيْهِمْ نِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٍ وَ اِسْتَبْرَقِ (۲۱:۷۹)
دیبا سطر ۱۹، اسطر ۱۱۳، جامه‌های دیبا ۱۲۳،
سفید^۷ ۱۳۶

فَاَسْتَبَشِرُوا: فَاَسْتَبَشِرُوا بِلَبِيعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ (۱۱۱:۹)
رامشت^۸ پذیرید ۱، شادشویت ۳، مزده پذیرید
۱۳، شاد باشی شما ۲۴، شاد شوید ۳۶، شاد باشید
۳۹، شادمان باشید ۴۱، شادمانه باشید ۴۹،
شادمان باشید ۵۲، خرم شوی^۹ ۵۷، شادی کنید
۸۹، بمزده باشید ۹۴، شادمان گردید ۱۱۱، مزده
یابید ۱۲۶

اَسْتَبَقَا: وَ اَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ (۲۵:۱۲)

نوادگان ۷۹، نبیره گان - تبار ۱۰۹، تبارها ۱۲۴،
طبارها ۱۲۷، نبیره‌ها ۱۳۰، فرزند ۱۳۳

اَسْبَغَ: وَ اَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَ بَاطِنَهُ (۲۰:۳۱)
فراخ کرد ۱، بنزده^۱ کرد ۴۳، بونده^۲ کرد ۸۷،
فراخ گردانید ۱۲۹

اَسْتَأْجَرْتُ: اِسْتَأْجَرْتُ خَيْرَ مَنْ اَسْتَأْجَرْتُ (۲۶:۲۸)
مزدور گرفتی ۱، بمزدگیری ۲، گیری بمزدوری
۲۴، مزدور گیری ۳۹، بمزد گرفته ۴۱، بمزدستانی
۴۲، بمزدوری گیری ۴۸، بمزد گرفتی ۵۶

اَسْتَأْجَرُهُ: لِاحْدَهُمَا يَأْتِي اَسْتَأْجَرُهُ (۲۶:۲۸)
مزدور گیر ۱، بمزدگیر ۲ و ۳ و ۵۳، گیر بمزدوری
۲۴، بمزدور گیر ۲۹، مزد فراگیر ۳۴، مزدوری گیر
۳۶، بمزدوری گیر ۴۱، بمزدستان ۴۶، بمزد
فراگیر ۶۲، مزدوری کن ۸۷، بمزد^۲ گیر ۱۲۳، به
مزدگیر ۱۲۹، مزدگیر ۱۳۰

اَسْتَاذَنَ: فَلَيْسَتْ اِذْنًا كَمَا اَسْتَاذَنَ الَّذِي (۵۹:۲۴)
دستوری خواستند ۱، دستوری می خواستند ۳۶،
دستوری خواست ۴۱، دستوری خواهند ۵۳،
دستوری ستانند ۹۶، دستوری خواسته ۱۰۸،
دستوری خواستن^۴ ۱۱۳

اَسْتَاذَنَكَ: اَسْتَاذَنَكَ اَوْ لَوْ اَلَطَوْلَ مِنْهُمْ (۸۶:۹)
دستوری خواهند ۱

اَسْتَاذَنُوكَ: فَاَسْتَاذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ (۸۳:۹)
دستوری خواهند ۱، دستوری جویند ۱۱۱

۱. کذا عین ضبط متن (۲).

۲. کذا در متن اصلی (۲).

۳. مژد / مزد، سه نقطه «ژ» مربوط به اصل نسخه خطی است.

۴. خواستن / خواستند.

۵. بدیهی است، این معنی فقط در جمله فارسی ترجمه می تواند محملی داشته باشد.

۶. لک: غلیظ و ستر.

۷. کذا در متن اصلی، قس، همین کلمه (۵۳:۴۴) در قرآن شماره ۱۳۶.

۸. رامشت / رامش.

۹. شوی / شوید.

بشتافتند ۱، پیشی گرفتند هر دو ۲، دویدند ۳، یوسف بگریخت آن زن بتک خاست^۱ ۷، پیشی گرفتند ۲۹، هر دو پیشی کردند ۴۱، بیکدیگر پیشی کردند ۵۲، یک بادیگر پیشی کردند ۵۳، دویدند ۵۵، بر یکدیگر پیشی کردند ۵۸، پیشی کردند ۶۱، از پیش یک دیگر شتاب کردند ۶۲، بشتافت ۶۴، بشتافتند هر دو ۷۶، پیشی گرفتند با یکدیگر ۸۵، پیشین گرفتند ۱۰۲، پیش جوی شدند ۱۳۵

اَسْتَقُوا: فَاسْتَقُوا الصِّرَاطَ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْعَذَابِ (۶۶:۳۶)
بشتاوند ۱، پیشی کنند ۲۲، باز گشته اند ۲۴، یک از دیگر پیش دویدندی ۳۰، پیش دستی کردند ۳۳، پیش شوند ۶۱، پیشی کردند ۶۴، پیش دستی کردند ۸۰، پیشی گرفتند ۸۶، پیش شوند ۸۷، پیشی گرفتندی ۸۹، بشتابند ۱۰۵، شتابند ۱۱۳، پیشی گیری کردند ۱۱۴، پیشی کردند ۱۲۱

اَسْتَقُوا: هُوَ مَوْلَاهَا فَاسْتَقُوا الْخَيْرَاتِ (۱۴۸:۲)
بشتابید ۲۴، پیش دستی گیرید ۴۰، بشتابید و پیشی گیریت ۴۱، پیشی گیرید ۴۲، بشتابید و پیش دستی کنید ۶۵، گیرید ۷۶، برهم پیشی گیرید^۲ ۱۱۲، شما پیروی کنید ۱۲۳، پیش کنید ۱۲۴، پیش گیرید ۱۲۵

~: فِي مَاءٍ اَنْتُمْ فَاسْتَقُوا الْخَيْرَاتِ (۴۸:۵)
پیشی کنید ۱، پیش دستی کنید ۳، پیش دستی کنید ۲۷، پیشی گیرید با یکدیگر ۳۵، پیشی گیریت ۴۱، پیش روید ۷۲، فرابیش دارید ۸۸، پیشی کنید یکدیگر ۹۰، پیش پیشی کنید ۹۶، پیش دوید ۹۸، پیشی گیرید بر یکدیگر ۱۰۲، پیشین گیرید ۱۰۴، بشتابید و پیشی گیرید ۱۱۱، پیش گیرید با یکدیگر ۱۳۸

اَسْتَجَابَ: فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ (۱۹۵:۳)
پاسخ کرد ۲، پاسخ داد ۱۰۰

~: اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ (۹:۸)
پذیرفت ۱۲۷

اَسْتَجَابُوا: الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ (۱۷۲:۳)
بخواستند پاسخ دادن ۴۱، پاسخ کردند ۴۲

~: لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ اَلْحُسْنَى (۱۸:۱۳)
پاسخ دادند ۳، پاسخ نمودند ۱۰۰

~: وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ (۱۴:۳۵)
پاسخ کنند ۴۳

~: وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ (۳۸:۴۲)
فرمان برداری کردند ۳۶

*فَمَا اسْتَجَابُوا: وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ (۱۴:۳۵)
پاسخ نکنند ۲، نکنند پاسخ ۲۴، پاسخ نتوانید کرد ۹۲

اَسْتَجَارَكَ: وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ (۶:۹)
زنهار طلبید ۱، زنهار خواهد ۲، زنهار خواهد ۳، زنهار خواهند ۱۱، زنهار خواهند ۶۳، پناه جوید ۷۶، پناه جویند ۱۰۳، پناه آورد ۱۲۲

اَسْتَجِبْ: قَالَ رَبُّكُمْ اَدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ (۶۰:۴۰)
پاسخ کنم ۲۴، پاسخ کنم من ۶۴

فَاسْتَجِبْتُمْ: اِلَّا اَنْ دَعَوْتُمْ فَاسْتَجِبْتُمْ لِي (۲۲:۱۴)
پاسخ دادیت ۳، پاسخ کردید ۴۲، پاسخ کردید ۶۱، پاسخ دادید ۱۰۲، پذیرفتید ۱۲۲

فَاسْتَجَبْنَا: وَنُوحًا اِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلِ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ (۷۶:۲۱)
پاسخ کردیم ۳، پذیرفتیم ۱۳۲، پاسخ کنم ۱۳۸

۱. بتک خاست: شروع به دویدن کرد. این معنی تفسیری و تنها در سیاق جمله فارسی ترجمه پذیر است.

۲. گرد / گیرید.

۳. دادن / دادند.

اَسْتَخْلَصُ / ۱۲۹

شدند ۳۷، سزاوار شدند هر دو ۵۷، سزاوار گشتند ۶۳، سزاوار شده اند ۱۱۱، سزاوار شوند ۱۲۱

اَسْتَحُوذُ: اَسْتَحُوذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسَلُهُمْ (۱۹:۵۸)
دست یافت ۳، دست یافته است ۱۲۹

اَسْتَحْيَاءُ: اِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اَسْتَحْيَاءٍ (۲۵:۲۸)
شرمندگی ۳۶، شرمساری ۴۱، شرم داشتن ۴۶،
پرشرمی ۵۳، شرمزدگی ۱۲۱

اَسْتَحْيُوا: الَّذِينَ اَمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا (۲۵:۴۰)
زنده بهلید ۱، زنده بمانید ۲، زنده گذاربت ۳،
زنده ماندید ۳۸، زنده بگذاربت ۴۱، زنده
بگذارید ۴۹، زنده گذارید ۶۱، زنده
گذاشتید ۹۶، زنده مانید ۱۱۴، شرم داشتند ۱۲۱،
زنده بگزاردید ۱۲۴

اَسْتَخْرَجَهَا: ثُمَّ اَسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ اخِيهِ (۷۶:۱۲)
بیرون آورد ۱

فَاَسْتَخَفَّ: فَاَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ (۵۴:۴۳)
سبک سنجید ۱، سبک داشت ۳، همی
ترسانید ۲۲، سبک داشتند ۵۳، سبک شد ۸۱،
سبک برگرفت ۱۰۰، سبک یافت ۱۰۲، سبک
برداشت ۱۰۶، سبکیار یافت ۱۰۹، سبک گردانید
۱۲۴، سبک شمرد ۱۳۲، درشتی کرد ۱۳۶

اَسْتَخْلَصُ: وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَوْنِي بِهٖ اَسْتَخْلَصُ (۵۴:۱۲)
یکتا گردانم ۲، گیرم ۳، برهانم ۲۹، نگاه دارم
۴۱، برگزینم ۴۲، یکتا گردانیم ۵۲، برگزینم ۵۵،
گزیده گیرم ۵۸، یکتا گردانم ۶۱، گزیده کنیم
۷۲، ویژه گیرم یکتا گردانم ۱۰۹

اَسْتَجِيبَ: فِي اَللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اَسْتَجِيبَ لَهُ (۱۶:۴۲)
پاسخ داده شد ۳، پاسخ کرده شد ۵۶، پاسخ
کردند او را ۱۳۸

اَسْتَجِيبُوا: اَلَّذِينَ اٰمَنُوا اَسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ (۲۴:۸)
پاسخ دهیت ۳، پاسخ دهید ۷۴، بپذیرید

۱۲۲
~: اَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ يَوْمَ (۴۷:۴۲)
پاسخ کنیت ۳۰

اَسْتَحْبُوا: اِنْ اَسْتَحْبُوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ (۲۳:۹)
بگزینند ۱، برگزینند ۳، برگزیده باشند ۱۰،
دوست گیرند ۱۱، دوست دارند ۲۷، دوست دارند
برگزینند ۳۶، برمی گزینند ۶۴، می گزینند ۶۹،
دوست دارد ۷۸، دوست تر گیرند ۸۳، گزینند
۱۲۹

~: ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ اَسْتَحْبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا (۱۰۷:۱۹)

بگزینند ۱، برگزینند ۳، برگزیده اند ۲۱،
ورگزینند ۲۹، دوست گرفتند ۶۴، گزینند
دوستی ۷۲، برگزیده و دوست داشتند ۱۱۱،
دوست میدارند ۱۲۱

~: وَاَمَّا مَوْدُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاَسْتَحْبُوا الْعَمٰی (۱۷:۴۱)
دوست داشتند ۵۶

اَسْتَحَقَّ: مِنَ الَّذِيْنَ اَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوَّلٰیْنَ (۱۰۷:۵)
سزاوار شده شد ۱، درخور شدند سزاوارتر ۳۹،
سزاوار کرده شده است ۹۰، سزاوار گشت ۱۲۶

اَسْتَحَقَّا: فَاِنْ عَرَفَا اَنْهُمَا اَسْتَحَقَّا اِثْمًا (۱۰۷:۵)
سزاوار شدند ۱، دوسزاوار شدند ۳، آن دو سزاوار

۱. کذا در متن اصلی به صیغه مجهول.

۲. بهلید، بهلید: رها کنید، بدارید.

۳. ماندن: گذاشتن، رها کردن، در معنی متعدی.

۴. مترجم در این مورد فعل «استحیوا» را فعل ماضی انگاشته و بدین صورت ترجمه کرده است.

۵. بگزاردید / بگذارید.

۶. سوم شخص مفرد ماضی خوانده شود، نه فعل امر.

اَسْتَرْقَ: اِلَا مِنْ اَسْتَرْقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ (۱۸:۱۵)
 بدزدید ۱، دزدید ۳۶، بدزد ۳۹، دزدیده ۴۸،
 بر باید ۵۸، بدزدیدی ۸۸، بدزد [د] ۹۴، بدزد و
 بر باید ۱۱۱، در باید ۱۱۳، دزدیده فرا داشت ۱۱۴،
 نهان فرادارد ۱۲۱

* اَسْتَرْقَ السَّمْعَ: اِلَا مِنْ اَسْتَرْقَ السَّمْعَ (۱۸:۱۵)
 بدزدیده شنیدن^۱، دزدیده گوش داشت ۳،
 نفوشه^۲ کند و گوش دارد ۲۴، بدزدیده گوش
 باز دارد ۶۳، دزدیده گوشت داشت ۷۱، دزدیده
 گوش باز دارد ۱۰۶، خواست بدزدی سخنان بشنود
 ۱۲۲

اَسْتَرْهَبُوهُمْ: وَاَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءَ وَيَسْخَرُ (۱۱۶:۷)
 بترسانیدند ۱، ترسانیدند ۳، فاترسانیدند ۱۰،
 بترسیدن آوردند ۳۵، خواستند که بگریزند ۴۱،
 بترسیدن آوردن^۳ ۵۳، ترسانیدند ۵۵، ترسیدند
 ۵۶، بترس افکندند ۵۷، بترسیدند ۶۴، بترسانند
 ۷۴، می ترسانیدند ۸۹، به ترسانیدند ۹۹، بترسانید
 ۱۱۱، ترسانیدند و رمانیدند ۱۱۶

اَسْتَرْلَهُمْ: اِنَّمَا اَسْتَرْلَهُمُ الشَّيْطَانُ يَبْعُضُ (۱۵۵:۳)
 برمزایست^۴ ۱، بلغزانید ۳، بخیزندید^۵ ۱۰،
 بگردانید ۲۰، بیاراست ۲۴، شخشانید^۶ ۲۷،
 برگردانید ۵۳، بلغزانید ۵۵، از جاء ببرد ۵۷،
 بلخشانید ۶۹، شخشانید^۶ ۷۵، بتباه داشت ۸۴،
 بخیزانید ۸۸، ببرد از جا ۹۰، لغزانید ۹۱، برگناه
 داشت ۱۰۴، بیفکند ۱۲۹

اَسْتَسْقَاهُ: اِذَا اَسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ
 آب خُواستند ۲، آب خواست ۳، آب خُواست
 ۵۵، آب خواست ۵۳، آب خواستن ۱۳۰

اَسْتَسْقَى: وَلِذَا اَسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ
 آب خُواست ۲، آب می خواست ۱۳۵

اَسْتَشْهَدُوا: وَاَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ (۲۸۲:۲)
 گواه گیرید^۷ ۱، بگیریست ۳، گواکنی^۸ ۱۰، گواه
 ور گیرید ۲۴، گواه بر گیری ۲۵، گواه کنید ۲۷،
 گواه بر گیرید ۳۴، بر گیرید ۳۸، گو گواه گیریست^۹
 ۴۱، گواه گیرید ۴۲، یگیریست ۵۵، بگواه گیرید ۵۶،
 گوا کنید ۶۳، گواه نهدید ۸۲، گواه بر گیرید ۱۰۳

ه: فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ (۱۵:۴)
 گوانهید ۲، گواه گیریست ۳، گوا دادن خواهید
 ۱۰، گوا بر گیرید ۳۴، گوا بی دادن خواهید ۴۰،
 گوا نهید ۴۲، گوا خواهید ۵۶، گوا بی بر گیرید
 ۶۲، گوا کنید ۹۸، گوا بر گیرید ۱۰۰

اَسْتَضَعُّوْا: لِلَّذِينَ اَسْتَضَعُّوْا اِلَٰمَنَ ءَاَمَنَ (۷۵:۷)
 سست گرفته شدند ۱، بزبون گرفته بودند او^۱ سست
 رسیده بودند ۱۰، بیچاره بودند و بزبون گرفته ۲۷،
 بیچاره بودند ۵۶، سست داشته آمدند ۵۷، بیچاره
 و سست کرده شدند ۵۸، خوار داشتگان بودند
 ۶۸، بزبون گرفته شدند ۸۱، خوارداشتی کرده
 شدند سست گرفته شدند ۱۰۹، سست شان
 شمردند ۱۱۴، خوار داشته شدند ۱۲۴، ناتوان

۱. شنیدن / شنیدن.

۲. نفوشه / نیوشه: گوش دادن.

۳. آوردن / آوردند.

۴. برمزایست: بلغزانید.

۵. بخیزندید: بخیزانید، بلغزانید.

۶. شخشانیدن: لغزانیدن.

۷. گواه / گواه.

۸. گواکنی / گواه کنی.

۹. در این قرآنها گاهی ترجمه فعل امر مسبوق است به کلمه «گو».

۱۰. او / و (حرف عطف / ربط).

اَسْتَطَاعُوا: يَرْدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنْ اَسْتَطَعُوْا (۲۱۷:۲)
توانند ۱، توانند ۱۰، توانایی دارند ۲۴،
بتوانند ۲۷، توانائی داشته باشند توانستندی
۱۲۶

* مَا اَسْتَطَاعُوا: وَمَا اَسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا (۹۷:۱۸)
نتوانند ۱، نتوانستند ۲، نتوانند که کنند ۶۱،
توانایی ندارند ۱۰۶

~: فَمَا اَسْتَطَعُوْا مُضِيًّا (۶۷:۳۶)
نتوانند ۱، نتوانستندی ۲، نتوانستند ۳، نه تواند
۲۲، توانائی نداشتند ۱۰۰، توانایی نداشتندی ۱۱۳

اَسْتَطَعْتُ: فَاِنْ اَسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْلُغَ نَفَقًا (۳۵:۶)
توانی ۱، بتوانی ۲۶، تو توانی ۹۶، توانایی داری
۱۰۰، می توانی ۱۱۹

~: اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اَسْتَطَعْتُ (۸۸:۱۱)
توانم ۱، توانستم من ۶۱، بتوانم ۷۶، توانایی دارم
۹۳، توانائی دارم ۱۰۰

~: وَاسْتَغْفِرُ مَنْ اَسْتَطَعْتُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ (۶۴:۱۷)
توانی ۲، توانایی داری ۲۹، توانائی داری ۱۰۰

اَسْتَطَعْتُمْ: وَاعِذُوا لَهُمْ مَا اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ (۸:۶۰)
توانید ۱، توانیت ۳، بتوانید ۱۰، توانایی داشتید ۲۹،
توانایی دارید ۶۳، توانائی دارید ۱۰۰

~: وَادْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ (۳۸:۱۰)
بتوانی شما ۲۴، توانید شما ۲۷، می توانیت ۴۱،
می پرستید شما ۷۶

~: وَادْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ (۱۳:۱۱)
خواهید و توانید ۱۱۱، خواهید ۱۲۷

~: اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْقُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ (۳۳:۵۵)

شمرده بودند ۱۳۵

~: تُرِيْدُ اَنْ تَمُنَّ عَلٰى الَّذِيْنَ اَسْتَضَعُوْا (۵:۲۸)
زبون گرفتند ۲، سست گرفتند ۳۸، سست دیده
شدند ۳۹، سست گرفته بودند ۴۷، سست و خوار
گرفته شدند ۸۱، سست می دارند ۸۸، زبون
داشتند ۹۴، زبون گرفته شده بودند ۱۰۳ و ۱۱۶،
زبون گرفته شده اند و بیچاره گشته ۱۱۱

~: اَسْتَضَعُوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَكَبَرُوْا (۳۱:۳۴)
سُستمان بودند ۲۲، سست داشته شدند ۳۹، سست
گرفته بودند ۴۹، سست گرفته باشند ۵۳، زبون
گرفتگان بودند ۱۱۱

~: قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَكَبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَضَعُوْا (۳۲:۳۴)
سُستمان بودند ۱۸، سست شدند ۴۳، سست کرده
شدند ۹۲، زبون و بیچاره گرفته بودند ۱۰۳، سست
شمرده شدند ۱۱۴

~: قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَضَعُوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَكَبَرُوْا (۳۳:۳۴)
سست شمرده شدند ۳، سستی کردند ۱۸، ناتوان
بودند ۱۱۵

اَسْتَضَعُوْا نِي: اِنَّ الْقَوْمَ اَسْتَضَعُوْا وَكَادُوا (۱۵۰:۷)
سست گرفتند ۱، سست شمرده شدند ۳، خوار داشتند
۲۷، سست و خوار گرفتند ۹۰، زبون گرفتند ۹۴،
بزبون داشتند ۹۶، بیچاره گرفتند ۱۰۲، سست
شمرده شد ۱۱۴، زبون شمرده شدند ۱۲۰، زبون شمرده
شدند ۱۳۰، بیچاره دیدند ۱۳۳

اَسْتَطَاعَ: جِئِ الْبَيْتَ مِنْ اَسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا (۹۷:۳)
تواند ۱، تواند ۱۰، تواند و برگ دارد ۳۸، بتواند
۳۹، توانایی دارد ۵۷، توانایی باشد ۹۴، توانائی
دارد ۱۰۰، تواند رفتن ۱۰۲، توانائی دارد ۱۲۳،
برگ باشد ۱۳۵

۱. زبون/زبون.

۲. این معنی تفسیری است و به سیاق جمله فارسی مربوط می شود.

بتوانید شما ۴۳، میتوانید ۵۰، توانا باشی^۱ ۸۱، می توانید ۱۰۵، توانای دارید ۱۱۳، توانائی ندارید شما ۱۳۸

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا (۱۶:۶۴)
توانائی دارید شما ۱۰۰

اَسْتَطَعْنَا: حَقٌّ اِذَا اَنَّى اَهْلَ قَرْيَةٍ اَسْتَطَعْنَا (۷۷:۱۸)
خوردنی خواستند ۲، خوردنی خواستند ۳، نان خواستند ۳۹، خواستند خوردنی ۵۵، خوردنی می خواستند ۵۹، میزبانی خواستند ۶۲، خوردن خواستند ۱۲۸

اَسْتَطَعْنَا: وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا (۴۲:۹)
توانستی ایما^۲ ۱، توانستمی ۳، توانستمی ۱۰، بتوانستمی ۲۷، توانستمانی ۳۴، بتوانستمی ۳۹، توانایی داشتمانی ما ۷۹، توانایی داشتمانیم ما ۸۹، تا توانی داشتیمی ۹۳، بتوانستمی ۹۴، توانیم ۱۰۳، توانستمی ۱۰۴، توانستمیمان ۱۰۷، می توانستم ۱۱۱، توانستمی ما ۱۲۴

اَسْتَعْجَلَهُمْ: اَللَّهِ اَسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ (۱۱:۱۰)
شتاوانیدن ۱، شتافتن ۳ و ۱۱۴، زود خواستن ۳۹، شتاب کردن ۴۱، شتابانیدن ۵۲، شتابیدن ۵۷، شتاب زدگی کردن ۶۷، شتاب خواستن ۷۲، شتاب ۷۶، اشتابش^۳ خواستن ۸۰، شتاب نمودن ۱۲۶

اَسْتَعْجَلْتُمْ: بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ (۲۴:۴۶)
شتاو کردید ۱، همی شتاب کردید ۲۲، شتاب زدگی کنی شما ۲۴، بشتاب کردید ۳۹، شتاب همی کردیت ۴۱، شتاب میخواستید ۵۳، شتاب کردید شما ۵۶، بشتاب می خواستید ۶۴

بشتافتید شما ۸۱، شتاب مینمودید ۸۶، شتاب کردید ۸۷، فراخواستید بشتاب ۱۰۹، شتاب خواستید ۱۱۴، شتاب می خواستید ۱۲۱

فَأَسْعِدْ: فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ اِنَّهُمْ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۰۰:۷)
وازداشت خواه ۱، بازداشت خواه ۲، پناه جوی ۳، بازداشت خواه ۱۰، اندخس^۴ ۳۰، فریادخواه بازداشت خواه ۶۷، بازخواست خواه ۷۲، پناه بر ۷۹، زینهار خواه ۹۰، بازداشته خواه ۹۲، پناه خواه و بازداشت ۱۰۹

~: فَأَذْأَرَاتِ الْقُرْآنَ فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ (۹۸:۱۶)
وازداشت خواه ۱، بیند خش^۵ ۳، پناه گیر ۴۲، پناه ده ۵۷، پناه بخواه ۶۱، پناه جو ۱۲۳

~: مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ (۵۶:۴۰)
بیند خش^۵ ۳، بازداشت خواه ۲۲، بازداشت ۵۳

~: يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ (۳۶:۴۱)
پناه گیر ۳، پناه بر ۴۱، پناه خواه ۴۳، بازداشت خواهید ۶۵، پناه بجو ۱۲۳

اَسْتَعَصَمَ: وَلَقَدْ رَوَدُّهُ عَنْ نَفْسِهِ فَأَسْتَعَصَمَ (۳۲:۱۲)
خود را نگه داشت ۱، بازاستاد خود را نیک نگاه داشت ۳، خویشتن داری کرد ۲۹، باز می ماند ۳۶، نگاه داشت ۳۹، سرباز زد ۴۳، باز استاد و فرمان کرد ۴۹، باز ایستاد - خود را نیک نگاه داشت ۵۵، نگاه داشت خود را ۵۶، خود را نگاه داشت ۵۸، پناه خواست ۶۱، خویش را نگه داشت ۶۳، خویشتن را نگه بداشت ۸۹، باپس ایستاد ۹۱، نگاه داشت خویش را ۹۳، خویشتن نگاه داشت ۹۹، نگه بد آشت ۱۰۰، خویش نگاه داشت ۱۰۵، خویشتن را نگاه داشت ۱۱۶، نگهداشت ۱۲۰

۱. باشی / باشید.

۲. توانستی ایما / توانستم.

۳. اشتابش / شتاب.

۴. اندخسیدن: پناه بردن، فریاد خواستن.

۵. اندخسیدن، اندخسیدن: پناه بردن، پناه گرفتن.

نگاهداشت خود را ۱۲۳، خویشتن نگه داشت
۱۲۵، خویش را بازداشت ۱۲۹

اَسْتَغْلَى: وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اَسْتَغْلَى (۶۴:۲۰)
برتر آید ۳۹، چیره شد ۴۲، برتر آمد ۴۳، برشود
۵۶، زبردست شد ۵۸، دست یافت ۶۴، زبردست
باشد ۷۴، برزبر آمد ۷۶، بر شد ۸۷، بر آید ۹۰،
برتری یافت ۹۴، افرشته شد ۱۰۶، بر سر آمد ۱۱۶،
بلند شد ۱۲۱، ورسر آمد ۱۲۳، دست یافت - بلند
شد ۱۲۶، برترین یافت ۱۲۸، افرشته^۱ شد ۱۳۴،
ورشد ۱۳۹

اَسْتَعْمَرَ كُمْ: هُوَ اَنْشَأَ كُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُمْ (۶۱:۱۱)
آوادانی طلبید ۱، زند گانی داد ۵۵، زند گانی
گردانید ۶۱، آبادان کرد ۶۹، زند گانی خواست
۹۰، آبادانی داد ۱۲۱، زند گی داد ۱۲۵، زند گی
بخشید ۱۲۷، زند گانی داده ۱۳۰

اَسْتَعِينُوا: وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (۴۵:۲)
یاری خواهید ۴، یاری خواهی^۲ ۲۴، یاری کنید ۹۹
~: اَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ اِنْ اَللّٰهُ مَعَ
یاری خواهید ۲، یاری خواهید ۱۰، یاری خواهید
۵۵، یاری خواهید ۹۴، یاری جوید ۱۱۶

~: اَسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا (۱۲۸:۷)
یاری خواهید ۳، یاری خواهید ۱۰، نیرو خواهید
۴۲، یاری خواهید ۱۰۳، یاری جوید ۱۱۱

فَاَسْتَغَاثَهُ: فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ (۱۵:۲۸)
فریاد خهست ۱^۲، فریاد خواست ۲، فریاد خواست
۳، فریاد خواست ۴۸، یاری خواست ۱۰۴، بفریاد

خواند ۱۱۳، فریاد رسید ۱۱۴، فریادرسی خواست
۱۲۰، فریاد برخواست ۱۲۶

اَسْتَغْشُوا: اَصْبَحْتُمْ فِيْ اَازَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا فَاِيَّاهُمْ (۷:۷۱)
سر اندر کشیدند ۲، در سر کشیدند ۳، بسر
در آرند ۶، سر اندر کشند ۲۴، پوشند ۳۰، بر سر
و روی خویش پوشند ۳۴، در سر می کشند ۴۱،
بپوشانند خود را ۴۲، سر در کشیدند ۴۳، بسر
در می کشیدند تا نشوند ۴۹، بسر فرو گرفتند ۵۲،
بسر اندر کشیدندی ۵۶، در کشیدندی ۶۴،
پوشانیدند و در سر خود کشیدند ۸۶، سر
در آوردند ۹۱، بر کشیدند ۹۶، بسر در کشیدند
۱۰۰، بسر کشیدند ۱۰۴، بسر در می کشند ۱۰۶، سر
اندر کشیدن^۴ ۱۰۸، بر سر کشیدند ۱۰۹، بسر
در کشند ۱۱۲، در کشیدند ۱۲۹، بسر در گیرند ۱۳۴
اَسْتَغْفَارُ: وَمَا كَانَ اَسْتَغْفَارُ بَرِّهِمْ لَّا يَسُو (۱۱۴:۹)
آمرزش خواستن ۱، آمرزش خواستن ۳، آمرزش
خواستن ۵۵، آمرزش ۷۹، آمرزش خواست ۹۲،
آمرزش جویی ۱۲۲

اَسْتَغْفِرُ: قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ (۹۸:۱۲)
آمرزش خواهم ۱، دستوری خواهم ۷، آمرزش
خواهم ۷۶

~: قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ (۴۷:۱۹)
آمرزش خواهم خواست ۴۴، آمرزش خواهم ۶۴،
آمرزش خواهم ۱۳۹

اَسْتَغْفِرُ: وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُوْلُ (۶۴:۴)
آمرزش خهستی^۵ ۱، آمرزش خواست ۳، آمرزش
خواستید ۱۰^۶، آمرزش خواستی ۲۷، آمرزش
خواستیم^۷ ۳۱، آمرزش خواستیم^۷ ۴۵، آمرزش
خواستندی^۷ ۶۱، آمرزش خواهد ۶۷، آمرزش

۱. افرشته / افرشته.

۲. خواهی / خواهید.

۳. خهست / خواست.

۴. کشیدن / کشیدند.

۵. خهستی / خواستی.

۶. خواستید / خواستی، گونه ای فعل شرطی دوم شخص مفرد است که در متون قدیمی استعمال داشته است.

۷. کذا در متن اصلی.

خواسته بود ۱۳۵

~: فَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَخَرِّرْ أَمْوَالَهُمْ وَأَنَا بَ (۲۴:۳۸)
آمرزشت خهست^۱، آمرزش خُواست ۲،
آمرزیدن خواست ۲۴

اَسْتَغْفِرُ: فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ (۱۵۹:۳)
آمرزشت خواه ۱، آمرزش خواه ۲، آمرزش خواه ۱۰۰

~: وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ كَانَ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا (۱۰۶:۴)
آمرزشت خواه ۱، آمرزش خواهند ۶۳

~: اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ (۸۰:۹)
آمرزش همی خواه ۱۱، آمرزش خواهی ۵۸

~: يٰۤاَيُّهَا اَنۡتُمْ تَدۡنُوۡنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِیۡنَ (۱۷:۱۲)
آمرزشت خواه ۱

~: وَاسْتَغْفِرْ لَهُمۡ اللّٰهُ (۶۲:۲۴)
آمرزش جوی ۱۳۲

~: وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَاسْتَغْفِرۡ لِدُنۡیَکَ (۵۵:۴۰)
آمرزش خواه ۲۲

~: لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرۡ لِدُنۡیَکَ (۱۹:۴۷)
آمرزش خواه ۲۲

~: شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُنَا فَاسْتَغْفِرۡ لَنَا (۱۱:۴۸)
آمرزش بخواه ۴۴

اَسْتَغْفَرْتُ: اَسْتَغْفَرْتُ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ (۶:۶۳)
آمرزشت خواهی ۱، آمرزش خواستی ۳، آمرزش
خواهید^۲ ۱۳۸

لَا تَسْتَغْفِرَنَّ: اِلَّا قَوْلَ اٰیۡرَہِمۡ لِاٰیۡہِہٖ لَا تَسْتَغْفِرَنَّ لَکَ (۴:۶۰)
آمرزش خواهم ۳۹، آمرزش خواهم خواست

۱۳۲، آمرزش خواهیم ۱۳۸

اَسْتَغْفِرُہُ: وَاسْتَغْفِرُہُ اِنَّہٗ كَانَ تَوَّابًا (۳:۱۱۰)
آمرزش خواه ۴۰ و ۵۲

اَسْتَغْفِرُوْا: ذَکُرُوا اللّٰہَ فَاسْتَغْفِرُوْا لِدُنُوْبِہِمۡ (۱۳۵:۳)
آمرزشت خواهند ۱، آمرزش خواهند ۳، آمرزش
خواهند ۴۲، آمرزش خواستند ۵۳

~: فَاسْتَغْفِرُوا لِلّٰہِ وَاسْتَغْفِرْ لَہُمۡ (۶۴:۴)
آمرزشت خهستندی^۳ ۱، آمرزش خواستندی ۱۰،
آمرزش می خواستندی ۲۷، آمرزش خواستندی ۴۵

اَسْتَغْفِرُوْا: اَفَاَصَّ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلّٰہِ (۱۹۹:۲)
آمرزش خواهید ۲، آمرزش خواهیت ۳، آمرزش
خواهید ۱۰، آمرزش خواهی ۲۴

~: وَاِنْ اَسْتَغْفِرُوا رَبِّکُمْ تُوۡبُوۡا اِلَیۡہِ (۳:۱۱)
آمرزشت خواهید ۱، آمرزش خواهید ۴۲

~: یَقُوۡمُ اَسْتَغْفِرُوا رَبِّکُمْ (۵۲:۱۱)
آمرزشت خواهید ۱، آمرزش جویید ۱۲۲

اَسْتَغْفِرُوْہُ: فَاسْتَغْفِرُوْا اِلَیۡہِ وَاسْتَغْفِرُوْہُ (۶:۴۱)
آمرزش خواهید ۲۲، آمرزش خواهید ۱۱۴

اَسْتَغْفِرِی: وَاسْتَغْفِرِی لِدُنۡیَکَ (۲۹:۱۲)
آمرزشت خواه یا زن ۱، آمرزش خواه ای زن ۲۹،
آمرزش خواه ۷۶، آمرزش بخواه ۱۲۰، آمرزش
خواه این زن^۴ ۱۲۸

اَسْتَغْلَظَ: اَخْرَجَ سَطَرُہٗ فَازَرَّہٗ فَاسْتَغْلَظَ (۲۹:۴۸)
زوش^۵ شد ۱، سطر شد ۳، سطر گشت ۶، سطر
گردد ۳۰، سطر کند ۴۱، سطر شود ۴۲، سطر کرد

۱. خهست: خواست.

۲. کذا در متن اصلی. خواهید به جای خواستی.

۳. آمرزشت خهستندی / آمرزش خواستندی.

۴. کذا در متن اصلی.

۵. زوش: سطر و استوار.

آسْتَفْنَى: فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَآسْتَفْنَى اللَّهُ (۶:۶۴)

وی^۱ نیاز کرد ۱، بی نیاز بود ۲، بی نیازست ۳، بی نیاز است ۲۴، بی نیاز کرد ۴۳، بی نیاز گردانید ۱۲۰

~: أَمَّا مَنْ آسْتَفْنَى فَاَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (۵:۸۰)

توانگر است ۲، خویشتن بی نیاز داشت ۲۴، توانگرست ۳۰، بی نیازی جست ۳۸، بی نیازی خواست ۳۹، توانگر باشد ۴۲، بی نیاز بماند ۵۶، توانگر شد و بی نیاز شد ۸۰، نیکوی^۲ توانگر است ۱۰۸، توانگری دارد ۱۱۶، توانگر و بی نیاز شد ۱۲۱، بی نیازی کرده است ۱۳۹

~: وَأَمَّا مَنْ يَجِلُّ وَآسْتَفْنَى وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ (۸:۹۲)

وی^۱ نیاز کرد ۱، بی نیازی نمود ۲۴، بی نیاز کند ۳۹، بی نیاز نماید ۴۱، توانگر شود ۴۲، بی نیازی نمود ۱۰۰، بی نیازی کرد ۱۰۲، بی نیاز دارد ۱۰۸، بی نیاز دید ۱۱۶

~: كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ أَهْ أَسْتَفْنَى (۷:۹۶)

توانگر شد ۲۴، بی نیاز گشته ۵۶، خویشتن بی نیاز گشته ۸۸، بی نیاز شد ۹۱، توانگر شود ۱۰۵، توانگر شده ۱۳۲

آسْتَفْتَحُوا: وَآسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ (۱۵:۱۴)

باری خواستند ۲، باری خواستند ۵، میخواستند گشایش ۴۱، گشادگی جستند ۵۷، باری جستند ۵۸، گشاد خواستند ۶۹

فَآسْتَفْتِهِمْ: فَآسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا (۱۱:۳۷)

بهرس ۳۳، درفشان^۲ بهرس ۹۴، دربرس ۱۱۳، پرس

~: فَآسْتَفْتِيَهُمُ الرِّبَا أَلَيْسَ آتٍ (۱۴۹:۳۷)

پرس ۱۱۴، به پرس ۱۳۰

وَآسْتَفْرَزُ: وَآسْتَفْرَزُ مَنْ آسْتَفْطَعَتْ مِنْهُمْ (۶۴:۱۷)

سبک سنج ۱، بخیزان ۲، سبک گردان ۳ و ۷۹، از جا بجنبان ۲۱، از جا بردار ۳۴، درکش و بربرای ۴۱، بلغزان ۴۲، سبک کن ۴۳، از جای بردار ۴۸، بجنبان ۵۳، برانگیز ۶۰، سبک فراگیر ۶۲، بگردان ۶۹، بران ۷۲، بلخشان^۴ ۷۴، سبک گردان و درجنبان ۷۹، سبک دار ۹۲، سبکسار گردان ۱۰۴، سبک دار و بیرون کن ۱۱۴، از جای بجنبان ۱۱۶ از جای برد ۱۱۸

آسْتَقَامُوا: فَمَا آسْتَقَامُوا لَكُمْ فَآسْتَقِيمُوا لَهُمْ (۷:۹)

راست می دارند ۱۰، راست داشتند ۲۴، راست بایستند ۲۹، راست ایستادند ۳۹، ایستادند ۴۱، راست بیستادند ۴۳، راست باشند ۵۵، راست باستند ۷۹، راست بیستند ۸۹، راست باشی^۵ ۹۱، راست باشند ۱۱۹، راست باشد ۱۲۴، پابرجا باشند ۱۲۷

~: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ آسْتَقَمُوا (۳۰:۴۱)

راست باستادند ۱، راست باشیدند ۳، بیستادند ۲۲، بایستیدند ۲۴، راست بایستادند ۲۹، بایستادند ۴۳، باستادند ۵۲، راست استادند ۷۹، برین بایستادند ۹۵، راست بایستادند ۱۰۰، راست شدند ۱۲۱، راست و درست کردند ۱۳۲

~: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ آسْتَقَمُوا (۱۳:۴۶)

برجد^۱ بیستادند ۱۷، استوار بایستادند ۴۱

۱. وی / بی.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. درفشان / درخشان: روشن، آشکارا.

۴. بلخشان / بلغزان.

۵. کذا در متن اصلی، به صیغه ام، که ظاهراً محملی ندارد.

۶. برجد: جدا (۴).

بیستیدند ۵۳، باستند ۱۰۵، راست باستاندند ۱۰۸،
راست بایستادن^۱ ۱۱۱، راست بایستند ۱۱۴،
استاندند ۱۲۳، راست استاندند ۱۳۰

~: وَالْوِاسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ (۱۶:۷۲)
باستاندند ۱، راست ایستادند ۳، بیستادند
۶، بیستادند ۱۹، باستاندند ۳۴، بودندی
ایستاده ۳۹، راست باستاند ۴۲، راست
باستاندند ۷۹، بایستادند ۱۱۳، درست
ایستند ۱۳۲

أَسْتَقِرَّ: فَإِنْ أَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرْفِقُ (۱۴۳:۷)
بایستد ۱، بیارآمد ۱۰، آرام گرفت ۳۰، آرام گیرد
۳۸، آرام کرد ۴۲، بیستد ۶۲، باستد ۷۶

أَسْتَقِمَّ: فَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ (۱۱۲:۱۱)
راست بایست ۱، راست باش ۲، راست می باش ۷،
راست شو ۲۹، راست باش ۵۵، استوار باش
۶۱، بایست ۹۲، راست باست ۹۹، بباش راست
۱۲۴

~: فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ (۱۵:۴۲)
بیست^۲ ۲، راست ایست ۳۶، بباش ۵۳، راست
باست ۷۹، خود راست بایست ۱۰۲، راس^۳ باش
۱۱۰، راست بیست^۴ ۱۱۷

أَسْتَقِيمًا: قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ فَاسْتَقِيمَا (۸۹:۱۰)
راست بایستید ۱، راست باشیت ۳، راست
می باشید ۷، بیستید ۱۳، راست بایستی^۵ ۲۴،
راست شوید ۲۹، راست ایستید ۳۰، راست باشید

۳۹، تبای دارید ۵۳، راست باشیت ۵۵، بر راست
همی باشید ۵۶، راست بیستید ۵۷، راست
ایستانید ۶۱، باشید برجاء ۶۵، باشید راست ۷۶،
راست باستید ۷۹، درنگ کنید و راست باشید
۹۴، بپای دارید ۱۲۴، درنگ کنید و راست
باشید ۱۲۷

أَسْتَقِيمُوا: فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ (۷:۹)
راست بید^۶ ۱، راست باشید ۲، راست باشیت ۳،
راست می دارید ۱۰، شما راست داری^۶ ۲۴، شما
راست می دارید ۲۷، بایستیت ۴۱، راست باشیت
۵۵، راست باستید ۵۷، شما راست باشید ۹۲، شما
بایستید ۱۰۲

~: إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَجِدْ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ (۶:۴۱)
بیستید ۲۲، راست شوید ۲۹، راست ایستید ۳۶،
راست بایستید ۳۸، بیستید ۳۹، بر راه راست
باشید ۶۶، راست بیستید ۸۱، راست باش ۹۱،
پای بایستید ۹۴، راست بایستید ۱۰۰، باستید
۱۰۵

أَسْتَكَانُوا: وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ
فَزَوْنِي^۷ کردند ۳، فروتنی کردند ۵۵، خواری
نمودند ۵۶، فروتنی نمودند ایشان ۶۱، خویشتن
دل نمودند ۷۸، نهادند کردند^۸ ۹۰، نمودند از
خویشتن دل ۹۴، از خویشتن دل نمودند ۹۸،
فروتنی نمودند ۱۰۴، گردن نهادند ۱۲۸

~: فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضَعُونُ (۷۶:۲۳)
نژند شدند ۴۳، فروتنی کنند ۱۰۵، خردی کردند
۱۲۹

۱. باستاند / بایستادند.

۲. بیست / بایست.

۳. راس / باشید.

۴. بایستی / بایستید.

۵. بید / باشید.

۶. داری / دارید.

۷. گذا در متن اصلی، شاید: فروتنی (۴).

۸. در متن اصلی به همین صورت خوانده می شود، شاید: نهادند گردن (۴).

بی فرمان کرد ۲، گردن کشی کرد ۳، بزرگ منشی کرد ۴۲، سرکشی کرد ۹۸، خود را بزرگ داشت ۱۱۴، گردنکشی نمود ۱۲۷

~: **وَأَسْتَكْبَرَهُ وَوَجَّهَهُ فِي الْأَرْضِ** (۳۹:۲۸)
بزرگ منشی کرد ۱، بزرگی نمود ۳۹، بزرگواری کرد ۴۲، گردن کشنده ۵۳، بزرگ منشی و گردن کشی کرد ۱۰۲، گردن کشی کرد ۱۰۳، گردنکشی جست ۱۱۴، گردنکشی کرد ۱۳۸

~: **إِلَّا إِلَيْسَ أَسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ** (۷۴:۳۸)
بزرگ منشی کرد ۱، بزرگی جست ۲۲، ننگ داشت ۲۴، بزرگی کرد ۳۹، بزرگ سری کرد ۴۱، بزرگ داشت ۱۰۳

~: **ثُمَّ أَدْبَرَ وَأَسْتَكْبَرُ** (۲۳:۷۴)
گردن کشید ۱۹

أَسْتَكْبَرْتُ: أَسْتَكْبَرْتُ أَمْ كُنْتُ مِنَ الْغَالِينَ (۷۵:۳۸)
بزرگ منشی کردی ۱، بزرگی جستی ۲۲، بزرگ سری کردی ۴۱، بزرگی میکنی ۹۶، گردن کشی کردی تو ۱۲۴، بزرگی بستی بر خود ۱۳۲

أَسْتَكْبَرْتُ: فَكَذَّبَتْ بِهَا وَأَسْتَكْبَرَتْ (۵۹:۳۹)
بزرگ منشی کردی ۱، گردن کشی کردی ۲۲، گردن کشیدی ۲۴، بزرگواری کردی ۳۴، گردن کشی کردی ۵۶، گردن کشی تو ۶۱، بزرگی جستی ۹۶، سرکشی کردی ۱۱۱، گردن کشی نمودی ۱۳۰

أَسْتَكْبَرْتُمْ: يٰمَآ لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَسْتَكْبَرْتُمْ (۸۷:۲)
بزرگ منشی کردید ۲، بزرگی جست ۳، گردن کشیدی ۲۴، بروایست آوردن ۴۰، بزرگ منشی کردیت ۴۱، گردنکشی کردید شما ۴۳، بزرگی همی جستید ۵۳، بزرگی جستیت و

* **مَا أَسْتَكَانُوا: وَمَا ضَمُّوا وَمَا أَسْتَكَانُوا** (۱۴۶:۳)

نرمی نکردند ۱، از خویشتن خواری نمودند ۲، گردن ننهادند ۱۰، نکردند فروتنی ۲۴، سرافکندگی نکردند ۳۷، فروماندند ۴۱، نه نژند شدند ۴۳، خوار نشدند و نترسیدند ۵۸، نمودند از خویشتن خواری ۸۲، فروتنی نمودند ۸۴، تن ندادند ۸۵، نه سست شدند ۸۸، فروتنی نکردند ۹۶، گردنکشی نکردند ۱۰۰، خوار نشدند ۱۰۳، سرافکندگی نکردند ۱۰۵، از خویشتن نرفتند ۱۲۱، فروتنی دشمنان نکردند ۱۲۷، یاری نخواستند ۱۲۸

~: **وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا أَسْتَكَانُوا** (۷۶:۲۳)

نرمی نکردند ۱، نرم نگشتند ۲، نبودند که فروتنی کنند ۳۷، بیچارگی نمودند ۳۹، بندادند و گردن بنهادند ۴۷، گردن ننهادند ۵۸، بدم نگشتند ۶۱، نژندی نمی کنند ۶۴، تن بندادند ۸۹، گردن ننهادند و فروتنی ۱۰۲، گردن ندادند ۱۰۳، گردن ننهادند ۱۱۹، نگشتند ۱۲۸، ایشان گردن ننهادند ۱۳۹

أَسْتَكْبَارًا: أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ (۴۳:۳۵)
بزرگ منشی کردن ۱، بزرگی جستن ۳، گردن کشی ۷، گردن کشیدن ۲۴، بزرگ منشی کرد ۳۰، بزرگی نمودن ۳۹، گردنکشی کردن ۱۰۵، گردن کشی از فرمان ۱۱۱

~: **وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَشْتَكْبَارًا** (۷:۷۱)

بزرگ منشی کردن ۱، سرکشیدن ۱۱، ننگ داشتن ۲۴، بزرگ سری کردن ۴۱، بزرگ تنی کردن ۴۹، بزرگ کردن ۶۱، سرکشی کردن ۱۱۶، گردنکشی ۱۳۸

أَسْتَكْبَرُ: أَبَى وَأَسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۳۴:۲)

۱. کشیدی / کشیدید.

۲. کذا، قبل ماضی، به صورت جمله مصدر معنی شده است.

گردن کشی کردیت ۵۵، بزرگ منشی کردی شما ۵۷، بزرگ شدیدتان ۶۱، بزرگ منشی کنید ۶۷، سرکشی کردید ۹۸، گردن ننهادید ۱۰۱، بزرگی جستید شما ۱۰۵

~: اَفَاَنْتُمْ كُنْ اَيْنِي شَيْءٌ عَلَيَّكُمْ فَاسْتَكَبَرْتُمْ (۳۱:۴۵)
بزرگ منشی کردید ۱، بزرگی جستید ۱۶، بزرگی جستید ۲۲، ننگ داشتید ۲۴، بزرگی نمودید ۳۹، بزرگی کردید شما ۸۷، بزرگ منشی کردید شما ۹۰، شما گردن کشی میکردید ۱۰۲، گردنکشی نمودید ۱۲۲

~: فَاَمَنْ وَاسْتَكَبَرْتُمْ (۱۰:۴۹)
شما بزرگی جستید ۲۲، گردن کشی کردی ۳۰، شما بزرگ منشی کردید ۳۹، سرکشی کردیت ۴۱، گردن کشیدید ۵۳، شما گردن کشی کردید ۶۱، سرکشی کرده اید ۱۰۳، گردنکشی کردید ۱۱۴

اَسْتَكَبَرُوا: وَاسْتَكَبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ (۱۷۳:۴)
بزرگ منشی کردند ۱، سروازنند ۲۴، بزرگ منشی کنند ۲۷، بزرگ منشی آوردند ۶۱، گردن کشی کنند ۷۶، گردن کشی کرده اند ۱۳۰

~: وَاسْتَكَبَرُوا عَنْهَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ (۳۶:۷)
گردن کشی کردند ۳، بزرگی کردند ۶۱، گردن کشیدند ۸۸، بزرگواری نمودند ۱۰۳

~: وَاسْتَكَبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاءِ (۴۰:۷)
نگ داشتند ۲۴، بزرگواری نمایند ۶۰

~: قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ (۷۵:۷)
برتری جستند ۴۲، بزرگ منشی کردند ۶۸، گردن کشی نمودند ۱۰۳، بزرگی می نمودند ۱۰۴، بزرگی همی جستند ۱۰۷

~: قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي (۷۶:۷)

گردن کشی میکردند ۱۳۰

~: قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ (۸۸:۷)
بزرگواری کردند ۷۶

~: فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا تُجْرِمِينَ (۱۳۳:۷)
نستوهی کردند او بنه برویدند^۱ ۱۰

~: فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا تُجْرِمِينَ (۷۵:۱۰)
بزرگ منشی کردند ۹۱^۲، بزرگی نمودند ۱۰۴

~: فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا (۲۱:۱۴)
سرکشی کردند ۶۲، گردنکشی نموده اند ۱۲۲

~: فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ (۴۶:۲۳)
سرباز زدند ۱۰۳

~: لَقَدْ اسْتَكَبَرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ (۲۱:۲۵)

بزرگ منشی جستند ۲، سر بزرگی کردند ۴۱، بزرگ منشی کردند ۴۶، گردنکشی کردند ۴۸

~: يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا (۳۱:۳۴)
بزرگ نمودند ۷، بزرگی جستند ۲۲، گردن کشانند ۴۲، گردنکشی کرده باشند ۱۰۰، گردن کشی کرده باشند ۱۰۶، گردن کشان بودند ۱۳۶

~: قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا (۳۲:۳۴)
آن کسها که مهترانند ۲۴، بزرگی می کردند ۴۱، گردن کشی کرده بودند ۱۰۳، سرکشی میکردند ۱۱۱، بزرگی میکردند ۱۳۰

~: وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا (۳۳:۳۴)
بزرگی مینمودند ۱۳۰، سرمیکشیدند ۱۳۱

~: فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا (۴۷:۴۰)
بزرگی کردند ۵۳، سرکش بودند ۱۱۱

۱. او بنه برویدند / و بنگرویدند.

۲. بزرگ منشی / بزرگ منشی ← اکابر (۱۲۳:۶) همین قرآن.

أَسْتَمْتَعُ: رَبَّنَا أَسْتَمْتَعُ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ (۱۲۸:۶)

برخورداری گرفت ۱، برخوردار ۱۰، برخوردار گشت گرفت ۵۵، برخوردار شدند ۷۶، برخوردار گشت ۹۹، برخورداری جستند ۱۱۴، برخورداری یافت ۱۲۳، بهره مند گردید ۱۲۷

~: كَمَا أَسْتَمْتَعُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ (۶۹:۹)

برخورداری گرفتند ۱، برخورداری جست ۸۸، برخوردارند ۹۴، برخورداری یافتند ۱۱۳

أَسْتَمْتَعُنَّ: فَمَا أَسْتَمْتَعُنَّ بِهِ مِنْهُنَّ فَشَاوُهُنَّ (۲۴:۴)

برخورداری گرفتید ۱، برخورداری گیرید ۲، بزنی کرده باشید یا بشافته باشید^۵ ۱۰، بزنی کنی شما ۲۴، برخورداری گیرید ۲۷، بشافته باشید ۴۰، برخورداری کنید ۸۸، برخورداری یافته اید ۱۱۶، یافته اید شما ۱۲۳، برخورداری کردید شما ۱۲۴

~: فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخُلُقِكُمْ (۶۹:۹)

برخورداری گرفتیت ۳، برخورداری کردید ۱۱، برخوردار شدید شما ۲۹، شما برخورداری گرفتید ۳۹، برخوردار شدید ۴۲، برخورداری گرفتید شما ۵۶، برخوردار شدی ۶۰، برخورداری جستید ۸۸، بهره گرفتید ۱۲۰

~: وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا (۲۰:۴۶)

برخوردید شما ۲، برخورداری^۱ کنید ۱۷، برخورداریت ۳۰، برخوردارن یافتید ۳۴، بیاسودیت و بنازیدت ۴۱، برخوردار آری گرفتید شما ۱۰۰، برخورداری یافتید شما ۱۱۳، بهره ور شدید ۱۲۲

فَاسْتَمْتَعُوا: فَاسْتَمْتَعُوا بِخُلُقِهِمْ (۶۹:۹)

~: قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا (۴۸:۴۰)

بزرگ سری کردند ۴۱، سرکشان بودند ۱۰۳

~: فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ (۱۵:۴۱)

گردن کشی کردند ۲۲

~: فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ (۳۸:۴۱)

بزرگ منشی کنند ۱، گردن کشی کنند ۲۲، بزرگی کنند ۳۹، سرکشی کنند ۱۰۳، گردن کشی کنند ۱۱۴

~: وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (۷:۷۱)

بزرگواری می کردند ۴۹، بزرگ کردند ۶۱

أَسْتَكْبَرْتُ: لَا اسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ (۱۸۸:۷)

فراوان کردی^۱ ۱، بیشتر کردم ۳، بسیار گرد کردمی ۱۰، بسیار کردمی ۲۴، بسیار بکردمی ۲۹، بسیار خواستمی که کردمی ۴۱، بسیار گردانیدمی ۴۲، بسیار گرفتمی ۵۶، بسیار کردم ۵۷، بسیار گردانیدمی ۱۰۴، بسیار کردی^۲ ۱۰۵، بسیار کنمی ۱۲۰، بسیار می کردم ۱۲۱

أَسْتَكْبَرْنَاهُ: فَلَا اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ (۱۲۸:۶)

فراوان وی ره^۲ کردید ۱، بسیار گرفتید ۲، بسیار بکردید ۲۹، بسیار شدید شما ۳۹، بسیار شدیت ۴۱، بسیار بگرفتیت ۴۴، بسیار گرفتیت ۵۵، بسیار گردی^۱ ۵۷، بسیار شدی ۶۰، بسیار گردید ۶۱، ۷۶، شمار بسیار کرده بودیم ۹۶، گردنکشی کردید شما ۱۰۰، بیشتر آمدید شما ۱۰۷، بسیاری کردید ۱۰۹، بسیار خواستید ۱۱۱، بسیار گردید شما ۱۱۲، گمراه کردید بسیار ۱۲۱، بسیار گمراه کردید ۱۳۶

۱. کذا در اصل قرآن، فراوان کردی / فراوان کردمی.

۲. کذا، به قیاس بقیة جمله متکلم به خطاب ترجمه شده، و این نوع صیغه ها زیاد دیده شده است.

۳. وی ره / براه.

۴. گردی / گردید.

۵. شافتن: دخول، مجامعت.

۶. برخورداری / برخورداری.

برخورداری گرفتند ۱، برخورداری کردند ۳۸، گو برخورداری گیریت^۱ ۴۱، برخوردار شدند ۴۲، برخورداری گرفتند ایشان ۵۶، برخورداری یافتند ۷۹، برخورداری جستند ۸۸، برخوردارند ۹۴، برخورداری گرفتید ۱۰۵، برخورداری کردند ۱۰۷، برخورداری گیرند ۱۲۱، برخوردار گشتند ۱۲۶، بهره مند شدند ۱۲۷

أَسْتَمْسَكَ: فَقَدْ أَسْتَمْسَكَ بِالْعَرَّةِ الْوُثْقَى (۲۵۶:۲) بگرفت ۱، دست اندر زد ۱۰، دست در زد ۲۴، اوذر آویخت ۲۵، دست اندر زده باشد ۳۴، جنگ در زده باشد ۳۶، در زده باشد ۳۸، جنگ در زد ۴۲، جنگ در زد و در آویخت ۵۶، دست در زده بود ۶۰، در آویخته باشد ۶۳، نگاه داشت ۶۹، جنگ اندر زنید ۸۲، دست بزد ۹۰، دست در آویخت ۹۵، جنگ در زده بود ۱۰۰، دست زده باشد ۱۰۱، دست درست زد ۱۰۴، جنگ در زده ۱۱۶، جنگ زده است ۱۳۳

~ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ أَسْتَمْسَكَ بِالْعَرَّةِ الْوُثْقَى (۲۲:۳۱) جنگ اندر زد ۲، بگرفته باشد استوار ۱۴، اندر آویخت ۲۴، دست اندر زدند ۳۴، جنگ زد ۳۹، استوار کرد جنگ خود را ۴۱، دست در زده باشد ۴۲، جنگ اندر زده باشد ۵۳، سخت گرفت ۵۸، جنگ در زدست ۶۴، گرفت ۱۳۷

فَأَسْتَمْسَكَ: فَأَسْتَمْسَكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ (۴۳:۴۳) واز گیر ۱، دست اندر آویز ۲، اندر آویز ۲۴، نگه دار ۲۹، جنگ در زدن ۳۲، دست اندر زن ۳۴، استوار نگاه دار ۴۱، دست در زده دار ۴۹، تو جنگ بزن ۶۴، کار کن ۷۹، نگاه دار ۸۱، دست در زن ۸۸، در آویز ۱۰۶، دست در زن تو ۱۲۴

أَسْتَمَعَ: قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرَيْنِ الْخَيْنِ (۱:۷۲) بنیوشیدند ۱، گوش فاداشتند ۶، گوش باز کردند

۲۹، گوش داشتند ۳۶، بشنید ۳۹، فراشنود ۹۴، گوش باز مید آرند ۱۰۰، فراشنیدند ۱۰۹، شنودند ۱۱۳، گوش بازداشتند ۱۳۸

أَسْتَمَعَ: وَأَنَا أَخْبَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (۱۳:۲۰) بنیوش ۱، بشنو ۳، گوش دار ۲۴، گوش بازدار ۸۹، بشنو و گوش دار ۹۴، گوش کن ۱۰۲، گوش فرادار ۱۰۹، شنو ۱۲۱

~ وَأَسْتَمِعُ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ (۴۱:۵۰) گوش فرادار و ساختگی مکن ۱۰۹، گوش بازدارید ۱۳۱، گوش بده ۱۳۶

فَأَسْتَمِعُوا: وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَمِعُوا لَهُ (۲۰۴:۷) بنیوشید ۱، بشنویت ۳، فاشنویت ۱۰، گوش داری ۲۴، گوش فرادارید ۲۹، گوش دارید و بشنویت ۳۰، گوش واکنید ۴۲، بشنویت ۵۳، گوش بازدارید ۶۳، اشنویت ۸۴، بشنویت ۹۱، گوش باز کنی ۹۵، گوش باز کنید ۱۰۳، فراشنویت - گوش دارید ۱۰۹، گوش فرادهید ۱۲۲، گوش دهید ۱۳۶

~ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ (۷۳:۲۲) بنیوشید ۱، گوش داریت ۳، گوش دارید ۱۲ و ۱۱، گوش کنید ۲۴، گوش بدهید ۱۳۶

أَسْتَمِعُوا: وَمِنْ رَبِّهِمْ تَحَدَّثُ إِلَّا أَسْتَمِعُوا (۲:۲۱) بنیوشیدند ۱، گوش داشتند ۳، بشنودند ۱۲، گوش همی دارند ۳۰، بشنیدند ۵۶، می شنودند ۷۶، گوش بدان می داشتند ۹۴ می شنودند ۱۰۰، شنودند ۱۰۲، بشنودند ۱۰۸، گوش بازداشتند ۱۳۴

أَسْتَنْصَرَهُ: فَلَمَّا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ (۱۸:۲۸) می فریاد خهست^۲ ۱، یاری خواست ۳، یاری می خواست ۲۱، یاری خواسته بود ۲۴، یاری جست ۳۹، یاری داده بود ۴۳، یاری همی خواست ۴۶

۱. مترجم این قرآن، اصل کلمه از فعل امر گرفته و بدین صورت معنی کرده است.

۲. خهست / خواست.

بدارید ۷۶، افسوس دارید ۷۹، افسوس همی کنید ۹۶، افسوس خورید ۱۰۰، فسوس دارید ۱۰۳، افسوس بدارید ۱۱۲

اَسْتَهْوَتْهُ: كَالَّذِي اَسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ (۷۱:۶)
بسیپردند ۱، اندر کشیدند ۲، سرگشته کردند ۳، برگلو چیده باشد ۹، بگلو چیده باشد ۱۰، راه برده بود ۲۴، اندر کشند ۲۶، بژولیده بودند ۲۷، بآرزوی خویش برند ۲۹، سرگردان بکرده باشد ۴۸، برنود ۵۳ سرگشته گردند ۵۵، از راه ببرند ۵۶، اندر افکند ۵۷، بشخشانید ۶۱، بی راه کند ۶۲، فرود آورد ۷۶، بگیرد ۷۸، بآرزو خویش برند ۸۲، اندر کشند ۸۳، اندر کشیدند - بی راه کرده باشد ۸۸، بردند و سرگشته کردند ۹۱، بیراه کند ۱۰۰، بی راه گردانیده باشند ۱۰۴، سرگشته کرده باشد ۱۰۶، برده باشند ۱۱۱، سرگشته کرد ۱۲۱، بیرون برده باشند ۱۲۲، بآرزوی خویش برند ۱۲۴، آرزوی برند ۱۲۷، سرگشته باشند ۱۳۸

اَسْتَوَتْ: وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَى (۴۴:۱۱)
باستاد ۱، براستاد ۲، راست بایستاد ۲۴، فراز گرفت ۳۶، بیستاد ۳۸، راست شد ۴۲، برابر شد ۵۳، راست ایستاد ۵۵، بایستاد ۵۶، بنشست ۵۸، برایستاد ۸۳، راست بیستاد ۸۵، راست ایستایست ۹۱، نشست ۱۲۲

اَسْتَوْفَدَ: كَمَثَلِ الَّذِي اُسْتَوْفَدَ نَارًا (۱۷:۲)
برافروخت ۲، ورافروخت ۲۴، برافروزد ۲۹، برافروخت ۵۷، بیافروخت ۶۲، برافروخته ۷۳، افروزد ۸۰، برافروختند ۸۴، برافروخت ۹۴، برافروخته است ۱۰۲، برافروزد ۱۱۱، فروزاند ۱۱۹

یاری کرده بود ۵۳، فریاد خواست ۶۱، فریادی خواسته بود ۶۲، یاری خواستش ۹۴، یآوری میخواست ۱۲۲، فریاد میخواست ۱۲۵

اَسْتَنْصَرُوْكُمْ: وَإِنْ اَسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّينِ (۷۲:۸)
یاری کردن خواهند ۱۰، یاری کردن خواستند ۲۷، یاری خواهند ۵۵، یاری خواهد ۶۲، یاری جویند ۱۰۴، یاری خواهند ۱۱۴
اَسْتَنْكَفُوا: وَامَّا الَّذِيْنَ اَسْتَنْكَفُوا (۱۷۳:۴)
ننگ داشتند ۱، ننگ دارند ۲۴، بزرگی و ننگ کردند ۶۱، سرباز زده اند ۱۳۰

اَسْتَهْزِئْ: وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ (۱۰:۶)
اوسوس^۱ کرده شدند ۱، فسوس داشتند ۲۶، افسوس کرده شد ۳۹، افسوس کرده شدند ۵۶، فسوس داشتند ۷۶، فسوس دارند ۱۲۴

~: وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ (۳۲:۱۳)
افسوس کردند ۵، فسوس کردند ۵۳، فسوس کرده شدند ۵۵، فسوس کرده شد ۶۱، فسوس کرده اند ۶۴، افسوس داشته شد ۷۹، افسوس کرده شوند ۹۲

~: وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ (۴۱:۲۱)
فسوس کرده شوند ۳، افسوس داشتند ۴۱، افسوس کردند ۵۳، افسوس گردانیدیم ۶۷، فسوس داشته شد ۱۰۹، فسوس داشته شدند ۱۱۴

اَسْتَهْزِئُوا: قُلِ اَسْتَهْزِئُوا بِاِنَّكَ اللّٰهُ تَخْرِجُ (۶۴:۹)
اوسوس^۱ کنید ۱، افسوس می کنید ۱۰، افسوس کنید ۱۱ و ۲۷، افسوسی دارید ۲۹، افسوس کنیت ۴۱، فسوس کنید ۴۳، فسوس کنیت ۵۵، فسوس

۱. اوسوس / افسوس، فسوس.

۲. گلوچیدن: گمراه کردن، از راهبردن.

۳. شخشانیدن: لغزانیدن.

۴. راست ایستایست / راست ایستاد.

۵. برافروخت / برافروخت.

بفروزد ۱۲۳

اَسْتَوْى: ثُمَّ اَسْتَوْى إِلَى السَّمَاءِ (۲۹:۲)
بیافرید ۲۴، آغاز کرد ۳۶، هموار کرد ۱۱۴

~: ثُمَّ اَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ (۵۴:۷)
براستاد ۲ استاد ۴۲، برابر کرد ۶۹، راست گردانید ۱۲۱

~: ثُمَّ اَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ بِدِرْأَمٍ (۳:۱۰)
برایستاد ۲۷، راست گشت ۵۷، بازاستاد ۹۶

~: ثُمَّ اَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ (۲:۱۳)
راست بکرد ۷، آهنگ کرد ۴۱

~: الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اَسْتَوْى (۵:۲۰)
استاد به آفریدن ۲، پادشاه است ۴۲، برایستاد راست ۶۱

~: ثُمَّ اَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ (۵۹:۲۵)
پادشاست ۳، استوار نمود ۶۹

~: وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ، وَاسْتَوْى (۱۴:۲۸)
راست بایستاد ۲، راست شد ۲۴، چهل ساله شد ۱۱۴، راه بایستاد ۱۲۸

~: ثُمَّ اَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ (۴:۳۲)
پادشاهست ۳، راست کرد ۳۴، پادشا شد ۸۰، پادشاه شد ۱۲۱

~: ثُمَّ اَسْتَوْى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ (۱۱:۴۱)
استوار کرد ۶۹.

~: فَكَانَ زُهْرُهُ، فَاسْتَقْلَطَ فَاسْتَوْى (۲۹:۴۸)
باستاد ۱، راست بیستاد ۶، راست ایستند ۳۰، راست بایستد ۴۱، راست باستد ۴۲، راست بیستد ۵۳، راست شود ۶۱، راست باستاد ۸۸، بیستد ۱۱۷، راست ایستد ۱۳۶

~: ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى (۶:۵۳)
راست آموخت ۲ و ۹۴، راست ایستاد ۳، راست کرد و بیافرید ۸۱

~: ثُمَّ اَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ (۴:۵۷)
بایستاد براست کردن ۲، برداشت ۶۷، استوار شد ۱۱۳

اَسْتَوَيْتَ: فَلَمَّا اَسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ (۲۸:۲۳)
راست بایستی ۱، راست باستی ۲، راست نشینی ۳، نشسته باشی ۲۴، برآمدی ۳۶، راست نشستی ۳۹، راست شوی ۴۲، راست شدی ۵۲، راست ایستی ۵۸، نشستی تو ۶۴، راست ایستی تو ۷۷، راست بیستی تو ۸۹، بایستی راست ۹۴، براندی و راست بایستادی ۱۱۱، راست بنشینی ۱۱۴، راست شده باشی ۱۱۶، سوار شوی ۱۲۲، راست ایستادی ۱۲۶، بایستی راست ۱۲۸، باستی تو ۱۳۹

اَسْتَوَيْتُمْ: إِذَا اَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ (۱۳:۴۳)
راست بایستید ۱، راست بیستید ۲، راست شویت ۳، استید ۲۳، راست شوید ۲۹، راست باشید ۳۰، راست نشینید ۳۹، راست بودیت ۴۱، بیستید ۴۹، راست بایستادید ۶۱، راست برنشینید ۶۶، راست ایستید شما ۸۷، راست شدید شما ۱۰۳، راست بنشینید ۱۰۵، راست بایستد ۱۰۸، راست شدید ۱۱۶، درست برنشینید ۱۳۲، راست شوید شما ۱۳۸

اَسْتَيْسَسَ: حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ (۱۱۰:۱۲)
نومید شدند ۱، نومید گشتند ۲، شدند نومید ۲۴، نومید گردیدند ۵۳، دردمند شدند ۷۲، ناامید شدند ۱۱۸، نومید کردند ۱۲۴

اَسْتَيْسَسُوا: فَلَمَّا اَسْتَيْسَسُوا وَاُوتِئَهُ (۸۰:۱۲)
نومید شدند ۱، نومید گشتند ۷، نامید شدند ۸۵، ناامید شدند ۹۶، ناامید گشتند ۱۲۸

بر زمین نه ۵۵، نماز گزار ۱۰۴

يَا لَسَّخَارَ: وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ (۱۷:۳)
سحرگاهان ۱۰، سپیده دم ۴۱، آخرهای شب ۱۰۹،
سحرگاه ۱۱۲

أَسْخَطَ: اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ (۲۸:۴۷)
بخشم کرد ۱، نه پسندید ۶، بخشم آورد ۱۷،
نپسندید ۲۴، بخشم آرد ۳۹، خشم گرفت ۴۹،
خشم گرفته بُود ۵۳، ناخشنود کند ۸۰، بخشم
آورده است ۱۱۱، ناخشنود است ۱۲۱، خشم گرفته
بود ۱۲۴، بخشم آورده ۱۳۲، دشوار کرد ۱۳۶

أَسْرٍ: فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ (۸۱:۱۱)
ببر ۱، بشب ببر ۲، برو ۷، برو شب ۴۱، فرانو برو
۵۳، برو ۶۲، بیرون بر بشب ۶۴، ببر ۹۰، بیرون رو
۱۲۲

~ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ (۶۵:۱۵)
ببر ۱، بشب ببر ۲، ببر در شب ۳۶، ببر اندر شب
۳۹، پیش برو ۸۰، بیرون بر ۱۰۲، بوبر ۱۱۳، بشب
برو ۱۱۴

~ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي (۷۷:۲۰)
بشو ۱، ببر بشب ۲۴، برو و ببر ۴۱، بروی ۴۲،
روان کنی بشب ۹۲، شب ببر ۱۰۲، بشب بیرون رو
۱۲۲

~ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي (۵۲:۲۶)
به شو ببر ۱، ببر بشب ۲، بشب بر ۳، بشب ببر ۲۴،
شیانگاهان بر ۳۶، برو ۵۲، برو بشب ۵۸، ببر بشب
۷۹، بشب ببر ۱۱۹، به شب بر ۱۲۹، به شب به بر
۱۳۰

~ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ (۲۳:۴۴)
بر ۳۲، ببر ۷۹، بشب بر ۱۳۸

أَسْتَسِرَّ: فَإِنْ أَحْصَيْتُمْ فَمَا أَسْتَسِرَّ مِنَ الْهَدْيِ (۱۹۶:۲)
آسان شود ۳، آسان تر آید ۱۰، آسان تر باشد ۲۳،
آسان ترست ۲۴، آسان بود ۳۰، آسان آید ۳۶،
آسان تر آید بر شما ۳۹، آسان باشد ۶۱، آسان بود
۶۲، آسانتر کند ۸۸، آسان است ۹۰، آسان شد ۱۰۹
~: فَمَا أَسْتَسِرَّ مِنَ الْهَدْيِ (۱۹۶:۲)
آسان تر بُود ۱، آسانست ۶۱، آسان تر باشند ۶۴،
دست دهد ۱۰۰

وَأَسْتَفْتِنَهَا: وَأَسْتَفْتِنَهَا أَنْفُسَهُمْ (۱۴:۲۷)
بدرست دانستند ۲، بی گمان داشتند ۳، بی
گمان داشت ۳۰، بی گمان شناختند ۴۶،
بدرستی می داشتند و می دانستند ۵۶، بی گمان
شد ۵۸، می دانست ۶۱، بی گمان دانستند ۸۰،
بی گمان شدند ۸۷، بی گمان خوانیت ۹۱،
بیگمان بودند ۱۱۱، بیگمان بود ۱۱۶، بی گمان
میدانست ۱۳۲

أَسْجُدْ: قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ (۳۳:۱۵)
سجده گیرم ۱

أَسْجُدْ: وَمِنْ أَلَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ (۲۶:۷۹)
سر بر زمین نه ۸۰، روی بر زمین نه ۱۰۹، نماز کن
۱۳۹

أَسْجُدُوا: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ (۳۴:۲)
سر بر زمین نهیت ۵۵

~ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا (۷۷:۲۲)
سر بر زمین نهید ۵۸

~ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (۶۲:۵۳)
گردن نهید ۲۴

أَسْجُدِي: يَمْزِيءُ آفَتِي لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي (۴۳:۳)
نماز کن ۲۴، سر بر زمین بپرست خدای را ۴۹، سر

۱. بوبر/ ببر (ظ).

۲. بشو/ به شب.

اَسْرَ: سَوَاءٌ مَتَّكُم مِّنْ اَسْرَ الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَّ بِهِ، (۱۰:۱۳)

پنهان^۱ کند ۱، نهان کند ۳، پنهان گویند ۷، نرم گوید ۲۴، نهان گوید ۳۶، پنهان دارد ۴۲، نهان دارد ۶۱، پنهان کند ۶۹، پنهان سخن گوید ۱۰۰، نهان کرد ۱۰۲، پنهان میکند ۱۰۶، ببوشد ۱۱۱

~: وَلَئِذَا اسْرَأْتَنِي إِلَىٰ بَعْضِ اَزْوَاجِ مَحْدِيَّتَا (۳:۹۹)

می پنهان کرد ۱، پنهان گفت ۳، برآز گفت ۲۴، راز گوید ۳۰، نهان کرد ۴۱، راز گفت ۵۶، نهان گفت ۱۰۴

اِسْرَائِيلُ: اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِيلُ عَلٰى نَفْسِهِ (۹۳:۳)

بنده خدای ۶۱، یعقوب ۱۳۹

اِسْرَارًا: وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا (۹:۷۱)

پنهان^۱ کردن ۱، پنهان گفتن ۱۹، نهان گفتن ۲۴، نهان کردن ۴۱، پنهان خواندن ۴۳، گفتن نهانی ۴۹، پنهانی خواندن ۱۱۱، راز گفتن ۱۱۶

اِسْرَاؤُهُمْ: وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ (۲۶:۴۷)

نهانها ۱، پنهان کردن ۳، پنهانیها ۱۷، نهانیها ۲۴، نهان کردن ۷۹، رازها ۸۷، پنهان ۱۰۰، نهانها و رازها ۱۰۹، نهان داشتن ۱۱۵، پنهانی ۱۳۶

اِسْرَافًا: وَلَا تَاْكُلُوْهَا اِسْرَافًا وَّيَدَارًا اَنْ يَّكْبُرُوْا (۶:۴)

توهی^۲ ۱، گزاف کاری ۳، گزاف کردن ۲۹، فراوان - بسیار ۳۶، تباه کردن ۴۲، گزاف ۴۸، گزاف کاری ۵۵، بی اندازه ۵۶، افزونی ۷۴، گزاف و شتاب ۸۵، گزاف کاری کنندگان ۹۱، تباه کردند ۱۰۴، از روی گزاف ۱۱۱، بگزاف ۱۲۴

اِسْرَافًا: رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا (۱۴۷:۳)

توهی^۲ ۱، گزافکاری ۳۰، تباهیها ۵۲، اندازه بیرون

شدن ۷۶، گزاف کاری ۱۰۰، گزاف کاری کردن ۱۰۲

اَسْرَحْنُكَ: وَاَسْرَحْنُكَ سَرَاحًا جَمِيْلًا (۲۸:۳۳)

کسید^۳ کنم ۱، دست باز دارم ۲، رها کنم ۳، گسی کنم ۳۴، گسی کنیم ۳۸، بگذارم ۳۹، گسیل کنم ۴۶، یله کنم ۴۷، بای بگشایم ۷۸، رها دهم ۱۰۰، رها سازم ۱۱۱، گسیل کنم ۱۱۴، گشاده کنیم ۱۱۸، سردهیم ۱۲۱، گسل کم ۱۲۴

اَسْرَرْتُ: وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا (۹:۷۱)

پنهان کردم ۱، نهان کردم ۳، پنهان بگفتم ۶، پنهان گفتم ۱۹، اندر نهان بگفتم ۲۴، پنهان خواندم ۴۳، پنهان کنم ۵۴، پنهان کردم ۵۶، پنهان گفتم ۶۱، نهانی گفتم ۱۰۲، برآز گفتم ۱۱۶، پنهانی خواندم ۱۲۱، پنهان نمودم ۱۳۰

اَسْرَعَ: اَلَا اِلَهَ الْخَلْقِمْ وَهُوَ اَسْرَعُ الْخَسِيْفِ (۶۲:۹)

زود شمارتر^۴ ۱ و ۶ و ۱۰، زودترین ۲، زودتر ۹، زود ۲۴، شمارتر^۴ ۳۰، زودترین ۴۲، زود شمار کننده تر ۵۸، شتاب ترین ۶۱، زودترین ۸۸، شتابنده ترین ۹۵، زود شمار کننده ترین ۱۰۰، شتابنده ترین ۱۱۱، شتاب کننده ترین ۱۱۶، شتاب ۱۲۳، زود کننده تر ۱۳۶

~: قُلْ اِلَهَ اَسْرَعُ مَكْرًا (۲۱:۱۰)

زودتر ۱، زودشمار ۴۱، زود شتابنده تر ۵۵، زود رساند ۵۸، شتاب تر ۶۱، شتابنده تر ۶۳، سخت زود ۶۵، زود سازش تر ۸۳، شتابنده ۹۱، بشتابنده تر ۹۵، زودتر رساننده ۱۰۰، شتابان تر ۱۰۴، شتابانتر ۱۲۶

اَسْرَفَ: وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ (۱۲۷:۲۰)

۱. پنهان / پنهان.

۲. توهی / تباهی، تباهی.

۳. گسید / گسیذ، گسیل.

۴. باتوجه به جمله به این صورت ترجمه شده است.

۵. بشتابنده / بشتابنده.

آشکارا کردند یا پنهان داشتند ۵۵، پنهان داشتندی ۵۶، پنهان دارند ۵۸، نهان دارند ۶۱، بدل فرا گرفتند ۶۲، نهان کنند ۷۹، آشکارا کردند یا پنهان داشتند ۸۰، پوشانند ۱۱۱

~: فَسَنَزَعُوا أَمْرَهُم بِئِنَّهُمْ وَأَسْرُوا النِّجْوَى (۶۲:۲۰)

پنهان^۱ کردند ۱، پنهان^۲ گفتند ۲، نهان داشتند ۳، پنهان^۳ می گفتند ۶۴، نهان گردانیدند ۸۶، پنهانی با هم راز گفتند ۱۰۴

~: وَأَسْرُوا النِّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا (۳:۲۱)

پنهان^۱ همی گویند ۲، پنهان کردند ۳، پنهان می دارند ۲۴، پنهان همی کردند ۳۰، پنهان میگویند ۸۷، نهان گردانیدند ۱۰۴، پوشیده می دارند ۱۱۱، پوشیده داشتند ۱۱۶، پنهانی با هم گویند ۱۳۲

~: وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ (۳۳:۳۴)

اشکرا^۵ کنند ۱، پوشیده می دارند ۲۴، پیدا کردند ۲۹، پیدا کنند ۳۰، آشکارا کنند ۶۶، آشکارا کند ۹۲

أَسْرُوا: وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ (۱۳:۶۷)

پنهام کنید ۱، پنهان دارید ۳، پنهان کنید ۱۹، پنهان دارید ۲۴، نهان دارید ۳۶، نهان کنیت ۴۱، نهان کنید ۱۰۴، پنهان سازید ۱۱۱، پنهان گوئید ۱۱۴

أَسْرَوْهُ: هَذَا عَلِمَ وَأَسْرَوْهُ بِضْعَةً (۱۹:۱۲)

پنهام کردند ۱، ببوشیدند ۳۴، پنهان کردند ۵۵، ببوشیدند ۶۲، پنهان کرده اند ۶۳، پوشیده اند ۸۸، نهان داشتند ۱۰۴، نهان کردند ۱۱۴

أَسْرَى: مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ أَسْرَى حَتَّى (۶۷:۸)

توهی^۱ کرد ۱، از فرمان بیرون شود ۴۱، گزاف کاری کند ۴۲، گزاف کاری کرد ۵۶، تباهی کند ۶۱، تباه کاری کند ۶۹، کار کند بیرون ۷۸، تباه کاری کرد ۹۴، تباهی دهد ۱۱۳، گزاف کرد ۱۱۴

أَسْرَفُوا: الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ (۵۳:۳۹)

توهی^۱ کردند ۱، گزافکاری کردند ۱۵، گزاف کردند ۱۰۹، ستم کردند ۱۱۴

أَسْرَاهَا: فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ (۷۷:۱۲)

پنهام کرد ۱، نهان داشت ۵، خود را نگه داشت آشکارا نکرد ۷، پنهان بکرد ۲۴، شاد شد و نهان داشت ۴۱، پنهان بداشت ۴۹، ببوشید ۶۰، نهان کرد ۶۱، پنهان می داشت ۷۶، نهان گرداند ۱۱۳، پنهان داشت ۱۱۴، پنهان میداشت ۱۱۸

أَسْرَهُمْ: مَخْنُ خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ (۲۸:۷۹)

آفرینشت^۲ ۱، بند ۲، بند گاهها ۲۴، بندها ۳۹، آفرینش ۱۱۴

أَسْرُوا: فَصِيحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ (۵۲:۵)

پنهام کردند ۱، پنهان داشتند ۲، همی پنهان داشتند ۲۹، نهان داشته اند ۳۶، پنهان می کردند ۴۱، پنهان گرفتند ۴۵، پنهان همی دارند ۵۳، پنهان همی داشتند ۶۲، پنهان کرده باشند ۶۳، پنهان می داشتند ۶۴، پنهان داشته اند ۱۰۲، پنهان میداشتند ۱۲۲

~: وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ (۵۴:۱۰)

اشکرا^۳ کنند ۱، پنهان کنند و سرهویان ۱۰، پنهان کردند ۲۷، بدل فرا گرفتندی ۳۴، پنهان^۴ گرفتند ۳۸، پنهان گرفتند اندر دل ۵۳

۱. توهی / تباهی.

۲. آفرینشت / آفرینش.

۳. اشکرا / آشکارا.

۴. «به» در متن با یک نقطه است، بنابراین «پنهان» نیز خوانده می شود.

۵. اشکرا / آشکارا.

بردگان ۳۶، دست گیر کردگان ۵۵، بندگان ۶۱، دست گیر کرده گان ۱۰۴، بندی ۱۱۴، گرفتاران ۱۳۰

اَسْرَى: سُبْحَنَ الَّذِي اَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا (۱:۱۷)
ببرد، ببرد شبانگاهی ۳۶، ببرد اندر شب ۳۹، بُرَد ۵۵، بُرَد ۵۶، بشب بُرَد ۵۷، ببرد بشب ۸۱، بشب برد ۹۶، ببرد در شب ۱۱۶، بشب برد ۱۲۷

اَسَسَ: اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى (۱۰۹:۹)
بنیاد نهاد ۳، کرواده^۱ نهاد ۲۷، کرواد^۱ کرده شود ۲۷، بنیاد کرد ۳۶، نهاده باشد ۴۸، بر آورد ۵۲، بنیاد او کند ۵۳، بنیاد افکند ۵۳، بنیاد بر آورد بنیاد نهاد ۱۰۴، نهاد ۱۳۱

اُسَّسَ: لَمَسَّجِدًا اُسَّسَ عَلَى التَّقْوَى (۱۰۸:۹)
بپا کرده شد ۱، بنیاد نهاده شد ۳، پا کردند ۱۳، کرواده^۱ نهاده شده بود ۲۷، بنیاد گرده باشد ۴۲، بنیاد کرده شد ۵۸، بنیاد افکنده شود ۶۲، بنیاد فکنده شد ۹۴، گرد آمده است ۱۰۷، بنیاد نهاده شود ۱۰۸، بنیاد کرده شده ست ۱۱۳، بنیاد نهاده اند ۱۱۴، بنیاد نهاده ۱۲۶، بنا نهاده شد ۱۳۵

* مَا اسْتَطَاعُوا: فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ (۹۷:۱۸)
نتوانند ۱، نتوانستند ۴۲، نتواستند^۲ ۷۶، توانایی نداشتند ۷۹، نتوانستندی ۸۲

فَاسْعَوْا: فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ (۹:۶۲)
بروید ۱، بشتابید ۲، بکوشید ۳، بشتابی ۲۹، بشتابیت ۳۰، بشتابید ۳۴، بدوید ۶۷، بروید بشتاب ۱۰۴

اَسْفَا: اِنْ لَّيُؤْمِنُوْا بِهَذَا الْحَدِيثِ اَسْفَا (۶:۱۸)

انده ۱، انده ۲، تیمار وانده ۵۳، اندوه و خشم ۶۷، اندوه خوردن ۱۳۹

اَسْفَا: وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ اَسْفَا (۱۵:۷)
اندهگن ۱، دل تنگ ۲، اندوهگین ۳، اندوهگن ۱۰، اندوهناک ۴۱، تنگ دل ۴۲، با اندوه و خشم ۵۶، در اندوه ۶۱، اندوه گن ۷۹، تنگ دل اندوهگن ۸۳، غمگین ۱۳۶

س: فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ اَسْفَا (۸۶:۲۰)
اندهگن ۱، اندوه گین ۳۰، اندوه زده ۴۱، تیمار ۵۳، اندوه ناک ۵۸، سخت غمگین ۶۷، اندوه خورنده ۱۱۱، با اندوه ۱۱۴، اندوه بسیار ۱۳۵

اَسْفَارًا: كَمَثَلِ الْجِبَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا (۵:۶۲)
نوشتها^۳ ۳۰

اَسْفَرَّ: وَالْمُصْبِحُ اِذَا اَسْفَرَ (۳۴:۷۴)
روشن شهد^۴ ۱، روشن گردد ۲، روشن شود ۳، بر آید ۱۹، روشن کند ۴۱، روشن شد ۴۲، باز گشاید ۴۳، پدید آید ۶۴، روشن پدید آید ۶۷، بدمد و روشن گردد ۸۸، بدمد و روشن شود ۱۰۲، نیک روشن شد ۱۱۶، دم زند ۱۱۷، سفید شود ۱۳۶، روشن گرداند ۱۳۷

اَسْفَلَ: اِنَّ الْمُنْفِقِيْنَ فِي الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ (۱۴۵:۴)
فرودتر ۱، فروتر ۳، زیرین ۱۰، نشیب تر ۳۶، زیرین تر ۵۷، فرودترین ۷۲، فرودین ۷۵، زیرین ترین ۱۰۲، پائین تر ۱۱۱

س: وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ (۴۲:۸)
جای فروتر ۳، فروتر ۱۰، زیرتر ۳۴، زیرتر فروتر ۱۰۹، فروتر آمد ۱۱۴

۱. کرواده (۴)، ظاهراً به معنی بنیاد و اساس.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. نوشتها / نوشته ها.

۴. شهد / شود.

فرمودیم ما خوردن ۱۰۴، دادیم - خورانیدیم ۱۰۹،
آشامانیدیم ۱۱۱، سیراب گردانیدیم ۱۳۶

أَسْقَيْنَا كُمُوهُ: فَأَرْزَأْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَا كُمُوهُ (۲۲:۱۵)
با آب گردانیدیم ۲، بیاشامانیدیم ۲۱، آب دهیم
۲۴، آب داده ایم ۳۶، با آب گردانیم ۴۲، آب
دادیم ما ۵۵، بچشانیم ۵۹، آب رسانیدیم ۶۱، آب
گاهها ساخته ایم ۶۲، در خورد دادیم ۶۳، دادیم
ما ۷۱، جویها دادیم ما ۷۲، دادیم ۷۶، وخورد
دادیم ۷۹، با آب گردانیدیم ۸۳، بخورد دهیم ما
۹۳، در خورد دادیم ۱۰۰، در خورد شما دادیم
۱۰۶، آشامانیدیم ۱۱۱، با خورد دادیم ۱۱۳،
خورانیدیم ۱۱۶، سیراب کنیم ما ۱۲۴

لَأَسْقِيَنَّهُمْ: لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا (۱۶:۷۲)
بخورانیدیمی ۳۹، درخورد دادیم ۵۳، با آب
گردانیدیمی ۵۶، با خورد دادمانی ۷۹، در خورد
دادمانیم ما ۸۹، در خورد دادمی ۱۰۰، آب دهیم
ما ۱۰۴، آشامانیم ۱۱۱، خورد دادمانی ۱۱۳، آب
دادیم ۱۱۴، آب میدادیم ۱۳۶، بدهیم ۱۳۷

أَسْكُنْ: وَقَلْنَا يَكَادُمُ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ (۳۵:۲)
بیارام و بباش ۳، آرام گیر ۱۰، فرود آی ۲۴،
می باش ۴۰، بیارام ۴۲، آرامگیر ۱۰۰، آرام گیر و
می باش ۱۰۹

~ وَكَيَكَادُمُ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ (۱۹:۷)
ببش ۳، بیارام تو ۵۳، بباش ۵۵، فرود آی ۹۲،
در آی ۱۳۳

فَاسْكَنْهُ: مَاءً يَقْدَرُ فَاسْكَنْهُ فِي الْأَرْضِ (۱۸:۲۳)
برانیدیم ۱، در آوردیم ۳۶، بیارامانیم ۴۲،
بیارامیدیم ۵۸، جای دادیم ما ۶۴، جای ساختیم
۶۹، بیارامانیدیم ۱۰۸، جای دادیم ۱۱۴، آرام
دادیم ما ۱۳۸

~ وَإِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ (۱۰:۳۳)
فروتر ۱، فرود ۳، زیر ۲۴، جاء فروتر ۳۹، فرودتر
۴۳، زیردست ۵۸، پائین ۱۱۱، زیربای ۱۳۶

~ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (۵:۹۵)
زیرترین ۲۴، فروترین ۳۸، فرومایه تر ۴۱،
بازیرترین ۷۹، بزیترین ۱۲۰

الْأَسْفَلِينَ: فَجَعَلْنَاهُمْ لَأَسْفَلِينَ (۹۸:۳۷)
فروتران ۱، فروتنان ۲، فروشدگان ۲۴، فرودتران
۳۹، خواران ۴۱، زیرترینان ۴۲، زیرترینیان ۷۹،
فرود تران و زیانکاران ۹۲، پهلوی زیرین
دارندگان ۹۶، زیرتر و خوارتر ۱۰۳، زیرتر و خوار
۱۱۱، خوارترین ۱۱۵، زیرتر ۱۲۳، پائین تران ۱۳۶

~ فَجَعَلْنَاهُمْ نَحْتًا أَقْدَامًا لِّكُونَ مِنَ الْأَسْفَلِينَ (۲۹:۴۱)
فروترینیان ۲، فروتران ۲۲، زیرترین ۲۴،
زیرترینان ۳۹، زیرینان ۴۱، فرودان ۴۳، زیرتر
آمدگان ۶۴، زیرترینیان ۷۹، خوارترینیان ۱۰۰،
فروتنیان ۱۰۸، پائین رفته گان ۱۳۶

أَسْفَى: وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَكَاذِبُ عَلَىٰ يُوسُفَ (۸۴:۱۲)
اندهی ۱، آندوه ۲، دریغ ۳۰، اندوها ۳۶، دریغ
۵۵، اندهان ۶۹، درازی اندوها ۷۹، اندوها ۱۰۰،
اندوه ارمان ۱۰۹

فَأَسْقَطْ: فَاسْقَطْ عَلَيْنَا كِفَايَةً مِنَ السَّمَاءِ (۱۸۷:۲۶)
بیوکن ۱، افکن ۳، درانداز ۲۰، برافکن ۲۴،
بیفکن ۳۶، فروانداز ۴۱، فروکن ۴۶، بفکن ۵۳،
بینداز ۷۶، فرودافکن ۹۰، بیند آرز ۱۰۰، بیفکن ۱۰۶،
فرودار و بیفکن ۱۱۶، فرود آور ۱۲۲، فرود آر ۱۲۳

أَسْقَيْنَاكُمْ: وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا (۲۷:۷۷)
آب دادیم ۱، بخورانیدیم ۶، آب گردانیدیم ۵۶،
با خورد دادیم ۷۹، در خورد دادیم ما ۱۰۰، آب

۱. زیرترین ان / زیرترینان.

۲. اندوها / اندوهان، اندوها.

۳. بیوکن / بیفکن.

أَسْكَنْتُ: رَزَيْنَا إِيَّاهُ أَسْكَنْتُ مِنْ ذَرِيَّتِي بَوَادٍ (۳۷:۱۴)
آرامانیدیم ۳، بنشاندم ۵، فرو آوردم ۲۴، فرود
آوردم ۳۹، بیارامانیدم ۴۲، من بنشاندم ۵۳،
آرامانیدم ۵۵، جای دادم ۵۶، آرام دادم ۶۲،
درنشاندم ۶۳، آرام داده ام ۷۶، بیارامیدم ۹۸،
آرمیدم ۱۲۴

أَسْكُنُوا: وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ (۱۶۱:۷)
ساکن شید^۱ ۱، بیارامیت ۳، فروآبید ۱۰،
فروآی^۲ ۲۴، بیارامید ۲۷، آرام گیرید ۳۴،
بیارامید ۴۵

~: وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَسْكُنُوا (۱۰۴:۱۷)
جا گیرید ۲۱، فروآیی ۲۴، آرام گیریت ۴۱،
بنشینید ۴۲، باشیت ۵۵، بنشینی ۶۰، آرامگیرید
۹۴، باشید ۱۰۳، فرود آید ۱۳۹

أَسْكُنُوهُمْ: أَسْكُنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنَتْ
بنشانند ۲، بنشانی ۲۴، آرام دهید ۳۴، جای دهید
۴۹، بنشانید ۸۸، بیارامانید ۹۲، جای باشش دهید
۱۰۹، آرامانید ۱۱۴، آرام دهید ۱۱۷، درنشانید ۱۳۸

الْإِسْلَامُ: إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ (۱۹:۳)
نرم شدن ۱، گردن نهادن ۲۷

~: يَسِّرْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ (۱۲۵:۶)
گردن دادن ۲۷

إِسْلَامَكُمْ: قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ
نرم شدن ۱، نامهای خوش ۱۳۶

إِسْلَامِهِمْ: وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ (۷۴:۹)
نرم شدن ۱، گرویدن ۵۵، گردن نهادن ۶۱

أَسْلَحَتْكُمْ: لَوْ تَقْلُوبُ عَنْ أَسْلَحَتِكُمْ (۱۰۲:۴)
زین افزارها ۲، زین افزار ۴۲، سازهای جنگ ۵۵،
افزار ۷۸، ساز جنگ ۹۷، سپر ۱۱۱، سازهای جنگ
۱۱۴

أَسْلَحَتْهُمْ: وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ (۱۰۲:۴)
سازهاء جنگ ۳، سازها ۳۰، زین افزار ۷۸، زین
وازارها ۸۲، زین افزاها ۹۴، سازهای جنگ
۱۱۴، افزارها ۱۲۷

أَسْلَفْتُ: هُنَالِكَ تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ (۳۰:۱۰)
پیش کرد ۱، پیش فرستاده است ۲، پیش فرستاد
۳، از پیش کرده بود و گفته و خواسته بود از
نیک و بد ۱۰، گذشته بود ۲۴، در پیش داشت ۲۹،
پیش فرستادست ۳۶، ساخت ۳۸، پیش فرستاده
شد ۵۵، کرد ۵۹، از پیش بفرستاده باشد ۶۲، پیش
فرستاده باشد ۶۳، در پیش افکنده بود ۷۶، از
پیش فرستاد ۱۰۳، فرا پیش فرستاد ۱۰۶، گذراند
پیش فرستاد ۱۰۹، در پیش داشته باشد ۱۱۳، پیش
فرستاده شد ۱۲۱، پیش فرستاده ۱۲۲

أَسْلَفْتُمْ: كَلُّوا وَاشْرَبُوا هِنْتًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ (۲۴:۶۹)
پیش کردید ۱، پیش فرستادید ۲، پیش فرستادیت
۳، کردی ۲۹، پیش رفتید ۳۰، بفرستادید ۳۹، در
پیش داشتید ۷۹، گذاشتید ۹۲، پیشی کردید ۹۴،
فرابیش داشتید ۱۰۶، از پیش فرستادید ۱۱۶، پیش
فرستاده شده ۱۲۰، پیش کرده اید ۱۳۲، فرابیش
داشتید ۱۳۴

أَسْلُكُ: فَاسْأَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ (۲۷:۲۳)
در کن ۱، اندر آ ۲، در آ ۳، اندر آور ۲۴، در نشان
۴۱، در آور ۵۲، بشو ۵۸، اندر کشی^۵ ۶۱،

۱. شید / شوید.

۲. فروآی / فروآید.

۳. کذا در متن اصلی.

۴. اوزارها / افزارها.

۵. کذا در متن اصلی.

بود ۱۰، پاکیزه کند ۲۷، بسپرده است ۴۲، بسپارد و یکتا کند ۴۵، بَسْپَرْدُ ۵۳، فرونهاد ۵۷، سپارد ۷۶، یکتا کند ۸۴، بسپرد ۹۴، سَپَرْد ۹۷، یکرویه دارد ۱۰۲، بسپرد و بنهاد ۱۰۴

~: قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ (۱۴:۶)
گردن نهاد ۵۳

~: فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا شَدَا
نرم شد ۱، گردن نهاد ۱۹

أَسْلَمَ: إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ
گردن نه ۲، گردن ده ۳، پاکیزه دار ۱۰، تن بسیار و گردن نه ۳۳، تن و جان و فرزند و خواسته بخدای سپار ۴۰، بسپار خود را ۴۱، گردن بنه ۴۳، گردن نهید ۵۳، تن بسیار ۹۴، گردن بن ۱۰۴، فرمان بر ۱۲۱، گردن فرونه ۱۲۳

أَسْلَمَ: وَأُمِرْتُ أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۶۶:۴۰)
نرم شم ۱، گردن نهم ۲، گردن دهم ۳، گردن نهم ۲۲، فرمان برم ۲۹، گردن نهاد ۱۱۰، بگروم و گردن نهم ۱۱۱

أَسْلَمًا: فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّاهُ بِالْجَبِينِ (۱۰۳:۳۷)
نرم شدند ۱، گردن دادند ۳، هردوان گردن نهادند ۲۴، گردن بنهادند ۳۰، فرمان بردند ۳۲، بسپردند هردوان ۳۳، هر دو بنهادند ۳۸، هر دو بسر بردند ۳۹، هر دو دل بنهادند ۵۳، دل بنهادند ۵۶، سپردند کار خود هر دو ۶۱، هر دو گردن بنهادند ۶۵، گردن دادند فرمانروا ۸۰، گردن نهادند هر دو ۹۲، فرداشتند ۹۶، گردن نهادند ۱۰۲، هر دو گردن نهادند ۱۰۸

در آورد ۱۱۱، بردار ۱۲۸، ببر ۱۳۲

~: أَسْلَفَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ (۳۲:۲۸)
اندر کن ۲۴، دربر ۲۹، درون کن ۴۶، بکن ۶۲، در آرد ۱۰۴، دراز کن ۱۳۶

فَأَسْلُكُوهُ: دَرَعَهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَأَسْلُكُوهُ (۳۲:۶۹)
در کنید ۱، در آری ۳، بزر در آری ۲۴، دربری ۲۹، اندر آری ۳۰، اندر آری ۳۸، کشیت ۴۱، در کشید ۴۹، برانید ۵۴، در آری ۷۹، دربرید ۹۶، در آورد ۱۰۲، در آری ۱۰۹، بکشید ۱۳۶

فَأَسْلُكِي: فَأَسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا (۶۹:۱۶)
بروید ۱، در آیت ۳، راه وز گیر ۲۹، اندر رو ۳۹، برو ۴۱، در شوید ۴۳، در آیت ۵۵، در رو ۵۶، در روید ۵۸، در آی تو ۶۱، اندر شوید ۶۲، در آی ۶۳، بسپری ۱۰۹، در شو ۱۱۳، در آتید ۱۱۴، ورشو ۱۲۶

أَسْلَمَ: بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ (۱۱۲:۲)
بسپارد- یکتاه کنید دین خویش ۲، پاکیزه کرد ۱۰، بسپارد و بیارد ۴۱، بَسْپَارْد ۴۲، بَسْپَارْد ۵۵، گردن فرو نهاد ۵۷، گردن نهد و بسپارد ۶۴، کند یک تا ۶۷، بسپارد- یکتاه گرداند ۸۳، یک روی دارد ۱۰۲

~: وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۸۳:۳)
نرم شد ۱، گردن داد ۳، گردن نهادند ۲۷، گردن نهادست ۲۹، فرمان بردار و بروریده اند ۴۰، گردن نهاده است ۶۲، گردن نهاد ۹۰، گردن نهاده اند ۱۰۱، فرمانبردار است ۱۰۴، گردن نهاده ۱۱۱

~: وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ (۱۲۵:۴)
نرم گرفت ۱، سپردست ۲، سپرد ۳، پاکیزه کرده

۱. کذا، تصریحاً با «واو» اول.

۲. بروریده اند / گرویده اند.

۳. نهادن / نهادند.

۴. گردن بن / گردن بنه.

۵. شم / شوم.

اَسْلَمْتُ: قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۳۱:۲)

گرددن نهادم ۲، پاکیزه دارم ۱۰، با سپردم دل و گفتار و کردار پاکیزه دارم ۴۰، گردن دادم ۵۵، فرمان بردارم ۱۰۴، گردن فرو نهادم ۱۲۳

~ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ (۲۰:۳)

نرم گرفتم ۱، بسپردم ۲، پاکیزه کردم ۱۰، من سپردم ۲۹، اسفردم ۳۴، یکتا کردم ۳۹، من پاکیزه کرده ام ۴۰، سپردم ۴۲، من یک رویه کرده ام ۶۴، نهادم ۶۵، من اسپردم ۸۸، یک رویه کرده ام ۹۰، بگرویده ام ۱۰۲، سپاردم ۱۰۹، روی آوردم ۱۲۱، سپردم ۱۳۸

~ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۴:۲۷)

نرم شدم ۱، تن بدادم ۲۹، بگرویدم ۴۶، برویدم ۴۷، گردن نهاده ام ۹۲

~ اَسْلَمْتُمْ: اَوْثُوا الْكِتَابَ وَالْأَمِينَ اَسْلَمْتُمْ (۲۰:۳)

نرم شدید ۱، گردن نهادید ۲، گردن دادید ۳، بخواهید برویدن ۱۰۲، ببروید ۴۰، همی گردن فرو نهادی ۵۷، گردن نهادند ۷۶، گردن می نهید ۹۰، بگرویدید ۱۰۲، فرمان بردارید ۱۰۴، گردن نهید ۱۰۵، شما سپردید ۱۳۸

اَسْلَمْنَا: قُلْ لَمْ تَزِمُوا وَلَكِنْ قُولُوا اَسْلَمْنَا (۱۴:۴۹)

نرم شدیم ۱، گردن نهاده ایم ۲، گردن دادیم ۳، گردن نهادیم ما ۹۰

اَسْلَمُوا: فَإِنْ اَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا (۲۰:۳)

نرم شدند ۱، ببروند ۱۰، ببروند ۴۰، گردن نهند ۵۲ و ۶۹، گردن فرو نهند ۵۷، فرمان برند ۱۰۴

~ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا (۴۴:۵)

نرم شدند ۱، گردن نهادند ۲، گردن دادند ۳، گردن نهاده بودند ۲۷، گردن نهاده اند ۸۲، پذیری فرمان شدند ۱۳۵

~ يَمْنُونُ عَلَيْكَ أَنْ اَسْلَمُوا (۱۷:۴۹)

نرم شدیم ۱، گردن نهادن ۳۰

اَسْلِمُوا: فَلَهُ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ (۳۴:۲۲)

گردن نهید ۲، گردن نهیت ۴۱، گردن دهیت ۸۰، گردن دهید ۱۰۳

~ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ (۵۴:۳۹)

نرم شید ۱، تن بدهید ۴۲، گردن بنهید ۵۶

اَسْلَنَّا: وَاَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ (۱۲:۳۴)

براندیدیم ۱، روان کردیم ۳، باریدیم ۴۱، بفرستادیم ۴۲، براندیدیم ۵۳، روان کردیم و گذاختیم ۵۶، بگذاختیم ۶۷، روان گردانیدیم ۸۶، روانیدیم ۹۰، بدوانیدیم ۹۱، روان کردیم ۹۴، بروانیدیم روان کرده بودیم ۱۰۰، بدادیم ۱۲۴

اَسْمُ: فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ (۱۱۸:۶)

نام آ، نام نهادن ۸۱، ناما ۹۶، نام ۱۰۰

~ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۵۲:۶۹)

فرمان ۶

اَسْمَاءُ: وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا (۳۱:۲)

نامها ۵۵، نامها ۹۰

~ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا اَسْمَاءُ (۴۰:۱۲)

نامها ۱، نامی چند ۱۱۴

۱. اسفردم / اسپردم، سپردم.

۲. برویدم / گرویدم.

۳. برویدن / گرویدن.

۴. کذا در متن اصلی، که با اصل عربی مطابقت ندارد.

۵. جمله به تأویل مصدر رفته و بدین صورت ترجمه شده است.

~: قُلْ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ (۱۱۰:۱۷)

نامها ۸، نامها ۶۲

أَسْمَاءُ نِهِم: قَالَ يَتَذَكَّرُ أَلَيْسَ لَهُمْ بِأَسْمَاءٍ (۳۳:۲)

نامها ۹۰، نامها ۹۴

أَسْمَعُ: إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (۴۶:۲۰)

اشنم^۱، همی شنوم^۲، بشنوم^۳، منشوم^۴، شنوم^۵، می شنوم^۶ من ۱۲۴، می بینم^۷ ۱۲۶، میشنوم^۸ ۱۳۲

أَسْمَعُ: أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ (۲۶:۱۸)

اشنوا^۱، شنوا^۲، چه نیک می شنود^۳ ۴۲، چه شنواست^۴ ۵۲، چه اشنوا است^۵ ۵۷، چون شنواست^۶ ۵۸، شنید^۷ ۶۱، چه شنوا است^۸ ۷۶، چه مایه شنوا^۹ ۸۰، شنواست^{۱۰} ۱۰۸، چه شنوا^{۱۱} ۱۱۶

~: أَسْمِعْ يَوْمَ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا (۳۸:۱۹)

چون اشنوا^۱ آیند^۲، چه مایه شنوا^۳ آیند^۴ ۳، بشنوند^۵ ۳۰، بشنوان^۶ ۳۴، شنوا شوند^۷ ۳۶، بشنو^۸ ۳۸، شنواند^۹ ۴۱، چه اشنوا بودن^{۱۰} ۵۰، چون بشنوند^{۱۱} ۵۶، شنوا^{۱۲} ۵۸، شنوند^{۱۳} ۷۶، بشنو و گوش دار^{۱۴} ۸۸، شنوا باش^{۱۵} ۱۰۶، چه شنوا باشند^{۱۶} ۱۰۹، چه شنوا^{۱۷} اند ۱۲۱، شنوا^{۱۸} آیند ۱۲۲ و ۱۳۲، اشنوا بون^{۱۹} ۱۲۵، شنوا باشند^{۲۰} ۱۳۸

أَسْمَعُ: وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمِعْ غَيْرَ (۴۶:۴)

بنیش^۱، ته^۲ می شنو^۳ ۱۰، تو می شنو^۴ ۴۰، گوش دار^۵ ۶۱، شنو^۶ ۹۲، فراشنو^۷ ۱۰۹، بشنویا^۸ ۱۳۸

* أَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ: وَأَسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ (۴۶:۴)

بشنو که نشنو یا^۱ ۱۰۵

أَسْمَعُهُمْ: وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ (۲۳:۸)

اشنوا کردی^۱، بشنوانید^۲، شنوانید^۳، بشنوندیدی^۴ ۱۰، شنواندی^۵ ۵۵، بشنواند^۶ ۹۰، شنوا گرد آید^۷ ۱۰۰، شنوا کرد^۸ ۱۰۷، شنوا می گردانید^۹ ۱۳۶، شنوا کردی^{۱۰} ۱۳۶

أَسْمَعُوا: خُذُوا مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمَعُوا (۹۳:۲)

بشنویت^۱ ۳، بشنویت و فرمان برید^۲ ۱۰، شنویت^۳ ۵۵، بشنوی^۴ ۶۰، گوش دارید^۵ ۸۴، گوش دارید^۶ ۹۴، شنویت^۷ ۱۰۴

~: وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا (۱۰۸:۵)

بیشنید^۱ ۱، بیشنید^۲ ۳۷، بشنویت و فرمان بریت^۳ ۸۸

~: وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا (۱۶:۶۴)

بیشنید^۱ ۱، گوش دارید^۲ ۳، فرمان کنید^۳ ۸۷

فَأَسْمَعُونِ: إِنِّي أَمْنْتُ بِرَبِّكُمْ فَأَسْمَعُونِ (۲۵:۳۶)

گوش^۱ فرادارید^۲ ۲۲، گوش کنید^۳ ۲۴

* فَأَسْمَعُونِ: إِنِّي أَمْنْتُ بِرَبِّكُمْ فَأَسْمَعُونِ (۲۵:۳۶)

گوش فرمان دارید^۱ ۱۸

أَسْمُهُ: مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا أَسْمُهُ (۱۱۴:۲)

نامها^۱ ۹۴

الْأَسْوَاقِ: يَا كُلُّ الطَّعَامِ وَيَبْعَثِي فِي الْأَسْوَاقِ (۷:۲۵)

بازارها^۱، بازارها^۲ ۵۳، بازارها^۳ ۹۰، بازارها^۴ ۱۱۹

۱. اشنم / شنوم.

۲. اگر خطا نباشد، شاید بشنوا آن را مقلوب یا تحریفی از میشنوم / می شنوم دانست.

۳. کذا در متن اصلی.

۴. ته / تو.

۵. شنوندیدن: شنوانیدن.

۶. بشنوی / بشنویت.

۷. بیشنید / بشنویت.

۸. بیشنید / بشنویت.

۹. گوش / گوش.

۱۰. بازارها / بازارها.

~ الطعماء ويمشون في التواقي (۲۰:۲۵)

بازار ۴۸، بازارها ۵۱

أسوا: ليكفر الله عنهم أسوا الذي عملوا (۳۵:۳۹)

گتر ۱، بترین ۱۵، زشت ۲۴، زشت تر ۳۰

~ ولنجزينهم أسوا الذي كانوا يعملون (۲۷:۴۱)

بدتر ۳، زشتترین ۲۴، بتر ۵۶، زشتتر ۶۴، بدترین ۹۲

أسوة: كان لكم في رسول الله أسوة حسنة (۲۱:۳۳)

بی بردن ۱، بر بی رفتن ۳، پی گرفتن ۲۹، اندیشه

۴۱، پی بردن ۵۳، پیروی ۱۱۴، راه ۱۲۶، پیش برد

۱۳۸، پی بودن ۱۳۹

~ قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم (۴:۶۰)

راه بردن ۲، گمان ۴۱، پس رو ۴۹، خوبیها ۸۱

بی گیر ۹۶، پی روی ۱۰۰، آویسه ۱۰۸، راه برد ۱۱۴

بی رفتن ۱۲۶

~ لقد كان لكرهم أسوة حسنة (۶:۶۰)

پس روی ۳۹، از پس فرا شدن ۴۹، پی روان ۶۹

الأسود: الخيط الأبيض من الخيط الأسود (۱۸۷:۲)

سیاه ۳، تاریک ۲۹، تاریکی ۴۰، سیاهی شب ۵۲،

سیاهی ۵۳، سیاهه ۸۸، سیاهی شدن ۹۲

أسودت: فأما الذين أسودت وجوههم (۱۰۶:۳)

سیه شهد ۱، سیاه گردد ۲، سیاه بود ۳، سیه بود

۱۰، سیاه شد ۲۰، سیاه انگیزند ۲۷، سیاه شده باشد

۲۹، سیاه شود ۳۹، سیه بود ۴۰، سیاه شود ۵۵، سیاه

شدند ۶۱، سیاه شده باشند ۶۳، سیاه باشد ۷۶،

تیره شد ۱۲۲

أسورة: فلول التي عليه أسورة من ذهب (۵۳:۴۳)

دستور نچها ۱، دشت ورنچها ۲، دست برنچها ۳،

دستورنچها ۲۲، دستونچها ۲۴، دست برنچها ۳۰،

دستاونچها ۳۸، دست ورنچها ۳۹، پیرایها ۴۱،

دستینها ۵۳، دستوانها ۶۴، بارها ۷۲، دستورنچها

۷۹، دست اورنچن ۸۱، دست رنچها ۹۲،

دستورنچن ۹۴، دست برنچها ۱۰۲، دست ورنچها

۱۰۵، دستور رنچها ۱۱۳، دست برنچ ۱۲۶، دستینها

۱۳۶

أسیرا: الطعام على حية مسكينا ونساء أئسرا (۸:۷۶)

بندی ۲، بند نهاده ۲۹، دست گیر کرده ۱۰۴، بنده

۱۰۸، برده برده شده ۱۰۹، برده ۱۱۳، گرفتار ۱۲۰،

دستگیر شده ۱۳۲

أشاء: قال عذابي أصيب به من أشاء (۱۵۶:۷)

خواهم ۱، خواهم ۱۰، خواهم ۵۵، بخوام ۶۱،

خواهیم ۶۴، خواهم من ۹۲، می خواهم ۹۶، من

خواهم ۱۲۵

فأشارت: فأشارت إليهم قائلوا كيف نكلم (۲۹:۱۹)

بنمود بانگشت ۲ و ۱۰۸، بنمود ۵۳، بدست بنمود

۵۸، بانگشت بنمود ۶۱، نمود ۸۰، نمایش کرد

بانگشت ۸۲

أشنانا: أن تأكلوا جميعاً أو أشنانا (۶۱:۲۴)

پراکنده ۱ و ۵۱، پراکندگان ۳، پراکنده تنها تنها

۴۱، پراکنده جدا جدا ۹۰، جداگانه ۹۶، جدا جدا

۱۰۸، پراکنده شده ۱۲۳

~ يومئذ يصدر الناس أشتاناً (۶:۹۹)

پراکنده گرو گرو ۲، گرو گرو ۲۴،

پراکندگان ۹۱، پراکنده کرده ۱۰۸، پراکنده کار

۱۱۴

أشتدت: أعنتهم كرماء أشتدت به الريح (۱۸:۱۴)

سخت شد ۱، دويد ۳، بگذرد ۳۶، سخت گردد

۴۲، پراکند ۴۹، سخت باشد ۵۳، سخت گشت

۵۷، سخت شود ۵۸، بجهد ۷۶، سخت گشته باشد

۹۴، سخت کرد ۹۶، وزان شود ۱۰۳، بهوا بردارد

۱۰۴، سخت بود ۱۰۶، سخت گذرد ۱۱۱، سخت

بدرافشید^۲ ۶۴، برافروخت و درگرفت ۶۵،
در آمیخت ۷۴، برافروختند ۷۹، افروخته شد ۸۶،
اندر آمد ۹۴، افروخته گشت ۱۱۱، بر فروخت و
سفید شد ۱۱۴، افروخته است ۱۱۶، سپید شده ۱۲۳،
افروخته شده ۱۳۰

أَشْتَمَلْتُ: أَمَا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْثَيْنِ (۱۴۳:۶)
ور پوشید ۱، گرد آمده باشد ۱۰، گرد اندر گرفت
۲۷، گرد در گرفت ۴۲، بهم آرد ۵۶، گرد بر آمد
۵۷، پوشیده شد ۵۸، پوشید ۷۲، گرد آید ۷۶،
گرد در آمده است ۷۹، فرا گرفت ۸۰، فرو گرفته
باشد ۹۶، فرارسید ۱۰۹، فرار سنده بود ۱۲۱

~ أَمَا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْثَيْنِ (۱۴۴:۶)
فراز گرفت ۳، گرد آمده بود ۱۰، گرد گرفت ۲۷،
فرا پیچید ۳۸، گرد گشت - گرد می کند ۴۴، گرد آمد
۵۷، پوشیده شود ۶۹، فراهم آمده بود ۱۰۰، فراهم
آمد ۱۱۰، گرد آمده ۱۳۰، فرا گرفته است ۱۳۳
أَشْتَهَتْ: وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ (۱۰۲:۲۱)
آرزو^۳ کرد ۱، آرزو برد ۳، آرزو کرد ۱۲، آرزو
کنند ۲۴، خواهد ۴۲، آرزو^۳ خواهد - آرزو
کند ۵۹، آرزو برند ۶۴، آرزو دارد ۱۱۱، خواهند
۱۱۳، خواهش کنند ۱۲۲، خواست ۱۳۵

أَشْعَى: أَشْعَى عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ (۱۹:۳۳)
زفتان ۳ و ۸۰، سخت ایستاده ۴۱، دل تنگان ۵۸
أَشَدُّ: فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً (۷۴:۲)
سخت تر ۲، افزون تر ۱۳۵

~ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ (۸۵:۲)
سخت ترین ۲، سخت ترین ۳، سختی ۵۳، بترین و
سخت ترین ۶۷

شده باشد ۱۱۳، سخت وزد ۱۱۴، سخت بیاید ۱۲۱،
سخت بوزد ۱۲۲

أَشْتَرَا: لَمَنْ أَشْتَرَبَهُ مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ (۱۰۲:۲)
بخرد ۲، برگزیند ۱۰، بخرند ۲۴، فرا گیرد ۶۳،
فرا گرفت ۱۰۶، برگزیدند ۱۲۱، خریده اند ۱۳۶

~ وَقَالَ الَّذِي أَشْتَرَبَهُ مِنْ وَصْرٍ لَا مَرَأِيَةَ (۲۱:۱۲)
بخرید ۱، خرید ۵۵ و ۱۱۴، خریده بود ۶۲، بخریده
بود ۶۳

أَشْتَرُوا: وَأُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ (۱۶:۲)
بخریدند ۲، برگزیدند ۵۵، خریده اند ۱۲۲،
خریدند - برگزیدند ۱۲۴

~ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ (۸۶:۲)
برگزید ستند ۱۰، بخرند ۲۴، بخریده اند ۲۹،
برگزید ستند ۴۰، فرا گرفتند ۶۳

~ يَبْسُكُمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ (۹۰:۲)
بفروختند ۲ و ۱۰ و ۳۸، بفروختند ۴۰، فروخته اند
۶۹، خرید و فروخت ۹۰، خریدند یا فروختند
۱۰۴، بفروختند ۱۱۶، ایشان خریدند ۱۲۷
~ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا (۱۸۷:۳)
بخردند و بفروختند ۵۳

أَشْتَرَى: إِنَّ اللَّهَ أَشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱:۹)
بخرید ۱، بخریدست ۲۴، خریده است ۴۶،
فرا گرفت - باز خرید ۱۰۰

أَشْتَعَلَ: وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا (۴:۱۹)
ورا فروخت ۱، اندر گرفت ۲، بر فروخت ۳، گرفت
۲۴، هویدا شد ۲۹، بفروخته است ۳۴، برافروخت
۳۸، در گرفت ۳۹، زیانه برکشید ۴۲، فروغ آورد
۴۴، برآمد ۵۳ و ۱۲۸، سپید شد ۵۶،

۱. ورا فروخت / برافروخت.

۲. بدرافشید / بدرفشید، بدرخشید.

۳. آرزو / آرزو

~ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (۱۶۵:۲)

سخت تر ۲، فزون تر ۱۰۴، سخت گرفتند ۱۲۳

~ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ (۱۹۱:۲)

سخت تر و بتر ۲، بتر و سخت تر ۱۰، بسیار تیز و

سخت تر ۴۰، سخت تر و بتر ۴۲، بتر و بزرگ تر ۶۷،

برتر ۹۲، بتر ۱۰۵، بدتر ۱۲۷

~ كَذِبُكُمْ أَوْ أَشَدُّ زُكْرًا (۲۰۰:۲)

بیشتر ۲۴، سخت تر و نیک تر ۴۲، آهسته ۷۵،

سخت تر و نیکتر ۱۰۵، فزونتر و بیشتر ۱۱۶، فزونتر

۱۲۷، فراوان تر ۱۳۳

~ لَكَانَ خَيْرًا لَّكُمْ وَأَشَدُّ تَنبِيْهًا (۶۶:۴)

سخت تر ۱، بسیار و ربای دارتر ۱۰، بسیار و سخت

پاینده تر ۲۷، استوارتر ۹۰

~ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ (۶۹:۹)

سخت تر ۴۲

~ أَنَّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا (۶۹:۱۹)

سخت ۲

~ وَلَنَعْلَمَنَّ أَنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَلْفًا (۷۱:۲۰)

دشوارتر ۱۰۳

~ أَذْخَلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ (۴۶:۴۰)

بدترین ۱۳۶

~ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً (۱۵:۴۱)

زورناک تر ۳۶

~ بَلْ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَلَّا تَشْكُرُوا (۲۷:۷۹)

دشوارتر ۲۴

* أَشَدُّ حُبًّا: وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (۱۶۵:۲)

سخت بدوستی ۳، دوستر ۱۰

* أَشَدُّ حَرًّا: قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا (۸۱:۹)

سخت تر و گرم تر ۱۳۶

* أَشَدُّ رَهْبَةً: لَأَنَّهُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ (۱۳:۵۹)

سخت بیم تر ۳۹

* أَشَدُّ قَسْوَةً: فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً (۷۴:۲)

سیئه ترا و سخت تر ۱۰

أَشْدَاءُ: أَشْدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحْمَةً بَيْنَهُمْ (۲۹:۴۸)

سختان ۱ و ۸۱، درشتان ۳، سخت ۶، سخت تر ۵۶،

سختان و درشتان ۶۷، سخت تر ۹۲، سخت دلان

۱۰۰، درشت ۱۱۴، سخت دل ۱۲۴

أَشْدُّ: وَأَشْدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ (۸۸:۱۰)

سخت کن ۱، سخت گردان ۲، سخت گیر ۷

مکرر، سخت بند ۳۹، سنگ و سخت کن ۴۹،

سخت بَیِّن ۵۳، سخت بکن ۵۷، مهرنه ۶۳ و ۷۸،

بند نه ۷۶، سخت کن و ببند ۷۹، سختی افکن ۸۰،

به بند ۸۶، مهر برنه ۸۸، سخت گردان ۹۴، بند

زن ۱۰۳، بند، مهرنه ۱۰۹، سخت فراگیر ۱۱۶،

سخت بگیر ۱۲۰

~ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى (۳۱:۲۰)

سخت کن ۱، استوار کن ۳، استوار گردان ۸۶

أَشْدُّكُمْ: ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشْدَّكُمْ (۵:۲۲)

جوانی ۴۳، مرد بها ۵۸

~ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشْدَّكُمْ (۶۷:۴۰)

سخت تر ۳۰

أَشْدَّةُ: حَتَّى يَبْلُغَ أَشْدَّهُ (۱۵۲:۹)

گوشاسب^۱ دیدن و خردمند شدن و سود و زیان

بدانستن ۱۰، نیرو ۲۷، بنیرو ۵۷، هزده سالگی ۵۸

~ حَتَّى يَبْلُغَ أَشْدَّهُ (۳۴:۱۷)

برنا ۶۵

۱. او/و.

۲. گوشاسب: خواب، رؤیا.

بودند ۴۰، بچشانیدند و دوست کردند ۴۱، در آشامیده شد ۴۳، خرانیده شود ۵۲، در خورانیده شدند ۵۵، اندر خورد ایشان داده آمد ۵۷، دوست گردانیدند ۵۹، آمیخته شدند ۶۱، اندر آوردند ۶۲، آمیخته کرده شد ۶۳، آشامیده شدند ۷۴، در آمیختند ۷۶، اندر خورانیده شدند ۸۲، خورده بودند ۸۸، آمیخته شده است ۸۹، خورانیده شد ۹۱، اندر کردند ۹۴، در آشامیدند ۹۵، بیامیختند با ایشان ۱۰۴، آمیخته شد ۱۱۲، خورانییدند ۱۱۶، خورانیده شده ۱۲۱، بیاشامیدند - در آوردند ۱۲۴، بیاشامیدن^۱ ۱۲۸، آشامانیده و گردانیده شدند ۱۳۰، آمیخته کرده شدند ۱۳۵

أَشْرَبُوا: كُلُوا وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ (۶۰:۲)
بیاشامید ۲، آب می خوردید ۱۰، بیاشامیت ۵۵، آشامیت ۹۱، بخورید ۱۱۹

~: وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا وَاحْتَقِ يَتَبَيَّنْ لَكُمْ (۱۸۷:۲)
بیاشامیت ۳، روا بود آب خوردن ۴۰، بیاشامید ۴۲، آشامید ۶۱

~: وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا وَلَا تَسْرِبُوا (۳۱:۷)
بشمید ۱۷، بازخوری ۶۰، بیاشامید ۱۱۱
~: كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۹:۵۲)
بشمید ۱۷، بازخوردید ۸۱، بیاشامید ۱۰۰، می آشامید ۱۰۹

أَشْرَبِي: فَكُلِي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا (۲۶:۱۹)
بشم ۱، باز خور آب را ۲۴، بیاشام ۳۹، بخور ۶۲

~: وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا (۱۴:۲۸)
هجده سالگی ۲۴

أَشْرَبَ: أَلْفَىٰ الَّذِي عَلَيْهِ مِنَ يَتَنَابِلُ هُوَ كَذَابٌ أَشْرَبُ (۲۵:۵۴)
هنبارده^۱ کن ۱، بزه کار ۲، انبارده ۳۶، ستمکار ۳۹، شادمان ۴۱، دانه گرفته ۴۹، ناباک ۵۳، فریده^۲ ۸۰، بد ۱۰۰، خودپسند ۱۰۳، بدی گرفته ۱۰۸، فبرنده ۱۱۴

~: سَيَعْمَلُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرَبِ (۲۶:۵۴)
هنبارده کن ۱، ستمکار و انبارده ۳۹، دانه گرفته ۴۲، انبارده ۹۲، دانه^۳ گرفته ۹۳، بد کار ۱۰۰، در گرفته ۱۰۶، دانه گرفته ۱۳۸

أَلْأَشْرَارِ: كُنَّا نَعْمُدُهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ (۶۲:۳۸)
گتران^۴ ۱، بدان ۳، بد بختان ۲۲، بترینان ۳۳، بتران ۳۹، بترکان و فرومایه گان ۷۲، بدترینان ۷۹، رنجانند گان ۸۸، بدترینان ۸۹، بد آن ۱۰۰، بد کاران ۱۱۶

أَشْرَاطُهَا: فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا (۱۸:۴۷)
نشانه ۱، نشانیها ۱۷

أَلْإِشْرَاقِ: يُسَيِّخُنَ اللَّعْنَةُ وَالْإِشْرَاقِ (۱۸:۳۸)
روزور آمد شدن ۱، روشن شدن ۳، بامدادان ۲۲، بامداد ۲۴ و ۸۹ برآمدن آفتاب ۴۳، گاه برآمدن آفتاب ۴۸، روز برآمدن ۴۹، بامدادها ۵۸، چاشتگاه ۶۹، وقت چاشت ۱۰۴، روز ۱۲۳

أَشْرَبُوا: وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْمَجَلَ (۹۳:۲)
در خورانییدند ۴، سرشته بُدند ۱۰، در آوردند ۲۴، در آورده شد ۳۶، خورانییده شدند ۳۸، سرشته

۱. هنبارده / انبارده، متکبر، مغرور.

۲. فریده / فبریده: مغرور.

۳. دانه گرفته / دانه گرفته: خودخواه.

۴. گتران / بتران: بدتران.

۵. خرانیده / خورانییده.

۶. بیاشامیدن / بیاشامیدند.

۷. شمیدن: آشامیدن، فرو خوردن.

آشرخ: قَالَ رَبِّ آسْرَخْ لِي صَدْرِي (۲۵:۲۰)

بگشای ۱، گشاده بکن ۳۴، فراخ کن ۳۶ و ۷۹، بگشا ۴۸، روشن گردان ۴۹، گشاده کن ۵۳، بگشای و فراخ کن ۵۸، روشن کن ۷۶، گشاده گردان ۸۶، برگشا ۱۰۰، پاک کن ۱۰۵، برگشای ۱۰۶، فراخ گردان ۱۱۶

أَسْرَقَتْ: وَأَسْرَقَتْ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا (۶۹:۳۹)

بدروشد ۱، روشن شد ۳، روشن شود ۱۵، روشن گردد ۲۴، روشن گشت ۳۴، درخشان شود ۷۹، روشن کرد ۱۰۲

أَشْرَكَ: أَوْفَقُوا لِمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ (۱۷۳:۷)

انباز گرفتند ۲۷، انباز گرفت ۳۵، هنبازی گرفتند ۳۸، انباز آوردند ۵۸، انباز فراداشتند ۶۳، انباز آورده اند ۶۴، انباز بگرفتند ۱۲۴

أَشْرَكَ: إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ (۳۶:۱۳)

انباز گیرم ۳۶، انباز آرم ۶۱

~: لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۳۸:۱۸)

گرددانم انباز ۲

~: وَيَقُولُ يَلَيِّنِي لِمَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۴۲:۱۸)

گرفتیمی انباز ۴۴

~: تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ (۴۲:۴۰)

هنباز گیرم ۲۲، انبازی آرم ۳۰، انباز فرادارم ۹۶، انباز گیرم من ۱۲۷

~: قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۲۰:۷۲)

هنباز گیرم ۳۸، گیرم انباز ۳۹

* لَا أَشْرِكُ: أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ (۳۶:۱۳)

نگیرم انباز ۲، انباز نکنم ۵، انباز نگیرم ۳۸، انباز نیارم ۵۸، انباز فراندارم ۶۳، انباز نگیرم ۷۶، انباز نگردانم ۹۳

~: لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۳۸:۱۸)

نگویم هنباز ۲۴، نیارم انباز ۴۱، نگیرم هنباز ۸۲، انباز نمیگردانم ۱۱۱

~: قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۲۰:۷۲)

انباز نمی گویم ۶، نمی آرم انباز ۴۱، نگیرم انباز ۵۶، نمیگویم انباز ۸۷، انباز فراندارم ۱۰۰، انباز نمیگیرم ۱۱۱، انباز فرانمیدارم ۱۳۴، انباز نیارم ۱۳۶

* لَمْ أَشْرِكْ: وَيَقُولُ يَلَيِّنِي لِمَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۴۲:۱۸)

نه هنباز گرفتمی ۳۹، نیاردمی انباز ۴۱، انباز نکردمی ۵۲، نه انباز گرفتمی ۵۵، انباز نگرفتیمی ۵۸، انباز نیاردمی ۵۹، نه انباز گرفتم ۶۱، انباز فراند اشتیمی ۹۳، انباز فرانمیداشتم ۱۰۰، انباز نکردیمی ۱۰۸، انباز نمیگرفتم ۱۲۳

أَشْرَكَتْ: لَيْنَ أَشْرَكَتْ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ (۶۵:۳۹)

انباز گوئی ۳، هنباز گیری ۱۵، انباز آری تو ۶۴، انباز گیری تو ۸۱، انباز آوری ۹۲، انباز فراد آری ۱۰۰، انباز گوئی تو ۱۱۴، انباز فراداری تو ۱۱۷، انباز آوردی ۱۳۶

أَشْرَكْتُمْ: وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ (۸۱:۶)

انباز گرفتید ۲، انباز گفتیت ۳، شما هنباز گرفتسی ۹، هنباز گرفتید ۱۰، پرستی شما بتان را ۲۴، شما انباز گرفتید ۲۷، انباز گفتید شما ۳۹، شما انباز گرفتیت ۴۴، هنباز گیرید ۵۵، انباز آوردید ۵۶، انباز گرفتسی ۵۷، انباز می گوید و گفتید ۵۸، انباز آردید ۶۱، انباز گرفتیت ۶۳، انباز فراداشتید شما ۶۳، شما انباز آورده اید ۹۲، انباز گیرید ۱۱۴

أَشْرَكْتُمُونِ: إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ (۲۲:۱۴)

انباز کردید ۲، انباز کردی ۵، انباز گردانیدید ۴۲، انباز گردیدیت ۵۵، انباز گردانیدیت ۸۳، انباز

داشتید ۹۳، انباز فرا گرفتید ۱۰۰، انباز گرفتید ۱۱۴
 أَشْرَكْنَا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا (۱۴۸:۶)
 انباز آوردیمی ما ۶۱، انباز گرفتمانی ۱۱۴
 * مَا أَشْرَكْنَا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا (۱۴۸:۶)
 انباز نکردیم ۲۷، نگفتیمی انباز مرا و را ما ۵۸،
 انباز فراند اشمائی ۶۳، انباز نگرفتیم ما ۷۶، نه
 شرک آوردمانی ۸۸، انباز فراند اشمائیم ما ۸۹ و
 ۱۰۶، انباز نگرفتیمی ۱۰۴، انباز نیاوردیمی ۱۰۹،
 انباز فراند اشتیم ۱۱۱
 أَشْرَكُهُ: أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى وَأَشْرَكُهُ فِي أَمْرِي (۳۲:۲۰)
 انباز گردان ۲، انباز کن ۳، هنباز کن ۲۴، یار کن
 ۳۹، همبازی ده ۶۲، انبازی ده ۷۶
 أَشْرَكُوا: النَّاسُ عَلَى حَيَوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا (۹۶:۲)
 انباز آوردند ۴، همباز آوردند ۴۹، انباز گفتند
 ۵۵، انباز فراداشتند ۶۳، هنباز گرفتند ۹۴، انباز
 آوردند ۱۰۹
 ~: يَمَا أَشْرَكُوا لِلَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا (۱۵۱:۳)
 انباز گرفتند ۲، انباز می گویند ۲۹، انباز گویند
 ۳۴، هنباز گرفتند ۴۰، انباز همی آوردند ۶۲، انباز
 گردانیدند ۱۰۴
 ~: وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا (۱۸۶:۳)
 انباز گرفتند ۲۰ و ۵۶، انباز آورده اند ۵۸، بت
 پرست بودند ۱۲۴
 ~: لِلَّذِينَ آمَنُوا أَلَيْهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا (۸۲:۵)
 انباز گیرند ۲۷، انباز شدند ۷۲، همباز گیرند ۹۸
 ~: ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سُرَّكَاؤُكُمْ (۲۲:۶)
 انباز گرفته اند ۱۳۰
 ~: وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۸۸:۶)

انباز کردند ۲۷، انباز گفتندی ۳۰، انباز
 فراد آرند ۴۸، انباز آوردندی ۶۱
 ~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا (۱۰۷:۶)
 انباز گرفتندی ۵۳
 ~: سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا (۱۴۸:۶)
 انبازی گرفتند ۵۸
 ~: ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ (۲۸:۱۰)
 هنباز گرفته باشند ۱۰، انباز فراداشته باشند ۶۳
 ~: وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا (۳۵:۱۶)
 انباز کردند ۵۸، انباز می گفتند ۶۴
 ~: وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا لَرَبُّهُمُ فَضْلٌ بَيْنَهُمْ (۱۷:۲۲)
 انباز گرفتند ۲، انباز گفتند ۵۸، بت پرستند ۹۶
 * مَا أَشْرَكُوا: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا (۱۰۷:۶)
 نگرفتند انباز ۲۶، انباز نگویند ۳۹، انباز
 نگرفتندی ۴۲، انباز نیاوردندی ۵۸، انباز
 فراند اشتندی ۶۳، انباز فراند اشمائی ۱۰۰
 أَشْعَارُهَا: وَأَشْعَارُهَا أَنْتَ وَمَتْلُ إِلَى حِينٍ (۸۰:۱۶)
 مویها ۱ و ۵۵، مویهای بزان ۲، موی بزان ۲۴،
 مویهای بزان ۳۰، مویها ۳۸، مویها ۵۳، موی ۵۸،
 مویها بز ۶۰، پشم بزان ۶۲، مویها ۷۲، پشمها بزان
 ۹۲، پوششها ۱۰۳، مویهای درشت ۱۱۱، مویهای بزان
 ۱۲۴
 عَ أَشْفَقْتُمْ: أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيَّ فَجَوْنَكُمُ (۱۳:۵۸)
 ترسیدید ۱، همی بترسید ۲، ترسیدیت ۳، رنج
 بینید ۳۹، می ترسید ۴۳، بترسید شما ۹۲، ترسید
 ۹۶، ترسیدید شما ۱۱۳، می ترسید شما ۱۲۴
 أَشْفَقْنَ: فَأَيُّكُمْ أَنْ يَحْمِلَنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا (۷۲:۳۳)
 بترسیدند ۱، ترسیدند ۳، بترسند ۷، بترسیدند ۱۰۸

أَشَقُّ: وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ (۳۴:۱۳)

سختتر ۱، سخت ۲، سخت تر ۲۴، دشوارتر ۲۹، دشوارتر ۵۳، دشوارتر - سختتر ۵۵، سخت تر و دشوارتر ۵۸، بدتر ۶۱، سختتر و دشوارتر ۶۷، دشوار ۹۲، سختتر ۱۲۶

أَشَقُّ: وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ (۲۷:۲۸)

سختی کنم ۱، سخت کردیم ۲، دشواری نهم ۳، سخت گردانم ۳۰، دشوار باشد ۳۴، دشوار کنم ۳۶، رنج نهم ۴۲، سخت باز گیرم ۵۳، رنجی نهم ۷۶، دشوار بود ۸۸، تنگ باز گیرم ۸۹، دشوار گیرم ۱۰۰، دشواری کنم - سخت گیرم ۱۰۹

أَشَقَّاهَا: إِذْ أَنْبَغَتْ أَشَقَّهَا (۱۲:۹۱)

گذ بختتر ۱، بد بخت ترین ۲۴، بد بختترین ۳۴، بد بختی ۹۲

أَلْأَشَقَى: وَيَجَنَّبُهَا الْأَشَقَى (۱۱:۸۷)

بد بخت ۲۴، بد بختتر ۳۶، سخت تر ۱۱۴، بد بخت گشت ۱۲۴

~ لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشَقَى (۱۵:۹۲)

گذ بختتر ۱، بد بخت تر ۲۹ و ۷۹، بد بختان ۹۲

أَشْكُرُ: وَقَالَ رَبِّي أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ (۱۹:۲۷)

سپاس داری کنم ۳، آزادی کنم ۴۶، سپاسداری کنم ۴۷

~ لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ (۴۰:۲۷)

سپاس دارم ۲۴، سپاس کنم ۸۷

~ قَالَ رَبِّي أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ (۱۵:۴۶)

سپاس گذارم ۱۳۲

أَشْكُرُ: وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ (۱۲:۳۱)

سپاس دار ۳، سپاس گذار ۱۲۲

~ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذَلِكَ (۱۴:۳۱)

سپاس داری کن ۳، سپاس داری کند ۶۱، سپاس داری ۱۰۴، سپاس گوی ۱۲۰

أَشْكُرُوا: فَأَذْكَرُ فِيْ أَذْكَرَكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي (۱۵۲:۲)

سپاس داری کنید ۲، سپاس داری کنیت ۳، آزادی کنید ۴۰، سپاس دار بدانید ۴۲

~ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ (۱۷۲:۲)

فرمان بردار باشید ۴۰، سپاس گذارید ۱۱۸، سپاس گوئید ۱۲۳، سپاس دارید شما ۱۲۴

~ وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ (۱۱۴:۱۶)

آزادی کنید ۴۹، سپاس گوئید ۵۸، سپاس کنید ۱۱۸

~ وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ (۱۷:۲۹)

سپاس داریت ۳، سپاسداری کنید ۴۷، سپاس داری نمایند ۸۶

~ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ (۱۵:۳۴)

سپاس دار باشید ۲، سپاس داریت ۴۱

أَشْكُوا: قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنَاتِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ (۸۶:۱۲)

نال ۱، همی بنالم ۲، می نالم ۳، همی نالم ۵۳، گله کنم ۵۷، گله میکنم ۶۱، من می نالم ۶۴، می بنالم ۹۲، فرامی نمایم گله ۹۳، گله می کنم و می نالم ۱۰۹، مینالم ۱۱۴، گریه کنم و بنالم ۱۲۲، بنالم من ۱۲۴

أَشْمَأَزَّتْ: وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ (۴۵:۳۹)

بلرز ۱، تنگ شود و برمد ۲، برمد ۳، فراهم پیچد ۲۲، واهم شوند ۲۹، فراهم کشیده شود ۴۹، فراهم آید ۵۳، بگریزند ۵۶، برمد ۶۶، بگریزد ۶۹، ناخوش کرد ۷۸، برخیزد ۱۰۵، تنگ شود و برمد ۱۰۸، تنگ شود ۱۲۴، گرفته گردد ۱۲۹، برمند ۱۳۸

گواهی دادم من ۶۱

أَشْهَدُهُمْ: وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ (۱۷۲:۷)
گواه گرفت ۱، گواه کردشان ۳، گواهی کرد ۱۰،
بگواه کرد ۲۹، گواه گرفت ۴۱، گواه نهاد ۵۲،
گواه بکرد ۵۶، برگواه گرفت ۷۹، گواهان
گرفت ۹۲، گواهی داد ۹۹، گواه برگرفت ۱۰۰،
گواه گردانید ۱۰۶

أَشْهَدُوا: وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ (۲۸۲:۲)

گوا کنید ۲، گواهی کنی ۱۰، گواه ورگیرید ۲۴،
گواه برگیری ۲۵، گواهی کنید ۲۷، گوا نهید ۲۹،
گواه نهید ۵۲، گوا آه کنید ۹۴، گوا آه برگیرید ۱۰۰

~ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ (۶:۴)
گواه گیرید ۱، گواه گیریت ۳، گواه کنی ۱۰،
گواه ورگیری ۲۴، گوا کنید ۴۰، گوا گیرید
۵۳، گواه گیرید ۹۷، گواه بگیرید ۱۰۳

~ وَأَشْهَدُوا ذَوْرَىٰ عَدْلٍ وَنُكْرًا (۲:۶۵)
گواه گیرید ۱، گوا کنید ۲، گواه کنیت ۳، گواه
برگیرید ۳۴، گواه فرا گیرید ۴۲، گواه خواهید
۸۱، بگیرید گواه ۱۲۶

أَشْهَدُوا: فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۶۴:۳)
گوا باشید ۲، گواه باشید ۳، شما گواه باشید و
آگه باشید ۱۰، گواهی دهی ۲۵، گواه باشید ۲۷،
گواهی دهید ۶۲

~ قَالَ فَأَشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱:۳)
گواه بید ۱، گواه باشی ۲۵، گواه باشید ۴۰

~ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۵۴:۱۱)
گواه بید ۱، گواهی بدهید ۷ مکرر، گواه باشید
شما ۵۳، گواه شوید ۱۱۴

أَلَا شَهِادٌ: وَيَقُولُ أَلَا شَهِدْتُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ (۱۸:۱۱)

گواهان ۱، گواه ۲۴، گواهان - پیغامبران ۹۴،
گواهان ۱۰۰

~ وَيَوْمَ يَشْهَدُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ (۵۱:۴۰)

گواهیها ۱، همه گروهها ۲، پیغامبران ۳۶، گروهها
۱۰۸

أَشْهَدُ: أَنْتَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرًا قُلْ لَا أَشْهَدُ (۱۹:۶)
من گواهی دهم ۲۷، گواهی دهم من ۶۱، گواهی
میدهم ۱۱۴، دهم گواهی ۱۲۷

* لَا أَشْهَدُ: وَإِنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرًا قُلْ لَا أَشْهَدُ (۱۹:۶)
گواهی نمی دهم ۱، گواهی ندهم ۲، گواهی
نمی دهم ۳، ندهم گواهی ۲۶، ندهم من گواهی
۵۸، گواهی ندهم ۸۸، من گواهی ندهم ۹۶، من
گواهی نمیدهم ۱۰۳، گواهی ندهم من ۱۲۴

أَشْهَدُ: قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ لِلَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ بَرِيءًا (۵۴:۱۱)
می گواه گیرم ۱، گوا کنم ۲، گواه می کنم ۳،
می گواه گیرم ۷ مکرر، گواه گیرم ۲۴، ورگواه
می گیرم ۲۹، من گواه می کنم ۳۵، گواه می گیرم
۳۶، همی گوا گیرم ۵۳، گواه کنم ۷۵، من گواه
میکنم ۹۳، گواه میگردانم ۱۰۰، گواه میگیرم ۱۰۳،
گواهی کنم ۱۱۲، گواهی می گیرم ۱۱۳، من گواه
میگیرم ۱۲۳، گواه گرفتم ۱۳۶

أَشْهَدُ: آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۵۲:۳)
گواهی ده ۲۵، آگه باش و گوا باش ۴۰، گواه
بباش ۴۱، گواه باش تو ۹۰

~ قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۱۱۱:۵)
گواه ۱ باش ۱، گوا باش ۲، گواهی ده - گواه باش
۳۷، گواه شو ۱۱۶

أَشْهَدُ لَهُمْ: مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۵۱:۱۸)

أَشْهُرٌ: الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَةٌ (۱۹۷:۲)
ماهها ۳، ماهها ۱۱۸

~: لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ رُبْعُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ (۲۲۶:۲)
ماه ۱۰ و ۲۷

~: فَسَيَحْوَ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ (۲:۹)
مایگان ۱، ماه ۱۰۰

~: فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحَرَامُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ (۵:۹)
مایگانها ۱، ماهها ۶۲، ماهها ۹۰

أَشْيَاءَ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَشْتَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ (۱۰۱:۵)
چیزها ۱ و ۲، چیزها ۹۰، چیزی چند ۱۱۴

أَشْيَاءَ هُمْ: وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ (۸۵:۷)
چیزهای بیمودنی و سختی ۱۰، چیزها ۱۱۴

أَشْيَاءَكُمْ: وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ (۵۱:۵۴)
گرهها ۱، گروهان ۲، سپس روان ۳۹، گروهها ۴۱، پس روان ۴۲، هم کاران ۵۳، مانند گان ۷۸، مانندان ۷۹، بند گان ۱۲۴، بی روان ۱۲۵

بِأَشْيَاءِهِمْ: كَذَلِكَ بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ (۵۴:۳۴)
گرهها ۱، مانندان ۳ و ۷۹، مانند گان ۱۸، کسان ۲۲، پس روان ۲۹، نمایند گان ۳۸، گروهان ۴۱، کسها ۴۲، همگنان ۶۴، هم دنبال (وقیل: امثال) ۶۷، مانند ۶۹، بازماند گان ۱۱۴، پیروان ۱۳۶

أَصَابَ: أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ (۸۹:۱۱)
رسید ۱

~: فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ نِشَأٍ مِنْ عِبَادِهِ (۴۸:۳۰)
برساند ۱، برساند ۱۴

~: تَجْرِي بِأَمْرِ رُحْمَاءٍ حَيْثُ أَصَابَ (۳۶:۳۸)
خواست ۱ و ۳، رسیدی ۳۰، رسد و خواهد ۳۹

میرسید و میخواست ۱۰۰، میخواست ۱۰۲، میخواستی ۱۳۲، می خواست ۱۳۸

مَا أَصَابَ: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ (۲۲:۵۷)
نرسید ۱، نرسد ۳۰

~: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (۱۱:۶۴)
نرسید ۱، فرانرسید ۷۶

أَصَابَتْ: فِيهَا صُرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا (۱۱۷:۳)
رسید ۱، فرارسد ۱۰، برسد ۲۷، فرارسیده ۴۰، رسیده باشد ۹۶، رسند ۱۱۹

أَصَابَتْكُمْ: أَوْلَمَّا أَصَبَتْكُمْ مُصِيبَةٌ (۱۶۵:۳)
برسد ۲، رسید ۱۰ و ۹۷، برسد ۵۸

~: فَإِنْ أَصَبَتْكُمْ مُصِيبَةٌ (۷۲:۴)
رسد ۱، فرارسد ۳۴

أَصَابَتْهُمْ: الَّذِينَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا (۱۵۶:۲)
رسد ۳ و ۱۰، برسد ۵۶، ها رسد ۵۷

~: فَكَيْفَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُصِيبَةٌ يَمَّا (۶۲:۴)
فارسد ۱۰، فرارزد رسد ۲۷، پیش آید ۵۸، برساند ۶۳، فرارسد ۶۵ و ۸۸

أَصَابِعُهُمْ: يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ (۱۹:۲)
انگشتها ۲ و ۴۲، انگشتان ۵۵

أَصَابَكَ: مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِنَ اللَّهِ (۷۹:۴)
رسید ۳، فارسد ۱۰، برسد ۵۳

~: وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ (۱۷:۳۱)
فارسید ۴۷

أَصَابَتْكُمْ: مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ (۱۵۳:۳)
رسید ۲، فارسید ۱۰

- ۳۹، بامداد کردن ۴۱، سپیده دمها ۴۹، سپیدی روز
۶۴، بامدادها ۷۵، روز ۹۲
- أَصْبَحْتُ: قَدْ أَصْبَحْتُ مَثَلَهَا (۱۶۵:۳)
رسانیدید ۱، یافتید ۳، فارسیده بودی ۱۰، بیافتید
و گرفتید ۲۷، یافته بودید ۲۹، شما یافته بودی
۳۴، فارسیدیده بدی ۴۰، برسانیدیت شما را ۵۳،
رسانیده بودید شما ۵۶، برسیدید ۶۱، شما یافته
بودید ۶۲، برسید بشما ۶۷، برسانید شما ۷۶،
رسانیدیت شما ۸۳، رسانیده بودید ۹۰، رسانید
شما ۹۲، شما رسانیدید ۹۶، رسید ۱۰۰، رسیده
بودید ۱۰۱، یافتید ۱۱۴، برساند بشما ۱۲۴،
برسانیدید ۱۳۵
- أَصْبَحَ: فَقَدْ أَصْبَحَ مِنَ الْخَيْسِرِ (۳۰:۵)
شد ۱، گردید ۲۴، بامداد کرد ۲۷، گشت ۲۹،
بامداد برخاست ۴۱، بیود ۴۵، در بامداد آمد ۵۷،
گشت بامداد ۵۸، بگشت بشود ۶۳، بامداد
گشت ۸۸
- ~: فَأَوْرَى سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ (۳۱:۵)
گردید - شد ۳۷، بشد ۴۲، برخاست ۱۲۴
- ~: فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَتَقَفَ فِيهَا (۴۲:۱۸)
بامداد شد ۵۸، بیود بامداد ۹۴، برخاست ۱۱۸
۱۰۸، در بامداد شد ۱۱۴، در روز آید ۱۱۸
- ~: فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ الرِّيحُ (۴۵:۱۸)
بگرداند ۲۴، بگردید ۳۹، شد بامداد ۵۸، گردد
۷۹، بشد ۹۸
- ~: وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا (۱۰:۲۸)
برخواست ۴۱، در روز آمد ۵۲
- ~: فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ (۱۸:۲۸)
برخواست بامداد ۲۴، بامداد خاست ۳۹، بامداد

- ~: وَلَئِنْ أَصْبَحَ كُمْ فَضَّلُ مِنَ اللَّهِ (۷۳:۴)
فارسد ۱۰
- أَصَابَهُ: فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ مُصَلِّيًا (۲۶۴:۲)
ورباریده بود ۱۰، برسد ۲۴، رسد ۵۷، فرارسد
۶۲، فرارزد ۶۳، فراز رسد ۱۳۸
- ~: لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ (۲۶۶:۲)
رسیده بود ۱۰، رسیده باشد ۲۹، بازرسیده باشد
۵۲، اندر یافته بود ۶۳، برسیده باشد ۸۲، فرارسد
۱۲۲
- أَصَابَهَا: كَشَكَلَ جَنَاحَهُ بِرِثْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ (۲۶۵:۲)
فرارسید ۳۴، باریده بود ۴۰
- ~: فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ (۲۶۶:۲)
رسیده بود ۱۰
- أَصَابَهُمْ: فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (۱۴۶:۳)
برسید ۳، رسید ۱۰، فارسید ۴۰
- ~: مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ (۱۷۲:۳)
رسیده بد ۴۰، رسیده بود ۸۸
- ~: إِنَّهُمْ مُصِيبُهُمَا مَا أَصَابَهُمْ (۸۱:۱۱)
رسنده است ۴۸، رسید خواهد ۵۶، خواهد رسید
۵۸، رسیده باشد ۱۰۴، رسیده است ۱۰۶
- ~: وَالصَّبْرُ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ (۳۵:۲۲)
در رسد ۵۸، رسیده ۱۳۲
- أَصْبُ: وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ (۳۳:۱۲)
بگردم ۱، بگرایم ۲، گرایم ۳، کودکی کنم ۴۱،
برسم ۶۱، بجسم ۱۰۹، بگروم ۱۲۴، بگزیرم ۱۲۸
- الْأَصْبَاحُ: فَالْيَقِ الْأَصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا (۹۶:۹)
بام ۱، سپیده دم ۲، بامداد ۳ و ۵۳، روشنایی روز

در رسید دیگر روز ۴۷، بامداد رسید ۵۳، رفت ۶۴، می آمد و می شد ۷۶، در بامداد در آمد ۱۰۰، بامداد برخاست ۱۰۸، بامداد خواست ۱۱۴، بامداد برخاست ۱۲۸^۲

~ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ (۸۲:۲۸)
شدند ۱، در بامداد شدند ۳، برخاستند بامداد ۳۰، گشتند ۳۴، برخاستند ۴۱، بامداد آمدند ۵۳، بامداد شدند ۵۸، شدند بامدادان ۶۱، بامداد کردند ۹۸، برخاستند بامداد ۱۰۸، در بامداد آمدند ۱۱۹

~ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا (۳۰:۶۷)
شود ۳، بگردد ۷۹، برخیزید بامداد ۸۸، در گردد ۹۶

فَأَصْبَحَتْ فَاصْبَحَتْ كَالصَّيْرِ (۲۰:۶۸)
شد ۱، بشد ۲، گشت ۵۰، سپیده دم شده بود ۵۶، شدند ۶۱، بامداد برخاست ۹۰، بامداد کرد ۹۲، بامداد گشت ۱۰۲

أَصْبَحْتُمْ: فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا (۱۰۳:۳)
شدید ۱ و ۲، شدیت ۳، شدستی ۱۰، گردیدی شما ۲۴، باشید ۲۷، شدید همه ۳۰، گشتید شما ۳۴، بامداد کردید ۳۶، شدی^۱ ۴۰، بامداد شدید شما ۵۶، در روز آمدی شما ۵۷، گشتی شما ۶۰، در روز آمدید ۷۶، بامدادان شدید ۹۲، بامداد برخواستید ۱۳۶

~ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳:۴۱)
گردیدید ۲۴، بشدیت ۳۰، برخاستیت ۴۱، ببودید ۸۸، بشدید ۱۰۸، باز گشتید ۱۱۴

أَصْبَحُوا: حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ (۵۳:۵)
شدند ۱، بشدند ۲، بامداد گشتند ۵۸، بشودند ۶۳^۲، بامداد کنند ۷۵

~ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ (۱۰۲:۵)
گردیدند ۹، ورگردیدند ۲۴، باز شدند بامدادان ۵۸، باز گردیدند ۸۴، بشودند ۸۸^۲

~ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيمِينَ (۷۸:۷)
بشدند ۲، گشتند بامداد ۵۸، درگاه بامدادان شدند ۷۲

~ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيمِينَ (۹۱:۷)
گشتند ۱۰، بامداد کردند ۲۷، در روز آمدند ۳۵، بامداد شدند ۵۶، اندر بامداد آمدند ۵۷، گشتند بامداد ۶۸، برخواستند ۱۲۴

~ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَنِيمِينَ (۶۷:۱۱)
ببودند ۳۸، شدند ۵۵

~ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَنِيمِينَ (۹۴:۱۱)
در بامداد شدند ۴۲، در بامداد آمدند ۵۷، در روز آمدند ۷۶، شدند بامداد ۹۶، بامداد آمدند ۱۰۰

~ فَعَقَرُوها فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ (۱۵۷:۲۶)
شدند بامدادان ۳۹، برگشتند ۱۳۸

~ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيمِينَ (۳۷:۲۹)
برخاستند ۳۰، برخاستند فروختند ۴۱، بامدادان شدند ۵۸، بامداد کرده اند ۷۲، ببودند ۷۶، روز کردند ۱۱۴

~ فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا أَسْنِدُكُم (۲۵:۴۶)
بامداد برخاستند ۲، بامدادان برخاست ۱۰، خوار شدند ۱۴، بامداد خاستند ۸۰، بامداد برخواستند ۱۰۸، بامداد خواستند ۱۲۱

~ فَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عِدْوِهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ (۱۴:۶۱)
گشتند در بامداد ۱۰۰

أَصْبِرْ: وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ (۱۰۹:۱۰)

۱. شدی / شدید.

۲. بشودند / بشدند.

شکیبائی نمای ۴۸، پای بدار ۱۰۶

~: فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ نَفْسَ أَيْمَانٍ أَوْ كُفُورًا (۷۶:۲۴)

راست ایست ۹۱

أَصْبِرْهُمْ: فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ (۱۷۵:۲)

دلیرانند ۲۴، دلیراند ۲۹، درگیرند ۵۶، دلیرند ۶۲، شکیبایی یافتند ۹۴، شکیبا گردانید ۱۱۱، شکیباتر

۱۲۰، شکیبایند ۱۲۷، شکیبا کرد ۱۳۳

* مَا أَصْبَرَهُمْ: فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ (۱۷۵:۲)

چون شکیبانند ۱۰، جمایه شکیبایند ۳۰، چه دلاور و چیره اند ۴۰، چه شکیبانند ۱۰۰

أَصْبِرُوا: يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَسَاءُوا أَصْبِرُوا (۲۰۰:۳)

شکیبای کنید ۱، شکیبایی کنیت ۳، شکیبا باشید ۴۳، شکیبا کنید ۹۴

~: فَأَصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا (۸۷:۷)

شکیبای کنید ۱، شکیبایی کنید ۶۸، شکیبایی نماید ۱۰۴، بشکیب باشید ۱۰۹

~: قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا (۱۲۸:۷)

شکیبایی کنید ۱، شکیبائی کنید ۹۴، شکیبائی ورزید ۱۳۰

~: وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (۴۶:۸)

شکیبایی پیشه کنید ۱۲۲

~: وَأَصْبِرُوا عَلَى آيَاتِ الْهَيْكَلِ (۶:۳۸)

شکیبای منید ۲۲، شکیبایی ورزید ۱۰۳، شکیبا شوید ۱۱۴، شکیبائی نمائید ۱۱۶

أَصْبَتْهُمْ: أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ (۱۰۰:۷)

بگیریم ۱، رسانیم ۱۰، برسانید یمی ۲۷، هارسانیم ۳۵، برسانیم ۳۸، هارسانیدمانی ۵۷، نیست کردیم ۶۸، بریزم ۷۸، برسانیدمانی ۷۹

شکیبای ۱ کن ۱، شکیبایی کن ۳، شکیبائی کن

۵۳

~: فَأَصْبِرْ إِنَّ الْعَقَبَةَ لِلْمُنْفِقِينَ (۴۹:۱۱)

بشکیب باش ۱۰۹

~: وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (۱۱۵:۱۱)

شکیبائی ورز ۱۲۳

~: وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ (۱۲۷:۱۶)

شکیبا شو ۱۱۴

~: وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ (۲۸:۱۸)

وازگیر ۱، بازدار ۳، بازگیر ۳۶، شکیبایی فرمای ۴۱، شکیبایی ده ۴۴، شکیبای کن ۵۳، بشکیب ۶۳، شکیبایی فرمای ۷۹، بازبند ۹۳، شکیبا کن ۱۰۰، شکیبا گردان ۱۰۹، بازدار خود را و شکیبایی کن ۱۱۱، شکیبایی فرما ۱۳۲

~: وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ (۱۳۰:۲۰)

شکیبایی نمای ۸۶

~: وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ (۱۷:۳۱)

شکیبای کن ۱، شکیبا ورز ۱۲۳

~: فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ (۵۵:۴۰)

شکیبایی کن ۳۹

~: فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ (۷۷:۴۰)

شکیبا باش ۴۱

~: فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعُرْوَةِ مِنَ الرُّسُلِ (۳۵:۴۶)

شکیبایی کن ۲۲

~: وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ (۱۰:۷۳)

شکیبایی کنید ۹۱

~: وَلَا تَحْزَنْ تَسْكُتُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (۷:۷۴)

افکند مانی ۸۵، برسانید می ۱۰۵، گیریمشان ۱۱۴

أَصْحَابُ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ (۳۹:۲)
سزاوار ۶۴، خد آوند آن ۹۴، سزاواران ۱۲۴

~: أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ (۸۲:۲)
یاران و هم راهان ۴۹، یاران ۵۵

~: وَلَا تَنْتَفِلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ (۱۱۹:۲)
باشند گان ۹۹، شد گان ۱۰۷

~: وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۱۷:۲)
اباران ۱، شایستگان ۳۶

~: وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۱۶:۳)
همراهان ۴۹

~: أَوْ نَعْتَمُهُمْ كَمَا نَعْنَأْ أَصْحَابَ السَّبْتِ (۴۷:۴)
گروهان ۲۴، خد آوند آن ۳۸

~: أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۰:۵)
یار آن ۱۰۰

~: أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ (۳۶:۷)
همکاران ۹۶

~: وَقَوْمُ إِزْرَاهِمُ وَأَصْحَابُ مَذْيَنَ (۷۰:۹)
مردمان ۲، مردم ۲۹

~: أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۱۳:۹)
یاوران ۱۲۷

~: فَسْتَغْلَمُونَ مِنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ (۱۳۵:۲۰)
ایار ۱، خد آوند ۲۴

~: قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ (۶۱:۲۶)
ایاران ۱، گروه ۶۱

~: إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ (۵۵:۳۶)
کسها ۵۹

~: أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا (۱۴:۴۶)
خد آوند آن ۱۱۳

~: وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُجِّ كُلِّ كَذَبِ الرَّسُلِ (۱۴:۵۰)
ایاران ۱، مردمان ۲۴

~: وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ (۴۱:۵۶)
کسان ۹۶

~: وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (۹۰:۵۹)
مردان ۳۰

~: وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً (۳۱:۷۴)
نگاهبانان ۴۱

~: أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَشْأَةِ (۱۸:۹۰)
یاران باشند گان ۱۳۹

* أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ: كَذَبَ أَصْحَابُ نَيْكَةِ (۱۷۶:۲۶)
یاران آن بیشه ۳ و ۸۰

* أَصْحَابُ الْجَحِيمِ: عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ (۱۱۹:۲)
دوزخیان ۱۰، دوزخیان ۴۰

* أَصْحَابُ الْجَنَّةِ: أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ (۸۲:۲)
بهشتیان ۱۰

* أَصْحَابُ الْكَهْفِ: أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ (۹:۱۸)
یاران آن شکاف ۳

* أَصْحَابُ الْمَشْأَةِ: مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَةِ (۹:۵۶)
خد آوند آن دست چپ ۱۱۳

* أَصْحَابُ النَّارِ: أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ (۳۹:۲)
دوزخیان ۱۰

أَصْدَغُ: فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ (۹۴:۱۵)
پدیدار کن ۲۴، آشکارا بکن ۲۹، دآوری کن ۳۹،

پیدا کن ۴۱، پیش بر ۴۲، کار کن ۵۳، رنج برو

أَصْرُوا: وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَرَا (۷:۷۱)

پای فشار دهند ۲، برگناه بیستاندند ۱۹، بایستند ۲۴، بیستند ۳۹، بر آن ایستاده اند ۴۱، باستاندند ۵۴، بستیزه بایستاندند ۵۶، بستیزه بر آن بایستند ۷۲، ایستاندند برگناه ۸۰، پای افشاردند ۸۸، ستیزه کردند ۹۰، همواره بر ایستاندند ۹۱، برگناه بایستاندند ۹۴، ایستاندند ۱۰۲، پای فشاردند ۱۰۸، بیستاندند ۱۰۹، پای فشردند در گناه ۱۱۴، ایستند برگناه ۱۲۱، پای بیفشردند ۱۲۴

إِصْرِي: أَأَفْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي (۸۱:۳)
پیمان ۱، بار ۶۹

فَاصْطَاذُوا: وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَاذُوا (۲:۵)
شکار کنیت ۳، شکار کنید ۲۷، نجبر کنید ۹۶، شکار کنند ۱۲۶

أَصْطَبِرْ: فَأَعْبِدْهُ وَأَصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ. (۶۵:۱۹)
شکیبایی کن ۱، شکیبا باش ۲، شکیبایی کن ۳، شکیبایی نما ۷۹، پای بدار ۱۰۶، شکیبا می باش ۱۰۹

~ وَأَمْرًا هَلَاكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا (۱۳۲:۲۰)
شکیبای کن ۵۳، دایم باش ۶۷، شکیبایی نمای ۷۹، پای بدار ۸۹، پای دار ۱۰۶، بشکیب باش ۱۰۹، شکیباشو ۱۱۴، شکیبائی نمای ۱۳۰، پای بدار ۱۳۴

~ إِنَّا مَرْسَلُوكَ النَّافَةَ وَفَنَّاهُمْ فَارْقُبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ (۲۷:۵۴)
شکیبائی کن ۳۸ و ۳۹، شکیبایی کن ۴۲، شکیبای ورز ۱۰۳، بشکیب می باش ۱۰۹، شکیبای نمای ۱۱۳، شکیبائی ورز ۱۱۶

أَصْطَفَاكَ: يَكْرِمُكَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكَ وَطَهَّرَكَ (۴۲:۳)
پاک کرد برگزید ۹۲، برگزید ترا ۱۰۳

برخیز ۵۷، آشکارا کن ۵۸، بشتاب ۶۰، پیش رو ۹۴، بجای آور ۱۰۶، جدا کن و پیش بر ۱۰۹، بجای آر ۱۱۳، رنج کش ۱۲۱، آشکار کن ۱۳۵

أَصْدَقُ: وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (۸۷:۴)
راست گتر ۱، راست گوتر ۲، راستر ۳، راست گوتر ۱۰، راست گفتارتر ۶۷، راست گوتر ۱۰۰، راست گوی ترا^۱ ۱۰۵

~ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا (۱۲۲:۴)
راست تر ۳، راست گوی تر ۱۰، راست گوء تر ۳۸، راست تر - راست گوی تر ۵۵

فَأَصْدَقْ: فَأَصْدَقْ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰:۶۳)
راست گوی داشت می ۴۱

إِصْرًا: رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا (۲۸۶:۲)
گران ۱، زندهارو بار گران ۲۵، گران باری ۴۱، بار گران ۵۵، بار گران ۱۰۰

سَاصْرِفْ: سَاصْرِفْ عَنِ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ (۱۴۶:۷)
بگردانم ۱ و ۱۰، گردانم ۳، بگردانیم ۲۷، برگردانم ۲۹ و ۱۰۳، زود باز گردانم ۳۳، باز گردانم ۳۴، زود برگردانم ۶۱، باز گردانیم ۸۸، می گردانم ۱۲۲، می گردانم ۱۳۵

أَصْرِفْ: رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ (۶۵:۲۵)
بگردان ۱، باز گردان ۳۰، بگرد آن ۱۰۰، بگذران ۱۱۳

إِصْرَهُمْ: وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ (۱۵۷:۷)
بار ۱، بار گران ۳، گرانی ۲۴، بارهای گران ۲۷، بار کار ۵۲ و ۱۰۵، پیمان و گرانیها ۵۷، بارها ۶۱، بارهه ۶۴، گرانیها ۷۹، اندام ۹۲، سختیها ۹۳، گناه ۱۲۱، گناهان ۱۳۶

۱. راست گوی ترا / راستگویی تر.

۲. شکیبایی / شکیبایی.

برگزیدست ۱۱۷

أَصْطَفَا: قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنِي عَلَيْهِ كُمْ (۲۴۷:۲)
بگزید ۱، بگزید ۲، برگزید ۳

أَصْطَفَى: أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ (۱۵۳:۳۷)
ای بگزید ۱، گزید ۳، بگزید ۳۹، ابرگزیده
شدند ۶۱، برگزیدند ۸۱، آی برگزید ۱۰۰، همی
برگزید ۱۳۹

أَصْطَفَى: إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ (۱۳۲:۲)
بگزید ۲، برگزید ۵۵، برگزید ۱۲۷

~: وَسَلَّمْ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى (۵۹:۲۷)
بگزید ۲، برگزیده است ۶۴، گزیدست ۹۲،
برگزیده ۱۲۳

~: لَا أَصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ (۴:۳۹)
بگزیدی ۱ و ۲۲، برگزیدی ۲۴، بگزیند ۴۱،
بگیری ۸۸، برگزیند ۱۲۶، برمی گزید ۱۳۰

أَصْطَفَيْتُكَ: إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ (۱۴۴:۷)
بگزیدم ۱ و ۵۲، برگزیدیم ۳، برگزیدم ۱۰،
برگزیدم ۲۴، من گزیدم ۵۵، من برگزیدم ۹۶،
برگزیده ام ۱۲۰

أَصْطَفَيْنَا: الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا (۳۲:۳۵)
بگزیدیم ۱، برگزیدیم ۳، برگزیدم ۵۶،
برگزیده ایم ۱۰۳

أَصْطَفَيْنَاهُ: وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا (۱۳۰:۲)
ما بگزیدیم ۲، ما برگزیدیم ۱۰، و برگزیدیم ۲۴،
گزیدیم ۳۰، ما برگزیدستیم ۴۰، پاک کردیم ۴۲،

برگزیدیم ما ۶۱، ما پاک گردانیدیم ۷۶،
برگزیدیم ۹۹، برگزیده ایم ۱۱۱، برگزیدم ۱۳۰

أَصْطَفَيْتُكَ: وَأَصْطَفَيْتُكَ لِنَفْسِي (۴۱:۲۰)
بگزیدم ۱، برگزیدم ۳، برگزیدیم ۲۴، پیوردم و
برگزیدم ۲۹، بگزیدیم ۵۸، بکردیم ۶۹، برگزیدم
من ۱۰۰

أَصْغَرُ: وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي (۶۱:۱۰)
کهنتر ۱، خردتر ۲، کهنتر ۱۰، خردتر ۳۶،
کوچک تر ۵۷، کم ۵۹، کوچکتر ۱۰۰، خردتر
کوچکتر کمتر ۱۰۹، خرد ۱۲۷

~: وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ (۳:۳۴)
کهنتر ۷، کمتر ۲۴، کهنتر و کمتر ۵۸، خرد ۹۲

الْأَصْفَادُ: يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۴۹:۱۴)
بای بندها ۱، بندها ۲، زنجیرها ۵۰، سلسله و بند
۵۳، بای بندها آهنین ۸۸، بندها گران ۱۰۳

~: وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۳۸:۳۸)
بندها ۲، زنجیر ۶۴، بندها ۹۰، ناونده آهن ۹۴،
بندها و زنجیرها ۱۰۹

أَصْفَاكُمْ: أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ (۴۰:۱۷)
بگزید ۱، برگزید ۳، برگزیند ۵۹، برگزیده است
۷۶

~: وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ (۱۶:۴۳)
برمی گزید ۳، می گزیند ۴۱، برگزیدی ۸۱

أَصْفَحَ: فَأَعْفَ عَنْهُمْ وَأَصْفَحَ (۱۳:۵)
در گذار ۱، روی بگردان ۳، فراگذار ۳۵، روی

۱. ای: آی (ترجمه همزه استفهام).

۲. آی: آی (ترجمه همزه استفهام).

۳. آی: آی (ترجمه همزه استفهام).

۴. کذا با سه نقطه در متن اصلی.

۵. کذا در متن اصلی.

۶. در گذار/ در گذار.

~: أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَكَ النَّاسِ (۱۱۴:۴)
راستی کردن ۱، آشتی دادن ۳، آشتی ۱۰، خوب
آوردن ۴۲ و ۵۲، راست کردن ۵۳، نیکویی کردن
۵۷، نیک کردن ۱۱۴، بخوب آوردن ۱۲۵

~: إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ (۸۸:۱۱)
خوب کاری ۲ و ۵۲، نیکوکاری ۳، نیکوی ۲۴،
بسامان آوردن کار ۱۰۴

إِصْلَاحًا: إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا (۲۲۸:۲)
خوب کاری ۲، نیکو کردن ۳، آشتی کردن ۴۱،
نیکو کردن کار ۵۵، بسامان آوردن کار ۸۴،
خوبکاری ۹۴، بسامانیدن ۱۰۲، بسامان آوردن ۱۰۴،
بسامان آوردن ۱۰۷

~: إِنْ يُرِيدُ إِصْلَاحًا يَوْفَىٰ اللَّهُ بَيْنَهُمَا (۳۵:۴)
آشتی او گندن ۱۰، سازگاری ۲۴، آشتی او کندن
۴۰، بسامان ۵۳، نیکوای ۵۷، راستی و آشتی ۵۸،
خوب کاری ۷۸، آشتی افکندن - میانجی ۸۲،
بسامان شدن ۸۴، سامان ۸۸، نیکو کردن کارها
۱۱۴

إِصْلَاحُهَا: فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (۵۶:۷)
آبادان کردن ۱۰، خوب گردانیدن ۴۲، نیکو
کردن ۵۵، خوب کار ۱۲۷

~: وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (۸۵:۷)
خوب کردن ۲، آوادانی ۱۰، نیکوکاری کردن
۲۷، نیک واکردن ۲۹، راست کردن ۳۸، نیک
کردن ۴۳، نیک بکردن ۵۷، نیکویی ۶۱، خوب
گردانیدن ۶۸، سامان آوردن ۱۲۰

لَا صَلَاحَ لَكُمْ: ثُمَّ لَا صَلَاحَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۲۴:۷)

بگردان ۷۰، دل پاک کن ۹۶، فروگذار ۱۰۰،
روگردان ۱۰۸، برون میار ۱۰۹، بگردان ۱۱۹

~: فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ (۸۵:۱۵)
درگذار ۱، ورگرد ۲۴، درگذر ۲۹، بگذار ۴۲،
روی بگردان ۶۲، بگردان روی ۷۲، درگذران ۷۹،
گذار ۹۱

~: فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۸۹:۴۳)
اندر گذار ۲ و ۱۶، روی گردان ۳، اندر گزار ۳۰،
درگذار و روی بگردان ۶۷، درگذار ۸۰،
فروگذار ۱۰۰

أَصْفَحُوا: وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ (۱۰۹:۲)
روی بگردانید - بجای مانید ۲، روی گردانیت ۳
و ۵۵، درگذارید ۴، اندر گذارید ۱۰، ورگردی
۲۴، بگردید ۴۰، ببوشانید ۴۱، فروگذارید ۴۸،
درگذرید ۵۷، فرا گزارید ۵۹، بگردی ۶۰، روی
بگردانید ۷۶، درگذرند ۹۸، روی گردانید ۹۹،
آسان فراگیرید ۱۰۲، جرم فرو گذارید ۱۰۴،
فرا گزارید ۱۰۶، رو بگردانید ۱۲۷

أَصْلٍ: إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ (۶۴:۳۷)
تک ۳، بُن ۵۲، میانه ۶۱، پایان ۶۴، میان ۱۰۶

أَصْلَابُكُمْ: الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ (۲۳:۴)
پشتهها ۲، پشت ۳۴، پشتهها ۵۵، پشتهها ۶۴،
کبها ۹۱

إِصْلَاحٌ: قُلْ إِصْلَاحٌ لَكُمْ خَيْرٌ (۲۲۰:۲)
نیکی کردن ۱، نیکو داشتن ۱۰، نیکو داشتن ۲۷،
خوبی کردن ۴۲، نیکی ۷۵، خوب کردن ۹۴،
نیکوی کردن ۱۲۱، بسامان باشید ۱۲۴

۱. کذا، بدون نقطه «دال»، که سابقه دارد.

۲. کذا، آیا تحریفی است از پشتهها؟

۳. نیکو / نیکو.

۴. نیکوای / نیکویی.

۵. نیک واکردن / نیکو کردن، نیکو کردن.

وردار کنم ۱، بردار کنم هر آینه هر آینه ۳، بردار کنم ۱۰، و آویزم ۲۴، بردار کنم ۳۵ و ۱۱۴، من بیاویزم ۹۵، بردار کنم ۱۰۰، هر آینه بردار کنم ۱۰۶، بردار کشم ۱۱۶، بردار کنیم ۱۲۱، بردار میکشم ۱۲۲، به بندم - بر بندم ۱۳۶

~ وَلَا صَلَیَّتْکُمْ فِی جُدُوعِ النَّحْلِ (۷۱:۲۰)

وردار کنم ۱، بیاویزم ۲، بدار کنم ۳۰، بر آویزم ۳۶، من بدار کشم ۳۷، بر آویزم بدار ۳۹، بر کشم ۶۴، می آویزم ۱۳۰

~ وَلَا صَلَیَّتْکُمْ أَجْمَعِیْنَ (۴۹:۲۶)

بیاویزم ۲۴، بدار کنم ۳۰، بردرخت کنم ۳۴، بردرختا کنم ۶۲، بردار آویزم ۱۱۶، بردار کنم ۱۱۹

أَصْلَحَ: فَأَصْلَحَ بَیْنَهُمْ فَلَا إِشْعَارَ عَلَیْهِ (۱۸۲:۲)

آشتی افکند ۳، خوب گرداند ۴۲، خوب کردند ۵۳، آشتی کند ۶۱، راست آرد ۷۵، خوب کرد ۸۲، بسامان آورد ۱۰۴، راستی کند ۱۲۱

~ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّکَ (۳۹:۵)

نیکی کند ۱، خوب گردد ۲، نیکو شود ۳، خوب کاری کند ۲۹، نیکی کرد ۳۱، نیکو کار شد ۵۶، آشتی داد ۶۱، کار نیکو کند ۶۷، بسامان آرد کار را ۱۰۴، نیک شود ۱۱۹

~ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ (۴۸:۶)

نیکو کرد ۳، خوب گردد ۲۶، کار نیک کند ۲۷، ساخت کارها ۴۴، بسامان باشد ۵۳، کار نیک کرد ۶۷، خوبی کند ۸۸، پارسا شود ۹۰، نیک کند ۹۶، بسامان گردد ۱۰۹

~ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ (۵۴:۶)

نیکی کند ۱، نیک شود ۹، نیکو کاری کند ۲۴، نیکو کند ۳۰، خوب گردد ۴۲، کردار نیک کند ۴۴، سامان کند ۵۳، نیکوبی کرد ۱۰۲، با سامان شد

۱۰۹، نیکو شد ۱۱۴، خوب مرد گردد ۱۲۴

~ فَمَنْ اٰتَقَىٰ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ (۳۵:۷)

بسامانی کند ۲۷، بسامان شود ۴۳، راست کند ۵۸، نیکی کرد ۶۱، نیکو کند کار ۶۷، خوب کند ۶۸، راست کنند ۷۸، نیکو کار کند ۹۲، خوب کند کار خویش ۹۴، راست کنند ۹۸، خوب کند کار ۱۲۴

~ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاجْرُهُ عَلَی اللّٰهِ (۴۰:۴۲)

نیکو کند ۳، نیکوی کند ۱۶، نیکوی کرد ۲۲، آشتی کند ۴۲، نیکوبی کند ۱۲۱، بسامان آورد کار خود را ۱۳۰

~ کَفَرَعَنَّهُمْ سَعَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (۲:۴۷)

نیک کند ۱، نیکو کرد ۲۲، نیک گردانید ۶۱، نیکو گرداند ۶۴، راست کرد ۷۲، خوب گردانید ۸۱، نیک گرداند ۹۸، بسامان کرد ۱۰۹، بسامان آرد ۱۱۴

أَصْلَحَ: وَأَصْلَحَ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِیْنَ (۱۴۲:۷)

راستی کن ۱، نیکو کن ۳، نیکو کاری کن ۲۷، آشتی ده ۳۰، خوبی کن ۴۲، راست دار ۴۳، نیکی کن ۵۷، راستی فرمای ۵۸، بسامانی کن ۶۳، بسامان آرد ۱۰۴، بسامان کاری کن ۱۰۹، نیکوی کن ۱۲۹

~ وَأَصْلَحَ لِی فِی دُرَیْقَیْ (۱۵:۴۶)

نیک کن ۱ و ۱۷، نیکوبی کن ۳، نیکی ده ۲۴، نیک گردان ۳۰، نیکو گردان ۶۴، راست کن کار ۹۲، بسامان آرد ۱۲۰، بسامان آور ۱۳۲

أَصْلَحَا: فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا (۱۶:۴)

نیکی کنند ۱، نیکو کنند ۳، کارها نیک کنند ۱۰، بسامان شدند ۵۳، نیک شوند ۵۶، خوب کردند ۸۳، نیک کردند ۸۸، شایسته کار کنند ۹۰، کار

راست کردند ۹۲، بسامان آرند کار ۱۰۴، نیکو شدند ۱۱۴، نیکو شوند ۱۱۸

أَصْلَحْنَا: وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ (۹۰:۲۱)
خوب گردانیدیم ۲، نیکو کردیم ۳، نیک گردانیدیم ۱۲، نیک کردیم ۴۲، راست کردیم و بَسَامَانَ کردیم ۵۳، شایسته گردانیدیم ۶۴، نیک بگردیم ۷۶، نیکو کار کردیم ۱۰۲، راست کردیم ما ۱۱۴، نیکو گردانیدیم ۱۲۹

أَصْلَحُوا: إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا (۱۶۰:۲)
بیرون^۱ ۴۰، نیک شوند ۴۲، نیکو شوند ۵۳، نیکو کردند^۲ ۵۵، راست کردند^۲ ۶۴، کردار نیک کردند ۷۴، بسامان شدند ۸۸، نیکو کاران گردند ۹۲، خوشکاری کنند ۱۰۲، بسامان آورند ۱۰۴، بسامان کردند^۲ ۱۰۹، بسامان شوند ۱۲۴، بسامان آورند ۱۲۶، سامان شدند ۱۲۷

~: إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا (۸۹:۳)
نیکی کردند ۱، نیکوی کردند ۲۷، کار خود راست کردند ۳۹، خوب کنند خویشتن را ۴۲، خوب کنند ۵۲، نیکویی کردند ۶۱، راستی کردند ۶۹، خوب کنند کار خویش ۸۴، بسامان آرند کار خود را ۱۰۴، کار نیکو کردند ۱۲۱

~: وَأَصْلَحُوا وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ (۱۴۶:۴)
خوب کردند ۲، نیکی کردند ۶۱، خوب کاری کنند ۸۲

~: ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا (۱۱۹:۱۶)
خوب گشتند و نیکی کردند ۲، نیکویی کردند ۳۸، بسامانی کردند ۳۹، آشتی کردند ۶۱، کار نیک کردند ۶۲، نیکی کنند ۷۶، بسامان آورند

کار خود ۱۲۷، شایسته گردیدند ۱۳۶

~: إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا (۵:۲۴)
نیک کردند ۲، نیک شدند ۲۹، بسامان باشند ۵۳، نیکویی کنند ۵۶، کار راست کردند ۵۸، بسامان آوردند کار را ۸۶، با نیکویی آیند ۱۱۴

أَصْلَحُوا: وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ (۱:۸)
راستی کنید ۱، نیکویی کنید، آشتی افکنید ۲، نیکو کنید ۳، بسازید و ساخت گاری کنید و آشتی کنید^۲ او جنگ و پرخاش و ذو گروهی مکنید ۱۰، نیک واکنید ۲۹، راست کنید ۴۳، نیکویی کنید ۶۹، بسامان آرید ۱۰۴، بسامان آر ۱۰۷، بسامان کنید - آشتی افکنید ۱۰۹

~: مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا (۹:۴۹)
آشتی افکنید ۳، راست کنند ۱۷، آشتی افکنید^۴ ۳۰، آشتی دهید ۳۹، آشتی دهید و بسامان کنید ۱۰۹

~: فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ (۱۰:۴۹)
نیکی کنید ۱۷، آشتی کنید ۹۰، راستی کنید ۹۱، بسامان آورید ۱۲۲

أَصْلَحُهَا: أَصْلَحُهَا نَائِبٌ وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ (۲۴:۱۴)
بُون^۲، بیخ ۳، بیخ-بُن ۵۳، بن و بیخ ۹۶، ریشه ۱۲۲
أَصْلُوهَا: أَصْلُوهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۶۴:۳۶)
درشید^۵ ۱، در آیت ۳، اندر شوید ۲۲، اندر روید ۲۴، اندر شوید ۳۰، در آیدید ۳۶، دربرید ۴۲، در روید ۴۳، در آرید ۱۱۴

~: أَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا (۱۶:۵۲)
درشید^۵ ۱، در شوید ۲۴، بسوزید^۱ ۲۹ و ۳۸، اندر

۱. بیرون / بگردند.

۲. «گردند» هم می توان خواند.

۳. او/ و (حرف عطف).

۴. کذا «ف» با سه نقطه در متن اصلی.

۵. درشید / در شوید.

۶. کذا در متن اصلی.

آئید ۳۹، اندر آید ۵۶، در بشوید ۶۱، برافروزد
۶۵، در آید بدوزخ ۱۰۳، در روید و بسوزید ۱۰۹،
در آئید ۱۱۴

سَأْضِلِيهِ: سَأْضِلِيهِ سَقَرًا وَمَا أَذْرِيكَ مَا سَقَرٌ (۲۶:۷۴)
در کنیم ۱، در آرم ۶ و ۹۴، اندر آرم ۱۹، اندر
آوریم ۲۴، بسوزانیم ۲۹، اندازیم ۳۰، در آرم ۴۱،
زود اندر آرم ۵۶، اندازم ۱۰۰، اندر آرم ۱۰۸،
در آوریم ۱۲۰، آرم ۱۲۱، در آورم ۱۳۰

أَلَا صَمٌّ: مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْبَحِ (۲۴:۱۱)
کوت ۱، کر ۳، گر ۲۷، گر ۴۱، کران ۶۲، ناشنوا ۱۲۶
أَصَمَّهُمْ: أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ (۲۳:۴۷)
کوت ۱ کرد ۱، کر گردانند ۲، کر کرد ۳، کر
کرده است ۶، کر کرد ۲۲، کر گردانید ۲۴،
ناشنوا گردانید ۸۶، کر گرداند ۹۰، کر گردانیده
۱۱۶، کره کرد ۱۳۸

أَصْنَامًا: يَكْفُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ (۱۳۸:۷)
بُتان ۱ و ۱۰ و ۵۵، بت ۷۶

أَصْنَامًا: اتَّخَذَ أَصْنَامًا مَاءَ الْهَيْهَةِ (۷۴:۶)
بتان ۱۰۴، بتانی چند ۱۱۴

أَصْنَامَكُمْ: وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَ أَصْنَمَكُمْ (۵۷:۲۱)
خداوند نام کردگان ۱۲، بتان ۵۳، بتها ۷۶

أَصْنَعُ: وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا (۳۷:۱۱)
کن ۱، بکن ۲، بساز ۳، می ساز ۷ مکرر، بکن و
بساز ۶۷، بکن ۷۶، راست کن ۱۲۱

~: فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ أَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا (۲۷:۲۳)

کن ۱، بساز کردن ۵۲، ترس ۷۷، ساخته گردان
۸۶، بساز ۱۰۰، درست کن ۱۳۶

أَلَا صَوَاتٌ: وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ (۱۰۸:۲۰)
بانگها ۱، آوازها ۹۰، بانگها و آوازها ۱۰۹

~: إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ (۱۹:۳۱)
بانگها ۱۴، آوازها و بانگها ۵۸، آوازها ۶۹

أَصْوَاتَكُمْ: لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ (۲:۴۹)
آوازها ۳، آوزها ۴۱، آوازها ۶۱

أَصْوَابُهَا: وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا (۸۰:۱۹)
پشمها ۱، پشمها گوسفندان ۳، پشمها گوسفندان
۳۰، پشم گوسفندان ۳۴، پشمهای موی دار ۴۱،
پشمها گوسفندان ۴۹، پشمها ۵۳، پشمها
گوسفندان و چهارپایان ۵۵، پشم ۵۸، پشمها میش
۵۹، پشم میشان ۶۲، پشمهای گوسفندان ۸۰،
پشمهای گوسفندان ۸۳، پشمها ۹۰، پشمها
گوسفند ۹۱، رشتها ۱۰۵، پشم لک ۱۱۵،
پشتها ۱۲۶، پشمها ۱۲۹

أَصُولُهَا: أَوْزَرَ كُنُوسَهَا قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا (۵:۵۹)
بیخها ۲، تنها ۳۶، میخها ۳۸، تنها ۵۶،
تنها ۸۷، بیخها ۹۰، پایها ۱۱۹، بیخ ۱۳۶

أَصِيبٌ: قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ (۱۵۶:۷)
رسانم ۱ و ۳، فارسانم ۱۰، برسانم ۲۴، هارسانم ۳۵،
فرارسانم ۶۲، برسانم ۹۴، می رسانم ۹۶، میرسانم
۱۱۱

أَصِيلًا: فَهِيَ تَمْلِكُ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۵:۲۵)

۱. کوت: کر.

۲. اگر غلط نباشد جای تأمل در آن باقی است.

۳. آوزها / آوازها.

۴. رشتها / رشته ها.

۵. کذا در متن اصلی.

۶. تنها [ه]: تته ها.

۷. پایها / پایه ها.

او یار گه^۱، شبانگاه ۳، شام ۱۲۱

~ وَسَيَحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۴۲:۳۳)

او یار گه^۱، شبانگاهان ۱۸، شبنگاه ۴۹، شام و خوفتن ۵۸، نماز دیگر ۸۸، شامگاهان ۱۳۰

~ وَسَيَحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۹:۴۸)

شامگاه ۴۱، شبانگاه ۵۱

~ وَادْكُرْ آثَمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۲۵:۷۶)

شبنگاه ۱۰۶

أَضَاءٌ: كَلِمًا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ (۲۰:۲)

روشنی کردی ۱۰، درخشید ۲۵، روشن شود ۴۲، روشن شد ۵۵، روشن شود ۵۷، روشن گردانید ۸۴، بدرخشید ۹۰، روشن گردد ۱۰۲، روشن گرداند ۱۰۴، روشن کند ۱۱۶، روشنی دهد ۱۲۰، بدرخشد ۱۲۳، درخشد ۱۲۷

أَضَاءَتْ: فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُمْ ذَهَبَ اللَّهُ (۱۷:۲)

روشن گشت ۲، روشن شد ۲۴، روشن شود ۲۹، برافروخت ۴۸، روشن ببود ۵۷، روشن گردانید ۸۴، روشن کنند ۱۰۰، روشن کرد ۱۰۹، روشن سازد ۱۱۱، روشن کند ۱۲۳

أَضَاعُوا: أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ (۵۹:۱۹)

دست بد داشتند ۲۴، گذاشتند ۳۹، ناچیز کردند ۵۶، بیاد دادند ۵۸، بیای نداشتند ۸۶، فرو گذاشتند ۹۸، از دست بدادند ۱۰۹، تباه کردند ۱۲۲، بگذاشتند ۱۲۸

أَضْحَكَ: وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (۴۳:۵۳)

بخنداند ۱ و ۲۴، خنداند ۳، می خنداند ۴۱، بخندانید ۴۳، بخنده آورد ۸۱، خندانید ۸۷، بخند آند ۱۰۰، میخنداند ۱۰۳، قوت خندیدن داد

۱۱۳، بخنده آید ۱۱۹، خندانیده ۱۲۲

أَضْرَبَ: فَقُلْنَا أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ (۶۰:۲)

بزن ۲، بزن ۱۰، ورزن ۲۴، بزن ۵۵، بزن ۶۷

~ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ (۳۲:۱۸)

پدیدار کن ۲۴، زن ۵۲، یاد کن ۶۲

~ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ (۴۵:۱۸)

پدید کن ۲۴، پدید کرد ۱۳۹

~ فَأَضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْآخِرَةِ (۷۷:۲۰)

بزن - پدید کن ۲، برو ۳۹، بگشای ۴۱، بزن و پیدا کن ۵۸، پدید کن ۶۷، بزن - پیدا کن ۹۴، بگردان ۱۱۱، فراگیر ۱۲۳

~ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ (۱۳:۳۹)

پیدا کن ۳، پدیده کن ۱۰۲

أَضْرِبُوا: فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ (۱۲:۸)

بزنید ۱، بترید ۱۰، بزنیت ۵۵

أَضْرِبُوا: فَقُلْنَا أَضْرِبُوا بِعَصَاهَا (۷۳:۲)

بزنید ۲، زتید ۱۰، ورزنی ۲۴، بزنیت ۵۵

أَضْرِبُوهُمْ: فِي الْمَصَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُمْ (۳۴:۴)

بزنیت ۳، بزنید ۱۰، بزنی ۶۰

أَضْطَرَّ: فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ (۱۷۳:۲)

بی چاره شود ۱۰، بیچاره گردد ۴۲، بیچاره کرده شود ۵۵، بیچاره کرده شد ۹۱، بیچاره بود ۱۰۰، بناچار آید ۱۰۴، بیچاره گرداند او را ۱۰۶، بیچاره گشت ۱۲۳

~ فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مَتَّانِفٍ لِإِثْمٍ (۳:۵)

بیچاره کرده شهد^۴ ۱، بی چاره گردد ۱۰، بیچاره

۱. او یار گه: شامگاهان.

۲. بزن / بزن.

۳. ورزنی / بزنید.

۴. شهد / شود.

کرده شد ۳۷، درمانده شود ۴۱، نیازمند شود ۵۷، سختی رسید و بیچاره شد ۷۰، بیچاره کند ۷۵، درمانده شد ۹۰، بناچار آورد ۱۰۴، چاره نیابد ۱۲۰، بیچاره ماند ۱۲۳، بیچاره گرداند او را ۱۳۸

~: فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَاوٍ (۱۴۵:۹)
بیچاره شود ۱۰، درماند ۳۶، اندر ماند ۴۴، بیچاره شد ۹۰، بیچاره گردانیده شود در گرسنگی ۱۱۱، مانده شود ۱۲۳، بیچاره شده باشد ۱۳۰

~: فَمِنْ أَضْطَرَّ غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَاوٍ (۱۱۵:۱۶)
نیازمند^۱ شود ۵۷، گزند رسانیده شد ۶۱، ناچار باشد ۱۲۲

أَضْطَرُّنَا: إِلَّا مَا أَضْطَرُّرْتُمْ إِلَيْهِ (۱۱۹:۶)
بیچاره کرده شدید ۱، بیچاره کرده شویت ۳، بی چاره گشته او^۲ بسختی رسیده باشید ۱۰، بیچاره شوید ۲۹، درماند ۳۶، بیچاره کرده شوید ۳۹، بیچاره گردید ۴۲، بیچاره مانید ۴۴، بیچاره کرده شدیت ۵۵، نیازمند شوید ۵۷، بیچاره گردیت ۶۳، بیچاره گردانید شما را ۸۵، بیچاره کرده شدید شما ۹۰، بیمار گردید شما ۱۰۲، بیچاره گردانند شما را ۱۰۶، بیچاره شده باشید شما ۱۲۳، بیچاره گردید شما ۱۲۴، بیچاره گرداند شما را ۱۳۸

أَضْطَرُّهُ: ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ (۱۲۶:۲)
بیچاره کنم ۳، فاپنا^۳م ۱۰، بیچاره گردانم ۳۶، فاپنایم ۴۰، نیازمند کنم ۵۷، بیچاره گردانیم ۸۲، بناچار آرم ۸۴، درمانده کنم ۹۰، بیچاره کرد ۱۱۲، بیند خسانم ۱۲۰، ناکام و سرانجام برسانیم ۱۲۱، بزانیم به بیچارگی ۱۲۳

أَضْعَافًا: فَيَضْعُفُهُ اللَّهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً (۲۴۵:۲)
یک دوهای ۱، مانندها ۳، بسیار ۳۶، یکی دو گردانیدن ۳۸، یکی بدو گردانیدن ۴۲، افزودن ۴۳، افزودن ۶۰، دو گردانیدهها ۷۴، دو گردانیدن ۷۶، توها ۱۰۱، چندان گردانیدن ۱۱۸، چندین برابر ۱۲۰، انبوه ۱۳۰

~: لَا تَأْكُلُوا أَلْبَنًا أَضْعَفًا مَضْعَفَةً (۱۳۰:۳)
یک دوها ۱، یکی دو کرده ۲، افزونیا ۲۰، افزونی یک بدو ۲۷، بارها ۳۸، یکی بدو ۳۹، فزونی ۴۱، یکی دو ۴۲، دوچند ۴۳، افزونی ۵۳، دوجند آنها ۵۵، افزون ۵۶، افزونیا - دولایها ۵۷، یک دو ۵۸، چند باره ۶۲، دوچندان کرده ۶۷، یکی بدو کرده ۸۲، یک دو کرده ۸۳، دوچندان ۹۲، تو بر تو ۱۰۱، دو بهره ۱۰۶، افزودنیا ۱۱۲، یکی ده کرده ۱۲۴، افزوده ۱۳۰

أَضْعَفُ: مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا (۷۵:۱۹)
سستتر ۱، ناتوان تر ۳۲، زبون تر ۴۸، سست ۱۰۵

~: فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا (۲۴:۷۲)
سست تر ۳، سستتر ۱۹، بیچاره تر ۴۱

أَضْعَافُ: قَالُوا أَضْعَفْتُ أَحْلَنَ وَمَا حُنُّ (۴۴:۱۲)
شیفتیهها^۴ ۱، آمیخته ۲۹، بریکدیگر آمیخته خوردست گیاه ۳۴، شوریده ۳۶، شیفتها^۵ ۳۹، آمیخته و شوریده ۴۲، بیهودها ۵۷، آشفته و شوریده ۵۸، آشفته ۷۶، شوریدهها ۷۹، شوریده و آشفته ۸۳، شوریده و پریشان ۱۱۴، دستها^۶ ۱۳۵

~: بَلْ قَالُوا أَضْعَفْتُ أَحْلَمَ بَلْ أَقْرَبُهُ (۵:۲۱)
شیفتیهها^۴ ۱، مشتکی شورش ۱۲، پراکندهها ۲۹

۱. نیازمند / نیازمند.

۲. او / و (حرف عطف).

۳. پنامیدن: بازداشتن، برگردانیدن.

۴. شیفتیهها: آشفته ها، شوریده ها.

۵. شیفتها: آشفته ها، شوریده ها.

۶. دستها / دسته ها. مترجم معنی لغوی کلمه را آورده است.

است ۱۱۱

~: وَلَقَدْ أَصَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
گم بوده کرد ۳۳، گمراه برد ۶۱ (۶۲:۳۹)

~: وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَصْلًا أَعْمَلْتُمْ
گم کرد ۱، ناچیز کرد ۳، گم گشت ۲۲، گم
شده است ۵۳، بیاد داده شد ۶۱، نیست کرد ۶۵
گم شد ۱۰۵

~: وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسَاءَلُهُمْ أَصْلًا أَعْمَلْتُمْ
گم کند ۱، گم کرده است ۳۷، گم باد ۵۸، گم و
نابود سازد ۱۰۳، گم و نابود ساخت ۱۱۶، ناچیز
کند ۱۲۱، نابود کند ۱۲۳ (۸:۴۷)

أَصْلٌ: وَأَصْلٌ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ
وی ره تر ۱، گم تر ۲، گمراه تر ۳، گم شده تر ۳۷،
گمراه تر ۴۸، بی راه تر و گمراه تر ۵۸، گم راه ۷۰،
گمراه ترین ۱۲۳، برگردیده تر ۱۳۸ (۶۰:۵)

~: أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّغْتُمْ أَصْلًا
بی راه تر و گم شده تر ۱۰، بی راه تر ۲۷، گمراه تر و
بد تر ۶۷ (۱۷۹:۷)

~: فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَصْلٌ سَبِيلًا
گم راه تر ۲، گم کرده تر ۳۹، گمبوده تر ۴۹،
گمتر ۵۵، گم شونده تر ۱۰۳ (۷۲:۱۷)

~: أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَصْلٌ سَبِيلًا
گم شده تر ۲، گم بوده ترین ۴۶، بی راه تر ۷۶،
گمراه تر ۱۰۰، گمراه ۱۲۱، گم گشته تر ۱۲۸ (۳۴:۲۵)

~: حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مِنْ أَصْلٍ سَبِيلًا
گم بوده تر ۲، گمراه تر ۴۶ (۴۲:۲۵)

~: إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلَّغْتُمْ أَصْلًا سَبِيلًا
بتر ۷۶، برگردنده تر ۱۳۸ (۴۴:۲۵)

سخون بیفائده ۶۷، شوریده ها ۸۰، شورش ۸۸،
فراهم آورده و شوریده ۱۰۹، پریشان ۱۱۱، پریشان
و پراکنده ۱۱۶

* أَصْفَاتُ أَخْلَامٍ: قَالُوا أَصْفَتْ أَهْلَكُمْ
خوابها شوریده ۳، خوابهای شوریده ۲۴ (۴۴:۱۲)

~: بَلَّ قَالُوا أَصْفَتْ أَهْلَكُمْ بَلَّ أَفْتَرْتَهُ
شوریده ها خوابها ۳، خوابهای هرزه و شوریده ۴۲،
خوابها هرزه ۵۲، خوابها شوریده ۶۴، خوابها
هرزه شوریده ۹۶، شوریده خوابها ۹۹، خوابهای
پریشان ۱۰۲، شوریده های خوابها ۱۰۴، خوابهای
هرزه ۱۰۵ (۵:۲۱)

أَصْفَانِيكُمْ: تَبَخَّرُوا وَخَرَجَ أَصْفَانِيكُمْ
کینهها ۱ و ۲۲، کینهها ۱۷ (۳۷:۴۷)

أَصْفَانِيَهُمْ: أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَانِيَهُمْ
کینهها ۲، گناهان ۱۷، کینه ۵۳، کینهها ۶۴،
دشمنایگیها ۷۲، کشتهها ۹۱ (۲۹:۴۷)

أَصْلٌ: أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَصَلَ اللَّهُ
وی ره^۱ کرد ۱، گم راه گردانید ۲، گمراه کرد ۳،
برگم شدگی دارد ۱۰، گم گردانیدست ۲۷، از
راه گردانیده است ۶۲، گمراه کرده باشد ۹۶،
گمراه کند ۱۰۶ (۸۸:۴)

~: وَأَصْلٌ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَاهِدَى
وی ره^۲ کرد ۱، گم گردانید ۲، گمراه گردانید
۳۴، گم بوده کرد ۳۹، گم ببرد ۴۲، گم نبود ۵۲،
گم کرد ۵۳، گمراه گردانید ۶۱، بی راه کرد ۶۷ (۷۹:۲۰)

~: فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَصَلَ اللَّهُ
راه گذاشت ۳۹، بی راه کنند ۵۳، گمراه گردانند
۶۱، گم راه کرده است ۶۲، گمراه کرده است ۶۴،
از راه برد ۷۶، گمراه کردست ۹۲، فرو گذاشته
(۲۹:۳۰)

۱. کذا در متن اصلی، شاید: کینهها (۴).

۲. وی ره / بیراه: گمراه.

~ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى (۵۰:۲۸)

بیراه تر ۳۴، بی راه تر ۵۳

~ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۲:۴۱)

وی ره تر ۱، گم بوده تر ۲۲

أَضِلُّ: قُلِّ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي (۵۰:۳۴)

وی ره شم ۱، بی راه شوم ۳، گم راه شوم ۷، بیراه شوم ۳۴، بی راه شدم ۳۸، گمراه شوم ۳۹، بی راه باشم ۵۳، گم شوم ۵۶، گمراه شدم ۶۱، بیراهی کنم ۱۱۴، گمراه میشوم ۱۲۱، گمراه باشم ۱۳۲

أَضَلَّانَا: رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ (۲۹:۴۱)

وی ره کردند ۱، گمراه کردند ۳، گم گردانیدند ۳۰، بی راه کردند ۳۹، بیراه کردند ۶۱، گمراه گردانیدند ۱۰۰

أَضَلَّانَا: أَنَا نَضَلَّانَا عِبَادِي (۱۷:۲۵)

وی ره کردید ۱، گم گردانیدید ۲، گم راه کردی ۲۴، بی راه کردیت ۳۰، بی راه کردید ۴۲، گمراه کردید ۵۱، بیراه کردید ۵۶، از راه بیردید ۵۸، بی راه بکرده اید ۶۲، گمراه شدید ۶۴، گم راه کردید ۷۶، گمراه گردانیدید ۸۶، گمراه کردیت ۹۱

أَضَلَّانَا: رَبِّ إِنَّا أَضَلَّانَا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ (۳۶:۱۴)

وی ره کردند ۱، گم گردانیدند ۲، گمراه کردند ۳، گم ۵، کردند ۵، از راه بشدند ۲۴، بی راه کردند ۳۸، گمراه گردانیدند ۴۲، بیراه کرده اند ۶۲، گمراه شدند ۶۳، گمراه می شوند ۸۹، بیراه کردند ۹۲، بی راه گردانیده اند ۹۳، گم راه گردانیدند ۱۲۸

أَضَلَّانَا: وَمَا أَضَلَّانَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (۹۹:۲۶)

بی راه کرد ۵۳

* مَا أَضَلَّانَا: وَمَا أَضَلَّانَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (۹۹:۲۶)

وی ره نکردند ۱، نکردند گم ۲۴، بی راه نکرد ۴۲، گمراه نکرد ۴۷، گم راه نکردند ۵۸، گم نگردانید ۶۱، گمراه نگردانیدند ۸۶، گمراه نکردند ۹۲، بیراه نگرده اند ۹۶، نکردند گمراه ۱۳۹

* لَا أَضَلُّهُمْ: وَلَا أَضَلُّهُمْ وَلَا مَيِّتُهُمْ (۱۱۹:۴)

وی ره کنم ۱، گم راه کنم ۲، گمراه کنم ۳۶، گم گردانم ۴۲، بی راه کنند ۴۵، بی راه کنم ۵۳، گم کنیم ۸۸، گمراه گردانم ۱۰۰، گمراه کرده ایم ۱۱۱

* لَا أَضَلُّهُمْ: وَلَا أَضَلُّهُمْ وَلَا مَيِّتُهُمْ (۱۱۹:۴)

گمراه کنمشان هر آینه هر آینه ۱، گم کنم شان از راه راست ۱۰، از راهشان ببرم ۲۴، گمراه کنمشان ۱۱۴

أَضَلَّنِي: لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ (۲۹:۲۵)

وی ره کرد ۱، گم راه کرد ۲۰، بی راه کرد ۵۳، دور افکند ۶۴، گم گردانید ۱۰۴، گمراه کرد ۱۲۳، برگردانید ۱۳۸

أَضَلَّه: وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عَيْنِهِ (۲۳:۴۵)

وی ره کرد ۱، گم کرد ۲۲، گمراه گذاشت ۳۹، بیراه کرد ۴۲، گمراه کرد ۵۶، بیراه گردانید ۶۱، گم گردانید ۱۰۸، واگذاشت ۱۱۶، گمراه گردانید ۱۲۴

أَضَلَّهُمْ: وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (۸۵:۲۰)

وی ره کرد ۱، بیراه کرد ۴۲، بی راه کرد ۵۳، گمراه گردانید ۱۰۰، گمراه کرد ۱۰۳

أَضَلُّوا: قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا (۷۷:۵)

وی ره کردند ۱، گم گردانیدند ۲، گمراه کردند ۳، گم راه کردند از راه ۲۹، بیراه کردند ۵۶، از

۱. وی ره شم / بیراه شوم.

۲. گوم / گم.

۳. چرا متکلم به غایب ترجمه شده است ؟

أَطَاعَ: مَنْ يُطِيعُ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ (۸۰:۴)
فرمان برداری کرد ۱، فرمان کرده باشد ۲، فرمان
برد ۳، فرمان بردار بود ۱۰، فرمان برده بود ۲۷،
فرمان کرده ۳۶، فرمان برده باشی^۱ ۶۳، فرمان
برده باشد ۷۶، فرمان کرد ۸۲، فرمان برده ۱۰۴،
فرمان برده است ۱۱۱

أَطَاعُونَا: لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا (۱۶۸:۳)
فرمان بردار کردی^۱ ۱، ایشان فرمان بردندی ۱۰،
فرمان برداری کردند ۲۷، فرمان کردند ۳۶ و
۱۰۷، فرمان بردندی ۴۰، فرمان برید ۹۲، فرمان
بردارند ۱۲۳

فَأَطَاعُوهُ: فَاسْتَحَقَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ (۵۴:۴۳)
فرمان برداری کردند ۱، فرمان بردند
۳، فرمان کردند ۳۰، فرمان برتند
۱۲۴

أَطْرَافَ: وَمِنْ أُنَائِي اللَّيْلِ فَسَبَّحَ وَأَطْرَافَ (۱۳۰:۲۰)
کرانها ۱، گوشه‌ها ۶۴، کنارها ۹۰، کرانه‌ها ۱۰۳،
هر دو کناره ۱۱۳

أَطْرَافِهَا: أَنَا نَائِي الْأَرْضِ نَقُصُّهَا مِنْ أَطْرَافِهَا (۴۱:۱۳)
کرانه‌ها ۱ و ۳، کناره ۲۴، گوشه‌ها ۴۳، کرانه‌ها ۴۹،
کناره‌ها ۱۰۶، کرانه‌ها ۱۲۸

~: نَقُصُّهَا مِنْ أَطْرَافِهَا (۴۴:۲۱)
کرانه‌ها ۱، کناره‌ها ۲۴، کرانه‌ها ۱۲۸

أَطْرَحُوهُ: أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا (۹:۱۲)
او کنید^۱ ۱، بیفکنید^۲ ۲، اندازیت^۳ ۳، بیوکنی^۳ ۲۴،
ببندازید ۳۶، ببندازیت ۴۱، اندازید ۶۳، ذرافکنید^۳
۷۶، افکنید ۹۶، بیفکنی ۱۰۵، بندازید ۱۱۹

إِطْعَامُ: فَكَفَّرَتْهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ (۸۹:۵)

راه ببرند ۵۸، برگردانیدند ۶۳، گمراه کرده
بودند ۶۷، بی‌راه شدند و بی‌راه کردند ۷۰،
گمراه گردانیدند ۸۴، گمراهی کرده بودند ۹۲،
گم‌راه گرداند ۹۴، گمراه شده بودند ۹۶، گمراه
گردانیده‌اند ۱۱۱، گم کردند از راه ۱۲۷

~: وَقَدْ أَصْلَوْا كَيْبَرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ (۲۴:۷۱)
وی ره کردند ۱، گم گردانند ۲، بی‌راه کردند
۱۹، گم‌راه گردانیدند ۴۲

أَصْلُونَا: رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُونَا (۳۸:۷)
وی ره کردند ۱، بی‌راه و گم کردند ۱۰، گم‌راه
گردانیدند ۴۲، گمراه کردند ۶۱، گم گردانیدند
۶۸، بیراه کردند ۹۹، گمراه کرد ۱۱۴

~: فَأَصْلُونَا السَّبِيلَا (۶۷:۳۳)
وی ره کردند ۱، گم کردند ۳، گم‌راه کردند ۷،
گمراه گردانید ۶۱، گم بوده کردند ۸۲، بی‌راه
کردند ۸۸

أَضْمَمُ: وَأَضْمَمْتُ يَدَكَ إِلَى جَنَابِكَ (۲۲:۲۰)
درکش ۱، بازبر ۲۴، واگیر ۲۹، فراز کن ۳۰، بازنه
۳۴، درآر ۳۶، با هم آور ۳۸، درکن ۴۲، فراهم آر
۵۳، فراز بر ۶۱، فراهم آور ۹۹، با هم آر ۱۰۴،
وآدار ۱۱۳، خم کن ۱۳۴

~: وَأَضْمَمْتُ إِلَيْكَ جَنَابَكَ مِنَ الرَّهْبِ (۳۲:۲۸)
درکش ۱، فراز آر ۲، واخودستی ۲۱، با خویشتن
گیر ۳۴، فراهم گیر ۳۹، گرد کن ۴۶، باز آر ۴۷،
فراهم آر ۵۳، بهم کن ۵۸، با خود گیر ۷۶، فراهم
کن ۸۷، باز آور ۱۰۲

* لَا أَضِيعُ: أَيْ لَا أَضِيعُ عَمَلًا عَمِلَ مِنْكُمْ (۱۹۵:۳)
تباہ نکنم ۲، بباد نکنم ۳۹، ناچیز و بباد نکنم ۵۸،
نیست نکنم ۸۲، ناچیز نکنم ۱۱۴

۱. ترجمه با صیغه فعل همخوانی ندارد.

۲. اوکنید / افکنید.

۳. بیوکنی / بیفکنید.

بخورد دادن ۲۹، نان دادن ۳۹، خوردنی دادن ۵۵، خورانیدن ۱۰۴، خورش دادن ۱۲۰

~: فَمَنْ لَزِمَ سَطِيعَ فِطْعَامٍ سَتَيْنِ مَسْكِينًا (۴:۵۸)
نان دهد ۴۳

~: اَوْ اِطْعَمْتُمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ خوراکی ۹۴

اَطْعَمْتُمْ. وَلَئِنْ اَطْعَمْتُمْ شَرًّا مِّثْلَ الَّذِي اِنْكَرُ اِذَا (۳۴:۲۳)
فرمان برداری کنید ۱، فرمان برداری کنیت ۳، فرمان برید ۲۴، فرمان کنید شما ۵۸، فرمانبرید ۱۳۲

اَطْعَمْتُمُوهُمْ: اِنْ اَطْعَمْتُمُوهُمْ لَكُمْ لَشْرِكُونَ (۱۲۱:۶)
فرمان برداری کنید ۱، فرمان بریت ۳، فرمان کنید ۴۲، فرمان بریدتان ۶۱، فرمان کنیت ۶۳، فرمان کنی ۸۸

اَطْعَمَهُ: اَنْطَعِمُ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ اَطْعَمَهُ بخورانید ۳۰، نان دهد ۳۹، خورش دادی ۱۳۲

اَطْعَمْتَهُمْ: الَّذِي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ سیر کرد ۳۹، خوردنی داد ۱۱۴ (۴:۱۰۹)

اَطْعِمُوا: وَاَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (۲۸:۲۲)
بخورد دهید بخورانیت ۲، خورش دهید ۸۸، خورانید ۱۲۹

~: وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ (۳۶:۲۲)
بدهید ۲، بخورانید ۳۹، بدهید و بخورانید ۹۴

اَطْعِن: وَاَطْعِنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ (۳۳:۳۳)
فرمان برداری کنید ۱، فرمان کنید ۲، فرمان بریت ۳، فرمان برید ۱۸، فرمان بردار باشید ۴۷

اَطْعِنَا: وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا فرمان برداری کردیم ۱، فرمان بردیم ۳، فرمان

برداریم ۱۰، بجای آوردیم ۲۴، فرمان بردار گشتیم ما ۵۷، فرمان برداری کردیم ما ۹۰، پی روی کردیم ۹۸، فرمان بردارانیم ۱۲۱، فرمان بردار شدیم ۱۳۸

~: وَلَوْ اَنْتُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا (۴۶:۴)
فرمان برداری کردیم ۱، پذیرفتیم ۳۶، فرمان پذیر گرفتیم ۴۲، فرمان بردیمی ما ۶۱، فرمان پذیرفتیمی ۱۱۹، به پذیرفتیم ۱۲۷

~: اِذْقَلْتُمْ سَمْعَنَا وَاطْعَنَا (۷:۵)
فرمان برداری کردیم ۱، فرمان بریم ۳۱، فرمان کردیم ۳۶، گردن نهادیم ۹۲

~: وَيَقُولُونَ اَمَّا يَا لَهِ وَلِاَللّٰهِ وَالرَّسُولِ وَاطْعَنَا (۴۷:۲۴)
فرمان برداری کردیم ۱، فرمان برداری نمودیم ۹۲، فرمان داشتیم ۱۲۵

~: لِيَحْكُمَ بَيْنَكُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاطْعَنَا (۵۱:۲۴)
فرمان کردیم ۲

~: يَقُولُونَ يَنْتَظِنَا اَطْعَنَا اللَّهُ وَاطْعَنَا الرَّسُولَ (۶۶:۳۳)
ایما فرمان برداری کردی ۱، فرمان بردیمان ۱۸، فرمان بردمانی ۴۲ و ۵۲، فرمان کردیمی ما ۵۸، فرمان بردار بودیم ۵۸، فرمان برده بودیمی ۶۴، فرمان می بردیم ۱۰۳، فرمان برداری میکردیم ۱۰۳، فرمان میببردیم ۱۱۱، فرمان برداری کردامانی ۱۱۳، فرمان می بردیمانی ما ۱۲۸، فرمان ببردمانی ۱۳۸

اَطْعَنَكُمْ: فَاِنْ اَطْعَنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ (۳۴:۴)
فرمان برداری کنند ۱، فرمان برند ۳، فرمان بردار باشند ۱۰، فرمان کنند ۴۲، فرمان بردار شوند ۶۳، فرمان کردند ۱۱۲، فرمانبرند ۱۲۲

اَطَقَى: اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطَقَى (۵۲:۵۳)

۱. ایما فرمان برداری کردی / ما فرمانبرداری کردیم.

۲. کردامانی / کردمانی.

أَطْلَعُ: لَمَّا أَطْلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى (۳۸:۲۸)
ورنگرم ۱، برآیم ۲، دیدور شوم ۲۱، برشوم ۲۴،
بدانم ۳۰، برسم ۴۲، دیده ور گردم ۴۷، ببینم ۷۶،
دیده ور شوم ۱۱۳، برسم ۱۱۴

~ فَأَطْلَعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى (۳۷:۴۰)
ورنگرم ۱، دیده ور شوم ۳، بنگرم ۲۴، برسم ۳۸،
اندر نگریم ۵۶، هابر شوم ۹۶، آگاه شوم ۱۰۳، نگه
کنم و بنگرم ۱۰۹، به بینم ۱۲۱

فَأَطْلَعُ: فَأَطْلَعُ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ الْجَبِيدِ (۵۵:۳۷)
ورنگرد ۱، برسد ۲۲، بنگرد ۲۴، فرو نگرست ۲۹،
بنگرست ۳۰، برآمد ۳۳ و ۴۳، خود بنگرد ۳۹،
دیده ور کند ۴۱، بنگرست ۴۲، دیدور شد ۴۹،
دیده ور شد ۸۰، دیده ور گردد ۸۱، دیده ور شود
۱۰۶، فرو نگرد ۱۳۳، دیده ور شوید ۱۳۸

أَطْلَعْتُ: لَوْ أَطْلَعْتُ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ (۱۸:۱۸)
ور رسیدی ۱، فرو نگرستی ۲، بدیدی ۲۴، تو
آگاه شدی ۲۹، دیده ور شدی ۳۰، دیده ور شوی
۴۱ و ۱۰۴، برسدی ۴۳، فرو نگری ۵۲، درنگری
۵۷، بدیدی تو ۵۸، برآیی تو ۶۱، برسی ۶۳،
نگریستی ۹۴، دیده ور شدی ۱۰۰، فرو نگریدی
۱۲۸

أَطْمَأْنَنَ: فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ أَطْمَأْنَنَ بِهِ (۱۱:۲۲)
بیارامد ۱ و ۱۲، آرام گیرد ۳، آرامش یابد ۷۹،
آرامگیرنده بود ۱۰۰، بیارامده ۱۰۸

أَطْمَأْنَنْتُمْ: فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ (۱۰۳:۴)
بیارامید ۱، بیارامیت ۳، آرمیده و بی بیم و هراس
باشید ۱۰، بیارامید بد ۳۶، آرام گرفتیت ۴۱، آرام

وی ره تر ۱، بی فرمان تر ۳۶، نافرمان تر ۴۹،
نافرمانبردار تر ۵۰، سرکش تر ۶۴، بی راه تر ۶۷،
بیفرسته تر^۱ ۸۱، بیراه تر ۹۹، بیفرمان تر ۱۱۴

أَطَقَيْتُهُ: قَالَ قَرَيْبُهُ رَيْنَامَا أَطَقَيْتُهُ (۲۷:۵۰)

بی راه کردیم ۱۷، بی راه کردم ۳۶، اندرافکندم
در گمراهی ۴۱، بیراه کردم ۶۱، من گمراه کردم ۹۰

* مَا أَطَقَيْتُهُ: قَالَ قَرَيْبُهُ رَيْنَامَا أَطَقَيْتُهُ (۲۷:۵۰)

وی ره نکردم ۱، برتری نفرمودم ۲، گم راه نکردم
۶، من بی فرمان نکردم ۳۹، بی راه نکردم ۷۲،
بی فرمانی نکردم ۸۷، بدتری نیفزودیم ۸۸^۲،
بیراه نکردم ۱۱۷

أَلَا طِفَانٌ: وَلَا أَبْلَغُ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُمُرُ (۵۹:۲۴)
خُردان ۲، کودکان ۲۴، کودکان خورد ۳۹،
خوردکان ۶۱ و ۱۲۸، نارسیدگان ۷۷، خردکان
۱۰۸، کودکان - بچگان ۱۰۹

أَطْفَأَهَا: كُلَّمَا وَقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ (۶۴:۵)

بمیراند ۱، فروکشت ۳، فرو میراند ۳۶، بنشانند
۳۸، فرو نشانند ۴۱، بکشد ۴۲، فرو گرداند ۶۱،
بنشانندی ۶۳، فرو می راند ۷۹، فروکشت ۸۰، فرو
نشانید ۱۱۶

أَطْلَعُ: أَطْلَعُ الْغَيْبَ أَمْ أَتَّخِذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۷۸:۱۹)

ور رسید ۱، بدانست ۲، دید ۳، بدیدست ۲۴،
دیده ور شد ۴۱، دانست ۵۲، بنگرست ۵۸،
فررسیده است ۵۹^۳، یابدانست ۶۱، اودید ۸۰^۴،
اوبدید ۸۷^۴، ای دیده ور شد ۸۸^۴، او
دانست ۱۰۵^۴، دیده ور گشت ۱۰۹، دیدور شده
است ۱۱۷، دیده ور شده ۱۲۲، آیا دیده ور
شده ۱۳۲^۴، یافته است ۱۳۳

۱. بیفرسته تر / بیفرشته تر، افراشته تر.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. فررسیده است / بررسیده است: آگاهی یافته است.

۴. در این قرآنها همزه استفهام آغاز فعل هم معنی شده است.

۵. اگر خطایی از ناحیه کاتب نباشد، این فعل با دو جزء پیشین به کار رفته است.

گیرید شما ۶۳، آرامید ۶۹، آرام گرفته باشید
شما ۱۰۰، آرامیدید ۱۱۶، آرمیدید ۱۲۲، آرام
گرفته شد ۱۳۸

أَطْمَأْنِنُوا: وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأْنِنُوا بِهَا (۷:۱۰)
بیارامیدند ۱، آرام گرفتند ۳، آرام گرفته اند ۳۴،
بیارامیدند ۳۸، آرامیدند ایشان ۶۱، بیارامیده اند
۶۴، بیارامید ۶۹، آرام گیرند ۸۸، آرامیده خاطر
شده اند ۱۰۴، آرمیدید ۱۱۲، آرام دارند ۱۲۱، آرام
یافته اند ۱۲۲، آرامیده خاطر شدند ۱۲۶، آرمیدند
۱۳۵

أَطْمِئِنُّ: رَبَّنَا أَطْمِئِنُّ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشَدُّ (۸۸:۱۰)
محاکن^۱، ناپیدا کن ۲، سبک گردان ۳، بیرون
بر ۷ مکرر، ناپدید کن ۲۷، بگردان ۳۸، نیستی
برانداز ۴۱، پست کن ۵۷، ورمال ۵۹، پیر تو ۶۱،
ببوش ۷۸، ناپدید گردان ۹۵، نیست گردان ۱۰۲،
کور کن ۱۰۷، سنگ گردان ۱۱۴، نابود کن ۱۱۵،
نیست کن ۱۱۹، ناپیدا کن ۱۲۷

أَطْمَعُ: وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ (۸۲:۲۶)
امید دارم ۳۴، امید می دارم ۳۶، می امید دارم ۴۷،
چشم دارم ۵۸، اومید دارم ۶۱، امید میدارم ۸۶،
امیدوارم ۸۸، چشم می دارم ۹۱، چشم میدارم ۱۲۹

أَطْهَرُ: ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ (۲۳۲:۲)
پاکیزه تر ۲، پاک تر ۴۲، پاکیزه تر ۶۳، بهتر ۶۴

~: ذَالِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ (۵۳:۳۳)
پاکتر ۱، پاکیزه تر ۷، پاک ۱۰۸

~: ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ (۱۲:۵۸)
پاکیزه تر ۱، پاکتر ۳، پاک کننده تر ۴۲

فَأَطْهَرُوا: وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا (۶:۵)

خود را بشوید ۱، سروتن بشوید ۳، سروتن
بشوید ۱۰، بشوری سروتن ۲۴، پاک بشوید ۲۷،
بشوید ۳۷، خویشتن پاک بشوید ۴۲، پاک
شوید ۴۳، پاک کنید تن را بشستن ۴۵، پاکیزه
شوید ۵۶، پاک گردید ۵۸، سروتن بشوید ۶۳،
کنید پاکیزه ۶۴، سروتن بشوید ۷۲، پاکیزه
کنید خویشتن را ۸۴، خویشتن را پاک
شوید^۲ ۸۸، سروتن شویت ۹۱، بشوید خود را
۹۲، پاک کنید ۹۴، پاکی کنید ۹۶، سروتن
بشوید ۹۷، سروتن بشوید ۱۱۴، خویش را پاک
کنید ۱۲۴، خویشتن پاک بشوید ۱۲۵

أَطْوَارًا: وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (۱۴:۷۱)
گونه گونه ۱، پارها گونه گونه ۳، پارها ۶،
گونه گون ۱۹، گروه گروه ۵۴، گونه گونه پارها
۱۰۸، باربار^۳ ۱۱۳، گونها ۱۲۲

أَطَّيَّرْنَا: قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَيَمِّنُ مَعَكَ (۴۷:۲۷)
مرو گرفتیم^۱، همی مروا گیریم ۲، اختر بد
داشتیم ما ۴۶، اختر بد گرفتیم ۴۷، اختر گرفتیم
۶۱، بد اختر گرفتیم ۹۰

أَطِيعُوا: قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ (۳۲:۳)
فرمان برید ۲، فرمان بردار باشید ۱۰، فرمان بریت
۵۵

~: يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ (۵۹:۴)
فرمان برداری کنید ۱، فرمان بردار باشید ۱۰

~: أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ (۹۲:۵)
فرمان برداری کنید ۳ و ۵۵

۱. محاکن / محوکن.

۲. شویت / شویت.

۳. کذا (۲).

۴. مرو گرفتن: فال بد زدن.

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
فرمانبرداری کنید ۱۱۱ (۱۷۹:۲۶)

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
پیروی کنید ۱۱۴ (۶۳:۴۳)

~: أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا
فرمان برداری کنید ۱، فرمان می کنید ۶ (۳:۷۱)

أَظْفَرُكُمْ: مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
پیروز گردانید ۲، پیروزی داد ۳، دست رس داد
فیروزی داد ۱۰۹، فیروزی داد ۱۲۱، باری داد ۱۲۶ (۲۴:۴۸)

أَظْلَمَ: وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
تاریک شدی ۱۰، تاریک شود ۵۷، تاریک شد ۹۱،
تاریک گردد ۹۴، تاریک گرداند ۱۰۲، تاریک
کرد ۱۲۰، تاریک سازد ۱۳۵ (۲۰:۲)

أَظْلَمَ: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ
ستم کارتر ۴۲ (۱۱۴:۲)

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً
بیدادتر و ستم کارتر ۴۰ (۱۴۰:۲)

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
ستمکارتر ۱، ستمکار ۲۶، بیدادگر ۶۴،
ستم کاره تر ۹۴ (۲۱:۶)

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
ستمکاره تر ۹، ستم کارتر و بیدادتر و نستوه تر ۱۰،
ستم کند ۸۸، بی دادگر ۱۲۴ (۹۳:۶)

~: فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
ستم گارتر او^۳ دلیور^۴ تراو^۱ بیدادگرتر ۱۰،
بی دادتر ۲۷ و ۴۱ (۱۴۴:۶)

~: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فرمان برید ۱۰، فرمانبری اید^۱ ۱۱۱ (۱:۸)

~: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فرمان برداری کنید ۱، فرمان بردید ۱۱۴ (۲۰:۸)

~: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا أَنْفُسَكُمْ
پیروی دارید ۱۳۶ (۴۶:۸)

~: فَأَتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
فرمان بردار باشید ۲، فرمان بردارید ۹۹، پیروی
کنید ۱۰۶، گردن نهید ۱۱۴ (۹۰:۲۰)

~: قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ
فرمان کنید ۲
~: وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
برمان^۲ برید ۷۶، فرمانبرید ۱۱۱ (۵۴:۲۴)

~: وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
فرمان بری ۲۹، فرمان برداری کنید ۸۱ (۱۲:۶۴)

~: وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
فرمان برداری کنید ۱، فرمان کنیت ۴۱ (۱۶:۶۴)

أَطِيعُونَ: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ
فرمان کنید ۲، فرمان بریت ۳، فرمان برید ۱۰، فرمان
برید ۴۰، فرمان برداری نمایید ۷۲، فرمانبرید ۱۱۱ (۵۰:۳)

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ
فرمان برداری کنید ۱، فرمان برید ۲۰ (۱۰۸:۲۶)

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ
فرمان می برید ۲۰ (۱۲۶:۲۶)

~: فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ
فرمان بردار باشید ۴۷ (۱۴۴:۲۶)

۱. فرمانبری اید / فرمان برید.

۲. برمان، برمان / فرمای (۴).

۳. او / و (حرف ربط).

۴. دلیور / دلیر.

~ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً (۵۰:۴۱)
گمان نمی‌بردم ۸۱

لَا ظُنُّكَ: إِنِّي لَا ظُنُّكَ يَمْشُونَ مَسْجُورًا (۱۰۱:۱۷)
می‌پسنداریم ۱، همی گمان برم ۲، می‌پسندارم ۵۹،
گمان می‌برم ۶۷، گمان همی برم ۱۰۴، گمان بردم
۱۲۴، من گمان می‌برم ۱۲۵

~ إِنِّي لَا ظُنُّكَ يَنْفِرُونَ مَشْبُورًا (۱۰۲:۱۷)
می‌پسندارم ۱۲، همی دانستم ۵۳، می‌دانم ۵۸،
میدانم ۵۹

لَا ظُنُّهُ: وَإِنِّي لَا ظُنُّهُ مِنَ الْكَذِبِينَ (۳۸:۲۸)
گمان برم ۲، می‌پندارد ۲۱، می‌پندارم ۴۳، همی
گمان کنم ۴۶، همی ندانم ۵۳، اندیشه کنم ۹۰،
گمان میکنم ۱۳۶

~ وَإِنِّي لَا ظُنُّهُ كَذِبًا (۳۷:۴۰)
همی گمان برم، گمان می‌برم ۳، همی پندارم
۲۲، می‌پندارم ۲۴، گمان کنم ۱۳۶

أَظْهَرَهُ: وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ (۳:۶۶)
ورسانید ۱، پیدا کرد ۳، آگاه کرد ۲۴، آشکار
کرد ۳۸، پیدا گردانید ۸۱، برگماشت ۸۸،
آشکارا گرداند ۹۲، آشکارا کرد ۱۰۰، برسانید
۱۰۸

أَعَانَهُ: وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ (۴:۲۵)
یاری کرد ۲، یاری دادند ۳، یاری داد ۲۹، یاری
کردند ۳۹، یاری داده‌اند ۴۱، یاری همی کند
۵۳، یاری داداست ۵۴، یاری کرداست ۶۱، یاری
داده است ۶۲، یآوری داده‌اند ۷۶، یاری میکنند
۱۰۰، یاری کرده‌اند ۱۰۶، یاری بکردست ۱۰۸،
یاری کرده است ۱۲۸، یآوری کردند ۱۳۲

~ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ (۱۵۷:۶)
ستم کارتر ۱، بیداد کارتر ۵۷

~ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۳۷:۷)
ستم کاره تر ۳۱

~ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۷:۱۰)
ستم کارتر ۵۳

~ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۸:۱۱)
بی‌داد گرت ۵۸

~ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۵:۱۸)
بیداد گرت و ستمکارتر ۴۴

~ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۶۸:۲۹)
بیداد گرت ۲

~ إِنَّهُمْ كَانُوا لَهُمْ أَظْلَمَ وَأَطَى (۵۲:۵۳)
ستمگرت ۱۱۴

~ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ (۷:۶۱)
شوخ تر ۱۰۸

أَظُنُّ: وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً (۵۰:۴۱)
پندارم ۲۲، گمان برم ۳۰

* مَا أَظُنُّ: قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ يَبْدَهُ لِيَوْمَ يَأْتِي (۳۵:۱۸)
نمی‌پندارم ۱، من گمان نمی‌برم ۲، گمان نمی‌برم
۳، نپندارم ۴۳، گمان نمی‌برم ۵۲، گمان ندارم ۱۳۲،
گمان نمی‌برم ۱۳۷

~ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً (۳۶:۱۸)
گمان نمی‌بردم ۱۱۴، نه پندارم ۱۱۸، نمی‌برم گمان
۱۲۳

۱. ستم کارتر / ستم کارتر.

۲. می‌پندارم / می‌پندارم.

۳. ورسانید / ورسانید.

برستون کن ۱، پرست و یکی گوی ۳، یکی گوی
و پرست ۳۰، بپرست ۷۱، بیگانگی پرست ۹۳،
بپرست^۲ ۱۱۳، به پرست ۱۱۸

~: فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (۲:۳۹)
پرست ۳، بپرست ۳۳، بپرستید ۶۱

فَاعْبُدْنِي: اِنِّیْ اَنَا اللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِي (۱۴:۲۰)
برستون کنید ۱، بپرست ۲، بندگی کن ۵۸،
به پرست ۹۹

فَاعْبُدْهُ: فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ (۱۲۳:۱۱)
یکی گوی ۳، بپرست ۵۳، یکی گویش ۵۵،
بیگانگی پرست ۶۳، پرستش نمای ۱۰۴،
بپرست^۳ ۱۱۱

~: فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِحُكْمِهِ (۶۵:۱۹)
بپرست ۲، بندگی نمای ۸۶، بپرستش ۱۰۸

اَعْبُدُوا: يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوا الَّذِيْ خَلَقَكُمْ (۲۱:۲)
بپرستید ۲، ببروید^۴ ۱۰، بپرستید ۵۵، به پرستید
۱۰۴، پرستش کنید ۱۱۴، بپرستید و بندگی کنید
۱۲۵

~: وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا (۳۶:۴)
برستون کنید ۱، پرستید ۱۰، بندگی کنید ۳۶،
پرستید ۴۰، پرستی ۶۰، یکی گوید ۶۷، بترسید ۷۵
~: يٰۤكُفَّيْ اِسْرَءِيْلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ (۷۲:۵)
بپرستید ۶۳، بندگی کنید ۷۰

~: قَالَ يَنْقُوْرُ اَعْبُدُوا اللَّهَ (۶۵:۷)
یکی گویت و پرستید ۹۱

~: قَالَ يَنْقُوْرُ اَعْبُدُوا اللَّهَ (۸۵:۷)

اَعْبُدْ: قُلْ اِنِّیْ نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ (۵۶:۹)
برستون کنم^۱ ۱، پرستم^۲ ۵۳

~: فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ (۱۰۴:۱۰)
می برستون کنم^۱ ۱، پرستم من ۲۷، بپرستم ۳۶،
بندگی می کنم ۳۹، می پرستم ۱۰۴

~: قُلْ اِنَّمَا اُرْسِیْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللَّهَ (۳۶:۱۳)
برستون کنم^۱ ۱، بندگی کنم ۳۶، به پرستم ۱۱۸

~: قُلْ اِلَّا اللَّهُ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِيْنِيْ (۱۴:۳۹)
پرستش کنم ۱۰۳، بپرستم ۱۳۰

~: قُلْ اِنِّیْ نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ (۶۶:۴۰)
بپرستم ۱۳۶

~: وَلَا اَسْأَلُ عِبْدُوْنَ مَا اَعْبُدُ (۳:۱۰۹)
من پرستم ۴۰، پرستش میکنم ۱۲۰، من می پرستم
۱۲۴، من خواهم پرستید ۱۳۹

~: وَلَا اَسْأَلُ عِبْدُوْنَ مَا اَعْبُدُ (۵:۱۰۹)
می پرستم من ۷۹

* لَا اَعْبُدُ: فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ (۱۰۴:۱۰)
برستون نمی کنم ۱، نه پرستم ۵۳، نپرستم من ۵۸،
من نپرستم ۷۶، نمی پرستم ۱۲۶، نپرستم ۱۲۷

~: وَمَالِيْ لَا اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ (۲۲:۳۶)
برستون نمی کنم ۱، نپرستیم ۱۳۸

~: قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ (۲:۱۰۹)
نمپرستم ۱۲۲، نه من پرستنده ام ۱۳۶

اَعْبُدْ: وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَقًّا يٰۤاَنِيْكَ الْيَقِيْنُ (۹۹:۱۵)

۱. برستون کنم: پرستم.

۲. بپرست: پرست.

۳. اگر خطا نباشد، می توان آن را تلفظی از «پرست» دانست با حذف «ت» از آخر.

۴. ببروید/ بگوید.

یکی گویند ۵۵

~: قَالَ يَنْقُومِ اَعْبُدُوا اللَّهَ (۶۱:۱۱)

پرستیت و یکی گویند ۳، پرستید و یکی گویند ۸۰

~: فَقَالَ يَنْقُومِ اَعْبُدُوا اللَّهَ (۲۳:۲۳)

پرستش نماید ۸۶

فَاعْبُدُونِ: اِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اَنَا فَاَعْبُدُونِ (۲۵:۲۱)

یکی گویند ۶۷، بپرستید ۱۱۳

~: فَاِنِّیْ فَاَعْبُدُونِ (۵۶:۲۹)

پرستید ۱۴

اَعْبُدُوهُ: اِنَّ اللَّهَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوهُ (۵۱:۳)

پرستیت ۳، بوی ببرید فرمان برید ۱۰، پرستی، یکی گویند ۲۵، پرستیت ۲۸، ببرید ۴۰، بندگی بر شماست ۶۳، بپرستید ۹۴

~: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَاَعْبُدُوهُ (۱۰۲:۶)

بپرستید ۱۰۵

~: ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوهُ (۳:۱۰)

پرستی ۲۴، پرستیت ۲۷، بپرستید ۵۳، یکی گویند ۹۲، به پرستید ۱۰۵

~: اِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوهُ (۶۴:۴۳)

پرستیت ۳۲

فَاعْتَبِرُوا: فَاَعْتَبِرُوا يَتَّوَلَّى الْاَبْصَرِ (۲:۵۹)

بند گیرید ۳۹، بند گیریت ۸۰

اَعْتَدْتُ: وَاَعْتَدْتُ لَهُنَّ مَنَازِلًا (۳۱:۱۲)

ساخت ۱، آماده کرد ۳، بساخت ۳۴، ساخته کرد ۶۸، بساخت ۷۶، بدست بنهاد ۹۵، ساز داد ۱۰۴

بیاراست ۱۱۲، آماده ساخت ۱۱۶

اَعْتَدْنَا: اُولَئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا (۱۸:۴)

بساختیم ۱، بساختستیم ۱۰، ساخته ایم ۴۰، باز نهاده ام ۶۳، بیجاره ۲ کرده ایم ۸۴، بیجاردیم ما ۱۰۰، ساخته و آماده کرده ایم ۱۰۲، آماده ساخته ایم ۱۳۰

~: وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِينًا (۳۷:۴)

ساخته ایم ما ۲۴، نهاده ام ۳۸، بساختیم ما ۳۹، ساخته داریم ۴۰، بیاراستم ۷۵، آراستیم ۸۴، ساخته کرده ایم ما ۹۰، آماده کردیم ما ۱۰۳، آماده گردانیده ایم ۱۲۱

~: وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِينًا (۱۵۱:۴)

ما بساختیم ۱۰، بیجاره ایم ۲۴، ساخته کردیم ۴۲، باز نهاده ایم ۶۲، ساختیم ما ۹۲، آماده کرده ایم ۱۰۲

~: وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا (۱۶۱:۴)

ما ساخته و آراسته ایم ۱۰، ساخته گردانیدیم ۵۲، ساخته کردیم ما ۹۰

~: لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا (۱۰:۱۷)

بساخته ایم ۳۸، آماده داشته ایم ۱۰۴

~: اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِيْنَ نَارًا (۲۹:۱۸)

بنهادیم ۴۲، بیاراستیم ۴۹، ما بدست بنهادیم ۹۵، ما ساختیم ۱۱۸

~: اِنَّا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِيْنَ نَزْلًا (۱۰۲:۱۸)

ما ساخته و پرداخته کردیم ۴۲، ساز داده ایم ۱۲۲

~: وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا (۱۱:۲۵)

بوساختیم ۱۱۳، بیجاردیم ۱۱۹

۱. بپرستید / پرستید.

۲. ببرید / بگروید.

۳. بیجاره / بیجاره: آماده.

۴. بوساختیم / بساختیم.

اعْتَزَلْتُمُوهُمْ / ۱۸۳

~: فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا (۱۹۴:۲)
 بزر جوید^۱ ۱۰، در گذشت ۳۰، از اندازه اندر گذرد
 ۳۹، بزر جوید^۲ ۴۰، ستم کرد ۵۶، پیشی کرد ۶۷،
 اندر گذرد ۹۱، اندر گذشت ۱۰۴
 ~: فَمَنْ اعْتَدَى بِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۹۴:۵)
 گذشتاری^۳ کند ۱، ستم کند ۲۹، در گذرد ۵۶
 اعْتَدَيْنَا: لَنَشْهَدَنَّ أَحَقَّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا (۱۰۷:۵)
 ما می جویم ۲۷، بیدادی کردیم ما ۳۹، جویم
 ستم ۵۶
 * مَا اعْتَدَيْنَا: مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا (۱۰۷:۵)
 گذشتاری^۴ نکردیم ۱، هیچ ستم نکرده ایم ۶۲،
 نمی خواستیم ستم و بی دادی ۹۸، ما بیدادی
 نکردیم ۹۹، افزونی نمی خواهیم ۱۰۲، ستم نکردیم
 ۱۰۶، در نگذشته ایم ۱۱۱، از حد در نگذشتیم ما ۱۳۸
 اعْتَرَاكَ: إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا (۵۴:۱۱)
 رسانیدند ۱، برسانند ۲، برسد ۳، رسیدست ۲۴،
 رسد ۳۰، دیوانه کردند ۳۸، براند ۴۱، برسد ۵۵،
 بیافتست ۵۶، هارسید ۵۷، بیارد ۵۸، برسانید ۸۳،
 در آورده است ۹۳، رساند ۱۰۴، برساند ۱۰۵،
 رسانیده است ۱۲۰، رسانیده اند ۱۲۳
 فَاعْتَرَفْنَا: فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا (۱۱:۴۰)
 خواستوا شدیم ۱، بر خود گرفتیم ۱۱۴
 اعْتَرَفُوا: وَءَاخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ (۱۰۲:۹)
 خواستوا^۵ شدند ۱، خستو شدند ۲، بر خود دیدند
 و بر خود گرفتند ۴۱
 اعْتَزَلْتُمُوهُمْ: وَإِذَا عَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ (۱۶:۱۸)
 می ورتا شدید^۶ ۱، بیکسو شدیت ۳، دست

~: وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا (۳۷:۲۵)
 آراستیم ما ۲۴، باز نهادیم ۳۴
 ~: وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا كَرِيمًا (۳۱:۳۳)
 آراسته ایم ما ۲۴
 ~: فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا (۱۳:۴۸)
 آراسته کردیم ۲۴، ساخته گردانیم ۶۱، شمرده ایم
 ۱۰۳، آمده^۱ کردیم ۱۰۸، ما ساخته ایم ۱۱۴، ساخت
 کردیم ۱۲۵
 ~: وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ (۵:۶۷)
 بساختیم ۱، ساخته کردیم ۳۰
 ~: إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا (۴:۷۶)
 آماده کردیم و ساخته ۱۰۹
 اعْتَدُوا: عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ (۶۵:۲)
 از اندازه اندر گذشتند ۴، ستم کردند ۱۰،
 بی دادی کردند ۹۰، در گذشتند از اندازه ۱۰۹،
 در گذشتند ۱۱۱
 فَاعْتَدُوا: فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ (۱۹۴:۲)
 گذریت ۳، بزر جوید^۲ ۱۰، در گذریت ۳۰،
 در گذریت ۵۵، در گذرید ۷۶، در گذریت ۸۰،
 ستم کنید ۸۴، برابری کنید ۹۹، افزونی جوید
 ۱۰۲، بیراهی کنید ۱۱۲
 اعْتَدَى: فَمَنْ اعْتَدَى بِكَ فَلَهُ عَذَابٌ (۱۷۸:۲)
 بیدادی و ستم کند ۱۰، ستم کند ۴۰، بگذرد از بن
 ۶۰، از حد در گذرد ۷۶، بگذرد ۸۸، از اندازه
 در گذراند ۱۰۲، از اندازه در گذرد ۱۳۵

۱. آمده / آماده.

۲. بزر جوید: ستم و دشمنی کنید.

۳. در گذریت / در گذرید.

۴. بزر جوید: از حد در گذرد، ستم کند.

۵. گذشتاری: ستم، تعدی.

۶. خواستوا / خستو: مقرر، معترف.

۷. می ورتا شدید: دور شدید، به یک سو شدید.

بد اشتی ۲۴، دور شوید ۲۹، بگذاشتید ۳۶، دور شدیت ۴۱، دور شدید ۴۲، یکسو شدید ۵۲، یکسو شدید ۵۵، جدا شوی ۵۷، جدا شدید شما ۵۸، بیکیسو شده باشید ۵۹، گوشه گرفتید ۶۱، جدا شوید ۶۷، جدا شدید ۶۹، یکسو شوید ۷۸، بیکیسو شدی ۹۴، جدا گشتید شما ۹۸، با یک سوی شدید ۱۰۶، دوری گزیدید ۱۲۲ و ۱۳۲، کناره کنید ۱۳۷، یکسو شدند ۱۳۹

اَعْتَزَلَكُمْ: وَاَعْتَزَلَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِی (۴۸:۱۹)
ورتاشم^۱، جدا شوم ۲، بیکیسو شوم ۳، دور شوم ۲۴، من دور شوم ۲۹، بریدم ۳۶، دور شدم ۳۹ و ۴۳، دوری بگگیرم ۴۴، جدا شوم ۵۳، دور می شوم ۷۲، بیک سو شوم ۸۰، گوشه می گزینم ۸۶، گوشه میگیرم ۱۰۴، بیک سوی شوم ۱۰۶، با یکسوی شوم ۱۰۹، کناره میگیرم ۱۱۱، کناره می گیرم ۱۱۶، بکناره روم ۱۲۲، بیکیسو روم ۱۳۶

اَعْتَزَلْتُمْ: فَلَمَّا اَعْتَزَلْتُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِی (۴۹:۱۹)
ورتاشدم^۱، جدا گشت ۲، جدا شد ۲۴، دور شد ۳۶، جدای گرفت ۴۴، یک سو شد ۵۶، جدا گشت - یکسون شد ۵۹ و ۹۰، یکسو شد ۶۷، بشد ۷۹، کناره گرفت ۸۶، با یکسوی ۱۰۰، بیکیسو شد ۱۰۲، کناره کرد ۱۱۱

فَاعْتَزَلُوا: فَاعْتَزَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَجِیْضِ (۲۲۲:۲)
ورتاشید^۱، جدا شوید ۲، جدا شدید ۱۰، برخیزید ۲۴، دور باشید ۳۶، دور کنید ۴۲، یکسو شوید ۵۵، جدا گردید ۶۲، پیرامون مگردید ۶۳، باز باشید ۶۷، بیکیسو شوید ۷۴

دوری کنید ۷۶، دور باشید ۷۸، گوشه گیرید ۸۱، دوری گزینید ۸۴ و ۱۰۷، دوری جویید ۸۵، جدا کنید ۸۸، با یکسوی شوید ۱۰۰، جدا باشید ۱۰۲، کناره گیری کنید ۱۰۶، بیک سو روید ۱۲۳

اَعْتَزَلُوكُمْ: فَلِنْ اَعْتَزَلُوَكُمْ فَلَمْ يُقْنِلُوْكُمْ وَالْقَوَا (۹۰:۴)
ورتاشند^۱، بیکیسو شوند ۳، بگردند ۱۰، جدا شدند ۲۴، جدا شوند ۲۷، یکسو شوند ۳۶، دور شوند ۳۹، کناره کنند ۴۲، یک سو شوند ۵۶، گوشه گیرند ۶۱، جدا گردند ۶۲، با یکسوی شوند ۶۳، جدا شدند ۸۲، بیک سوی شوند ۱۰۶، کناره گیرند ۱۲۲، کناره گزیده بودند ۱۳۵

فَاعْتَزَلُونِ: وَلِنْ تَرَوْهُنَّ فَاَعْتَزَلُونِ (۲۱:۴۴)
ورتاشید^۱، بیکیسو شوید ۳، جدا شوید ۲۲ و ۳۸، بیک سو شوید ۳۲، دور شوید ۳۴ و ۱۰۴، بگوشه شوید ۳۶، جدای شوید ۵۳، یک سو شوید ۵۶، بیکیسو شوید ۱۰۲، کرانه کنید ۱۰۳، کناره کنید ۱۱۶، کرانه گیرید ۱۲۳

اَعْتَصَمُوا: تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَاَعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ (۱۴۶:۴)
دست هنگ گرفتند ۱، جنگ زنند ۲، جنگ درزدند ۳، دست اندر زده باشند ۲۹، دست درزنند ۳۰، پناه بردند ۴۱، جنگ درزنند ۴۲، دست اندر زدند ۵۳، دست درزدند ۵۷، نگاه داشت ۵۸، جنگ در آوردند ۶۹، استوار گرفتند ۷۲، استواری گرفتند ۷۵، پناه دهند ۷۶، پناه جستند ۹۰، جنگ اندرزنند ۹۴، پناه برند ۱۰۲، پناه گیرند ۱۰۳، جنگ زدند ۱۰۴، درآویزند ۱۳۸

~فَاَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاَعْتَصَمُوا بِهِ (۱۷۵:۴)

۱. ورتاشم: دور شوم.

۲. ورتاشد: دور شد.

۳. ورتاشید: دور شوید.

۴. برخیزید / بهرهیزید.

۵. دور کنید / دوری کنید.

۶. ورتاشند: دور شوند.

أَعْجَازُ: تَزْرَعُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ (۲۰:۵۴)
 تابالها ۱، تنها ۳، بنه ۲۴، کونه ۴۲ و ۱۰۵، کونها ۵۱،
 کونستها ۸۱، تابان^۲ ۹۰، تنه ۱۰۸، تنها ۱۰۹، بنان
 ۱۱۳، بیها ۱۲۴

~: كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (۷:۶۹)
 تابالها ۱، بیخها ۱۹، بنها ۲۴، تاباد^۲ ۶۶، تنه های
 درختان ۱۰۹، خرمابنان ۱۱۳، درختان ۱۳۰

أَعْجَبَ: كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ (۲۰:۵۷)
 شگفت کند ۱، بشگفت آرد ۳، شگفت کرد ۳۸،
 بشگفتانید ۴۹، خوش آید ۶۷، درشگفت افکند
 ۹۲، بشگفت دارد ۱۱۳

أَعْجَبَتْكُمْ: مُؤَيِّنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ (۲۲۱:۲)
 خوش آید ۲، نیکو آید ۲۴، نان خوش آید ۴۰،
 خوش آمد ۵۵، شگفت آرد ۶۱، بشگفت اندازد
 ۱۱۱

~: وَيَوْمَ حَسْبُكُمْ إِذَا أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ (۲۵:۹)
 شگفت کرد ۱، خوش آمد ۳، بشگفت آورد ۲۷،
 شگفت آمد ۳۸، شگفت آورده بود ۵۳، برشگفت
 ۵۷، شگفت آورد ۶۱، بشگفت آورده بود ۶۲،
 خویشتن بین کرد ۶۴، برشگفت داشت ۷۹،
 شگفت نمود ۸۸، شگفت آورده بود ۱۰۰، بشگفت
 داشت ۱۱۳، به شگفت آورد ۱۲۴

أَعْجَبَكَ: وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ (۱۰۰:۵)
 خوش آید ۳، بشگفت آرد ۲۹، شگفت افکند
 ۴۸، شگفت نماید ۶۴، خوش آید و برشگفت
 دارد ۷۹، درشگفت آرد ۹۰، خوش کند
 ۱۱۰

~: وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنٌ (۵۲:۳۳)
 شگفت آید ۳۸، نیک نماید ۳۹، خوش و شگفت

دست هنگ گرفتند ۱، جنگ اندر زده ۵۳، دست
 در آویختند ۵۷، پناه کردند ۶۲، در آویختند ۶۳،
 پناه گرفتند ۷۰، جنگ اندر زدند ۸۴، جنگ
 در زده اند ۱۳۰

أَعْتَصِمُوا: وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا (۱۰۳:۳)
 دست هنگ گیرید ۱، دست زتید ۱۰، دست در
 زنید ۲۰، دست اندازید ۲۹، دست اندر زنید ۴۰،
 در زنید جنگ ۵۶، جنگ زنید، جنگ زنید و
 سخت گیرید ۵۸، دست زنی ۶۰، در آویزید ۶۳،
 جنگ اندر زنید ۶۵، دست اندر زینت ۸۳، دست
 در زنی ۹۵، دست اندر بزیند ۱۱۰

~: وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ (۷۸:۲۲)
 استوار باشید و ۲، جنگ در زینت ۳،
 دست آویز کنید ۲۹، پناه بریت ۴۱، دست بنگاه
 داشت زنید ۴۸، نگاه دارید و جنگ در زنید ۵۶،
 جنگ در زنید ۵۸، دست زنید ۶۲، دست اندر
 زنید ۱۱۷

فَاعْتَلُوا: خُذُوهُ فَاعْتَلُوا إِلَى سَوَاءٍ الْحَبِيرِ (۴۷:۴۴)
 بکشید ۱، بکشیت ۳، اندر کشید ۲۲، بکشیت ۳۲،
 برانیت ۴۱، کشان کشان بکشید ۴۴، باز کشید ۶۱،
 بدرستی بکشید ۶۶، کشیت ۸۰، در کشید ۸۸،
 کشید ۹۶، بروی کشید ۱۰۵، در آورید ۱۳۸

أَعْتَرْنَا: وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا (۲۱:۱۸)
 ورسانیدیم ۱، برسانیدیم ۲، دیده ور کردیم ۳ و
 ۸۰، آگاه کردیم ۲۹، دیده ور گردانیدیم ۳۶،
 برسیدیم ۳۹، برانگیختیم ۴۱، دیده ور شدیم ۵۲،
 برسانیدیم ۵۳، در مانیم ما ۵۸، دیده ور کردیم
 ما ۶۷، برسانیدیم^۱ ۸۸، برانگیختیم - دیده ور
 کردیم ۹۳، بیدار کردیم و برانگیز آیدیم ۱۰۰،
 دیده ور گردانیم ۱۰۶، پیدا کردیم ۱۱۴، بیدار
 کردیم ۱۱۶، دیدار دادیم ۱۳۹

۱. برسانیدیم / برسانیدیم: آگاه کردیم.

۲. کذا (۴).

آید ۵۶، خوش و شگفته آید ۵۸، بشگفت آرد ۷۹، خوش آید ۱۱۴

اَعْجَبَكُمْ: مُؤْمِنٌ حَرِيصٌ مُشْرِكٌ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ (۲۲۱:۲) نیکو آید ۲۴، بشگفتی آرد ۲۷، نان خوش تر آید ۴۰، خوش آید ۴۲، شگفت آرد ۶۱، خوش آمد ۷۴، بشگفت ۱۳۸

اَعْجَبَكَ: وَمَا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى (۸۳:۲۰) بشتاوانید ۱، شتابانید ۲، شتاب بود ۲۴، بشتافت ۲۹، شتاب آورد ۳۴، شتابانید ۳۹، شتاب زده گرد ۵۳، بشتاب آورد ۶۲، شتاب کرد ۷۶، بشتاب کرد ۱۰۰، شتابان ساخت ۱۲۳

* مَا اَعْجَبَكَ: وَمَا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ (۸۳:۲۰) چه شتابست ۴۲، چه شتاباند ۱۲۸

اَعْجَمِي: الَّذِي يَلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِي (۱۰۳:۱۶) جز زبان تازی ۵۵، جز زبان تازی ۸۰

~: اَعْجَمِي وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا (۴۴:۴۱) جز تازی زبان ۳ و ۸۰ و ۱۱۴، پارسی ۲۴، فارسی ۴۳، زبان پارسی ۸۷

اَلَا اَعْجَمِينَ: وَلَوْ زُلْزِلَتْهُ عَلَىٰ بَعْضِ اَلَا اَعْجَمِينَ (۱۹۸:۲۶) جز تازی زبانان ۳ و ۹۱، کند زبانان ۲۰، پارسی زبانان ۴۳، بد زبانان ۴۷ و ۱۰۹، پارسی زبان ۸۷، پارسی گویان ۹۹

اَعَدَّ: وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا (۹۳:۴) بساخت ۱، ساخته کرد ۲، بسازد ۳۸، ساخته کند ۴۲، ساخته آمد ۵۳، ساز کند ۷۶، ساخته شد ۸۸، بیچاره ۱۰۰، آماده کند ۱۰۲

~: اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا (۱۰۲:۴) آماده کرده است - نهاده است ۲، آراسته و ساخته کردست ۱۰، نهاده است ۶۲

~: اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا اَلْأَنْهَارُ (۸۹:۹)

ساخت ۱، بیچاره است ۲۴، ساخته کرد ۴۲، بیاراست ۴۹، آماده کرد ۵۵، ساخته است ۷۹، ساز داد ۱۱۲، باز داد ۱۱۳

~: وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا اَلِيمًا (۸:۳۳) آراست ۲۴، بیچاره ۴۲، بیچاره ۵۲، ساخته گردانیده ۶۱، آماده است ۱۲۴

~: فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا (۲۹:۳۳) بیچاره ۴۲، بیچاره است ۵۲

~: اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيمًا (۳۵:۳۳) ساخته ۱۸، آماده کرد ۳۰، باز نهاده ۳۴، بساخت ۵۳، بساخته است ۶۱، آماده ساخته است ۱۱۶

~: وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا (۴۴:۳۳) آماده کردست ۲، ساخته کرده است ۶۴

~: وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا (۵۷:۳۳) بنهاد ۲، ساخته گردانید ۸۶

~: وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَاَسَآءَتْ مَصِيْرًا (۶:۴۸) فراهم ساخت ۱۰۲، آماده ساخت ۱۱۶، ساخت کرد ۱۲۵

~: اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا (۱۵:۵۸) ساختست ۴۹، ساخته ست ۱۱۳

~: اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا (۱۰:۶۵) آماده کرد، بنهاد ۲، آماده کرده ۳۰، باز نهاده است ۳۴

~: وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا (۳۱:۷۶) آماده شده است ۳۰، بساختست ۶۴، بساختیم ۹۸

اَعْدَاءُ: فَلَا تُشْعِيتُ فِيْ اَلْاَعْدَاءِ (۱۵۰:۷) دشمنان ۱، دشمنان ۱۰۰، دشمنان ۱۲۷

اَعْدَاءُ: نِعِمَّتَ اللّٰهُ عَلَیْكُمْ: اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءَ (۱۰۳:۳) دشمنان ۲، دشمن ۲۴، دشمنان ۹۵

آماده کرده شده ۶۹، بساخت ۹۸، بچارده ۱۰۰،
آماده شده است ۱۱۶

لَا عُدَّةَ: وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ (۱۵:۴۲)
راستی کنم ۱، داذ کنم ۵۳

أَعْدِلُوا: أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى (۸:۵)
راستی کنید ۱، داد کنیت ۳، بکنیت راستی ۴۱،
برابری کنید ۶۱

~ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى (۱۵۲:۶)
راست گوئید ۱، داد دهیت ۳، درست و راست و
داد گوئید ۱۰، راست گوئید ۲۴، راست گوئید
۲۹، بداد گوئید ۳۹، بر راستی نگاه داریت ۴۱، داد
کنید ۴۳، راست گوئید و داد کنید ۴۴، بداد و
راستی گوئید ۵۳، داد کنیت - راست
گویت ۶۳، داد دهید ۷۶، راست کنیت ۹۱،
درست و راست گوئید ۱۰۲

أَعْدُوا: وَلَوْ آرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لِلْهُدُودِ (۴۶:۹)
بساختندی ۱، آماده کردندی ۳، ساخته کردندی
۱۱، بساختند ۳۸، ساختندی ۵۳، باز گردانند ۵۶،
برگ ساختندی ۶۴، بدست بنهادندی ۹۵،
بسازند ۱۰۳، ساز دادندی ۱۰۴، آماده میکردند
۱۲۰، بساختندندی ۱۲۴، ساخته کردند ۱۲۹

أَعْدُوا: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ (۶۰:۸)
بسازید ۱ و ۱۱، نهاده کنید ۲، آماده کنیت ۳،
بسازید و ساخته دارید و آراسته باشید ۱۰، ساخته
دارید ۳۶، آماده کنید ۴۲، ساخت کنید ۵۶،
بسازی ۶۰، بدست بنهید ۶۲، ساز کنید ۷۶،
بسازیت ۸۳، آماده دارید ۹۳، بیجارید ۱۰۰، ساز
دهید ۱۰۴، آماده سازید ۱۱۶، آماده گردانید ۱۳۰

لَا عُدَّةَ بَيْنَهُ: لَا عُدَّةَ، عَذَابٌ شَدِيدٌ (۲۱:۲۷)

* كُنْتُمْ أَعْدَاءَ: يَحْتَمِلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ (۱۰۳:۳)
شما دشمن یک دیگر بودید ۲۷

يَا عَدَايَكُمْ: وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ (۴۵:۴)
دشمنایگی ۹۰

أَعْدَتْ: وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ أَعْدَتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴:۲)
بساخته است ۲۴، ساخته شدست ۳۶، آماده کرده
شد ۵۵، ساخته باشد ۵۷، بچارده اند ۶۲،
ساخته اند ۶۳، بچارده اند ۷۶، ساخته کرده اند
۸۴، گرد ساخته شده است ۸۵، بیچارده ۱۰۰،
آماده و ساخته کرده اند ۱۰۲، ساخته کرده است
۱۰۴، ساخته اندش ۱۱۲، آماده شده است ۱۱۴،
آماده است ۱۳۵، شمرده شده است ۱۳۶

~ وَأَتَقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱:۳)

ساخته شد ۱، گرد کرده شدست ۲، ساختستند ۱۰، باز
نهاده اند ۳۴، ساخته شده ست ۳۶، بدست بنهاده اند
۳۸، ساخته کردستند ۴۰، ساخته شده است ۴۲،
ساخته شده ۴۸، ساخته کرده شد ۵۶، ساختند ۵۷،
آماده کرده اند ۶۲، آماده کرده شده است ۶۴،
بساخته اند ۶۷، نهاده اند ۷۶، ساخته کرده شده
است ۹۰، گرد در آئیده است ۱۰۰، ساخته گردانیده
شده است ۱۰۴، آماده کرده شده ۱۰۷، ساز
داده اند ۱۱۲، آماده شده ۱۱۵، آماده شده
کرده است ۱۲۳، آماده شد ۱۲۷، ساخته اند ۱۲۸

~ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳:۳)

ساخته شد ۱، آماده کرده شدست ۲ و ۶۳،
بساختند ۱۰، بچارده است ۲۴، آماده کرده است
۳۳، ساخته اند ۴۰، بیاراسته اند ۵۳، آراسته شد
۷۵، ساخته گردانیده ۸۴، ساخته گردانیده اند ۱۰۴

~ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ (۲۱:۵۷)

آماده کرده ۲، آراسته است ۲۴، ساخته آمد ۳۸،
آماده نهاده باشند ۵۱، ساخته شده است ۶۷

برنجانم ۱۰۹

أُعَذِّبُهُ: فَأَيُّ أُعَذِّبُهُ، عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ وَاحِدًا مِّنَ (۱۱۵:۵)
شکنجه کنم: ۳ و ۱۱۴، پیچانم ۸۸، شکنجه کنم
۱۲۹

فَأُعَذِّبُهُمْ: الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا (۵۶:۳)
شکنجه کنم ۳

الْأَعْرَابُ: وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ (۹۰:۹)
بیابانیان ۵۵، بادیه نشینان ۱۱۱

~: الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَفَسَاقًا (۹۷:۹)
اعرابیان ۱، بیابان نشینان ۳۶، تازی زبانان
بیابانی ۵۵

~: وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ (۱۰۱:۹)
نازیان ۲۷

~: سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ (۱۱:۴۸)
بیابانیان ۶، تازی زبانان ۳۰، بیابان نشینان ۳۶،
دشتیان ۸۷

~: قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا (۱۴:۴۹)
بیابانیان تازی زبان ۳

إِعْرَاضًا: خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا (۱۲۸:۴)
روی گردانستن ۱، روی گردانیدن ۲، روی اندر
گردانیدن ۱۰، ستیزه کردن ۲۷، روی بگردانیدن
۲۹، روی برگردانیدن ۵۳، گردانیدن ۶۲،
بگردیدن ۹۶، روی گردانیدن ۱۲۷، خویشتن
کشیدن ۱۲۷

إِعْرَاضُهُمْ: وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ (۳۵:۶)
روی گردانستن ۱، روی گردانیدن ۳ و ۷۹،
برگشتن ۹، برگردیدن ۳۸، روی
بی گردانیدن ۹۸، گردیدن ۱۲۱، روی

گردانیدن ۱۲۷

الْأَعْرَابُ: وَعَلَى الْأَعْرَابِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كَلَامَ سِمْنَهُمْ (۴۶:۷)
باروها^۱، بالاها ۳، جای بلند ۲۷، باروی بهشت
۲۹، دیوارها ۳۱، باره ۳۹، بارهء میان بهشت و
دوزخ ۴۹، بالا ۵۵، براران^۲ ۶۳، بلند بها ۷۶، دارها
۷۸، شناسندگان ۹۰، بهشت و دوزخ ۱۰۰،
بلندیها ۱۰۳، برتر ۱۰۵، دیوارهای
بهشت ۱۰۷، بالای بهشت ۱۲۱، کوه بلند ۱۲۲

~: وَكَذَلِكَ أَصَبَ الْأَعْرَابُ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ (۴۸:۷)
باروها^۱، بالاها بهشت ۳، بالاهاى بهشت ۵۵،
تودهاى کافور که در میان بهشت و دوزخ اند ۶۱،
دارها ۹۸، بالای بهشت و دوزخ ۱۰۴، بالاها ۱۲۵

الْأَعْرَاجُ: وَلَا عَلَى الْأَعْرَاجِ حَرَجٌ (۶۱:۲۴)
لنگ ۱، سست پاء ۳۹، آنکه رفتن نتواند ۸۶،
لنگ ۱۱۳^۵

~: لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ (۱۷:۴۸)
لنگان ۹۸

أَعْرَضَ: وَلَإِذَا أُنْمِنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ (۸۳:۱۷)
روی گرداند ۱، بگرداند روی ۳۹، روی برگرداند
۵۳، روی بگرداند ۵۸، بگردد ۵۹، روی گردانید
۶۱، روی بگرد آند ۱۰۰، روی میگرداند ۱۰۳، روی
برگرداند ۱۲۱

~: أَظَلُّوا مِمَّنْ ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهَا (۵۷:۱۸)
روی گردانست^۱، ورگردد ۲۴، روی برگردانید
۳۰، برگردد ۷۶

~: مِمَّنْ ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهَا (۲۲:۳۲)
روی گردانست^۱، روی گردانید ۳، روی
بگردانید ۳۴، روی بگردانند ۵۳، برگرداند ۷۶

۱. بی گردانیدن / برگردانیدن.

۲. باروها: بالاها، دیوارها.

۳. براران: دیوارها، بالاها.

۴. کذا (۴).

۵. لانگ / لنگ.

۶. گردانست: گردانید.

~: يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا (۲۹:۱۲)

باید که بگیری ۷، باز گرد ۱۱۵

أَعْرِضْهُمْ: فَلَمَّا جَنَّكَ إِلَى الْبَرِّ أَعْرِضْهُمْ (۲۷:۱۷)

روی گردانستید ۱، روی گردانیت ۳۰، روی بگردانید ۴۲، برگردید شما ۵۷، شما روی بگردانید ۵۸، روی گردانید ۶۱، برگردید ۷۶، برگشتید ۱۱۱، روی میگردانید ۱۱۴، روگردان کردید ۱۲۷

أَعْرِضُوا: وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرِضُوا عَنْهُ (۵۵:۲۸)

روی گردانند ۱ و ۳، روی بگردانیدند ۷، روی بگردانیدندی ۴۶، روی برگردانند ۵۳، روی گردان شوند ۱۳۲

~: فَاَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سِيلَ الْعَرَمِ (۱۶:۳۴)

روی گردانستند ۱، برگردیدند ۵۳، برگشتند ۱۰۳، روی گردانیدند ۱۱۱، ایشان روی بگردانیدند ۱۳۹

~: فَإِنْ أَعْرِضُوا فَقُلْ أَوَلَمْ يَكُنْ صَوْفُهُ

برگردند ۵۳، میگردند ۹۶، روی برتابند ۱۰۶

~: فَإِنْ أَعْرِضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا (۴۸:۴۲)

روی بگردانند ۱۶، برگردیدند ۳۸

فَاَعْرِضُوا: فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا (۱۶:۴)

روی گردانید ۱، روی بگردانید ۲، برگردید ۱۰، برگردید ۲۴ و ۴۲، روی بناید ۲۷، بگردانید روی خویش ۲۹، برگردانید روی ۵۳، برگردی ۶۰، روی برگردانید ۶۱، برگردانید ۷۲، دست بدارید ۱۲۷، بگذرانید ۱۳۵

~: فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ رِجْسًا (۹۵:۹)

درگذرید ۲۹، روی گردانیت ۳۰، روی بگردانیت ۴۱، روی اندر گردانید ۵۳، باز گردید ۱۲۱

~: فَاَعْرِضْ أَكْثَرُهُمْ لَهُمْ لَّا يَسْمَعُونَ (۴:۴۱)

روی گردانستند ۱، برگردیدند ۲۴، روی بگردانیدند ۴۱، برگردیدند ۶۲، برگشتند ۱۰۰، روی برتابه ۱۱۱، روی گردانیدند ۱۲۱

~: وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرِضْ وَنَايِبًا (۵۱:۴۱)

روی گرداند ۱، روی برتابد ۳۸، روی گردانند ۶۱

~: عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرِضَ عَنْ بَعْضٍ (۳:۶۹)

خاموش بود ۲۴، بنه شناخت ۴۹، پنهان داشت ۱۰۲

أَعْرِضْ: يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ (۶۳:۴)

روی گردان ۱، برگرد ۱۰، ورگرد ۲۴

~: فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ (۸۱:۴)

روی بگردان ۴۵، روی برگردان ۸۴، بروی بگردان ۱۲۷

~: فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ (۴۲:۵)

روی گردان ۱، روی درگردان ۶۲، برگردان روی ۸۸

~: إِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ (۶۸:۶)

برگرد ۹، بگردان ۶۹، برگردان ۱۱۸

~: وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (۱۰۶:۶)

بگردان روی را او' برگرد ۱۰

~: وَأَمَّا بِالْعَرَفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ (۱۹۹:۷)

بگردان روی ۴۱، رو بگردان ۷۹

~: يَنَابِزُهُمْ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ (۷۶:۱۱)

دست بدار ۲۴، درگذر ۲۹، روی گردان ۵۵، روی برگردان ۶۱، برگرد ۷۶، بگذر ۱۲۰، واگذار ۱۲۲، برگرد ۱۲۴

بگردانید روی ۱۲۴

أَعْرَضَ: قَالَ يَنْقُومُ أَرَهْطِي أَعْرَضَ عَلَيْكُمْ مَن (۹۲:۱۱)
گرامی تر ۴۱، بزرگتر ۶۱، ارجمند ۹۲، برتر ۹۸،
سخت تر ۱۰۶، دشوارتر ۱۳۶

~: أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا (۳۴:۱۸)
بزرگوارتر ۴۱، بزرگتر و بسیارتر ۶۱، بیشتر ۱۳۹

~: لِيُخْرِجَكَ الْأَعْرُضَ مِنْهَا الْأَذَلَّ (۸:۶۳)
فرهتر ۱۰۹

أَعْرَضَ: أَذَلُّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۴:۵)
سختان ۱، درشتان ۳، سخت ۲۴، گردن کش ۳۱،
سخت و درشت ۵۳، درشتان ۵۵، سخت دلان ۵۶،
بزرگتران ۶۱، سختان و درشتان ۶۷،
دشوار گیرندگان ۸۴، سنگ دل ۹۰، گردن کشان ۱۰۲،
دشوار گیرندگان ۱۰۴، سخت دل ۱۲۳، سخت دلا ۱۳۸

~: وَجَعَلُوا أَعْرُضَهُ أَهْلَهَا أَذَلَّةً (۳۴:۲۷)
ارجمندان ۲۰، بزرگان ۵۶، گرامیان ۱۰۹

إِعْصَارٌ: فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ (۲۶۶:۲)
باد سخت ۱، باد گرم بنیروی ۲، گردباد ۳، باد
گرم با سرد ۱۰، باد ۲۴، گردباد ۳۶، دوله باد ۴۲ و
۱۰۶، تفت باد ۶۳، باد گرم ۷۸، باد گشاده ۸۲،
باد گشاده-باد گرم بنیروی ۸۴، گردار ۹۰، تف باد
۱۰۲، باد گرد ۱۰۴، باد گشاده-باد گرم ۱۲۰

أَعْصِرُ: قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَنِیْ أَعْصِرُ حُمْرًا (۳۶:۱۲)
می اوشردم ۱۲، فشاردم ۲، می فشارم ۳، فشاردمی ۲۴،
می فشردم ۲۹، همی افشردم ۳۴، می فشاردم

۳۸، می افشارم ۳۹، انگور شیر کردم ۴۹، همی
فشاردم ۵۲، فشردم ۵۳، من شیر می کنم ۵۸،
می شبیلیم ۶۱، همی افشاردمی ۶۲، بشبیلید ۶۹،
شیره میکنم ۷۴، می افشردم ۷۹، می بفشارم ۹۱،
همی فشردم ۹۴، من می فشاردم ۹۵، فشاردمی ۹۶،
بیرون آوردمی از انگور ۱۰۴، افشردم ۱۰۶،
میفشردم ۱۱۱، می افشرم ۱۱۸، فشارده کردمی ۱۲۴

أَعْصِي: وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (۶۹:۱۸)
بی فرمان کنم ۳۰، نافرمانی کنم ۵۳، بیفرمانی
کنم ۱۱۴

* لَا أَعْصِي: وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (۶۹:۱۸)
نافرمان نشم ۱، بی فرمانی نکنم ۲، نباشم
بی فرمان ۲۴، نافرمانی نکنم ۲۹، نافرمان برداری
۴۴، بی فرمانی نکنم ۵۵، نکنم بی فرمانی ۵۸،
بی فرمانی نمی کنم ۹۴، نافرمان نکنم ۱۰۸،
بیفرمانی نکنم ۱۲۳، نافرمانی نمیکنم ۱۳۷

أَعْطُوا: فَإِنِ أَعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا (۵۸:۹)
داده شدند ۱، داده شوند ۳، دهندشان ۱۰،
بدهندشان ۱۱، ایشانرا دهند ۵۳، داده شوند ۵۵،
داده شدند ۵۶، بدهی ایشان را ۶۰، بدهند ایشانرا ۶۷

أَعْطَى: قَالَ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ (۵۰:۲۰)
داد ۱، بداد ۲۴، بخشید ۱۰۲

~: وَأَعْطَى قَلِيلًا وَكَثِيرًا (۳۴:۵۳)
داده ۱۳۲

~: فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى (۵:۹۲)

۱. سخت دلا / سخت دلان.

۲. گردار / گردآر (؟) متن اصلی: کردار.

۳. می اوشردم / می افشردم.

۴. کذا در متن اصلی: شیر کردم / شیر کردم.

۵. می شبیلیم: می فشارم.

۶. نشم / نشوم.

دوباشنه ۶۹، بیها ۷۶، پشت ۷۹، پی بایها ۱۰۰،

پی پاها ۱۳۴

~: يَرُدُّوْكُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ (۱۴۹:۳)

بیها ۳، پس پشتها ۹۹، پس پس ۱۲۲

~: نُثَلِّ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ نَزْكُصَوْنٍ (۶۶:۲۳)

پاشنگها ۱^۲، پایشنها ۲، برگردندگان و

خنده زنندگان ۴۱، پاشنها ۴۳، پی ۵۴، پاشنها ۶۱،

بازگشتن ۸۸، پشتها ۹۹، پی با ۱۰۶، پاشنها - بیها

۱۰۹، پس پشتها ۱۱۳

* اَعْقَابِكُمْ: يَرُدُّوْكُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ (۱۴۹:۳)

پیهانان ۳، پاشنتان ۴۸

اَعْقَابِنَا: وَرُدُّوْكُمْ عَلٰى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْنَا لَكَ (۷۱:۹)

پایشنها ۲، دوباشنه ۳، پایشنها ۲۶، بایها ۶۲،

پی بایها ۶۳، پاشنه های با ۱۰۴، دویی با ۱۰۶، پاشنها

۱۱۴

فَاعْقِبْهُمْ: فَاَعْقَبْتُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ (۷۷:۹)

پاداش داد ۱، سپس آورد ۲، سرانجام کرد

۱۴، درآورد از پس ۳۶، درپی آوردند

۴۱، پسدا کرد ۴۲، ازپی اندر آورد ۵۳،

درآورد ۵۶، ازپی درآورد ۶۲، پاداشت داد ۶۳،

پی درآورد ۷۶، برپی داشت ۷۹، بازپس آورد ۸۱،

ازپس درآورد ۹۶، درپی داشت ۱۰۰، ازپس آورد

۱۰۴، ازپس درآورد ۱۰۵، بزى داشت ۱۱۳، ازپس

آن بیامد ۱۲۴، بگردانید ۱۳۶

الْأَغْلَامُ: وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ (۳۲:۴۲)

کوها ۱، کوها ۳، کوه کوه ۱۶، کو ۱۰۳، بادبانها

برکشیده چون کوها ۱۰۶

~: وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ (۲۴:۵۵)

کوها ۱، کوههای دراز ۱۰۹

بدهد ۳۸، بخشش کرد ۱۳۲

اَعْطَيْنَاكَ: اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (۱:۱۰۸)

دادیم ۲۴، بدادیم ۴۱، ما دادیم ۶۴

اَعْظَمَكَ: اِنِّىْ اَعْظَمُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ (۴۶:۱۱)

می پند دهم ۱، همی پند دهم ۲، پند می دهم ۳،

پند دهم ۵۶، پند میدهم ۶۱، پند دهنده ام ۶۹

اَعْظَمَكُمْ: قُلْ اِنَّمَا اَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةٍ (۴۶:۳۴)

پند دهم ۱، پند می دهم ۳، همی پند دهم ۱۸، پند

همی دهم ۵۳

اَعْظَمُ: اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ (۲۰:۹)

بزرگتر ۲، بلندتر ۶۰، بزرگ ۱۱۲

~: اُولَئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوا (۱۰:۵۷)

بزرگتر ۱، بزرگ تر ۲، بزرگترین ۴۹، بزرگتر ۵۶

اَغْفُ: وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا (۲۸۶:۲)

درگذار ۳، اندرگذار ۱۰، اندرگذاران ۶۲،

درگذاران ۶۳، پاک کن ۹۲، درگزار ۱۰۴

~: فَاَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ (۱۵۹:۳)

درگذر ۶۳، فروگذار ۷۹، بخشش ۱۳۶

~: فَاَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ (۱۳:۵)

دست بدار ۲۴، بگذار ۵۶، درگذار ۸۰

اَغْفُوا: فَاَغْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ (۱۰۹:۲)

اندر گذارید ۲، درگذریت ۳، دست بداری

۲۴، در گذارید ۳۸، در گذاریت ۴۱، درگذری

۶۰، دست بازدارید ۶۷، درگذرید ۷۴، درگذرانید

۱۳۰

اَعْقَابِكُمْ: اَفَاَيِّنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْفَقْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ (۱۴۴:۳)

پاشنگها ۱، پاشنها ۳، پی سو ۲۷، پاشنه ۳۶،

- اَعْلَمَ: قَالَ اِنِّي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۳۰:۲) دائم ۱۰، می دانم ۵۵، من میدانم ۱۰۲
- ~: اِنِّي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ (۳۳:۲) به دانم ۱۰، من دانم ۱۰
- ~: قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۵۹:۲) دانم ۱، میدانم ۶۱، بدانستم ۶۴
- ~: تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا اَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ (۱۱۶:۵) دانم ۵۳
- ~: وَاَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۶۲:۷) بدانم ۵۶
- ~: وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكُنْتُ (۱۸۸:۷) دانستی ۱، دانستم ۵۶
- ~: وَاَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸۶:۱۲) همی دانم ۹۴
- * كُنْتُ اَعْلَمُ: وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ (۱۸۸:۷) دانستمی ۱۰، بدانستمی ۲۷، بودمی داننده ۳۵، دانستمی ۶۳
- * لَا اَعْلَمُ: تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا اَعْلَمُ (۱۱۶:۵) ندانم ۱، من ندانم ۳۹، من نمی دانم ۹۶، نمیدانم ۱۰۰، نمی دانم ۱۲۴
- ~: عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ (۵۰:۶) نه دانم ۵۳
- اَعْلَمَ: قُلْ اَنْتُمْ اَعْلَمُ امِ اللَّهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ (۱۴۰:۲) به دانید ۱۰
- ~: قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَصَّيْتُهَا اُنْتِ وَاللَّهُ اَعْلَمُ (۳۶:۳)
- بِه دانست ۱۰
- ~: وَاللَّهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ (۱۶۷:۳) دانانتر ۱، دانا ۳
- ~: وَاللَّهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ (۲۵:۴) به داند ۱۰
- ~: اَلَيْسَ اللَّهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ (۵۳:۶) دانانتر ۲
- ~: اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۱۷:۶) داننده تر ۶۷
- ~: وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ (۵۵:۱۷) بهتر داند ۳۴
- ~: يُسِرُّونَ اِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اخْفَيْتُمْ (۱:۶۰) دانانتر هم ۱، من میدانم و دانانترم ۱۱۳
- اَعْلَمَ: وَاَعْلَمُ اَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۶۰:۲) بدان ۱، نیک بدان ۱۰، بدان تو ۶۱
- ~: فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ اَنْبَايُ اللَّهِ اَنْ يُصِيبَهُمْ (۴۹:۵) بدان ۱، بدانند ۶۳
- ~: فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاَعْلَمُ اَنْمَا يَتَّبِعُونَكَ (۵۰:۲۸) بدان آن ۱۰۰، بدان آگاه کن ۱۲۴
- اَعْلَمُوا: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۹۴:۲) نیک بدانید ۱۰، بدانی ۶۰
- ~: فَاَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۰۹:۲) بدانید ۲
- ~: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ (۲۲۳:۲) بدانید ۱، سخت نیک بدانید ۱۰

۱. با توجه به ضمیر «انت» و سیاق جمله به صورت فعل ترجمه شده است.

۲. دانانترهم / دانانترم.

۳. کذا، فعل لازم ظاهراً به متعدی معنی شده، یا این ساخت فعل، معنی لازم داشته باشد.

أَعْمَالُهُمْ / ۱۹۳

برتر ۵۵، بزرگوار ۵۶، بلندتر ۵۷، بزرگ ۶۲،
افرشته ۶۳، افرشته تر ۸۹، برتری ۹۲، بالاتر ۱۰۰،
بلند و نیکو ۱۱۳

~: قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (۶۸:۲۰)
ورتر ۱، بلندتر ۳، افراشندگان ۴۲، زبردست ۵۸،
بالاتر و افرشته تر ۱۰۰

~: وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۲۷:۳۰)
بزرگتر ۱۴، بزرگ ۴۱، برترین ۵۳، بلند و برتر
۵۸، بزرگتر و پاکتر ۶۴، بهتر ۱۱۳، افرشته تر ۱۱۷

~: لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ (۸:۳۷)
بردورترین ۲۲، زبرین ۳۹

~: مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۶۹:۳۸)
بالا ۲۲، بردور ۵۳، برتران ۷۴، بالاترینان ۷۹،
بالاترینان ۱۱۳

~: ذُرِّيَّتِي وَمَنْ مَعَهَا لَأُقِي الْأَعْلَى (۷:۵۳)
افراشته ۱۰۶

~: فَحَسَرَ فَنَادَى فَقَالَ أَنَارِيكُمْ الْأَعْلَى (۲۴:۷۹)
مهین ۴۸

~: أَعْمَالًا: قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (۱۰۳:۱۸)
کردارها ۵۳، کارهاها ۵۸

~: أَعْمَالُكُمْ: وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ (۱۳۹:۲)
کارها ۳، کردارها ۵۳

~: أَعْمَالُهُمْ: كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ (۱۶۷:۲)
کردارها ۲، کردار ۲۴، کارها ۵۵، کار کردها ۵۷،
کردها ۷۴

~: أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ (۲۲:۳)

~: وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۳۱:۲)

بدانیت ۳

~: وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ (۲۳۵:۲)
سخت نیک بدانید ۱۰

~: وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۳۶:۹)
بدانید و آگاه باشید ۱۰

أَعْلَنْتُ: ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹:۷۱)
اشکارا کردم ۱، بلند بگفتم ۲، آشکارا کردم ۳،
آشکارا بگفتم ۶، آشکارا گفتم ۱۹، روشن گفتم
۲۴، پیدا کردم ۴۱، بلند بخواندم ۴۹، آشکارا کنم
۵۴، آشکارا خواندم ۸۹، آشکارا کردم ۱۱۴

أَعْلَنْتُمْ: وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ (۱:۶۰)
اشکارا کردی ۱، آشکارا کردید ۲، آشکارا
کردیت ۳، آشکارا کنی ۲۹، آشکارا کنید ۳۹،
آشکارا می کنید ۴۹، آشکارا نمودید ۵۰،
آشکارا کردید ۸۹، آشکارا میکنید ۱۲۶

أَلَا عَلَوْنَ: وَأَنْتُمْ أَلَا عَلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹:۳)
ورتران ۱، برتران ۳، بلندترین ۲۹، بلندتر باشید
۳۸، مهتران و بهتران ۴۰، بالاتر ۴۲، برتراید ۸۴،
افرشته ترینان ۸۵، برداشته تر ۹۶، بزرگتران ۱۰۱،
برتر و بلندمرتبه تر ۱۱۶، برتر آیندگان ۱۲۳،
برترینان ۱۲۹

~: وَأَسْرَأُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ (۳۵:۴۷)
برتران ۲، مردان برتر ۳، ورتران ۶، برتر ۲۲،
زبردستان ۳۹، زبردست ۷۸، زبران ۹۰، افرشته تر
۱۰۰، بزرگان ۱۳۹

~: وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى (۶۰:۱۹)

کردها ۲۵، کار و کردار ۴۰ کردارها ۹۰

~: وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَلَهُمْ (۴۸:۸)

کار و بارها ۱۰

~: زَيْنَ لَهُمْ سَوْءُ اَعْمَالِهِمْ (۳۷:۹)

کارها ۵۵

~: مِمَّا عَمِلُوا وَلَوْ هُمْ اَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ (۱۹:۴۶)

مزدها ۱۷

اَعْمَالَكُمْ: اَوْ يَبُورُ اَعْمَالَكُمْ (۶۱:۲۴)

عَمَان ۱، برادران پدر ۳، برادران پدران ۲۴، برادر پدر ۸۸، رودران ۱۱۰

اَعْمَلُ: اَنْتُمْ يَرْفَعُونَ مِمَّا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيءٌ (۴۱:۱۰)

می کنم ۱، می کنم و گویم و خواهم ۱۰، من می کنم ۲۴، می کنم من ۲۷، من می کنم ۲۹، بکنم من ۵۶، می کنم من ۶۱، می کنم ۶۳

~: لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا (۱۰۰:۲۳)

کنم ۱، بکنم ۴۳ من کنم کار ۴۷، من کاری کنم ۵۴، کاری کنم ۶۲، بکنم کار ۹۲

~: وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَذَخِلْنِي (۱۹:۲۷)

کنم ۱، کنم کار ۴۷، کردار کنم ۵۳، کنم کار ۱۱۴

~: وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَصْلِحْ لِي (۱۵:۴۶)

کنم ۱، کار کنم ۲۲، من بکنم ۵۶

اَعْمَلُ: اَنْ اَعْمَلَ سَيِّئًا وَفَدَّرَ فِي السَّرْدِ (۱۱:۳۴)

بکن ۱، همی کن ۲۴، بساز ۷۹

~: فَاَعْمَلْ اِنَّا عَمِلُونَا (۵:۴۱)

کار کن ۱، کار همی کن ۲۴، بکن کار ۵۶، کار بکن ۱۰۰

اَعْمَلُوا: اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَاتٍ كُنْتُمْ اِنِّي عَامِلٌ (۱۳۵:۶)

کار کنید ۱، کار خویش می کنید ۱۰، بکنید ۳۶

کار کنید ۵۵، باشید ۱۲۲

~: وَيَقْوُوا اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَاتٍ كُنْتُمْ (۹۳:۱۱)

کار کنی ۲۴، بر سر کار باشید ۵۵، کار بکنید

۷۶

~: كَلَامٍ اَمِنْ الطَّيِّبَاتِ وَاَعْمَلُوا صَالِحًا (۵۱:۲۳)

بکنید ۱، بکنید ۱۱۳

~: وَاَعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱:۳۴)

بکنید ۲، بکنیت ۴۱، کردار کنید ۸۸، کنید ۱۰۴

اَعْمَى: فَاصْبِرْ وَاَعْمَى ابْصِرْهُمْ (۲۳:۴۷)

کور کرد ۱، نابینا کرد ۳، کور کرده است ۶، کور گردانید ۳۰، کور گرداند ۹۰، کور شد ۹۲، نابینا گردانید ۱۱۴، کور ساخته ۱۱۶

اَعْمَى: قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمَى وَالْبَصِيرُ (۵۰:۶)

کور ۱، نابینایی ۸۸، کور از دیدن ۱۱۱

~: مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمَى وَالْاَصْبَحِ (۲۴:۱۱)

نابینا ۳

~: وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ اَعْمَى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ (۷۲:۱۷)

کورتر ۱، نابینا تر ۴۹، کور دل ۱۰۶

~: وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْمَى (۱۲۴:۲۰)

کور و نابینا ۵۸

~: لَيْسَ عَلَى الْاَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ (۶۱:۲۴)

کوران ۶۲

اَعْنَابُ: لَهُ رَجْنَةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَّاَعْنَابٍ (۲۶۶:۲)

انگور ۱، انگورها ۲، انگورستان ۵۹، رزان ۶۴، انگورستان ها ۱۳۸

~: قَتَوْنَا دَانِيَةَ وَجَنَّتْ مِّنْ اَعْنَابٍ (۹۹:۶)

انگور ۹، انگورستانها ۱۰۰

کند ۷۸، دشواری افکند ۹۱، برنج افکندی ۹۲،
ببزه افکندی ۹۴، نابود کند ۹۶، برنج آوردی
۱۰۱، در بزه و گناه افکند ۱۰۲، در بزه افکند ۱۱۴،
در رنج اندازد ۱۲۲، براند ۱۲۴، در رنج افکندی
۱۳۰، در رنج انداخته بود ۱۳۵، دشواری
افکندی ۱۳۸

أَعْهَدُ: أَلَزَّ أَهْدَ إِلَيْكُمْ يَنْبِيءَ آدَمَ (۶۰:۳۹)
پیمان کردیم ۳۰، پیمان کردم من ۱۲۴

* لَمْ أَهْدُ: أَلَزَّ أَهْدَ إِلَيْكُمْ يَنْبِيءَ آدَمَ (۶۰:۳۹)
نه پیمان کردم ۲، نه فرمودیم ۳، نه فرموده
بودیم ۲۴، نه فرموده بودم ۳۳، پیمان نکردم
۸۶

أَعُوذُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷:۲)
بازداشت خواهم ۲، پناه می گیرم ۳، پناه گیرم ۴،
وازداشت خواهم ۲۴، پناه کنم ۲۹، بازداشت
میخواهم ۳۶، پناه می خواهم ۵۳، خواهم بازداشت
۵۷، بازداشت می خواهم ۶۳، ببندم ۸۳،
بازداشت خواهم ۹۴، بازداشت میخواهم من ۱۲۴

~ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَلَكَ (۴۷:۱۱)
می اندخسم ۳، وازداشت خواهم ۷، واداشت
خواهم ۲۴، بازداشت می خواهم ۳۶، پناه با تو
می دهم ۵۷، می پناهم ۶۱، بازداشت من بتو ۶۵،
پناه دهم پناه گیرم ۷۲، من بازداشت خواهم ۷۵،
پناه میجویم ۹۹، پناه میگیرم ۱۰۴، پناه میبرم ۱۰۶

~ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنَّ كُنْتُ نَقِيًّا (۱۸:۱۹)
می وازداشت خواهم ۱، پناه خواهم ۴۳، پناه
می گیرم و فریاد می خواهم ۴۴، پناه میخواهم ۶۱،
زینهار می خواهم ۶۴، واپایم ۹۶

~ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷:۲۳)

~ قَطَعَ مُتَجَوِّرَاتٍ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ (۴:۱۳)
انگور بسیار ۱۱۱

~ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ (۱۱:۱۶)
رزانگور ۲۴، انگوران ۵۹، درختان تاک ۱۲۲

~ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَبِ لَتُخَذَوْنَ (۶۷:۱۶)
تاکهای انگور ۱۱۱، تاکستان انگور ۱۲۷

~ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ (۳۲:۱۸)
انگورهای ۹۰، انگورینان ۱۰۹

~ فَأَنشَأْنَا لَكُمُوهَا جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَبٍ (۱۹:۲۳)
رزان انگور ۶۴، انگوریان ۹۹

~ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَبٍ (۳۴:۳۶)
انگورینان ۲۲، تاکهای انگور ۳۳، تاکینان ۱۰۳،
درختهای انگور ۱۱۶

أَعْنَابًا: إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا (۳۲:۷۸)
تاکها ۳۶، رزها ۶۱، درختان انگور ۱۰۳، انگورها
۱۰۸

أَلْأَعْنَابِ: فَاصْبِرُوا فَوْقَ الْأَعْنَابِ وَاصْبِرُوا (۱۲:۸)
گردنها ۱، گردنها ۱۰، گردنها ۱۰۸

أَعْنَابُهُمْ: وَأُولَئِكَ الْأَعْلَالُ فِيْ أَعْنَابِهِمْ (۵:۱۳)
گردنها ۳، گردن ۲۴

~ فَظَلَّتْ أَعْنَابُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ (۴:۲۶)
گردن آوران ۴۷

لَاَعْنَتُكُمْ: وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ (۲۲۰:۲)
در رنج او کندی ۱، در دشواری افکند ۳، سخت تر
کردی ۲۷، تنگ بکردی ۲۹، در دشواری افکندی
۳۰، دشوار کند ۳۶، برنج افکند ۴۲، بزمند کردی
۵۷، در رنج آوردی ۶۱، بره مند کردی ۶۷، نفرین

۱. انگوریان: انگورستانها؛ باغهای انگور. این احتمال هم نادر است، که کلمه را محرف «انگورینان» بدانیم.

۲. تاکینان: درختهای انگور.

می‌وازداشت خواهم ۱، پناه می‌جویم ۳، پناه می‌کنم ۳۴، پناه می‌برم ۴۱ و ۷۹، بازداشت همی‌خواهم ۵۳، پناه می‌آرم ۵۴، زینهار بخوادم ۹۲، پناه می‌دهم ۱۰۶، پناه گیرم من ۱۲۴

~: وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۹۸:۲۳)
پناه گرفتم ۵۴، وازداشت می‌خواهم ۱۱۲

~: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱:۱۱۳)
خود را می‌بایم ۹۶، پناه میدهم ۱۰۵، زینهار خواهم ۱۳۹

~: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱:۱۱۴)
خود را بایم ۹۶

أَعِيْبَهَا: فَارَدْتُ أَنْ أَعِيْبَهَا (۷۹:۱۸)
سوراخ کنم ۱، آه‌آمند کنم ۱۰۹

أَعِيدُوا: أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَيْرِ أَعِيدُوا فِيهَا (۲۲:۲۲)
کرده شد ۱، بازگردانندشان ۲، بازگردانید ۱۲، بازآورندشان ۳۲، بازبرند او را ۴۲، بازگردانده شوند ۴۳، دیگر باره کنند ۵۳، بازبرده شوند ۵۸

~: كَلَّمَآرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أَعِيدُوا فِيهَا (۲۰:۳۲)
دیگر باز کرده شدند ۱، دیگر باره بازبرند ایشانرا ۱۴، بازگردانیده شوند ۳۹، بازبرده شوند ۹۲، بازگردانیده شود ۱۱۱، بازآورده شود ۱۱۸

أَعِيدُهَا: وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا (۳۶:۳)
می‌اند‌خسانم ۳، بازداشت خواهم ۱۰، واداشت خواهم ۲۴، نگاه می‌دارم ۲۵، می‌بند‌خسانم ۲۸، پناه آوردم ۲۹، بازداشت می‌خواهم ۳۶، پناه می‌دهم ۳۸، وازداشت خواهم ۴۰، بَیِّنْد‌آخسانم ۵۵، پناه می‌آرم ۵۷، پناه می‌جویم ۶۱، پناه میدهم ۶۳، زینهار می‌خواهم ۶۴، بتو سپردم

۶۷، بازداشت خواهم ۷۸، می‌بند‌خسانم ۸۰، بازداشت و نگاه داشت خواهم ۸۳، زینهار خواهم ۹۰، بَیِّنْد‌خسانم ۹۱، بازداشت خواهم ۹۲، درپناه می‌آورم ۱۰۴، پناه می‌گرم ۱۱۱، درپناه آوردم ۱۱۶، پناه می‌برم ۱۲۰، درپناه تو در می‌آورم ۱۲۲، پناه می‌خواهم ۱۲۴، پناه می‌آورم ۱۳۰

أَعْيَنَ: فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ (۱۱۶:۷)
چشمها ۱، چشم ۲۴

~: وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا (۱۷۹:۷)
چشمها ۵۵

~: قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ (۶۱:۲۱)
چشم و دیدار ۱۲، دیدار ۲۴
~: وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ (۷۱:۴۳)
دیده‌ها ۱۳۰

أَعْيُنَكُمْ: إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا (۴۴:۸)
چشم دیدار ۱۰، چشمها ۵۵، چشمها ۶۶ و ۱۱۴

أَعْيُنًا: وَأَصْنَعَ الْفَلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا (۳۷:۱۱)
نگاه داشت ما ۳، دستوری ۷، نگاه داشتن ۳۰، نگهداشت ۳۶، نگهداشت ما ۹۳، دیدار و نگاه داشت ۹۴، نگه داشت ۱۰۶، باری ۱۱۴

~: أَنْ أَصْنَعَ الْفَلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا (۲۷:۲۳)
نگاهداشت ۸۷، دیدن ۱۱۳، فرمان و نگاه داشت ۱۱۴، چشم دیدار ۱۲۶

~: وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا (۴۸:۵۲)
نگاه داشت ۳، بجشم و دیدار ما ۲۴، دیدارگاه ۸۷، نگاه داشته ۱۱۳

~: نَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (۱۴:۵۴)
فرمان ۱، دیدار ۶۶، نگاه داری ۱۲۴

۱. آه‌آمند، عیب، کاستی.

۲. اند‌خسیدن، اند‌خسیدن، اند‌خسیدن: پناه بردن، زینهار خواستن.

۳. نگاه داری: حمایت (با یای مصدری).

أَعْيُنُهُمْ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ (۵: ۸۳)

چشمها ۵۸، چشمها ۶۳

~ تَوَلَّوْا أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا (۹: ۹۲)

دیدها ۳، چشمها ۱۰۴

~ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي (۱۸: ۱۰۱)

چشمان ۱۱۴

أَعْيُنُهُنَّ: ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ (۳۳: ۵۱)

چشمها ۱۱۴

فَاعْيُونِي: قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعْيُونِي (۱۸: ۹۵)

یاری دهیت ۳، یاری کنی ۲۴، بیاری کنید ۲۹،
یاوری دهید ۴۲، یاری دهید ۵۸، یاری دهی ۶۰،
یاری کند ۶۹، یاری کنید ۱۰۴

أَعْتَرَفَ: إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ (۲: ۲۴۹)

ورداشت ۱، برگرد ۹۴ و ۲، برگرد ۳، وراهنجد
۱۰، برگیرد ۲۴، بردارد ۲۷، بکف بردار ۴۱،
بکف گیرد ۴۲، بردارد آب ۵۶، بدست برگرد ۵۷،
بدست برآخته بود ۶۳، بکف برگیرد ۷۶،
بدست بردارد ۹۲، بکف بردارد ۱۰۰، بمشت
برگیرد ۱۱۴

أَغْدُوا: أَنْ أَغْدُوَ عَلَىٰ حَرْفِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۶۸: ۲۲)

بامداد کنید ۱، پگاه بروید ۲، بامداد پگاه رویت یا
بامداد کنیت ۳، بامداد بیای ۲۹، پگاه برویت
۳۰، بامدادان کنید ۳۹، بیرون روید بامدادان ۵۰،
پگاه تر بروید ۶۷، پگاه رویت ۸۰، پگاه خیزید
۸۷، پگاه روید ۹۴، روی آرید ۱۰۴، بامداد بیرون
آئید ۱۱۱، به گاه روید ۱۱۴، بامداد آبیید ۱۲۰،
بامداد روید ۱۲۱، بروید ۱۳۴

أَعْرَفْنَا: فَأَعْرَفْنَاكُمْ وَأَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ (۲: ۵۰)

اندر آب گشتیم ۱۰، آب فرو بردیم ۵۵، غرقه

کردیم ۸۲ به آب فرو بردیم ۱۱۴

~ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا (۱۰: ۷۳)

بآب فروهشتیم ۹۴، بآب می هشتیم ۱۲۷

~ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرَيْنَ (۲۶: ۶۶)

در آب فرو بردیم ۱۱۴

~ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ (۲۶: ۱۲۰)

باب فرو بردیم ۲۰

~ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرَيْنَ (۳۷: ۸۲)

بآب بکشیم ۳۳

فَأَعْرَفْنَاهُ: فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا (۱۷: ۱۰۳)

فرو بردیم ۳۰، در آب فرو بردیم ۱۱۴

أَعْرَفْنَاهُمْ: فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي آلِهِمْ (۷: ۱۳۶)

فرو بردیم ۳

~ أَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (۴۳: ۵۵)

بآب فرو بردیم ۳۲

أَعْرِفُوا: مِمَّا خَطِبْتَنَّهُمْ أَعْرِفُوا فَأَذَلُّوْنَا نَارًا (۷۱: ۲۵)

غرق کرده شدند ۱، بآب فرو برده شدند ۳، بآب
فرو برد ۶، ناپدید کرده شدند در آب ۸۰

فَأَعْرَفْنَا: فَأَعْرَفْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ (۵: ۱۴)

ورانگیختیم ۱، برآغالیدیم ۲، اندر او کندیم ۱۰،
بیشکیم ۲۴، اندر افکندیم ۲۷، بیاغالیدیم ۲۹، در
افکندیم ۳۴، برانگیختیم ۳۷، درانداختیم ۴۱،
بینگیختیم ۵۳، برانگیزانیدیم ما ۶۱،
آغالانیدیم ۶۳، بیشکندیم ما ۶۴، برانگیزیم ما
۶۹، اندر افکندیم ۷۸، برآغالانیدیم ۹۷، انداختیم
ما ۱۰۰، بیانماریدیم برانگیختیم ۱۲۷، افکندیم ۱۳۶

فَاغْسِلُوا: فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَىٰ (۵: ۶)

بشوید ۱، بشوید ۳، بشوید ۱۰، بشوید ۲۴

بشوئید ۲۹، شورید ۳۸، بشوری ۶۰، بشوید ۶۳

أَغْشَيْتُمْ: کَانَمَا أَغْشَيْتُمْ وَجُوهَهُمْ قِطْعًا (۲۷:۱۰)

ورپوشیده شهد ۱، پوشانیدستی ۲، فروپوشانیده شد ۳، برپوشیده و برکشیده باشند ۱۰، پوشیدستی ۱۳، بپوشیدستندی ۲۴، برپوشیده شد ۲۷، برپوشانیدند ۲۹، برپوشیده اند ۳۴، پوشانیده شدست ۳۶، پوشیده شد ۳۹، فروپوشید ۴۱، واپوشانند ۴۲، برپوشیده ۵۳، درپوشیدند ۵۷، پوشانیده شد ۵۸، پوشیده شده اند ۶۱، بپوشانیده باشند ۶۳، پوشیده شدستی ۶۴، پوشیده آمد ۶۵، پوشانیده اند ۶۷، پوشیده است ۷۵، پوشیده اند ۷۶، پوشیده شدست ۸۸، پوشیده شده ۹۱، پوشانیده ۹۶، پوشیده بود ۱۰۰، فروپوشانیده شود ۱۰۹، پوشیده شده است ۱۱۱، پوشانیده شده ست ۱۱۳، پوشیده کرده شد ۱۱۴، پوشیدند ۱۲۱، بر تو پوشیده آید ۱۲۴، فرو گرفته شده است ۱۲۷

فَاغْشَيْنَاهُمْ: فَاغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ (۹:۳۶)

کور کردیم ۱، بپوشانیدیم ۲، برپوشیدیم ۱۸، بپوشیدیم ۲۴، پوشیده چشم کردیم ۶۴، پوشیده گردانیدیم ۸۶، تاریک گردانیدیم ۱۰۸، پوشانیدیم ۱۱۶، پوشیدیم ۱۳۰، بپوشانیم ۱۳۹

أَغْضَضْ: وَأَغْضَضْ مِنْ صَوْتِكَ (۱۹:۳۱)

فرودار ۱، نرم گردان ۲، برده ۱۴، نرم دار ۲۴، پست دار ۳۶، فروگیر ۴۱، کم کن ۴۳، فرودگیر ۴۶، کم کن و نرم دار ۵۸، فرود آور ۶۲، خوابانیده دار ۶۴، کم گیر و فرو گیر ۷۲، کم و نرم دار ۷۴، فرو خوابان ۷۹، باز کم کن ۸۹، بستن دار خوابانیده ۹۲، فرود آر و کم کن ۱۰۳، فرود آر و پست کن ۱۰۹، فرو آور و کم کن ۱۱۱، برهم نه ۱۱۹، پست کن - آهسته دار ۱۳۶، کم کن و فرو گیر ۱۳۹

أَغْطَشَ: وَأَغْطَشَ لَيْكَهَا وَأَخْرَجَ خُصْلَهَا (۲۹:۷۹)

تاریک کرد ۱، تاریک گردانید ۲، تاریک گردانیدن ۳۴، بپوشد ۳۹، تاریک بکرد ۴۲، پوشش کرد ۱۰۰، تاریک گردانیده ۱۳۰

أَغْفِرَ: رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَآغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا (۱۶:۳)

بیامرز ۱، بپوشان ۶۲

~: أَنْتَ وَلَيْسَا فَآغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا (۱۵۵:۷)

بخشا ۳۹

~: وَأَغْفِرْ لِي فِي إِثْمِي كَانَ مِنَ الصَّالِّينَ (۸۶:۲۹)

به بخش ۱۲۳

أَغْفَلْنَا: وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا (۲۸:۱۸)

بارخوار گندادیم ۱، برخود رها کردیم ۴۴، نادان کردیم ۵۸، نا آگاه کردیم ۱۰۹، بیمار کردیم ۱۳۹

الْأَغْلَالِ: وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ (۱۵۷:۷)

گرانیها ۱، سختیها ۱۰، بندها و سختیها ۲۷، بندها ۴۰، بندها ۶۸، بندها ۹۴، زنجیرها ۹۹

~: وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَغْشَائِهِمْ (۵:۱۳)

بند ۲۴، دوشاخها ۱۱۴

~: إِذَا الْأَغْلَالُ فِي أَغْشَائِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ (۷۱:۴۰)

گردن بندها ۱۰۹

أَغْلَالًا: لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (۴:۷۶)

دست کدها ۶۷، بندها ۱۰۹

لَاغِلِينَ: كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَ أَنَا وَرُسُلِي (۲۱:۵۸)

چیره گردم ۵۲ و ۱۰۵، من بهتر آیم ۱۰۸، چیره شوم ۱۱۴

أَغْلَظَ: جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنْفِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ (۷۳:۹)

زوشی کن ۱، درشت باش ۲، درشتی کن ۱۱

۱. بارخوار گندادیم: غافل کردیم، نادان گردانیدیم.

۲. زوشی: درشتی.

~: مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ (۲۰۷:۲۶)
سود کند ۵۶، سود دارد ۷۶، باز دارد ۹۲

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ (۲۶:۴۶)
سود داشت ۲۲

~: وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ (۴۸:۵۳)
وی نیاز کرد ۱، توانگر کند ۳، توانگر کرده است ۳۴، بی نیاز کرده ۵۰، توانگر گردانیده ۱۱۳، توانگری [دهد] ۱۱۴، بی نیاز کند ۱۳۶

~: مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ (۲۸:۶۹)
سود کرده شود ۱۹، بکار آید ۳۹

~: وَوَجَدَكَ عَالِيًا فَاغْنَىٰ (۸:۹۳)
توانگر کرد ۲۴، توانگر گردانید ۵۳، توانگر کرد و بی نیاز ۵۶، توانگر ساخت ۱۲۰، توانگر ساخت ۱۳۰، بینیار گردانید ۱۳۲

~: مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲:۱۱۱)
ستوده داشت ۱۳۹

* مَا أَغْنَىٰ: قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ (۴۸:۷)
سود نداشت ۲، سود نکند ۵۸، سود نکرد ۷۶، بی نیاز نکرد ۱۰۵، سود ندارد ۱۱۴

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۴:۱۵)
باز نداشت ۲، نداشت سود ۲۴، بنگذرانید ۱۰۶

~: مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ (۲۰۷:۲۶)
نه کرد سود ۲، نه سود داد ۳، ندارد سود ۲۴، بنگزیرانید ۲۹، سود نکردند ۳۰، نبود بی نیاز ۴۲، بنگزیرانیدی ۸۹، نبود بی نیاز ۱۰۵، بنگزیرانید ۱۱۷، فایده ندهد ۱۳۲

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۵۰:۳۹)

درشت شو ۲۹، درشت فراگیر ۴۲، درشت خوی باش ۵۳، درشت باش تو ۶۱، درشت گرد ۶۲، درشت خویی کن ۱۰۴، درشت خوی کن ۱۲۶، درشت و سخت باش ۱۲۹، سخت گیر ۱۳۵

~: جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ (۹:۶۶)
زوشی کن ۱، درشتی و سخت دلی کن ۴۹، درشتی نمای ۸۷، درشتی کن و درشت باش ۹۱، درشتی بکاربر ۱۱۱

أَغْنَاهُمْ: وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ (۷۴:۹)
وی نیاز کرد ۱، توانگر گردانید ۲، توانگر کرد ۳، بی نیاز کرد ۱۱، بی نیاز گرداند ۳۹، توانگر بگرد ۵۳، توانگر کرد ۵۵، توانگر کرده بود ۸۸، توانگر گرداند ۹۳، بی نیاز گردانید ۱۰۴، بینیار گرداند ۱۳۶

أَغْنَتْ: فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلُهَا (۱۰۱:۱۱)
بازداشت و سودداشت ۳، بازداشت ۳۸، سودداشت ۵۵، سود کند ۶۱، بگزیرانیدند ۱۰۰، سود کند ۱۲۴

* مَا أَغْنَتْ: فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلُهَا (۱۰۱:۱۱)
واز نکرد ۱، سود نداشت ۲، نداشت سود ۲۴، بسنده نکرد ۲۹، بی نیاز نکرد ۳۴، هیچ بازداشت ۴۱، سود نکرد ۴۲، بازداشت ۶۷، بی نیاز نکند ۷۶، سود نکرد ۹۶، باز نداشتند ۱۲۰، فریاد نرسد ۱۲۱

أَغْنَىٰ: قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ (۴۸:۷)
سود داشت ۵۵، سود گردانید ۶۱، بگزیرانید ۶۳، سود کرد ۱۰۴، بکار آمد ۱۰۷

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۴:۱۵)
بازداشت ۳، سود کرد ۵۳

۱. زوشی: درشتی، سختی.

۲. به قرینه معنی «آغنی» در جمله، حذف شده است.

۳. توانگر / توانگر.

نه بازداشت ۳، بازنداشتی ۶۴، بازنداشت ۸۱،
بی نیاز نکرد ۹۶، باز بنداشت ۱۱۳

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۲:۴۰)
سود نداشت ۶۴، باز نداشت ۸۱، سود ندارد ۱۳۲

~: فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سِتْمُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ (۲۶:۴۶)
نه سود داشت ۴۷، بی نیاز نکرد ۵۳

أَغْنَىٰ: وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (۶۷:۱۲)
باز توانیم داشت ۵۳، سود کنم ۶۱، بی نیاز کنم
۹۰، کنم بی نیاز ۹۲، باز دارم ۱۱۴

* مَا أَغْنَىٰ: وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (۶۷:۱۲)
واز نکنم ۸۱، نه دور می کنم ۳، من واندارم ۲۹، من
باز ندارم من ۴۱، سود نکنم و نگزیرانم ۴۲، سود
نکردم ۴۳، دُور نمی کنم ۵۵، نکنم سود ۵۸،
بنگزیرانم ۶۴، سود نکند ۷۴، ما نتوانیم بازداشتن
۷۶، باز نتوانم داشتن ۸۳، باز نتوانم داشتن
۹۴، نتوانم بازداشت ۹۶، بی نیاز نکنم ۹۹،
بازندارم ۱۰۰، سود نکنم ۱۰۳، بازنتوانم داشتن
۱۰۵، نگزیراند^۱ ۱۰۶، بی نیاز نکنم بازندارم ۱۰۹،
نکند سود ۱۴۰

أَغْنِيَاءُ: يَخْسِبُهُمُ الْبُكَاهُ أَلْأَغْنِيَاءُ (۲۷۳:۲)
وی نیازان ۱، توانگران ۲، بی نیازان او^۲ توانگران
۱۰، بی نیاز ۲۴، توانگران ۶۲

~: قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ (۱۸۱:۳)
وی نیازان ۱، بی نیاز ۱۰

~: وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ (۹۳:۹)
توانگر ۲۹، تونگران ۹۹، توان گران ۱۱۷

أَغْوَيْتَنِي: قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ (۱۶:۷)

وی ره^۳ کردی ۱، بی راه گردانیدی ۲، بی راه
کردی ۳، بی راه بیکردی ۱۰، نادان کردی ۲۹،
بی ره کردی ۴۳، بیراه کردی ۵۶، نومید کردی
۵۷، بیراه کردی تو ۶۳، از راه بیفکندی ۱۰۲،
گمراه گردانیدی تو ۱۱۳، بدراه گردانیدی ۱۲۷،
بی راه کردی تو ۱۳۴

~: قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ (۳۹:۱۵)
وی ره^۳ کردی ۱، بی راه گردانیدی ۲، گمراه
کردی ۳، بیراه گردی ۵۵، نومید گردی
۵۷، گم راه کردی ۵۹، بی بهره کردی
۶۰، بی راه گردی ۶۲، گمراه گردانیدی
۱۰۰، تو گمراه کردی ۱۰۲، راه گردانیدی ۱۰۵،
بیراه گردانیدی ۱۲۶، گردانیدی ۱۲۸

أَغْوَيْنَا: رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ (۶۳:۲۸)
وی ره کردیم ۱، گم گردانیدیم ۲، بی راه کردیم
۳، گم راه کردیم ۲۹، بیراه بکردیم ۳۴، بیراه
گشته ایم ۳۴، گمراه کردیم ۳۶، گم بوده کردیم
۳۹، بی راه کردیم ما ۴۳، گم راه کردیم ما ۵۸، ما
بی راه کردیم ۷۶، گمراه ساختیم ۱۱۶، بی راه
کردند^۴ ۱۱۹، گم کردیم ۱۲۹، گمراه کردند ما را^۴
۱۳۰، گمراه کردیم ما ۱۳۴

أَغْوَيْنَاكُمْ: فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ (۳۲:۳۷)
وی ره کردیم ۱، بیراه کردیم ۶، گم کردیم ۲۲،
بی راه گردانیم ۳۰، ما بی راه کردیم ۳۹،
می کردیم بی راه ۵۳، ما گمراه کردیم ۶۴،
گمراه گردانیدیم ۸۶، بیراه گردانیم ۱۰۸، بی راه
گردانیدیم ما ۱۲۴، بیراه گردانیدیم ۱۲۹
گمراه گردانیم ۱۳۰

أَغْوَيْنَاهُمْ: رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ (۶۳:۲۸)

۱. نگزیراند / نگزیراند.

۲. او / و (حرف ربط).

۳. وی ره / بیراه.

۴. معنی با صیغه و ساخت جمله منطبق نیست.

دلنگی باه ۱۱۶، دلنگ شدیم ۱۲۲

أَفَاءَ: وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ (۵۰:۳۳)

واز آورد ۱، بداد ۲، بگشاد ۲۴، برسانید ۴۱، باز گرداند ۵۶، بداده است ۶۴، باز گردانید ۷۹، رو آورد ۹۰، بداد ترا از خواسته ۱۰۸، باز گردانیده است ۱۱۱، باز آورد ۱۱۹، داد ۱۲۵، باز گردانیده ۱۳۲

~ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ (۶:۵۹)
واز آورد ۱، باز آورده است ۳۴، بر بداد ۹۲، باز میگرداند ۱۰۳

أَفَاقٌ: ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاقَ (۱۹۹:۲)
باز گشتند ۳، واگردند ۱۰، بازداشتست ۳۰، باز گردند ۴۲، برفتند ۴۳، باز گردیدند ۵۷، بریزانیدند ۶۱، باز گشتی ۶۴، بیرون آیند ۷۴، بانبوهی باز گشتند ۸۵، باز گشت ۹۸، باز میگردند ۱۱۱، کوچ میکنند ۱۲۲، کوچ کنند ۱۳۶

أَفَاكٌ: فَلَمَّا أَفَاكَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُنْتِ الْإِلَهِ (۱۴۳:۷)
بوش آمد ۱، بهش آمد ۲، واهش آمد ۱۰، هشیار شد ۲۹، هشیار گشت ۳۵، بهوش باز آمد ۳۶، بهش باز آمد ۳۸، بخود آمد ۴۱، باهوش آمد ۴۲، از هوش باز آمد ۵۳، بهوش آمد ۵۵، هوشیار شد ۶۱، زنده شد ۶۳، بهش آمد ۶۸، باهش آمد ۸۸، زنده گردانید ۱۰۶

أَفَاكٌ: نَزَلَ عَلَى كُلِّ أَفَاكٍ أَنِيرٌ (۲۲۲:۲۶)
دروغن ۱، دروغ زن ۲، نسیک دروغ گوی ۳، بسیار دروغ ۲۰، دروغ گو ۴۱، دروغ و دروغ گویی ۶۴، دروغ سازنده ۶۵، دروغ دارنده ۱۰۰، برافنده ۱۰۶، بافنده دروغ ۱۲۲، دروغ گویان ۱۲۹

~ وَنَزَلَ عَلَى كُلِّ أَفَاكٍ أَنِيرٌ (۷:۴۵)
دروغ گوی ۳، دروغ بریاف ۴۱^۲، دروغ گوینده

گم گرد آید یمشان ۹۴، گمراه کردیم ایشانرا ۱۰۳

لَا تُغْوِيَنَّهُمْ: وَلَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹:۱۵)
وی ره کنم ۱، بی راه گردانم ۲، بی راه کنمشان هر آینه هر آینه ۳، بیرم شان از راه ۲۴، من بی راه کنم ۲۹، گمراه کنم ۳۶، بی ره کنم ۴۳، بی راه کنم ۵۴، گم راه کنم ۵۸، گم کنم ۵۹، بیراه گردانم ۶۱، بیراه کنم ۶۲، از راه بیرم ۷۲، گمراه کنیم ۹۲، بیراه گردانم ۹۴، از راه بیرم ۱۱۱، بیراه کنم ۱۱۴، بیراه کنم من ۱۲۴

~ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲:۳۸)
بی راه کنم هر آینه هر آینه ۳، بیراه کنم ۲۲، بی راه کنم ۲۴ و ۳۳، از ره بیرم ۴۸، در گمراهی افکنم ۶۴، بی راه گردانم ۸۱، گمراه کنم ۱۰۰، گمراه گردانم ۱۰۳

أَفِي: فَلَا تَقُلْ لَّهُمَا أَفِي وَلَا نَنْهَرُهُمَا (۲۳:۱۷)
درشت ۲۴، سخن درشت و سرد ۴۹، سخن بد ۵۶، اه ۵۹، سخن زشت ۶۳، بدی ۶۹، سخت ۹۶، سخن تلخ ۱۰۲، سخن سرد ۱۰۵، تف ۱۰۹، سخن اندک ۱۲۱

~ أَفِي لَكُمُ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (۶۷:۲۱)
بدی باد ۲۴، شه ۴۸، پلیدیست ۵۶، ننگ ۶۱، ننگ باد ۶۴، فرخجی باد ۸۰، زشت باد ۸۹، تف و ننگ ۹۸، زشتی و ناخوشی ۱۱۱، سرزنش ۱۲۱، تباه باد ۱۲۲، زشتی باد ۱۲۳، دوری و ننگ باد ۱۲۸، فوجی باد ۱۲۹، تباه ۱۳۲، پلیدی باد ۱۳۹

~ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أَفِي لَكُمْ (۱۷:۴۶)
دوری باد ۲، ستوه و فرخج ۳، بد جست باد ۲۴، اه باد ۶۱، ستوه ۸۰، سخن تلخ باد ۱۰۲، زشت ۱۱۴

۱. بوش / بهوش.

۲. دروغ زن / دروغزن.

۳. دروغ بریاف / دروغ بریافنده.

۹۶، خود را بازخریدی ۱۱۴، بازخریدی ۱۲۶،
خویشتن بازخرد ۱۲۷

لَا تَقْنَدُوا: جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ، لَا تَقْنَدُوا بِهِ (۱۸:۱۳)
وازخرید ۱، خویشتن بازخریدند ۳، خویشتن
بازخریدندی ۵، بازخرند ۳۶، خویشتن بازخرند
۴۲، بخریدندی ۶۱، خود را بازخرند ۶۳، بخرنند
خویشتن را ۷۶، تن خود را بازخریدندی ۹۳،
نتوانند بازخریدن ۱۰۰، بنده دهند ۱۱۳، خویش
بازخرند ۱۲۱

~ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ، لَا تَقْنَدُوا بِهِ (۴۷:۳۹)
بازخریدی ۲۴، خود را بازخریدن ۱۰۰، خویشتن
بازخرندی ۱۰۸، بازخرند خود را ۱۳۲، بازخریدند

۱۳۸

أَقْنَدِي: مِلُّهُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَقْنَدْتَنِي بِهِ (۹۱:۳)
خود را وازخرد ۱، بازخرد خویشتن ۲، خویشتن
بخرد ۳، خویشتن را وازخرد ۱۰، بازخرد خویشتن
را ۲۴، خویشتن وازخرند ۴۰، بازخرد ۴۲، بازخریدی
۴۳، بازخرند ۸۲، خود را بازخرند ۱۰۰، بازخرد
خود را ۱۰۵، بازخرد خویشتن ۱۲۰، بازخرید ۱۲۶،
بازخورند خویشتن ۱۲۷

أَقْرَأَ: لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَقْرَأَ عَلَيْهِ (۱۳۸:۶)
دروغ درحیندن^۱ ۱، دروغ گفتن ۲، برباختن ۳،
بدروغ گفتن ۱۰، دروغ ساختن ۲۹، دروغی
ساخته ۴۳، دروغ نهادن ۴۴، برباختن ۵۵، دروغ
میگویند ۵۸، دروغ ۷۲، از خویشتن بر ساختن ۷۹،
باختن ۹۰، فرباختن ۱۰۲، دروغ پدید کردن ۱۰۴

~ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَقْرَأَ عَلَى اللَّهِ (۱۴۰:۶)
دروغ درحیندن^۲ ۱، بدروغ ساختن ۱۰، دروغ
گفتن ۲۹، ساخته دروغ ۵۶، دروغ گفتند ۵۸،
دروغ باختن ۶۱، دروغ برباختن ۱۰۰، دروغ بستن
۱۲۷

۸۷، سخت دروغ گوی ۹۲، دروغ برافنده ۱۰۰،
دروغگو ۱۱۵، دروغگوی ۱۲۰

أَقْنَدَ: فَأَجْعَلَ أَقْنَدَ مِنَ النَّاسِ تَهْوَى (۳۷:۱۴)
دل ۲۴، دلها ۵۳

~ وَالْأَقْنَدُ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۷۸:۱۶)
دل و جگر ۱۳۶

~ وَالْأَقْنَدُ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ (۹:۳۲)
دلهای خردمند ۴۷

أَقْنَدَ نَهْمٌ: وَتَقْلِبُ أَقْنَدَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا (۱۱۰:۶)
دلها ۱

أَفْتَحَ: رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ (۸۹:۷)
داوری بکن، بگشای ۴۹، بگشاذ^۱ ۵۷، د آور باش
۹۴، بگشای - داوری بکن ۱۰۹، گشایش ده ۱۳۶

~ فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَبِحَقِّي وَمِنْ مَعِيَ (۱۱۸:۲۹)
داوری کن ۲۴، بگشا ۳۴، برگشای ۴۷، برگشا ۱۰۰

أَقْنَدَتْ: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا أَقْنَدَتْ بِهِ (۲۲۹:۲)
خود را وازخرد ۱، بازخرد خویشتن را ۲، خویشتن
خرید ۳، خویشتن را وازخرد ۱۰، زن خویشتن را
واخرد ۲۴، بازخرد بخوش منشی ۲۷، بازخرد خود
را ۴۲، بازخرد ۵۲، خویشتن بخرد زن ۵۵، زن خرد
خویش را ۶۷، زن خود را بازخرد ۷۵، بازگیرد
۹۰، خویشتن بخرد ۹۱، خود را بازخرند ۱۰۶، داده
زن ۱۲۲، جدا کند ۱۲۴

~ ظَلَمْتُ مَا فِي الْأَرْضِ لَا تَقْنَدْتُ بِهِ (۵۴:۱۰)
خود را وازخرید ۱، خود را بازخرد، خویشتن
بازخرید ۳، خویشتن بخریدی ۱۳، خویشتن
واخریدی ۲۹، خویشتن را بازخرد ۴۲، خویشتن
بازخرد ۵۳، خویشتن بازخریدی ۵۵، خود بخردی

۱. بگشاذ / بگشای.

۲. درحیندن: فرباختن.

~: اَمْرِيَقُولُونَ اَفْتَرَيْنَهُ قُلْ اِنْ اَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ (۸:۴۶)
از خویشتن گفت ۱۷، بیافته است ۵۶، دروغ
ساخته است ۶۱، از خویشتن بر ساخته است ۷۹،
دروغ فرابافت ۱۰۴، از خویشتن بساخت ۱۱۳

اَفْتَرَى: اَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اَمْ بِهِ حَقَّةٌ (۸:۳۴)
بساخت ۷، همی گوید ۲۴، همی بافت ۳۸،
فرابافتست ۴۷، بریافت ۵۶، بساختید ۶۱، برمی بافت
۶۷، بریافته است ۱۰۶، بریافتند ۱۲۴

اَفْتَرَى: فَصْنِ اَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ اَلْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ (۹۴:۳)
بریافت ۳، فراسازد ۱۰، بریافتد دروغ ۴۱، سازد از
خویشتن ۴۲، سازد ۵۷، فرابافت ۵۹، از خویشتن
سازد ۸۴، بریافتد از خویش ۱۲۴، فرابافتد ۱۲۸

~: وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ اَفْتَرَى اِثْمًا عَظِيمًا (۴۸:۴)
ساخته باشد ۲، ساخته بود ۱۰، دروغ گفته بود ۲۴،
دروغ ساخت ۲۷، فراساخته باشد ۳۴، فرویافته
باشد ۳۸، از خود ساخته باشد ۴۲، بافته باشند ۵۳،
بریافت ۶۱، بریافته باشد ۶۳، بزند ۹۲،
بریافته بود ۱۰۰، فرابافت دروغ ۱۱۲، فرابافته
باشد ۱۲۱، بافته باشد ۱۲۴، از خویشتن ساخته
باشد ۱۲۷

~: وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۲۱:۶)
بیافت ۲، دروغ گوید ۹، گفت و گوید ۱۰، گوید
دروغی ۲۴، بساخت ۲۶، بسازد ۲۷، فرویافتد ۳۸،
برمی بافتد ۴۱، بسازد از خود ۴۲، فرانهد ۶۲، خود
پدید کند ۱۰۴، بافتد ۱۲۱

~: وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۹۳:۶)
بیافتد ۲، فابافتد و فاسازد ۱۰، دروغ گوید ۲۴،
بیافت ۲۷، بنهاد ۲۹، بدروغ ها ساخت ۵۷،
فرابافتند ۷۶، بسازد و بیافتد ۸۳، بست ۹۶، از خود
پدید کرد ۱۰۴

~: فَصْنِ اَظْلَمُ مِمَّنْ اَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۴۴:۶)
در حیند^۱ ۱، بدروغ ها ساخت ۵۷، دروغ بافتد ۵۸،

اَفْتَرَاهُ: اَمْرِيَقُولُونَ اَفْتَرَيْنَهُ قُلْ فَاتُوا بِنُورٍ (۳۸:۱۰)
در حیند ۱، فاساختست ۱۰، بافتست ۱۳، بافته ست
۲۴، از خویشتن تراشیده است ۴۰، از خویشتن
بافت ۴۹، فرا گوید ۵۳، وی از خویشتن همی
فراسازد ۶۲، از خود پدید آورد ۱۰۴، بافت ۱۰۵، از
خود فراساخت ۱۰۹، بریافتن ۱۱۳، بریافته ۱۲۳،
پدید آورده ۱۲۶

~: اَمْرِيَقُولُونَ اَفْتَرَيْنَهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُورٍ (۱۳:۱۱)
در حیند ۱، بریافت ۳، بیافت بدروغ ۲۷، از خویش
ساخته است ۴۲، بدروغ فرابافت ۵۱، از خویشتن
ساخته است ۵۲، دروغ میگوید ۵۸، از خود
فراسازد ۸۸، خود ساخت ۹۰، از خود بافته است
۹۶، از خود پدید آورد ۱۰۴، فرابافت ساخت
از خود ۱۰۹، از خود ساخته است ۱۲۵، بافته است
بدروغ ۱۲۷

~: اَمْرِيَقُولُونَ اَفْتَرَيْنَهُ قُلْ اِنْ اَفْتَرَيْتُهُ (۳۵:۱۱)
بدروغ ساخت ۲۷، از خویشتن بیافت ۴۹

~: بَلْ اَفْتَرَيْنَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ (۵:۲۱)

بدروغ گفت ۱۲، بساختست ۴۳، فرابافته است
۵۳، دروغ می بافتد ۵۸، او بافته است ۷۶، ساخت
از خود ۸۶، بر ساخته ست ۱۱۳، خود ساخته ۱۲۶، از
خویشتن بافته است ۱۲۸

~: وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هَذَا اِلَّا اِنْفِكْ اَفْتَرَيْنَهُ (۴:۲۵)
همی گوید ۵۳، فراساخته است ۵۴، ساخته است
۶۱، از خویشتن بر ساخته است ۷۹، از خویشتن
ساختست ۱۰۸

~: اَمْرِيَقُولُونَ اَفْتَرَيْنَهُ بَلْ هُوَ الْعَقْبُ مِنْ رَبِّكَ (۳:۳۲)
از خویشتن ساخت ۲، دروغ گفت ۱۴، بریافته
است ۴۱، از خود ساخت ۴۶، فرابافته دروغ ۵۲،
فرابافت بدروغ ۵۶، بدروغ بریافت ۵۸، ساخت
۶۱، از خود ساخته ۷۶

از خویشتن بر سازد، بر بست ۱۱۲، بر بسته است ۱۳۰

~: فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
فاسازد او! فابافد ۱۰، فرابافت ۲۹، بندد و بافد ۵۸، فراساخت ۶۸، بر سازد ۸۸، به بندد ۱۲۳

~: فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۷:۱۰)
ببافد ۱۳، دروغ سازد ۳۹، تَبْرَافَت ۵۵، بگفت ۵۸، دروغ ۵۸، از خویشتن بر سازد ۷۹، کرد از خود پدید ۱۰۴، فرابافت فراساخت ۱۰۹، برساند ۱۱۳، دروغ بندد ۱۳۶

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۸:۱۱)
دروغ گویند ۷، بسازد دروغ ۵۸

~: فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۵:۱۸)
گوید دروغ ۲۴، دروغ بر بافد ۴۱، دروغ بنهاد و بسکالید ۴۴، فِرَاگوید ۵۳، بر بافد و گوید ۵۸، از خویشتن بر سازد ۷۹، پدید کرد ۱۰۴، برخویشتن بر سازد ۱۱۳

~: وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى (۶۱:۲۰)
دروغ در حیند ۱، دروغ بافت ۲، دروغ گفت ۴۲، دروغ ببافد ۹۶، بر بافت بود ۱۰۰

~: إِنَّ هُوَ لَإَرْجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۳۸:۲۳)
ور حیند ۱، ببافست ۵۶، می برد و می بافد ۵۸، ببرید ۷۷، از خویشتن بر ساخته است ۱۱۳

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۶۸:۲۹)
گوید ۱۴، فرانهاد ۳۸، ببافد و بگوید ۵۸، فراسازد - فرابافد ۱۰۹

~: أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۲۴:۴۲)
فراساخت ۳۸، همی ببافد ۵۶، بر بافت دروغ ۶۱، بر ساخته از خویش ۸۸، فرا بست ۱۲۶

~: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ (۷:۶۱)
در بندد ۹۶

أَفْتَرَيْتُهُ: قُلْ إِنَّ أَفْتَرَيْتُهُ، فَعَلَى إِجْرَائِي (۳۵:۱۱)
در حیندم ۱، بر بافته باشم ۳، می بسازم من ۲۷، من فرابافته باشم ۴۲، از خویشتن ساخته باشم ۵۲، بَرَفَاتِم^۲ ۵۵، فرابافته ام ۵۶، بدروغ ساخته ام ۵۷، دروغ گفتم ۵۸، فرابافتم ۵۹، بر بافته ام ۶۳، از خود ساخته ام ۹۶، از خود ساختم ۹۹، فرابافته باشم ۱۰۲، از خود پدید آوردم ۱۰۴، بافته ام ۱۳۶

~: قُلْ إِنَّ أَفْتَرَيْتُهُ، فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا (۸:۴۶)
در حیندم ۱، بر بافم ۳، از خویشتن گفتم ۱۷، از خویشتن گفتم ۲۲، از خویشتن ساخته ام ۲۴، فراساخته ام ۳۴، ساختم ۳۹، بر بافتم ۴۱، ببافتم ۵۶، دروغ ساخته ام ۶۱، از خویشتن بر سازم ۷۹، بدروغ ساختم ۱۰۲، بافتم از خویشتن ۱۰۸، من بر بافته ام ۱۳۱، بدروغ بافته باشم ۱۳۶

أَفْتَرَيْنَا: قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عُدْنَا (۸۹:۷)
در حینیم ۱، بافته باشیم ۲، بر بافته باشیم ۳، بافته و ساخته و گفته باشیم ۱۰، دروغ گفته باشیم ۲۴، فرابافتم ۲۹، بدروغ ها ساختم ۳۵، همی بر بافتم ۴۱، ساخته و بافته باشیم ۴۲، ساخته باشیم ۵۲، بساختم ۵۶، دروغ گفتم ما ۵۷، بر ساخته باشیم ۷۹، بر بافتم ما ۹۰، فرابافته باشیم ۱۰۳، بر بسته باشیم ۱۲۰، بر بافته خواهیم بود ۱۲۲، از خویشتن ساخته باشیم ما ۱۲۴

أَفْتِنَا: يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَاسُخِ ده ۲، بگزار ۳۸، جواب ده ۷۲

أَفْتُونِي: يَكَايُهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ (۴۳:۱۲)
جواب کنی ۱، خواب بگزارید ۷، بگزاری ۲۴، پاسخ کنیت ۸۳، دانا گردانید ۱۲۱

۱. او / و (حرف ربط).

۲. بَرَفَاتِم / بر بافتم.

کنند- بیران^۴ کنند ۴۷، ویران کنند ۵۸، تباه
بکنند ۷۶، بیران^۴ کنند ۸۸، تباه سازند ۱۰۳، تباه
نمایند ۱۳۲

أَفْصَحُ: هَكَرُوتٌ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا (۳۴:۲۸)
گشاده تر ۲، گشاده تر بزبان ۴۱، تیزتر ۴۶،
تیز زبان تر ۶۱، هویدا کننده تر سخن را ۸۶، تیز
زبان ۸۷، هویدا کننده تر ۱۰۴، گویا تر ۱۰۹،
گویان تر ۱۱۰

أَفْضَنُ: فَإِذَا أَفْضَنُ ثُمَّ مِنْ عَرَفَتِ (۱۹۸:۲)
باز آیی^۵ ۱۰، واگردی ۲۴، باز گردید ۳۶،
باز گردیت ۴۱، باز آئید شما ۵۷، بریزید ۶۱، ریخته
شدی ۹۵، بانبوهی باز گردید شما ۱۰۶، باز گشتید
۱۱۲، کوچ کردید ۱۲۲، کوچ کنید ۱۲۷، بانبوهی
یاد کردید ۱۳۴، برگشتید ۱۳۵

~: لَمَسْكُرْنِي مَا أَفْضَلُ فِيهِ عِلَابٌ عَظِيمٌ (۱۴:۲۴)
در رفتید ۱، در شدید ۳ و ۱۳۹، شما اندر شدید
۲۴، در شدید ۲۹، اندیشیدید ۴۲، گفت و گوی
کردید ۴۷، در شده اید ۵۳، گفتگوی کردید ۱۰۲،
اندر شدید ۱۰۸، در آمدید ۱۰۹، فرو رفته اید شما
۱۳۲، در استادی شما ۱۴۰

أَفْضَى: وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ (۲۱:۴)
رسید ۱، برهنه فراز رفته باشید ۲، رسیده باشید
۲۳، رفته بود ۲۴، برسید ۲۷، فرار سیده ۴۰،
رسیدیت ۴۱، فراز رفته باشید ۴۲، برسیده باشید
۵۶، در رفت ۵۷، فراز آمد ۶۷، رسیده ۷۴،
گزارده آمد ۸۸، رسانید ۹۰، برهنه فرا رفته باشند
۹۴، برهنه فراز رفته باشد، فراز رفته باشد ۹۸،
فراز رفته باشند ۱۰۵، فرو رفته ۱۲۱، رسانیدند ۱۳۸

~: قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْرِغِي فِي أَمْرِي (۳۲:۲۷)
باسخ کنید مرا ۴۶، بنمایید ۶۲

أَفْرِغْ: قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا (۲۵۰:۲)
فرورد ریز ۱، فرووریز ۲، بریز ۳، بریز ۱۰، فرو
فرست ۳۴، می ریز ۴۱، افرووریز^۱ ۶۱، بده ۷۲،
فروباران ۷۸، فرود آر ۸۸، ریزان گردان ۱۰۴،
ریزان ۱۰۷، فروآید ۱۲۷، بفرست ۱۲۹، بریز ۱۳۸

~: رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ (۱۲۶:۷)
فرووریز ۱، فروبار ۴۱، بپراکن ۵۸، فرووریز ۶۱،
بازور ۶۹، بریزان ۸۸، فرووریزان ۱۳۴

أَفْرِغْ: قَالَ تَوَلَّيْ أَفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا (۹۶:۱۸)
فرورد ریزم ۱، فرووریزم ۲، تابریزم ۳، وریزم^۲ ۲۴،
بریزیم ۳۶، بریزم ۳۹، بر ریزم ۴۲، ریزم ۶۹،
فروبرم ۱۳۹

فَأَفْرِقْ: فَأَفْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (۲۵:۵)
جدا کن ۱، جدایی افکن ۲۹، جدائی افکن ۳۶،
جدایی ده ۱۱۴

أَفْسَحُوا: فَتَسَحُّوا فِي الْمَجَالِسِ فَانْسَحُوا (۱۱:۵۸)
فراخ نشینید ۱، جای فراخ گردانیت ۳، فراخ
کنید ۲۴، فراخ فرو نشینید ۳۴، فراخ بنشینید ۳۸،
جاء فراخ گذارید ۳۹، فراخ گردانید ۴۲، گشاده
نشینید ۵۰، جای فراخ کنید ۶۷، فراخ جای کنید
۶۹، گشاده نشینید ۷۹، فراخ کنید جای ۸۷،
فراخی کنید ۹۰، جای فراخ گردانید ۹۴، گشاده
کنید ۱۰۳، جای فراخ کند ۱۰۸

أَفْسَدُوهَا: الْمُلُوكُ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا (۳۴:۲۷)
توه^۳ کنند ۱، تباه کنند ۳، تباهی کنند ۴۶، تباه

۱. افرووریز / فرووریز.

۲. وریزم / در ریزم، بر ریزم، بریزم.

۳. توه / تباه.

۴. بیران / ویران.

۵. باز آیی / بازآید.

أَفْعَلْ: قَالَ يَتَابَتِ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي

بکن ۱

أَفْعَلُوا: فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

بکنید ۲، بکنیت ۳، بکنید ۱۰، کنید ۶۲

الْأَفْقِي: وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَى

کرانه ۱، جایگاه آفتاب بر آمدن ۲۴، کناره آسمان ۲۹، جایگاه ۴۲، گوشه ۴۳، گرد بر گرد جهان ۸۱، جا ۹۰، کنار آسمان ۱۰۰، کناری از آسمان ۱۲۲

~ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ

نزدیک جا ۱۴، کنارها ۳۴، کناره ۳۸، نزدیک جا ۹۹، کناره های آسمان ۱۰۰

أَفْكَ: يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفَكَ

گردانسته شهد^۱ ۱، گردانیده شد ۳، بگردانیده اند ۶، بگردانیدند ۲۹، باز گردانیدند ۳۰، بگردانند ۵۱، بگردانیدش ۶۱، برگردانیده شده است ۶۶، گردانیده می شد ۸۰، دروغ گوید ۸۱، دروغ گفت ۹۲، باز گردانید ۱۰۵، برگردانیده شود ۱۱۳، روگردانیده شده ۱۲۲، روگردانیده شد ۱۳۲

إِفْكًَا: أَيْفَكَاهُ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ يُرِيدُونَ

بدروغ ۱، همی بدروغ ۲۲، فرابافتن ۱۰۲

إِفْكَ: إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ

دروغ ۱، دروغ گفتن ۳۰، دروغ ۵۱، سخن دروغ ۵۸

~ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكَ

دروغ ۷۶، از خویشتن ساخته ۹۵

إِفْكِهِمْ: أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ يَقُولُونَ

دروغ گویی ۳۹، دروغ زنی ۵۸، دروغ گویی

۶۱، دروغ بافی ۱۲۲

~ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ

دروغ بافتن ۴۱، برافتنه ۹۸، دروغگویی ۹۹، دروغ برافتن ۱۰۲

أَقْلَ: فَلَمَّا أَقْلَ قَالَ لَا أَحِبُّ إِلَّا فَلَيْتَ

فرود شد ۱، فرورفت ۲، فروشد ۹، دور شد ۶۱، بگشت ۶۳، فروشد بنشست ۶۴، ناپدید گشت ۸۲، ناپدید شد ۹۴

أَقْلَتْ: فَلَمَّا أَقْلَتْ قَالَ يَنْقُورُ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

فرود شد ۱، فرورفت ۳، فروشد ۹، فروشد ۱۰، دور شد ۶۱، ناپدید شد ۱۲۴

أَقْلَحَ: وَقَدْ أَقْلَحَ الْيَوْمَ مَنَاسِكَ

نیک بخت شد ۱، رست ۳، رستگار شد ۲۹، رستگاری یافت ۸۶، کام یافت ۱۰۹، فیروزست ۱۲۲، فیروز است ۱۳۲، کامیاب شد ۱۳۵

~ وَقَدْ أَقْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

نیک بخت شدند ۱ و ۷۷، رستگار شدند ۲۹، رستند و جستند ۳۰، برستند ۴۱، پایدار گشتند ۴۳، رستگاری یافتند ۶۲، رستند ۱۱۸

~ وَقَدْ أَقْلَحَ مَنَازِكِي

برست ۲۴، نیک بخت گشت ۳۴، جست ۸۰، نیکبخت گشت ۸۸، فیروزی یافت ۱۰۲، برفت ۱۰۵، نیکبخت گشته ۱۰۸، رستگاری یافته است ۱۲۰، رستگار است ۱۳۶

~ وَقَدْ أَقْلَحَ مَنَازِكُنَا

رست و بنسکویی پیوست ۸۰، رسته شد ۱۲۴، رستگاری یافت ۱۲۸

أَقْطَانِ: ذَوَاتَا أَفْئَانٍ

شاخها ۱، شاخ ۳۷، شاخهای درختان ۷۹، میوها

نُسْهَا وَزَوَانِهَا ۱۰، زَفَانِهَا ۳۴
 ~: فَرَدُّوْا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ (۹:۱۴)
 دَهَانِهَا ۳۰، دَهَانِهَايِ خُود ۵۵
 ~: كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ (۵:۱۸)
 زَفَانِهَا ۶۲، دَهْنِهَا ۶۴
 ~: نَخَّضْتُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتَكَلَّمْنَا أَيْدِيَهُمْ (۶۵:۳۹)
 دَلِهَا ۳۸
 أَفْوَزٌ: كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفْوَزَ فَوْزًا عَظِيمًا (۷۳:۴)
 دست بردی ۱، نیک بخت گشتمی ۲، پیروز
 شدمی ۳، بیاوردمی ۲۷، یافتمی ۲۹، من بهره
 گرفتمی ۳۰، برستمی ۳۱، نیکبخت شدمی ۳۶،
 دست یافتمی ۵۳، رستگار شوم ۶۱، بیافتمی ۶۲،
 نیک بخت شدمی ۶۴، بیافتمی - نیک بخت
 شدمی ۶۷، برستم ۶۹، رستمی ۹۰، پیروز شد ۹۷،
 رستگاری یافتمی ۱۰۰، فیروزی یافتمی ۱۰۳،
 نیکبخت گشتمی ۱۰۵، میرسیدم بفیروزی ۱۱۱،
 بهره گرفتم ۱۱۸، فروز شدمی ۱۱۹، فیروزی
 می یافتم ۱۳۵
 أَفْوِضُ: وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ (۴۴:۴۰)
 می سپارم ۱، بگذارم ۲، می سپارم ۳، بازهلم ۲۲،
 واگذارم ۲۹، گذارم ۳۴، همی سپارم ۳۹،
 می گذارم ۴۱، گزارم ۴۲، سپارم ۴۳، واگذارم
 ۴۸، می بسپارم ۴۹، باز گذارم ۵۶، بسپارم ۵۸،
 سپردم ۶۱، سپارس کنم ۶۵، میسپارم ۶۷،
 باز گذارم ۸۹، باز گردم ۹۰، باز میگذارم ۱۰۳،
 بمانم ۱۰۸، همی باز گذارم ۱۰۹، باز می گذارم
 ۱۲۱، باخدای گذارم ۱۲۵

۹۲، درختان ۱۰۲، دو شاخ ۱۰۵، شاخهای
 گشن ۱۰۸، شاخه‌ها درختان ۱۰۹، شاخهای
 گسترده ۱۱۶
 أَفْوَاجًا: يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا (۱۸:۷۸)
 گروه گروه ۳، جوق جوق و گروه گروه ۱۱۶،
 گروهان ۱۳۶
 أَفْوَاهِهِمْ: وَيَقُولُونَ يَا فَوَاحِكُ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ (۱۵:۲۴)
 دهنها ۱، دَهَانِهَا ۵۳
 ~: ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ (۴:۳۳)
 دهن ۵۸
 أَفْوَاهِهِمْ: قَدِيدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ (۱۱۸:۳)
 دندانه‌ها ۳، سخنها ۳۴، نسها ۴۰، سخنان ۱۰۱، دهان
 ۱۲۵، دهن‌ها ۱۳۰
 ~: يَقُولُونَ يَا فَوَاحِكُ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ (۱۶۷:۳)
 دَهَانِهَا ۲، نُسْهَا ۱۰، زَوَانِهَا ۲۴، دَانِهَا ۹۱، دَهَانِهَا
 ۱۱۹
 ~: قَالُوا أَمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ (۴۱:۵)
 زبانها ۲۴، دَهَانِهَا ۵۳، زبان‌ها ۶۷، دَهَانِهَا ۹۰،
 دَانِهَا ۹۱
 ~: يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَتَّيْنُ قُلُوبُهُمْ (۸:۹)
 دَهَانِهَا ۲، زَوَانِهَا ۲۴، دَهْنِهَا و زَبَانِهَا ۲۷، زَفَانِهَا ۵۳،
 دهنها ۱۱۴
 ~: ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ (۳۰:۹)
 زوانها و نُسْهَا ۱۰، دَانِهَا ۹۱
 ~: يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ (۳۲:۹)

۱. گشن: انبوه، درهم.

۲. زوانها / زبانها.

۳. دَهَانِهَا / دَهَانِهَا؛ رُک: همین کلمه در (۴۱:۵) و (۳۰:۹).

۴. این معنی در این جا قدری تفسیری می نماید.

۵. کذا در متن اصلی، دست بردی / دست بردمی.

۶. کذا در متن اصلی، پیروز شد / پیروز شدم.

۷. ماندن: گذاشتن.

أَفِيضُوا: ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفْكَصَ (۱۹۹:۲)
باز گردید ۲، باز گردید ۳، واگردید ۱۰، واگردی
شما ۲۴، بروید ۴۳، باز گردی ۶۰، بیرون آید ۷۴،
بانبوهی باز گردانید ۸۵، بگذارد به باشید و
بر گردید ۱۰۰، بیایید ۱۲۱، کوچ کنید ۱۲۲،
بانبوهی باز گردید ۱۳۴

~ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيَّ تَائِبِينَ الْمَاءِ (۵۰:۷)
فروید ریزید ۱، فرو ریزید ۲، بر ریزید ۱۰، وریزی
۲۴، بر ریزید ۲۷، بریزیت ۳۰، فرو برید ۳۱، فرو
ریزیت ۴۱، ریزید ۵۳، بریزیت ۵۵، روان گردانید
۷۹، بدهید ۱۲۹

أَقَامَ: وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ (۱۷۷:۲)
بپا دارد ۳۸، بگزارند ۴۰، بپای دارند گان ۴۳،
تَبَّأی داشت ۵۵، بگزارد ۶۱، برپای دارند ۶۴،
بپای دارند ۸۸، بر پای دارد ۹۰، بگذارد
۱۲۳

~ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ (۱۸:۹)
بپای کرد ۹ و ۴۹، بپای دارد ۱۱، می گزارد ۶۱،
بپای دار ۶۶، به پای دارد ۱۲۷

إِقَامَ: وَإِقَامَ الصَّلَاةَ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ (۷۳:۲۱)
بپای کردن ۱، بپای داشتن ۳، به پای داشتن
۴۱

~ وَإِقَامَ الصَّلَاةَ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ (۳۷:۲۴)
گزاردن ۳۶، برپای داشتن ۴۱، بپای داشتن ۱۲۳

إِقَامَتِكُمْ: يَوْمَ طَعْنَكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ (۸۰:۱۶)
استادن ۲، باشند ۳، فرو آمدن ۲۴، ایستادن ۳۹،
باز ایستادن ۵۷، پای داشتن ۶۱، بودن ۹۰، با
ایستادن^۱ ۹۵، نشستن ۱۱۴، در خانه بودن ۱۳۶

أَقَامَهُ: فِيهَا جَدَارٌ يُرِيدُ أَنْ يَنْقُصَ فَأَقَامَهُ (۷۷:۱۸)
راست کرد ۱، تَبَّأی کرد ۲، و رپای کرد ۲۹

راست باز کرد ۴۲، بایستانید ۴۳، راست
ایستانید ۵۸، باستانید ۷۴، راست بکرد
۷۶، بیستانید ۹۰، راست باز داشت ۹۴، بپا کرد
۹۶، راست بداشت ۱۰۰، راست گردانید ۱۰۴، کرد
۱۰۸، برپای داشت ۱۱۴، درست کرد ۱۳۲،
ایستانید ۱۳۹

أَقَامُوا: وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ (۲۷۷:۲)
بپای داشتند ۳، تَبَّأی دارند ۱۰، بجای آوردند ۲۵،
به پا داشته اند ۱۳۰

~ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِحْسَانَ (۶۶:۵)
بپای کردند ۱، کار بستندی ۲۴، بپای داشتندی
۲۷، برپای داشتندی ۶۱، بر راست داشتندی ۶۳،
پای داشتند و راست داشتند ۶۷، پدید کنند ۷۵،
بپای داشتندی و راست داشتندی ۸۳، راست
داشتندی - پای داشتندی ۸۸، برپای میداشتند
۱۳۰

~ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ (۱۷۰:۷)
بپای کردند ۱، بپای دارند و بگزارند ۱۰، برپای
داشتند ۲۷، بپای میدارند ۶۳، به پای
خواستند^۲ ۱۲۶

~ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ (۵:۹)
بپای کنند ۱، بپای کنید ۴۹، بپای دارید ۱۰۶،
برپای دارید ۱۳۵، بجا آورند ۱۳۶

~ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ (۱۱:۹)
بجای آرند ۱۲۱

~ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ (۲۲:۱۳)
بپای کردند ۱، می گزارند ۶۱

~ إِنَّ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ (۴۱:۲۲)
برپای دارند ۴۱

۱- با ایستادن / باز ایستادن.

۲- خواستند / خاستند.

پیش آمدند ۱۹، فراز آمد ۳۹، روی نهادند ۵۴،
روی نهاد ۸۰، روی بنهاد ۸۸، روی فرا کردند
۱۰۰، روی آورد - در ایستاد ۱۰۹

أَقْبَلَ: يَمْسُو أَيْ قَبْلَ وَلَا تَخَفْ (۳۱:۲۸)
پیش آی ۱، پیش رو ۲۴، روی فرا کن ۲۹، روی باز
کن ۳۴، بسای ۶۲، روی با او کن ۷۶، روی
مگردان ۸۸، روی واکن ۱۱۴

فَأَقْبَلَتْ: فَأَقْبَلَتْ أَمْرًا تَدْرِي صَرَفَ فَصَكَّتْ (۲۹:۵۱)
پیش آمد ۱، روی آورد ۳، در ایستاد ۶، پیش آمد
۱۷، بیامد ۲۴، روی در نهاد ۵۳، بگرفت - پیش آمد
۶۶، روی واگرد ۹۶

أَقْبَلْنَا: أَلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيدَ أَلَّتِي أَقْبَلْنَا (۸۲:۱۲)
پیش آمدیم ۱، آمدیم ۳، بیامدیم ۵۳، پیش
آمدیم ما ۵۸، با ما بودند ۷۶، روی فرا کرده
بودیم ۸۵، ما روها کردیم ۹۵، روی آوردیم ۱۰۴،
روی آورد ما ۱۱۳، ما روی نهادیم ۱۲۳

أَقْبَلُوا: قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ (۷۱:۱۲)
پیش آمدند ۱، روی آوردند ۲، بشتاب، بتک
همی دویدند ۷ مکرر، روی کردند ۴۹، بازگشتند
۵۳، روی ها کردند ۵۷، روفا کردند ۶۳، روی
کردند ۷۶، روی گردانیدند ۸۸

~ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ (۹۴:۳۷)
روی نهادند ۳، پیش آمدند ۵۳، آمدند ۶۹، روی
فرا کردند ۸۱، رو کردند ۹۶، روی در آوردند ۱۰۳

أَقْبَلْتُ: وَلَإِنَّ الرُّسُلَ أَقْبَلَتْ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِلَّتْ (۱۱:۷۷)
وقت پیدا کرده شد ۱، پیدا کرده شوند ۳،
بازدارند و پرسند ۱۹، گرد کنند ۲۴، گرد گردند
۳۹، جمع کرده شوند ۱۰۳، هنگام پدید کرده
شود ۱۰۹، پیدا کرده شود ۱۱۴، گرد آرند ۱۳۹

أَقْتَتَلَ: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ (۲۵۳:۲)

~ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ (۱۸:۳۵)
بگزارند ۳۹، بپا داشته اند ۱۳۲، بپاء می دارند ۱۳۸

~ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ (۲۹:۳۵)
بگزارند ۳۹، به پای داشتند ۸۶

~ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ (۳۸:۴۲)
بپاء داشتند ۳۹، برپای داشته اند ۱۳۰

الْأَقَابِيلُ: وَلَوْ نَفَعْنَا غَنَاءَ بَعْضِ الْأَقَابِيلِ (۴۴:۶۹)
دروغها ۱، گفتارها ۱۹، سخنان ۳۶، گفتار ۳۹،
سخنها ۴۲، گفتارها دروغ ۷۲، سخنها ۱۰۵

أَقْبَرَهُ: ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ثُمَّ أَمَانَهُ فَقَابَرَهُ (۲۱:۸۰)
در گور کرد ۱، انداز کرد ۲، در گور کردن
فرمود ۲۴، بگور کرد ۳۴، اندر گور کرد ۳۹،
بگور کند ۶۷، با گور کرد ۸۰، جای گور داد
۸۷، بگور در آورد ۹۶، گور کند ۹۹، فرا گور
دهد ۱۰۶، در گور کند ۱۲۴

أَقْبَلَ: وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْ (۲۷:۳۷)
پیش آید ۱، روی آورد ۲، روی آوردند ۳، روی
کنند ۲۴، اندر ایستادند ۳۳، پیش آمد ۳۹، پیش
آیند ۷۵، روی فرا کنند ۱۰۰، روی فرا کرد و پیش
آمد ۱۰۹، رو کند ۱۳۲

~ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْ (۵۰:۳۷)
ایستادند ۲۳، روی فرا کرد ۵۷، روی
واکردند ۱۱۴

~ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْ (۲۵:۵۲)
پیش آید ۱، پیش دستی کردند ۳۹، روی نهاد ۵۱،
روی آرند ۵۳، نهاد روی ۵۶، روی بروی آرد ۶۴،
روی در یکدیگر آرند ۶۷، روی می آرند ۱۰۳، در
ایستاد و روی آورد ۱۰۹

~ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُونَ (۳۰:۶۸)

۱۲۰، نگذاشته برنج و سختی ۱۲۲، گذارده نکرد
۱۳۸

أَقْتَدِه: الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْهُمْ أَقْتَدِه (۹۰:۶)
پی بر ۱، پی گیر ۱۰، بدم رو^۱ ۲۶، پس روی کن
۳۸، بدم رو^۲ ۴۲، برو ۵۳، راه بر ۷۲، اندیشه کن
۸۲، پی می بر ۱۰۲، پی روی کن ۱۰۳، به پی رو
۱۰۵، پیروی کن ۱۱۴

أَقْتَرَبَ: وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ إِلَيْهِمْ (۷:۱۸۵)
نزدیک شد ۱، نزدیک آمده بود ۱۰، نزدیک
آمده باشد ۴۱، نزدیک آمده ۵۸، نزدیک است
۶۲، نزدیک آمده است ۶۷، نزدیک رسد ۷۶،
نزدیک رسیده باشد ۱۰۳، بنزدیک رسیده باشد
۱۱۶، نزدیک شده باشی ۱۳۰، نزدیک باشد ۱۳۶

~: اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ (۲۱:۱۰)
نزدیک آمد ۲، نزدیکست ۱۱۳

~: واقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ (۲۱:۹۷)
نزدیک آمده بود ۲۴، نزدیک شود ۱۰۳، نزدیک
رسید ۱۱۶

أَقْتَرَبَ: كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبَ (۹۶:۱۹)
نزدیک شو ۲۴، نزدیک آی ۳۴، نزدیک باش
۳۹، نزدیک کرد ۴۱، نزدیکی جوی ۱۰۹

أَقْتَرَبَتِ: اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ (۵۴:۱)
نزدیک شد ۱، نزدیک آمد ۳

أَقْتَرَفْنَاهَا: وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ (۹:۲۴)
گرد آوردید ۲ و ۱۴ و ۴۲ و ۵۲، ورزیدیت^۳ ۳، از دست
رنج واهم برده اید^۱ ۱۰، فراهم آوردید ۲۷، ببند و ختید
۲۹، بهم ساخته اید ۳۸، الفخته اید^۲ ۳۹،
ورزیده اید ۴۱، گرد آوردید ۴۲، گرد کرده

بکشند ۴۱، بکشند ۵۶، کارزار کردند ۶۱،
کارزار کردند ۹۰

* مَا أَقْتَلْ: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُ الَّذِينَ (۲:۲۵۳)
کارزا نکردندی ۱ و ۲ و ۶۳ و ۶۴، دو گروهی
نگردند ۴۰، کارزار نکردند ۷۵، نکردی کارزار
۸۲، نه کارزار کردند ۸۸، کارزا نکردی ۹۴،
نکردندی جنگ با یکدیگر ۱۰۱، با یکدیگر
کارزار نکردندی ۱۰۴، نه کارزار کردی ۱۲۴

أَقْتُلُوا: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُمْ (۲:۲۵۳)
کارزار کردند ۳، کشتندی ۵۶

~: مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتُلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا (۴۹:۹)
کارزار کنند ۳، وایکدیگر جنگ کنند ۶، با یک
دیگر کارزار کنند ۳۹، کارزار کنند با یکدیگر
۶۱، کارزاری کنید ۱۲۴

* مَا أَقْتُلُوا: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُمْ (۲:۲۵۳)
کارزار نکردندی ۱، یک دیگر را نکشتندی ۲۵،
نکردندی کارزار ۶۴، نه کارزار کردند ۸۸،
نکردندی جنگ با یکدیگر ۱۰۱، نمی کشتند
یکدیگر را ۱۲۲، نکردند کارزار ۱۲۴، کارزار
نمیکردند ۱۳۵

أَقْتَحِمَ: وَهَدَيْتُهُ الْجَلَدَيْنِ فَلَا أَقْتَحِمُ الْعَقَبَةَ (۹۰:۱۱)
بگذاشت ۲۴، گردد ۳۹، گذاشتند ۹۰، گذشت
برنج و سختی ۹۱، گذارد ۹۲، بگذشت ۱۰۵،
گذشت ۱۲۹، بگذاشته است ۱۳۹

* لَا أَقْتَحِمَ: وَهَدَيْتُهُ الْجَلَدَيْنِ فَلَا أَقْتَحِمُ الْعَقَبَةَ (۹۰:۱۱)
درنگذاشت ۲، نگذاشت ۵۱، نگذشت ۵۲،
نگذشتست ۶۴، درنگذاشته است ۸۷، گذر نکرد
۱۰۰، اندر نگذاشتست ۱۰۸، بازپس نکرد ۱۰۹،
گذارده نکرد ۱۱۱، نگذاشت برنج ۱۱۴، نه در آمد

۱. بدم رفتن: پیروی کردن.

۲. ورزیدیت: به دست آوردید.

۳. الفخته اید: به دست آورده اید.

أَقْتُلُوهُمْ: وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ (۱۹۱:۲)

بکشید ۲ و ۵۶، برهم کُشید ۱۰، برهم کشیدشان
گر بزر جویند ۴۰، کشید ۱۰۹

~: فَإِنْ تَوَلَّوْا أَفْخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ (۸۹:۴)

کشت ۳

~: فَخَذُوا هُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ (۹۱:۴)

کشت ۹۷

الْأَقْدَامُ: وَتَبَّتْ يَدَا الْأَقْدَامِ (۱۱:۸)

پاشنها ۲، پایها ۵۳

~: فَيُخَذُّ بِالنَّوَصِ وَالْأَقْدَامِ (۴۱:۵۵)

بی پایها ۲۴، پاشنه پایها ۱۱۹

أَقْدَامَكُمْ: إِنَّ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (۷:۴۷)

پیشهای پای ۳، پیشهای پای ۸۰

أَقْدَامَنَا: أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا (۲۵۰:۲)

پایها ۲، پیشهای پای ۳، پیشهای پایها ۵۵، پایها
۷۵، پها ۸۰، پایها ۹۰

~: وَلِإِسْرَافِنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا (۱۴۷:۳)

پیشهای پای ۳، پای ۳۰، پیشهای پای ۸۰، پیشها ۹۱

الْأَقْدَمُونَ: أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ (۷۶:۲۶)

دیرینگان ۱، نخستینان ۲، پیشین ۳، دیرینه تران
۲۰، پیشینگان ۲۴، پیشینان ۳۹، درپیش بوده اند

۷۶، پیشینگان ۸۸، پیشینان ۹۹، پیش روان ۱۱۹،
پیشتر ۱۳۲

أَقْدِفِيهِ: أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ (۳۹:۲۰)

اوکن ۱، کن ۱، اندر فکن ۲، اندازی ۳، درفکن
۲۴، اندر افکن ۳۴، بپنداز ۳۶، درافکن ۴۲، بیفکن

۴۳، بپنداز ۵۲، بپنداز ۵۳، پینه ۵۸، درانداز ۷۶

باشید ۴۹، پسند وختی ۵۷، گرد کردید

۶۱، گرد آورده اید ۸۳، ورزیدیت ۹۱

گرد کرده اید ۹۶، می اندوزید ۱۰۰، ساخته اید

۱۰۲، اندوخته باشید ۱۰۶، اندوختید ۱۰۹

أَقْتُلْ: وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى (۲۶:۴۰)

بکشم ۱

لَا قَتْلَكَ: مَا أَتَا بِأَسَاطِيرِي إِلَيْكَ لَا قَتْلَكَ (۲۸:۵)

بکشم ۱ و ۲، بکشتن ۲۴، بکشیم ۸۲، بکشم ۹۴ و
۱۲۷

لَا قَتْلَكَ: وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَا قَتْلَكَ (۲۷:۵)

بکشم ۱ و ۲۴ و ۶۳ و ۹۴، من بکشم ۲۹، بکشم
هر آینه هر آینه ۳۰، بکشیم ۵۸، بکشم من ۶۱،

هر آینه بکشم ۶۴، کارزار کنم ۷۵، بکشم ۸۲، من
ترا بکشم ۹۶

أَقْتُلُوا: فَتَوَلَّوْا إِلَى بَارِكُمْ فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ (۵۴:۲)

برهم کُشد ۱۰، بکُشت ۵۵، بکشتی ۶۰، بکشید
۱۰۴ شما

~: إِنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِينِكُمْ (۶۶:۴)

کارزار کنید و بکشید ۶۱، کارزار کنید ۷۵

~: فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمَ فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ (۵:۹)

فاکشتن گیرید ۱۰، بکشی ۲۴

~: أَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ (۹:۱۲)

بکشید ۱، بکشت ۳

أَقْتُلُوهُ: إِلَّا أَنْ قَالُوا أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ (۲۴:۲۹)

بکشید ۱ و ۱۱۴، کشت ۳، بکشت ۳۰

* أَقْتُلُوهُ: إِلَّا أَنْ قَالُوا أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ (۲۴:۲۹)

بکشیش ۲

انداز ۸۰، فروگذار ۱۰۳، اندر افکن ۱۰۸، بکن ۱۱۳، همی بنداز ۱۲۸

أَقْرَأُ: أَقْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ (۱۴:۱۷)
بخوان ۱، ورخوان ۲۹، برخوان ۳۴، بخوان ۵۵،
بخوان تو ۶۱

أَقْرَأُوا: فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا وَكُنْتُمْ
بخوانید ۱، بخوانیت ۳، بخوانی ۲۹

~: فَنَابَ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ وَأَمَّا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ (۲۰:۷۳)
برخوانید ۱۹، برخوانیت ۳۰، بگزارد ۱۰۴

أَقْرَبُ: وَأَنْ تَعْمُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ (۲۳۷:۲)
نزدیک تر ۱

~: هُمْ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِ الْمَوْتِ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ (۱۶۷:۳)
نزدیکتر ۱، نزدیک تر ۴۰، پیشتر ۵۸، نزدیک شوم
من ۶۱

~: وَيَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ جَلِّ الْأَوْرِدِ (۱۶:۵۰)
نزدیک تریم ۳۸، نزدیکترین ۱۲۴

أَقْرَبَهُمْ: وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً (۸۲:۵)
نزدیک ترین ۲، نزدیکترین ۳۹، نزدیک ۷۵

أَلَا أَقْرَبُونَ: وَمَا تَرْكُ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبُونَ (۷:۴)
نزدیکتران ۱، خویشاوندان ۲، خویشان نزدیک ۳،
خویشان ۱۰، نزدیکان ۲۷، خویشان نزدیک ترین
۴۰، خویشاوندان ۴۲، خویشاوندان نزدیک ۹۰،
خویشان نزدیکتر ۹۱، خویشاوندان ۱۳۸

~: وَمَا تَرْكُ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبُونَ (۴:۳۳)
نزدیک تران ۵۷، خویشاوندان ۱۱۰، خویشان زن
نزدیک ۱۱۹

أَلَا أَقْرَبِينَ: الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ (۲:۱۸۰)
خویشان ۱۰، خویشاوند ۳۴، نزدیکتران از خویشان
۴۱، خویشان نزدیک ۵۵، خوشان ۷۴، خویش
آوندان ۷۵، نزدیکان خویش ۹۲

~: مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ (۲:۲۱۵)
نزدیکتران ۱، خویشاوندان نزدیک ۲، خویشان
نزدیکتر ۳، خویشاوندان ۱۰، خویشان وندان ۹۰

~: وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ (۴:۱۳۵)
خویشان نزدیک ۳، خویشان و نزدیکان ۶۲،
خویش آوند ۷۵، نزدیک تران - خویشاوندان ۸۳

~: وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (۲۱۴:۲۹)
نزدیک کردگان ۲، نزدیکان ۲۰، نزدیکترینان
۳۴، نزدیکتران ۴۱، نزدیک تران ۵۳، نزدیک ۷۴،
نزدیکترین ۸۰، نزدیک ترینیان ۸۹

أَقْرَبْتُمْ: ثُمَّ أَقْرَبْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ (۲:۸۴)
خستون^۵ شدید ۳۸، خستو شدید^۶ ۴۲، شما
گواهی میدهید ۶۳، خستو آمدید ۶۷، خشنود
شدید ۷۶ خستو آمدید ۱۰۹

~: قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي (۳:۸۱)
خواستوا^۷ شدید ۱، پذیرفتی ۲۵، پذیرفتید ۶۷،
خواستان^۸ شدت ۸۳

۱- مترجم «افعل تفضیل» را متکلم وحده یافته و معنی کرده است.

۲- خوشاوندان / خویشاوندان.

۳- خوشان / خویشان.

۴- خوشان وندان / خویشاوندان.

۵- خستون / خستو.

۶- خستو شدن: اعتراف کردن.

۷- خواستوا / خستو.

۸- خواستان / خستو.

اَقْرَضْنَا: قَالُوا اَقْرَضْنَا قَالَ فَاَشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ (۸۱:۳)

خواستوا^۱ شدیم^۱، خُستو شدیم^۲، پذیرفتیم^{۲۵}،
خستو شدیم^۳، خُستو شدیم^۳، خُستو شدیم^۳،
خُستون^۳ شدیم^۳، گرویدیم^{۷۵}،
خُواستان^{۸۳} شدیم^{۸۳}

اَقْرَضْتُمْ: وَاَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (۱۲:۵)

اوام^۵ دهید^۱، فام^۲ دهید^۲، فام دهید^۳، وام
دهید^{۱۰}، فام^۶ دهید^{۵۵}، بام^۶ دهید^{۶۳}

اَقْرَضُوا: وَاَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (۱۸:۵۷)

اوام دهند^۱، فام دهند^۳، وام دهند^{۳۰}، وام
دادند^{۳۸}، وام دهند^{۶۱}، فام دادند^{۸۸}، وام
داده اند^{۱۰۳}، وام می دهند^{۱۱۴}

اَقْرِضُوا: وَاَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (۲۰:۷۳)

اوام دهید^۱، بام دهید^۲، بد دهید^۶، وام دهید^{۱۹}،
فام دهید^{۲۴}، وام دهید^{۳۰}، اوام دهید^{۴۱}، فام
دهیت^{۸۰}، فام دهید^{۸۸}

اَقْسَطُ: ذَلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَاَقْوَمُ (۲۸۲:۲)

راستر^۱، با دادتر^۳، بد ادتر^{۱۰}، بهتر و راستر^{۴۱}،
دادتر^{۴۲}، روشن تر^{۶۰}، نیکوتر^{۶۱}، راست^{۶۹}،
براستی و داد نزدیکتر^{۷۴}، راست تر^{۹۴}، راست تر
بداد^{۱۲۱}، درست تر^{۱۲۲}

~: اَدْعُوهُمْ لَا تَبَايَهُمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ (۵:۳۳)

راستی^{۱۴}، بد ادتر راستر^{۸۹}، دادورتر^{۱۰۲}

اَقْسَطُوا: فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسَطُوا (۹:۴۹)

راستی کنید^۱، داد کنیت^۳، دادنگاه دارید^۶،
داد کنید^{۳۴}، دادگری کنیت^{۴۱}، داد دهید^{۴۲}،
راست کنید^{۹۶}

اَقْسِمُ: فَلَا اَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ (۷۵:۵۶)

می سوگند خورم^۱، سوگند خورم^{۴۳}، سوگند
می گویم^{۶۴}، همی سوگند خورم^{۸۱}، سوگند یاد
می کنم^{۹۱}، سوگند یاد کنم^{۱۲۴}

~: فَلَا اَقْسِمُ بِمَا تُبْشِرُونَ وَمَا لَا تُبْشِرُونَ (۳۸:۶۹)

سوگند کنم^{۳۴}، سوگند می خورم^{۳۸}

~: فَلَا اَقْسِمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اِنَّا لَقَدِرُونَ (۴۰:۷۰)

سوگند یاد کنیم^۶، سوگند خوردم^{۵۶}

~: لَا اَقْسِمُ بِوَرْدِ الْقَيْمَةِ (۱:۷۵)

سوگند همی خورم^{۱۹}، سوگند بخورم^{۲۹}،
سوگند^{۳۰}، سوگند یاد می کند^{۳۴}

* لَا اَقْسِمُ: فَلَا اَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ (۷۵:۵۶)

سوگند یاد نکنم^{۱۳۶}

~: فَلَا اَقْسِمُ بِمَا تُبْشِرُونَ وَمَا لَا تُبْشِرُونَ (۳۸:۶۹)

سوگند نخورم^{۲۹}، نه چنین است سوگند یاد کنم^{۳۰}،
نه من سوگند خورم^{۶۱}، سوگند نگویم^{۶۴}

اَقْسَمْتُمْ: اَهْلًا لَا الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُكُمُ (۴۹:۷)

سوگند خوردید^۱، سوگند خوردیت^۳، شما
می سوگند خوردید^{۱۰}، سوگند همی یاد کردید^{۵۳}،
سوگند خوردی شما^{۵۷}، سوگند همی
خوردید^{۶۲}، سوگند یاد کردید شما^{۸۸}، سوگند
خوردید^{۱۲۷}، سوگند می خوردید^{۱۳۵}

~: اَوَلَمْ تَكُونُوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ (۴۴:۱۴)

سوگند خوردید^۱، سوگند خورده بودید^۲،
سوگند خوردیدی^۵، سوگند خوردی^{۲۴}، سوگند
می خوردیت^{۴۱}، سوگند خورده بودید^{۴۲}،
سوگند همی خوردید^{۵۳}، سوگند خورده بودیت^{۵۳}

۱. اوام / وام.

۲. فام / وام.

۳. فام / وام.

۴. بام / وام.

۱. خواستوا / خستو.

۲. خستو شدن / اعتراف کردن.

۳. خستون / خستو.

۴. خواستان / خستو.

۵۵، سوگند میخوردید ۵۹، سوگند می گفتید ۶۴، سوگند خورید ۷۴، شما سوگند خوریدید ۹۶، سوگند میخوردید شما ۱۰۰

اَفْسَمُوا: اَهُؤَلَاءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ (۵۳:۵)
سوگند خوردند ۱، سوگند می خوردند ۲۷، سوگند خوردند ۳۱، سوگند همی خوردند ۶۲، سوگند یاد کردند ۷۰، سوگند میخوردند ۱۱۶، سوگند میخوردید ۱۳۳

~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ (۱۰۹:۶)
می سوگند خوردند ۱۰، سوگند خورد ۵۳، سوگند خوردند ۵۷، سوگند یاد کنند ۶۵، سوگند خوردند ۱۰۴، سوگند خوردن ۱۲۷

~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ (۳۸:۱۹)
سوگند یاد کردند ۶۲، سوگند گفتند ۶۴

~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتُمْ (۵۳:۲۴)
سوگند خوردند ۱۰۵

~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ (۴۲:۳۵)
سوگند بخوردند ۱۰۵

~: اَحْسَبُ الْبَلَاءَ اِذَا قَسَمُوا لِصِرْمَتِهَا مُصِيبًا (۱۷:۶۸)
سوگند خوردیت ۱۰۸

اَلْاَقْصَا: اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا (۱:۱۷)
دورتر ۱، بالاتر ۱۰۴

~: وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعَى (۲۰:۲۸)
کرانه ۱، دورتر کرانه ۳، دور ۲۹، دورترین ۳۴، دورست ۳۹، کرانه تر ۴۱، فرود ۶۱، کناره ۷۶، زیر ۷۹، کنار ۹۴

~: وَجَاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ (۲۰:۳۶)
دورتر ۳، گوشه ۱۸، دورتر جای ۶۴، پایه ۱۰۸، زیر ۱۱۳، دوری ۱۲۱، میان ۱۳۹

اَفْصَدُ: وَاَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ (۱۹:۳۱)
راستی کن ۱، میانه رو ۳، میانه باش ۱۴، فروتن باش ۲۴، آهسته و نرم رو ۴۱، میانه نگهدار ۴۸، میانه رو باش ۵۸، میانجی کن ۶۵، میانجی باش ۷۸، میانه نگه دار ۸۹، میانه نگاه دار و نرمی کن ۱۰۹، میانه گیر ۱۲۹

فَاقْصُصْ: فَاقْصُصِ الْقَصَصَ (۱۷۶:۷)
وازاراند ۱، برگوی ۳، می خوان ۱۰، ورخوان ۲۴، برخوان ۲۷، بازگو ۴۲، پدید کن ۵۲، بازگوی ۵۸، بخوان ۹۰، برگوی - برخوان ۱۰۹، برخوان یا پدید کن ۱۲۴، بگوی ۱۲۹

فَاقْصُصْ: فَاقْصُصْ مَا اَنْتَ قَاضٍ (۷۲:۲۰)
کن ۱، بر ۲، بکن ۳، بگزار ۴۱، بگزار ۵۳، بران کن ۱۱۳، بگذار ۱۱۳

اَقْضُوا: ثُمَّ اَقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُوْا (۷۱:۱۰)
بگزارید ۱ و ۲ و ۴۲، گزاریت ۳، همه گرد آید ۱۰، همی گرد آید ۱۳، بیایی ۲۴، گرد آید ۲۷، روا کنید ۳۰، برانید ۳۹، بگزاریت ۴۱، روی فرا کنید ۸۵، گذارید ۱۱۴، گذارش ۱۳۵

اَقْطَارٍ: تَنْفِذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ (۳۳:۵۵)
کرانه ۱، گوشه ۶۴، پیرامنها ۸۱، کناره ها ۱۰۸، گوشه ها - کناره ها ۱۰۹، گشاده ها ۱۱۰، کرانه ها ۱۲۹

اَقْطَارِهَا: وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا (۱۴:۳۳)

۱. خوردند / خوردند.

۲. خوردن / خوردند.

۳. گذا در متن اصلی، معنی با صیغه فعل مطابقت ندارد.

۴. بگذار / بگزار.

۵. گذارید / گزارید.

۶. گذارش / گزارش.

أَقْلَ: أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ
خود گفتم ۱۰۱

~: وَأَقُلْ لَكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ *
گفتم ۳۰

* لَمْ أَقُلْ: أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
نه من گفتم ۲، نه گفتم ۳، نه گفته بدم ۱۰، نگفتم
۳۶، نه گفتم ۵۵، نه همی گفتم ۵۷، من نگفتم
۶۲، نه گفتم ۹۰، نه همی گویم ۹۴، نه بگفتم ۱۰۶،
نگفته بودم ۱۲۲

~: وَأَقُلْ لَكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ *
نگفتم ۱، نگفتم ۹۲

~: أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
نه گفتم ۲، نه می گفتم ۹۲

أَقْلَ: أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَدَّ
کمتر ۱، اندک تر ۵۸، اندک تر ۶۱، اندک ۱۱۸

~: مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلَ عَدَدًا
خجاره تر^۱، کمتر ۳، کم تر ۳۰، کمترین ۹۲

أَقْلَامٌ: مِنْ شَجَرٍ أَقْلَمُ وَالْبَحْرِ مِمْدُ
خامها^۲ ۳

أَقْلَامُهُمْ: وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ (۴۴:۳)
تیرها ۳

أَقْلَتْ: إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا فَقَالَ سَقْنَهُ
وردارند ۱، بردارت^۳ ۳، بردارد ۱۰،
ورآردبای^۴ ۲۴، بردارند ۲۷، ورگیرند ۲۹، بار
بردارد - گران بار شود ۴۱، برکشد ۵۸، اندک
اندک گرداند ۶۱، برداشت ۷۲، برگیرد ۷۶،
برگرفت ۱۰۷، کم شد^۵ ۱۲۱

کرانها ۳، کنارها ۱۴، گوشها ۴۱، کنارها ۵۳،
کرانها ۸۷

لَا قُطْعَنَ: لَا قُطْعَنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ (۱۲۴:۷)
ببرم ۱، برم هرآینه هرآینه ۳، ببرم ۱۰، ببرم من ۲۴،
ببرم ۲۷، ببریم ۷۴، برم من ۱۰۴، هرآینه ببرم ۱۱۱،
هرآینه ببریم ۱۲۱، ببرم ۱۲۲، به برم ۱۳۰

~: فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ (۷۱:۲۰)
من خود ببرم ۶۲، من ببرم ۹۶

~: لَا قُطْعَنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ (۴۹:۲۶)
خود ببرم ۳۴

فَاقْطِعُوا: فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا (۳۸:۵)
ببرید ۱، بریت ۳، ببرید ۴۱، ببرید ۵۳، ببرید ۹۴

لَا قُتْدَنَ: قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لَا قُتْدَنَ لَهُمْ (۱۶:۷)
بنشینم ۱ و ۱۰، من بنشینم ۲۹، نشینم هرآینه ۳۰،
هرآینه بنشینم ۶۴، بنشانم ۶۹، نشینم هرآینه
هرآینه ۸۰، نشینم ۸۸، هرآینه برنشینم ۱۱۱،
خواهم نشست ۱۲۷

أَقْعُدُوا: وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَلٍ (۵:۹)
بنشینید ۱، بنشینیت ۳، بنشینید ۱۰، بنشانی ۲۴،
بنشانی ۴۸، بنشینید ۱۰۴

~: وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
بنشینید^۲، نشینیت ۹۱، بنشینید شما ۱۰۰

~: أَوَّلَ مَرَّةٍ أَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ (۸۳:۹)
بنشینی ۲۴، به بنشینید ۱۲۷

أَقْفَالُهَا: أَمَرَ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا (۲۴:۴۷)
بندها ۲۴

۱. خجاره تر: کمتر.

۲. خامها / خامه ها: قلمها.

۳. بردارت / بردارد.

۴. بای / باد.

۵. با دیگرمانی هماهنگی ندارد.

اَقْلَبِي: وَنَسَمَاءُ اَقْلَبِي

(۴۴:۱۱)

واز گیر ۱، باز ایست ۲، باز ایست از باریدن ۳، دامن در فحین^۱ مکرر، باز گیر ۲۴، و ایست ۲۹، باز است^۲ از باریدن ۳۰، باز دار ۴۹، باز است^۳ ۵۷، باز شو ۵۸، و است ۵۹، نگه دار ۶۳، بایست ۶۴، برکش ۶۵، باز باش ۶۷، آب باز گیر ۷۵، نگهدار ۱۰۶، نگه دار و باز گیر ۱۱۱، نگاهدار ۱۲۰

اَقِمْنِ: وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

(۱۰۵:۱۰)

باستان ۱، بپای دار- راست دار ۲، فابوزیدن گیر^۳ ۱۳، بایستان ۲۷، راست دار ۴۱، یکتا کن ۵۸، بایست ۶۰، فرا کن ۷۹، بپاء دار ۹۰، بپای داریت ۹۱، بر راست دار ۹۳، راست کن ۱۲۱، درست دار ۱۳۶

~: وَاَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَّهَارِ

(۱۱۴:۱۱)

بپای کن ۱، واجای آر ۷ مکرر، بپای دارند ۵۳، بپای دار ۵۵، بپایدار ۹۹

~: اَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ

(۷۸:۱۷)

بپادار ۳۴، برپاء دار ۶۵، به پای دار ۸۰

~: اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ

(۴۵:۲۹)

بپای کن ۱

~: فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

(۳۰:۳۰)

باستان ۱، راست کن ۳، برپای دار ۴۱، راست گردان ۴۲، بدار ۶۲، بپا کن ۶۵، پاکن ۷۶، راست بدار ۱۰۹، راست کرد ۱۱۶

~: فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ

(۴۳:۳۰)

براست دار ۱۰۶

اَقِمْتُ: كُنْتُ فِيهِمْ فَاَقَمْتُ لَهُمُ الصَّلَاةَ

(۱۰۲:۴)

بپای کنی ۱، برپای کنی ۳، بپای داری نو ۲۷، بپای داشتی ۱۱۴، بپای دارد ۱۳۸

اَقَمْتُمْ: اَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ

(۱۲:۵)

بپای کنید ۱، بپای دارید ۲، بگزارید ۱۰، گزارید ۱۶، برپای دارید ۴۱، بپای دارید ۶۳، برپای دارید ۶۴، بپای دارید شما ۸۹، بپای داری ۱۰۶، به پای دارید ۱۲۷

اَقِمْنِ: وَاَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ

(۳۳:۳۳)

بپای کنید ۱، بپای دارید ۳، بپای دارید ۷، بپای داری ۱۸، بجاء آرید ۳۹، نگاه دارید ۴۱، برپای دارید ۶۴، به پای دارید ۸۰، بپا دارید ۱۰۲

اَقْنِي: يَمْرُؤًا قُنِّي لِرَبِّكَ وَاسْجُورِي

(۴۳:۳)

فرمان بُردار باش ۲، فرمان بر ۳، فرمانبرداری کن ۷، نماز دراز برکش ۳۴، فرمان برداری کن ۴۳، فرمان بردار شو ۶۳، بپرست ۹۰، نماز شب کن ۹۸، نماز کن و بخوان ۱۰۳، نماز گزار ۱۱۴، نماز کن ۱۳۵

اَقْنِي: وَاِنَّهُ هُوَ اَقْنِي وَاَقْنِي

(۴۸:۵۳)

سرمایه دهد ۳، سرمایه داد ۲۹، درویش کرده ۳۴، درویش کند ۳۸، توانگر کرد ۳۹، سرمایه داده ۵۰، توانگر گرداند ۸۱، دست مایه داد ۱۰۹، مایه دهد ۱۲۳، خداوند خواست کرد ۱۳۹

اَقْوَاتُهَا: وَقَدْ رَفِئَ اَقْوَاتُهَا فِي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ

(۱۰:۴۱)

روزیها ۲، خورشها ۲۹، روز بالا ۵۰، روزیها ۶۹، روز بالا ۱۰۵

اَقُولُ: مَا يَكُونُ لِي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ

(۱۱۶:۵)

گفتم ۱، گویم ۲۴، بگویم من ۶۱

~: قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ

(۵۰:۹)

۱. در فحین: در چین.

۲. باز است / باز ایست.

۳. کذا (۴).

۴. بیشتر تفسیر کلمه است تا معنی آن.

أَقِيمُوا / ۲۱۷

بابسته تر ۱۹، مانده تر ۳۹، راست گفتارتر ۹۶، درست تر ۱۰۲

أَقِيمُوا: وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ (۴۳:۲)
بپای دارید ۲، بپای داری ۲۴، بپای داریت ۵۵، برپا بدارید ۹۹، برپا دارید ۱۲۲

~ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ (۸۳:۲)
بپای داری ۶۰، بگذارید ۶۳، بپا دارید ۱۲۲، به پای دارید ۱۲۷

~ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ (۱۱۰:۲)
برپای دارید ۳۸، بگذارید ۴۰، بجای آرید ۹۹

~ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ
بپای کنید ۱، بپای گزاردید ۲، بپای گزاریت ۸۳، بگذارید ۹۶، به پای گذارید ۱۲۷

~ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا (۷۲:۶)
بپای کنید ۱، بپای دارید ۵۷، بگزاریم ۹۲

~ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ (۲۹:۷)
باستانید ۱، کنید ۲۴، راست دارید ۲۹، راست کنید ۵۵، بکنید ۵۸، راست بایستی ۶۰، روی آرید ۶۲، راست داریت ۶۳، فرا کنید ۷۹، بپای کنید ۹۱، راست بدارید ۹۶، راست بگردانید ۱۰۲، راست گردانید ۱۱۶

~ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (۸۷:۱۰)
بجای آرید و بپای دارید ۱۳۶

~ مُبَشِّرِينَ لِلَّهِ وَاتَّقُوا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ (۳۱:۳۰)
برپای می دارید ۴۱، برپای دارید ۶۱

~ أَنْ أَقِيمُوا الَّذِينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ (۱۳:۴۲)
بپای داریت ۳۲، براست دارید ۱۰۶

گویم من ۶۱، گویم ۶۳

~ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ (۱۰۵:۷)
گویم ۱۰

~ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ (۳۱:۱۱)
میگویم ۵۹، میگویم من ۶۱

~ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ (۸۴:۳۸)
می گهم^۱

~ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ (۴۴:۴۰)
همی گویم ۲۲، بگفتم ۶۱، من همی گویم ۹۶

* لَا أَقُولُ: قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ (۵۰:۶)
نمی گهم^۲ ۱، نه گویم ۲۶، من نمی گویم ۲۹، نگویم ۵۳، نگویم ۹۴، نمیگویم ۱۰۰

~ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ (۱۰۵:۷)
نگوهم ۱، نگویم من ۲۹

~ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ (۳۱:۱۱)
نمی گهم^۲ ۱، نمی گویم من ۴۱

أَقُومُ: ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ (۲۸۲:۲)
استاده تر ۱، راست تر ۳، هويدا تر ۱۰، بپا داری ۲۴، راست تر و روشن تر ۲۵، پاینده تر ۲۷، بپاء تر ۳۹، پایدارتر ۴۱، ایستاده تر ۴۳، بسر برنده تر ۴۹، استوارتر ۶۴، یاری دهنده تر ۱۰۴

~ لَكَانَ خَيْرًا لَّكُمْ وَأَقْوَمَ (۴۶:۴)
استاده تر ۱، نزدیک تر ۹۰، راست تر ۱۳۸

~ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ (۹:۱۷)
راستر ۱، راست ۹۲، راست ترین ۱۲۰، راسترین ۱۳۰، راست و درست ۱۳۹

~ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا (۶:۷۳)

۱. می گهم / می گویم.

۲. نمی گهم / نمی گویم.

~ وَأَقِيمُوا الزَّكَاةَ بِالنَّسِيطِ (۹:۵۵)

باستانیید ۱، راست کنید ۲۴، بیاء کنید ۳۹، راست
سنجیت ۴۱، بجای آرید ۴۹، راستی کنید ۵۸،
برکشید ۱۰۶

~ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ (۱۳:۵۸)

پیوسته کنید ۳۹

~ عَدَلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ (۲:۶۵)

باستانیید ۱، راست کنیت ۳، بگزارد ۳۹، بیای
دارید و بر راست دارید ۱۳۸

~ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ (۲۰:۷۳)

بیاء دارید ۳۹، بیاید آرید ۱۲۳

* لَمْ أَكْ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْبَغِيًّا (۲۰:۱۹)

نبودم ۱، نه بودم ۵۶، نیستم من و نبوده ام ۶۴،
نیستم من ۱۰۰، نه باشم ۱۰۹، نبوده ام ۱۳۲

أَكَا بَرٍّ فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ مُجْرِمِيهَا (۱۲۳:۹)

مہتران ۱ و ۲۴، بزرگان ۲، مہتران اوبزرگواران ۱۰،
بزرگترین ۲۹، بزرگترین ۵۵، بزرگترین - مہتران و
تونگران^۱ ۶۷، بزرگترین^۲ ۹۱

أَكَاذُ: إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا (۱۵:۲۰)

کامم^۱، می خواهم ۳، خواهم ۲۴، بخواستم ۳۰،
میخواهم ۴۲، خواهم ۴۳، خواستم ۶۱، نزدیکم ۷۹
و ۱۱۳، توانم ۸۷، می خواهم خواستم ۹۲،
نزدیکست ۱۰۶، نزدیک ام ۱۰۹، همی خواهم ۱۲۸

أَكَا لَوْنٌ: سَتَمُوتُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلْسُّحْتِ (۴۲:۵)

خورداران^۱، خوردند گان ۲، نیک خوردند گان ۳،

خوردند^۲ ۵۳، نیک خوردند گان ۵۵، نبوشند گان

محرمان را ۷۵، خوردند گان ۱۱۱، خورد گان ۱۳۰

أَكْبَرُ: وَلَا تَخْرُجْ أَهْلِيهِ مِنْهُ أَكْبَرُ (۲۱۷:۲)

بزرگ ۱، بزرگتر ۲

~ وَمَا تَخْفَى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ (۱۱۸:۳)

مہتر ۱، بزرگ تر ۱۰، بزرگتر و بیشتر ۲۷

~ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ (۳:۹)

میہین ۱۰

~ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ (۷۲:۹)

بہتر و بزرگتر ۵۸

~ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ (۶۱:۱۰)

بیشتر ۲۴، مه ۵۹

~ لَا يَخْزِيهِمُ الْقَرْعُ الْأَكْبَرُ (۱۰۳:۲۱)

بزرگترین ۲، مہین ۴۸، بزرگ ۶۱، مہین تر ۱۰۹

~ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (۴۵:۲۹)

بہتر و نیکوتر ۵۸، بہتر، نیکوتر ۱۱۸

~ الْعَذَابُ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ (۲۱:۳۲)

بزرگ ترین ۲

~ لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ (۱۰:۴۰)

بزرگتر^۱ ۹۱

أَكْبَرْتُهُ: فَلَمَّا رَأَيْتُهُ أَكْبَرْتُهُ وَقَطَعَنَ آيَاتِيَّ (۳۱:۱۲)

بزرگ سیستند^۱ ۱۰، بزرگ داشتند ۲، بزرگ

شمردند ۳۶، بزرگ ستائیدند ۳۹، بزرگ آمد

۱. او / و (حرف ربط).

۲. تونگران / توانگران.

۳. کذا، بزرگترین / بزرگترین (؟) استکبروا (۷۵:۱۰) همین قرآن.

۴. کامم: خواهم، از مصدر کامیدن و کامستن.

۵. خورداران: خوردند گان.

۶. بزرگتر / بزرگتر.

۷. بزرگ سیستند: بزرگ دیدند، بزرگ یافتند.

بنویشت ۱، خویشتن را نبشته است ۲، از بهر خود نوشت ۳، همی نوشتند ۳۰، بنوشت ۳۹، نوشته اند ۴۱، بنیسنند ۵۳، باز نبشته است ۵۴ و ۶۲، نبشت ۵۶ و ۱۳۹، نبشته اند ۵۸، نبشته است ۶۱، او نوشته است ۷۶ نوشت ۹۱، نوشته است ۱۰۰، باز نوشت ۱۰۹، می نویساند ۱۱۱، نُیشت ۱۱۹

اُكْتَسَبَ: اَمْرِي مِنْهُمْ مَا اُكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ (۱۱:۲۴)
کرد ۲، ساخت ۳۰، کار کرد ۴۳، کرد و ساخت ۵۳، کردست ۵۶، اندوخت ۹۳، اندوخته بود ۱۰۰، اندوخته باشد ۱۱۷، کرده اند ۱۲۳، ورزیده ۱۲۹

اُكْتَسَبَتْ: مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اُكْتَسَبَتْ (۲۸۶:۲)
کند ۲، اندوخته باشد ۲۵، کرده بود ۲۷، اندوخت ۳۸، کرد ۶۱، کرده است ۶۷، کار کرد ۷۵،

ورزید ۸۷، الفنجیده است ۹۰^۲، بکردست ۹۸
اُكْتَسَبْنَ: وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اُكْتَسَبْنَ (۳۲:۴)
خود بدست آرند ۲، کرده و ساخته باشند ۱۰، ورزیدند ۲۷، اندوخته باشند ۲۹، بورزیدند ۴۱، خوزیدند ۴۲ و ۵۲، ساختند ۵۳، کردند ۵۶، بکردند ۵۸، کار کردند ۷۵، کرده باشند ۷۶، اندوزند ۸۵، کرده اند ۱۰۲، اندوخته اند ۱۰۴، کنند اندر خانها ۱۰۷، میگردند ۱۲۱، ساخته اند ۱۲۴

اُكْتَسَبُوا: لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اُكْتَسَبُوا (۳۲:۴)
ورزیدند ۳، کرده و ساخته باشند ۱۰، ورزیدید ۲۷، اندوخته باشند ۳۴، کرده باشند ۴۰، بورزیدند ۴۱، خوزیدند ۴۲ و ۵۲، کردند ۵۶، بکردند ۵۸، الفنجیده اند ۶۴، کنند ۶۷، کار کردند ۷۵، کرده باشد ۷۶، اندوختند ۸۹، الفخت کردند ۹۰، اندوخته اند ۱۰۴، میگردند ۱۲۱، ورزیدن ۱۲۷^۵

~ وَالَّذِينَ يُوْذَوْنَ بِغَيْرِ مَا اُكْتَسَبُوا (۵۸:۳۳)

۶۳، بزرگ یافتند ۷۹، بزرگ پنداشتند ۹۲، زنان بزرگ دانستند ۹۴، بزرگ دیدند ۱۲۱

اُكْتَالُوا: الَّذِينَ اِذَا اَكَالُوا عَلَي النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲:۸۳)
بپیمند^۱، خویشتن را پیمانند ۲، پیمایند ۲۴، پیمودند ۳۰، از بهر خویش پیمایند ۳۴، ببیمایند ۶۷، پیمایند برای خویش ۷۹، از بهر خود پیمایند ۸۰، بسنجند ۹۰، به پیمایند ۱۰۲، می ستانند ۱۱۱، به پیماید ۱۱۳، پیمایند بر خود ۱۱۴، می پیمایند ۱۲۰، خود پیمایند ۱۳۴، پیمانه کنند ۱۳۶، خویشتن پیمایند ۱۳۹

اُكْتُبْ: وَاَكْتُبْ لَنَا مِنْ هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً (۱۵۶:۷)
بنویس ۱، بنبیش ۲، بنویس ۵۵، بنویس ۶۸^۲، بنویس تو ۹۶، به نویس ۱۲۴

فَاَكْتُبْنَا: وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاَكْتُبْنَا مَعَ (۵۳:۳)
بنویس ۳، نبیس ۱۰، نویس ۳۰، بنویسان ۶۵، بازنویس ۱۰۰

~ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَمَّا فَاَكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۸۳:۵)
بنبیش ۲، بنویس ۳، بنیس ۸۴

فَسَاكْتُبُهَا: فَمَا كُتِبَ لِلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ (۱۵۶:۷)
بنویسیم ۱ و ۲۷، بنویسم ۲۹، نویسم ۳۰ و ۱۱۴، بنویسانم ۶۱، زود بنویسم ۹۴، باز بنویسیم ۱۰۰، نویسم ۱۰۵

فَاَكْتُبُوهُ: اِلَى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاَكْتُبُوهُ (۲۸۲:۲)
بنویسید ۱، بنیپسید ۲، بازنویسید ۱۵، بنویسی ۲۵، نبیسیت ۲۸، بنویسیت ۴۱، نبشته شود ۹۰، نبیسید ۱۰۷

اُكْتُبَهَا: اَمْطِرُ الْاَوَّلِينَ اُكْتُبَهَا (۵:۲۵)

۱. بپیمند / ببیمایند.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. الفنجیده است: به دست آورده است.

۴. خوزیدند: به دست آوردند.

۵. ورزیدن / ورزیدند: به دست آوردند.

گناهی کردند ۲، گناه کرده باشند ۱۸،
ببند و ختنند ۲۹، ساختند ۳۸، الفنجیده باشند ۶۴،
کرده باشند ۱۰۴، گناه کردند ۱۰۸

أَكْثَرُ: وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (۲۴:۲)
گویشترا ۱، بیشتر ۱۰، بیشترین ۴۲

~ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ شُرَكَاءَ (۱۲:۴)
گویشترا ۱، بیش ۶۲

~ وَهُوَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ أَكْثَرُ مِنْكَ مَا لَا وَعَرْضَ نَفَرًا (۳۴:۱۸)
گویشترا ۱، بسیار ۴۱، بسیارتر ۴۴، بیشتر ۱۳۲

~ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا (۷۸:۲۸)
گویشترا ۱، بسیار و بیشتر ۱۲۴

أَكْثَرَتْ: فَأَكْثَرَتْ جَدَلَنَا فَإِنَّا بِمَا نَعِدُنَا (۳۲:۱۱)
فراوان کردی ۱، بسیار کردی ۲، بسیار بکردی
۳۴، بسیاری کردی ۶۷، بسیار گردانیدی ۱۰۴

أَكْثَرُكُمْ: وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَتَقِفُونَ (۵۹:۵)
فراوان تر ۳۷

أَكْثَرُهُمْ: بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۰:۲)
بیشتر ۱۰، بیشتر ۵۵

~ يَتَّبِعُهُمُ الْفَقِيرُ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ (۱۱۰:۳)
گویشترا ۱

~ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (۱۰۳:۵)
بیشتری ۲۶، بیش ترین ۶۰

~ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱:۶)
بیشترین ۱۰۵

~ وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا (۳۶:۱۰)
بیشترین ۱۳

~ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱:۱۶)
بیشترین ۵۷

أَكْثَرُوا: فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ (۱۲:۸۹)
فراوان کردند ۱ و ۳۸، بسیار کردند ۲۴، بسیار
گردانیدند ۱۲۰

أَكْذَى: وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى (۳۴:۵۳)
ببرید ۱، سخت گرفت ۲، بریده کرد ۳، داد دادن
اندک ۲۴، باز ایستاد ۳۶، باز داشت ۴۱، باز ایستاد
۶۴، ببرید دهش خویش ۶۹، باز ببرید ۸۹،
باز ایستاند ۹۰، باز برد ۹۲، باز گرفت ۹۴، پدید
کرد ۱۰۲، باز استاد از دادن ۱۰۸، بریده کرد دادن
را و گوش داشت ۱۰۹، برید ۱۳۲، باز داشت ۱۳۳

أَلَا كَرَامَ: وَيَبْعَثُ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷:۵۵)
بزرگوار کردن ۱، بزرگوار ۲۴، نیکوئی کردن
۳۹، گرامی کردن ۴۱، پادشاهی ۱۰۵، نیکوکار
۱۰۶، نواختن ۱۰۸، بزرگ کردن ۱۰۹، گرامی
گردانیدن ۱۱۳، گرامی ساختن، نیکویی کردن
۱۳۹

~ نَبِّزُوا أَسْمَ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۷۸:۵۵)
نیکو کردن ۲۴، بزرگوار کرده ۴۹، نیکو کاری ۶۱،
بزرگوار ۱۰۹، بزرگی و بزرگوار ۱۱۶

إِكْرَاءَ: لَا إِكْرَاءَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ (۲۵۶:۲)
دُشخواری نمودن ۲، بستم بردشان ۱۰، ستم داشتن
۲۲، ستم ۲۵، دُشخواری ۲۷، ستم کردن ۳۶، بستم
و اداشتن ۴۱، دُشوار نمودن ۴۲، دُشواری ۶۱، دُشوار
۶۹، دُشتوار نمودن ۷۶، ستم فرمودن ۸۰، سختی
۹۵، زور ۱۰۹، دُشخوار ۱۲۴

* لَا إِكْرَاءَ: لَا إِكْرَاءَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ (۲۵۶:۲)
نه هیچ بیشکفت فرمودنی ۳، بستم برنه باید

فرمایند ۵۲، ستم کردند ۵۷، ستم برداشتند او را ۵۹، دشوار داشته شود ۶۱، ستم کند بر او ۷۶، ستم فرموده شد ۸۰، ستم فرمایند ۱۰۵، زور و ستم کرده شود ۱۰۹، ستم کرده شود ۱۱۴

اَكْرَهْتَنَا: خَطَيْنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْنَا مِنَ السِّخْرِ (۷۳:۲۰)
بنا کام بیاوردی ۲، ستم داشتی ۲۴، ورنخواست
گرفتی ۲۹، ستم داشتی ۳۶، بدشواری داشتی ۳۸،
بستم داشت ۴۳، ستم فرمود ۵۲، بنا کام داشتی
۵۶، بدشواری برداشتی ۵۸، بنا کام آوردی ۶۱،
بدشخواری داشتید ۸۸، بی کام داشتی ۹۰،
بناخوشی داشتی ۹۴، ستم فرمود ۱۰۵، بزور
داشتی ۱۰۹

وَ اكْسُوهُمْ: وَ اقْسُوهُمْ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (۵:۴)
جامه پوشید ۱، بپوشانید ۲، پوشانیت ۳، پوشیدنی
دهید ۱۰، بپوشید ۲۰، جامه کنی ۲۴، جامه پوشانید
۳۶، پوشیدنی دهید ۴۰، بپوشیت ۴۱، جامه دهید
۶۱، جامه کنید ۷۲، جامه پوشیده ۹۲، جامه
پوشانید ۱۰۰، به پوشانید ۱۲۷، پوشید ۱۳۵

اَكْشَفَ: رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ (۱۲:۴۴)
واز کن ۱، بگشای ۳، ببر ۱۶، بردار ۲۴، دور کن
۳۹، بگردان ۴۳، دور گردان ۶۱، وابر ۷۹، گشای
۸۰، بازبر ۸۸، بگشای - بردار ۱۰۸، دور کن - وابر
۱۰۹، بازدار ۱۳۸

اَكْفُرْ: مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ اَشْكُرْ اَمْ اَكْفُرْ (۴۰:۲۷)
ناسپاسی کنم ۱، ناسپاسی ۵۸، ناسپاس کنم ۸۷،
ناسپاسی میکنم ۱۱۶

لَا كُفْرَانَ: لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ (۱۹۵:۳)
محا کنم ۱^۲، هر آینه پوشانیم هر آینه هر آینه ۳،
بپوشانیم ۲۴، فرو پوشم هر آینه هر آینه ۳۰، پاک

داشتن بر ۴۰، بی شگفت فرموده نیست ۵۵، زوری
نباشد ستم کرد ۵۷، دستوری نباید نمودن ۸۳،
دشوار نیاید ۸۴، دشوار نباید نمودن ۱۰۵

اِكْرَاهِيْنَ: مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِيْنَ عَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ (۳۳:۲۴)
ناکام فرمودن ۲، ستم فرمودن ۳، دشخوار داشتن
۴ و ۹۰، دشواری داشتن ۵۶، ستم داشتن ۱۰۲،
دشوار داشتن ۱۲۵

اَلَا كَرَمٌ: اَقْرَأْتُكَ اَلَا كَرَمٌ (۳:۹۶)
بزرگوار ۲، نیکوکار ۲۴، گرامی ۹۲، بزرگتر ۱۰۵،
بزرگ ۱۲۵، در آمرزنده ۱۳۹

اَكْرَمَكُمْ: اِنْ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَلْفَنَكُمْ (۱۳:۴۹)
بزرگوارتر ۱ و ۶، گرامی تر ۳، گرامی ترین ۱۷،
بزرگترین ۲۹، بزرگ و گرامی تر ۹۶،
بزرگوارترین ۱۳۶

اَكْرَمَنِي: فَيَقُولُ رَبِّيْ اَكْرَمَنِيْ (۱۵:۸۹)
گرامی کرد ۳۶، بزرگ کرد ۹۰، بزرگی کرد
۹۲، دوست داشت ۹۹، گرامی دارد ۱۲۰، گرامی
داشته ۱۳۲

اَكْرَمَهُ: فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ (۱۵:۸۹)
بنوازد ۲، گرامی کند ۲۴، بنواخت ۸۸، بزرگ
داشت ۱۲۰، بزرگ گرداند ۱۳۲

اَكْرَمِي: اَكْرَمِيْ مَثُوْنَةً (۲۱:۱۲)
گرامی دار ۲، نیکو^۱ داری ۷ مکرر، نیکو دار ۲۴،
نیکو کن ۴۹، گرامی بکن ۶۲، نیکو ساز ۷۲،
گرامی دارید ۷۶، نیکویی کن ۹۰، گرامی کن
۹۳، بزرگ دار ۱۰۴، گرامی گردانی ۱۱۳

اَكْرِهَ: اِلَّا مَن اَكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ (۱۰۶:۱۶)
بستم فرموده شود ۳، بزور بر آن آرند ۴۱، ستم

۱. نیکو / نیکو.

۲. کذا در متن اصلی، که از نظر صیغه با اصل لغت مطابقت ندارد.

۳. محاکم: محو کنم، پوشانم.

گردانم ۳۶، بپوشانم ۴۲، در گذارم و بپوشانم ۵۶، بسو گند که بپوشانم ۵۷، بسترم ۷۶، بازپوشانم ۷۹، بپوشیم ۹۰، فرو پوشم هر آینه هر آینه ۹۷، بازپوشانیم ۱۰۰، فروپوشانم ۱۱۴، هر آینه در گذارم ۱۱۶، میپوشانیم ۱۲۲، به پوشانم ۱۲۴، در میگذرانم ۱۳۵

~ لَا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيَاتِكُمْ (۱۲:۵)
در گذارم ۲۷، فرو ریزانم ۳۰، بسترانم و بپوشانم ۴۸، بپوشم ۵۷، پوشیده گردانم ۶۷، فرو پوشانم هر آینه هر آینه ۸۰، هر آینه بپوشم ۸۲، من بپوشم ۹۶، فراپوشم ۱۰۲، در گذرانیم ۱۱۶، بردارم ۱۱۸، میپوشانم ۱۲۲، بگرداند^۱ ۱۲۴

أَكْفَرَهُ: قِيلَ لِإِسْنٍ مَا أَكْفَرَهُ (۱۷:۸۰)
ناسپاس ۱، ناسپاسی کرد ۱۱۴، ناسپاس کرده ۱۳۲، ناسپاس است ۱۳۸

* مَا أَكْفَرَهُ: قِيلَ لِإِسْنٍ مَا أَكْفَرَهُ (۱۷:۸۰)
چه ناسپاس است ۱۰۶

أَكْفَرُوا: مَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكْفَرُوا آخِرَهُ (۷۲:۳)
مگروی ۲۵، از گروش باز گردید ۱۰۹

أَكْفَلْنِيهَا: فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (۲۳:۳۸)
ده ۱، بذرفتنار کن ۳، ده ۲۲، سپار ۳۰، گذار ۴۲، میانجی کن ۵۸، بسپار ۶۱، بپذیر ۸۷، بمن سپار ۱۰۸، بذرفتنار کن ۱۱۴

أَكْفَلْنِيهَا: فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (۲۳:۳۸)
فرامن دبه ۴۹، با من گذار ۵۲، فرامن ده ۵۶، بذرفتنار کن مرا ویرا - مرا بذرفتناری کن ۹۱

أَكَلَ: وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ (۳:۵)
بخورد ۱، خورده باشد ۲، خورد ۳، بخورده بود ۲۴، بشکند ۵۸، بخورده ۶۳، نیم خورد ۷۰، بخورده

باشد ۷۵، بخورده باشند ۱۰۰

* مَا أَكَلَ السَّبْعُ: وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ (۳:۵)
نیم خورده ددان ۷۶

أَكَلَ: وَتَفَضَّلَ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ (۴:۱۳)
بار ۱، میوه ۳، خوردن ۲۴، مزه ۵۲، خوردن ۵۳، خورش ۱۰۴، مزه ۱۰۵

~ جَعَلَتْنِي ذَوَاتِي أَكْلِي حَمَطٍ (۱۶:۳۴)
بار ۱، بر ۲، میوه ۳، چیزی خوردن ۵۲، بار ۱۱۹

أَكَلًا: وَقَاتِلُوا الثَّغَاتِ أَكَلًا لَمَّا (۱۹:۸۹)
خوردن ۱ و ۱۲۰

فَأَكَلَا: فَأَكَلَا مِنْهَا فِدَتْ لَهَا سَوَاءٌ تَهُمَا (۱۲۱:۲۰)
بخوردند ۹ و ۹۴، بخوردند هر دو ۲۴، خوردند ۸۶

أَكَلِمَ: إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ (۲۶:۱۹)
من سخن گویم ۵۹، سخن گویم ۱۱۴

* لَنْ أَكَلِمَ: فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ لِنِسِيَا (۲۶:۱۹)
سخن نگهم^۲ ۱، سخن نگویم ۲، نگویم سخون ۳۹، نگویم سخن ۴۶، هرگز سخن نگویم ۵۸، من سخن نگویم ۹۶، سخن نخواهم گفت ۱۱۱، نه سخن گویم ۱۱۴، سخن نمی کنم ۱۳۵

أَكَلَهُ: قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ (۱۴:۱۲)
بخورد ۱

أَكَلَهُ: وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكَلَهُ (۱۴۱:۶)
بار ۱، خوردن ۲، میوها ۱۰، میوه ها ۶۴، بارها ۹۰

أَكَلَهَا: فَكَانَتْ أَكَلَهَا ضِعْفَيْنِ (۲۶۵:۲)
بر ۳، میوه ۲۵، میوها ۲۷، میوها ۹۰

~ أَكَلَهَا دَابَّةٌ وَظَلَمَهَا (۳۵:۱۳)
بر - میوه ۲، خورش ۵، خوردنی ۴۱، خوردن ۱۰۴

۱. کذا در متن اصلی، معنی محل تأمل است.

۲. نگهم / نگویم.

نابینای مادر آورد ۲۹، نابینا مادر ذادگان^۲ ۴۰،
کور مادران زاده ۹۲، نابینایی ۱۲۴

~ وَتَرَى الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي (۱۱۰:۵)
نابینا ۱، نابینای مادرزاد ۲، نابیناء مادرزاد ۳، کور
مادرزاد ۹، کور مادر آورد ۵۷، کور ۶۰، نابینا
مادرزاده ۹۲

أَكُنْ: قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ (۷۲:۴)
بودم ۲۷

~ تَعْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَيْرِينَ (۴۷:۱۱)
شوم ۳۶، هر آینه باشم ۱۰۰، باشم من ۱۲۴

~ أَصْبَحَ الْيَوْمَ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۳۳:۱۲)
بم^۳ ۱، من باشم ۲۹

~ فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰:۶۳)
بودم ۳۹، بوده باشم ۱۳۶

* لَمْ أَكُنْ: إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا (۷۲:۴)
نبودم ۱، نه بودم ۲، نبود ۱۱۱

~ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ (۳۳:۱۵)
نیم ۱، نه آنم من ۲، نبودم و نیستم ۵۸، نباشم ۵۹،
نه ام من ۹۴، نه چنانم ۹۶

~ وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيًّا (۴:۱۹)
نیستم من ۶۲، من نبودم ۹۳، نبوده ام ۱۰۳، نه باشم
۱۱۴، نبودم من ۱۲۳

اَكْنَانًا: وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا (۸۱:۱۶)
پوشسته ۱، نهفته ۲، پوشش ها ۳، غارها و پشته
۲۹، غارها ۳۶، جایگاه ها ۳۹، پوششها ۴۱، خانه ها ۴۲،
سمجها^۴ ۵۸، هاونها ۷۲، نهفته و پناهها ۸۳، خانه ها

~ تَتَوَقَّأَكُمُ كُلٌّ مِّنَ رَّبِّهَا (۲۵:۱۴)
بهر ۵۲، خورده ۵۷، میوه، بر ۸۰، میوه و بار ۱۰۲، بار
۱۰۴

~ يَكْنُتُ الْجَنَيْنَ أَنْتَ أَكْلَهَا وَلَمْ تَطْلُرْ مَنَشْنَةً (۳۳:۱۸)
میوه های خوردنی ۴۱، بهره ۵۷، بر و خور ۵۸، میوه
۷۹، میوه ها خوردنی ۹۰

* أَكْلَهَا: تَتَوَقَّأَكُمُ كُلٌّ مِّنَ رَّبِّهَا (۲۵:۱۴)
بروی و میوه وی ۵۵، میویش ۷۶

أَكْلِهِمْ: وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ (۱۶۱:۴)
خوردن ۳

~ يُسَيِّرُونَ فِي الْأَنْبِيَاءِ وَالْعَدُونَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ (۶۲:۵)
خورش ۱۱۲

أَكْلُوا: لَا أَكْلُوا مِّنْ قَوْفِهِمْ (۶۶:۵)
بخوردند ۱، بخوردی ۳۷، بخوردند ۵۲،
بخوردند ۵۳، خوردندی ۵۵، خوردند ۱۱۶

اَلْاَكْمَامُ: فِيهَا فَكَّهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ (۱۱:۵۵)
پوشسته ۱، خوشها ۲۴، شکوفه ها - غنچه ها ۳۰،
پوششها ۳۹، شکوفیا ۵۲، خوشهای بزرگ ۶۴،
غلافها ۶۹، کاردو^۱ ۹۲، پوشش ۱۰۴،
کاردوها + جایگاه های میوه و شکوفه ۱۰۹

اَكْمَامِهَا: وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ اَكْمَامِهَا (۴۷:۴۱)
پوشسته ۱، غلافها ۲، پوشش ۳۴، خوشه ۴۱،
جایگاه ۵۲، میان ۵۶، شکوفه ها میوه ۶۶، شکفها
۷۲، شکمه ها ۹۰، غنچه خرد ۹۲، شکوفه ها ۹۸،
بردها ۱۳۶

اَلْاَكْمَةُ: وَتَرَى الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ (۴۹:۳)
نابینا مادرزاد ۳، کور که از مادرزاده باشد ۲۵،

۱. کاردو: شکوفه.

۲. ذادگان / زادگان.

۳. بم / بوم، باشم.

۴. سمجها: غارها، پناهگاهها.

پنهانی ۸۸، نهفت جایها ۱۰۹، جای پنهان شدن ۱۲۰، جایهای نهانی ۱۲۹

أَكْنَتُهُ: وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ (۲۵:۶)
پوشستها ۱، پردی^۱ ۹، پوششها ۴۲، پردها ۴۸، پوشش ۹۸، پردها ۱۲۲

~ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ (۴۶:۱۷)
پوشش و پرده ۴۹، پوششها ۱۱۳

~ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ (۵۷:۱۸)
پوششها ۸۰

~ وَقَالُوا أَفُلُونَا فِي أَكِنَّةٍ وَمَا نَدْعُوا إِلَيْهِ (۵:۴۱)
پوشستها ۱، گران ۲۱، نهان ۵۳، پوستها ۸۰

أَكْتَنَّمْ: أَوْ أَكْتَنَّمْ فِي أَنْفُسِكُمْ (۲۳۵:۲)
پنهام^۲ کردید ۱، پنهان دارید ۲، پنهان و پوشیده دارید ۲۷، پنهان کنید ۳۴، پوشیده دارید ۳۸، پنهان کنید ۴۱، پنهان دارید ۵۵، باز پوشید ۵۷، بازپوشی ۶۰، پوشیدتان ۶۱، بازپوشانید ۶۳، نهان دارید ۶۴، پنهان داشتید ۸۰، پنهان کردید ۸۸، پوشیده داشتید ۹۰، پوشیده میدارید ۱۰۳، نهان داشتید ۱۰۹، بیوشید ۱۱۱

أَكْوَابٌ: يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ (۷۱:۴۳)
قنینها ۱، کوزها ۱۶، کوزه ۳۰، آوندها ۳۹، آب دستانها ۴۳، کوزها و مرواری ۵۲، کوزها بی دسته ۵۶، کوز ابریهها ۵۹ و ۱۰۸، آبدانها و کوزها بی دسته و نولها^۳ و گوشها ۶۷، آبدستانها بی گوشه ۷۲، کوزهای بی گوشه ۸۱، قنینها ۸۴، کوزها ۸۷، کوزهای بی گوشها ۱۰۴، کوزها بی دسته

۱۰۶، کوزهای مروارید ۱۲۵

~ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدُنْ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ (۱۸:۵۶)
کوزهها ۳۶، کوزهای بی دسته ۶۷، آب دست ریزها ۸۴، کوزها ۹۰، آفتینها^۴ ۱۰۸، کوزهای بی دسته ۱۱۳

~ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا (۱۵:۷۶)
آبدستانها ۶۵، آب دستانهای بی دسته ۸۰، کوزها بی گوشه ۱۰۴، کوزههای بیدسته ۱۱۴، جامهای بزرگ دسته ۱۱۶، جامهای بزرگ ۱۲۰

~ فِيهَا سُرُورٌ مُرْقُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ (۱۴:۸۸)
کوز ابریهها^۵ ۲، آب دستانهای بی گوشه ۸۰، آفتابهای بی گوشه ۹۹، کوز ابریهها ۱۰۸، آب دانهها ۱۲۹

أَكُونُ: قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷:۲)
باشم ۳، شوم ۳۶، باشم ۸۲، بوده باشم ۱۳۶

~ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْفَرِّاسِ (۳۱:۵)
بودی ۱، بودمی ۲، بیودمی ۲۳

~ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ (۱۴:۶)
بم^۶ ۱، بیاشم ۹

~ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰۴:۱۰)
من باشم ۲۹

~ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (۱۲:۳۹)
بیاشم ۶۱

~ بَلْأَنْتَ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۵۸:۳۹)

۱. پردی / پرده ای.

۲. پنهام / پنهان.

۳. کذا در متن اصلی.

۴. کذا در متن اصلی. آفتینها / آفتینه ها، آفتابه ها (۴).

۵. ابریهها / ابریهها، ابریهها.

۶. بم / باشم، بوم.

آلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ (۱۲:۲)

بدان ۴، بدرستی ۲۹، بُد آنکه ۵۵، بدانیت ۸۳، آگاه باشید ۱۰۱

~: آلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ (۱۳:۲)

آگاه باش ۴

~: آلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (۲۱۴:۲)

بدان ۱، بدانید ۲

~: آلَا سَاءَ مَا يُرِثُونَ (۳۱:۶)

۱، ۲۴، که ۵۸، بدانید که ۶۴

~: آلَا لَهُ الْعُكُفُ (۶۲:۶)

آنکه ۹، همی ۵۷

~: آلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرُ (۵۴:۷)

نی ۵۷

~: آلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا (۴۹:۹)

هان ۶۴

~: آلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ (۵۵:۱۰)

اُبدان ۲۴، اُنه ۲۴

~: آلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ (۶۶:۱۰)

بدرستی که ۵۱، بُد آن ۵۵

~: آلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ (۶۰:۱۱)

ای ۱۳۸

~: آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ (۶۸:۱۱)

بُد آن که ۵۵

~: آلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ (۲۸:۱۳)

هر آینه ۲، بدان و آگاه باش ۷۹

بودم ۳۰، بودمی ۱۰۵

* أَلَا أَكُونُ: أَلَا أَكُونُ يَدْعَاهُ رِبِّي شَقِيئًا (۴۸:۱۹)

که نیم^۱، نباشم ۲

* فَأَكُونُ: فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۵۸:۳۹)

بید ۱

* لَنْ أَكُونَ: لَنْ أَكُونَ ظَهيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ (۱۷:۲۸)

نیم^۱، نباشم من هرگز ۲۴، هرگز نباشم ۳۹، نبودم ۸۷، نه باشم ۱۱۴

لَا كُوتَن: لَا كُوتَنَ مِنَ الْقَوَّةِ الضَّالِّينَ (۷۷:۶)

بم^۲، باشم ۱۰، باشم و گردم ۵۸، بباشم من ۶۱، بودمی ۶۳، هر آینه باشم من ۱۲۱

أَكِيدُ: إِنَّمَا يَكِيدُونَ كَيْدًا وَأَكِيدُ كَيْدًا (۱۶:۸۹)

من همی سازم ۲، همی سازم ۳۰، همی سازم من ۳۴، باداش کنم من ۴۱، می سازم من ۸۹، می سگالم ۹۰، من می سازم ۱۰۰، می سگالم من ۱۲۴، افسوس کنم ۱۳۶، می سازم ۱۳۸

لَا كِيدَن: وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَعُكُمْ (۵۷:۲۱)

بشکنم ۱، سازش بد کنم ۲، سگالش بد کنم ۱۲، من بشکنم ۲۴، بسگالم ۳۹، همی سگالش کنم ۵۳، سازش بد کنیم ۶۱، سگالم هر آینه هر آینه ۸۰، من سگالش بد کنیم ۹۲، سازش کنم ۹۴، هر آینه بسازم ۱۰۶

إِلَّا: لَا يَرْقُبُونَ إِيَّاكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ (۸:۹)

خویشی ۱ و ۹۴، خویشاوندی ۱۱، دوستی و برادری ۴۱، خویشی^۳ ۵۵، دوستی ۹۲، سوگند ۱۰۴

~: لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ (۱۰:۹)

خویشی ۱۱، پیمان و دوستی ۴۱، مهر و خویشی ۵۸

۱. نیم / نَبُوءٌ، نباشم.

۲. بم / باشم، بُوءٌ.

۳. خویشی / خویشی.

۴. آ / آ یا (ظاهراً «أ») در «آلا» استفهام گرفته شده و «آلا» هم ترجمه نشده است.

نہ: اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ آری ۵۷	(۵۹:۱۶)	نہ: وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ تا ۲۷	(۱۰۲:۳)
نہ: اَلَا إِنَّكَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ هان بدانید کہ ۶۴	(۶۴:۲۴)	نہ: اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ نه چنان کہ ۴۰	(۲۲:۴)
نہ: اَلَا هُوَ الْكَرِيْمُ الْغَفُوْرُ ای بدانیت ۴۱	(۵:۳۹)	نہ: لَا تُكَلِّفُ اِلَّا نَفْسَكَ بی ۱	(۸۴:۴)
نہ: اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ بدان کہ ۲۴	(۱۵:۳۹)	نہ: اِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ مگر کہ ۲۷	(۱۵۹:۴)
نہ: اَلَا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ بدان ۳۳	(۵:۴۲)	نہ: اِلَّا كَانُوْا عَنَّا مُعْرِضِيْنَ یابی ۱	(۴:۶)
نہ: اَلَا اِلَى اللّٰهِ نَصِيْرُ الْاُمُوْرُ هان بدانید ۶۴	(۵۳:۴۲)	نہ: وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ بی ۱	(۲۶:۶)
نہ: اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ بدانکہ ۱۳۹	(۱۹:۵۸)	نہ: اِلَّا نَصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اگر نه ۳	(۴۰:۹)
آلا: اَلَا تَرٰبٰوًا اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةٌ حَاضِرَةٌ (۲:۲۸۲) کہ نه ۲۸		نہ: اِلَّا كُيِّبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صٰلِحٌ یانی ۱	(۱۲۰:۹)
نہ: اَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ نی ۱، کہ نیست ۲۷	(۱۷۰:۳)	نہ: اِلَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ مُّشْهُودًا کہ ۲۷	(۶۱:۱۰)
آلا: اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصْرٰی مگر ۳	(۱۱۱:۲)	نہ: مَّا مِنْ دَابَّةٍ اِلَّا هُوَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا یانی ۱	(۵۶:۱۱)
نہ: اِلَّا مَنْ اَعْرَفَ عُرْفَةً بی کی ۱، بجز ۷۶	(۲۴۹:۲)	نہ: اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ کہ نه ۳۳	(۳۰:۳۶)
نہ: وَلَسْتُمْ بِتَآخِذِيْهِ اِلَّا اَنْ تُقِمُّوْا فِيْهِ بی آن ۱، جز ۲۵	(۲۶۷:۲)	نہ: اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ یانی ۱	(۷:۴۳)
نہ: اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْوَعْدُ بَقِيًّا بَيْنَهُمْ (۳:۱۹) بی ۱، جزاز ۲۵		نہ: اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا کہ ۲۲	(۴۸:۴۳)

~ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

(۲۷:۸۱)

بنگشت ۱، فرو خورد ۲، خورد ۳، فرو برد ۲۴،
فرو برد ۴۳

بی ۱

آلِ الْبَابِ: يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ

(۱۷۹:۲)

التَّقِيَّتُمْ: إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ (۱۵۵:۳)
بهم آمدند ۱، روی بروی آوردی ۲، فاهم رسید
۱۰، فراهم آمدند ۲۷، برابر آمدند ۳۹، روی بروی
آوردند ۴۲، فراهم رسیدن ۵۴، دیدار کردند ۵۵،
فرا یکدیگر رسیدند ۶۳، بهم افتادند ۶۵، روی
بروی آمدند ۱۰۴، روی بروی آوردند ۱۰۵، گرد
آمدند ۱۳۶

خَرَدَهَا ۲، خَرَدَهَا ۹۴

~ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ

(۱۰۰:۵)

خَرَدَهَا ۱، خَرَدَان ۵۸

الْتَقَتِ: وَالْتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

(۲۹:۷۵)

~ وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ (۱۶۶:۳)
بهما آمدند ۱، رسیدند ۲۹، فراهم رسند ۳۴، برابر
آمدن ۳۹، بهم آمدن ۴۱، روی آوردن ۵۲، بهم
آمدن رویاروی ۵۸، فراهم رسید ۶۲، پیش شدند
۶۷، فراهم آمدن ۶۹، روی بروی آوردند ۸۴،
بر آمدن ۹۲، دیدار ۹۷، هم دیدار شدند ۱۱۴،
بهم رسیدند ۱۲۲، فرا یکدیگر رسیدن ۱۳۴

ورپیچد ۱ و ۶، پیچد ۲، درپیچیده شود ۳، بهم
بندید^۱ ۱۹، گرد آید ۲۴، پیخته شود ۲۹، پیچید
۳۰، برپیچد ۳۹، می مالد ۴۱، می پیچد ۴۲، برهم
پیچید ۶۵، پیچیده شود ۶۷، درپیچد ۷۹، درهم
پیچد ۸۷، پیچد ۹۲، بهم پیچیده شود ۱۰۴، درهم
پیچیده شود ۱۳۶

الْتَقَا: قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا (۱۳:۳)

~ يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ (۴۱:۸)
فاهم رسیدند ۱۰، واهم رسند ۲۴، فراهم رسیدند
۲۹، بهم رسیدند ۴۱، گرد آمدند و فرا رسیدند
۴۲، گرد آمدن ۴۸، دیدار کنند ۶۷، فراهم
آوردن ۶۹، بهم رسیدن ۱۰۰، روبروی شدند ۱۲۰،
بهم رسند ۱۲۱

بهم آمدند ۱، روی برو آوردند ۲، دیدار کردند
۳، فاهم رسید ۱۰، واهم رسیدند ۲۴، بهم رسیدند
۲۷، با یکدیگر رسیدند ۲۹، دیدند ۳۰، فاهم
رسیدند ۴۰، بدیدند ۴۱، فراهم آمدند ۴۳، دیدار
کردند ۵۵، فراهم رسیدند ۵۷، روی بروی
آورده اند ۶۷، یکدیگر را بدیدند ۷۴، روبرو
آوردن ۷۶، بروی آوردن ۸۲، روی بروی آوردند
۸۳، فرا یکدیگر رسیدند ۸۵، روی آرند ۹۶،
دیدار کردند بهم ۱۱۴، با هم درافتادند ۱۲۲، روی
با روی آوردن ۱۲۷، فراهم آیند ۱۳۶

فَالْتَقَطَهُ: فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ

(۸:۲۸)

~ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ
بهم آمد ۱، فراهم آمد ۲، دیدار کرد ۳، برسید
۲۴، فراز همی رسد ۳۰، باستاد ۴۲، برآمد ۴۳، فرا
رسید ۴۹، بهم رسید ۵۱، فراهم رسید ۱۰۴، فراز هم
رسید ۱۰۸، یکدیگر برسید ۱۱۳

ورداشتند ۱، بگرفتند ۳، ورگرفتند ۲۹، برگرد
۴۱، ببرند ۴۳، بگرفت ۵۲، بگرفتند ۵۸، یافتند و
برگرفتند ۷۹، برداشت ۸۷، بگرفت ۱۰۵،
فرا گرفتند ۱۱۱، یافتند ۱۱۳، گرفتند ۱۲۴، برگرفت
۱۳۹

فَالْتَقَمَهُ: فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مِلِمٌ

(۱۴۲:۳۷)

التَّقِيَّتُمْ: إِذِ التَّقِيَّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا (۴۴:۸)
می بهم آمدید ۱، دیدار کردیت ۳، بیفتادید ۱۱،
فاهم رسیدید ۲۷، فراهم رسیدید ۵۲، فراهم
آمدید ۵۶، نزدیک یکدیگر آمدید ۵۸

۱. اگر تصحیفی از «بهم بندند» نباشد، می توان آن را «به هم پیچید» معنی کرد به ساخت فعل لازم.

~ وَرَوَدَتْهُ الْآلِي هُوَ يَتَّهَانُ نَفْسِهِ (۲۳:۱۲)

آن زن ۱، آن زن که ۵۵

يَا آتِي: إِلَّا يَا آتِي هِيَ أَحْسَنُ (۱۵۲:۶)

بدان ۱، آنچه ۲۹

~ أَدْفَعُ يَا آتِي هِيَ أَحْسَنُ (۳۴:۴۱)

آن ۶۱

كَآتِي: وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا (۹۲:۱۶)

آن زن ۱ آن زنی که ۱۰۵

بِالْحَادِ: وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ يُظْلَمُ (۲۵:۲۲)

کیلی^۱ ۱، کزی^۲، چسبیدن ۱۲، گردیدن ۲۱، ستم

۳۰، جدا شدن ۵۲، بیراهی ۵۶، برگردانیدن ۵۸،

بی راهی ۶۹، بی دین شدن ۷۸، بجسبد ۸۸،

بی رهی ۹۴، بدی ۱۳۲، بجسبیدی ۱۳۸

إِلْحَافًا: لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا (۲۷۳:۲)

سختی ۱، ایستم^۲، پژو^۳، بستم خواستن ۱۰،

بشوز^{۱۱}، ستوهانیدن ۱۴، بشوز ۲۸ و ۹۱، ستوه ۳۶،

ستم ۳۹، بشوز ۵۵، ستیزه ۷۵، مکاس^۱ کردن ۸۲،

بشوز ۸۳، بشوز-مکاس^۱ ۸۴، ستیهندگی ۱۰۲،

زاری ۱۱۸، مکاس^۱ کرد ۱۲۷

الْحَقْنَمُ: أَرُونِي الَّذِي بِالْحَقْنَمِ يَشْرِكُكُمْ (۲۷:۳۴)

در بستید ۱ و ۷، در رسانیدیت ۳، اندر بستید ۱۸،

گرفتی ۲۴، اندر رسانیدید ۳۸، پیوستید ۳۹،

پیوستیت ۴۱، بیافتید ۴۲، پیوستید ۵۶، در

رسانیدید ۱۰۲، بر بسته اید ۱۰۳، بیافتید ۱۰۵، در

رسیدید ۱۲۴

الْحَقْنَا: لَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُم (۲۱:۵۲)

در رسانیم ۱ و ۳، برسانیم ۲۴، اندر رسانیم ۳۴

فراهم رسیدی ۶۰، برسید ۶۱، هم دیدار

شدید ۷۶، بیکدیگر رسیدید ۷۹، فراهم

آئید ۹۲، فراهم شدید ۹۶، می نمودید شما ۱۰۰،

فرا رسیدی ۱۱۲، بیکدیگر رسیدید ۱۱۶، بهم

برخوردید ۱۲۷، فرارسید ۱۲۷، گرد آمدید ۱۳۶

الْتَمِسُوا: قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا (۱۳:۵۷)

بجوید ۲، بجویت ۳، درخواست کنید ۵۶، فرا

گیرید ۱۱۷

الْتَنَاهُمْ: وَمَا الْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ (۲۱:۵۲)

کم کنیم ۳، کم کردیم ما ۵۶، کاسته باشیم ۶۹،

کاهیم ۸۸، کاهانیدیم ۹۴

* مَا الْتَنَّا: | وَمَا الْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ (۲۱:۵۲)

بنکھیم^۱ ۱، نکاستیم ما ۲، بنه کاهیم ۲۴، کم

نکردیم ۳۹، کم نکنیم ۵۰، نکاهانیدیم ۵۳، نیست

نکردیم ۸۱، نکاهانیم ۱۰۰، نکاستیم ۱۰۹، باز

نکاهانیم ۱۱۷، نکاهانیدیم ما ۱۲۴

الَّتِي: فَالْتَقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ (۲۴:۲)

آنکجا ۲، آنکه ۵۵، آنانکه ۱۰۵

~ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ (۱۲۲:۲)

که ۲۹

~ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا (۱۴۳:۲)

آنجا که ۲

~ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ (۲۱:۵)

آن کجا ۱۰

~ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (۱۰۱:۱۱)

آن که ۱

۱. بنکھیم / بنکاهیم.

۲. کیلی: ناراستی، کبی.

۳. «ب» در متن اصلی نقطه ندارد، به قرینه همین معنی در قرآنهای دیگر گذاشته شد. پژو و پژو: ستم، سختی.

۴. مکاس: ستیهندگی و ابرام.

- برسانیدیم ۳۹، در رساندیم ۴۱، در رسانیدیم ۴۳،
برسانم ۶۷، اندر یابانیم ۱۰۸، رسانیدیم ما ۱۲۴،
رسانیم ۱۳۹
- الْحَقْنِي وَالْحَقْنِي بِالصَّلَاحِينَ (۱۰۱:۱۲)
در رسان ۱، اندر رسان ۲، برسان ۵ و ۹۴، در رسان
۵۵، در رسانی ۱۰۴، پیوند کن ۱۲۱
- عَالِدُ: قَالَتْ يَتُولِّيَانِ آلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ (۷۲:۱۱)
زایم ۱، بزایم من ۳، بزادم ۱۰، من بزایم ۳۴، فرزند
زایم ۳۹، من فرزند آرم ۵۶، بذایم ۶۷
- الَّذِي: وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِأَنْبِلِ (۶۰:۹)
اونست که ۱
- تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ (۳۷:۱۰)
آنرا که ۵۶
- إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي (۵۱:۱۱)
وی که ۱
- فَقِطِّعْ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ (۳۲:۳۳)
آنکس ۶۱
- أَوْفُرَيْتَكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ (۴۲:۴۳)
آن ۱
- كَالَّذِي: أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ (۲۵۹:۲)
آن کس که ۲۵، آنکسی که ۲۷
- كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ (۲۶۴:۲)
کسی که ۲۵
- كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ (۷۱:۶)
اوی که ۱
- الَّذِينَ: صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (۷:۱)
انکسها ۴
- وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ (۳:۲)
آنکسها ۴، آن کسانی که ۲۴

- الَّذِي: وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِأَنْبِلِ (۶۰:۹)
اونست که ۱
- تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ (۳۷:۱۰)
آنرا که ۵۶
- إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي (۵۱:۱۱)
وی که ۱
- فَقِطِّعْ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ (۳۲:۳۳)
آنکس ۶۱
- أَوْفُرَيْتَكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ (۴۲:۴۳)
آن ۱
- كَالَّذِي: أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ (۲۵۹:۲)
آن کس که ۲۵، آنکسی که ۲۷
- كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ (۲۶۴:۲)
کسی که ۲۵
- كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ (۷۱:۶)
اوی که ۱
- الَّذِينَ: صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (۷:۱)
انکسها ۴
- وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ (۳:۲)
آنکسها ۴، آن کسانی که ۲۴

~ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ (٦:٢)
کسہا ؟

~:فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ (٥٩:٢)
آنکسانیکہ ۲۹

~ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوْا رَعَيْنَا (۲: ۱۰۴)
کسهای که ۲۴

~: وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آنکسانی کہ ۲۹

~: الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
 ۵۶ آنکسانی

~ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
 ۲۴ آنہا کہ

~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ (۲: ۲۵۳)
آن کسان کہ ۲۷

آنان کہ ۲۵، آنکسان ۷۶

~ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (٢: ٢٦١)
آنکسان کہ ۲۷

~: اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي اَوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ (۲۳:۳)
 انسان را کہ ۱۰، انسان کہ ۴۰

~ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا (۱۶۹:۳)

~ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ (۱۸۷:۳)
آنکسان را کہ ۵۵

~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا يَجْعَلْ لَّكُمْ
کسانى که ۲۴

~: وَيَهْدِيكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ (٢٦:٤)
آنکسهای که ۲

~: يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ (٤: ٧١)
آنکسہا کہ ۲۷

~ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي (۱۴:۵)
گروہانی کہ ۲۹

~: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ (٥: ٥١)
شما که ۸۸

~ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثُلُثَةٍ (٥: ٧٣)

~: ان اعبدوا الذين يدعون من دون الله
آنانرا كه ۵۶

بَدِشَانِ كِه ۱

۱۵:۱۰) قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
ایشان ۱

~ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
آَنَانِيكِهِ ۖ ۵۵ (۱۱۳:۱۱)

~: أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
آنها ۶۳ (۵:۱۳)

~: وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ (۲۸:۱۸)

~ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (٣٠: ١٨)
حنانکہ ۱۳۹

~ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ (٥٧: ٢٤)
آنکسہا کہ ٤٧

~ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
آنانک ۱۰۲ (۱۶۵:۲)

~ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
آنکه ۱۱۱ (۲۱۲:۲)

~ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُمُ
ایشان ۱، آنانی که ۴۳ (۲۳۴:۲)

~ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
آنکسانکه ۲۶ (۸۶:۵)

الرَّيَّةَ أَتَى الْكِتَابَ الْحَكِيمِ (۱:۱۰)
سوگند به الف ولام ورا، منم خدای که
می بینم ۲۹، منم خدایی که می بینم ترا ۶۴، منم
خدای می بینم ۸۸

~ الرِّكْبَ أُعْجِمْتَ إِنَّهُ
منم خدایی که می بینم ۲۹، منم که می بینم ۳۶،
منم خدای که همی بینم کردار شما ۶۲، منم آن
خدایی که می بینم ۶۴ (۱:۱۱)

~ الرِّيَّةَ أَتَى الْكِتَابَ الْعَمِينَ
منم خدا که می بینم ۳۰ (۱:۱۲)

~ الرِّكْبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
منم آن خدایی که می بینم و می دانم ۶۴، منم
خدای ۸۸، منم خدای بینا ۱۰۳ (۱:۱۴)

~ الرِّيَّةَ أَتَى الْكِتَابَ وَقُرْءَانِ مَبِينِ (۱:۱۵)
منم آن خدایی که دانم و می بینم ۶۴، منم خدای
بینا بکار بندگان ۹۴

الزمنه: وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْعَهُ فِي عُرْوَةٍ (۱۳:۱۷)
در آویزیم ۲۴، در آویختیم ۵۷، آویخته کردیم ۵۹،
بر آویختیم ۸۸، جفسانیدیم ۱۰۹، بستیم ۱۱۴

* الزمنه: وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْعَهُ فِي عُرْوَةٍ (۱۳:۱۷)
درو بستیم ۴۱

~ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمُ
آن کسان که ۳۹ (۶۳:۲۴)

~ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْنَا الْفُرْقَانُ جُمْلَةً (۳۲:۲۵)
آنان کی ۴۶

~ يَتَّبِعَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ (۵۶:۲۹)
آنکه ۱۴

~ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ (۵۷:۳۰)
آنان ۷۶

~ إِنَّمَا نُذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ (۱۸:۳۵)
آنکسانرا که

~ فَالَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَمَّا عَمِلُوا
آنان را که ۳۰ (۵۰:۴۱)

~ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۲۹:۴۸)
آنکسانی ۶

~ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ (۵۲:۵۱)
بریشان ۶۱

~ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
کسانیکه ۸۷ (۷:۶۰)

فَالَّذِينَ: فَالَّذِينَ سَاءَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۵۰:۲۲)
همچو آنانکه ۳

وَالَّذِينَ: يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا (۹:۲)
گروهی که ۱۲۲، آن کس ها که ۱۳۶

~ اَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ (۲۱:۲)
آن کسها که ۲۴

~ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
آنانکه ۳ (۳۹:۲)

~ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۸۲:۲)
آنانیکه ۶۱، آنکه ایشان ۶۳

وَالزَّمَنُ: وَالزَّمَنُ كَلِمَةُ الْقَوَى (۲۶:۴۸)
دوست گردانید ۶۷، بگردن کرد ۹۱

الْسِّنُّ: إِذْ تَلْقَوْنَهُ بِالْإِسْنِ (۱۵:۲۴)
زبانها ۱، زفانها ۳، زبان ۲۴، زبان بزبان ۷۶

وَأَخْلَفُ السِّنَّ: (۲۲:۳۰)
زبانها ۲، واژها ۶۷، زبانها ۹۰

الْسِّنُّ: وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلُونُ السِّنِّهِمْ (۷۸:۳)
زوانها ۱۰، زوان ۲۴، زفانها ۶۲

وَأَسْمَعُ غَيْرُ مُسْمِعٍ وَرَعْنَا لِيَأْ بِالسِّنِّهِمْ (۴۶:۴)
زبانها ۳، زفانها ۱۰۵، زبانها ۱۲۴

وَتَصِفُ السِّنِّهِمُ الْكَذِبَ (۶۲:۱۶)
زبانها ۲، زبانها ۹۲

الْعَنُومُ: وَالْعَنُومُ لَعْنًا كَبِيرًا (۶۸:۳۳)
نفرین کن ۳، دور کن ۵۸، رسوا کن ۶۱،
بنفرین ۱۰۹، بنفرین کن ۱۱۴، بران ۱۳۰

الْعَوَا: لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْعَوَافِدَ (۲۶:۴۱)
اکار گوید ۱، بهوده گویت ۳، سخن زشت
گوید ۲۴، هرزه می گوید ۲۹، غلغل درآید ۳۰،
بازی دارید ۴۲، سازی دارید ۵۲، افزونی گوید
۵۶، افزونی می گوید ۸۱، بازی کنید ۹۰، بانگ
بردارید ۹۹، بهوده گوید ۱۱۴، بازی دارید ۱۲۵،
ببند ازید سخن بیهوده ۱۳۲

الْفِ: لَوْ يَمُرُّ الْكَافُّ سَنَةً وَمَا هُوَ بِمَرْحُومٍ (۹۶:۲)
هزار ۲

وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ (۴۷:۲۲)

هزار ۱، یکهزار ۵۸

وَأَرْسَلْنَا إِلَى مِائَةِ آلِفٍ أَوْ يَزِيدُ (۱۴۷:۳۷)
هزار ۱۰۰

آلَفَ: قَالَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ (۱۰۳:۳)
بهم کرد ۱، سازواری افکند ۲، سزاواری افکند ۳،
پیوستگی آوگند ۱۰، فراهم آورد ۲۴، دوستی
بیاورد ۳۶، دوستی افکند ۴۱، سازگاری افکند ۵۲،
فراهم پیدا آورد ۵۶، فاهم آورد ۵۷، فرا پیوست
۶۵، بهم کرد ۷۵، فراهم کند ۹۰، مهربانی پدید
کرد ۱۰۴، واهم آورد ۱۱۴، سازگاری داد ۱۱۹،
پیوند داد ۱۲۳، پیوند ۱۳۰

وَأَلْفَ يَكْ قُلُوبِهِمْ (۶۳:۸)
بهم کرد ۱، پیوستگی افکند ۲، سازواری داد ۳،
ساخت گار بکرد ۱۰، ساختگار بکرد ۱۰، خوش
گردانید ۱۱، خوش گردانید و پیوسته کرد ۱۱،
سازوار کرد ۲۷، فراهم آرد و سازوار گرداند ۲۷،
گرد کرد ۳۹، دوستی نهد ۴۱، پیوستگی افکند
۴۲، گرد آورد ۴۹، پیوست ۵۶، با هم آورد ۵۷،
دوستی کرد ۵۸، فراهم آرد ۷۸، پیوستگی افکند
۹۶، پیوند پدید آورد ۱۰۴، خوش گردانید ۱۰۷،
دوستی افکند ۱۲۰، پیوند افکند ۱۲۳

أَلْفَا: لِنُخْرِجَ بِهِ حَبَابًا وَأَجْنَبَ أَلْفَا (۱۶:۷۸)
کش ۵ یک دیگراندر رفته ۱، گشن ۱ یک بدگر
اندر رفته ۲، درهم بیچیده ۳، درهم پیخته ۲۹،
یکدیگر بیچیده ۳۴، فراهم آمده ۳۸، پیوسته ۳۹،
بسیار درخت ۴۱، درهم پیخته ۴۲، برهم شده ۵۶،
گشن ۱ و در بیچیده ۶۱، درختان گشن ۱

۷. گشن: انبوه، درهم.

۱. زفانها / زبانها: «ق» در متن اصلی با سه نقطه است.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. فعل امر از «نفریدن».

۴. اکار گوید: بیهوده گوید، هرزه درآید.

۵. این ترجمه معادل همین کلمه برای الف بینهم است که ذیل همین آیه آمده است.

۶. کش: بخل، سینه.

أَلَيْ: وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ (۱۱۷:۷)
 بیوکن^۱ و^۲ ۱۰، بیفکن^۳ ۳، بیند از و بیفکن^۴ ۵۸،
 افکن^۵ تو ۶۱، بیند از ۱۰۰

~ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ (۶۹:۲۰)
 انداز ۱۲۱

يَا لَأَلْقَاب: وَلَا تَنَابَرُوا يَا لَأَلْقَاب (۱۱:۴۹)
 پاژنامها^۱ ۳ و ۱۴، پاچ نامها^۲ ۸۰، نامها^۳ ۸۶،
 پاچ نامه^۴ ۱۰۸

أَلْقَاهُ: فَلَمَّا جَاءَ الشَّيْخُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ (۹۶:۱۲)
 او کند^۱ ۱، برافکنند^۲ ۲، بر او کند^۳ ۵، نهاد^۴ ۷ مکرر،
 برافکنند^۵ ۵۲، انداخت^۶ ۹۳، رسانید^۷ ۱۰۴

أَلْقَاهَا: أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرِيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ (۱۷۱:۴)
 افکند^۱ ۳، برسانید^۲ ۲۷، بشنوانید^۳ ۵۸، بیفکنند^۴ ۸۸،
 انداخت^۵ ۱۰۰، رسانید^۶ ۱۱۱

~ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى (۲۰:۲۰)
 بیو کند^۱ ۱، بیند اخت^۲ ۳۸

أَلْقَتْ: وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ (۴:۸۴)
 بیو کند^۱ ۱، بیند از ۲۹، بیرون افکنند^۲ ۳۰، بیرون
 افکند^۳ ۳۸، بیرون افتد^۴ ۳۹، دراند از ۴۱، بیفکنند^۵
 ۶۱، اندازد^۶ ۸۹، براند از ۱۰۰، بیرون اندازد^۷ ۱۱۳،
 افکند^۸ ۱۲۱

فَالْقِة: أَذْهَبَ يَكْتُمِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ (۲۸:۲۷)
 او کن^۱ ۱، برافکن^۲ ۴۶، افکن^۳ ۸۷، انداز^۴ ۱۰۰، بیانداز^۵
 ۱۱۴

أَلْفِيهَا: قَالَ أَلْفِيهَا يَكْمُوسَى (۱۹:۲۰)
 بیوکن^۱ ۱، بفکن^۲ ۲، افکن^۳ ۳

۸۷، پیچیده^۱ ۹۰، درهم پیوسته^۲ ۹۴، انبوه
 درختان^۳ ۱۰۰، بهم پیچیده^۴ گان^۵ ۱۰۹، بهم درشده^۶
 ۱۱۳، بریکدیگر پیچیده^۷ ۱۲۴، بسیار درختان^۸ ۱۳۹

أَلَفْتُ: مَا أَلَفْتُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ (۶۳:۸)
 سازواری افکندی^۱ ۳، خوش گردانیدی و پیوسته
 ۱۱، سازواری افکندیدی^۲ ۵۵، پیوستی تو^۳ ۵۶، فراهم
 آری^۴ ۹۲، همی توانستی سازگاری افکندن^۵ ۹۴،
 توانستی سازگاری افکندن^۶ ۱۲۴، دوستی افکنی^۷
 ۱۳۶

* مَا أَلَفْتُ: مَا أَلَفْتُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ (۶۳:۸)
 بهم نکردی^۱ ۱، ساختگار نکردی^۲ ۱۰، واهم نتوانی
 آوردن^۳ ۲۴، نکردی بی ساخت کار^۴ ۲۷، گرد
 نکردی تو^۵ ۳۹، نتوانی دوستی فکندن^۶ ۴۱،
 نتوانستی پیوستن^۷ ۵۲، نتوانستی دوستی کردن^۸
 ۵۸، هرگز فراهم نتوانستی کرد^۹ ۶۷، سزاواری
 نیفکندتی^{۱۰} ۱۱۴، نتوانستی دوستی افکنی^{۱۱} ۱۳۶

أَلْفُوا: إِنَّهُمْ أَلْفَاءُ أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ (۶۹:۳۷)
 گندادند^۱ ۱، بیافتند^۲ ۲، یافتند^۳ ۳، یافته بودند^۴ ۳۶،
 یافتندی^۵ ۱۱۴

أَلْفِيَا: وَأَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ (۲۵:۱۲)
 گندادند^۱ ۱، بیافتند^۲ ۲، یافتند^۳ ۳، دریافتند^۴ ۳۶،
 بدیدند^۵ ۴۱، یافتند هر دو^۶ ۵۶، بیافتند هر دو^۷ ۹۲

أَلْفَيْنِ: يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ (۶۶:۸)
 دو هزار^۱

أَلْفَيْنَا: قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا (۱۷۰:۲)
 بیافتم^۱ ۲، یافتیم^۲ ۳، یافتستیم^۳ ۱۰، گرفتستیم^۴ ۴۰،
 یافته ایم^۵ ۶۴

۱. گندادند: یافتند.

۲. بیوکن / بیفکن.

۳. پاژنامها: لقبها.

۴. پاچ نامه: لقب.

۵. «ق» در متن اصلی سه نقطه دارد.

اَلْقُوا: فَلَمْ يُقِنُّوْكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمْ السَّلَامَ (۹۰:۴)

او کنند ۱، افکنند ۳، بیو کنند ۱۰، بیفکنند ۲۷،
بیفکنند ۳۱، ببند ازند ۴۱، فرابیش آرند ۶۲،
اند ازند ۶۳، بفکنند ۱۲۷، انداخته بودند ۱۳۵

~ فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ (۱۱۶:۷)

بیو کنند ۱، بیفکنند ۲، بیو کنند ۱۰، بیفکنند
۲۷، افکنند ۳۶، انداختند ۱۰۴

~ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهٖ السِّحْرُ (۸۱:۱۰)

ببنداختند ۵۹

~ قَالَ اَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَوْءٍ (۲۸:۱۶)

او کنند ۱، بفکنند ۳۹، باند ازند ۴۱، فرابیش
افکنند ۶۲، پیش آرند ۹۶، در انداختند ۱۱۱

~ وَاَلْقُوا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ (۸۷:۱۶)

دهند ۳، پیش برند ۵۲

* اَلْقُوا السَّلَامَ: اَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ (۲۸:۱۶)

گردن دهند ۳، دهند گردن ۵۵

اَلْقُوا: قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا (۱۱۶:۷)

بیو کنید ۱، بیفکنی ۲۴، شما بیفکنید ۲۷، افکنید
۳۶، ببند ازید شما ۱۰۴

~ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُوْنَ (۸۰:۱۰)

بیفکنید ۲، افکنیت ۳، بیو کنی ۲۴، ببند ازیت ۴۱،
ببند ازید ۵۱، اندازی ۱۱۴

~ قَالَ بَلْ اَلْقُوا (۶۶:۲۰)

افکنید شما ۵۸، شما افکنید ۹۰

~ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُوْنَ (۴۳:۲۶)

ببند ازی ۲۰، اندازید ۱۳۸^۱

اَلْقُوا: وَلِذَا اَلْقَوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنَيْنِ (۱۳:۲۵)

او کنند ۱، افکنند ۲۴، ببندند ۳۰، انداخته
شوند ۳۹، در اندازند ۴۱، اندر افکنند ۵۴ و ۶۱،
افکنده شوند ۵۸، افکنده شد ۸۷، در اندازند ۹۳،
اندازند ۱۰۰، اندر افکنند ۱۰۸

~ اِذَا اَلْقَوْا فَيَا سَمِيعُوا لَهَا شَيْفًا (۷:۶۷)

او کنند ۱، اندر افکنند ۱۹، در افکنده شوند
۱۰۳، در انداخته شدند ۱۱۳، در افکنند ۱۲۵

* اَلْقُوْهُ: وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيَّبَتِ الْجُبِّ (۱۰:۱۲)

بنهید ۷ مکرر، درو کنی^۲ ۲۴، اندر افکنید ۳۴،
بیفکنیت ۴۱، در افکنید ۵۷، در اندازید ۵۹،
اندازید ۶۳، در آرید ۶۷، ببند ازید ۱۱۴

~ اِذْ هَبُوا بِصِمۜصۜمِ هٰذَا اَلْقُوْهُ عَلٰى وَجۜهِ اٰیِ (۱۳:۱۲)

او کنید ۵، وراو کنی^۴ ۲۴، بنهید ۳۶، برافکنید ۳۸
و ۹۶، افکنید ۹۴، باند ازید ۱۲۱

~ قَالُوْا اَنْتَوَاللهُ بَلٰیۤنَاۤ اَفَاَلْقُوْهُ فِی الْجَحِیۡمِ (۹۷:۳۷)

اندر افکنیت ۳۰، در او کنید ۸۱، در اندازیت ۹۱

* اَلْقُوْهُ: اَلْقُوْهُ عَلٰى وَجۜهِ اٰیِ (۹۳:۱۲)

اندازیتش ۳، افکنیتش ۵۵، افکنی تش ۹۱،
اندازیدش ۱۱۴

اَلْقٰی: وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰۤی اِلَیْكُمْ السَّلَامَ (۹۴:۴)

او کند ۱، بیو کند ۱۰، کند^۵ ۲۴، بیفکنده باشند ۲۷،
پیش آرد ۵۲، اندازد ۶۳

~ قَالِقٰی عَصَاۤهٗ فَاِذَا هِیۡ تُعَبَّۤنُ مُبِیۡنٌ (۱۰۷:۷)

بیفکنند ۱۰، انداخت ۳۰، ببنداخت ۱۰۴، ببنداخت

۱. اندازید / اندازید

۲. او کنند / افکنده شوند.

۳. درو کنی / در افکنی، در افکنید.

۴. وراو کنی / برافکنید.

۵. این معنی در فحوای جمله بی مناسبت نمی نماید.

~: فَأَلْقَى السَّحْرَةَ مُجِدًّا (۷۰:۲۰)

اندر افشیدند ۲۴، فکنده شدند ۹۴، بروی در افتادند ۱۰۰، بروی انداخته شد ۱۰۹، افتاده شدند ۱۱۷، افکنده شدند در روی ۱۳۹

~: فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَلْجِدِينَ (۴۶:۲۹)

بیفکنده شدند ۲۹، اندر افکندند ۴۶، بروی در انداخته شدند ۷۹، افتادند ۱۰۰، در افکند شدند ۱۰۳، بروی انداخته شدند ۱۱۳، افتاده بودند ۱۱۴، بیرون افکنده شدند ۱۳۰

~: إِنِّي أَلْقِي إِلَيْكَ كِتَابًا كَرِيمًا (۲۹:۲۷)

او کُند ۲۰، افکنده شده است ۸۶، افکنده شدم ۸۷، انداختند ۱۳۸

~: فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةً مِّنْ ذَهَبٍ (۵۳:۴۳)

افکنده شد ۳، افکنده شدی ۶۱، فرستادند ۱۰۸، انداخته شود ۱۱۴، بینداختند ۱۳۸

~: أَلَمْ أَلْقِ الذِّكْرَ عَلَيْكَ مِنْ بَيْنَيْنَا (۲۵:۵۴)

او کنده شد ۱، همی بیفتاد ۳۸، انداخته شد ۱۱۳، افکنده شده ۱۲۰

~: كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا (۸:۶۷)

او کنده شهد ۱، افکنده شود ۳، فکنده شود ۵۰، افکنده شوند ۵۶، در آرند ۶۴، در افکنده شود ۹۹، در افکنده شوند ۱۰۳، در انداخته شود ۱۱۳، در اندازند ۱۲۵

* لَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةً (۵۳:۴۳)

چرا او کنده نشد ۱، در نمی اندازند ۴۱، چرا افکنده نشد ۶۱، اگر افکنده نشد ۱۲۱

سَاقِي: سَاقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ (۱۲:۸)

او کنیم ۱، در افکنم ۳ و ۳۵ و ۹۴، اندر خواهم افگند ۱۰، او گنم ۲۴، اندر افگنیم ۲۷، در اندازیم ۴۱، افکنم ۵۲ و ۱۲۵، بر افکنم ۵۸، افکنیم ۶۱

~: وَالْقَى الْأَلْوَابِ (۱۵۰:۷)

بیو کند ۱، بنهاد ۶۳، نهاد ۹۱، فکند ۱۰۴

~: وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ (۱۵:۱۶)

او کند ۱، افکند ۵۵، بیفکنده است ۶۲

~: فَقَدَفْتَهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ (۸۷:۲۰)

بیو کند ۱، در انداخته ست ۱۱۳، افکنده بودیم ۱۳۰

~: إِلَّا إِنَّا تَمَتَّعْنَا بِالْأَلْفِ الشَّيْطَانِ فِي أَمْنِيَّتِهِ (۵۲:۲۲)

او کندی ۱، در فکندی ۲، فکند ۱۲، افکندی ۲۴، بیفکندی ۳۹، در انداخت ۴۱، در افکند ۵۸، اندر افکندی ۶۱، در افکندی ۶۲، در اندازد ۱۱۳

~: وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ (۱۰:۳۱)

بفکند ۱۴، بر افکند ۲۴، اندر انداخت ۴۱، بنهاد بیفکند ۵۸، فرو گذاشت ۶۴

~: لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ (۳۷:۵۰)

بیو کند ۱۷، گردانید ۳۹، فراداشت ۱۱۴

~: وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ (۱۵:۷۵)

فرو گذارد ۶، پیش آورد ۲۴، پیدا کند ۳۰، پدید کند ۵۶، فرو افکنده است ۶۷، فرو افکند ۸۷، پیش افکند ۱۰۹، در پیش آرد ۱۱۳

* أَلْقَى السَّمْعَ: لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ (۳۷:۵۰)

گوش داشت ۳

أَلْقَى: وَالْقَى السَّحْرَةَ سَلْجِدِينَ (۱۲۰:۷)

او کنده شدند ۱، افکنده شدند ۳، در افکندند ۲۷، بیفکندند ۲۹، اندر افکند ۳۱، بیفتادند ۳۶، افکنده آمدند ۵۷، اندر افتاد ۶۵، بروی در افتاده شدند ۷۹، فرود شدند ۹۲، فکنده شد ۹۴، در افتادند ۱۰۰، فکنده شدند ۱۰۴، اندر افتادند ۱۰۷، بروی در افتادند ۱۱۳، برو در افتادند ۱۳۶

او کن ۱، اندر افکن ۲، اندر او کن ۲۴، بیفکن ۳۶،
بند از ۹۰، بپند از ۱۰۰

اللّٰهِي: وَمَا جَعَلَ اَرْوَجَكُمْ اَلَّتِي
آن زنان ۱ (۴:۳۳)

~: اِنْ اَمْنَهُمْ اِلَّا اَلَّتِي وَلَدْتَهُمْ
آنانکه ۳، آن زنان که ۲۴، آنان که ۲۹، آنکه ۶۱،
آن زنانی که ۱۰۰، آن زنان ۱۰۸

اللّٰهِي: وَالَّتِي يَأْتِيَتُ الْفَحْشَاءُ مِنْ نِسَائِكُمْ
آن زنانی که ۲، آن زنان که ۳، زنانی که ۳۶،
آنانیکه ۶۱

~: وَرَبِّكُمْ اَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ اَلَّتِي
آنکه ۲، آن که ۲۹ (۲۳:۴)

~: وَالَّتِي تَحْفُونَ نَشْوَرَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
زنانیکه ۶۱ (۳۴:۴)

~: وَمَا يَلْ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ اَلَّتِي
آن زنان ۱، آن کسانی که ۲۹ (۱۲۷:۴)

~: فَسَلِّهَ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اَلَّتِي
آنها که ۲۴، آنان ۱۲۸ (۵۰:۱۲)

~: وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اَلَّتِي لَا يَرْجُونَ كَلَامًا
که ۲۴، آنانی که ۶۱ (۶۰:۲۴)

~: يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَحْلَلْنَا لَكَ اَرْوَجَكَ اَلَّتِي
آنانکه ۴۱ (۵۰:۳۳)

اَللَّذَانِ: وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَتَاوُهُمَا (۱۶:۴)
آن دو ۱، آن مردوزن ۲، آن دو ۳، آن دو تن
۲۹ و ۵۶، مرد وزن ۳۶، آن دو کس که ۵۷،
آنانیکه ۶۱، آن دو که ۹۷، آن دو مرد ۱۰۰، آن دو
مردوزن ۱۰۵، دو مرد یا مرد وزن ۱۲۲، آن زن و
مرد ۱۲۴

اند از ۶۳، بیفکنم ۶۷، اندر افکنم ۹۳، من فکنم
۱۰۴، بپند از ۱۱۳، اندازم ۱۱۴، در افکنیم ۱۲۱، در
افکنم ۱۲۴

اَلْقِيَا: اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ
او کنید ۱، بیفکنیت ۳، در او کنید ۶، بیفکنید ۱۷،
اندر افکنید ۳۸، در افکنید ۳۹، در اندازیت ۴۱،
پس اندازید ۵۱، بپندازید ۶۴، بیفکنید ۸۷، در
اندازید ۱۰۰

اَلْقِيَا: فَاَلْقِيَا فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ
او کنید ۱، اندر افکنید ۲، بیو کنید ۱۷، بیفکنید
۶۱، بپندازید ۱۰۴، اندازید ۱۱۴ (۲۶:۵۰)

اَلْقَيْتُ: وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي
او کندم ۱، بر افکندم ۲۴، بیفکندم ۲۹، پدید آوردم
۳۴، در آوردم ۳۶، در انداختم ۷۹، فکندم ۸۶،
بپنداختم ۹۶، افکندم ۱۰۹، انداختم ۱۱۷ (۳۹:۲۰)

اَلْقِيَا: وَالْقِيَا بَيْنَهُمُ الْعِدَّةَ وَالْبَعْضَةَ
او کندیم ۱، بیفکندیم ۲، در او کندیم ۲۴، اندر
افکندیم ۲۷، بیو کندیم ۳۷، بیفکندیم ۵۳،
افکندیم ۵۵، بیفکنده ایم ۷۲، فکندیم ۱۰۷،
افکنده ایم ما ۱۲۳

~: وَالْقِيَا فِيهَا رَوْسًى
او کندیم ۱، بفکندیم ۲، بیافریدیم ۲۴، در افکندیم
۷۶، در انداختیم ما ۱۱۳، انداختیم ۱۱۴، در افکنیم
ما ۱۱۸، رساندیم ۱۲۸ (۱۹:۱۵)

~: وَالْقِيَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا
بر نشانندیم ۲۴، بر افکندیم ۳۴، در انداختیم ۴۱
(۳۴:۳۸)

~: وَالْقِيَا فِيهَا رَوْسًى
افکندیم ۳، بیو کنده ایم ۶، بپنداختیم ۶۴،
افکنده ایم ما ۱۰۳، فکندیم ما ۱۰۴ (۷:۵۰)

فَالْقِيَا: فَالْقِيَا فِي اَلَيْمٍ
(۷:۲۸)

بار خدا یا ۵۶، ای خدای ما ۵۸، ای بار خدا یا ۹۹
 ~: اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ هَذِهِ هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ (۳۲:۸)
 ای بار خدای ۵۵، ای بار خدا یا ۱۲۷، خداوند
 ۱۳۷

~: دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سَبَّحَكَ اَللّٰهُمَّ (۱۰:۱۰)
 ای خداوند ۱، ای بار خدای ۵۵، ای بار خدا
 ۱۰۵، این خداوند ۱۲۷

اَلَمْ: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۲)
 منم خدای دانا که همه دانم ۱۰۱، منم خدای
 سزای پرستش میدانم ۱۰۵، منم خدایی که میدانم
 همه چیز را ۱۱۱

~: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۳)
 سوگند به الف و لام و میم ۱، من که خدایم به
 دانم ۱۰۱ گویند سوگندست ۱۰، منم خدای داناتر
 ۳۶

~: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۲۹)
 منم خدای می دانم ۲۹، سوگندست ۴۳، خدای
 داناتر ۶۴، سوگند یاد کرد ۸۷

~: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۳۰)
 سوگند بنامها خدای ۳۰، منم خدای دانا ۳۴، منم
 آن خدایی که می دانم ۶۴

~: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۳۱)
 خدای سوگند می گوید ۶۴

اَلْمَص: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْ فِيْهِ هُدًى لِلْمُتَّقِيْنَ (۱:۷)
 سوگند به الف و لام و میم و صاد ۱، منم خدای
 می دانم و هویدا می کنم ۲۹، منم آن خدایی که
 می بینم ۳۶، منم خدای دانا راست گوی ۴۵، منم
 خدای می دانم و هویدا می کنم ۱۱۱

اَلَّذِيْنَ: اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا رِئَا اَرْنَا الَّذِيْنَ اَضَلّٰنَا (۲۹:۴۱)
 آن دو ۱، آن دو تن ۳۰، دو ۹۶، آن دو کس که
 ۱۰۰، آن دو تا ۱۳۲، دو کس ۱۳۶

اَللّٰهُ: اِنَّكَ اَللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (۲۰:۲)
 خدای ۱۰

~: اِنَّكَ اَللّٰهُ يَخُصُّكَ مَا يُرِيْدُ (۱:۵)
 خدا ۳۷

~: اِنَّكَ اَللّٰهُ لَعَفُوْغٌ (۶۰:۲۲)
 آفریدگار ۱۰۳

اَللّٰهُ: اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ (۲:۳)
 خدای ۱، آن خدای کسزوار آنست کیوی را
 پرستند ۱۰، خداوند ۲۴

~: يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اَللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا (۱۷۶:۴)
 ایزد ۱۰۵

اَللّٰهُ: يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اَللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا (۱:۱)
 یک خدای بی همتا و بی هتبار بی زن و بی
 فرزند سزوار آنکه وی را پرستند ۱۰، خدای ۵۵

~: وَبَآءُ وَيَعْصِبُ مِنْ اَللّٰهِ (۶۱:۲)
 خدای ۳

~: وَعَلَى اَللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ (۱۰:۵۸)
 پروردگار ۲۹

* تَاللّٰهِ: تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ (۹۷:۲۹)
 بخدا سوگند ۱۱۱، سوگند بخدای ۱۲۶

اَللّٰهُمَّ: قُلِ اَللّٰهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ (۲۶:۳)
 بار خدای ۲، یا بار خدای ۹۰، ای بار خدای ۱۲۹

~: اَللّٰهُمَّ رِنَّا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ (۱۱۴:۵)
 ای خدای ۱، یا خداوند من ۲، ای خدا ۲۷

فَالْتَمَمَهَا: فَالْتَمَسَهَا جُورَهَا وَتَقَوَّنَهَا (۸:۹۱)
بسمود ۲، فرادل داد ۷۹، در دل افکند ۸۰، بدل
افکند ۱۲۹، افکند ۱۳۲
إِلَهِينَ: اتَّخَذُوْنِي وَأُخِيَ إِلَهِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (۱۱۶:۵)
دو خدای ۲، دو خدا ۲۷، دو خدایان ۶۳
~ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهِينَ اثْنَيْنِ (۵۱:۱۶)
دو خدای ۱، خدایان ۵۶
الْأَلْوَا ح: وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَا حِ (۱۴۵:۷)
تختها ۲
~ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ (۱۳:۵۴)
تختها ۱، تختها ۹۰، تختهای بهنادار ۱۱۱، جوبها
۱۲۴
الْوَا نِكُمْ: وَأَخْلَفْنَا السَّيْنَ كُمْ وَالْوَا نِكُمْ (۲۲:۳۰)
رنگها ۱ و ۱۴، گونها ۳ و ۴۶، رنگها و گونها ۴۱،
گونه رنگ ۶۱، رنگها ۹۰
الْوَا نَهُ: وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَا نَهُ (۱۳:۱۶)
گوئها ۲، گونه ها ۲۳، گونها ۹۰، گوناگون ۹۲
~ وَاللَّاتُفَعْرِ مُخْتَلِفًا أَلْوَا نَهُ، كَذَلِكَ (۲۸:۳۵)
رنگ ۱۱۴
~ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَا نَهُ (۲۱:۳۹)
گونه ۳۳
أَلْوَفَ: الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ (۲۴۳:۲)
هزارها ۱، هزاران ۳، هزار ۳۰، هزارگان ۳۶،
هزاران ۵۵، هزاران هزار ۶۳، هزار آن هزار ۱۰۰،
چندین هزار ۱۱۱، چند هزار ۱۱۶، هزار هزار ۱۳۴
إِلَى: وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ (۴:۲)
سوی ۲۱، به ۲۴
~ وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ (۱۴:۲)
با ۵۵

الْتَا: وَالْتَا لَهُ الْحَدِيدُ (۱۰:۳۴)
نرم کردیم ۱، نرم گردانیدیم ۲۴، نرم گردانیم
۵۶، نرم گردانیده ۶۱، فرمان بردار گردانیدیم
۱۰۸، نرم کرده بودیم ۱۳۸
إِلَهُ: قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهِكَ وَاللَّهُ ءَابَا يَكْ (۱۳۳:۲)
خدای ۳
~ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲۵۵:۲)
سزای پرستیدن ۲۵
~ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲:۳)
سزای پرستیدن ۲۵
~ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ (۶۲:۳)
سزاوار پرستیدن ۲۵
~ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ (۶۵:۷)
بروردگار ۱۲۱
~ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (۱۵۸:۷)
پرستندنی ۳
~ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (۳۱:۹)
خدا ۱۰۰
~ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ (۸۴:۴۳)
سزای پرستش ۵۶
إِلَها: يَمْسُوسُ أَجْعَلْ لَنَا إِلَها كَمَا لَهُمُ إِلَها (۱۳۸:۷)
خدا ایگان ۳۲، پرستیده ۵۸
~ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَها (۱۴:۱۸)
خدا ۲۱
أَلْهَاكُمْ: أَلْهَكُمُ الشَّكَاكُ (۱:۱۰۲)
نابروا کرد ۱۰۹
إِلْهَكُمْ: وَلِلَّهِ نَاوِلُ إِلْهَكُمْ وَجِدْ (۴۶:۲۹)
خداوند ۳۴

(١٢:٦)	~ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ تا ٩	(٢٨:٢)	~ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ بسوی ٢، واپیش ١٠
(٣٨:٦)	~ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ بی ١	(٢٩:٢)	~ ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ ب ٥٥
(٥١:٦)	~ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ نزد ٢٧	(٨٥:٢)	~ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ بسوی ٣، و ٤
(٦٠:٦)	~ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ سوی ٨٨	(١٢٦:٢)	~ ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ فا ١٠
(١٥٩:٦)	~ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ابا ٥٧	(٢١٠:٢)	~ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ وانزد ٦٣
(١٩٨:٧)	~ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا فرا ٥٣	(٢٨١:٢)	~ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ بی ١، پیش ٢٥
(٤٣:١١)	~ قَالَ سَتَأْتِيَ إِلَى جِبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ بی ١، زی ٢٧، باز ٦٢	(٢٨:٣)	~ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ وانزد یک ١٠
(٨١:١٢)	~ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ وابر ٧ مکرر	(٧٧:٣)	~ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ بر ٢٥
(١٠٩:١٢)	~ إِلَّا رَجَا لَأَتُوحَىٰ إِلَيْهِمْ وا ١١٣	(١٨٣:٣)	~ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا با ٣، بهر ٦٧
(٦٣:١٨)	~ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ بدان ١٠٨	(٢:٤)	~ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ وا ١، با - زی ٢٧
(٢٤:٢٠)	~ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ بنزد یک ٢٤	(٦١:٤)	~ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بنزد ٢٤
(٨٦:٢٠)	~ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ با نزد ٢٤	(٨٣:٤)	~ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ فرا ٢٧
(٩١:٢٠)	~ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ نزد یک ٣٤	(٦:٥)	~ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ از بهر ٢٩، از ٣٧
(٩٧:٢٠)	~ وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ سوی ٨٧	(١٦:٥)	~ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ها ٩٦

- وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَلِنَآتُرْجِعُوْنَ (۳۵:۲۱) ~ با سوی ۳۲
- فَأَرْسِلْ اِلٰی هَٰرُونَ (۱۳:۲۶) ~ با ۱۱۹
- ثُمَّ نَضْطِرُّهُمْ اِلٰی عَذَابٍ غَلِيظٍ (۲۴:۳۱) ~ با سوی ۳۴
- اِلَّا اَنْ تَقْعَلُوْا اِلَیَّ اَوْ لِيَآئِكُمْ مَّعْرُوفًا (۶:۳۳) ~ بجاء ۳۹
- وَإِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ (۷۸:۳۸) ~ تا بی ۱
- كَذٰلِكَ یُوحِیْ اِلَیْكَ وَاِلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ (۳:۴۲) ~ به ۳۲
- فَاعْتَلَوْهُ اِلٰی سَوَاءٍ اَلْجَحِیْمِ (۴۷:۴۴) ~ تا ۳۲
- ثُمَّ یَجْمَعُكُمْ اِلَیَّ یَوْمَ الْقِیَمَةِ (۲۶:۴۵) ~ اندر ۲۴
- فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا اِلٰی السَّلٰوِ (۳۵:۴۷) ~ سو ۱۷
- وَتَشْتَکِیْ اِلَیَّ اللّٰهَ (۱:۵۸) ~ به ۳
- ثُمَّ اَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا (۴:۶۷) ~ واز ۱۱۳
- وَلَا اِلَیَّ الْمَجَالِ کَیْفَ نَصَبْتَ (۱۷:۸۸) ~ بدین ۳۹
- اِلَیَّ: ثُمَّ اِلٰی مَرْجِعُكُمْ (۵۵:۳) ~ نزدیک خویش ۲۷، با سوی من ۳۴، نزد خود ۷۴، زی خود ۷۵
- وَ اَوْحِیْ اِلَیْ هَٰذَا الْقُرْآنُ (۱۹:۶) ~ بی من ۱، ورمز ۲۴، بمن ۱۰۵
- اِنْ اَتَّيْتُكُمْ اِلَّا مَآ یُوحِیْ اِلَیَّ (۵۰:۶) ~ بمن ۹، زی من ۳۶، بسوی من ۱۲۹
- قُلْ لَا اَجِدُ فِیْ مَا اُوحِیْ اِلَیَّ مُعَرَّعًا عَلٰی طَاعِعٍ (۱۴۵:۶) ~ سوی من ۲۷
- ثُمَّ اَقْضُوا اِلَیَّ وَلَا تُظْهِرُوْنَ (۷۱:۱۰) ~ بر من ۳۶
- رَبِّ السَّجْنَ اَحَبَّ اِلَیَّ مِمَّا یَدْعُوْنِیْ اِلَیْهِ (۳۳:۱۲) ~ نزد من ۵۵، بتزدیک من ۶۲
- وَهِیَ ظَالِمَةٌ لِّمَا اَخَذَتْهَا وَاِلَی الْمَصِیْرِ (۴۸:۲۲) ~ با من ۳۴، بمنست ۴۱
- فَلَا تُطْعَمُهُمَا اِلَّا مَرْجِعُكُمْ (۸:۲۹) ~ واسو منست، با سو من ۳۴، بمن است ۹۱
- اِلٰی یَاسِیْنَ: سَلِّمْ عَلَیَّ اِلٰی یَاسِیْنَ (۱۳۰:۳۷) ~ گره یاسین ۱، مردمان یاسین ۱۰۸
- اِلَیْكَ: وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَیْكَ ءَایٰتِیْ بِیْنَتٍ (۱۹:۲) ~ بتو ۱۰
- قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَیْكَ (۲۶۰:۲) ~ نزدیک خود ۲۷
- عُفِّرَا نَفْسَکَ رَبَّنَا وَ اِلَیْكَ الْمَصِیْرُ (۲۸۵:۲) ~ بتست^۱ ۳، وآنزدیک تو ۴۰
- اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَیْكَ الْکِتٰبَ بِالْحَقِّ (۱۰۵:۴) ~ بی توا^{۱۲}
- وَ اَنْزَلْنَا اِلَیْكَ الْکِتٰبَ بِالْحَقِّ (۴۸:۵) ~ بی توا^{۱۱} ۱، سوی تو ۸۸

۱. بتست / به تو است.

۲. بی توا / به سوی تو.

- سوی خویش ۲۷
 ~: يَعَذُّوْكَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ (۹۴:۹)
 بی شما ۱، بشما ۹۲
 ~: لَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ (۱۰:۲۱)
 بشما ۳۴
 آلیم: وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۱۰۴:۲)
 دردسرنمای ۲۹
 ~: وَلَا يَزَكِيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۱۷۴:۲)
 دزد گن ۲، دردناک ۳، درد اور ۷۵
 ~: قَبِيْرُهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ (۲۱:۳)
 دردمند کنار ۱، سخت که درد بدل رساند ۲۵
 ~: وَلَا يَزَكِيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۷۷:۳)
 دردمند کنار ۱، سخت که درد بدلها رسد ۲۵
 بدرد ۲۹، بدرد ۱۳۵
 ~: وَلَوْ اَفْتَدٰى بِذٰۤى اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۹۱:۳)
 بدرد آرد ۲۹
 ~: وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۱۷۷:۳)
 درد گن ۷۸
 ~: وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۱۸۸:۳)
 درد گن ۴۲، درد گرا ۵۲
 ~: فَمَنْ اَعْتَدٰى بِذٰۤى اُولٰٓئِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۹۴:۵)
 سخت ۹
 ~: وَنَبِّئِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ (۳:۹)
 درد نمای ۶۲
 ~: اِنْ اَخَذَهُ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ (۱۰۲:۱۱)
 دردناک و سخت ۴۱، درد ۱۳۶

- ~: يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ (۶۷:۵)
 بتوا ۵۷
 ~: وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ (۶۸:۵)
 زیتو ۳۹
 ~: كُنْ اَنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ (۲:۷)
 بنه ۱۰۲
 ~: اَلَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ (۳۰:۱۳)
 بتو ۶۲
 ~: ثُمَّ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ اَنْ اَنْۢبِئْ مَلٰٓئِكَةَ اِبْرٰهِيْمَ (۱۲۳:۱۶)
 واتو ۱۱۳
 ~: وَاتْلُ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتٰبِ رَبِّكَ (۲۷:۱۸)
 ترا ۵۸
 ~: اِنَّا اَيْنَاكَ يَدِيْ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرَفُكَ (۴۰:۲۷)
 به توا ۱، سوتو ۸۷
 ~: تَرْجِيْ مَنْ نَّشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوِيْ اِلَيْكَ مِنْ نَّشَاءِ (۵۱:۳۳)
 بخود ۴۱
 ~: اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ (۲:۳۹)
 سوتو ۵۶
 ~: وَاِذْ صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ (۲۹:۴۶)
 بسوتو ۱۲۳
 وَ اِلَيْكَ عَلٰىكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنْۢبَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ (۴:۶۰)
 بتوست ۱۰۳
 اِلَيْكَ وَهَرَيَّ اِلَيْكَ بِحُجْرِ النَّخْلَةِ (۲۵:۱۹)
 بی توا، سوی خود ۳۶
 اِلَيْكُمْ: وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا (۱۷۴:۴)

۱. بتوا / به تو.

۲. بنه / به تو.

۳. بشما / به شما.

۴. دردمند کنار / دردمند کننده، درد گن.

- ~ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۲۰۱:۲۶) بدرد آورنده ۱۳۶
- ~: كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۶:۴۸) دزد گین ۲، سخت دردناک ۴۴
- ~: إِنَّا: الَّذِينَ قَالَ الْوَالِدُ اللَّهُ عَهْدًا إِنَّا: (۱۸۳:۳) بی ایما ۱۲، با ۳، ما را ۲۴، بهر ۶۷
- ~: مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِنَّهُمْ رَجَعُوا (۷۰:۱۰) بی ایما ۱۲، بما ۲، با ماست ۵۱
- ~: حَتَّى يَرْجِعَ الْإِنَّمَاتُ إِلَىٰ: (۹۱:۲۰) نزدیک ۳۴
- ~: ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا (۴۶:۲۵) بخود ۱۲۱
- ~: كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ (۵۷:۲۹) با ما ۴۷
- ~: وَإِلَيْنَا: وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ (۴۰:۱۹) سوی ما ۱۰۸
- ~: * وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ: وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ (۳۵:۲۱) سوی مانتان باز گردانند ۲
- ~: إِلَيْهِ: قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (۱۵۶:۲) سوی او ۵۶
- ~: فَأَتْبَاعُ بِلَالٍ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ (۱۷۸:۲) بدوا ۵۷
- ~: مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا (۹۷:۳) بی ۱، آن ۱، بدان ۱۲۴
- ~: بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۱۵۸:۴) بی ۱، اوی ۱، زی خود ۳۶
- ~: يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ: وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ (۸۱:۵) ~: لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۲۰۱:۲۶) بدرد آورنده ۱۳۶
- ~: كَانَ فِي أَذُنَيْهِ وَقَرَّ أَمْرُهُ بِعَذَابِ أَلِيمٍ (۷:۳۱) خوار کننده ۱۱۶
- ~: أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ أَلِيمٍ (۵:۳۴) دردناک خوار کننده ۱۸
- ~: إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۳۸:۳۷) درد دهنده ۳۳
- ~: قَوْلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ (۶۵:۴۳) بادرد ۳
- ~: لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ أَلِيمٍ (۱۱:۴۵) دردناک ۱۱۰
- ~: وَنُحَرِّمُكَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۳۱:۴۶) دردمند کننده ۳۹
- ~: وَنَرْكَبُهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۳۷:۵۱) دردمند ۳۹، دردناک و بد اندیش ۱۱۳
- ~: أَلِيمًا: أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۸:۴) دردمند کنار ۱، دردناک ۲۹
- ~: بَشِيرَ الْمُتَّقِينَ وَإِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۳۸:۴) درد آورنده ۱۳۶
- ~: وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۶۱:۴) دردناک ۲
- ~: إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۳۹:۹) سخت درد گین
- ~: وَإِنْ يَسْتَوْفُوا بِهِنَّ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا (۷۴:۹)

۱. تمام معانی حرف جر «إلى» به صورت ترکیبی و با ضمیر پس از آن آمده است.

۲. بی ایما / به ما.

۳. بدوا / به او.

۴. بی / به.

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَخِجُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (۱۱:۱۹)
ایشانرا ۱۰۸
آم: سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶:۲)
اگر ۲
آم: لَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸۰:۲)
نه که ۱۰۱، ۹۹
آم: تَزِيدُ وَرُبَّكَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ (۱۰۸:۲)
یا ۳۶
آم: حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ (۱۴۲:۳)
یا ۱، ۲۷
آم: هُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ (۵۳:۴)
ا - ای ۲۷
آم: أَمَّا مُتَعِدِّكُمْ فَبِهِ تَارَةً أُخْرَى (۶۹:۱۷)
ای ۶۲
آم: اتَّخَذُوا آلَ اللَّهِ مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ (۲۱:۲۱)
آیا ۱۰۳
آم: أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ (۷۰:۲۳)
بلک ۱۳۹
آم: أَمَّا أَخِيرُ مِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ مَبْنُوعٌ (۵۲:۴۳)
بل ۱
آم: أَمْرٌ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴:۴۷)
ای ۱، بلک ۶
آم: حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ (۲۹:۴۷)
بلک ۶
آم: هُمْ سَامِعُونَ فِيهِ فَلَيَاتِ مُسْتَعِمْهُمْ (۳۸:۵۲)
یا نه که ۸۶

بدو ۳۷
آم: فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ (۴۱:۶)
بوی ۱۱۴
آم: ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ (۶۰:۶)
سوی ۸۸
آم: عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸:۱۱)
با درگاه او ۱۰۶
آم: فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ (۹۹:۱۲)
بخویشتن ۸۳، واخود ۱۱۳
آم: الَّذِي يَبْدِيهِ مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۳:۳۶)
بویست ۴۱
آم: وَإِذَا مَسَّ الْأُنثَىٰ صُرَدُ عَارِبَةٍ مُبْنِيًا إِلَيْهِ (۸:۳۹)
باو ۱۱۴
آم: إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ قَاسِمٌ يُمَوِّدُ الْإِلَاحَ (۶:۴۱)
بر جاوهی ۱ او ۲۲
آم: إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ (۴۷:۴۱)
بوی ۳۲
آم: اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ (۱۳:۴۲)
بخود ۳۲
وَالْيَهُ: وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸:۱۱)
باشمان ۹۲، باشان ۱۰۱، با درگاه او ۱۰۶
آم: ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۱۰:۴۲)
بی اویست ۱، بوی ۳۲
إِلَيْهِمْ: وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ (۱۹۹:۳)
بی ۳ ایشان ۱، بدیشان ۲۷
آم: إِلَّا رَجَا لَأَتُوحَىٰ إِلَيْهِمْ (۱۰۹:۱۲)
وا ۱۱۳

۳. بی: به، به سوی.

۴. ا: آیا، یا.

۱. کذا، آیا تحریفی است از «بر جاده او»؟

۲. شمان / شما.

* اُمُّ تُرَيْدُونَ: اُمُّ تُرَيْدُونَ أَنْ تَسْتَلُوا (۱۰۸:۲)
آن تان می باید ۴۰

اُمُّ: مِنْهُ اَيَّتُحْكَمْتُ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ (۷:۳)
بهتر ۲۴، پیش رو ۸۳، پیش رو ۹۴

~ وَلْتُنْذِرْ اُمُّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا (۹۲:۶)
مردمان ۶۳

~ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي اُحْمَاهَا رُسُلًا (۵۹:۲۸)
بزرگتر ۳، مهترین ۲۴، مهین ۴۷، مهتران ۶۱،
مهتران ۷۶، میان ۱۳۹

~ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا (۱۵:۴۶)
مادر ۱

~ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹:۱۰۱)
بازگشتن ۲۴، جای ۲۹، بازگشت ۱۰۸، جای
بازگشت ۱۲۱

* اُمُّ الْقُرَىٰ: قُرَّةُ اَعْيُنٍ لِّلنِّذِرِ اُمُّ الْقُرَىٰ (۷:۴۲)
مادردیها ۱۲۶

اَمَّا: اَمَّا اَسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاَنْثِيَيْنِ (۱۴۳:۶)
یا آن ۱، یا آنچه ۲۷، یا آنکا ۶۳

~ اَمَّا اَسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاَنْثِيَيْنِ (۱۴۴:۶)
یا آنچه ۶۳

~ ءَاللهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ (۵۹:۲۷)
آنچه ۱۲۹

فَاَمَّا: فَاَمَّا الَّذِيْنَ اَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكْفَرْتُمْ (۱۰۶:۳)
آنگاه ۵۸

~ فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصِمُوا بِهِ (۱۷۵:۴)

چون ۷۵

~ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّقَ (۶۷:۲۸)
آنکه ۵۸

وَاَمَّا: وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ (۱۷:۱۳)
آنکه ۹۴

وَمَا: يَبْقَىٰ ءَادَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ (۳۵:۷)
ار ۱، خواهی ۱۰، ناچاره ۴۵ و ۱۰۷، اگر ۵۵

فَاَمَّا: فَاَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى (۳۸:۲)
هرگاه ۳۶، چون ۸۸، آيا ۱۱۴

~ فَاَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى (۱۲۳:۲۰)
ار ۱، یا چون ۱۰۸

وَاَمَّا: وَاَمَّا يُبْسِتُكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ (۶۸:۶)
اگر ۲۷

~ اِمَّا اَنْ تُلْقَىٰ وَلِئَا اَنْ تَكُوْنَ تَحْتَ الْمُلْكَيْنِ (۱۱۵:۷)
یا ۱ و ۳، گر ۱۰، که ۲۷

~ وَلِئَا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِائَفَةٌ فَاتِيْدُ اِلَيْهِمْ (۵۸:۸)
اگر ۱۰

~ وَاَمَّا رِيْسُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ تَوَقَّيْكَ (۴۶:۱۰)
ار ۱

~ وَاَمَّا تَعْرِضُ عَنْهُمْ اِنْعَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ (۲۸:۱۷)
گر ۲

~ وَاَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْعٌ (۳۶:۴۱)
اگر ۳

اِمَّا يَكُنْ: وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَّا يَكُنْ (۳۲:۲۴)
بستاران ۱، پرستاران ۲، کنیز کان ۳، پرستاران ۲۴
و ۷۸، پرستاران ۵۱، کنیزان ۱۱۴، پرستان ۱۲۸

۱. آنکا / آنگاه.

۲. ار / اگر.

۳. بستاران، پرستاران، کنیز کان.

۴. پرستان / پرستاران، کنیز کان.

- آمات: وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا (۴۴:۵۳)
بمیرانید ۱، میراند ۳، می میراند ۱۰۳ و ۱۲۱،
میمیراند ۱۱۶، میرانید ۱۲۰
- آماتنه: فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ (۲۵۹:۲)
بمیرانید ۲، میرانید ۳، بمیرانید ۸۲ و ۱۰، بمیراند
۲۵، بمیرانید ۴۲، مرگ داد ۶۳، میراند ۶۹،
بمیرانید ۱۰۰
- ~ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ (۲۱:۸۰)
بمیرانید ۲، میرانید ۱۰۴ و ۱۱۴
- آماره: إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ (۵۳:۱۲)
فرمودار^۱ ۱، نیک فرمایند ۳، فرمایند ۳۴ و
۳۶ و ۴۳، فرمایند است ۵۳، نیک فرمایند
۵۵، فرمانده ۶۲، بسیار فرمایند ۱۱۴
- إِمَامًا: قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا (۱۲۴:۲)
پیش رو ۴۲، پیش رو ۵۲، پیشوا ۵۵
- ~ وَمَنْ قَبْلَهُ كُتِبَ لَهُ مِنْ أَمَامِ مَا وَرَحِمَةً (۱۷:۱۱)
پیش و ۲۹، پیش رو و راه نمای ۶۴، پیشگاه ۶۹،
راه برده ۱۱۹
- ~ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (۷۴:۲۵)
پیشوا ۳، پیش رو ۲۴، پیش روان ۴۱، پیشوا ۷۶،
پیش گاه ۸۴، پیشرو ۹۰، پیشین گاه ۹۴
- ~ وَمَنْ قَبْلَهُ كُتِبَ لَهُ مِنْ أَمَامِ مَا وَرَحِمَةً (۱۲:۴۶)
پیش رو ۲، پیش گاه ۱۷، پیش گاه ۲۲، پیشوا و
رهنمای ۶۴، پیش راه ۹۴
- إِمَام: فَانْقَضَتْ أَمْنَتُهُمْ وَإِنَّمَا لِيَإِمَامٍ مَشِينٍ (۷۹:۱۵)
ره ۱، راه ۳ و ۱۳۳، پیش آهنگ ۵۷، شاه راه ۵۹،
راه رو ۶۵، رهگذار ۱۰۴
- ~ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ (۱۲:۳۶)
پیش و ۷
- آمانه: بَلْ يُدْأَى الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَانَهُ (۵:۷۵)
پیش ۱ و ۳، پیش اندر ۸۸، فرایش ۱۰۹
- إِمَامِهِمْ: يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ (۷۱:۱۷)
نامه ۱ و ۱۱۴، پیشوایان ۶۱، پیشوای ۷۶، پیشوا ۱۳۰
- آلامات: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ (۵۸:۴)
زینهارها ۳ و ۱۰۹، زینهارها ۱۰ زینهار زینهار ۱۴،
زینهارها ۵۵، زینهارها ۱۱۹
- ~ لَا تَحْمِلُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحْمِلُوا أَمَنَاتَكُمْ (۲۷:۸)
زینهارها ۲، زینهارها ۳ زینهارها ۵۵
- آماناتهم: لَا تَمْنُنْ بِهِمْ وَعَهْدِهِمْ زَعُونَ (۸:۲۳)
زینهارها ۲، زینهار ۱۱۹
- ~ وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ زَعُونَ (۳۲:۷۰)
زینهارها ۲۹، زینهار ۱۲۴
- آلاماته: إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ (۷۲:۳۳)
زینهار ۳
- آمانته: فَلْيُؤَدِّ الَّذِينَ أُؤْتِنُوا أَمْنَتَهُ (۲۸۳:۲)
زینهار ۳، زینهار ۹۱
- آمانی: لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ (۷۸:۲)
برباقتها^۲ ۳، چیزی کز بر می خواند او^۳ می گویند
۱۰، دروغها فرابافته ۴۹، سوگندها ۵۳،
برباقتها^۲ ۵۵، خواندن از بر ۵۹، دروغها ۶۳،
دروغها فراهم نهاده ۸۰، خواندن ۸۲، سوگند
آن ۱۰۵، باقتها ۱۱۴، دروغ ۱۳۶
- ~ بَلِّسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا أَمَانِيَّ أَهْلِ الْكِتَابِ (۱۲۳:۴)

۱. فرمودار / فرمایند.

۲. برباقتها / برباقتها.

۳. او / و (حرف ربط).

آرزوها ۱۰، سوگندان ۳۱، امیدها ۵۷، امیدها ۹۶

~: وَتَرَقَّصْتُمْ وَأَرْبَعَةٌ غَرَبَتْكُمْ الْأَمَانِي (۱۴:۵۷)
امیدها ۲، آرزوها ۳ و ۶۷، اندیشه ها ۳۴،
بیوسها^۱ و امیدها ۴۹، امیدها ۱۲۰

أَمَانِيكُمْ: أَلَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي (۱۲۳:۴)
آرزوها ۱، آرزو ۲۴، سوگندان ۴۵، اندیشه ۶۲،
آرزوی ۱۲۳

أَمَانِيَهُمْ: هُوَذَا أَوْصَرْتُكَ تِلْكَ أَمَانِيَهُمْ (۱۱۱:۲)
آرزوها ۴۲، آرزوها ۵۵، آرزو ۶۰، آرزوها و
گمان ها ۶۷، آرزوهای ۹۰، بیوسها ۱۰۹

لَأَمَّةٍ: وَلَأَمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ (۲۲۱:۲)
بستار^۲ ۱، پرستار ۲، بنده ۳، پرستار ۱۰، کنیزک
۲۴ پرستار ۴۲، پرستار ۵۵، کنیز ۶۱، پرستاره ۱۰۶،
۱۳۸

أَمْنَا: لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا (۱۰۷:۲۰)
زرفا بلندی ۱، بالای بلند ۲، بالایی ۳، و ۸۰، بالا
۳۴، بلندی ۳۶، فراز ۳۹، بلندی و پستی ۴۱، بالای
۵۸، بالا بلند ۶۱، بالای و نشیب ۶۲، بلند ۶۴، فراز
و نشیب ۷۶، پشته ۷۸ و ۷۹، افراز ۸۴، زیر بالایی
پشته ۸۹، راستی^۳ ۹۲، بالا و بلند ۹۴، پابالا ۱۰۰،
زیر بالا ۱۰۴، بالایی^۴ ۱۱۰، بلندی و پشته ۱۱۱،
بر آمدگی ۱۳۵، بلندی. پشته ۱۳۷

أَمَّةٍ: وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (۱۴۳:۲)
گروه ۱۰

~: كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً (۲۱۳:۲)
گروه ۱۰

~: كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ (۱۱۰:۳)
گروه ۱، گروهان ۴۱

~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (۴۸:۵)
رجه ۹۶، یک گروه ۱۲۴

~: كَذَلِكَ رَبَّنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَاقِبَةُ (۱۰۸:۶)
کیش دار ۱۰

~: وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ (۸:۱۱)
هنگام ۱، گاه و روز گاه ۳، روزگار ۲۷، گاه و
روزگار ۵۵، زمان ۶۳

~: وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُ مِنْهَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ (۴۵:۱۲)
گاهی ۳، سالها ۲۴، گاهیان ۴۹، فراموشی ۵۸،
یکچند ۹۳، چند ۱۰۰، روزگار دراز ۱۱۲

~: أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ (۹۲:۱۶)
گروه ۲

~: إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا (۱۲۰:۱۶)
پیشوا ۲۹، مرد دانا آموزنده مریکی را ۵۶،
پیشوای گروه ۹۴، بیش رو ۱۱۴، پیشوائی ۱۲۱،
پیشوا ۱۲۶

~: وَلَئِنْ هَدَيْتُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (۵۲:۲۳)
کیش ۶۴

~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (۸:۴۲)
گروه ۶۱

~: إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَاعِلٍ أُمَّةٍ (۲۳:۴۳)
راه ۲۲

۱. بیوسها: امیدها، آرزوها.

۲. بستار: کنیزک، پرستار.

۳. کذا عین ضبط متن.

۴. بالی / بالایی.

۵. کذا (۴) رجه / رجه: ردیف، دسته، صف، رده.

۳۸، بِرْخُودَارِی دَهَم ۴۲، بِرْخُودَارِی دَهَم ۵۵،
روزی دهم ۶۴، بِرْخُودَارِی کَنَم ۷۴، بِرْخُودَارِ
سازم ۱۱۶، بِرْخُودَارِی دَهَم ۱۱۹، بِهَره ور مِیْکَم
۱۲۷، بِرْخُودَارِ کَنَم ۱۳۵

أَمْثَلُكُمْ: إِنَّ هَذِهِ أَمْثَلُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (۱۲:۲۱)
گروه ۱۲۹

أَمْثَلَاتٍ: يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ (۳۰:۵۰)
پُر شدی ۱، پُر گشتی ۲۴، پُر شدی ۵۳، پُر شدی ۸۱،
پُر گشتی ۸۸، پُر شده ای تو ۸۹، پُر شده تو ۱۰۶، پُر
شد ۱۲۶

أَمْثَلًا: قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَشْنِئُ عَلَيْنَا وَآلِهَتِنَا أَفَلَا تَتُوبُ (۱۱:۴۰)
بمیرانیدی ۱، میرانیدی ۳، بمیرانیدی ۴۱، مرگ
دادی ۴۸

الْأَمْثَالُ: كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ (۱۷:۱۳)
داستانها ۳، داستانها ۵۳، داستانها ۵۵، دانستهها
۱۱۳، نشانها ۱۲۴

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ (۲۵:۱۴)
داستانها ۲، داستانها ۵۳، داستانها ۱۲۴

وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ (۴۵:۱۴)
داستانها ۶۴

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ (۷۴:۱۹)
هنباز، همتا ۲۴، همتا و هنباز ۲۴، همتا آن ۶۷

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ (۴۸:۱۷)
دستان ۱۰۷

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ (۳۵:۲۴)

أَمْثَلُوا: وَأَمْثَلُوا الْيَوْمَ أَنَّهَُا الْمَجْرُمُونَ (۵۹:۳۶)
ور تاشید^۱ ۱، جُدا شوید ۲، جُدا شویت ۳، جُدا
شوید ۲۲ و ۶۷، جُدا اگر دند^۲ ۲۴، دور و جُدا شویت
۴۱، جُدا افکنده شوید ۵۶، جُدا شوید و
دور گردید ۶۸، جُدا شوند^۳ ۱۱۳، جُدا گردید ۱۱۶

أَمْتَحَنَ: الَّذِينَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى (۳:۴۹)
بِیازمود ۱، پاک کرده است ۲، آزمود ۳، آزمود
آورده آمد ۶، آزمود کرد ۱۷، برگزید ۵۲،
بِیازمود ۵۳، پاک گردانیدست ۶۴، پاک
گردانیده است ۷۸، بیاراست ۸۱، پاک کردست
۱۰۸، آزموده است ۱۱۱، آزمایش کردست ۱۱۳،
آزمایش فرمود ۱۱۴، آزمایش کرده ۱۲۶، آزمایش
کرده است ۱۳۰، آزموده ۱۳۶

أَمْتَحِنُوهُمْ: فَأَمْتَحِنُوهُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْإِيمَانِ (۱۰:۶۰)
بِیازماید ۱، آزماییت ۳، بیازمای^۳ ۲۹، بیازماییت
۳۰، بیازماید ۴۸، از امایش^۴ کنید ۱۱۳، آزمایید
۱۱۴، آزمایش کنید ۱۱۶

أَمْتَعْتُمْ: لَوْ تَقَفُّوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتَعْتُمْ (۱۰۲:۴)
کالایها ۱، جامها ۲، کالها^۵، کالا ۲۴، کالها ۳۹،
جامها ۴۲، بِرْخُودَارِی ۶۱، کالها ۱۰۰

أَمْتَعْتُمْ: فَفَعَّلَ الْبَرُّ أَمْتَعْتُمْ وَأَسْرَحَكُمْ (۲۸:۳۳)
کاوینها دهم ۲۴، کاوین بدهم ۴۷، بِرْخُودَارِی
کنیم ۶۱، کاوین دهم ۷۶، بِرْخُودَارِی دهم ۱۰۰،
کابین دهم ۱۰۹، هزینه دهم ۱۲۴، بهره ور کتم ۱۳۲

فَأَمْتَعَهُ: فَأَمْتَعَهُ، فَلَيْلًا ثُمَّ أَضْطَرَّهُ (۱۲۶:۲)
بِرْخُودَارِی دَهَم ۲، بِرْخُودَارِی دَهَم ۳ و ۳۰،
روزی دَهَم ۱۰، روزی دَهَم ۲۴، بِرْخُودَارِی دَهَم

۱. ور تاشید: جدا شوید.

۲. این معنی با فعل ماضی مناسبت دارد نه با فعل امر.

۳. بیازمای / بیازماید.

۴. از امایش / آزمایش.

۵. کالها / کالایها.

۶. کذا در متن اصلی، شاید تصحیفی باشد از دانستهها / داستانها (۴).

داستانها - مانند گیها ۲، مانند گیها ۹۵

~: أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ (۹:۲۵)

مانند آن ۶۷

~: وَكَأَنَّهُمْ لَا ضَرْبَ لَهُ الْأَمْثَالَ (۳۹:۲۵)

دستانها ۶۶

~: كَأَمْثَلِ اللَّوْلِ الْمَكُونِ (۲۳:۵۶)

مانسته ۱، مانند آن ۳، مانند گان ۵۱

أَمْثَالُكُمْ: لَا تَطِيرُ بِطَيْرٍ بِنَاحِيَةٍ إِلَّا أَمَّمْ أَمْثَالُكُمْ (۳۸:۶)

مانده ۲، همچون ۹، چندان ۱۰، همچو ۶۲، همچن ۶۳

~: تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أَمْثَالُكُمْ (۱۹۴:۷)

هم چون ۱۰، مانند ۳۵، مانند آن ۱۱۴

~: يَسْتَبْدِلُ فَوَاعِظَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ (۳۸:۴۷)

چون ۶، مانند گان، مانند گان ۵۱، مانند آن ۹۱، مانده گان ۹۵

أَمْثَالُهَا: مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا (۱۶۰:۹)

چندان ۱، مانند ها ۳، همچند آن ۲۷، مانند آن چند آن ۵۶، همچند ۶۴

~: دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا (۱۰:۴۷)

همچنانها ۱، همچنان ۲، مانند آن ۵۱، همچنان ۸۱

أَمْثَالُهُمْ: وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا (۲۸:۷۶)

مانند گان ۳، مانده ۱۹

أَمْثَلُهُمْ: إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً (۱۰۴:۲۰)

زهرک ترین ۲، بهتر ۲۹، راستر ۳۹، مانند تر ۴۲، راست ترین ۴۳، راست گوترین ۴۸، نکوترین ۷۶، راه دان تر ۸۸، بزرگترین ۹۴، نزدیکتر ۱۰۲، بهترین

۱۰۴، زیر کترین ۱۰۸

أَمْدًا: تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا (۳۰:۳)

آهنگ ۴۰، دراز ۴۱، راه ۴۲، جا ۷۸، دور ۹۰، انداز ۱۲۳، دوری ۱۳۵

~: لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لِسُوا أَمْدًا (۱۲:۱۸)

سرنجام ۲، دیر گاه ۵۳، پایان کار ۵۵، کناره ۵۷، روز گاری کشیدن ۸۸، سرانجام ۹۴

~: مَا تَوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمْدًا (۲۵:۷۲)

روزگار دراز ۲، پایان ۳، کشیده ۳۹، روزگار ۱۰۰، زمانی دراز ۱۱۶، کشیده شده ۱۳۶

أَمَدٌ (الْأَمَدُ): فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ (۱۶:۵۷)

روزگار ۲، زند گانی ۲۴، زمان ۵۶، امید و آرزو ۱۰۰، هنگام ۱۰۹، امید ۱۱۷

أَمَدٌ تَأْتِيكُمْ: وَأَمَدٌ تَأْتِيكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنَاتٍ (۶:۱۷)

بیوزاییم^۱، افزون گردانیدیم ۲، فزون کردیم ۳، بفزودیم ۳۹، فزون گردانیدیم ۵۲، بکشیدیم ۵۳، بیفزودیم ۵۷، افزودیم ۶۹، افزون کردم ۷۸، یاری دادیم ما ۱۲۴

أَمَدٌ تَأْتِيكُمْ: وَأَمَدٌ تَأْتِيكُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ (۲۲:۵۲)

می اوزاییم^۱، افزون کنیم ۳ و ۱۱۴، پس بیکدیگر بد هیم ۳۰، فزونی دادیم ۳۹، افزونی دادیم ۴۲ و ۵۶، افزونی فرستیم ۴۸، می افزاییم ۶۹، افزونی دهیم ۱۰۸، افزودن دادیم ۱۲۵

أَمَدٌ كُمْ: وَأَنْتُمْ أَلَّذِي أَمَدَكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۳۲:۲۶)

بیوزود^۳، افزونی داد ۴۶، بفزود ۵۳، افزون گردانید ۶۱، بکشد ۱۰۵، فزون گردانید ۱۲۸

~: أَمَدَكُمْ بِأَنْتُمْ وَبَيْنَ (۱۳۳:۲۶)

۱. بیوزاییم / بیفزاییم.

۲. می اوزاییم / می افزاییم.

۳. بیوزود / بیفزود.

- افزون کرد ۲۰ و ۶۴، بيفرود ۵۶، افزود ۸۷، بکشد ۱۰۵، بداد ۱۳۹
- آمَر: لِأَخِيرٍ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ (۱۱۴:۴) فرمايد ۳، بفرمايد ۲۷
- آمَر: وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ (۲۱:۱۳) فرمان داد ۲، فرموده بد ۲۴
- الْأَمْرُ: أَمْرٌ: وَقَضَى الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ (۲۱:۲) فرمان ۱۰۰
- آمَر: قُلْ إِنْ أَلَا أَمْرُكَ اللَّهُ يَحْفُوتَ فِي أَنْفُسِهِمْ (۱۵۴:۳) کار ۱ و ۳، کار و فرمان ۲۷، کار و بار ۴۰
- آمَر: أَلَا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ عَنْ أَفْعَاءِ الْأَرْسَالِ لَأَكُونَنََّنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۵۴:۷) فرمان ۱، فرمان و دستوری ۱۰، فرمان دادن ۲۷، خواست ۳۶، فرمودن یا کار ۵۵، فرمودن ۶۸
- آمَر: حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ (۴۸:۹) نگاهداشت ۶۷
- آمَر: وَمَا أَمَرَ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ (۹۷:۱۱) گفت و فرمان ۵۸
- آمَر: وَإِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ (۱۲۳:۱۱) کارها ۵۳
- آمَر: قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي (۸۵:۱۷) فرمان و دانش ۱۱۴
- آمَر: وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (۱۵۱:۲۶) گفتار ۲۴
- آمَر: وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ (۱۷:۴۵) فرمانها ۶۱
- آمَر: ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا (۵:۶۵) کارفرمان ۶۱
- وَأَمْرٌ: فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا (۱۴۵:۷) بفرمای ۱، فرمای ۱۴۰
- آمَر: خُذِ الْعَقْلَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ (۱۹۹:۷) فرمان ۱، بفرما ۱۱۳
- آمَر: يَنْبَغِي أَقْبِرَ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ (۱۷:۳۱) بفرمای ۹۲
- آمَر: بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرٌ (۴۶:۵۴) تلخ تر ۱، تلخ تر ۳، تلختر ۴۸، تلخ ۹۰، تلخ تر، سخت تر ۱۳۹
- آمَر: إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۷:۳) جبر ۲۹
- آمَر: أَمْرًا مِّنْ عِزِّي إِنَّآ أَنَا كُنَّا مَرْسِلِينَ (۵:۴۴) کار ۱، فرمایش ۱۳۲
- آمَر: فَأَلْمَسْتَنِيَّ أَمْرًا (۴:۵۱) کارها ۶
- آمَر: لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا (۱:۶۵) پیوستگی ۱۰۲
- آمَر: فَأَلْمَدِيرَاتِ أَمْرًا (۵:۷۹) فرمودن با کار ۹۱
- آمَر: إِمْرًا: لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا (۷۱:۱۸) بزرگی ۱، شگرف ۳۶، شگفت، بزرگ، ۵۶، سخت ۵۸، بزرگوار ۸۸، کار بزرگ ۹۰، دشوار ۱۰۴
- آمَر: يَتَأَخَّتْ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا (۲۸:۱۹) مرد ۱
- آمَر: إِنْ أَمْرُ أَهْلِكَ لَيْسَ لَكَ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ (۱۷۶:۴) مرد ۱، کس ۲، کسی ۸۸
- آمَر: آمُرِي: يَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ (۳۸:۷۰)

مرد ۱

~: لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (۸۰:۳۷)

مردم ۳۹

أَمْرَاتَانِ: فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ (۲:۲۸۲)
دوزن ۱، دوزنان ۱۱۱

أَمْرَاتُكَ: وَلَا يَلْفِيفُ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ (۱۱:۸۱)
زن ۳

أَمْرَاتُهُ: فَأَجْبَتْنَهُ وَأَهْلَهُ: إِلَّا أَمْرَاتُهُ (۷:۸۳)
زن ۱، ۲۷

~: وَأَمْرَاتُهُ: فَأَيِّمُهُ فَضَجَّتْ (۱۱:۷۱)
زَن ۷۶

~: إِنَّا لَمُنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا أَمْرَاتَهُ (۱۵:۶۰)
زنان ۸۱

أَمْرَاتِي: قَدْ بَغَى الْكِبَرُ وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ (۳:۴۰)
زن ۳

أَمْرَاتَيْنِ: وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ أَمْرَاتَيْنِ تَدَوَدَانِ (۲۸:۲۳)
دوزن ۱

أُمِرْتُ: فَاسْتَقِمْتُ كَمَا أُمِرْتُ (۱۱:۱۱۲)
فرموده شدی ۱، فرموده بُدت ۲، فرمودستند ۲۴،
فرمودند ترا ۴۱، ترا فرموده اند ۵۳، فرموده شدی
۵۵، فرموده شده تو ۷۹، فرموده شد ۱۱۱

~: فَلِذَلِكَ قَادِحٌ وَأَسْتَقِمْتُ كَمَا أُمِرْتُ (۴۲:۱۵)
فرموده شدی تو ۶۱

أُمِرْتُ: قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسَلَهُ (۶:۱۴)
فرموده شده ام ۱، فرموده ام ۹، مرا فرمودند ۲۴،
فرمودند ۲۶، مرا فرموده آمد ۵۷

~: لَا شَرِيكَ لَهُ: وَيُؤْذِنُكَ أُمِرْتُ (۶:۱۶۳)

فرموده شدم، فرموده شدم ۲، فرمودستند مرا ۱۰،
فرموده شدم من ۶۱، فرموده شود ۱۰۵ فرموده اندم
۱۱۴

~: وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۱۰:۷۲)
فرمودند مرا ۱۰، گفتند مرا ۲۴، فرموده مرا ۱۲۶

~: وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰:۱۰۴)
فرمودندم ۲۷، بفرمودند مرا ۲۹، فرموده اند مرا
۵۳، فرموده شده ام من ۶۴، فرموده اند مرا ۱۰۴

~: قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ (۱۳:۳۶)
مرا فرمودند ۲، بفرموده ام ۵۳، مرا فرموده اند ۶۲

~: وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۲۷:۹۱)
فرمودم ۸۸

~: وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (۳۹:۱۲)
فرموده آمدم ۲۲، فرموده شدیم ۶۱

~: وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۰:۶۶)
فرموده ام ۳۹

~: وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ (۴۲:۱۵)
فرمود مرا ۵۳، فرموده شد مرا ۵۸، فرموده شده ۶۴

أَمَرْتُكَ: قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ (۷:۱۲)
فرمودم ۱، فرمودم ۲، بفرمودم ۴۵، فرمودیم ۵۸،
بفرمودم ۶۱، فرمودند ۱۰۵

أَمَرْتَنِي: مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ (۵:۱۱۷)
بفرمودی ۱، فرمان دادی ۲، فرمودی ۳، فرمودی
تو ۹ تو فرمودی ۶۲

أَمَرْتَهُمْ: جَاهِدْ أَيْمَانَهُمْ لِيُنْزِلَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْخُرُوجَ (۴۴:۵۳)
فرمایی ۱، فرمایی تو ۲۴، بفرمایی ۵۶، بفرمای ۹۴،
بفرمایی ۱۰۸

- ~: لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِ يَعْملُونَ (۲۷:۲۱)
دستوری و فرمان ۵۸
- ~: فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ (۶۳:۲۴)
فرمان ۳
- أَمْرَهَا: وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا (۱۲:۴۱)
فرمان و کار ۳۹
- ~: فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا (۹:۶۵)
کار ۱
- أَمْرُهُمْ: وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ (۶۸:۱۲)
فرمود ۱، فرموده بود ۲، بفرمود ۵۶، فرموده ۹۶
- ~: لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ (۶:۶۶)
فرماید ۱، فرموده ست ۱۱۳
- أَمْرُهُمْ: إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ (۱۵۹:۶)
کار ۱، سر و کار ۱۰
- ~: إِلَيْهِ لَتُنْتَهَرْنَ بِأَمْرِهِمْ هَذَا (۱۵:۱۲)
کار و کرد ۵۸
- ~: إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ وَهُمْ يَكْفُرُونَ (۱۰۲:۱۲)
کار کردن ۷۶
- ~: فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم (۵:۶۴)
کردار ۲۴
- أَمْرُوا: وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ (۴۱:۲۲)
بفرمودند ۱۲ و ۱، فرمایند ۲۴، بفرمایند ۴۳ و ۱۳۹، فرمودند ۵۸، فرمودندی ۱۰۶
- أَمْرُوا: وَقَدْ أَمْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ (۶۰:۴)
فرموده شدند ۱ و ۳، فرموده اند ایشانرا ۲، ایشانرا فرموده شدند ۱۰، می فرمایند ۲۴، فرمودند ایشانرا ۶۰، فرموده شده اند ۶۴

- أَمْرَكُمْ: فَأَتَوْهُم مِّنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ (۲۲۲:۲)
فرمود ۱، ۱۰۳، فرمود ۲، فرمودست ۲۴، فرموده است ۲۷، گفت ۷۵
- * أَمْرَكُمْ: فَأَتَوْهُم مِّنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ (۲۲۲:۲)
نان فرمودست ۴۰
- أَمْرِكُمْ: وَيَهَيِّجُ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَقًا (۱۶:۱۸)
کار ۳۴
- أَمْرَنَا: فَأَلَوْا وَجَدْنَاهُ عَلَىٰ آبَاءِنَا وَاللَّهُ أَمْرَنَا بِهَا (۲۸:۷)
بفرمود ۵۶، فرمود ۱۱۴
- أَمْرَنَا: وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا (۱۶:۱۷)
فرمان کنیم ۸۱ و ۸۸، فرماییم ۳۰، بفرماییم ۳۶، فرمودیم ۵۶، بفرماییم ۵۷، بفرماییم ۵۹، فرمودیم ما ۶۱، بسیار گردانیم ۶۳، کار فرماییم ۹۲، فرماییم ما ۱۰۰
- أَمْرَنَا: يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ (۵۰:۹)
کار ۱، کار و کام ۴۱، فرمان کار ۸۸
- أَمْرَنَا: وَأَمْرَنَا لِلْإِسْلَامِ لِلرَّبِّ الْعَلِيِّ (۷۱:۶)
فرموده شدیم ۱، فرموده شدیم ۲، فرمودند ما را ۹، فرمودستند ما را ۱۰، فرموده شودیم ۶۳، فرموده شده ایم ما ۶۴، بفرمودند ما را ۶۷، ما را فرموده اند ۹۶، فرموده اند ما را ۹۸، ما فرموده شده ایم ۱۰۲، فرموده شده ایم ۱۱۱، فرمود شدیم ۱۲۴
- أَمْرُهُ: كَلَّا لَمَّا بَقِيَ مَا أَمْرُهُ (۲۳:۸۰)
فرمود ۱ و ۱۱۴، بفرمود ۵۶
- أَمْرُهُ: وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ (۲۷۵:۲)
کار ۳
- ~: لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِه (۹۵:۵)
کار ۱ و ۳، کرده ۹۲

~ وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهَهَا (۳۱:۹)
فرموده شوند فرموده شدند ۱۲۷

* مَا أَمُرُوا: وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهَهَا (۳۱:۹)
فرموده نشدند ۱، نه فرمودستند ایشان را ۱۰،
نفرمودندشان ۲۹، نفرموده بودند ایشانرا ۶۷،
فرموده نشدند ۹۲

~ وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ (۵:۹۸)
فرموده نشده اند ۱۲۳

أَمْرِي: فَأَتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
گفت ۵۸

الْأَمْسِ: فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْنَبِ الْأَمْسِ (۲۴:۱۰)
دی ۳، بیش از امروز ۶۴، دوشن ۷۸، دیکروز ۱۲۹

~ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرْتُمْ يَوْمَ الْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُكُمْ (۱۸:۲۸)
دینه ۳، دینه روز ۱۴، دی روز ۳۶، دیک ۷۶، روز
دی ۸۶، دین ۱۲۳، دین ۱۲۸، روز دینه ۱۳۹

~ أَتُرِيدُونَ تَفْتَلِي كَمَا قَاتَلْتُمْ نَفْسًا يَوْمَ الْأَمْسِ (۱۹:۲۸)
دیگر روز ۷۶

~ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ (۸۲:۲۸)
بیش از روز ۴۶، دیروز ۵۳

إِمْسَاكَ: فَأَمْسَاكُم بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَصْرِيفٍ بِإِحْسَانٍ (۲۲۹:۲)
و از گرفتن ۱، نگه داشتن ۳، باز داشتن ۲۷، نگاه
داشتن ۳۰، نگاه داشت ۳۶، باز ایستادن ۳۸،
داشتن ۴۱ و ۵۶، باید داشتن ۴۲، نباید داشتن ۵۳،
نگهد داشتن ۶۳، باز داشتن ۶۵، باز گرفتن ۷۴

ببستند کردن ۹۹، با خود گرفتن ۱۲۳، نگاه دارد
۱۳۸

أَمْسَحُوا: فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ (۴۳:۴)
بمالید ۲، بساویت ۳، دست فرومالید ۱۰، برکشید
۲۹، بسائید ۶۴، درمالید ۷۶، فرومالید ۸۴، مالید
۸۸، بسایید ۹۰، بسایید ۱۰۴

~ وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ (۶:۵)
دستها فرود آرید ۱۰، بمالیت ۶۳، بکشید ۷۴،
بسایید ۱۱۴

أَمْسَكَ: أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَزْعُمُونَ أَنَّهُ أَمْسَكَ رِقَقَهُ (۲۱:۹۷)
واز گیرد ۱، باز گیرد ۳، باز دارد ۶۱، نگه دارد و
باز گیرد ۱۳۸

أَمْسَكَ: وَأَنْصَبَتْ عَلَيْهِ أَمْسَكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ (۳۷:۳۳)
واز گیر ۱، نگاه دار ۳، نگه دار ۲۴، نگاه دار تو ۹۰،
نگه بدار ۱۰۰، نگاهدار ۱۱۵

~ فَأَمَّنْ أَوْ أَمْسَكَ بِفَعْرِ حِسَابٍ (۳۹:۳۸)
باز گیر ۲۲، بدار ۳۳، سخت دار ۳۹، بازدار ۵۳،
بستان ۶۱، نگاهدار ۸۷، نگه دار ۱۰۰

لَا مَسَکُمْ: إِذَا لَا مَسَکُمْ خَشِيَ الْإِنْفَاقَ (۱۰۰:۱۷)
واز گرفتید ۱، نگاه دارید ۳، نگاه داری شما ۲۴،
باز داشتید شما ۳۹، باز داشتیت ۴۱، نگاه
داشتیدتان ۴۶، نگاه داشتندی ۵۴، باز گرفتنی ۵۹،
نگه داشتید شما ۶۳، نگاه دارید ۷۴، نگه
داشتیدیدی شما ۹۳، باز گرفتنی شما ۹۴،
فروگیرید ۹۶، نگه میداشتید ۱۰۶، نگه دارید ۱۱۴

۱. کذا، شاید دوش (۴).

۲. دیکروز / دیک روز: دیروز.

۳. دیک: دیروز.

۴. دین / دینه: دیروز.

۵. بازداشتن / واگذاشتن: رها کردن.

۶. بساویدن (بساییدن) هم می تواند خوانده شود.

۷. بازگرفتنی / بازگرفتید.

أَمْشَاجُ: إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ (۲:۷۶)
 آمیخته ۱، آمیخته‌ها ۶، برهم ریخته ۱۹، بهم آمیخته
 ۴۱، آمیخته با آب زن ۵۶، درهم آمیخته ۶۵،
 آمیخته بآب سینه زن ۱۰۹، آمیخته با یکدیگر ۱۱۱،
 آمیخته بآب مادر ۱۱۴، آمیخته‌ها ۱۱۸ بهم
 برآمیخته ۱۲۶، آمیخته شد گان ۱۳۲، گندیده ۱۳۶

أَمْشُوا: فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهَا (۱۵:۶۷)
 بروید ۱ و ۱۹، برویت ۳، بروی ۲۹

أَمْضُوا: وَأَمْضُوا حَيْثُ تَوَمَّوْنَ (۶۵:۱۵)
 بروید ۱، گذریت ۳، برو ۲۴، بگذرید ۳۶،
 ببردندی ۴۱، می‌روید ۴۸، گذریت ۵۵، بروی ۵۷،
 بشوید^۱ ۵۸، گذرید ۱۱۴

أَمْضَى: أَوْ أَمْضَى حَقْبًا (۶۰:۱۸)
 می‌روم ۱، بروم ۳، بگذرم ۲۹، همی‌روم ۳۹،
 میروم ۶۷، بگذرد^۲ ۸۸، می‌روی ۱۲۴، روم ۱۳۹

فَأَمْطِرْ: فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ (۳۲:۸)
 بگواران^۳ ۱، باران ۳، بباراند ۱۰، فروباران ۲۷،
 بباران ۳۴، ببار ۴۱، بباران تو ۶۱، ببار آن ۱۰۰

أَمْطِرَتْ: وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَطَرِ الْغَوِيَّ (۴۰:۲۵)
 بارانیده شد ۱، باران کردند ۲، ببارانیدند ۲۰،
 ببارانید ۲۴، باریدند ۲۹، بباریدند ۴۶،
 ببارانیدند بر آن ۴۷، باران آمد ۵۳، باریده
 شد ۵۶، ببارند بوی ۶۱، بارانیده شده است
 ۶۴، بارانیده شدند ۱۰۰، بباریدند بروی ۱۰۸،
 ببارانیده شد ۱۰۹، باریده شدند ۱۱۴، بارانیده شده
 بود ۱۲۰، بارید ۱۲۱، ببارید ۱۲۴، ببارید بروی ۱۲۸

باز گزید شما ۱۲۴، گرفتید ۱۲۸

أَمْسَكْنَ: فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ (۴:۵)
 واز گرفت ۱، بازماندند ۲، نگاه داشتند ۳،
 فرو گرفته باشید ۱۰، فرو گرفته باشند ۲۷، دست
 باز داشتند ۲۹، گرفته باشند ۳۰، نگاه دارند ۳۶،
 واز گرفتند ۳۷، باز گرفتند ۵۶، بداشته باشند ۵۷،
 بدارند ۶۲، نگه بداشته باشند ۶۳، نگه دارند ۶۴،
 سخت گرفتند ۷۵، بازداشتند ۸۲، فرو آرند ۸۸،
 بگذارند ۹۰، نگه داشتند ۱۰۰، نگه داشته باشید
 ۱۰۶، با گزید ۱۰۷، نگاه داشته‌اند و نخورده‌اند
 ۱۱۱، باز گیرند ۱۲۱، نگه داشته باشند ۱۳۸

أَمْسَكَهُمَا: وَلَئِنْ أَلْتَأَيْنَا أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ (۴۱:۳۵)
 نگاه دارد ۳، نگاهدارد ۸۷

* إِنْ أَمْسَكَهُمَا: وَلَئِنْ أَلْتَأَيْنَا أَمْسَكَهُمَا (۴۱:۳۵)
 واز نگیرد ۱، نگاه ندارد ۳۹، نگه نتواند داشت ۱۳۸

فَأَمْسِكُوهُنَّ: فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (۲۳۱:۲)
 واز گزیرید ۱، بدارید ۲۴، نگاه دارید ۵۵، بزنی
 گزیرید ۵۶، نگه دارید ۶۳، گزیرید ۹۴، نگه‌دارید
 ۱۰۶، نگاه‌دارید ۱۱۴

~ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ (۱۵:۴)
 بازدارید ۲، بازداریت ۳، باز دارید ۱۰، واداری ۲۴،
 بازدارند ۲۹، وادارید ۴۰، بازداریده ۶۷، بگزیرید ۹۶،
 بند کنید ۱۲۳

~ فَإِذَا بَلَغَ الْبُيُوتِ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (۲:۶۵)
 به دارید ۲۴، باز گزیرید ۳۹، بازدارید ۱۱۴، نگاه
 بدارید ۱۳۴

۱. کذا در متن اصلی.

۲. به دارید / بدارید.

۳. معنی با ظاهر آیه مناسب ندارد.

۴. بشوید: بروید.

۵. مترجم «أَمْضَى» را فعل ماضی خوانده است، یعنی «أَمْضَى» یا «مَضَى» و بدین صورت ترجمه کرده است.

۶. بگواران / بباران.

باران بارید ۱۲۹، بیارانی‌ند بر ایشان ۱۳۸

اَمِطْرْنَا: وَاَمِطْرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا (۸۴:۷)
بگوارانیدیم ۱، بارانیدیم ۳، وَر بارَندیدیم^۱ ۱۰،
فرو بارانیدیم ۳۴، بیارانیدیم ما ۳۹، بیاریدیم ۴۱

~ وَاَمِطْرْنَا عَلَيْهَا حِكَاةً مِّنْ سِجِّيلٍ (۸۲:۱۱)
بگوارانیدیم^۲ ۱، فروباریدیم ۹۶، بارانیدیم^۳ ۱۱۰،
باراندیم ۱۳۶

~ وَاَمِطْرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ (۱۷۳:۲۶)
بیرانیدیم^۴ ۴۶، بارندیم^۵ ۴۷

~ وَاَمِطْرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ (۵۸:۲۷)
گوارانیدیم ۱، بارانی باریدیم ۱۱۱، باریدیم ۱۱۴

اَمْعَاءُهُمْ: وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاءَهُمْ (۱۵:۴۷)
رودیانها^۶ ۱، رُود گانیها^۷ ۲، رودها ۶، رود نار^۸ ۱۷،
رودیان ۲۲، رود گانی ۳۰ و ۸۱، رود گانی ها ۳۸،
رود گان ۴۹، رود گانها ۵۶، رود گابها^۹ ۹۹، روده،
روده ها ۱۰۶، روده و جگر و دل ۱۱۸

اُمِّكَ: وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بِغِيًّا (۲۸:۱۹)
مادر ۱

اَمْكُتُوا: اِذْ رَاْنَا اَنَّا قَالَا لِاهْلِهِ اَمْكُتُوا (۱۰:۲۰)
درنگ کنید ۱، درنگ کنید ۲، درنگ کنید ۳،
بایستید ۲۴، بیابیت ۴۱، باشید ۵۳، بیستید ۶۲،

بیاش برجای ۲۷

~ قَالَ لِاهْلِهِ اَمْكُتُوا اِنِّيْ اَفْسَتْ نَارًا (۲۹:۲۸)
باشید شما ۲۴، بایستید ۳۴، درنگی کنید ۵۳،
باشید ۸۸، درنگ کردند ۱۳۰

فَاَمْكُنْ: فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكُنْ مِنْهُمْ (۷۱:۸)
دست داد ۱ و ۵۸، کامگار بکرد ۱۰، توانا گشت
۱۱، پیروزی داد ۴۹، توانایی داد ۵۲، جای داد ۹۰،
توانای داد ۹۶، جای گرفت ۱۲۱

اَلْاَمَلُ: يَا كُتُوْبًا وَتَسْتَعْوِزُ بِهِمْ اَلْاَمَلُ (۳:۱۵)
حنابشت^{۱۰} ۱، امید ۳، اومید ۴۲، امیدها ۷۶،
روزگار ۸۸، آرزو ۹۱، امید ۱۰۵، بیوس^{۱۱} ۵۹، زند گانی
۱۰۹، آرزوها ۱۳۰

اَمَلًا: خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا اَمَلًا (۴۶:۱۸)
امید ۱، امید ۲، امید داری ۲۴، پیش نهاد ۴۱،
امیدوارتر ۴۴، امید داشتن ۵۸، بیوس^{۱۲} ۵۹، بیوس و
امید ۱۰۹، سرانجام ۱۲۱

اِمْلَاقٍ: وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ اِمْلَاقٍ (۱۵۱:۶)
درویشی ۱، درویشی^{۱۳} ۲، درویشی و بیم خواری او^{۱۴}
نیازمندی ۱۰، درویش ۸۲، ترس درویشی ۱۰۶ و
۱۱۹، بیجیزی و درویشی ۱۲۲

~ وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ خَشِيَةً اِمْلَاقٍ (۳۱:۱۷)
گرسنگی ۳، درویش شدن ۳۶، تنگدستی ۱۳۵

۱. وَر بارَندیدیم: بیارانیدیم

۲. بگوارانیدیم / بیارانیدیم.

۳. بارانیدیم: بارانیدیم.

۴. بیرانیدیم / بیارانیدیم.

۵. بارندیم / بارانیدیم.

۶. رودیانها / رود گانها، روده ها.

۷. کذا در متن اصلی بدون نقطه (؟).

۸. متن اصلی: رود گابها.

۹. حنابشت: امید، آرزو.

۱۰. بیوس: امید.

۱۱. اُذْ / و (حرف ربط).

ندارم پادشایی ۲، من پادشاه نام و نه توانم ۱۰، من نمی توانم ۲۹، نمی توانم ۳۵، نتوانم من ۵۵، نتوانم ۵۸، ندارم پادشاهی ۸۳، نه توانم ۸۸، پادشاه نیم ۱۱۲، نمی خواهم ۱۲۱

~: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (۴۹:۱۰)
پادشاهی ندارم ۲، می نتوانم ۱۰، پادشاهی ندارم ۱۳، من نمی توانم ۲۹، نه توانم ۵۵، مرانیست دستی ۵۸، نتوانم کرد ۹۰، من پادشاهی ندارم ۱۰۲

~: وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (۴:۶۰)
توانایی ندارم ۳۹، من پادشاه نیستم ۸۱، نتوانیم ۱۰۵

~: قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (۲۱:۷۲)
می نتوانم و پادشاهی ندارم ۶، نتوانم رسانیدن ۴۱

أَمَلَيْ: أَلَسْتَ بَطْنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ (۲۵:۴۷)
زمان داد ۲، فامی گذارد ۶، اندر آموخت ۱۷، فروگذاشت ۲۹، برداد ۴۱، دراز گردانیده ۷۳، امید دراز کرد ۹۶، دراز گردانید امید ۱۱۳، امید وار گردانید ۱۱۷، کشانید ۱۳۲، آموخت ۱۳۶، فراگرفت ۱۳۸

أَمَلَيْ: وَأَمَلَى لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (۱۸۳:۷)
زمان دهم ۱۰، زندگانی دهم ۲۴، زمان دهم ۲۷ و ۹۴، دراز گزارد ۱۰۳، روزگار دهم و فراگذارد ۱۰۹، زمان دهم من ۱۲۴

~: وَأَمَلَى لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (۴۵:۶۸)
زمان می دهم ۳، زمان ده ۱۹، فروگذارد ۲۹، فرمان دهم ۵۴، درنگ دهم ۱۰۸

أَمَلَيْتُ: فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا (۳۲:۱۳)
زمان دادیم ۲۴، فراگذاشتم ۳۹، زمان دادم ۴۷، روزگار دادیم ۴۹، روزگار دادم ۶۷

~: فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ (۴۴:۲۲)
آزموده کردم ۱۲، فروگذاشتم ۴۲، بگذاشتم ۵۸، فروگذاشتم ۷۶، آزموده گردیدم ۸۸

لَا مَلَأَنَّ: لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۸:۷)
پرکنم ۱، هرآینه پرکنم هرآینه ۳، پُر بیابانم ۱۰، برگردانم ۲۴، پرکنم ۲۷، برابر آرم ۵۳، پُر بار کنم ۷۶، هرآینه پرکنم ۱۱۱

~: لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۱۹:۱۱)
من پرگردانم ۲۹، پرکنم ۵۶، پرکند ۶۴، پُر برآورد ۸۸، پُر برآرد ۹۳، پر سازیم ۱۱۶

~: لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۱۳:۳۲)
مالامال کنم ۲۴، پُر واکنیم ۷۶، پر می سازم ۱۰۳، پرکنم من ۱۲۴

~: لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۵:۳۸)
پر سازم ۱۰۳

أَمْلِكُ: قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي (۲۵:۵)
پادشاهی دارم ۴۵، پادشاهی دارم ۵۳، پادشایی دارم ۶۳، پادشام ۱۰۷، دارم پادشاهی ۱۲۴

~: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا (۱۸۸:۷)
توانم ۳، دادم پادشاهی ۹۴

~: وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (۴:۶۰)
می توانم ۳، می توانیم ۱۱۴
~: قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (۲۱:۷۲)
پادشاهه ام ۳۹

* لَا أَمْلِكُ: قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي (۲۵:۵)
پادشاهی ندارم ۱، من ندارم پادشاهی ۲، نیم پادشاه ۲۴، من پادشایی ندارم ۳۷، من نتوانم ۵۷، پادشاهی ندارم ۶۲، نیستم پادشاه ۶۴، نه پادشام ۸۴، نه توانام ۸۸، پادشاهی ندارم ۹۲، ندارم پادشاهی ۹۸ و ۱۲۷، نخواهم پادشاهی ۱۱۲، خداوند نیستم ۱۲۱، نه دارم پادشاهی ۱۲۴ پادشاه نشوم ۱۳۶

~: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا (۱۸۸:۷)

~ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ (۸۱:۶)
بی بیمی ۳، وی بیمی او آرام بَدَن بکوی ۱۰

أَمْنَا: وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا
جای بی بیم ۵۵، بی بیم ۵۹، بی ترس ۱۰۹

~ وَلَسِبَدَانُكُم مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي (۵۵:۲۴)
ناترسیدن ۵۸

أَمَنَهُ: ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا (۱۵۴:۳)
بی بی بیم ۳، بی ترسی ۱۰۹، آسایش ۱۲۲

~ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمْنَةً مِنَّنْهُ (۱۱:۸)
بی بیمی ۳

أَمِنْتُكُمْ: إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ (۶۴:۱۲)
خستوار آگرفتم ۱، استوار داشتم ۲، استوار کردم ۱۱۲

أَمِنْتُمْ: فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِّن تَمَنَعٍ بِالْعِمْرِ إِلَى الْحَجِّ (۱۹۶:۲)
بی بیم شدید ۳۶، بی بیم شویت ۵۵، بی بیم شوید
شما ۸۸

~ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم (۲۳۹:۲)
وی بیم شدید ۱۰، بی بیم گردید ۶۱

~ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يُخَيِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ (۶۸:۱۷)
بی بیم شدت ۵۵، بی ترس شدید ۱۰۹

~ أَمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يُخَيِّفَ بِكُمْ الْأَرْضَ (۱۶:۶۷)
بی بیم شدید شما ۹۹

فَأَمْنُنْ: هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۹:۳۸)
بده ۱، بخشش ۳۰، توبه ۳۳

أَمَمٌ: وَلَا تَطْعَمُ بِطَيْرٍ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَمٌ أَمَّا لَكُمْ (۳۸:۶)
گروهها ۱، گروهها ۲، گروهها ۲۷، گروهها ۱۱۸

~ قَالَ أَذْخُلُوا فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ (۳۸:۷)
گروهان ۳، گروهها ۶۴

~ أَهْطِ بِسَلْمٍ مِّنَّا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أَمْرِ (۴۸:۱۱)
گروه ۵۸، گروهی چند ۱۳۰

~ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ (۱۸:۲۹)
گروهان بسیار ۱۱۶

~ لَيْكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ (۴۲:۳۵)
گروههای پیشین ۱۱۳

~ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ (۲۵:۴۱)
گروهها ۹۰، گروهان ۹۵

~ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ (۱۸:۴۶)
گروه چند ۱۱۱

أَمَمًا: وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَفِثًا أَمَمًا (۱۶۰:۷)
گروهها ۱، گروه گروه ۲۷، گروهان ۱۰۴

أَمِنَ: فَإِنْ آمِنَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ (۲۸۳:۲)
خستوار آگبرد ۱، بی بیم شود ۳، استوار ۴۳،
استوار دارد ۷۲

~ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا (۹۷:۷)
بی بیم شدند ۲۷، بی ترس شدند و بی بیم ۱۰۹

الْأَمْنِ: وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ (۸۳:۴)
بی بیمی شدن ۸۰

۱. گروهها / گروهها.

۲. خستوار / استوار.

۳. او / و (حرف ربط).

۴. بکوی: به کوی: در محله و گذر.

۵. وی بیم شدید / بی بیم شوید.

بی بیم شدند ۳

أَمِنِيهِ: إِلَّا إِنْ تَصِفْ أَلْفَ الشَّيْطَانِ فِي أَمْنِيَّتِهِ (۵۲:۲۲)

خواندن ۱ و ۳، آرزو ۴۳، اندیشه ۵۳، اندیشه دل ۵۸، خواندن وی ۱۰۸

وَلَا مَنِيَّتَهُمْ: وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتَهُمْ (۱۱۹:۴)

آرزو انمایم ۱، هرآینه آرزو دهم هرآینه هرآینه ۳، امید دهم ۱۰ و ۱۰۵، امید او کنم ۲۴، آرزو دهم ۲۷، آرزوها اندر دلها افکنم ۲۹، در آرزوها اندازم ۳۶، امید دهم ۴۲، آرزوها کنند ۴۵، امید دهم ۵۲، امید نمایم ۵۳، امیدوار کنم ۵۶، امیدها نمایم دروغ ۵۸، آرزوها اندر دل افکنم ۶۲، فرا آرزو دارم ۶۳، امیدوار کنم ۷۸ و ۷۹ آرزو نمایم ۷۵، غمگین کنم ۷۶، آرزو دهم هرآینه هرآینه ۸۰، امید کنم ۸۳، آرزوها نمایم ۸۸، بامید افکنم ۹۴، بیوس ۲ دهم ۱۰۲، فرا آرزو کردن دارم ۱۰۴، بر آرزو دارم ۱۰۶، در آرزو افکنیم ۱۱۱، آرزومند کنم ۱۱۴، امیدها نمایم ۱۳۶، امید افکند ۱۲۷، امیدها دهم ۱۳۶

أَمِيهِ: فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأَمِيهِ السُّدُسُ (۱۱:۴)

مادر ۱

أَمِيهَا: أَلْقَرَى حَقَّ يَبَعَثَ فِي أُمَمَارَئِشُ وَلَا (۵۹:۲۸)

بزرگتر ۹۵

أَمَهَا: مِنَ الرِّضْعَةِ وَأَمَهَتْ نِسَائِكُمْ (۲۳:۴)

مادران ۳۴، مادر ۶۲

أَمَهَا نَكَم: حُرِمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ (۲۳:۴)

دادگان ۱، مادران ۲۴ و ۳۰، دادگان ۴۰، مادران

أَمَهَا نَكَم: مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أَمَهُنَّ (۶:۳۳)

مادران ۱

أَمَهُنَّ: قَبِيلَ الْكَافِرِينَ أَمَهُنَّ رُؤُوسًا (۱۷:۸۹)

درنگ ده ۲، زمان ده ۳۹، فروگذار ۶۴، فرو بگذار ۱۰۲، بیای ۱۰۹

أَمْوَاتًا: كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا (۲۸:۲)

مردگان ۱۰، مرده ۳۶، مردگان ۹۴

~ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا (۱۶۹:۳)

مردگان ۱، مرده گان ۲

أَمْوَاتٌ: لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ (۱۵۴:۲)

مردگان ۲، مرده ۲۴

~ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ (۲۱:۱۶)

مردگان ۱، مرده گان ۸۰

~ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ (۲۲:۳۵)

مرد دلاان ۱۲۳

الْأَمْوَالِ: وَنَقِصَ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ (۱۵۵:۲)

خواستها ۲، خواستها ۱۰، خواستن ۵۲

أَمْوَالًا: كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا (۶۹:۹)

روزی ۱۲۰

~ مَا آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا (۸۸:۱۰)

خواستها ۲

~ وَقَالُوا لَنْ نَكُنْ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا (۳۵:۳۴)

خواستها ۱۲۱

۱- آرزو / آرزو.

۲- او کنم / افکنم.

۳- بیوس: امید.

۴- دادگان، دادگان / دایگان.

الْأَمَى: يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمَى (۱۵۷:۷)

ناقبسند ۲، نانویسند ۳، نانویسند و ناخوانده ۳۹، نانویسند ناخوانده ۶۷، ناخوانده ۹۹، ناخوانده^۱ ۱۳۰، ناخوان ۱۳۶

~: فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمَى (۱۵۸:۷)

بدست خویش نه نبیست و از نبشته نخواند ۱۰

أَمِيتُ: قَالَ أَنَا أُخِي وَأُمِيتُ (۲۵۸:۲)

بمیرانم ۱، بمیرانیم ۲، میرانم ۴۱، می میرانم ۱۰۴، میمیرانم ۱۱۱، مرده کنم ۱۲۴

أَمِينٌ: وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (۶۸:۷)

خستوار^۲ ۱، زینهاردار ۱۰، استوار کار ۲۷، راست کار ۶۲، استوار ۶۸، دل سوزواستوار ۹۲، راست گو ۱۲۳، درست ۱۲۴

~: قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِينَا مَكِينٌ أَمِينٌ* (۵۴:۱۲)

خستوار^۲ ۱، استوار ۵۵، استوار دار ۸۰، استوار ۹۸

~: إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ* (۱۰۷:۲۹)

بیدا ۲

~: إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ* (۱۲۵:۲۹)

بس استوار کار ۱۳۹

~: إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ* (۱۴۳:۲۹)

استوار داشته ۱۰۹

~: إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ* (۱۶۲:۲۹)

زینهاردار ۴۷، استوار و راست ۶۵، راستکار ۹۰

~: إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ* (۱۷۸:۲۹)

راست ۶۴، راست گوی و راست کار ۱۰۸

~: نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ* (۱۹۳:۲۹)

راست استوار ۸۰، راست و استوار ۹۱

آموا لکم: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ (۱۸۸:۲)

خواستها ۲۴، خواستها ۵۷

~: وَإِنْ تُبْتَغُوا فَلََكُمْ رُوْشٌ أَمْوَالِكُمْ (۲۷۹:۲)

خواستنها ۵۷

~: يُؤْتِيكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَلِكُمْ أَمْوَالَكُمْ (۳۶:۴۷)

خواست ۶

أَمْوَالُهُمْ: مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ (۲۶۱:۲)

خواستها ۵۶

~: وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ (۲۶۵:۲)

خواستنها ۲۷، خواستها ۵۲

~: الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ (۲۷۴:۲)

خواستها ۲۴، خواسته ها ۴۰

~: فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ (۹۵:۴)

خواستها ۴۵

أَمْوَاتٌ: أَلَسَلْتُمْ عَلَى يَوْمٍ مَوْلِدٌ وَيَوْمَ أَمْوَاتٌ (۳۳:۱۹)

بمیرم ۱، می میرم ۹۶، میرم ۱۱۴، میمیرم ۱۳۵

الْأَمْوَرُ: وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَرُ (۲۱۰:۲)

همه کارها ۷۶، کارها ۹۰، کارها ۱۰۰

~: وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَرُ (۱۰۹:۳)

کارها ۱، کارها ۲۷، کردارها ۶۱، همه کاری ۱۰۱، همه چیز ۱۲۷

~: وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَرُ (۴۴:۸)

کارها ۵۵

~: وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَرُ (۴:۳۵)

فرمانها و کارها ۴۱

أَمِي: أَلَا تَتَذَكَّرُ فِي مَا لَمْ يَلْهَيْكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (۱۱۶:۵)

مادر ۱۱ و ۱۱۱

ازین ۱۲۱	~ وَلَئِنْ عَلَيَّ لَقْوَىٰ آمِينَ (۳۹:۲۷)	توانا ۱۰۸
~ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا (۹۰:۲)	~ إِنْ خَيْرٌ مِنْ أَسْتَجَرْتَ الْقَوَىٰ الْأَمِينُ (۲۶:۲۸)	زنهاردار و استوار ۱۰۹
از بهر آن که ۱۰	~ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ (۲۱۶:۲)	~ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۸:۴۴)
که ۱، کی ۴۳	~ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ (۲۵۸:۲)	~ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (۵۱:۴۴)
از بهر آنکه ۲۷ و ۶۳	~ إِلَّا أَنْ تَشْقُوا مِنْهُ (۲۸:۳)	~ مُطَاعٌ ثُمَّ آمِينَ (۲۱:۸۱)
مگر ۲۹	~ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا (۱۲۲:۳)	~ وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينُ (۳:۹۵)
چه ۵۸	~ ذَلِكَ آدَقُ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا (۱۰۸:۵)	~ أَمِينُونَ: وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ (۷۸:۲)
تا که ۲۹	~ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا (۱۲۵:۶)	نابیندگان ۳، نادانان ۳۶، نابیندگان ۵۳،
که ۱	~ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُدَّ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ (۸۹:۷)	مادریان و نابیندگان ۵۹، نابیندگان ۶۷،
آن که ۱	~ وَالْقَنَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوِيٌّ أَنْ تَعْيِدَ إِلَيْكُمْ (۱۵:۱۹)	نابیندگان ۱۲۲، نابیندگان ۱۲۶،
تا ۵۵	~ فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْضِلِينَ (۶۷:۲۸)	بی خردان ۱۳۵، ناخوان ۱۳۶
که هر آینه ۲	~ وَمَنْ أَيْلَيْهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ (۴۶:۳۰)	~ أَلَمْ يَكُنْ فِي الْأُمِّيِّينَ (۲۰:۳)
که ۳	~ ثُمَّ طَلَعْتُمْوَهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ (۴۹:۳۳)	نابیندگان ۲۷ و ۳۰، نابیندگان ۳۰، آنان که
آنکه ۳	~ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً (۳۳:۴۳)	خواندن ندانند ۶۴، آنکه خواندن ندانند ۹۰،
آنستی که ۵۶		ناخواندگان ۹۹، ناخواندگان ۱۲۲، نبشتن ندانند
		~ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا أَلَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ (۷۵:۳)
		ناخواندگان و نادیدگان ۹۹
		~ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ (۲:۶۲)
		نابیندگان ۴۲، نابیندگان ۶۹، بی سوادان
		~ أَنْ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً (۶۷:۲)

- ~: بِبَيْعَتِكَ عَلَيَّ أَنْ لَا بُشْرَ لَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا (۱۲:۶۰) اینکه ۱۲۱
- ~: إِنَّ آخِرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ (۲۹:۱۱) نیست ۵۵
- ~: وَأَنْ أَعْلَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۴۹:۵) بدان که ۸۸
- ~: وَلَئِنْ أَعْمَلُ صَالِحًا رَضَيْتُهُ (۱۹:۲۷) تا ۲۴
- ~: وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹:۳) ار^۱، چون ۲۷
- ~: وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا (۳۵:۴) اگر^۲
- ~: ثُمَّ جَاءُوكَ يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا (۶۲:۴) نه^۱، آنکه ۱۲۳
- ~: إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ (۱۰۴:۴) ار^۱، اگر چنانکه ۲
- ~: إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ (۱۰۶:۵) اگر^۱
- ~: فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ (۱۱۰:۵) نیست^۲، نیست ۹
- ~: لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ (۷:۶) نیست ۲
- ~: إِنْ أَوَّلَاؤُهُ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ (۳۴:۸) ناند^۱، نیستند ۲۷
- ~: لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ (۷:۱۱) نیست ۵۵
- ~: إِنْ تَحْنُ: إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ (۱۱:۱۴) نه اید ایما^۱، نه ایم ما^۲ ۹۴
- ~: وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا (۲۳:۲) گر^{۱۰}
- ~: وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ (۱۴۳:۲) اگرچه ۲۴
- ~: وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ (۱۹۸:۲) هر چند ۱۲۴
- ~: وَإِنْ طَلَقْتُمْوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ (۲۳۷:۲) اگر^{۱۲۱}

۱. در این فرهنگ «إِنْ» نفی و «إِنْ» شرط بدون تفکیک، یکجا آورده شده است.

۲. ار / اگر.

۳. ناند / نه اند، نیستند.

۴. ناید / نه اید، نیستید.

بدرستی ۳	(۲۸۴:۲)	وَأَن تَبْذُرُوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ	۱ ار
بدرستی که ۵۷، بآنکه ۱۰۰	(۱۵۹:۴)	وَلَا يَمْنَنَّ الْيَهُودُ عَلَى النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِهِ	نیست ۱، نباشد ۶۴
بدرستی که ۲۷	(۳۵:۶)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	هیچ ۱۰۷
براستی ۷۵	(۱۱۶:۶)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	ته ۵۵
اینکه ۱۲۱	(۱۵۶:۶)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	گرچه ۲۷
که ۱، بدرستی که ۱۲۱	(۱۰۲:۷)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	بدرستی که ۲۷، نیز ۵۸
بدرستی که ۷۲	(۶:۹)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	گر ۱۱
آن که ۲، بدانکه ۳۷	(۳:۱۲)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	اگرچه ۵۵
خود ۲۹، که نیک ۱۲۷	(۷۶:۱۷)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	گرچه ۲
بدرستی ۶۱	(۲۴:۳۵)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	نبود ۳۹
که ۴، هراینه ۵۵	(۳۲:۳۹)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	هراینه ۳
خود ۲۹	(۳۵:۴۳)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	هست ۲۲
ای ۲۹	(۲۱:۴۴)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	اگر ۳۲
	(۵۱:۶۸)	وَأَن تَعْلَمَ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ	

- ~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ (۲: ۲۴۸) آنست که ۲۷
- ~: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (۳: ۱۳) بدرستی که ۲۴
- ~: يَمُرِّمُ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكَ وَطَهَّرَكَ (۳: ۴۲) براستی که ۲۷
- ~: إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۳: ۱۶۵) که ۲۷
- ~: وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ (۳: ۱۹۹) هر آینه که ۱۱۴
- ~: إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا (۴: ۱۰۳) که هر آینه ۵۶
- ~: قَالَ ابْنَ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي (۷: ۱۵۰) این ۹۲
- ~: إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا عَفُوٌّ رَحِيمٌ (۷: ۱۵۳) ازیرا که ۳۹
- ~: إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ (۷: ۱۶۷) زیرا که ۳۹
- ~: إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ (۸: ۲۲) بدرستی ۲۴، آری ۳۹
- ~: وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ (۹: ۱۰۳) بدست که ۲۴
- ~: إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (۲۵: ۳۰) کی ۴۶
- ~: إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ (۲۷: ۱۶) به راستی که ۷۶
- ~: إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ (۲۸: ۸۵) براستی ۴۶
- ~: إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَى (۲۹: ۵۱) راستی که ۶۴
- ~: إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۳۷: ۶۰) بدرستی ۵۸
- ~: أَتَيْنَ: آتَيْنَا لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (۲۹: ۴۱) راستی که ۶۴
- ~: فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۲: ۲۱۱) بدانکه ۲۹
- ~: فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۳: ۱۹) بدان که ۶۴
- ~: فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (۳: ۳۲) بدرستی و راستی ۶۷
- ~: فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ (۶: ۱۴۵) چه ۸۲
- وَإِنَّ مِنَ الْجَبَارَةِ لِمَا يُنْفَعُ مِنْهُ لَأَنْهَرُ (۲: ۷۴) هم ۲۹، آن ۵۲
- ~: وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ (۴: ۱۵۷) آنکه ۷۰
- ~: أَنَا: قَالَ أَنَا أَحْيَى وَأَمِيتُ (۲: ۲۵۸) من ۱
- ~: قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (۲۲: ۴۹) من ۱۰۳
- * إِنَّ أَنَا: إِنَّ أَنَا لَا نَذِيرُ وَبَشِيرٌ (۷: ۱۸۸) نه ام من ۱، نیستم ۲۷ نیستم من ۵۵
- ~: إِنَّ أَنَا لَأَنْذِرُ مُبِينٌ (۲۶: ۱۱۵) نیستم من ۶۴، نیم من ۷۶
- * مَا أَنَا إِلَّا رَسُولٌ يُدِيرُ الْيَقِينَ (۵: ۲۸) نه ام من ۱، من نیستم ۹۶

- ~: إِذَا وَمَا أَنَا مِمَّنْ الْمُتَهِنِينَ (۵۶:۶)
من نباشم ۲۹، نباشم من ۸۸، نباشم من ۹۲
- ~: وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (۱۰۴:۶)
نیستم ۳۶
- ~: وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ (۱۰۸:۱۰)
نه ام من ۱، نیستم من ۷۶
- ~: وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۰۸:۱۲)
نیستم من ۷۶
- ~: وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۹:۴۶)
نیستم من ۳۰
- ~: وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ (۲۹:۵۰)
نیم من ۱
- ~: أَنَا وَلَوْ أَنَا كَذِبْنَا عَلَىٰ نَفْسِكُمْ (۶۶:۴)
ایما ۱، ما ۱۲۱
- ~: أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا أَنَا فِي الْأَرْضِ نَنْفُصُهَا (۴۴:۲۱)
کایما ۱، که ما ۷۶
- ~: أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ (۵۱:۲۹)
ایما ۱، که ۴۷
- ~: أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا مِثْلَ (۶۷:۲۹)
کما ۱۴
- ~: إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا (۱۱۹:۲)
بدرست که ما ۵۹
- ~: إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ (۱۰۵:۴)
ما ۲۷
- ~: إِنَّا لَنَذْكُلُهُمَا أَبَدًا مَا دُمُوا فِيهَا (۲۴:۵)
که ما ۲
- ~: وَمَا أَعْتَدْنَا إِلَّا آدَامًا لِّلظَالِمِينَ (۱۰۷:۵)
ایما ۱
- ~: قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۷۵:۷)
که ما ۲۷
- ~: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِعُونَ (۹:۱۵)
هرآینه ما ۷۱
- ~: إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا (۷:۱۸)
هرآینه ما ۵۸
- ~: إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ ثَمُودَ (۳۲:۵۱)
بدرستی ما ۸۶
- ~: فَإِنَّا: فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (۲۲:۵)
بدرستی که ۶۳
- ~: وَإِنَّا: وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ (۷۰:۲)
بدرستی که ما ۲۳
- ~: أَنَاب: يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ (۲۷:۱۳)
واز آید ۱، باز گردد ۵، و آید ۲۴، باز می گردد ۴۱: باز گردد ۴۲، گردد ۶۲، باز آید ۶۳، باوی گردد ۹۳، باز گشت نمود ۱۲۲
- ~: وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ تَمُورٍ (۱۵:۳۱)
واز آمد ۱، باز گشت ۳، باز گردد ۵۳، پیش آمد بفرمان ۵۸^۳، باز گشتند ۶۱، گردیده باشد ۶۲، باز آمدند ۱۰۶ باز گشته است ۱۱۱
- ~: فَاسْتَغْفِرْ لَهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ (۲۴:۳۸)
بخدای باز گشت ۳، بادرگاه خدای آمد ۴۲، باز آمد ۴۹، باز آمد ۵۳، پیش آمد ۵۸
- ~: وَالْقِيَامَ عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ (۳۴:۳۸)

۱. ایما / ما.

۲. کایما / که ایما، که ما «که» ترجمه «أَنَّ» است.

۳. معنی تمام جمله چنین است: و پس روی کن دین آنکس که پیش آمد بفرمان سوی من.

~ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَطْهَرُونَ (۵۶:۲۷)
مردان ۹۲

أَنَاسِيَّ: وَشَقِيَّةٌ، مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأَنَاسِيَّ (۴۹:۲۵)
مردمان ۱، مردم ۴۱

لِلْأَنَامِ: وَالْأَرْضُ وَصَعَهَا لِلْأَنَامِ (۱۰:۵۵)
آوردن گان ۴۱، آفریدن گان ۴۲ و ۱۰۴، مردمان ۱۰۰، مردم ۱۰۲

الْأَنَامِلِ: وَإِذَا خَلَقُوا عَصُوهَا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلِ (۱۱۹:۳)
سرانگشتان ۱، سرها ۱ انگشتان ۳، انگشتها ۳۴، سرانگشت ۴۱، سرهای انگشتان ۵۵، سرهای انگشتان ۵۸، انگشتان ۶۴، سرانگشتان ۶۷، سرانگشتها ۸۴، سرها انگشتان ۹۲، سرهای انگشت ۱۱۹

إِنَاءَهُ: يُؤْذَنُ لَكُمْ إِلَى طَمَإٍ غَيْرِ نَظِيرٍ إِنَّهُ (۵۳:۳۳)
هنگام ۱، رسیدن ۲۴، رسیدن و بختن ۳۰ و ۵۶ و ۱۰۸، در رسد ۵۲، بختن ۵۶، بخته شدن ۶۲

أَنبَاءُ: فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنبَأُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۵:۶)
آگاهی ۵۸

~ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ (۴:۵۴)
آگاهیها ۳۹

أَنبَاءُكَ: قَالَتْ مِنْ أَنبَاءِكَ هَذَا (۳:۶۶)
آگه کرد ۱، آگاهی داد ۲، آگاه کرد ۵۶، آگاهانید ۱۰۴، بیا گانید ۱۳۸

سَأَتُنَبِّئُكَ: سَأَتُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ (۷۸:۱۸)
آگه کنم ۱، آگاهی دهم ۲، آگاه گردانم ۱۳۲

أُنَبِّئُكُمْ: قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ (۱۵:۳)
آگه کنم ۵۵، بیا گاهانیم ۱۰۲، بیا گاهانیم ما ۱۲۴

~ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ (۴۹:۳)

باز گردانید ۳۴، باز آمد ۷۵
أَتَابُوا: أَنْ يَعْبُدُوا وَأَتَابُوا إِلَى اللَّهِ (۱۷:۳۹)

واز آمدند ۱، باز گشتند ۳۹، با گشتند ۸۰، باز گردند ۸۷، باز آمدند ۱۰۰، باز گردیدند ۱۱۳

إِنَّا: إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا (۱۱۷:۴)
مادگان ۱، ماده گان ۱۹، ماده ۲۷، ماده گان ۳۰، مادگان ۵۳، زنان ۶۱

~ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا (۴۰:۱۷)
مادگان ۳ دختر ۲۴، مادگان دختران ۵۸، فرزندان مادینه ۱۰۴ مادهها ۱۲۹

~ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْتًا (۱۵۰:۳۷)
مادگان ۲۲، مادینگان ۶۴

~ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتًا (۴۹:۴۲)
دختران ۱۶، دختران ۸۱

~ أَوْفَرَّوْهُمْ ذَكَرًا وَانْتًا (۵۰:۴۲)
ماده گان ۱، مادگان ۲۲ مادهها ۴۱، مادینه ۵۱، ماده گان و دختران ۱۰۹

~ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنْتًا (۱۹:۴۳)
مادینه گان ۶۴

أَنَاسِي: قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُ (۶۰:۲)
مرد ۳، مردم ۱۰، مرد ۵۵، مردم ۹۶

~ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَطْهَرُونَ (۸۲:۷)
مردمان ۱، مردمان ۱۰، مردمانی پاکیزه ۲۷، گروه ۱۱۳

~ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُ (۱۶۰:۷)
گروه مردم ۲۷، مردمان ۵۵، مردم ۱۱۴

~ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ (۷۱:۱۷)
گروه ۳، گروه ۵۵

ورآرد ۱، برآرد ۱۰، برویانند ۲۵، برآرد ۲۷،
بررویانند ۲۹، برویانند ۴۲، برآرد ۵۷، برویانند
۶۱، برون آرد ۶۷، بررویانند ۹۵، برویانند برآید
۱۳۸

~ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِيج (۵:۲۲)
درآرد ۱، برویانند ۲، رویانند ۳، بروید ۱۲، بشکند
و برویانند ۵۸، برآید ۹۴، بررویانند ۱۱۷

اَنْبَتَكُمْ: وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا (۱۷:۷۱)
ورآورد ۱ رویانند ۳، برویانند است ۶، برویانند
۱۹، برویانند ۳۹، برُیانند ۶۴، رویانند ۱۱۴ و ۱۰۴،
رویانند ۱۳۰

اَنْبَتْنَا: وَأَنْبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْرُوثٍ (۱۹:۱۵)
درآوردیم ۱، برویانندیم ۲۴، ورویانندیم ۲۹،
برآوردیم ۳۹، رویانندیم ۵۵، برآوردیم ما ۵۸،
بررویانندیم ۶۲، برویانندیم ما ۱۰۰، برون یانندیم
ما ۱۱۳

~ اَوَلَمْ يَرْوِاْ اِلَى الْاَرْضِ كَرَّ اَنْبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ (۷:۲۶)
برآوردیم ۵۳، برویانندیم ما ۵۸، ۱۰۴، رویانندیم ایم
۶۴، بررویانندیم ما ۸۹، برُیانندیم ۱۲۸

~ فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ (۶۰:۲۷)
برویانندیم ما ۱۰۴

~ فَأَنْبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ (۱۰:۳۱)
برآفریدیم ۱۴، رویانند ۶۱، رویانندیم ما ۱۰۴،
ریانندیم ۱۱۴

~ وَأَنْبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِيج (۷:۵۰)
رویانندیم ۳، برویانندیم ایم ۶

~ فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ (۹:۵۰)
می رویانیم ۶

آگاهی دهم ۴۲، آگاه کنم ۵۵، آگاهی دهم ۸۴،
بیا گاهانم ۱۱۵، آگاه میکنم ۱۲۱، بیا گاهم ۱۲۴

~ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ (۵:۶۰)
آگاه کنم ۵۳، بیا گاهم ۱۰۳، بیا گاهانم ۱۰۶

~ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَاَنْزِلُوْنِ (۴۵:۱۲)
آگاهی دهم ۵۸

~ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ (۷۲:۲۲)
آگاهی دهیم ۴۶، آگاهی بدهم ۶۴

~ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطٰنُ (۲۲۱:۲۶)
هیچ آگاه کنم ۳، کنم آگاه ۲۴، بیگاهانم ۴۷

~ فَأَنْبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (۸:۲۹)
آگاه کنم ۳۴، آگاه گردانم ۱۱۶، آگاه کنیم ۱۳۹

~ فَأَنْبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (۱۵:۳۱)
آگاه کنم ۳، بیا گاهانیم ۶۱، آگاهی خواهم داد
۱۰۳

اَنْبَاهُمْ: فَلَمَّا اَنْبَاهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ (۳۳:۲)
آگاهی داد ۲، آگاه کرد ۳، بیا گاهانید ۴، بگفت
۱۰، آگاه کرد ۵۵، آگاهانید ۸۰، آگاهی داد ۸۲،
بیا گاهانید ۹۰، آگاه گردانید ۱۰۲

اَنْبِئْهُمْ: قَالَ يَتَذَكَّرْ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ (۳۳:۲)
آگاه کن ۳، بگو ۱۰، بیدار کن ۳۴، آگاه کن
۵۵، آگاهی ده ۶۲، بیا گاهان ۸۸، آگاه گردان
۱۰۲

اَلْبُيُوْنٰى: فَقَالَ اَنْبِئُوْنِ بِاَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ (۳۱:۲)
آگاهی دهید ۲، بیا گاهانید ۴، بگوید ۱۰، آگاه
کنید ۳۴، آگاه کنی ۵۷، آگاهی دهیت ۸۳،
آگاه کیت ۹۱، آگاهی دهید ۹۸، آگاهی ده ۱۲۵

اَنْبَتَتْ: كَمْثَلٍ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَبَآئِلَ (۲۶۱:۲)

~: فَأَنْبِئَا فِيهَا جَا بُرُيَانِيْدِمْ ۲، بُرُيَانِيْم ۱۳۶، بُرُيَانِيْم مَا ۱۳۸ (۲۷:۸۰)

اَنْبِئَهَا: وَأَنْبِئَهَا نَبَاً حَسَنًا (۳۷:۳)
پرورد ۳، بَرُورْد بُالَنْدِيْد ۱۰، بِرُورْد ۲۴، برآورد ۳۹، بِرُورْد ۵۵، بِرُورَانِيْد ۶۷، بررُويَانِيْد ۸۹، برو يَانِيْد ۱۰۰، بروِيَان ۱۰۵، بروِيَانِيْد ۱۰۷، رُويَانِيْد و نشو و نما داد ۱۱۶، برِيَانِيْد ۱۲۷

فَأَنْبِئَحَسْتَ: فَأَنْبِئَحَسْتَ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا (۱۶۰:۷)
بِرْفَت ۱، بِرُورُن دُورِد ۲، رُوان شد ۳ و ۱۰۴، بِرُورُن گشاد ۱۰، برود ۲۴، بگشاد ۲۷، بِرُورُن آمَدند ۲۹، بَجَسْتُ ۳۵، بِرُورُن آمَد ۳۹، بِرُجُوشِيْد ۴۱، بِرُدمِيْد ۴۲، بِشَكَفْتُ ۴۳، بِرُورُن دَمِيْد ۵۲، رُوان شد ۵۵، بِشَكَفْتُ ۵۶، بِجُوشِيْد و بِرُورُن آمَد ۵۸، آب بِرُورُن آمَد ۵۹، رُوان شَدَنْد ۶۱، پِيْدَا شَد ۶۹، بِرُجُوشِد ۷۴، رُوان شَد ۹۴، بِرُورُن شَارِيْد ۱۰۲، رُوانه شَد ۱۱۲، شَكَفْتِه شَد ۱۱۶، گشاده گشت ۱۲۳

فَأَنْبِئْ: فَأَنْبِئْ إِلَهُهُمْ عَلَى سَوَاءٍ (۵۸:۸)
بِيَنْدَا ۱، اَنْدَا ۳، بِيَنْدَا ۱۰، بِيْفَكُن ۳۴، آگَاھ کُن ۴۲، اَفَكُن تُو ۶۱، بَاَز اَنْدَا ۶۷، تُو بَه اَنْدَا ۹۰، بِيَا گَاھَان ۹۴، بَاَزْدَه ۱۰۲، پَس اَنْدَا ۱۰۶، بِيَا گَاھَان ۱۲۷

إِنْبِعَانَهُمْ: وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ (۴۶:۹)
بِيُورُن شَدَن ۱، جُنْبِيْذَن و بِرُخَاَسْتَن ۲، آمَد شَد ۱۰، بِرُخَاَسْتَن ۱۱، بِرُشْتَا بَانِيْدَن ۲۷، وِرُخَاَسْتَن ۲۹، بِرُورُن آمَدَن ۳۹ و ۹۸، فَرَسْتَا دَن ۴۶، جُنْبِيْدَن ۵۶، شَدَن ۵۷، بِرَاَنگِيْحْتَن ۵۸، بِرُورُن آمَدَن ۶۲، اَنْگِيْحْتِه شَدَن ۶۳ و ۸۵، جُنْبِيْدَن و بِرُخَاَسْتَن ۸۳ و ۱۲۹ سُوِي آمَدَن ۹۰، بِرَاَنگِيْحْت ۱۰۶

بِرُخَاَسْتَن ۱۱۴، بِرَاَنگِيْحْتِه شَدَن ۱۱۶، جُنْبِيْش ۱۲۱، بِرَاَنگِيْحْتِه شَد ۱۲۲، بِرَاَنگِيْزَنْد ۱۳۵

اَنْبَعَتْ: إِذْ اَنْبَعَتْ أَشْقَنْهَا (۱۲:۹۱)
وِرُخَاَسْتُ ۱، بِرُخَاَسْتُ ۲، بِرُخَاَسْتُ ۲۴، اَنْگِيْحْتِه شَد ۵۱، پِي کَرْد ۱۰۰، بِرُخَاَسْتُ ۱۱۶، بِرَاَنگِيْحْتِه شَدَنْد ۱۳۴، بِرَاَنگِيْحْتَنْد ۱۳۶، بِرَاَنگِيْحْتِه شَد ۱۳۸

اَنْبِئَا: وَلَيْكَ اَنْبِئَا وَلَيْكَ اَلْمَصِيْرُ (۴:۶۰)
وَاز آيِيْم ۱، بَاَز گَشْتِيْم ۳، بَاَز گَرْدِيْم ۶۱، بَاَز اَمْدِيْم مَا ۶۹، بَاَز گَشْتِيْم مَا ۸۸، بَاَز اَمْدِيْم ۹۶، بَاَز گَشْتُ کَرْدِيْم ۱۲۶

اَلْاَنْبِيَاءُ: قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ (۹۱:۲)
پِيْغَامْبِرَاَن ۱۰

~: وَيَقْتُلُوْنَ اَلْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ (۱۱۲:۳)
پِيْغَامْبِرَاَن ۱، پِيْغَامْبِر ۵۸، پِيْغَامْبِرَاَن ۶۷، پِيْغَامْبِرَاَن ۱۰۰

لَاَنْتَ: قَالُوا لَوْ اَوَّلْنَاكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ (۹۰:۱۲)
تُوِي ۱، تُو هَسْتِي ۷۶

* مَا اَنْتَ: وَمَا اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ (۹۱:۱۱)
نَه اِي تُوَا

اَنْتَبَذْتُ: إِذْ اَنْتَبَذْتُ مِنْ اَهْلِهَا (۱۶:۱۹)
وِرْتَا شَد ۱، کِرَانِه کَرْد ۳، جَدَا شَد ۲۴، وَاکِرَانِه شَد ۲۹، بِيْک سُو شُود ۳۰، بِدِرَاَنْدَا خُتَنْد ۴۱، کِنَار گَرَفْتُ ۴۲، گَرَفْتُ وَ جَدَا نَشَسْتُ ۴۴، بَنْدَا خُت ۵۳، يَک سُو شَد ۵۶، يَکسُوِي شَد ۵۸، دُور شَد ۶۴، بِرُورُن آمَد ۶۷، بِيْکسُوِي شَد ۷۴، کِنَارِه گَرَفْتُ ۷۶، بِرُورُن رَفْتُ ۹۶، بَا يَکسُوِي شَد ۱۰۰، بَا يَک سُوِي شَد ۱۰۶، کِرَانِه کَرْد ۱۱۳، کِنَارِه گَرِيْد

۱. بُالَنْدِيْد / بِبَالَنْدِيْد؛ بِرُورْد.

۲. بِشَكَفْتُ: شَكَفْتِه شَد، گشاده شَد.

۳. مَعْنَى جَمْلَه دَر مَثْنِ اَصْلِي: وَجَزَكِي كِرَاهِيْت كَرْد خُدَاي سُوِي آمَدَن شَان.

۴. بِرُخَاَسْتَن / بِرُخَاَسْتَن.

۵. وَرْتَا شَد: جَدَا شَد، کِنَارِه گَرَفْتُ.

~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْصَرَمُنْهُمْ (۴:۴۷)

واز آوردی ۱، کینه آهنجیدی ۲، کینه کشیدی ۲۴، داد بستدی ۲۹ و ۱۱۷، آهنجیدی ۳۰، کینه کشد ۶۱، کینه ۸۱، کینه آهنجیدی ۹۵، کینه کشید ۱۰۲

* لَا تَنْتَصِرْ: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْصَرَمُنْهُمْ (۴:۴۷)

کینه نیارد ۲۲

فَأَنْتَصِرْ: فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ (۱۰:۵۴)

داد واز آر ۱، کینه بستان ۲۴، داد بستان ۲۹ و ۶۷، یاری ده ۳۶، یاری کن ۳۹، یاری خواست ۸۱، داد من بستان ۱۰۰، داد باستان ۱۳۸

أَنْتَصِرُوا: وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ (۲۲۷:۲۶)

داد واز آوردند ۱، داده شدند و کینه کشیدند ۳، کینه خواستند ۲۰، کینه بازخواستند ۲۴، داد بستند ۲۹، دادستانند ۴۳، کین کشد ۴۷، یاری خواستند ۵۶، کینه گزاردند ۶۱، ازهم یاری خواهند ۷۶، دادستند ۸۰، یاری کردند ۸۷، کینه گزارند ۹۴، یاری کنند ۱۱۴، کینه گذاردند ۱۲۸، داد بستاند ۱۳۸

أَنْتَظِرْ: فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ (۳۰:۳۲)

برمر گیر ۱، چشم دار ۱۴، چشم همی دار ۲۴، زمان ده ۴۲، چشم می دار ۵۸، گوش می دار ۷۶، چشم میدار ۱۰۲، راه پای ۱۱۹، چشم دار باش ۱۳۶

أَنْتَظِرُوا: قُلْ أَنْتَظِرُوا إِنَّا نَمُنْظِرُونَ (۱۵۸:۶)

برمر گیرید ۱، بپایید ۲، چشم داریت ۳، چشم دارید ۱۰، پباییت ۲۷، بپایید ۴۲، چشم دارید شما ۴۶، چشم داریت ۵۵، بپایید ۱۲۷

~: فَأَنْتَظِرُوا إِلَيَّ مَعْكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (۷۱:۷)

گوش دارید ۲۹، چشم دارید ۶۳، چشم دارید

۱۱۹، یکسو شد ۱۲۸، کناره کرد ۱۲۹، جدا افتاد ۱۳۰، یک سوی شد ۱۳۸

~: فَأَنْبَذَتْ يَدَیْهِمَا مَكَانًا قَاصِيًا (۲۲:۱۹)

ورتا برد ۱، بیک سو برد ۲، بیکسو شد ۳، دور برفت ۳۸، بگوشه رفت ۴۱، کناره برد ۴۲، انداخت ۵۳، بیرون آمد - یکسو شد ۵۹، بیرون شد ۶۲، دور برد ۷۲، جدا بسود ۷۶، گوشه شد ۸۷، بسنداخت ۸۸، بیک سو شد ۹۴، بدر کرد ۹۶، بیفکند ۱۰۵، ببرد ۱۱۳، گوشه گرفت ۱۱۶، بیک سورفت ۱۲۲، بیکسورفت ۱۳۲

أَنْتَرْتُ: وَإِذَا الْكُوكُوبُ أَنْتَرَتْ (۲:۸۲)

بپرا کنند ۱، بزمین افتند ۲۴، پراکنده شوند ۲۹، فروریزد ۳۴ و ۶۶، فروریزند ۳۶، پراکنده شود ۵۲ و ۱۰۴، بریزند ۶۴، بپرا کنند ۹۲، پراکنند ۹۸، فروریخته شوند ۱۱۳، فروریزیده شوند ۱۱۴ و ۱۳۴، ریخته شوند ۱۱۶، فشانده شوند ۱۲۲، فرو افتاده شود ۱۲۶، فشانده شوند ۱۳۲، ریزیده شوند ۱۳۸

فَأَنْتَشِرُوا: فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَأَنْتَشِرُوا (۵۳:۳۳)

بپرا کنید ۱، بپرا کنید ۲، پراکنیت ۳، بپراکنیت ۴۱، بپرا کنید ۵۳، پراکنید شما ۶۶، پراکنده گردید ۱۳۲

~: فَأَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ (۱۰:۶۲)

بپرا کنید ۱، بپرا کنید ۲، پراکنده شوید ۳۴، بروید ۴۲، پراکنید ۸۱

أَنْتَصِرْ: وَلَمَنِ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ (۴۱:۴۲)

داد واز آر ۱، دادستاند ۳، یاری کرد ۸، کینه خواهد ۲۴، کینه گزارد ۳۰، باز بود ۳۹، کین خود بکشد ۵۶، داد خواهد ۸۱، داد خود بستاند ۱۰۴ و ۱۱۳، کینه کشی کرد ۱۲۶، داد بستاند ۱۳۸

۱. باستان / بستان.

۲. گذاردند / گزاردند.

۳. برمر گیر: چشم دار.

۶۸، بنگرید ۹۲، بپایید ۹۴، راه پای کنید ۹۶

~: فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (۲۰:۱۰)
بُپایید ۲، بپایید ۱۳، گوش داری ۲۹، چشم
دارید نان ۴۶، چشم همی دارید ۵۳، چشم دارِیت
۵۵، چشم میدارید ۱۰۲، چشم دار باشید ۱۳۶

~: قُلْ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (۱۰۲:۱۰)
بپایید ۱۲۷

~: وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۲۲:۱۱)
چشم دارید ۲، چشم دارید ۱۰۰

أَنْتِقَامٍ: وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو أَنْتِقَامٍ (۴:۳)
داد واز آوردن ۱، کینه کشیدن ۵۵، سدن ۱۰۹

~: وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو أَنْتِقَامٍ (۹۵:۵)
کینه کشیدن ۳، کینه ۲۶، کینه کش ۵۳، کینه
کشیدن ۵۵، کین کشیدن ۵۷، کین گذار ۹۶

~: إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو أَنْتِقَامٍ (۴۷:۱۴)
داد بستدن ۲۹، بازخواستن ۵۹، کینه کشنده ۶۹،
دادستیدن^۱ ۱۱۳

~: أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي أَنْتِقَامٍ (۳۷:۳۹)
دادستدن ۳، کینه کشی ۴۲، کینه جستن ۵۳

أَنْتَقَمْنَا: فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ (۱۳۶:۷)
داد واز آوردیم ۱، کینه بکشیدیم ۱۰، بستدیم
دادما ۲۴، کینه کشیدیم ما ۲۷، کین کشیدیم ۳۵،
کینه هنجیدیم ۴۰ و ۹۴، داد بستدیم ۵۳، بکشیدیم
ما ۵۸، داد بستدیم ۶۲، کینه بازخواستیم ما ۶۳،
کینه خواستیم ما ۸۴، کینه بازخواستیم ۸۵، ما
کینه بازخواستیم ۹۵، کینه خواستیم ۱۰۴، کینه

آهنجیدیم ۱۲۷

~: فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّمَا لِلِإِمَامِ مِنْهُ
داد بستدیم ۳۴، کینه کشیدیم ۴۵، کینه کشیم
۵۳، کینه کشیدیم ۵۵، کینه کشیدیم ما ۶۱، داد
بستدیم ۶۲، کینه آهنجیم ما آهنجیم ۶۴، کینه
آمیختیم^۲ ما ۷۲

~: فَأَنْتَقِمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا (۴۷:۳۰)
کینه کشیدیم ۳، کینه کشیدیم ۵۳، کین
کشیدیم ما ۵۸، کینه آهنجیم ما ۶۴، کینه
انگخیم ما ۹۲

~: فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
کینه بیاوردیم ۱۶، کینه بیاوردیم ۲۲، داد بستدیم
ما ۲۹، کینه کشیدیم ۳۲، کینه بکشیدیم ۵۳،
کینه کشیدیم ۹۲، بازخواستیم ۱۳۱

~: فَلَمَّا أَسْفَوْنَا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ (۵۵:۴۳)
دادستدیم ۳، کینه بیاوردیم ۲۲، دادستدیم و کینه
کشیدیم ۳۲، کینه آهنجیم ۳۹، داد بستیم ۴۹،
کینه خواستیم ۸۱، کینه بیاوردیم ۸۸

أَنْتُمْ: فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (۹۱:۵)
شما ۱، هستیدن ۶۱

~: يَكَايُهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
شما^۳ ۱، شما ۳

~: وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ (۳۱:۴۲)
شما ۳۲

~: أَفَبِعَرْهَادٍ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ (۱۵:۵۲)
شما^۴ ۹۰

۱. هستیدن / سدن.

۲. کذا، شاید آهنجیم صحیح باشد.

۳. هید / هستیدن.

۴. شما / شما.

- وَأَنْتُمْ: فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲:۲) شما ۱۰، شما ۵۵
 ~: قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (۱۵:۳۶) نیستید شما ۲
- وَأَنْتُمْ: فَلَا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ (۸۳:۲) شما خود ۱۲۱
 ~: وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (۹۲:۲) شما بودی ۴
- وَأَنْتُمْ: فَلَا تَعْمَلُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲:۲) تان ۶۱
 ~: وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۶۶:۳) شما ۸۰
- * إِنْ أَنْتُمْ: وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ (۱۴۸:۶) ناید^۱ شما ۱، نه ایت شما ۲۷، نه اید شما ۹۴
 ~: قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (۱۰:۱۴) نیستید شما ۲۹
- وَأَنْتُمْ: إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۴۷:۳۶) نیستید ۱۱۴
 * لَا أَنْتُمْ: لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ (۳۱:۳۴) نبودى شما ۱، نه بودیدى شما ۵۶
- * مَا أَنْتُمْ: وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (۱۳۴:۶) نبید^۲ شما ۱
 ~: إِنَّهُ لَحَقُّ مِمَّا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (۵۳:۱۰) ناید شما ۱، نیستید ۱۱۴
- وَرَفِإِنَّهُ لَحَقُّ مِمَّا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (۳۳:۱۱) ناید شما ۱
 ~: وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ (۲۲:۲۹) نیستید شما ۴۳
- وَأَنْتُمْ: فَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (۱۹۲:۲) وایستند ۱۰، واگردند ۲۴، باز ایستند ۴۲، باز ایستند ۵۲، باز ایستند ۵۵، باز باشند ۶۷، باز ایستند ۹۰، باز داشتند ۹۶، باز ایستند ۱۱۸، باز ایستند ۱۲۱
 ~: فَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (۱۹۳:۲) باز ایستند ۲۴، باز باشند ۴۳
- وَأَنْتُمْ: فَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (۳۹:۸) وازشند ۱، وایستند ۱۰، باز ایستند ۵۳، باز ایستند ۱۰۴
 ~: وَلَا تَقُولُوا لَنْتُمْ أَنْتُمْ خَيْرًا لَكُمْ (۱۷۱:۴) وازشید ۱، وایستید ۱۰، ایستى ۲۴، باز ایستید ۲۷، بازشید ۷۵، باز استیت ۸۸، بازده شوی^۳ ۹۵، باز ایست ۱۰۵، باز ایستند ۱۲۱
- وَمَا أَنْتُمْ عَنْهُمْ: وَمَا أَنْتُمْ عَنْهُمْ (۷:۵۹) بازدارید ۲، باز ایستیت ۳، باز گردید ۲۴ و ۸۱، باز ایستى ۲۹، باز شوید ۳۸، باز ایستید ۴۲، باز باشید ۴۳، دور باشید ۴۹، بازمانید ۸۷، باز آید ۱۲۴
- فَأَنْتُمْ: فَمَنْ جَاءَهُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ فَاَنْتَهُمْ (۲۷۵:۲) واز شد ۱، باز ایستد ۳، باز ایستند ۱۰، باز باشد ۳۹، باز ایستد ۴۲، باز ایستد ۵۷، باز ایستاد ۶۱، باز ایستید ۶۳، باز بود ۶۷
- أَنْتُمْ: أَنْتُمْ بِالْحَقِّ وَالْعَبْدُ وَالْأَنْتِ بِالْأَنْتِ (۱۷۸:۲) ماده ۳، ماده ۴۲، ماده - زن ۱۱۶

۱. ناید / نه اید، نیستید.

۲. نبید / نباشید: نیستید.

۳. بازده شوی / باز زده شوید.

أَنْجَاكُمْ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ الْمَالِ فِرْعَوْنَ (۶:۱۴)
 برهانستیم ۱، رها نید ۳، رها نید ۵۵، برهانیدیم ۷۶

أَنْجَانَا: لَنْ أَخْجِثَنَّا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۶۳:۶)
 برهانی ۱ و ۳۶، برهانی ۲، برهانید ۱۰، رها نید ۳۰،
 برهانیم ۵۷، برهانی تو ۶۳، رها نی ۹۶

فَأَنْجَاهُ: فَأَخْجِثَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ (۲۴:۲۹)
 برهانست ۱، رها نید ۳، رهای داد ۸۶

أَنْجَاهُمْ: فَلَمَّا أَخْجِثَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْقُونَ فِي الْأَرْضِ (۲۳:۱۰)
 برهانید ۱، برهانید ۲، برهانید ۳، برهانید ۱۰،
 برهانید ۵۵، رهای داد ۱۰۴، برهانیم ۱۰۶، باز
 رها نید ۱۲۰، رها نیدم ۱۲۴، رها ندم ۱۳۰

أَنْجَيْنَا: لَنْ أَخْجِثَنَّا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ (۲۲:۱۰)
 برهانی ۱ و ۱۰ و ۷۵، برهانی ۲، تو برهانی ۲۹،
 برهانی ۵۳، رها نی ۵۵، برهانی تو ۶۱، ۹۸، رها نی
 ۱۱۴، رهای دهی ۱۲۲

أَنْجَيْنَا: أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ (۱۶۵:۷)
 برهانستیم ۱، برهانیدیم ۱۰

~ قَلِيلًا مِمَّنْ أَخْجِثْنَا مِنْهُمْ (۱۱۶:۱۱)
 رها نیدیم ۱۰۴، برهانیدیم ما ۱۱۳

~ وَأَخْجِثْنَا الَّذِينَ آمَنُوا (۵۳:۲۷)
 برهانیدیم ما ۷۶

أَنْجَيْنَاكُمْ: وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمْ الْبَحْرَ فَأَخْجِثَكُمْ (۵۰:۲)
 رها نیدیم ۳، رهای دادیم ۱۲۲

~ وَإِذْ أَخْجِثَكُمْ مِنَ الْمَالِ فِرْعَوْنَ (۱۴۱:۷)
 رها نیدیم ۱۰۴، رها ندم ۱۲۱

~ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَخْجِثَكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ (۸۰:۲۰)
 برهانیدم ۲، برهانیدیم ۵۳، برهانیدیم ۵۶ و ۱۰۸

~ فَلَمَّا وَصَّعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَصَّعْتُهَا أَنْثَى (۳۶:۳)
 دختر ۱۰، مادینه ۲۵، ماده ۱۰۶

~ لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذِكْرٍ أَوْ أَنْثَى (۱۹۵:۳)
 ماده ۱، زن ۱۰، زنان ۲۹، زنی ۱۰۹

~: اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أَنْثَى (۸:۱۳)
 ماده ۵۵، مادینه ۷۶، مادینه ۱۰۴

~: إِذَا بَشَّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا (۵۸:۱۶)
 مادینه ۲، دخترینه ۱۰۳، مادینه ۱۰۶

~: ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى (۱۱:۳۵)
 مادر ۱۳۹

~: وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ (۴۷:۴۱)
 ماده ۳۲

~: أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَى (۲۱:۵۳)
 دختر ماده ۴۱، ماده گان ۵۶، مادینه ۸۱، دختران
 ۸۹، فرزند مادینه ۱۲۰

~: فَعَمِلَ بَيْنَهُ الْزَّوَاجِينَ الذَّكَرُ وَالْأُنْثَى (۳۹:۷۵)
 ماده بی ۶

~: الْأُنْثَيْنِ: لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيْنِ (۱۱:۴)
 دو ماده ۱، دودختر ۱۰، دو مادینه ۵۶، دوماده ۹۴

~: فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيْنِ (۱۷۶:۴)
 دو خواهر ۵۸، دو زن ۶۳، دو چندان زنان ۷۰،
 خواهران ۷۵

~: أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيْنِ (۱۴۳:۶)
 دو ماده ۳، دوما دیان ۱۰، مادگان ۵۸، دو ماده ۶۲،
 دو ماده دوغان ۹۲

~: أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيْنِ (۱۴۴:۶)
 دوما ده ۲

۱. برهانیم / برهانی ام، برهانی مرا (مارا).

۲. برهانست / برهانید.

رهاندم ۷۴، رهانیدیم ۱۱۴
 اَنْجَيْنَاهُ: فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ (۶۴:۷)
 برهانیدیم ۱۰ و ۵۸ و ۱۰۵، برهانیدیم ما ۲۴
 ~: فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا (۷۲:۷)
 برهانیدیم ۱۲۴
 ~: فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ (۸۳:۷)
 برهانستیم ۱، رهانیدیم ۳، رهانیدیم ۹۴
 اَنْجَيْنَاهُمْ: ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ (۹:۲۱)
 برهانیدیم ۲، رهانیدیم ۱۰۳ و ۵۶
 اَنْحَرُ: فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرِ (۲:۱۰۸)
 شتر بکش ۵۲، کش ۱۱۴
 اَنْذَا: فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْذَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲:۲)
 همتایان ۴، همتا آن و همتایان ۱۰، همتا آن
 و همتایان ۴۰، همتایان ۴۲، ماتندان ۵۵، همتایها
 ۱۱۴، هم تایان ۱۲۹
 ~: وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللّٰهِ اَنْذَادًا (۱۶۵:۲)
 همتا آن ۲، مانند آن - انبازان ۳، بتان ۲۴، انباز ۴۸،
 ماتندگان - انبازان ۵۵، همتا آن ۵۷، انبار آن ۹۴
 ~: وَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْذَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ (۳۰:۱۴)
 همتا آن ۱، همتای ۲۴، انبازان ۳۴، هم گوشگان ۴۹،
 ماتندها ۵۵، هم سران ۶۰، از مانند ۱۱۳، همکاران
 ۱۲۸
 ~: وَجَعَلَ لَهُ اَنْذَادًا وَاَسْرَوْا النَّدَامَةَ (۳۳:۳۴)
 همتا آن ۷، همتایان ۱۸، همتا ۲۴، خدایان ۶۱،
 همتای آن ۶۵، مانند ۷۴، همتا ۷۸
 ~: وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْذَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ (۸:۳۹)
 همتاهان ۲، همتایان ۲۲، مانند گان ۲۴، همتا آن
 ۵۳، مانند ها ۵۸، همتایان ۸۱
 ~: وَجَعَلُوا لَهُ اَنْذَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۹:۴۱)
 مانند آن ۳، همتایان ۲۲، همتایان ۳۴، همبازان ۴۲،
 مانده ۹۲، مانند آن ۱۱۳
 اَنْذَر: وَاذْكُرْ اَعَاوِذَ اَنْذَرَقَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ (۲۱:۴۶)
 بدس برد ۱، بیم کرد ۳، بیم کرد ۲۲، بیم نمود
 ۶۹
 اَنْذِر: وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُحْشَرُوْا (۵۱:۶)
 بدس بر ۱، بیم کن ۲، بیم کن و بیابانها ۴۴،
 ترسان ۶۷، بیم کن تو ۸۱
 ~: اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ وَّهَمَّ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ (۲:۱۰)
 بیم کنی ۱۳، بیم کند ۲۴، آگاهی ده ۲۹، بیم
 کنی تو ۶۱، بیم نمای ۶۴، بیم کن و ترسان ۶۷
 بیم ده ۱۲۰
 ~: وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ (۴۴:۱۴)
 بترسان ۳۴، بیم کن ۵۵، بترسان ۶۲، بیم فرمای
 ۱۳۶
 ~: وَاَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْاَقْرَبِينَ (۲۱۴:۲۶)
 بترسان و آگاه کن ۵۸
 ~: اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ (۱:۷۱)
 بیابانها ۴۲، بیم کن ۶۱
 ~: يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ اَنْذِرْ (۲:۷۴)
 بیم کن ۳، بترس ۵۱
 اَنْذِر: لِيُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اُنْذِرُوا اَبَاؤُهُمْ (۶:۳۶)
 بدس برده شدند ۱، بکردند بیم ۳۰، بیم کرده
 شدند ۱۱۴

رهاندم ۷۴، رهانیدیم ۱۱۴
 اَنْجَيْنَاهُ: فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ (۶۴:۷)
 برهانیدیم ۱۰ و ۵۸ و ۱۰۵، برهانیدیم ما ۲۴
 ~: فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا (۷۲:۷)
 برهانیدیم ۱۲۴
 ~: فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ (۸۳:۷)
 برهانستیم ۱، رهانیدیم ۳، رهانیدیم ۹۴
 اَنْجَيْنَاهُمْ: ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ (۹:۲۱)
 برهانیدیم ۲، رهانیدیم ۱۰۳ و ۵۶
 اَنْحَرُ: فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرِ (۲:۱۰۸)
 شتر بکش ۵۲، کش ۱۱۴
 اَنْذَا: فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْذَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲:۲)
 همتایان ۴، همتا آن و همتایان ۱۰، همتا آن
 و همتایان ۴۰، همتایان ۴۲، ماتندان ۵۵، همتایها
 ۱۱۴، هم تایان ۱۲۹
 ~: وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللّٰهِ اَنْذَادًا (۱۶۵:۲)
 همتا آن ۲، مانند آن - انبازان ۳، بتان ۲۴، انباز ۴۸،
 ماتندگان - انبازان ۵۵، همتا آن ۵۷، انبار آن ۹۴
 ~: وَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْذَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ (۳۰:۱۴)
 همتا آن ۱، همتای ۲۴، انبازان ۳۴، هم گوشگان ۴۹،
 ماتندها ۵۵، هم سران ۶۰، از مانند ۱۱۳، همکاران
 ۱۲۸
 ~: وَجَعَلَ لَهُ اَنْذَادًا وَاَسْرَوْا النَّدَامَةَ (۳۳:۳۴)
 همتا آن ۷، همتایان ۱۸، همتا ۲۴، خدایان ۶۱،
 همتای آن ۶۵، مانند ۷۴، همتا ۷۸
 ~: وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْذَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ (۸:۳۹)

۱. همتایان / همتایان.

۲. همتای آن / همتایان.

۳. همتاهان / همتایان.

۴. بدس بردن / ترسانیدن، بیم دادن.

* مَا أَنْذَرَ: لِشَذْرٍ قَوْمًا أَنْذَرَهُ أَبَاؤُهُمْ (۶:۳۹)

نکردند بیم ۲، بیم نکردند ۶۱ و ۱۳۸، بیم کرده نشده اند ۱۱۱، بیم داده نشده اند ۱۳۲

أَنْذَرْتُكُمْ: فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَبْحَةَ (۱۳:۴۱)

بدس بردم ۱، بیم کردم ۲۲، بیم کردم ۵۲، آگاه کردم ۵۶، بیم می کنم ۶۴، بیم کردم ۸۰ و ۱۱۴

~ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى (۱۴:۹۲)

ترسانیدم ۳۶، بیم کردم ۳۹، ترسانیدم ۹۶، بیم میکنم ۱۱۶، بیم کنم ۱۲۶، بیم نمودم ۱۳۲، بیم فرمایم ۱۳۶

أَنْذَرْتَهُمْ: أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶:۲)

بیم کنی ۴، بیم کردی ۱۰ و ۱۰۸، بیم نمایی ۲۹، ترسانمی ۴۸، بیم کردی ۵۵، بیم کنی تو ۶۰، ترسانی ۹۸، بیم داده باشی ۱۳۵

~ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰:۳۹)

بدس بری ۱، بیم کردی تو ۴۲

أَنْذَرْتُكُمْ: وَأُوحِيَ إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ لَأَنْذَرَكُمْ بِهِ (۱۹:۶)

بدس کنم ۱، بیم کنم ۹ و ۱۱۴، ترسانم ۲۴ و ۵۸، ترسانم ۷۶

~ قُلْ إِنَّمَا أَنْذَرْتُكُمْ بِالْوَحْيِ (۴۵:۲۱)

می بدس برم ۱، همی بیم کنم ۲، می ترسانم ۴۱، من ترسانم ۴۲، آگاه می کنم و می ترسانم ۵۸، همی بیم کنم ۶۱، همی ترسانم ۶۲، بیم نمایم ۶۴، بیم مینمایم ۸۶، بیم می کنم ۹۲، من بیم کنم ۱۰۶، بیم میکنم ۱۱۳، می ترسانم ۱۲۵، بیم میکنم ۱۳۸

أَنْذَرْنَاكُمْ: إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا (۴۰:۷۸)

بدس بردیم ۱، بیم نمودیم ۶۴، بیم کردیم ۱۰۰، ترسانیدیم ۱۲۵، بیم کردیم ما ۱۳۸، ترسانیدیم ۱۳۹

أَنْذَرَهُمْ: وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا (۳۶:۵۴)

بدس برد ۱، بیم برسانید ۹۲، ترسانید ۱۲۴، بیم فرمودیم ۱۳۶، ترسانیده بود ۱۳۹

أَنْذَرَهُمْ: وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ (۳۹:۱۹)

بدس بر ۱، بیا گاهان و ترسان ۴۴، آگاه کن و ترسان ۵۸، ترسان ۶۲، بیم کن ۸۷

أَنْذَرُوا: أَنْ أَنْذَرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ (۲:۱۶)

بدس برید ۱، بیم کنید ۲، بیم کنیت ۳، بیم کنی ۲۴، آگاهی دهید ۳۸، ترسیت و ترسانیت ۴۱، بیم کنید ۵۳، ترسانید و بگویید ۵۸، بیم نمایید ۶۱، بیا گاهانید ۶۲، بیا گاهانید ۷۶، بیم کند ۹۶، بیم دهنده ۱۳۵، بیم فرمایید ۱۳۶

أَنْذَرُوا: وَاتَّخَذُوا إِلَهًا بَدَلًا وَأَنْذَرُوا هَؤُلَاءِ (۵۶:۱۸)

بدس برده شدند ۱، بیم کردشان ۲، بیم کرده شدند ۳، ایشانرا بیم کردند ۴۲، بیم کرده شدند ۵۵، ترسانیده شدند ۵۸، ترسانند ایشانرا ۶۲، بیم کنندشان ۶۳، بیم کردند ایشانرا ۹۳، همی بیم کردند ۱۲۸

~ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَنْذَرُوا وَمَعْزُونُونَ (۳:۴۶)

بیم کردندشان ۱۷، بیم کردندشان ۲۲، ایشان را می ترسانند ۶۴، بیم کردند ۸۱، بیم کنندشان ۹۶، بیم داده شوند ۱۰۳، بیم کرده شده اند ۱۲۲

أَنْزَلَ: وَالسَّمَاءَ بِثَاءٍ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (۲۲:۲)

فرود آورد ۲، فرو فرستاد ۱۰، وئی درستد ۴۰، فرو فرستاد ۵۵

~ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا (۹۰:۲)

فرستاد ۱۰، فرو فرستاده است ۲۹

~ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۹۱:۴)

فرستادست ۱۰

~ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ (۱۶۴:۲)

فرستاده ۱۲۲

~ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۱۷۰:۲)

فرستاد ۳، فرمودست ۴۰

فروبارندد^۱ ۱۰

~: وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ (۲۳۱:۲)

~: ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ (۲۶:۹)

فروود کرد ۱، فرستاده شد ۷۵

فروفرستید ۱۰

~: وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳:۳)

~: أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ (۱۷:۱۳)

فرو فرستادیم ۱۱۱

بد بد آرد ۷ مکرر

~: ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَاعَسَا (۱۵۴:۳)
فرو فرستاد ۲، فرو فرستید ۱۰، بُفرستاد ۴۰

~: وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ (۳۲:۱۴)

فروود آورد ۲

~: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۶۱:۴)

~: وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ (۳۰:۱۶)

بفرستاده است ۶۷

فرستاد ۵۵

~: وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ (۱۳۶:۴)

~: قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ (۱۰۲:۱۷)

فرو کرده شد ۱، فرو فرستاده اند ۳۱، فرو فرستاده
آمد ۴۵

فرو فرستادند ۶۱

~: لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ (۱۶۶:۴)

~: وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ أَزْوَاجًا (۵۳:۲۰)

فروود آورد ۲

فرستیده است ۷۰

~: وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۴۴:۵)

~: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (۶۳:۲۲)

فرستاده است ۶۲

فروود فرستاد ۶۳

~: وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۴۵:۵)

~: وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً (۲۴:۲۳)

فرو فرستیدی ۳۴، بفرستد ۵۸، فرو فرستادی ۶۱،
بفرستیدی ۷۷

بفرستاد و بفرمود ۵۸

~: وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ (۴۷:۵)

~: وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ (۲۶:۳۳)

فروود آورد ۳، فروود افرد^۲ ۱۴، فرو آورد ۳۴، فرو
آوردند ۴۷

بفرمود ۵۸

~: وَإِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۴۹:۵)

~: قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً (۱۴:۴۱)

فرو فرستادی ۲۲، فرو فرستد ۶۱، فرستادی ۱۱۴

فرو فرستاد ۴۵

~: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۱۰۴:۵)

فرو فرستاد ۲، فرو فرستاد ۲۶، فروود کرد ۳۷

~: إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ (۹۱:۶)

~: اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْيَمِينَكَانَ (۱۷:۴۲)

فرو فرستاد ۳۲، فرو فرستاد ۸۱

فرو فرستاد ۱۲۷

~: وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (۹۹:۶)

~: ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۹:۴۷)

۱. بارندد / باراند.

۲. افرد / آفرد / آورد (۴)

فرو فرستاده بود ۱۳۶

~: هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُتَوَكِّلِينَ (۴:۴۸)

بفرستاد ۶

* مَا أَنْزَلْنَا: إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِثْلُ (۹۱:۶)

فروود نکرد ۱، نفرستاد ۵۸، فرو نفرستاد ۱۰۰

~: مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ (۴۰:۱۲)

نفرستاد ۱۰۳

~: قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ (۱۰۲:۱۷)

فروود نکرد ۱، فرو نفرستاد ۲، نداد و نه فرستاد

۵۸، فرو نفرستاد ۱۰۸

أَنْزَلَ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ (۱۱۴:۵)

فروود کن ۱، بفرست ۲، فرو فرست ۹، بفرست ۲۴،

فرو فرست ۴۲

أَنْزَلَ: وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ (۴:۲)

فرو فرستاد ، فرو فرستاده آمد ۲، فرو فرستاده

شده ۲۹، فرو فرستاد شد ۳۰^۱، فروود آورده شده

است ۹۸، فرو فرستاده ۱۱۱، فرستادیم ۱۲۳، فروود

آورده شد ۱۳۱

~: قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا (۹۱:۲)

فروود آمد ۲۹، فریستاده است ۱۲۷

~: أَلَيْسَ خَرَوْا مَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَاطِلٍ (۱۰۲:۲)

فروفرستاده آمد ۲، فرستاده شد ۳، فرستادند آن

را ۴۰، فرو فریستادیم ۱۲۷

~: قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا (۱۳۶:۲)

فرو فرستاده آمد ۴۲، فرو آمده است ۵۳

~: ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ (۲۸۵:۲)

فرو کرده شد ۱، فرستاده ۶۹، فرستاد آمد^۲ ۱۲۴

~: وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۸۴:۳)

فرو فرستیده است ۳۴

~: لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ (۱۱۹:۳)

فرو فرستاده آمد ۹۴

~: يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ (۱۶۲:۴)

فرو فرستاده آمده است ۶۲، فرو فرستاده است ۷۰،

خود فرستاده شد ۷۵، فرو آورده شد ۱۰۹

~: إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ (۵۹:۵)

فروستاده آمد ۴۵، فرو فرستاده شد ۵۸

~: وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَةٍ (۶۶:۵)

فروود می آید ۱۲۳، فرو فریستاده شد ۱۲۷

~: وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَحْمَةٍ (۶۸:۵)

فرو فرستیده اند ۷۰

~: يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ وَالْآخِرَةِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ (۸۱:۵)

فرو فرستیده آمد ۵۷، فرستیده است ۷۰، فرو

فرستاده شدند ۱۳۸

~: وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ (۸۳:۵)

فرو فرستاده اند ۹، فرستاده آمد ۲۶، فروود کرده

شد ۳۷

~: أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا الْكِتَابُ (۱۵۶:۶)

فروود کرده شد ۱، فرو فرستاده آمد ۲، فرستاده

آمد ۵۳، فروود آمده است ۶۴، فرو فرستادندی ۱۰۴

~: أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ (۱۵۷:۶)

فروود کرده شدی ۱، فرو فرستاده شدی ۵۳ و ۱۲۱،

فروود فرستاده شدی ۵۸، فرو فرستادیدی^۳ ۷۶، فرو

فرستاداندی ۱۰۰، فرو فرستادی ۱۲۴، فرو

فریستادی ۱۲۸

۱. فرو فرستاد شد / فرو فرستاده شدند.

۲. فرستاد آمد / فرستاده آمد.

۳. کذا، بابای شرطی

~: كَتَبْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ (۲:۷)
فرو فرستاده آمد ۵۳، فرو فرستاده شده است ۶۴،
فرو فرستاده شد ۱۰۴

~: أَتَيْتُمَا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ (۳:۷)
فرو فرستاده آمد ۶۸

~: وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ (۱۵۷:۷)
فرستاده بودند ۲۴، فرو فرستاده آمدست ۴۲،
فرستاده آمده است ۶۲، فرو فرستاده آمد ۱۲۷

~: يَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۲۰:۱۰)
فرو آمد ۴۱، فرستاده بشد ۵۸

~: فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ يَعْلَمُ اللَّهُ (۱۴:۱۱)
فرو آمد است ۱۳۶

~: وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِّن رَّبِّكَ الْحَقُّ (۱:۱۳)
فرستادند ۷ مکرر، فرو فرستاد ۷۶، همی فرو
فرستاد ۱۰۵

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۷:۱۳)
فرو فرستاده شود ۱۱۴

~: أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِّن رَّبِّكَ الْحَقُّ (۱۹:۱۳)
فرستادند ۵، فرستادستند ۲۴، فرو فرستاده است
۱۰۰

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۲۷:۱۳)
فرو فرستادندی ۶۲

~: يَفْرَحُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ (۳۶:۱۳)
فرو فرستاده شد ۲

~: لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ (۷:۲۵)
فرو فرستیدندی ۵۴

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ (۲۱:۲۵)
فرستاد ۶۱

~: هَآءَا مَنَّا الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ (۴۶:۲۹)
فرو فرستادند، فرو فرستاد ۱۴، فرو فرستاده
شدست ۶۴

~: وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ (۵۵:۳۹)
فرستاده شده ۱۰۳

~: إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أَنْزَلَ مِّن بَعْدِ مُوسَىٰ (۳۰:۴۶)
فرستاده شده است ۶۱

* لَا أَنْزَلَ: وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ (۸:۹)
فرو کرده نشد ۱، فرستاده نشد ۲، فرو نیاید ۷۶،
فرو فرستاده نشد ۱۱۱

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۲۰:۱۰)
نفرستادی ۱۳۶

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَذِبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ (۱۲:۱۱)
فرو کرده نشد ۱، فرو نیابند ۵۱، فرو فرستاده
نشد ۵۵، فرو فرستاده نیامد ۵۷، فرو نفرستادند
۵۹، فرو نیامد ۷۶

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۷:۱۳)
فرو نفرستادند ۲۹، نفرستادند ۷۶، نفرستد ۱۰۳،
نفرستاد ۱۱۸

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۲۷:۱۳)
فرو نفرستند ۲، فرستاده نمی شود ۱۰۳، فرو آورده
نشد ۱۰۹، فرو فرستاده نشد بود ۱۱۳

~: لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ (۷:۲۵)
فرو فرستاده نشد ۶۴

~: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ (۲۱:۲۵)
فرو نفرستادند ۴۷، فرستاده نشدند ۵۸

~: وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ (۵۰:۲۹)
فرو کرده نشد ۱، فرو نیارند ۴۷

* مَا أَنْزَلَ: وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلِكِ كَتَبْنَا إِلَيْكَ (۴۶:۲۹)

هرگز نفرستادند^۱

سَأَنْزِلُ: وَمَنْ قَالَ سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ (۹۳:۶)
 فرود کنم، ۱، فرود آرم، ۲، زود فرود آرم، ۳، بیارم
 ۹، فرو آرم، ۱۰، فرو آرم ۲۶ و ۱۱۴، فرود آرم ۲۷،
 بیارم من ۵۳، فرو فرستم ۵۶، فرو آورم ۶۳، من
 فرو فرستم ۷۶، فرو آریم ۷۹، فرود آورم ۱۰۰

أَنْزِلْتُ: وَءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ (۴۱:۲)
 فرو فرستادم ۲، فرو فرستادم ۳، فرستادم ۱۰
 فرستادم ۲۴، فرو فرستاده ام ۲۹، فرو فرستادم ۵۵،
 فرو فرستادیم ۸۸، فرو آوردم ۱۰۹

~ رَبَّنَا أَمَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ (۵۳:۳)
 فرو فرستادی ۲، فرو فرستادی ۳، فرستادی تُو ۱۰،
 تو فرستادی ۲۵، بفرستادی ۲۷، فرو فرستادی تو
 ۱۰۰

~ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴:۲۸)
 فرود کردی ۱، بمن فرستی ۲۱، فرستادی ۴۲،
 بدهی ۴۷، فرستادی تو ۵۸، فرستی تو ۶۱، فرو
 فرستی ۱۰۰، بفرستی ۱۰۳، فرو فرستادی ۱۲۸

أَنْزَلْتُ: وَمَا أَنْزَلْتُ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۶۵:۳)
 فرو فرستاده شد ۳، فرستادند ۲۴، فرو فرستاده
 شده است ۴۶، بفرستادند ۸۸، فرو فرستاده آمد
 ۹۸

~ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ (۸۶:۹)
 فرود کرده شهد ۱، فرستاده شود ۳، فرو فرستید
 ۳۴، فرو فرستاده شود ۴۶، فرود آید ۱۲۱، فرو
 فرستد ۱۳۶

~ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ (۱۲۴:۹)
 بفرستد ۷۶

~ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (۱۲۷:۹)
 فرستاده آمد ۱۰۷، فرو فرستاده شود ۱۲۷، فرود
 آمدی ۱۳۶

~ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ (۸۷:۲۸)
 فرود کرده شد ۱، فرو فرستاده آمد ۲، فرستاده
 شد ۳، فرو فرستیدند ۴۶، فرستاده آید ۸۸،
 فرستاده شده است ۹۲، فرود آمده است ۱۱۱، فرو
 فرستادند ۱۳۸، فرو فرستاده اند ۱۳۹

~ فَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَخُكِّمُوا ذِكْرَهَا لِتَمَعَ الْقَبَالُ (۲۰:۴۷)
 بفرستند ۶، فرو فرستیده آید ۱۷، فرو فرستاده
 می شود ۴۱

* مَا أَنْزَلْتُ: وَمَا أَنْزَلْتُ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۶۵:۳)
 فرو فرستاده نیامد ۲، فرستاده نشد ۲۵، نه
 فرستادند ۲۷، فرو فرستاده نشده است ۶۴، فرو
 فرستاده نیامد ۹۴، فرو فرستاده نشد ۱۰۰

أَنْزَلْنَاهُ: ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ (۶۹:۵۶)
 فرود کردی ۱، فرود آوردی ۲۹، فرود می آرید
 ۳۹، فرو فرستادیت ۴۱، فرود آرید ۶۱، فرود
 می فرستید ۶۴، فرو آوردیت ۸۰، فرود آورده ایت
 ۹۱، فرو فرستاده اید ۱۰۳، بیرون آورید ۱۰۵، فرود
 آورید ۱۰۸، فرو می آرید ۱۱۳، فرود آورده اید
 ۱۲۲، فرو می آورید ۱۳۸، فرود میکردید ۱۳۹

أَنْزَلْنَا: وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى (۵۷:۲)
 فرو فرستادیم ۳

~ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ (۵۹:۲)
 فرو فرستادیم ۲، فرستادیم ۳، فرو فرستادیم ۱۰

~ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ (۹۹:۲)
 ما فرو فرستادیم ۲، ما فرستادیم ۱۰، فرستادیم ما

۱. انحصار این معنی با قید «هرگز» اندکی بعید می نماید.

۲. شهد / شود.

- ۲۴، فرستادیم ۱۲۸
 ~: يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى (۱۵۹:۲)
 فرو فرستادیم ما ۵۶
 ~: إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ (۴۴:۵)
 فرود کردیم ۱
 ~: وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ (۴۸:۵)
 فرو فرستادیم ۲
 ~: وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ (۸:۶)
 فرود کردی ۱، بفرستادیمی ۲۷، فرو فرستیدمانی ۳۴، فرستادیمی ما ۵۸، فرو فرستادیمی ۶۲، فرو فرستادمانی ۶۳، بفرستیم ۷۶، فرو فرستادمی ما ۹۲، فرو فرستاده می ۹۴، فرو فرستمانی ۱۰۰، فرو فرستادمانی ما ۱۰۶، فرستادمانی ۱۱۴، فرو فرستادمانیم ما ۱۳۴
 ~: فَذَرْنَا عَلَىٰ ذِكْرِكَ آيَاتٍ يُورِي سَوَاءَ نَفْسِكَ وَرِيشَا (۲۶:۷)
 فرو کردیم ۱، بیا فریدیم و فرستادیم ۵۸
 ~: فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ (۵۷:۷)
 فرود کنیم ۱، فروبارندیم^۱ ۱۰، بفرستیم ما ۵۸، فرو آوریم ما ۶۳، فرواریم ۶۸، فروریزیم ۸۸، فرو فرستیم ما ۱۰۰
 ~: وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ وَالسَّلَوى (۱۶۰:۷)
 می فرستادیم ۱۰
 ~: إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا (۴۱:۸)
 ما فرو فرستادستیم ۱۰، فرو فرستادیم ۱۲۸
 ~: فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ (۹۴:۱۰)
 فرستادستیم ۲۴، فرو آوردیم ما ۷۶
 ~: وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِجًا فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (۲۲:۱۵)
 فرود آوردیم ۲۹
 ~: وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ (۴۴:۱۶)
 فرو فرستادیم ما ۵۸
 ~: لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ (۱۰:۲۱)
 بفرستادیم ۱۲، ما فرو فرستادیم ۶۱
 ~: فَلَمَّا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ (۵:۲۲)
 فرود کنیم ۱، فرو فرستیم ۵۶، فرستیم ما ۵۸، فرود فرستیم ۸۶
 ~: وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (۱:۲۴)
 فرو فرستادیم ۵۱، پدید کردیم ۹۲
 ~: وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ (۳۴:۲۴)
 فرو فرستاد ۴۷، فرو فرستادیم ۵۱، خود فرو فرستادیم ۵۴
 ~: وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا (۴۸:۲۵)
 فرستاد ۶۱
 ~: وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ (۲۸:۳۶)
 بفرستادیم ما ۳۳
 ~: لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ (۲۱:۵۹)
 فرستادیمی ۳۹، ما در فرستادمانی ۸۱، می فرستادیم ۱۰۳، میفرستادیم ۱۱۱
 ~: فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا (۸:۶۴)
 ما در فرستادیم ۸۱
 ~: * مَا أَنزَلْنَا: وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ (۶۴:۱۶)
 فرود نکردیم ۱، نفرستادیم ما ۱۱۸
 ~: مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (۲:۲۰)
 فرو نفرستادیم ۲، نفرو فرستادیم ۴۱، نفرستادیم ما ۷۶، فرود نفرستادیم ۸۶ و ۱۰۳، فرو نفرستادیم ما ۱۰۰، فرو نفرستادیم ۱۱۱
 ~: أَنزَلْنَاهُ: وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ (۹۲:۶)

فرو فرستاده ایم ۲۹، ما فرو فرستادیم ۵۷

~: وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ (۱۵۵:۶)

ما فرو فرستاده ایم ۵۷، فرستادیم ۹۹

~: مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ (۲۴:۱۰)

فرو آوری

~: وَيَلْقَى أَنْزَلْنَاهُ وَيَلْقَى زَلَّ (۱۰۵:۱۷)

فرو فرستیدیم ۳۴، فرو فرستادیم ۱۰۸

~: وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا (۱۱۳:۲۰)

فرستادیم ۸۷

~: وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ (۵۰:۲۱)

فرو فرستادم ۸۷

~: أَنْزَلْنَاهَا: سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا (۱:۲۴)

فرستادیم ۱۰۳، فرو فرستادیم ۱۱۴

~: أَنْزَلْنِي: وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا (۲۹:۲۳)

فرو کُن ۱، فرو آ ۲، فرو آ ۳، فرو آ ۲۴

فرو آ ۳۴، بد ۵۲، فرو دار ۷۷

~: أَنْزَلَهُ: ذَلِكَ أَمْرٌ لِلَّهِ أَنْزَلَهُ (۵:۶۵)

فرو کرد ۱، در فرستاد ۸۱

~: إِنْ شِئْنَا لَنُكَفِّرَنَّهُ بِشَيْءٍ غَيْرِ الْإِنْسِ (۱۱۲:۶)

آدمیان ۱۰۵

~: قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ (۱۲۸:۶)

مردمان ۱۰

~: قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ (۳۸:۷)

مردمان ۱۰

~: وَخُشِرَ لِسُيُفٍ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ (۱۷:۲۷)

آدمیان ۵۳

~: قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ (۲۵:۴۱)

مردم ۲۲

~: قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ (۱۸:۴۶)

مردم ۲۲

~: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶:۵۱)

آدمی ۳۸

~: وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۵:۷۲)

مردم ۳۹

~: أَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنَّ (۶:۷۲)

مردمان ۱۹

~: أَنْسَابُ: فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ (۱۰۱:۲۳)

خویشی ۱ و ۶۱، خویشاوندیها ۲، خویشها ۳

خویشاوندی ۴۳، خویشیها ۸۰، پشت ۹۲

خویشاوندیها ۱۰۸، خویشها ۱۲۹، بسته ۱۳۹

~: الْإِنْسَانُ: وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا (۲۸:۴)

مردم ۲، مردم ۹۴

~: وَلَكِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا (۹:۱۱)

مردم ۶۲

~: إِنْ شِئْنَا لَنُكَفِّرَنَّهُ بِشَيْءٍ غَيْرِ الْإِنْسِ (۳۴:۱۴)

مردم ۵۵

~: وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا (۷۲:۳۳)

مردمان ۷

~: أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى (۲۴:۵۳)

مردمان ۵۸

~: وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹:۵۳)

مردم ۳

~: بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَانَهُ (۵:۷۵)

آدمی ۶

بیرون شد ۱، بیرون آمد ۳، برهنه گشت ۱۰، بیرون آمد و برهنه گشت ۲۷، بیرون ۳۵، بیرون آورد ۴۱ و ۱۰۵، بیرون آمد ۵۵، بگذشت ۷۸، بیرون کشید ۸۲ و ۱۲۷، بیرون انداز ۱۲۲، باز کشید ۱۲۴، بکند ۱۳۶

~ فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ (۵:۹)
بگذرد ۱، برود ۲، برون رود ۳، بسر آید ۱۰، بگذرند ۲۹، بگذرد ۳۸، گذشت ۳۹، بیرون شود ۴۰، بیرون شود ۴۲، بیرون رود ۵۵، بیابان رسد ۶۴، بگذارد ۶۹، بیرون رود ۱۱۴، بگذرد ۱۲۴

أَتَسْوُكُمْ: حَتَّى تَأْتُواكُمْ بِكُرْبَى (۱۱۰:۲۳)
فرموش کردند ۱، فرامش گردانیدن ۲، فراموش گردانیدند ۳ و ۱۰۸، فراموش گردانند ۳۴، فرامشت کردند ۳۹، فراموش کردند ۴۷ و ۵۲، فراموش کردید ۵۴، فراموش گردانیم ۶۱، یاد نکنند ۷۶، فراموش کنند ۹۴

* حَتَّى تَأْتُواكُمْ: حَتَّى تَأْتُواكُمْ بِكُرْبَى (۱۱۰:۲۳)
از یاد شما ببرند ۹۳

إِنْشَاءً: فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْشَاءً (۲۶:۱۹)
مردم ۳۹، کس ۹۶

إِنْشَاءً: إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً (۳۵:۵۶)
ور آوردنی ۱، آفریدن ۳، باز آفریدن ۲۴، بر آوردن ۳۰، بیافریدن ۸۸، پدید کردن ۱۳۲

أَنْشَاءً: وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ (۱۴۱:۹)
ور آورد ۱، آفرید ۳، بیافریده است ۲۹، بر آورد ۵۳، بر آورد و بیافرید ۵۸، آغاز کرد آفریدن ۶۳، برارد ۶۹

~ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ (۷۸:۲۳)

~ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (۲۴:۸۰)

مردم ۶۱

أَنْسَانِيَّةً: وَمَا أَنْسَانِيَّةُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ (۶۳:۱۸)
فرموش کرد ۱، فراموش گردانید ۳، فراموش گردانید ۶۱، کرد فراموش ۹۲

* مَا أَنْسَانِيَّةُ: وَمَا أَنْسَانِيَّةُ إِلَّا الشَّيْطَانُ (۶۳:۱۸)
فرموش نکرد وامن آن ۱، فرامشت نگردانید ۲، از یاد نبرد ۴۲، فراموش نگردانید ۵۲، از یاد نبرد ۱۰۰

فَأَنْسَاهُ: فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ (۴۲:۱۲)
فرموش کرد ۱، فراموش گردانید ۲، ز یاد ببرد ۲۴، از یاد ببرد ۴۲، فراموشی اندر آورد ۴۹، فراموش گردانید ۵۵، از یاد باز برد ۶۳، فراموش گردانید ۸۳ و ۹۴ و ۱۰۴، از یاد او باز برد ۹۳، از او باز برد ۱۰۶، فراموش کرد ۱۱۴، از یاد برد ۱۲۲، بفراموشی انداخت ۱۳۶

أَنْسَاهُمْ: فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ (۱۹:۵۸)

فرموش کرد ۱، فرامشت گردانیده است ۲، فراموش گردانید ۳ و ۱۰۳ و ۱۲۴، بازداشت ۲۴، فرامشت گردانید ۳۹، فراموش گردانیدست ۶۴، فراموش کرده اند ۸۷، فراموشانیده است ۹۶، از یاد ببرد ۱۰۰، فراموش گردانیده است ۱۰۸، فراموش کرد ۱۰۹، یاد برد ۱۳۸

~ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ (۱۹:۵۹)
فرموش کردند ۱، فرامشت گردانید ۲۰، فراموش گرداند ۳۰، بگذاشت ۳۹، فراموش کردند ۴۱، فراموش گردانید ۶۴، فراموش کرد ۸۷، وا گذاشت ۱۱۶

أَنْسَلَخَ: الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا (۱۷۵:۷)

۱. فرموش / فراموش.

۲. بگذرد / بگذرد.

۳. بگذرد / بگذرد.

بیافرید ۲۴، نوآفرید ۱۰۹

أَنْشَأْتُمْ: أَنْشَأْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا
ورآوردید ۱، آفریدید ۳۹، بیافریدید ۶۱،
آفریده اید ۶۴، آفریدیت ۸۰، پدید می آورید
۱۰۲، بیافریده اید ۱۰۳، برآورید ۱۰۸

أَنْشَأْتُمْ: وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
آغاز کرد آفریدن ۲، آفریده است ۲۹، آفرید
و برآورد ۵۸، نوپیدا کرد ۶۱، آغاز کرد آفریدن
را ۸۸، بیافریده ۱۳۰

~ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
بیافرید ۱۰، بیافرید ۲۹، آفرید ۴۵، نوپیدا کرد ۸۱

~ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كَرِيمًا
بیافرید ۲، آفرید ۳، بیآورد ۷ مکرر، و رآورد ۲۹،
برآورد ۳۹، آفرید ۵۵، پیدا کرد ۷۶

~ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
بیافرید ۵۳، نوپدید آورد ۸۶

~ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
پیدا کرده ۱۳۰

أَنْشَأْنَا: فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
ورآوردیم ۱، برآوردیم ۲، بیافریدیم ۹، برآوردیم
۲۶، بیافریدیم ما ۴۱، نوپدید کردیم ۴۸، نوپیدا
کردیم ما ۶۱، آفریدیم ما ۶۳، برآوردیم -
بیافریدیم ۸۳، بیرون آوردیم ۱۲۳

~ وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ
آفریدیم ۳، بیافریدیم ما ۴۳، پیدا آوردیم ما ۶۴،
نوپدید آوردیم ۸۶، نوپدید می کردیم ما ۱۰۴

~ فَالْأَنْبَاءُ لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
گرد کنیم ما ۷۷

~ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ
پیدا آوردیم ۴۱

~ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
بیافریدیم ۵۳، پدید آوردیم ۸۶، پدید کردیم ما
۱۰۰

أَنْشَأْنَا: ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
برآوردیم ما ۵۸، پدید گردانیدیم ۸۶، پدید
کردیم ۱۰۴، بیافریدیم ۱۰۸، آفریدم ۱۱۱،
بیافریدیم ما ۱۱۳، آفریدیم ۱۱۴

أَنْشَأْنَاهُنَّ: إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً
آفریده ایم ما ۶۴، فرادید آوردیم ۸۱، آفریدیم
۱۱۴، آفریده باشیم ۱۳۴

أَنْشَأَهَا: قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
زنده گردانید ۶۱، پدید آورد ۸۶

أَنْشَرْنَا: فَأَنْشَرْنَاهُ بِلَدِّهِ مَيِّتًا
زنده کردیم ۱، بپراکندیم ۲۲، زنده گردانیدیم
۳۰، زنده کردیم ۳۲، بپراکندیم ۳۸، زنده کردیم
۵۳، زنده کردیم ما ۵۶، زنده کنیم ۱۳۹

أَنْشَرَهُ: ثُمَّ لَدَّاسَهُ أَنْشَرَهُ
زنده کند ۱، برانگیزاند ۲، بازگرداند ۳۰، زنده
گرداند ۵۶، بازآفریند ۱۰۶

أَنْشَرُوا: وَإِذَا قِيلَ أَنْشَرُوا فَأَنْشَرُوا
وازگردید ۱، تنگ نشینید ۲، برتر نشینید ۳، برتر
آید ۲۴، برشوی ۲۹، برتر شوید ۳۴، برخیزید ۳۶،
تنگ بنشینید ۳۸، فراتر نشینید ۳۹، برخیزید ۴۲،
برتر روید ۵۶، بازخیزید ۶۱، برتر نشینید ۶۴، بدور
باشید - بدور شوید ۹۶، خیزید و فراتر نشینید
۱۱۳، پراکنده شوید ۱۱۷، برخیزید و پراکنده شوید
۱۳۶

~: أَلَا أُولُوْنَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ (۱۰۰:۹)
نیرو دهندگان ۲۷، یاری دهندگان ۳۶

~: تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ (۱۱۷:۹)
نیرو کنندگان ۴۹

~: نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَمَا مَنَتْ طَائِفَةٌ (۱۴:۶۱)
یار یگران ۳، یاری دهان ۴۸ و ۶۷، ترسیان ۱۱۱

أَنْصَارًا: فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا (۲۵:۷۱)
یاری گر ۲، یار ۶، یاری کننده ۱۹

فَأَنْصَبَ: فَإِذَا فَرَعْتَ فَأَنْصَبْ (۷:۹۴)
رنج بر ۲، رنج برخود گیر ۴۲، بکوش ۶۷، برپای
ایست ۹۰، رنج کش ۱۰۰، رنجه باش ۱۰۲، رنجه شو
۱۱۳، رنج کن ۱۱۷، بکوشی در پرستش ۱۳۹

أَنْصِتُوا: فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا (۲۰۴:۷)
خاموش ایستید ۱، خاموش باشید ۲، خاموش
باشیت ۳، خاموش باشید ۱۰، خاموش باشی ۲۴،
وانیوشید ۲۹، خاموش باشیت ۵۵، خاموش شوید
۷۶، خاموش گردید ۱۰۰، خاموش باشید ۱۰۴،
گوش دارید ۱۰۷

~: فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا (۲۹:۴۶)
خاموش باشید ۲، گوش فرادارید ۲۹، گوش
دارید و خاموش باشید ۵۱، خاموش باشید ۵۳،
خاموش کنید ۵۶، خاموش ایستید ۱۰۹

أَنْصَحْ: أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحَ لَكُمْ (۶۲:۷)
نیک خواهم ۲، نیک می خواهم ۳، نیک
می خواهم ۱۰، نیک می خواهم ۵۵، بند می دهم
۵۸، نیک می خوانم ۹۱، نیک خواهی همی کنم
۱۰۹، نیک خواهم من ۱۲۴

~: وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ (۳۴:۱۱)

أَنْشَقَّ: أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ (۱:۵۴)
بشکاود ۱، شکافته شد ۳، بشکافت ۲۴، بشکافد
۴۹، بدو نیم شد ۶۶، نیم شد ۶۹

أَنْشَقَّتْ: فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً (۳۷:۵۵)
شکافته شود ۳، شکافته شود ۵۱، شکافت ۸۰

~: وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَفِي يَوْمٍ ذُوَاهِيَّةٍ (۱۶:۶۹)
بشکافد ۱۹، از هم باز شکافد ۶۴، از هم بشکافد
۶۷، بشکافت ۹۰، شکافته شود ۱۰۴

~: إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ وَأَذْنَتْ لِلرَّبِّهَا وَحَقَّتْ (۱:۸۴)
بشکافند ۳۰، باز شکافد ۶۴، شکافد ۹۱، در
نور دیده شود ۱۰۰، شکافته گردد ۱۱۱

أَلَا أَنْصَابُ: وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ (۹۰:۵)
بتان ۱ و ۳، بُت پرستیدن ۲، بُت پرستیدن ۲۴،
پرستیدن بتان ۲۹، بُتان ۵۵، سنگهای نشانده ۱۲۰،
بت پرستی کردن ۱۲۴

أَنْصَارُ: وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۲۷۰:۲)
نصرت کناران ۱، یاوران ۲۵، فریادرس ۳۰،
رهاننده ۳۶، یار و نگه دار ۴۰، یاری کننده ۷۲

~: قَالَكُمُ الْوَارِثُونَ تَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ (۵۲:۳)
یاری گران ۲، یاری کنندگان ۳، یاران و یاری
کنندگان ۲۷، یاری گران ۳۶، یاری کنان ۴۲،
یاری گران ۵۵، یاوران ۵۷، یاران ۶۱، یاور ۱۳۶

~: وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲:۳)
نصرت کناران ۱، یار و نگه دار ۱۰، یاران ۲۳،
یاری کنان ۲۷، یاری دهند ۲۹، پامند ۵۷، یاری
گران ۶۱

~: وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۷۲:۵)
یاری رس ۳۳، بازدارنده ۳۶، یارمندان ۵۷، یاری
ده ۷۲، یاری ۱۳۸

۱. بشکاود / بشکافت، بشکافد.

۲. کناران / کنندگان.

۳. کذا. در متن اصلی، آیا تصحیفی است از می خواهم؟

نیک خواهم ۳، پند دهم ۵۸، نیکخواهم ۶۱، نیکو خواهم ۸۰، نیکخواهی کنم ۱۱۴

أَنْصَرَفُوا: ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ (۱۲۷:۹)
واژ برگشتند ۱، برگشتند ۳، واگردند ۲۴، باز گشتند ۲۷، ورگردند ۲۹، باز گردند ۳۶، باز گردیدند ۳۸، باز می گردند ۴۱، برگردند ۴۲، برگشتند ۵۵، باز گشتند ۶۲، بگردند ۱۱۲

أَنْصَرْنَا: وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۵۰:۲)
یاری ده ۳، نیرو کن، اویار ده ۱۰، نیرو و یاری ده ۳۰، یاری ده ۱۰۰، یاری کن ۱۱۹

~: فَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۸۶:۲)
یاری و نیرو کن ۱۰، یاری دهی ۲۵، یاری ده ۵۵

~: وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۴۷:۳)
یاری ده ۳، نیرو و یاری کن ۴۰، یاری کن ۱۱۹

أَنْصُرْنِي: قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ (۲۶:۲۳)
یاری ده ۲

~: أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (۳۰:۲۹)
یاری ده ۹۸

أَنْصُرُوا: قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ (۶۸:۲۱)
یاری کنید ۴۲، یاری کنید ۴۳، یاری دهید ۴۸، یاری نمایند ۸۶

أَنْطَقَ: قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ (۲۱:۴۱)
بسختن آورد ۱، بسختن آورد ۲۲، سختن گوی کرد ۲۴، بسختن آورد ۳۹، بسختن آورد ۵۳، گویا گردانید - درسختن آورد ۶۴، سختن آورد ۶۹، سختن آورد ۷۲، گویا کرد ۹۲، سختن گویان کرد ۹۹، گویا گردانید ۱۰۰، درسختن آورد ۱۰۴، بسختن آرد ۱۰۵، گویا ساخت ۱۱۱

أَنْطَقْنَا: أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ (۲۱:۴۱)
بسختن آورد ۸۹، گویا گردانید ۹۸ و ۱۲۲

أَنْطَلَقَ: وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا (۶:۳۸)
برفتند ۱، رفتند ۳، بشدند ۲۹، برفت ۳۰، در رفتند ۹۱، بشتاب برفتند ۱۰۳، برخاست^۲ و برفت ۱۰۹، بشتاب رفتند ۱۱۱، خود سری کردند ۱۳۶، گرد آمدند ۱۳۹

فَأَنْطَلَقَا: فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ (۷۱:۱۸)
بررفتند ۱، رفتند ۳، برفت ۲۴، رفتند ۵۵، برفتند ایشان ۶۱، روان شدند ۶۵

~: فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَا عِلْمًا فَفَتَلَهُ (۷۴:۱۸)
برفتند ۲۴، بشدند ۴۲

~: فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ (۷۷:۱۸)
برفتند هردو ۲۴، برفتند ۴۲

أَنْطَلَقْتُمْ: إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمٍ لَتَأْخُذْهُمَا (۱۵:۴۸)
بروید ۱، رویت ۳، بروید شما ۲۴ و ۶۶، روان شدیت ۳۰، خود سر شوید ۳۳، برویت ۴۱، بیرون روید ۸۱، رفتید شما ۹۶، بروید، شوید ۱۰۰، روان شوید ۱۱۱

فَأَنْطَلَقُوا: فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ (۲۳:۶۸)
برفتند ۱، رفتند ۳، برفتند ۴۲، می رفتند ۹۰، روان شدند ۹۴، برهند ۱۰۳، بشتافتند ۱۳۶

أَنْطَلِقُوا: أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۹:۷۷)
بروید ۱۰۴، روید ۱۳۶

~: أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شَجَرٍ (۳۰:۷۷)
برویت ۳، روان شوید ۱۲۶، بروید ۱۲۷، در روید ۱۳۰

۱. اویار ده / و یاری ده.

۲. برخاست / برخاست.

بپای ۲، چشم دار ۱۰، بما نگر و گوش بمادار ۴۰،
بپای ۴۸، بپای ۵۵، درنگر ۶۴، بپای ۸۳، بنگر
۱۱۶، بنگر بما ۱۲۷

~: قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا (۴۶:۴)
بپای ۳، نگاه کن ۲۷، نگر ۳۴، چشم دار ۳۶،
گوش دار ۷۶، نگر و بپای ۸۳، نگه کن ۱۰۹

أَنْظُرْنِي: قَالَ أَنْظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۴:۷)
زمان ده ۱
~: قَالَ رَبِّ فَأَنْظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۳۶:۱۵)
زمان ده ۲، درنگ ده ۴۹

أَنْظُرُوا: فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (۱۳۷:۳)
بنگرید ۱، بنگرید ۲، بنگریت ۳، اندرنگرید ۱۰،
در نگرید ۴۰، نگاه کنید ۵۳، به بینید ۱۱۶

~: أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَعْبُدْهُ (۹۹:۶)
بنگرید ۹ و ۱۰۴، فرانگرید ۶۲

~: قُلْ أَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱۰۱:۱۰)
درنگرید ۷۶، بینید ۱۳۵

~: فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (۳۶:۱۶)
بنگری ۲۴، بنگرید ۵۳، بنگرید ۱۱۵

~: فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ (۲۰:۲۹)
نگه کنید ۴۷، نگاه کنید ۴۸

~: فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ (۴۲:۳۰)
نگرید ۸۶

أَنْظُرُونَا: أَنْظُرُونَا نَقْيِسَ مِنْ نُورِكُمْ (۱۳:۵۷)
برمرگیرید ۱، بپاییت ۳، چشم دارید ۳۴، بپایید
۱۰۸

فَإَنْظُرِي: وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (۳۳:۲۷)

أَنْظُرْ: قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ (۱۴۳:۷)
بنگر ۱ و ۲۴، نگر ۳، ببینم ۵۳، ببینم ۶۴،
بما ۱۳۰، به بینم ۱۳۶

أَنْظُرْ: فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ (۲۵۹:۲)
بنگر ۱، بنگر ۲، درنگر، اندرنگر ۱۰

~: أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ (۵۰:۴)
نگر ۲۹

~: أَنْظُرْ كَيْفَ نَبِّئُ لَهُمُ الْآيَاتِ (۷۵:۵)
بنگر ۵۳، بنگر تو ۹۹، بازنگر ۱۳۰

~: أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ (۶۵:۶)
بنگر ۳

~: فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ (۳۹:۱۰)
اکنون اندرنگر ۱۰

~: فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ (۷۳:۱۰)
بنگر ۵۵

~: أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ (۲۱:۱۷)
به بین ۹۲

~: وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ (۹۷:۲۰)
فرانگر ۳۴

~: أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا (۹:۲۵)
نگه کن ۴۷

~: ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸:۲۷)
ببین ۱۰۳

~: أَرَأَيْتَ أَذْجَاكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى (۱۰۲:۳۷)
بینی ۶۱

أَنْظُرْنَا: وَقُولُوا أَنْظُرْنَا وَاسْمَعُوا (۱۰۴:۲)

۱. بامعنی فعل امر مناسبت دارد، که این جا مراد نیست.

۲. برمرگیرید: چشم دارید، بپایید.

بنگر ۱، بنگر تو ۲۴، درنگر ۷۶، به بین ۱۲۱

اَلْاَنْعَامُ: وَالْخَيْلُ الْمُسَوَّمَةُ وَالْاَنْعَامُ وَالْحَرْثُ (۱۴:۳)
اشتران و گاوان او گوسپندان ۱۰، چهارویان ۲۷،
چهاربیان کشت ۶۵، چهاربیان کی خوردن را
شایند ۸۸، چهاربیان ۹۴، چهاریان ۱۳۳

~: اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ (۱:۵)
ستوران ۱، اشتر و گاو و گوسفند ۳، شتر و گاو
و گوسفند ۵۵، چهاریان ۵۷، گاو و گوسفند ۸۲،
بسته زبانان ۱۱۳، گاو و گوسفند و شتر ۱۱۴، بیزبان
۱۲۲

~: وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ (۱۳۶:۶)
چهاربیان - اشتر و گاو و گوسفند ۶۳، گاو
و گوسفند و شتر ۱۰۴

~: وَقَالُوا هَذِهِ اَنْعَامٌ وَهَٰذَا حَرْثٌ جَبْرٌ (۱۳۸:۶)
چارویان ۱۰، ستوران و چهاربیان ۵۸

~: وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْاَنْعَامِ (۱۳۹:۶)
اشتران و گاوان ۱۰

~: اُولَٰئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ (۱۷۹:۷)
ستوران ۲، چهاربیان و ستوران ۶۴، ستوران ۹۱

~: وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ (۲۴:۱۰)
چهاربیای ۱۳

~: وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ (۵:۱۶)
چهاربیان ۶۱

~: وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً (۶۶:۱۶)
گاو و گوسفندان و اشتر ۶۴، چهاریان ۸۴^۱

~: عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ (۲۸:۲۲)
چهاربیان ۵۱، اشتران، گاوان و گوسفندان ۶۴،
گوسفندان ۷۶، گوسپندان ۸۷، بسته زبان ۱۳۳

~: وَاجْلَلْتُ لَكُمْ الْاَنْعَامَ (۳۰:۲۲)
چهاربیان ۹۱^۲، بسته زبانهای چهاریا ۱۳۸

~: اَمَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّينِ (۱۳۳:۲۶)
شتر و گاو و گوسپندان ۶۷

~: وَيَا كُفُّوا كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ (۱۲:۴۷)
ستوران ۶

اَنْعَامًا: وَشُعَيْبُهُ وَمَا خَلَقْنَا اَنْعَامًا (۴۹:۲۵)
ستوران ۱، ستوران ۲، ستوران ۵۳، ستور و گاو
و گوسپندان ۶۷

اَنْعَامَكُمْ: كُلُوا وَارْعَوْا اَنْفُسَكُمْ (۵۴:۲۰)
چهاربیان ۱۰۰

~: مِمَّا لَكُمْ لَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّكُمْ (۳۳:۷۹)
چهاربیان ۹۰

اَنْعَامُهُمْ: تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَانْفُسُهُمْ (۲۷:۳۲)
ستوران ۱، ستوران ۵۸

اَنْعَمَ: فَاُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ (۶۹:۴)
نیکویی کرد ۳، نیکوئی کرد ۵۲، نیکویی کرد
۶۱، نیکو کرد ۷۵، نیکویی فرستاد ۹۱، سپاس
نهاد ۱۰۲

~: قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ (۷۲:۴)
نیکو کرد ۵۲

~: قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ (۲۳:۵)
نیکوئی کرده بود ۶۴، نیک کرد ۷۵، نیکو داشت
کرده بود ۱۰۲

~: اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ (۵۸:۱۹)
نیکوئی کرد ۲، نیکوئی کرده است ۶۴، نیکوئی
فرمود ۸۶، نیکو کرده ۱۳۹

۱. کذا، در متن اصلی: «آیا» چهاری «منسوب به چهار است، یا کلمه تحریفی است از «چهاربیان»؟

۲. کذا، در متن اصلی، محتمل است «ر» در اثر سهوالقلم افتاده باشد.

~ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَحَمَلْنَاهُ مَثَلًا (۵۹:۴۳)
 نیکویی کردیم ۳۲، نیکوی کردیم ۴۹، نیکویی
 کردیم ما ۸۷، نیکی کردیم ۱۱۴

أَنْعَمَهَا: اللَّهُ لَمْ يَكْ مُعْذِرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ (۵۳:۸)
 نیکو کرده باشد ۴۲، نیکویی کرد ۵۵، کرده
 باشد ۷۶، بداد ۹۹

الْأَنْفِ وَالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ (۴۵:۵)
 بینی ۱، بینی ۵۵، بی نی ۸۰، بینی ۹۴

الْإِنْفَاقِ: إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ (۱۰۰:۱۷)
 خزین کردن ۱، هزینه کردن ۲، هزینه کردن ۳۰،
 بی توشه شدن ۴۳، هزینه کردن ۵۵، هزینه کردن
 ۶۱، درویشی ۶۳، هزینه کردند ۹۸

الْأَنْفَالِ: يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ (۱:۸)
 خواستها ۲، خواستهای ستانده ۱۰۹

فَأَنْفَجَرَتْ: فَأَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا (۶۰:۲)
 بُرُون شکافت ۲، روان شد ۳، گشاده گشت ۱۰،
 بگشاد ۲۴، دوید ۳۶، بدمید ۴۲، روان شد ۵۵،
 شکافته شد ۵۷، روان شدند ۶۱، برگشاد ۶۲،
 بشکافت ۶۴، بیرون آمد ۶۷، بیرون شکافت ۸۲،
 بشارید ۱۰۲، بیرون رفت ۱۰۷، روان شد، شارید
 ۱۰۹، گشاده شد ۱۲۴، بیرون آمد ۱۳۶

فَأَنْفَعُ: فَأَنْفَعُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا (۴۹:۳)
 بدم ۲، دردم ۳، پفی اندر دهم ۱۰، دردم ۲۷،
 اندر دم ۳۴، بدم ۳۶، بدم ۴۳، دردم ۵۵،
 دردم ۵۷، بدم ۹۴، می دم ۱۱۱، میدم ۱۲۲

* فَأَنْفَعُ فِيهِ: فَأَنْفَعُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا (۴۹:۳)
 باد در آن دم ۲۵

أَنْفَعُوا: أَنْفَعُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا (۹۶:۱۸)

~ وَلَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 نیکو داشت ۴۷، نیکو داشت کرد ۱۰۲ (۳۷:۳۳)

أَنْعَمُ: فَكَفَرْتَ بِأَنْعَمَ اللَّهُ
 نیکوییها ۳، نیکوییها ۳۰، نیکوییها ۵۵، نیکو داشتها
 ۱۰۹، نیکویی ۱۱۴ (۱۱۲:۱۶)

أَنْعَمْتُ: صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (۷:۱)
 نیکویی کردی ۴۲، نیکویی کردی ۵۵، نیکویی
 کردی تو ۸۴، نیکو کردی ۹۰

~ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
 نیکویی کردم ۲، نیکویی کردم ۵۵ (۴۰:۲)

~ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
 بدادم ۳۶، دادم من ۹۸، کردم ۱۰۰، نیکو داشت
 کردم ۱۰۲ (۱۲۲:۲)

~ أَشْكُرْ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 نیکویی کردی ۳ (۱۹:۲۷)

~ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 بخشودی ۳۹ (۱۷:۲۸)

~ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ (۳۷:۳۳)
 نیکو داشت کردی ۴۷

~ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ (۱۵:۴۶)
 نیکویی کرده تو ۶۴، نیکی کردی ۱۱۴

أَنْعَمْنَا: وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ (۸۳:۱۷)
 نیکو کنیم ۲، نیکویی دهیم ۲۳، نیکویی کنیم ۵۲،
 نیکویی کنیم ۵۵، نیکویی کردیم ما ۶۱

~ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ (۵۱:۴۱)
 نیکویی کنیم ۳، نیکویی کنیم ما ۶۴ و ۱۰۴،
 نیکو میکنیم ۱۱۴

تنها ۳، یک دیگر ۲۴، یک دیگر تن ۴۰، یک
 دیگر ۶۲، یکدیگر ۱۰۱ و ۱۰۵، کسان ۱۲۲
 ~: يَمَّا لَا تَهْوِيْ اَنْفُسُكُمْ اَسْتَكْبَرْتُمْ (۸۷:۲)
 تنها ۵۳، تنها ۶۱
 ~: وَمَا تَقْدُمُوْا اَنْفُسَكُمْ مِنْ خَيْرٍ (۱۱۰:۲)
 تنها ۱۰۵
 ~: اَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ (۱۸۷:۲)
 تنها ۲۴
 ~: وَقَدْ مُوْا لَ اَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ (۲۲۳:۲)
 خویش ۲۷
 ~: اَوْ اَكْتَنَفْتُمْ فِيْ اَنْفُسِكُمْ (۲۳۵:۲)
 دلها ۴۰
 ~: وَمَا تَنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ (۲۷۲:۲)
 خویش ۵۷
 ~: وَلَئِنْ تَبَدُّوْا مَافِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفُوْهُ (۲۸۴:۲)
 دل ۲۵، درونها ۴۱
 ~: وَرِسَاةٌ نَّآ وَرِسَاةٌ كُمْ وَانْفُسًا وَاَنْفُسَكُمْ (۶۱:۳)
 تن ۵۸
 ~: وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ (۲۹:۴)
 یکدیگر ۲۴
 ~: اَخْرِجُوْا اَنْفُسَكُمْ اَلْيَوْمَ تُجْرَوْنَ (۹۳:۹)
 جانها ۲، جان ۹، جانها ۲۴
 ~: فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ (۶۱:۲۴)
 خویش ۲۴، خود ۵۸
 ~: ضَرْبَ لَكُمْ مِّثْلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ (۲۸:۳۰)
 تن ۶۱

بد مید ۱، دردمیت ۳، دردمی^۱ ۲۴، دردمید ۲۹،
 اندر دمیت ۴۱، بد مید ۴۲، بد مید ۵۳، دردمیت
 ۵۵، بد مید ۶۲
 فَانْقُذُوْا: فَانْقُذُوْا لَ اَنْتُمْ ذُوْنَ اِلَاسُلْطٰنٍ (۳۳:۵۵)
 بیرون شید ۱، گذریت ۳، بگذرید ۲۴، بیرون
 شویت ۴۱، بروید ۴۲، روان کنید ۸۱، درگذرید
 ۸۷، بروید ۸۹، بیرون شوید ۱۰۴، بیرون روید ۱۱۶
 اَنْفِرُوْا: فَانْفِرُوْا ثِيَابًا وَّاَنْفِرُوْا جَمِيْعًا (۷۱:۴)
 بیرون شید ۱، بیرون روید ۲، بیرون رویت ۳،
 بروید ۲۷، بشوید ۲۹، بیرون شوید، بیرون روید
 ۴۵، بیرون آید ۵۳، بگریزید ۵۷، بیرون شوی ۶۰،
 بشوید ۶۲، برون روید ۶۳، بیرون آید ۶۷
 ~: اِذَا قِيلَ لَكُمْ اَنْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَنَّا قُلْتُمْ (۳۸:۹)
 بکارزار شوید ۲۹، بیرون آئید ۳۶، بیرون روید
 ۳۸، بیرون رویت و برنشینیت و گرد آیت ۴۱،
 بیرون رویت ۵۵، بروید ۱۰۴
 ~: اَنْفِرُوْا خِفَافًا وَثِقَالًا (۴۱:۹)
 بیرون شوید ۱۱، بیرون آی^۲ ۲۴، بیرون آیت ۳۰،
 بیرون روی ۶۰، بیرون شوید ۶۲، برویت ۸۰
 اَلْاَنْفُسُ: اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا (۴۲:۳۹)
 جانها ۱۰۰
 ~: وَفِيْهَا مَا كُنْتُمْ لَكُمْ اَلْاَنْفُسُ (۷۱:۴۳)
 تنها ۳۲
 اَنْفُسِكُمْ: وَتَسْوَوْنَ اَنْفُسَكُمْ (۴۴:۲)
 تنها ۵۵
 ~: يَلْعَنُوْا اِنْ كُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ (۵۴:۲)
 بدنها ۹۰
 ~: وَلَا تَخْرُجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ (۸۴:۲)

~: وَزَهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ (٥٥:٩)
جانها ٣ و ١١٤، جَانَهَا ٥٥

~: أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (٨١:٩)
تنها ١٠٤

~: وَزَهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ (٨٥:٩)
تنها ١٠٠

~: اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ (٣١:١١)
دلها ١٠٩

~: حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ (١١:١٣)
بدنها ٥

~: وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (٣٣:١٦)
خود ٥٧

~: وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (١١٨:١٦)
تن ٣٤، برخوشتن ٧٦

~: وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (٣:٢٥)
خوشتن ٢٤

~: وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (٤٠:٢٩)
تنها ٣٤

~: إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ (١٥:٣٩)
برخود ٦١

~: سَتَرِيهِنَّ أَيْنَ أَفَّاكٍ فِي أَنْفُسِهِمْ (٥٣:٤١)
تنها ٣٢

* مِنْ أَنْفُسِهِمْ: إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ (١٦٤:٣)
هم ازیشان ٣٩

أَنْفُسِهِنَّ: وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ (٢٢٨:٢)
خوشتن ٢٧

~: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ (٢٤٠:٢)

أَنْفُسَنَا: وَنِسَاءَ نَا وَنِسَاءَ كُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ (٦١:٣)
خوشتن ١٠

~: قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا (١٣٠:٩)
تن ٢٤

~: قَالُوا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا (٢٣:٧)
خوشتن ٣٤

أَنْفُسِهِمْ: وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ (٩:٢)
خود ١٠١، خودها ١٣٥

~: وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ (١٠٢:٢)
ایشان ٢٤، تنها ١٠٥

~: يُتَّبِعُونَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَلْبِيسَاتٍ مِنْ أَنْفُسِهِمْ (٢٦٥:٢)
دلها ٢٥

~: وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (١١٧:٣)
خوشتن ١٠، تن ٢٧

~: يُخَفُّونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ (١٥٤:٣)
تنها ٣

~: فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ (٩٥:٤)
تنها ٤٥

~: إِنْ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ الْمَلَائِكَةُ طَالِيَ أَنْفُسِهِمْ (٩٧:٤)
تنها ١٠١

~: الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (٢٠:٦)
تنها ٤٥

~: أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ (٢٤:٦)
تنها ٩٤

~: الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسِهِمْ (١٧٧:٧)
یک دیگر ٢٤

~: شَهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ (١٧:٩)
تنها ١١

تنها ۲۹ و ۶۳

أَنْفِصَامٌ: اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أَنْفِصَامَ لَهَا (۲۵۶:۲)
بریدن ۱، شکستن ۷۸، گشتن ۹۰، گسستی ۱۰۶،
بریدن و شکستن ۱۲۴

أَنْفَضُوا: لَا تَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ (۱۵۹:۳)
بپراکنده ندی ۱، پراکنده شدن ۳، بپراکنده ندی
۱۰، برمی ندی ۳۶، بپراکنده ندی ۴۲، بپراکنده
۴۳، پراکنده ندی ۵۲، پراکنده شدن ۵۵،
بگریز ندی ۶۱، پراکنده شدند ۷۴، پراکنده ۷۶،
برپراکنده ندی ۹۲، می رمند ۹۶، می رمی نند ۱۰۰،
پرکنده^۱ شدن ۱۱۱، پراکنده می گشتند ۱۲۲،
به پراکنده ی ۱۲۷

~ وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا (۱۱:۶۲)
بپراکنید^۲ ۱، پراکنده شوند ۳، بشتابند
۲۹، بشتابند و بپراکنند ۳۰، بروند ۳۸،
بگیرایند ۴۱، واشوند ۶۹، بازگردند ۹۲،
برخاستند ۱۰۲، بشتابید ۱۰۵، پراکنده شوید^۳
۱۲۶

أَنْفَطَرْتُ: إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ (۱:۸۲)
پاره شهد^۴ بدرد ۱، بشکافت ۲۴، شکافته شود ۲۹،
بشکافند ۴۱، پاره شود ۶۴، از خود پاره شود ۶۷

أَنْفَقَ: فَأَصْبَحَ بِقَلْبٍ غَنِيٍّ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا (۴۲:۱۸)
خرین^۵ کرد ۱، هزینه کرد ۳۸، هزینه کرده بود
۴۲، هزینه کرد ۶۱، هزینه ۱۰۸

~ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ (۱۰:۵۷)
هزینه کرد ۲، هزینه کند ۳۹

أَنْفَقْتُ: لَوْ أَنْفَقْتُ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا (۶۳:۸)

خرین کردی ۱، هزینه کردی ۱۰، هزینه کردی تو
۱۱، تو هزینه کردی ۲۷، بدادی ۳۶، هزینه کردی
۴۲، هزینه کنی ۴۳ و ۷۸، هزینه کردی ۵۵، هزینه
کنی تو ۵۸، خرج می کردی ۱۲۶

أَنْفَقْتُمْ: قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ (۲۱۵:۲)
خرین کنید ۱، شما بدهید ۱۰، بدهید هزینه ۲۷،
هزینه کنید ۳۰، هزینه کنید ۴۲، هزینه کنید شما
۵۳، هزینه کنید ۵۵، هزینه کردی ۵۷، هزینه
کند ۹۰

~ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ ثَقَفَةٍ (۲۷۰:۲)
خرین کردید ۱، هزینه کنید ۲، شما بدهید ۱۰ و
۶۳، هزینه کردید و دادید ۲۷، هزینه کردید ۴۱،
دهید ۶۴، هزینه کردید شما ۹۹

~ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ (۳۹:۳۴)
هزینه کنید ۲، هزینه کنید ۲۲، هزینه کنید ۱۰۸
~ وَسَعَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ (۱۰:۶۰)
هزینه کردید ۱۳۹

أَنْفَقُوا: ثُمَّ لَا يُتَبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِنْهَا (۲۶۲:۲)
می خرین کنند ۱، هزینه کردند ۳، بداده باشند
۱۰، داده باشند ۲۷، هزینه کردند ۴۲

~ يَمَافْضَلُ اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَيَمَا أَنْفَقُوا (۳۴:۴)
خرین کردند ۱، کاوین و هزینه که بداده باشد
۴۰، دادند ۵۸، هزینه کردند ۶۱

~ وَأَنْفَقُوا يَمَارَ زَوْجَهُمُ اللَّهُ (۳۹:۴)
خرین کردند ۱، هزینه کردند ۱۰، هزینه
کردندی ۲۷

۱. پرکنده / پراکنده. متن اصلی: برکنده.

۲. این قرآنها کلمه عربی را فعل امرو باقی قرآنها، فعل ماضی گرفته اند امر خلاف ظاهر آیه است.

۳. شهد / شود.

۴. خرین / هزینه.

کن ۱۰۶، کم ۱۱۳، کمتر ۱۳۶

أَنْقَضَ: أَلَيْتَ أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (۳:۹۴)
شکست ۲۴، بشکست ۲۹، فرو شکست ۳۴، گران داشت ۳۹، باواز آورد بشکست ۵۶، گران کرد ۶۵، گران بار گردانید ۱۰۴، گران بار کرد ۱۱۴، گران ساخته بود ۱۱۶، گران ساخت ۱۲۰

أَنْقَلَبَ: وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ (۱۱:۲۲)
واز گردد ۱، برگردد ۳، باز گردد ۱۲، ورگردد ۲۹، باز گردد ۵۳، برگرداند ۹۴

أَنْقَلَبْتُمْ: أَوْ قِيلَ أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ (۱۴۴:۳)
واز گشتید ۱، برگردید ۲، برگردیت ۳، برخواید گشتن ۱۰، باز گردید شما ۲۳، گردید شما ۲۴، برخواید گشت ۳۶، برگردید شما ۳۹، ورخواید گشتن ۴۰، برگردی ۶۰، برگشتید ۷۲، در گردید ۷۵، بگردید ۸۴، شما باز گردید ۹۶، بیرون خواهید رفت ۱۲۲، میگردید ۱۳۵

~ سَيَعْلَمُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ (۹۵:۹)
واز گردید ۱، باز گردیدید، باز گردی ۲۴، واگردید ۲۹، باز گشتید ۳۹، باز گردیت ۴۱، باز گردید ۵۳، باز گردیت ۵۵، باز گردی شما ۶۰، باز گردیدتان ۶۱، بگردید شما ۱۲۴

أَنْقَلِبُوا: فَأَنْقَلِبُوا بِبِعَمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ (۱۷۴:۳)
واز گشتند ۱، برگشتند ۲، باز گشتند ۳، واز آمدند ۱۰، واگردیدند ۲۴، باز آمدند ۴۰، برگشتند ۴۲، برگردیدند ۵۷، بشدند و باز آمدند ۵۸، برگشتند ۹۴

~ فَقُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ (۱۱۹:۷)
برگشتند ۳، ورگردیدند ۲۴، برگردید ۳۱، باز گردیدند ۳۵، برگشتند ۵۵، گشتند ۶۱، گردیدند ۱۰۴

~ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً (۲۲:۱۳)

خزین کردند ۱، هزینه کردند ۲، هزینه کردند ۵۵

~ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً (۲۹:۳۵)
هزینه کنند ۱۸

~ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا (۱۱:۶۰)
کابین داده باشد ۶۴

أَنْفَقُوا: وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ (۱۹۵:۲)
هزینه کنید ۲، هزینه کنید ۳، هزینه کنید ۱۰

~ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ (۲۵۴:۲)
خزین کنید ۱، هزینه کنید ۲، هزینه کنی ۲۵، هزینه کنید ۴۲، هزینه کنید ۵۵، بدهید ۱۳۶

~ قُلْ أَنْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا (۵۳:۹)
هزینه کنید ۱۱

~ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ (۷:۵۷)
هزینه کنید ۲، هزینه کنید ۸۱

أَنْفَلَقَ: أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ (۶۳:۲۶)
بشکافت ۱، بدو باز شود ۲، شکافته شد ۳، ازهم باز شد ۲۴، شکاف شکاف شد ۳۶، گشاده شد ۳۹، باز شکافت ۴۱، بگشاد ۴۳، دونیم شد ۴۶، باز شد ۵۳، باز گشاده شود ۷۲، بشکافد ۸۷، بدونیم شد ۹۰، شکافت ۱۲۰

فَأَنْقَذَكُمْ: فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا (۱۰۳:۳)
برهانست ۱، برهانید ۲، برهانید ۳، برهانید ۲۳ و ۵۸ و ۹۴، برهاند ۳۹، برهانید ۴۲، برهانید ۵۵، بیرون آورد ۵۶، افکند ۶۱ و ۱۱۱، رهاند ۶۹

أَنْقَضَ: يُضَمُّ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا (۳:۷۳)
کم کن ۱ و ۳، بکاه ۲، بکاه ۱۹، بکاهان ۳۴، بکاهان ۴۲، کم کن ۵۶، کمتر کن ۹۲، باز کم

~: لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا اُنْقَلَبُوا اِلَىٰ اٰهْلِيهِمْ (۶۲:۱۲)
 باز گردند ۱، باز گردند ۳، واگردند ۲۴،
 باز گردند ۴۲ و ۷۶، برگردند ۶۹، باز گرداند ۱۰۰،
 باز رسند ۱۱۲، برگردند ۱۲۱

~: وَإِذَا اُنْقَلَبُوا اِلَىٰ اٰهْلِيهِمْ اُنْقَلَبُوا فَاِكْبِهِنَّ (۳۱:۸۳)
 باز گردیدندی ۳۹، باز می گشتند ۴۱،
 باز گشتندی ۵۶ و ۶۷، باز گردندی ۹۲، باز
 میگشتند ۱۰۰، برمی گردیدند ۱۳۶

إِنَّكَ: إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۲۷:۲)
 بدرستی که ۶۳
 ~: إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۸:۳)
 بدرستی و راستی که ۹۴

~: رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ
 تو^۱، تویی ۷۶

~: إِنَّكَ لَا تَأْتِي الْحَلِيمَةَ الرَّاشِدُ
 تو^۱

~: يَكُنَّ أَيُّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (۶:۱۵)
 تو خود ۶۲

~: إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۳:۳۶)
 کنوی^۲ ۹۴

~: إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ (۸:۳۹)
 که توی ۳۳

فَإِنَّكَ: فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مَنِ الظَّالِمِينَ (۱۰۶:۱۰)
 تو ۳۹، بدرستی که ۷۶

إِنَّكَ: إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ (۲۹:۱۲)
 از بهر آنکه ۵۵

أَنْكَأَتْ: نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُرْوِ أَنْكَأَتْ (۹۲:۱۶)
 وازنافتها ۱، باز گشادن ۲، تاب باز داده ۳،
 ریسمانهای تاب باز داده ۲۹، شکستها ۳۸،
 بگستن ۴۱، تابها باز داده ۴۲، تافتن ۴۳،
 باز گشادن ۵۲، شکستن ۵۳، تاب باز داده ۵۵،
 رشتهها از بشم ۵۶، بازاشکافتن ۵۷، تاب ۵۸،
 شکستان^۲ ۶۱، تاب باز دادن ۶۳، پاره پاره ۶۴، تاب
 داده ۷۶، باز گشادن ۷۸، باز دادن ۹۰، پاره پاره
 باز کرده ۹۴، باز گشادی ۹۶، تاب باز داده ۱۱۱،
 تاب واکرده ۱۲۰، تاره باز کرده ۱۲۸

أَنْكَأَ لَا: إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا (۱۲:۷۳)
 بندها ۲، بندها ۳، بند کها ۴، بندهای گران ۱۹،
 بندها گران ۳۶، پایگاه ۹۱، بندها وغلای آتشین
 ۱۱۶، زنجیرها ۱۳۳

أَنْكِحَكَ: إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ (۲۷:۲۸)
 دهم ۷۶

* أَنْكِحَكَ: أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ (۲۷:۲۸)
 بزنی به توادهم ۱، به زنی دهم ۱۱۴

أَنْكِحُوا: وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ (۳۲:۲۴)
 یک به دیگر دهید ۱، بزنی دهید ۲، بشوهر دهید
 ۲۴، بزنی دهید ۴۳، بشوهران دهید ۴۸، بشوهر
 دهید ۵۱، زن دهید و شوهر دهید ۸۶، بزنی کنیت
 ۹۷، بزنی کنید ۹۹، بزناشوهری دهید ۱۰۹، زن
 دهید و بشوهر دهید ۱۱۳، بیکدیگر دهید ۱۱۴، زن
 کنید ۱۲۴، بزنی خواهید ۱۲۶

فَأَنْكِحُوا: فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ (۳:۴)
 بزنی کنید ۱، بزنی کنید ۲، بزنی کنیت ۳، بزنی
 کنید ۱۰، بخواهیت ۴۱، بزنی کنید ۴۲، بزنی

۱. تو / تو.

۲. کنوی / که تویی.

۳. کذا در متن اصلی.

خواهید ۹۰، بخواید ۱۰۰، زن خواهید ۱۲۴

فَأَنكِحُوهُنَّ: فَأَنكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ (۲۵:۴)

بزنی کنید ۱، بزنی کنیت ۳، بزنی کنی ۲۴، بزنی خواهید ۲۹، زن کنید ۱۱۲، بزنی خواهید ۱۳۵

أَنكَدَرَتْ: وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ (۲:۸۱)

تاریک کرده شهد^۱ ۱، ریزند ۲۴، تیره گردند ۳۰، فرو ریزند ۳۴، فرو ریزد ۳۸، ریخته شوند ۴۲، ریخته شود ۵۲، فروافتند ۵۳، تیره شوند ۶۴، ریزیده شوند ۱۰۰، تیره گردد و بریزد ۱۰۸، فرو ریخته شود ۱۰۹، تیره و سیاه شوند ۱۱۱، فرو ریخته شوند ۱۱۳، تیره و بی نور گردد ۱۱۶، فرو ریزیده شوند ۱۳۴، تیره شود ۱۳۶

أَنكَرَ: إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَابِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ (۱۹:۳۱)

گستر^۲ ۱، زشت ترین ۲ و ۴۳، زشت تر ۳، گذاشت ترین^۳ ۴، زشت ترین ۱۴، زشت تر ۴۲، ناشناخته تر ۵۸، ناخوشترین ۶۹، ناخوش ترین ۷۲، زشت ۸۷

أَنَّمَا: أَنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ (۱۷۸:۳)

آن ۱، که هر آینه ۳، آنکه ۹۴

فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ: (۱۴:۱۱)

کان ۱، آنچه ۱۱۱

إِنَّمَا: قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱:۲)

نبوده ایم^۲ ۱۲۲

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ: (۱۷۳:۲)

از بهر آنکه ۴۰، هر آینه ۵۳، هر آینه ۵۵

قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا: (۲۷۵:۲)

که ۲۷

~: إِنَّمَا الْحَرْبُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجْسٌ (۱۵۵:۳)

هر آینه ۳

~: إِنَّمَا أَسْأَرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ (۹۰:۵)

براستی که ۲۷

~: إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ (۹۱:۵)

هر آینه ۲

~: أَلَا إِنَّمَا طَلَعُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ (۱۳۱:۷)

بدرستی ۳۵، هر آینه هر آینه ۱۰۹

~: أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ (۱۷۳:۷)

خود^۲ ۳۵

~: فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا (۸۶:۱۲)

هر آینه ۵۵

~: قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرِّقَ إِلَى اللَّهِ (۸۴:۱۹)

چه ۸۶

~: وَقَالَ إِنَّمَا أَخَذْتُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا (۲۵:۲۹)

آن ۱، جزین نیست ۱۱۱

~: إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا (۱۵:۳۲)

از بهر آنکه ۲۴

~: إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ (۶:۳۵)

زیرا که ۶۵

~: إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا (۸۲:۳۶)

بدرستی که ۳۳

~: إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لُغَبٌ وَلَهُوَ (۳۶:۴۷)

۱. شهد / شود.

۲. گستر، گشت تر، زشت تر.

۳. کذا، واین معنی با توجه به جمله قابل توجیه است.

۴. کذا، «خود» این جا به مفهوم تأکید است.

همیدون ۶

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۱۱۷:۲)

همانگاه ۴۲ و ۷۶، همی دون ۵۷، بدرست که ۵۹، هر آنگاهی ۸۲، جز این نیست ۱۳۳

وَلَا تَنفَعُ تَوَلُّوْا مِمَّا عَلَيْنَا عَلَيْنَا الْبَلْعُ (۲۰:۳)

که ۱۲۴

وَإِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۷:۳)

چون ۵۸

وَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ (۱۱۷:۲۳)

آنگاه ۷۶

وَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ (۱۹:۳۷)

آنگاه ۵۷

وَإِنَّمَا تَأْوَفُ نَفْسٌ أُولَئِكَ أَجُورُكُمْ (۱۸۵:۳)

کی ۲۷، هر آینه که ۵۶

إِنِّي أَنزِلُنِي هَذِهِ نَفْسًا مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ (۱۶۱:۶)

من ۱، منم ۱۰۵

وَإِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲:۱۱)

بدرستی که ۱۱۴

وَأَنَّهُ: وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ (۱۷:۳۱)

واژ زن ۱، بازدار ۳، باز زن ۱۴، وادار ۲۹، بازدار ۱۰۰

* لَمْ أَتَهُ: أَلَمْ أَتَهُ كَمَا عَنِ تِلْكَ الشَّجَرَةِ (۲۲:۷)

واژ نزد ۱، نه باز داشتم ۳، من و انزدم ۲۹، نه باز زدم ۶۱، باز نداشتم ۶۳، باز نداشته بودم ۹۶

إِنَّهُ: إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا (۲۲:۴)

بدرستی که ۱۱۲

وَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُ لِيَحْزَنَنَّكَ الَّذِي يَقُولُونَ (۳۳:۶)

کان ۱

وَإِنَّمَا يُجِيبُ الْمُسْرِفِينَ (۱۴۱:۶)

کوی ۲۷

وَإِنَّمَا لَكُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ (۱۴۲:۶)

بدرستی که ۱۱۱

فَأَنَّهُ: وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسَوْفَ يَكْتُمُ (۲۸۲:۲)

انگار ۱۲۴

أَتَنَاهَا: مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ (۱۸:۴۲)

هر آینه ۳۲

أَلَا تَهَارُ: جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۲۵:۲)

جویها آب ۶۰، جویها ۸۲

وَإِنَّ مِنَ الْحَبَارَةِ لَمَّا يَنْفَجِرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ (۷۴:۲)

جویها ۱۰، جویها آب ۲۴، جویها ۵۵

وَإِنَّمَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۲۶۶:۲)

جویها ۱، جویهای آب ۱۰، جویها ۹۴

وَإِنَّمَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۵:۳)

جویها روان ۱۰۵

وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۳:۴)

رودها ۵۳

وَيَسْتَنْدِ عَلَيْهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۲۲:۴)

جویهای روان ۵۳، روان ۱۳۸

وَإِنَّمَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۸۵:۵)

جویها ۳۷

وَإِنَّمَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۹:۱۰)

جویها روان ۵۳، جویها ۵۵، جویهای بزرگ ۱۲۷

وَسَحَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ (۳۲:۱۴)

واز زدم ۱، باز میدارم ۳، وامی دارم ۲۹، باز می دارم ۳۶، باز دارم ۵۲، باز می دارم ۵۵، باز می زنم ۵۸، وامی زنم ۵۹، باز زنم ۹۶، باز دارد ۱۱۴، همی باز دارد ۱۲۷

آنَهَكُمَا: وَكَادَ نُهَمَارُهُمَا أَلَّا نَهَكُمَا (۲۲:۷)
باز داشتیم شما را ۵۵، باز داشتیم ۵۷، بازداشتن ۱۱۴

* لَمْ آنَهَكُمَا: وَكَادَ نُهَمَارُهُمَا أَلَّا نَهَكُمَا (۲۲:۷)
واز نزد می شما دورا ۱، باز نزد می شما را ۵۸

أَتَهُمُ: الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ فِيهِمْ (۴۶:۲)
که هر آینه ۳

~ وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (۳۷:۷)
ایشان ۱، کایشان ۲۹

~ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (۶:۴۰)
ورایشان ۱، که هر آینه ایشان ۳

فَأَتَتْهُمْ: فَأَتَتْهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۳:۳۷)
ایشان ۱

وَأَتَتْهُمْ: كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۴۶:۵۱)
بدرستی ایشان ۸۶

أَتَتْهُمَا: فَكَانَ عَقِيبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ (۱۷:۵۹)
آن دوا ۱، هر آینه شان ۸۰

آئی: فَأَتُوا حَرِّكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ (۲۲۳:۲)
چون ۱، هر چگونه ۳ و ۹۲، چنان کی ۱۰، هرگاه ۲۴، چنانکه ۲۷، هرگونه ۳۶، هر چگونه ۵۵، هر جا ۷۴، هر چه گونه ۷۶، چونکه ۸۱، هر جور ۹۰، هر کجا ۱۰۴، هرگاه ۱۲۱، هر جا که ۱۲۲، از هر کجا ۱۲۷

روزها ۱۰۵

~ فَلَمَّجَرَّ أَلَّا نَهَرَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا (۹۱:۱۷)
جوبهای روان ۲

~ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۰:۲۵)
جوی ها ۳۰، جوبهای روان ۷۶، جوبهای فراخ ۱۰۹

~ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِ جُوبِهَا ۲، جُوبِهَا ۳۲، چشمها ۱۳۹ (۵۱:۴۳)

~ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۲:۴۷)
جوبها ۵۱

~ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۲:۶۱)
جوبها روان ۲

فَأَنهَارًا: فَأَنهَارًا يَوْمًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ (۱۰۹:۹)
افتاد ۱، فرو افکند ۲، فرو افکند ۳ و ۹۶، بسوزاند ۱۳، فرو برد ۲۷، ریخته شد ۲۹، فرو افتد ۳۶، بیفکند ۳۹، فرو ریزد ۴۱ و ۱۰۴، در اندازد ۴۶، پرداخته گردید ۵۳، فرو افکند ۵۵، فرو افتاد ۵۸، فرو افکند ۶۲، در اندازد ۶۳، در افتد ۷۶، برو افکند ۸۰^۲، بیفتاد ۱۰۲، بسوزاند ۱۰۷، فرو ریزاند ۱۱۳، انداخت ۱۱۴، فرو مرد ۱۲۷، برو در افتد ۱۳۶

أَنهَارًا: مَذَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا (۳:۱۳)
جوبها ۱، جوبهای روان ۷ مکرر

~ وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا (۶۱:۲۷)
جوبها روان ۲۱، جوبها آب روان ۴۶

~ وَجَعَلَ لَكُمُ أَنْهَارًا (۱۲:۷۱)
جوبهای روان ۴۱

أَنهَارًا: أَنَا أَلْفَكُمُ إِلَى مَا أَنهَكُمُ عَنْهُ (۸۸:۱۱)

۱. کذا در متن اصلی روزها / رودها (۴) آیا تصحیفی در کلمه آوری داده ؟

۲. برو افکند / به رو افکند.

- چگونه یا از کجا ۳
- ~: قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا (۲۴۷:۲)
چون بهد ۱، چون و از کجا ۱۰، کجا، کی ۷۴
- ~: فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمُ ذِكْرُهُمْ (۱۸:۴۷)
چون بهد ۱، از کجا ۳، کجا ۶
- ~: فَأَحْذَرْتُمْ فَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۴:۶۳)
چونکه ۹۶
- ~: أَنَّى: أَنَّى أَغْلَقَ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ (۴۹:۳)
کمن ۱۰
- ~: أَنَّى لَا أَضِيعُ عَمَلَ عِبَادِي وَنُكْمَ (۱۹۵:۳)
من ۱، که من ۲
- ~: أَلَا تَرَوْنَ أَنَّى أُوفِيَ الْكَفِيلَ (۵۹:۱۲)
هر آینه ۵۵
- ~: نَبْعَ عِبَادِي أَنَّى أَنَا الْعَفْوَ الرَّحِيمُ (۴۹:۱۵)
که هر آینه من ۷۱
- ~: وَأَنَّى: وَأَنَّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۴۷:۲)
هر آینه من ۸۰
- ~: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً (۳۰:۲)
بدرستیکه من ۱۰۶
- ~: إِنِّي أَغْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۳۳:۲)
کمن ۱۰
- ~: إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸:۶)
هر آینه ۹۴
- ~: إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۰۴:۷)
من ۱، منم ۱۳۶
- ~: إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ (۲۸:۱۵)
هر آینه من ۷۱
- ~: إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَدَا (۲۳:۱۸)
- ~: ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۷۵:۵)
چگونه ۵۵
- ~: ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (۹۵:۶)
چون و چگونه و از کجا ۱۰، چگونه و کجا ۵۸، چرا ۱۳۶
- ~: أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَنِيجَةٌ (۱۰۱:۶)
چون بهد ۱، چگونه ۱۰، کجا و چون ۵۸
- ~: فَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (۳۰:۹)
چگونه ۵۵
- ~: فَمَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ (۳۲:۱۰)
تا کی ۶۲
- ~: قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلْمٌ (۸:۱۹)
از کجا و چگونه ۴۱، کجا و چون و کی ۵۸
- ~: قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلْمٌ (۲۰:۱۹)
چه گونه ۴۸، از کجا و کی و چگونه ۵۸
- ~: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (۳:۳۵)
از کجا و چون ۵۸
- ~: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ (۶:۳۹)

آهبط: قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ (۱۳:۷)
 فرود شه^۱ ۱، فرود آی ۳، فرورو ۱۰، فرود رو ۲۷،
 فرو شو ۳۴، فرورو ۴۱، فرورو ۴۵، فرود آی ۵۵،
 بزیر شو ۵۷، برو و بیرون شو ۵۸، بزیر رو ۶۰،
 پانشیب برو^۲ ۶۳، فرود روید ۶۴، دور شو ۱۲۴،
 پائین رو ۱۲۷

~: قِيلَ يَتُوجُّ أَهْبِطْ وَسَلِّمْ مَتَا (۴۸:۱۱)
 فرود شه^۱ ۱، فرو آی ۲۴ و ۶۲، برنشین ۳۹، فرو آی ۵۳، فرو شو تو ۶۱

آهبط: قَالَ أَهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا (۱۲۳:۲۰)
 فرود شید^۳ ۱، فرود آیت ۳، فرو روید ۲۴، فرود آتید
 ۲۹ و ۸۷، فرو شویت ۳۰، فرو شوید ۳۴، بیرون
 رویت ۴۱، فرو آید ۴۲، فرو شوید ۵۳، فرود آید
 ۵۶، فرود روید ۵۸، پانشیب بروید ۸۹ و ۱۳۸

آهبطوا: وَقُلْنَا أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ (۳۶:۲)
 هلا فرو روید فرو زمین ۱۰، فرود شوید ۲۴، بزمین
 شوید ۲۹، فرود آیت ۵۵، فراز روید ۸۲، پاشیب
 بروید ۸۵، دانیت ۹۱، فرو روید ۹۵، فرو آید ۱۱۲،
 بیرون روید ۱۱۴، پایین روید ۱۲۲

~: قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا (۳۸:۲)
 فرود آیت ۳، فرو شوی ۲۴، فرو شوید ۴۲، فرو افتید
 ۷۶، فرود آید^۴ ۸۴، پانشیب بروید ۱۰۶، روید ۱۲۱

~: أَهْبِطُوا مُصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَأً ثُمَّ (۶۱:۲)
 فرو روید ۴، روید - شید^۱ ۱۰، فرود آتید ۲۹،
 باز نشیب بروید ۳۵، پانشیب بروید ۴۷، فرود آید
 ۵۳، بروید ۹۴

بدرستی که من ۴۳

~: يَتَأْتِي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ (۴۵:۱۹)
 منم که ۱۰۸

~: إِنَّ إِلَهِي إِلَهٌ كَرِيمٌ (۲۹:۲۷)
 هر آینه ۱۴۴

أَنِيبْ: عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸:۱۱)
 واز آیم ۱، باز می گردم ۳، گردم ۲۴، باز گردم من
 ۲۹، گردم ۵۳، باز می گردم ۵۵، باز گشتم ۵۶،
 گردیدم ۶۳، بار آیم ۷۴ و ۹۲، شوم ۷۶،
 باز می گردم ۱۰۲، باز گشت می کنم ۱۲۲

~: عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۱۰:۴۲)
 و از آمدن من ۱، باز گردیدم ۱۶، باز گردم ۲۲،
 باز می گردم ۳۲، باز گردم ۴۲، باز گردیم ۶۹،
 باز گشت من ۹۰، باز آمدم ۱۰۶

* إِلَيْهِ أُنِيبْ: عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۱۰:۴۲)
 بدوست باز گشتم ۸۱

أَنِيبُوا: وَإِنِّي إِلَهُ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لِلَّهِ (۵۴:۳۹)
 واز آید ۱، باز گردیت ۳، باز گردید ۲۲،
 باز گردید ۲۴، باز آید ۵۶، باز آتید ۱۰۰، زاری
 کنید ۱۳۶

أَهَانِي: فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ (۱۶:۸۹)
 خوار کرد ۱، خوار یکرد ۲۴، خوار گردانید ۱۰۲،
 خار کرد^۱ ۱۱۴، خوار کرده ۱۲۶

لَا هَبْ: لَا هَبْ لَكَ عَلَمًا زَكِيًّا (۱۹:۱۹)
 دهم ۱، دهم مزدگان ۲۴، ببخشم ۳۰، بدهم ۴۲،
 ببخشایم ۵۳، ببخشد ۷۴، ببخشم ۸۶، به ببخشم ۱۲۳

۱. خار / خوار.

۲. شه / شو.

۳. «پ» در متن یک نقطه دارد، به ترتیب همین کلمه در قرآنهای دیگر (از جمله ۶۳) بدین صورت ضبط کردیم.

۴. شید / شوید.

۵. اگر اشتباه کاتب نباشد، امر حاضر به تأویل امر غایب رفته است.

~: قَالَ أَهْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ (۲۴:۷)

فروید شید^۱، فرو روید ۱۰، فرو روی ۲۴، فرود آید ۲۹، فرود آیت ۳۰، فرو رویت ۴۱، فرو ریزند ۵۷، فرو شویت ۶۳، فرود روید ۹۰، فرو روید بزمین ۱۲۲

أَهْتَدُوا: بِمِثْلِ مَاءٍ أَمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا (۱۳۷:۲)

یافتند راه راست ۲۹، راه راست یافتید ۴۰، راه راست یافتند ۴۲، راه راست گرفتند ۵۵، راه یابند ۶۰، راه راست یافته باشند ۶۴، راه راست یافتند ۷۶، راه دان شدند ۹۵، راه یافته باشند ۱۰۰، راه راست یابند ۱۱۶، ایشان راه راست یافته باشند ۱۲۱

~: فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ أَهْتَدُوا (۲۰:۳)

راه راست گرفتند ۳، راست آمدند ۲۵، راه راست یافتند ۲۷، راه ریا یافتند ۵۷، راه یافتی ۶۰
~: وَبَزِيدَ اللَّهِ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًى (۷۶:۱۹)
ره بردند ۱، راه آمدند ۳۰، راه یافته باشند ۴۲، راه نماینده شدند ۴۴، اندر یافتند ۵۳، بر راه آمدند ۶۱، راه یافته اند ۶۲، راه راست یافته اند ۱۱۱

~: وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى (۱۷:۴۷)

ره بردند ۱، راه یافتند ۶

أَهْتَدَى: فَمَنْ أَهْتَدَى فَلِنَّمَا يَهْتَدَى لِنَفْسِهِ (۱۰۸:۱۰)

ره برد ۱، راه راست گیرد ۳، راه برد ۱۳، راه یابد ۲۴، راه راست یافت ۲۷، راه دان شد ۹۵، راه یافت ۱۰۴

~: مَنْ أَهْتَدَى فَلِنَّمَا يَهْتَدَى لِنَفْسِهِ (۱۵:۱۷)

ره برد ۱، راه راست کرد ۴۱، راه نماید ۵۳، بر راه راست باشد ۵۸، راه راست نماید ۶۱، راه راست رود ۱۰۳

~: وَمَا مِنْ وَعِيلٍ صَلَاحًا ثُمَّ أَهْتَدَى (۸۲:۲۰)

ره برد ۱، راه یابد ۲۴، بد انست و راه یافت ۵۸، بر راه باز آید ۶۱

~: الصِّرَاطُ السَّوِيُّ وَمَنْ أَهْتَدَى (۱۳۵:۲۰)

راه یافت ۲۴، بر راه راست بود ۵۸، راه یافته تر ۷۶، راه یافته ۸۱، بر راه آمده ۱۲۸

~: فَمَنْ أَهْتَدَى فَلِنَّمَا يَهْتَدَى لِنَفْسِهِ (۹۲:۲۷)

راه یابد ۵۳، راه راست یابد ۹۲، راست کرد ۱۲۸

~: فَمَنْ أَهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ (۴۱:۳۹)

راه یافت ۲۲

~: وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ أَهْتَدَى (۳۰:۵۳)

ره برد ۱، راه راست گرفت ۳، راه راست نمود ۶۱، راه یافتست ۶۴، راه راست برد ۱۰۸، راه یافت ۱۳۸

أَهْتَدَيْتُمْ: وَإِنْ أَهْتَدَيْتُمْ فِيمَا أُوحِيَ

ره برم ۱، راه راست گیرم ۳، راه یابم ۷، راه یافتم ۱۸، راه راست یابم ۳۰، راه راست یافتم ۵۶، راه یابم من ۶۱، بر راه راست روم ۱۱۱، راه یافتم من ۱۲۴

أَهْتَدَيْتُمْ: لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ (۱۰۵:۵)

ره برید ۱، راه راست گیریت ۳، راه گرفته دارید ۹ و ۸۴، راه راست یافته باشی ۲۴، راه راست یافتید ۲۶، راه راست یابید ۲۷، شما راه یافتید ۲۹، راه راست یافته باشید ۳۵، ره دارید ۳۷، راه یافتید ۳۹، راه راست یافتیت شما ۴۱، شماراه راست یافتید ۴۲، راه راست یافتید ۵۲، راه یافته باشید شما ۵۷، شماراه راست یافتیت ۶۳، شماراه راست یافتید ۶۷، راه راست دارید شما ۷۶، راه راست یافته باشید شما ۸۹، راه یافتید شما ۱۰۲، راه یابید شما ۱۰۴، راه راست یافته اید ۱۱۱، راه یافته اید ۱۱۶، راه یابید ۱۲۷

أَهْتَرَّتْ: فَإِذَا أُنْزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْتَرَّتْ (۵:۲۲)

بجنبد ۱ و ۴۱، بجنبد ۱۲، بجنبد ۳۴، شاد شود و بجنبد ۳۹، براند و بجنبد ۵۸، جنبد شود ۱۰۳، بجنبد آید ۱۱۳، جنبد کند ۱۲۳، درجنبد ۱۳۸

آهذک: فَأَتَيْعَنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا (۴۳:۱۹)

ره نمایم ۱، نمایم ۲۴ و ۱۱۴، راه نمایم ۵۶،
بنمای ۲ ۶۱، راه نمایم ۸۶، راهنمایم ۸۷، نمایم
۱۱۴، برسانم ۱۳۲

آهذکُم: أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (۳۸:۴۰)

ره نمایم ۱، بنمایم ۳۰، راه نمایم ۱۱۴

آهذنا: أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۶:۱)

بنمای ۴، نمای ۲۴، راه نما ۲۹، بُنمائی ۵۵، بدار
۱۲۱، برسان ۱۲۲، بنمای ۱۲۳، بنما ۱۲۹

آهذنا إِلَى سَوَاءٍ الصِّرَاطِ (۲۲:۳۸)

ره نمای ۱، راه نمای ۳، بنما ۳۹، بنمای ۴۱،
راهنمای ۵۸، راه راست نمای ۹۲، راه نمایان ۱۱۴

فَاهْدُوهُمْ: فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ (۲۳:۳۷)

ره نمایید ۱، راه نمایید ۲۲، بنمای ۳۳، راه نمائید
۵۶، برهانید ۹۲، راه نمایند ۱۱۴، راه بنمائید ۱۱۶،
رهنمونی کنید ۱۲۲

آهذی: هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا (۵۱:۴)

ره نمودارتر ۱، برراه راست تر ۳، راست راه تر ۱۰،
برراه تر ۲۷، راه یافته اند ۳۸، باراه تر ۵۳، راه
راست یافتر ۲ ۶۱، راستر ۷۶، یابنده تر ۸۵،
رهبرنده تر ۱۳۸

آهذی مِنْهُمْ: لَكِنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ (۱۵۷:۶)

ره نمودارتر ۱، راه راست تر ۳، بودیمی برراه
راست ۳۰، راه یابنده تر ۳۶، راه یافته تر ۱۰۴

فَرَبَّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا (۸۴:۱۷)

ره نمودارتر ۱، راه یافت ۳۹، راه راست یافته تر
۴۹، راست تر ۵۵، راه راست برنده تر ۵۸، راه نمود
۶۱، راه راست یافته ۹۴

فَإِذَا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهَا أَلْمَأْأَهَزَّتْ (۳۹:۴۱)

بجنبد ۱ و ۱۵، درجنبد ۳ و ۸۰ و ۱۳۸، بُجنبد ۲۲،
بجنبید ۵۲، جُمبَد ۵۳، بجنبش درآید ۱۰۳،
درجنش آید ۱۱۳، درآید بجنش ۱۲۳

فَاهْجُرْ: وَيَا لَيْكَ فَطَفَرْ وَالرَّجْرَ فَاهْجُرْ (۵:۷۴)

ببر ۱، بهرهیز ۱۹، پرخیز ۲۴، جداکن ۳۹، بُبر
ودورشو ۵۶، دورباش ۶۶، بُبر ۸۹، بگریز ۹۰،
بدورباش ۱۰۲، دورکن ۱۰۴، بیکسو شو کناره گیر
۱۰۸، فروتر ۱۱۳، دوری کن ۱۲۰

وَأَهْجُرْنِي: وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا (۴۶:۱۹)

ببر ۱ و ۱۰۸، بُبر ۳، دورباش ۲۴، دورشو ۳۶، ببر و
روی گردان ۴۴، دست بدار ۵۲، دورمانی و ببری
۵۹، ببر و دورشو ۶۴، دوری گزین ۸۶، بر ۸۷،
دوررو ۱۰۳، دست بدار ۱۰۵

وَأَهْجُرْهُمْ: وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا (۱۰:۷۳)

ببر ۱ و ۳ و ۶۴، جداشو ۱۹، دوری کن ۴۲، برو ۹۰،
جدایی کن ۱۰۲، دوری گزین ۱۰۴، فروبر ۱۱۳،
به بر ۱۳۰، بازبر ۱۳۸

وَأَهْجُرُوهُمْ: وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ (۳۴:۴)

ببرید ۱، بریت ۳، رها کنید ۳۸، پشت گردانید ۴۰،
دوری کنید ۵۲، بُبرید ۵۷، دور کنید ۵۸، دوری
کنی ۶۰، روی بگردانید ۶۷، جداشوید ۸۲،
برگردانید ۸۴، دوری گزینید ۱۰۴، دوری نمائید
۱۱۱، دورشوید ۱۱۲، برید ۱۱۴، بیک کناره روید
۱۱۶، کناره گیرید ۱۲۷، بُبرید ۱۳۸

وَأَهْجُرُوهُمْ: وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ (۳۴:۴)

روی بریشان گردانید ۱۰، بگردانی زیشان روی را
۲۴، پشت دریشان گردانید ۴۰، باززیندشان ۸۸،
ببرید ازیشان ۱۰۳، بُبرید از ایشان ۱۱۹

۱. پرخیز / بهرهیز.

۲. بنمای / بنماید، بنماید (۲)

۳. یافتر / یافت تر، یافته تر.

~ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَبَعُهُ (۴۹:۲۸)

راست تر ۲۱، راهنما تر ۴۱، راه تر ۴۳، راهنمای تر ۴۸، روشن تر ۷۶، راه یافتم ۸۷، راه نماینده تر ۱۰۴، راه راست نماینده تر ۱۱۳، نماینده تر ۱۲۵

~ لَيْكُونَنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ (۴۲:۳۵)

راه یافته تر ۳، راه یابنده ۲۹، براه راست تر ۴۳

~ قَتَلَ أَوْلَوْجَتَكُمْ بِأَهْدَى (۲۴:۴۳)

راه نمای تر ۶۴، راه یافته تر ۸۱، یابنده تر ۱۱۳، راه نماینده ۱۱۴

~ أَفَنَ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى (۲۲:۶۷)

راه نماینده تر ۳، راه یافته تر ۱۹، راه یافته ۳۹

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَنخَضْ (۱۹:۷۹)

راه راست نمایم ۳۹، راه نمایم ۶۴، راه نمایم ۱۱۴

أَهْدِيَكُمْ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (۲۹:۴۰)

راه نمایم ۵۶

* مَا أَهْدِيَكُمْ مَّا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (۲۹:۴۰)

ره نمی نمایم ۱، راه نمایم ۶، راه نمی نمایم ۱۰۰، راه نمی نمایم ۱۱۱

أَهْشُ: وَأَهْشُ بِهَا عَلَى عَنَبِي (۱۸:۲۰)

برگ درخت اوشانم^۱ ۱، می ریزانم برگ ۳، فروا و کنم برگ ۲۴، برگ فرو کویم ۲۹، برگ ریزانم ۳۰، برگ از درخت فرو کنم ۳۴، برگ می افشانم ۳۶، برگ از درخت بیفکنم ۳۸، برگ افشانم ۳۹، برانم ۴۲، بیفشانم ۴۳، برگ درخت افشانم ۴۹، برگ درخت ریزانم ۶۲، برگ درخت بریزم ۶۷، برگ از درخت افکنم ۸۸، بیفشانم برگ درختان ۹۰، بریزانم ۹۲، برگ بریزانم ۹۴

میرانم ۱۰۰، برگ از درخت فرو میکنم ۱۰۲، برگ از درخت فرو می آرم ۱۰۴، فرو ریزانم ۱۰۶، برگ درخت فرو کنم ۱۰۹، میریزانم ۱۱۱، برگ فرو کنم ۱۱۳، بریزانم برگ درخت ۱۱۴، فرو میرانم^۲ ۱۱۶، می ریزانم ۱۱۹، برگ فرو میکنم ۱۲۱، میریزم برگ درخت ۱۲۳، برگ از درخت افشانم ۱۲۶، برگ ریزان کنم ۱۲۸، میریزانم برگ ۱۲۹، فرو میریزم ۱۳۰، فرو ریزم ۱۳۸

أَهْلٌ: مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ (۱۰۵:۲)
کسها ۵۵

~ يَتَأَهَّلُ الْكِتَابُ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِتْرَاهِمَ (۶۵:۳)
یاران ۱۱۴

~ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلُ الْكِتَابِ (۱۲۳:۴)
خُداوندان ۴۵

~ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ (۱۹:۷)
گروهان ۸۸

~ فَلَيْسَتْ سَيِّئِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ (۴۰:۲۰)
سزاواری ۱۳۹

~ يَتَأَهَّلُ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ (۱۳:۳۳)
مردمان ۱۴

~ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ (۳۳:۳۳)
خاندان - باشندگان ۱۰۹، خانه زاده ۱۱۳

~ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاضُّمُ أَهْلِ النَّارِ (۶۴:۳۸)
کودکان^۳ ۲۴

~ إِنَّا لَنَاصِرَةٌ أَهْلُ الْكِتَابِ (۲۹:۵۷)
کسها ۸۰

۱. اوشانم / افشانم.

۲. کذا در متن اصلی شاید تصحیفی از فرو می رانم باشد.

۳. کذا (؟)

- داده شود ۱۱۸، آواز بردارد ۱۲۳، آواز کرده باشد ۱۳۵
- ~ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ (۳:۵)
بانگ ورداشته شد ۱، آواز برداشته شد ۳، روی خواسته باشد ۴۲، آواز بردارند ۵۶، خواسته بود ۶۳، نام برند ۷۵، نام برده شود ۸۲، نام برده شود بکشتن ۹۴، آواز داشته باشد ۱۰۶، آواز برداشته شده ۱۱۱، برده شود ۱۲۷، آواز برداشته باشند ۱۳۸
- ~ أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ (۱۴۵:۶)
بانگ ورداشته شد ۱، کشته باشند ۱۰، بانگ برداشته شود ۲۷، بانگ برداشته شد ۳۹ و ۸۲، آواز برداشته ۵۲، آواز برداشته شده ۵۵، نام برده شد ۵۶، یاد کرده باشند ۶۲، آواز برداشته باشد ۶۳، نام برند ۷۶، آواز برداشت ۱۱۴، بانگ برداشته ۱۲۴
- ~ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ (۱۱۵:۱۶)
بانگ ورداشته شد ۱، نام گویند ۲۴، آواز کرده باشند ۴۲، آواز برداشته شود ۵۵، آواز برداشته باشند ۵۶، گفته شود ۵۸، کشته باشد ۶۲، گلوبرند ۸۸، نام برده باشند ۹۰، نام برید ۹۴، گلو بریده باشد ۱۰۷، آواز برداشته شده باشد ۱۱۳، آواز داده شد ۱۱۴، آواز برآورده شود ۱۲۲
- * أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ: أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ (۱۴۵:۶)
آواز برداشته باشد جز نام خدا ۱۱۱
- * مَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ: مَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ (۱۱۵:۱۶)
آنچه جز بنام خدای کشته باشند ۵۲
- * وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ: وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ (۳:۵)
و آنچه بکشتن وی جز روی خدا خواسته باشند ۲

- ~ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ (۵۶:۷۴)
سزا ۳، سزاور^۱ ۱۹، سزاوار ۳۸، سزای ۴۳
- * أَهْلُ الْإِنجِيلِ: وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ (۴۷:۵)
ترسایان ۱۳۶
- * أَهْلُ الْبَيْتِ: بَرَكْنَهُ عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْبَيْتِ (۷۳:۱۱)
خانه واده ۷۹، خانه وادی ۱۱۳
- ~ عَنْكُمْ الرِّجْسُ أَهْلُ الْبَيْتِ (۳۳:۳۳)
خانه دان ۱۷، خاندان ۳۹، کسان خانه ۱۱۴
- * أَهْلُ بَيْتٍ: هَلْ أَذْكَرُ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ (۱۲:۲۸)
خانه دان ۹۴
- * أَهْلُ الذِّكْرِ: فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ (۴۳:۱۶)
خداوندان خرد ۵۲
- * أَهْلُ الْكِتَابِ: وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ (۱۰۹:۲)
جهودان ۱۰، جهود و ترسا ۵۵
- ~ قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا (۶۴:۳)
ترسا آن ۱۰، جهودان و ترسایان ۲۵
- ~ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ (۱۱۰:۳)
جهودان و ترسا آن ۴۰
- * أَهْلُ النَّارِ: تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ (۶۴:۳۸)
سوی آتش ۸۱
- أَهْلٌ: وَمَا أَهْلَ بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ (۱۷۳:۲)
آواز برداشته شود ۳، بکشد ۲۴، آواز برداشتند ۵۲، آواز داشتند ۵۳، آواز برداشته شود ۵۵، کشته شود ۵۶، بگفته شد ۶۱، نام برده باشند ۶۲، یاد کنند ۷۵، برداشتند ۸۲، آواز برداشته باشند ۸۵، یاد کرده شد ۹۰، آواز برداشته اند ۱۰۲، آواز

۱. سزاور / سزاوار.

۲. خانه وادی / خانواده ای.

۳. متن اصلی: بگفته.

آنچه گفته شد بجز نام خدای ۶۱، آنکه بجز از نام خدای کشته باشند ۶۲، آنچه آواز برنداشته باشد ۶۳، آنچه جز بنام خدای کشته باشند ۷۵، آنچه بکشتن وی جز روی خدا خواسته باشد ۱۰۵، آنچه بی نام خدای کشتند ۱۲۴

أَهْلَهُ: يَسْتَلُونَكَ عَنِ أَهْلِهِ (۱۸۹:۲)
ماهها نو ۳، ماه توها ۱۰، ماههای نوشده ۴۱، نوشدن ماهها ۴۲، ماهها نو ۵۵، مانکها نونو ۵۷، ماهها ۶۱، ماههای نو ۶۳، ماه نو ۷۴، نوشدن ۸۲، سرماها ۸۸، ماهها ۱۲۷، ماههای نو ۱۳۰

أَهْلَكَ: وَأَتَمَّ أَهْلَكَ عَادَا الْأُولَى
نیست کرد ۳ (۵۰:۵۳)

أَهْلَكَ: مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ
کستها ۵۳ (۴۰:۱۱)

~: قَالَتْ مَا جِزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا
کسها ۳، کس ۵۳، زن ۵۶، خانواده ۱۰۴ (۲۵:۱۲)

~: فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ
گروندگان ۷۴ (۶۵:۱۵)

~: فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ
مردم ۴۱ (۲۷:۲۳)

أَهْلَكَ: يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَا بُدَّ
نیست گردانیدم ۱۰۴، نیست کردم ۱۱۴، نیست گردانم ۱۲۰ (۶:۹۰)

أَهْلَكَ: قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَ
نیست کرد ۳، تباہ کرد ۲۰، نیست گرداند ۷۶، تباہ کرده ۱۲۲ (۱۱۷:۳)

أَهْلَكْتَهُمْ: قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ
مرگ دادی ۱۰، نیست کردی ۵۵، بمیرانیدی ۵۸ (۱۵۵:۷)

أَهْلِكُمْ: وَأَتُوْا بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ
پیوستگان ۶۴، کسان ۱۱۴ (۹۳:۱۲)

أَهْلَكْنَا: أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
نیست کردیم ما ۵۸ (۶:۶)

~: وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ
نیست و نابود کردیم ۱۳۸ (۹۸:۱۹)

~: كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
تباہ کردیم ما ۵۸ (۲۶:۳۲)

أَهْلَكْنَاهَا: وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
ما نیست کردیم ۶۸، نیست کردیمشان ۱۱۴ (۴:۷)

أَهْلَكْنَاهُمْ: فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
بکشتیم ۷۶، بکشتیم ما ۱۱۸ (۶:۶)

~: فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
نیست کردیم ۱۱۴ (۵۴:۸)

~: وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ
نیست کردیم ۵۵، ویران کردیم ۵۸ (۵۹:۱۸)

أَهْلَكْنِي: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِ اللَّهُ
بمیراند ۳ (۲۸:۶۷)

أَهْلِكُوا: فَأَمَّا نُمُودٌ فَأَهْلِكُوا بِطَاغِيَةٍ
نیست شدند ۱۱۴ (۵:۶۹)

~: فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ
نیست کرده شدند ۳ (۶:۶۹)

أَهْلَنَّا: وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا
کسان ۳ (۶۵:۱۲)

~: يَتَأْتِيَ الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
مردمان ۷۶، خاندان ۱۰۴ (۸۸:۱۲)

~: قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
خانه دان ۳۹، خویش و پیوند ۶۴ (۲۶:۵۲)

أَهْلُهُ: وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الشَّرَرِ
کستها ۳، مردمان ۴۰، باشند ۵۳ (۱۲۶:۲)

~: إِذَا أَنْبَدْتَ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا (۱۶:۱۹)	~: ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ (۱۹۶:۲)
خاندان ۳۹	خانه ومان ۳۶
~: حَقٌّ تَسْأَلُونَ وَيُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا (۲۷:۲۴)	~: وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ (۲۱۷:۲)
خداوند ۲۴	کسان ۵۵
أَهْلِيهِمْ: وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ (۵۰:۳۶)	~: فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ (۳۵:۴)
کسان ۱۰۴	خویشان ۱۰، خویش ۲۴
~: وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ (۳۱:۸۳)	~: فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا (۱۰:۲۰)
خویشان ۶۴	زن ۶۷
أَهْلِيهِمْ: فَإِنَّكُمْ كُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِيهِنَّ (۲۵:۴)	~: فَجَنَّتْهُ وَأَهْلَهُ (۷۶:۲۱)
خداوند ۱۰، خواجگان ۵۸، خاندان ۶۱، خواجه	گروه ۲۴
۱۳۸، ۱۱۲	~: وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ (۸۴:۲۱)
أَهْلُونَا: شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا (۱۱:۴۸)	فرزندان ۲۴، پیوسته گان ۶۴
اهلان ۱، فرزندان ۶، کسها ۱۷، زن و فرزند ۲۴،	~: تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ (۴۹:۲۷)
کسان ۳۹، مردمان ۵۶، پیوستگان ۹۸	خانگیان ۴۷
أَهْلِي: إِنَّ أَبْنِيَّ مِنْ أَهْلِي (۴۵:۱۱)	~: ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى (۳۳:۷۵)
پشت ۷ مکرر، کسان ۵۵	کس ۵۶
~: وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (۲۹:۲۰)	أَهْلُهَا: تَوَدُّوْا أَلَا تُنْسَبَ إِلَى أَهْلِهَا (۵۸:۴)
خانواده ۱۲۲	خداوندان، ۶۰ کشتیها ۱۱۹
~: رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (۱۶۹:۲۶)	~: وَأَهْلُهَا ضَالِّونَ (۱۳۱:۶)
پی‌روان ۶۵	کسها ۹۴
أَهْلِيكُمْ: مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ (۸۹:۵)	~: أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ (۹۴:۷)
اهلان ۱، کسها ۹، کسان و فرزندان ۵۸، کسان	دارندگان ۴۱، باشندگان ۶۸، کسها ۹۴، مردمان -
۱۱۴	باشندگان ۱۰۹
~: قُرْأَ أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (۶:۶۶)	~: وَطَرَبَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِ رُوتَ عَلَيْهَا (۲۴:۱۰)
زن و فرزندان ۲۴، خاندان ۳۹، پیوستگان ۶۴	برزگران و بُنداران ۱۰
أَهْلِيهِمْ: الَّذِينَ خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ (۱۵:۳۹)	~: وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا (۲۶:۱۲)
اهلان ۱، زن و فرزند ۲۴، خانواده ۱۳۲	مردان ۷۶

~: خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ (۴۵:۴۲)
کسها ۳۲

~: لَنْ يَنْقِلِبَ الرُّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ (۱۲:۴۸)
کسان ۳۹، گروهها ۵۸، زنان و فرزندان ۱۰۵

أَهْمَتَهُمْ: وَطَافَتْ قَدَأَهْمَتَهُمْ أَنْفُسَهُمْ (۱۵۴:۳)
اندیشه مند کرد ۱، اندوه گرفته بُد ۱۰، باندیشه
افکند ۲۳، اندیشه مند کرد و بگرفت ۲۷، باندوه
آورده باشند ۳۴، افکندند ۳۹، سخت گرفت ۴۱،
اندوهگین گردانید ۴۲، اندوهگین کرد ۵۵، در
اندیشه افکند ۵۶، اندوهگین کرد ۵۷،
آهنگ کردند ۶۱، باندوه آورده بود ۶۲،
باندیشه آورد ۷۵، اندوهگین گردانیده بود ۸۲،
اندوه گین کرد ۹۱، اندوهگین شد ۹۷،
اندوه گین کرده ۱۰۱، اندوه گین کرد ۱۱۴،
اندوه گین گردانید بود ۱۲۷، غمگین کرده
بود ۱۳۶

أَهْوَاءٌ: وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ (۷۷:۵)
آرزوها ۱، خواستها - آرزوها ۶۳، رایها ۸۴،
کامهای دل ۹۱

~: وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا (۱۵۰:۶)
آرزوها ۵۷، آرزو ۶۳

أَهْوَاءُكُمْ: قُلْ لَا آتِجْ أَهْوَاءَ كُمْ (۵۶:۶)
آرزوها ۱۱۴، خواهشها ۱۲۲، آرزوی ها ۱۲۷

أَهْوَاءُهُمْ: وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ (۱۲۰:۲)
آرزوها ۳، کامها ۴۳، کامهای دلها ۵۵، آرزوها
دل ۹۱

~: وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ (۱۴۵:۲)
کامها ۱۱۹

~: وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ (۴۸:۵)
کامها دل ۳

~: وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ (۳۷:۱۳)
کامها دل ۳، خواستها ۵

~: وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ (۷۱:۲۳)
کامها دل ۴۳، کامها و آرزوها ۱۰۲، فرمان ۱۰۵،
کامها ۱۱۹

~: فَأَعْلَمَ أَنَّهَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ (۵۰:۲۸)
خواستهای دل ۸۷، خواست دلها ۹۸

~: وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ (۱۵:۴۲)
خواهشها ۱۳۶

~: وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۴:۴۷)
آرزوها دل ۵۶، خواهش ۱۳۶

~: وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۱۶:۴۷)
خواهشها ۱۳۶

~: وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (۳:۵۴)
کامهای دلها ۸۰، کامهای دلشان ۸۷، آرزوها ۹۳

بِأَهْوَائِهِمْ: وَإِنْ كَثُرَ الْيُتْلُونَ بِأَهْوَائِهِمْ (۱۱۹:۶)
کام ۵۳، خواستها ۱۰۵، کامهای دلها ۱۱۴،
کردارها ۱۲۱

أَهْوَى: ثُمَّ رَعِيْدُهُ وَهُوَ أَهْوَى عَلَيْهِ (۲۷:۳۰)
آسان است ۱، آسان ۳، آسان تر ۲۴، آسانتر ۵۲،
آسان ۵۳، سخت آسان ۶۴، نیک آسان ۹۲، آسانتر
۱۰۰، راست تر ۱۳۸

أَهْوَى: وَالْمُؤْنِفَةُ أَهْوَى (۵۳:۵۳)
انداخت ۳، بیفکند ۲۹، برگردانیدند ۳۰، نگوسار
کرد ۳۶، فرود افکند ۳۹، درانداخت ۴۱،
فروانداخت ۴۲، نگوسار کرد و فروانداخت ۶۶،
دوست تر ۸۱، فروبرد ۹۰، برزمین فرودبرد ۹۲،
برگردانید ۱۰۸، بزمین انداخت از بالا ۱۰۹، اندر
انداخت ۱۱۳، بیفکند از آسمان ۱۳۹

أَوْ: أَوْ كَسَبَتْ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ (۱۹:۲)

باز آئنده ۴۹، با درگاه آئنده ۸۹

~: هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٌ (۳۲:۵۰)
 واز آمدار^۱، واگردنده^۲، بازگرداننده^۳،
 باز آئنده^۴، یاری دهنده^۵، با درگاه آئنده^۶،
 باز گردیده^۷، بازدارنده^۸ ۱۱۴

لِلأَوَّابِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا (۲۵:۱۷)
 واز آمداران^۱، زاری کنندگان^۲،
 بازگردندگان^۳، بازآیندگان^۴، آیندگان^۵،
 بادرگاه آیندگان^۶، زاری کنند^۷،
 بازگردندگان از گناه^۸، بازگروندگان^۹،
 بازگشت کنندگان^{۱۰} ۱۳۵

فَأَوَّارِي: يَمْثِلُ هَذَا الْعَرَابِ فَأَوَّارِي سَوَاءٌ أَيْ (۳۱:۵)
 بپوشیدی^۱، پوشانم^۲، بپوشیدمی^۳، بپوشمی^۴،
 پنهان^۵، پنهان کنم^۶، بپوشم^۷، پوشانم^۸، پنهان^۹،
 کنم^{۱۰}، پنهان کردمی^{۱۱}، پنهان بکنم^{۱۲}،
 بازپوشانم^{۱۳}، واپوشم^{۱۴}، بازپوشم^{۱۵}،
 بپوشانیدمی^{۱۶}، بپوشاندمی^{۱۷}، بازپوشانم^{۱۸}،
 فراپوشم^{۱۹} ۱۰۲

أَوَّاهٌ: إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ (۱۱۴:۹)
 زاری کنار^۱، بسیار آه کننده^۲، بازآمده^۳،
 زاری کننده^۴، آوه کننده^۵، بازآینده^۶،
 آه زننده^۷، آه کننده^۸، بسیار ناله کننده^۹،
 بسیار آه و ناله کننده^{۱۰}، بسیار آه زننده^{۱۱} ۱۲۶

~: إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (۷۵:۱۱)
 آه کننده^۱، فریاد کننده^۲، بازگردنده^۳،
 اوکننده^۴، آوه کننده^۵، بسیار آوه^۶،
 ناله کننده^۷، بسیار نالان^۸ ۱۲۲

وَأَوْبَارِهَا: وَمِنْ أَصَوِّفِهَا وَأَوْبَارِهَا (۸۰:۱۶)

~: فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً (۷۴:۲)
 یا^۱، نه که^۲ ۱۰

~: إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَانًى (۱۱۱:۲)
 او^۱، مگر^۲ ۶۳

~: وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَانًى يَهْدُوا (۱۳۵:۲)
 ۴۰۱

~: كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَانًى (۱۴۰:۲)
 اگر^۱ ۱۰

~: مِّنْ ذِكْرِ أَوَّلَئِكَ (۱۹۵:۳)
 و^۱ ۴۰

~: أَبْلَغُ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حَقْبًا (۶۰:۱۸)
 اگرچه^۱ ۸۲

أَوْفِيلٌ: أَفْأَيْنَ مَاتَ أَوْفِيلٌ (۱۴۴:۳)
 یاش بکشند^۱ ۴۰

أَوَّابٌ: وَادَّكَرْ عَبْدَنَا وَدَدَا لَا يُدِئُهُ أَوَّابٌ (۱۷:۳۸)
 واز آمدار^۱، بازگشته^۲، فرمان بردار^۳،
 بازگردنده^۴، بازگشته از گناه^۵، بازگرداننده^۶،
 ۱۰۸، برگردنده^۷، با درگاه آئنده^۸ ۱۳۸

~: وَالطَّيْرُ مَحْشُورَةٌ كُلُّ لَهُ وَأَوَّابٌ (۱۹:۳۸)
 نیک بازگردنده^۱، بازگشت کننده^۲،
 فرمان دارا^۳ ۱۳۹

~: يَعْمَلُ الْعِبَادُ لَهُ وَأَوَّابٌ (۳۰:۳۸)
 زاری کننده^۱، بازگردنده و زاری کننده^۲ ۵۶

~: يَعْمَلُ الْعِبَادُ لَهُ وَأَوَّابٌ (۴۴:۳۸)

۱. کذا (۴) شاید مخفف «بردار» باشد.

۲. وازآمدار / بازآینده

۳. زاری کنار / زاری کننده

۴. آوه / لابه.

پشمهای وشران^۱ ۱، پشمها شتران ۳، پشم اشتران ۲۴، پشمهای شتران ۳۰، پشمها شتر ۳۶، پشمهای نرم موی ۴۱، پشمها ۴۳، پشمها اشتران ۴۹، مویها ۵۳، پشمهای شتران ۵۵، پشمها اشتران ۵۶، پشمهای شتر ۵۷، موی ۵۸، موی اشتران ۶۴، پشمها شتران ۶۵، پشمهای اشتران ۸۲، مویها ۱۰۳، شترپشم ۱۰۵، مویهای نرم ۱۱۱، پشم تنک ۱۱۵، پشم شترها ۱۱۸، کرکها ۱۲۲، پشمها که شتر را بود ۱۲۳، پشمهای نرم ۱۳۳، کورک ۱۳۶

أَوَيْي: يَنْجِبَالُ أَوَيْي مَعَهُ.
(۱۰:۳۴)
زاری کنید ۱۸، بنالیت ۴۱، آواز می بگردانید ۴۷، باز گردانید ۸۶، جای گیر ۱۰۶، باز گردان ۱۱۱، باز گشت نماید ۱۳۲

* لَمْ أَوْتُ: فَقَوْلُ بَلَّتْنِي لَأَوْتُ كَتَبْتِ
(۲۵:۶۹)
نه داده شدم ۳، داده نشدمی ۴۳، ندادندی مرا ۵۴، نداده بودندی ۱۰۵، داده نمیشدم ۱۲۰، داده نشدی ۱۲۱

أَلَا وَتَاد: وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ دُؤَالًا وَتَادِ
(۱۲:۳۸)
میخها ۵۳، میخا ۱۱۰

~ وَفِرْعَوْنُ ذِي الْأَوْتَادِ
(۱۰:۸۹)
میخها ۹۰

أَوْتَادًا: وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا
(۷:۷۸)
میخها ۳

أَوْتُوا: بَدَفَرِيْقٍ مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۱۰۱:۲)
ایشان را داده بودند ۱۰، شان دادستند ۴۰، بدادندشان ۴۱، بداده بودند ایشانشان ۶۷، دادندشان ۹۲، داده شد بدیشان ۱۲۱، داده شده بایشان ۱۲۲، داده بودند ایشانشان ۱۲۷

~ وَإِنَّ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۱۴۴:۲)
داده اند ایشانشان ۴۲، داده آمد بدیشان ۵۷، داده آمده است ۶۲، بداده شد ایشانشان را ۶۳، بدادند مرایشانشان را ۶۷

~ وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۱۴۵:۲)
دادندشان ۲۴، داده آمده است ۳۲، بدادشان ۴۱

~ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۱۹:۳)
داده شدند ۱، ایشانشان را داده اند ۱۰، داده شد ایشانشان را ۲۵

~ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا ضَيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ
(۲۳:۳)
دادستندشان ۱۰، داده آمد ایشانشان ۲۵

~ مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرْدُّوْكُمْ
(۱۰۰:۳)
ایشانشان را دادستند ۱۰، داده شده است ۶۴، داده شدشان ۱۲۴

~ وَلَتَسْمَعُنَّ مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۱۸۶:۳)
دادستنشان^۲ ۴۰، بدادند ایشانشان ۵۳، بدادندشان ۹۴

~ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا ضَيْبًا
(۴۴:۴)
دادستند ۴۰، دادند^۳ ۷۶

~ وَصَيَّا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
(۱۳۱:۴)
داده شود ایشانشان ۴۲، بدادند ۴۵، بداده^۱ افتد ۵۳، بداده شد ۸۹

~ وَطَعَامُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ لَكُمْ
(۵:۵)
داده آیدشان ۱۰۷، بداده شد ایشانشان ۱۳۸

~ حَقًّا إِذَا فُرِجُوا بِمَا أَوْتُوا
(۴۴:۶)
داده شدند ایشانشان را ۸۸

~ مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
(۲۹:۹)

^۱ وشران / شتران.

^۲ دادستنشان / دادستندشان

^۳ به اعتبار موصول «الذين» ضمیر «آنان را» حذف شده است.

بداده اند ۳۸

~: حَقِّ تَوَكُّفٍ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ (۱۲۴:۶)

داده شدند ۱، دادستند ۱۰، داده شده اند ۱۱۱

~: فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (۷۱:۱۷)

دهند ۲۴، داده شود ۴۲، داده شود ۵۵

~: مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى (۴۸:۲۸)

داده شد ۱، دادندش ۴۶، داده شده بودند ۶۴

داده شدی ۱۱۴

~: مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُتْرُونَ (۷۹:۲۸)

داده شد ۳، داده بودند ۴۶، داده شده است ۶۱

داده اند ۱۳۹

~: فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (۱۹:۶۹)

بدهند ۵۴

~: فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَانِهِ (۷:۸۴)

داده شهد ۱، بدهند ورا ۳۰

* لَوْلَا أُوتِيَ: لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ (۴۸:۲۸)

چرا ندادند ۵۳، چرا ندادند او را ۷۶، چرا ندادند

ویرا ۱۲۸، چرا داده نشده ۱۳۰، چرا داده نشد ۱۳۲

أُوتِيَ: تَتْلُو كُتُبَهُمْ وَأُوتِيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ (۲۳:۲۷)

داده شد ۳، دادندش ۳۰، بدادندش ۳۹، داده شده

۴۳، دادند او را ۴۶، بداده اند او را ۷۶، داده شده

است ۹۲، بدادند او را ۹۴، بداده او را ۱۰۶

أُوتِيَ: قَالَ قَدْ أُوتِيَ سُؤْلُكَ يَمْوَسَى (۳۶:۲۰)

بدادم ترا ۴۲، داده شدی ۵۶، دادند ترا ۶۱

بدادند ترا ۷۶، داده آمد تو را ۹۴، بد آده اند او را

۱۰۰، بداده شد ۱۱۷، دادیم ترا ۱۲۸

أُوتِيْتُمْ: أَنْ يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ (۷۳:۳)

داده شدید ۱، داده شدیت ۳، شما را دادستند ۱۰

شما را داده اند ۲۵، دادند شما را ۲۷، داده شدید

شما ۵۸، دادند شما را ۶۷

~: يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتَ هَذَا فَخُذْهُ (۴۱:۵)

~: قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ (۲۷:۱۶)

داده باشند ایشانرا ۶۲

~: إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ (۱۰۷:۱۷)

داده اندشان ۶۲

~: وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ (۸۰:۲۸)

داده بودند ۲۱، داده شده بودند ایشانرا ۱۰۳

~: رَوَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ (۶:۳۴)

داده شده اند ۱۱۱، دادندشان ۱۱۹

~: وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلَ (۱۶:۵۷)

داده شوند ۸۰، دادشان ۸۷

~: وَلَا يَتَّابِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ (۳۱:۷۴)

فرادادند ۹۴

~: وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ (۴:۹۸)

آورده شدند ۱۳۶

أُوتُوهُ: وَمَا تَخْتَلَفُ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ (۲۱۳:۲)

داده شدند ۱، داده شدندش ۳، ایشان را داده

بودند ۱۰، دادند ۲۴، داده شد ۵۷، بدادند

ایشانرا ۶۷، بداده شد ایشانرا ۱۰۶، بدادندشان

۱۱۸

أُوتِيَ: وَيَقُوبُ وَالْأَسْبَاطُ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى (۱۳۶:۲)

داده باشند وی را ۱۰، دادند ۲۴، داده باشندش

۸۲، بدادیم ۸۸، داده شدند ۱۲۲، بدادند ۱۲۷

~: وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا (۲۶۹:۲)

داده باشدش ۲، داده باشند وی را ۱۰، بداده باشد

۶۳، داده شده باشد ۶۴، داده باشند ۷۶، داده

باشیم ۱۰۵، بدادند او را ۱۲۱، داد او را ۱۲۴

~: وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ (۸۴:۳)

داده شدند ۱، فرستاده شد ۲۷، داده آمد ۵۷

داده شید ۱، داده شویت ۳، بیارند بشما ۲۷، داده شید ۳۷، بدادند شما را ۴۱، بدهند شمارا ۴۲، شما را دهند ۵۳، داده شوید ۶۱، بدهند شما را ۶۳
 ~: اَوْتِيْتُمْ مِنْ اَمْرِ رَبِّي وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ (۸۵:۱۷)
 داده شدیدتان ۶۱، دادتان ۱۱۴، داده شده است ۱۳۷، بدادیم شما ۱۳۹

~: وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا (۶۰:۲۸)
 داده اند شما را ۲۴، بدادیم شما را ۹۴

~: فَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا (۳۶:۴۲)
 داده شدید ۵۶، داده شده اید ۶۴، دادیم شما را ۱۲۱

* مَا اُوْتِيْتُمْ وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا (۸۵:۱۷)
 داده نشدند ۱، ندادند شما را ۲، داده نشدید شما ۵۸، داده نشده اید شما ۶۴، داده نشدید ۶۷، نداده اند شما را ۱۰۰

اَوْتِيْتُهُ: قَالَ اِنَّمَا اُوْتِيْتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِي (۷۸:۲۸)
 داده شدم ۳، دادند مرا ۴۶، بداده اند مرا ۴۷، داده شده ام ۶۴، داده آمد ۱۲۴

~: قَالَ اِنَّمَا اُوْتِيْتُهُ عَلٰى عِلْمٍ (۴۹:۳۹)
 داده شدم ۱، داده شدیم ۶۱، مرا داده اند ۹۴، دادندم ۱۱۴

لَا وَتَيْنَ: كَفَرْنَا بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنَ (۷۷:۱۹)
 داده شم ۱، داده شوم ۳، بدهند ما را ۴۱، بدهند مرا ۴۲، بدهندشان ۵۲، داده خواهم شد ۶۴، دهندم ۸۷، داده اند مرا ۱۰۰، باز داده شوم ۱۱۳

اَوْتِيْنَا: عَلَّمْنَا مَطْيَقَ الطَّيْرِ وَاَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ (۱۶:۲۷)
 بدادند ما را ۲۴، دادند ما را ۴۶، بداده شدیم ما ۶۴، داده اند ما را ۷۶

~: وَاَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ (۴۲:۲۷)
 داده شدیم ۱، بداده بودند ما را ۲۰، داده شدیم ما ۵۶، داده شده ایم ما ۶۴، بداده اند ما را ۱۰۰، داده شده ایم ۱۳۲

اَلَا وَاَنَّا: فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ (۳۰:۲۲)
 بت پرستیدن ۲۴، بُتان ۸۰

اَوْنَانًا: اِنَّمَا تَقْبَلُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا (۱۷:۲۹)
 بتان ۱ و ۳، بُتان ۵۳، بتها ۱۲۱

اَوْجَسَ: نَكَرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً (۷۰:۱۱)
 در دل گرفت ۱، نهان داشت ۳، در دل آورد ۱۰، بترسید ۲۹، درآمد درو ۴۱، یافت ۴۲، اندر دل دارند ۵۳، پنهان داشت ۵۵، یافت ۵۷، بدل گرفت ۵۸، اندر دل گرد ۶۲، در تن گذاشت ۶۳، دوبهی^۱ گرفت ۶۹، آگاهی یافت ۷۶، در دل کرد ۸۸، اندر دل کرد ۹۳، در تن خود گذاشت ۱۰۰، فرادل آورد ۱۰۴، افتاد در دل ۱۲۱، در دل گذشت ۱۳۶

~: فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى (۶۷:۲۰)
 در دل گرفت ۱، بیافت ۲۴، همی یافت ۳۴، درآمد ۴۱، پدید آمد ۴۲، بدانست ۵۶، گرفت ۸۸، در دل افکند ۹۰، در آورد ۱۰۲، در افتاد ۱۱۴، دریافت ۱۱۶، در گرفت ۱۲۹، پنهان یافت ۱۳۲، انداخت ۱۳۴، در گذشت ۱۳۸

~: فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ (۲۸:۵۱)
 در دل داشت ۳، اندر دل گرفت ۱۷، در دل آمد ۲۴، بدل اندر گرفت ۳۰، در دل آورد ۳۶، بدل باز گرفت ۳۸، پنهان داشت ۳۹، بترسید ۴۲، اندیشید در دل ۵۳، بفتاد و قیل: درآمد در دل ۶۷، نهان کرد ۸۶، بدل در گرفت ۸۸، گرفت در دل ۹۲، نهان کرد در دل خود ۱۰۴، در دل گذاشت ۱۰۶، در تن خویش گذاشت ۱۱۷، در دل

~: قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ
فرو فرستاده شود ۲۷، فرستاده شد ۱۲۷ (۱۴۵:۶)

~: وَأُوْحِيَ إِلَيَّ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ
پیغام فرستاده آمد ۵۲، فرستاده آمد ۱۲۷ (۳۶:۱۱)

~: وَأَنْتَ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ
آگاه کرده شد ۵۸ (۲۷:۱۸)

~: قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ
فرستاده شد ۵۶ (۱:۷۲)

اَوْحَيْنَا: وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْحَوَارِيِّينَ
نامه فرستادیم ۳، پیغام فرستادم ۲۶، نامه فرستادم ۳۰، نامه فرستادیم ۵۵، پیغام کردیم ۱۰۲ (۱۱۱:۵)

اَوْحَيْنَا: إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
گفتیم و نمودیم - می کردیم ما ۵۸ (۱۶۳:۴)

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
بفرمودیم ما ۲۹، فرستادیم ما ۱۲۴، بفرستادیم ۱۲۷ (۱۱۷:۷)

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ
فرستادیم ۱۲۷ (۱۶۰:۷)

~: أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ
ما فرستادیم ۱۲۷ (۲:۱۰)

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا
پیغام فرستادیم ۳، فرمان دادیم ۷ مکرر (۸۷:۱۰)

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ لَنْ أَنزِلَهُمْ بِأَمْرِهِمْ
پیغام دادیم ۵۵ (۱۵:۱۲)

~: الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
پیغام دادیم ما ۵ (۳۰:۱۳)

~: عَنِ الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِيُنْفِرُوا عَلَيْنَا
پیغام فرستادیم ۱۲۸ (۷۳:۱۷)

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعَبِيدِي
(۵۲:۲۹)

یاسفت ۱۲۱، دردل افتاد ۱۲۶، درتن آورد ۱۳۱،
دردل خود نهانی یافت ۱۳۲

* أَوْحَسَ مِنْهُمْ: وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
بدل اندر از ایشان بیمی گرفت ۱۰۵ (۷۰:۱۱)

اَوْحَيْنَا: فَمَا أَوْحَشْتُمْ عَلَيْهِمْ خِيَلٍ
ناختید شما ۳۹، شتافتید ۵۶، بویانید ۶۱، رانید
شما ۶۹، خستند ۷۸، بشتافتید شما ۹۰، بویانید
۹۱، ناختید ۱۰۸، بگردانیدید شما ۱۱۳، توانید
ناختن ۱۲۴ (۶:۵۹)

* مَا أَوْحَشْتُمْ: فَمَا أَوْحَشْتُمْ عَلَيْهِمْ خِيَلٍ
بنشتاوانیدید ۱، نناختید ۳۰، نبویانید ۵۲،
ندوانیدید شما ۱۰۰، نناختید شما ۱۰۲، نروانیدید
شما ۱۳۸ (۶:۵۹)

اَوْحَى: فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنَبْلَنَّهُ
پیغام فرستاد ۱۲۸ (۱۳:۱۴)

~: وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّفْلِ أَنْ اتَّخِذْ
فرمان کرد ۱۰۲ (۶۸:۱۶)

~: فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
گفت ۱۰۲، نمایش کرد ۱۰۸ (۱۱:۱۹)

~: وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
فرمود ۳، بفرمود ۲۴، فرمان داد ۱۰۸ (۱۲:۴۱)

~: فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى
پیغام فرستاد ۳، بفرستاد ۳۹، رساند ۹۰ (۱۰:۵۳)

اَوْحَى: وَأُوْحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ
بفرستادند ۵۳، فرستادند ۱۰۵، فروفرستاد ۱۲۴ (۱۹:۶)

~: أَوْ قَالَ أُوْحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
پیغام آمد ۱۲۴، پیغام فرستاده آمد ۱۲۷ (۹۳:۶)

~: أَلَيْسَ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
فرو فرستاده شود ۱۲۷ (۱۰۶:۶)

پیغام کردیم ۲۰، فرستادیم ما ۵۸

~: وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
اندر دل افکندیم ما ۴۶

~: وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
فرستادیم ۶۱

~: وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
پیغام فرستادیم ۳۲، فرو فرستادیم ۴۱

~: مَا وَصَّيْ بِهِ فُؤَادًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
پیغام دادیم ۳

أَوْدِيَّةٌ: فَسَلَّتْ أَوْدِيَّةٌ بِقَدَرِهَا
رودها ۱، رود کدها ۵، جویها ۲۴، رُودها ۵۵،
رودخانهها ۷۶ و ۱۳۵، رود کدها ۱۰۹، میان کوهها
۱۱۴، رودخانه ۱۱۸، رودخلنها ۱۳۵

أَوْدِيَّتِهِمْ: فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ (۲۴:۴۶)
رودها ۱۷، رُودها ۲۲، رودبارها ۳۶، راودها ۸۰،
رودبار ۹۰، راوها^۱ ۹۱، بیابانها ۱۰۲، جاهها ۱۰۸

أَوْذُوا: وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِي (۱۹۵:۳)
دشخواری نموده شدند ۱، رنجانیده شدند ۳،
بیازردند شان ۱۰، برنجانند شان ۲۷، برنجانند
ایشانرا ۲۹، رنج رسانیده شدند ۳۶، دشواری
نموده شدند ۳۹، بیازردند شان ۴۰، رنج شدند
۴۳، رنج نمودند ایشانرا ۵۳، رنجانیده شدند ۵۵،
رنج دادند شان ۵۷، برنجانیدند ایشانرا ۶۲، رنج
داشته شدند ۶۴، بیازردند ۸۲، رنجانیدند ایشانرا
۸۵، رنج نمودند شان ۸۸، دشوار نموده شدند ۹۲،
بیازردن شان^۲ ۱۰۵، آزار کرده شدند ۱۱۴، آزار
رسیده شدند ۱۲۲، رنجیده شدند ۱۲۹، رنجانیده

شده اند ۱۳۰

~: فَصَبِّرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا وَحَتَّىٰ آلَهُمْ نَصْرًا (۳۴:۶)
دشخواری نموده شدند ۱، رنجه داشتند شان ۲۷،
برنجانیدند شان ۴۱، بیازردند ایشانرا ۴۲،
برنجانیدند و بیازردند شان ۴۴، رنج نمودند ۵۳،
رنجه داشتند ایشانرا ۶۰، رنجانیدند ۶۳، رنجه
می داشتند ۶۴، رنجه نمودند ۷۲، برنجانیدند ۷۶،
بیازردند ایشان^۳ ۹۲، آزرده شدند ۹۴،
رنجانیدند شان ۱۰۴، آزار دیده شدند ۱۱۶،
برنجانیدن^۴ شان ۱۱۸، رنجانیده شده اند ۱۲۰، آزار
رسانیده شدند ۱۲۲، می رنجانیدند ۱۴۰

أَوْذَى: فَلَمَّا أَوْذَىٰ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ (۱۰:۲۹)
دشخواری نموده شهد ۱، رنجانیده شود ۳،
بیازارند اورا ۲۴، برنجانندش ۲۹، رنجه نمایدش
۳۸، رنجه داشته شود ۳۹، بیازارندش ۴۳، رنجه
دارند ۵۳، برنجانند اورا ۵۶، رنج نموده شد ۵۸،
برنجانند ۷۶، رنجیده شود ۱۰۶، رنجانیده شد ۱۱۴،
بیازارند ۱۲۶، رنج رسانید ۱۳۹

أَوْذَيْنَا: قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا (۱۲۹:۷)
دشخواری نموده شدیم ۱، آزرده شدیم ۳، بسیار
رنجه بداشتند مارا ۱۰، رنجه داشتند مارا ۲۷،
برنجانیدند مارا ۲۹، رنجه نمودند مارا ۳۱،
رنجانیدند مارا ۴۱، بیازردند مارا ۴۲، مارا بجنگ
داشتند ۵۳، آزرده شدیم ۵۵، دشخواری نمودند
مارا ۵۷، دشواری نموده شدیم ۵۸، رنجانیده
شدیم ما ۶۱، مارا رنجه داشتند ۶۲، رنجه داشتید
مارا ۸۸، می رنجانیدند مارا ۱۰۲، رنجانیده شدیم
آزرده ۱۰۹، رنجیده شدیم ۱۱۲، رنجانیده شده ایم
۱۲۲

۱. کذا در متن اصلی

۲. بیازدن شان / بیازردندشان

۳. بیازردند: آزرده شدند.

۴. برنجانیدن / برنجانیدند.

۱۳۸، گرانها ۱۳۹
 أَوْزَارَهَا: وَأَمَّا فِدَاءُ حَقِّ نَضْعِ الْحَرْثِ أَوْزَارَهَا (۴:۴۷)
 بارها ۳، گرانی ۱۷، گرانیها ۲۲
 أَوْزَارَهُمْ: وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ (۳۱:۶)
 بارها گناهان ۳، گناهان ۹، گران گناهان ۲۹،
 بار گناهان ۴۱، گناهها ۴۴، بزه گناهان ۵۶، گران
 بارها ۵۷، گرانی گناهان ۶۲، بدیها ۷۲، گناهان و
 بار گران ۸۴، کارها ۸۸، بدیها ۹۰، گناهان و
 بارها گران نشان ۱۰۳، بار گران ۱۱۸، بارهای
 گناهان ۱۲۲
 ~: لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً (۲۵:۱۶)
 بزها خویش ۵۶، بارها ۱۱۴
 أَوْزِغْنِي: وَقَالَ رَبِّي أَوْزِغْنِي أَنْ أَشْكُرَ (۱۹:۲۷)
 فاداده مرا ۲۰، بدل اندرافکن ۳۰، فرادل ده ۴۷ و
 ۱۳۸، بدل افکن ۶۱، دردل افکن ۱۰۵، فراخ دلی
 ده ۱۰۶، آرام ده ۱۱۴، انداز ۱۳۲
 ~: قَالَ رَبِّي أَوْزِغْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ (۱۵:۴۶)
 در دل افکن ۳۶، یاری ده ۴۱، نیروده ۵۳، فراخ
 دل ده ۱۰۶، فراده ۱۳۱، فرادله ده ۱۳۸
 أَوْسَطَ: مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ (۸۹:۵)
 میانه تر ۱، میانه ترین ۲۷، میانه ۳۶، میانهها ۱۲۲
 أَوْسَطَهُمْ: قَالَ أَوْسَطُهُمُ الزَّاقِلُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمْ (۲۸:۶۸)
 بهترین ۳، میانگین ۱۹، بهینه ۲۹، میانین ۴۱،
 خردمند ترین ۵۶، میانگی ۶۴، بیابگی ۶۹، میانی
 ۱۰۲، زیر کترین ۱۰۶، میانه رفتار ۱۳۳، زیرک ترین
 ۱۳۸
 وَأَوْصَانِي: وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ (۳۱:۱۹)
 فرمود ۳، فرمودست ۲۴، بفرمود ۳۶، اندرز کرد

أَوْزِئْتُمُوهَا: أَوْزِئْتُمُوهَا بِمَا كَثُرَتْ تَعْمَلُونَ (۴۳:۷)
 فاشما دادند او بشما اسپردند ۱۰
 ~: أَوْزِئْتُمُوهَا بِمَا كَثُرَتْ تَعْمَلُونَ (۷۲:۴۳)
 دادند شمارا ۱۰۴
 أَوْزِئْتُمْ: وَأَوْزِئْتُمْ أَرْضَهُمْ وَيَدِيرَهُمْ (۲۷:۳۳)
 داد ۲۴
 أَوْزِئْنَا: الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا أَوْزِئْنَا الْكِتَابَ (۳۲:۳۵)
 بدادیم ما ۲۴
 ~: الَّذِينَ صَدَقْنَا وَعَدَهُمْ وَأَوْزَيْنَا الْأَرْضَ (۷۴:۳۹)
 بداد ۵۶
 ~: وَأَوْزَيْنَا بِنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ (۵۳:۴۰)
 دادیم ۳، ارزانی داشتیم ما ۶۴
 أَوْزِئْنَاهَا: كَذَلِكَ وَأَوْزَيْنَاهَا بِنِي إِسْرَءِيلَ (۵۹:۲۶)
 بدادیم ما ۴۶
 أَوْزِئُوا: الَّذِينَ أَوْزِئُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ (۱۴:۴۲)
 دادندشان ۲۴، داده شدند ۵۶، داده شده اند ۱۲۲
 فَأَوْزَدَهُمْ: يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْزَدَهُمُ النَّارَ (۹۸:۱۱)
 پیش برد ۱، ببرد ۲۴، درآورد ۳۶، دربرد ۵۲،
 درآورد ۵۵، آرد ۶۲، بیارد ۶۴، دربرد ۷۶،
 فرودبرد ۹۶، فرود آورد ۱۰۰
 أَوْزَارَ: لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً (۲۵:۱۶)
 بزها ۱، بارها گناه ۳۰، بارهای گناهان ۵۵،
 بارها گران ۵۷، بزها ۹۰، بزها ۹۲، بارهای
 گران ۹۴، بارهای گناه ۱۱۱
 أَوْزَارًا: وَلَكِنَّا جُمِلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَتِهِ (۸۷:۲۰)
 آرایش و پیرایه ۴۱، گرانیها ۵۳، رختها ۶۷، بارها
 ۹۰، پیرایهای بسیار ۱۱۶، زیورها ۱۱۷، بی راهیها

۱. بزها / بزه ها: گناهان

۲. متن اصلی: بیابگی (۴) (بانیدن: شایستن، بایستن)

۴۲، فرموده است ۶۲

لَا وَضَعُوا: وَلَا وَضَعُوا خَلْلَكُمْ يَبْعُونَكُمْ (۴۷:۹)
بشافتندی ۱، شتافتندی ۳، شتران اندر تاز
او گزند^۱ ۱۰، اشتر تاخندنی ۱۱، زیان کردند
۲۹، شتافتندی ۳۰، سخنان بد افکندندی ۳۸،
بتاختندی ۵۳، اشتر دوانند ۵۶، فرو نهادندی ۵۷،
دوانیدندی ۵۸، برفتندی ۶۰، زود بتاختندی ۶۲،
بشتافتندی ۷۲، شتر تاخندنی ۸۲، برفتندی ۹۲،
می تاخندندی ۱۱۱، اشتر تاخندندی ۱۲۰،
درمی انداختندی ۱۲۲، نهند ۱۲۴، تاخندندی ۱۲۷،
درمی یافتندی ۱۳۳، بگذارند ۱۳۶

فَأَوْعَى: تَدْعُوا مَنْ أَذْبَرْتَوْنِ وَجَمْعُ فَأَوْعَى (۱۸:۷۰)
دراوارست^۲ ۱، نهاد درباردان ۳، درجای نهاد ۶،
نگاه داشت ۱۹، باز گرفت ۲۴، بجای اندر نهاد ۳۰،
جای کرد ۴۳، درجای کرد و نگاه داشت ۵۶،
نگاهداشت ۶۷، بجای درنهاد ۸۸، بنهاد ۱۰۲، در
باردان نهاد ۱۰۶، نگاه داشته است ۱۱۲، در باردان
کرد ۱۱۴، بجای بنهد ۱۲۴، فراهم آورد ۱۲۶

بِأَوْعِيَّتِهِمْ: بَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءٍ (۷۶:۱۲)
آوندها ۱، باردانها ۳، جوالها ۵، آوندها ۳۶،
کالاها ۴۲، باردانها ۵۵، بارها ۶۲، رختها ۶۴،
جای ۶۹، بار ۷۶، باردان ۹۳، باردانها جوالها ۱۰۹،
باردانها ۱۱۱، جوالها ۱۲۸

فَأَوْفٍ: فَأَوْفٍ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا (۸۸:۱۲)
بونده کن^۳ ۱، بنمای ۳۹، بده ۷۴

أَوْفٍ: وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ (۴۰:۲)
بجای آرم ۸۲، بسربرم ۱۰۹

أَوْفُوا: وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ (۴۰:۲)
بجای آرید ۴۸

~: يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ (۱:۵)
بسربرید ۱۰۲

~: وَأَوْفُوا بِالْكِيلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ (۱۵۲:۶)
راست کنید ۵۳، به پیماید ۱۲۷

~: فَأَوْفُوا بِالْكِيلِ وَالْمِيزَانِ (۸۵:۷)
درست کنید ۱۱۱

~: وَيَتَقَوَّرُوا أَوْفُوا بِالْمِيزَانِ وَالْمِيزَانِ (۸۵:۱۱)
راست بیایید ۹۰، درست کنید و درست بکشید
۱۳۶

~: وَأَوْفُوا بِالْكِيلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا (۳۵:۱۷)
سبزی^۴ کنید ۵۹

~: أَوْفُوا بِالْكِيلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (۱۸۱:۲۶)
راست دارید ۵۸

أَوْفَى: بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى (۷۶:۳)
بجای آرد ۴۸

أَوْفَى: وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ (۱۱۱:۹)
بجای آرنده تر

أَوْفَى: أَلَيْسَ أَوْفَى الْكِيلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (۵۹:۱۲)
می بونده کنم ۱

فَأَوْقِدْ: فَأَوْقِدْ لِي يَهْتَمِنُ عَلَى الطَّيْنِ (۳۸:۲۸)
دراو روز^۵ ۱، افروز آتش ۳، برافروز ۲۱،
آتش افروز ۳۰، آتش برکن ۴۱، بیفروز ۴۶، آتش

۱. اندر تاز او گزندندی / اندر تاز [تاخت] افکندندی « ژ » در متن اصلی با سه نقطه است

۲. در اوارست: نگاه داشت، درجای نهاد.

۳. بونده کن: تمام بده.

۴. اصل متن: سبزی

۵. در افروز / برافروز.

أُولَاءِ: هَٰئِذَا هُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ (۱۱۹:۳)
ای گروه ۱، آنانکه ۴۱، این گروه ۶۳، آن گروه ۹۲
~: قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَصَلْتُ إِلَيْكَ (۸۴:۲۰)
گروه ۱، اینان ۳۰، همه ۴۱، اینک ۷۶، اینها ۸۶،
ایشان ۹۲، اینکند ۹۸

أُولَاتٍ: وَأُولَٰئُ الْأَخْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ (۴:۶۵)
خداوندان ۱، زنان ۳۶، زنان باردار ۳۹، خداوند
۱۳۲، آنزنان ۱۳۶

* أُولَاتِ الْأَخْمَالِ: وَأُولَٰئُ الْأَخْمَالِ أَجْلُهُنَّ (۴:۶۵)
خداوندان بارها ۱، زنان بابار ۳، خداوندان
آبستنی ۲۹، زنان که باردارند ۳۰، زنان باردار
۳۶، خداوندان فرزندان در شکمها ۱۲۲، ابوستنها^۲
۱۳۰

* أُولَاتِ حَمَلٍ: وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا (۶:۶۵)
خداوندان بار ۱ و ۱۳۴، خداوند آبستنی ۲۹،
بارداران ۴۱، بابار ۱۰۸

أَلْأَوْلَادِ: وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ (۶۴:۱۷)
فرزندان ۱ و ۳۴

أَوْلَادًا: مِنْكُمْ قُوَّةٌ وَأَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا (۶۹:۹)
فرزندان ۱ و ۶۶، فرزندان ۵۵

أَوْلَادُكُمْ: وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسَرُّوا أَوْلَادَكُمْ (۲۳۳:۲)
فرزندان ۱، کودکان ۱۰، بچگان ۹۰

~: وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ لَمْ يَلِدْ (۱۵۱:۶)
دختران ۱۱۸

~: أَلَمْ أَمْلِكُكُمْ وَأَوْلَدْتُكُمْ فَتَنَّهُ (۲۸:۸)
فرزندان ۵۵

برانگیز ۴۷، برافروز آتش ۵۳، بیفروزد ۶۱، آتش
برافروز ۶۲، برافروز آتش را ۶۴، برافروز^۱ ۶۹،
افروزان ۸۰، افروزان^۲ ۹۱، افروز ۹۲، برافروز ۹۹،
برافروز آتشی ۱۰۳، برافروز و برآور ۱۰۵، برافروز
- آتش کن ۱۰۹، آتش فروزان ۱۱۴، بزن بآتش
۱۱۸، بفروز ۱۳۹

أَوْقِدُوا: كَلَّمَ أَوْقِدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَلْفَاهاَ اللَّهُ (۶۴:۵)
وراوروزند ۱، افروختند ۳، گرد آیند ایشان ۲۴،
برافروزند ۲۷، ۱۳۸، افروزند ۳۰، بیفروزند ۳۹،
برافروختندی ۴۸، افروخته اند ۶۱، برافروختند ۶۳،
برآورند ۱۱۸، برافروزانند ۱۲۴، شعله ور نمودند
۱۲۷

أَوَّلَ: وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ (۴۱:۲)
نخستین کس ۱۰، نَخْسْتِينَ ۵۵

~: وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِرْدَوْىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ (۹۴:۹)
نخست ۱، ازپیش ۹

~: تَبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ (۱۴۳:۷)
نَخْسْتِينَ ۹۴

~: الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ (۵۱:۱۷)
نُخْست ۵۳

~: وَأَمَرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (۱۲:۳۹)
نخستین ۱، نَخْسْتِرین ۲۲، نخست تر ۲۴

~: هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ (۳:۵۷)
پیش ۲۴، پیش از همه چیزها ۲۹، پیشین ۵۱،
همیشه بود ۸۱

~: مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِينِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ (۲:۵۹)
سرنخستین ۸۰

۱. بر اوروز / برافروز.

۲. گذا در متن اصلی با سه نقطه

۳. ابوستنها / آبستنها.

اُولَٰذِهِمْ: لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ (۱۰:۳)

فرزند ان ۳، فرزند ۲۵

~ وَلَا تُغْنِيْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ (۸۵:۹)

فرزند گان ۴۹

اُولَٰذِهِنَّ: وَلَا يَرْزِقْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ (۱۲:۶۰)

فرزند گان ۱۰۸

اُولَٰئِهِمْ: قَالَتْ اٰخِرَتُهُمْ لَا وِلَهُمْ

نخستینان ۱، پیشینان ۳، پیشینان ۳۶، پیشین بیان

۹۱، پیشین ۱۰۴، نخستین ۱۱۴، پیشوایان ۱۱۶

~ وَقَالَتْ اُولَهُمْ لَا خِرَتَهُمْ

پیشینان ۱، پیشین ۱۰، مهتر ۳۶، بازپیشینان ۵۲،

سران ۵۳، پیشی بیان ۶۰، پیش روان ۱۲۲، پیشترین

۱۳۶

اُولَٰئِهِمَا: فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ اُولَٰئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ

نخستین ۳ و ۱

اُولَٰئِكَ: اُولَٰئِكَ عَلٰى هٰذِهِ مِنْ رَّبِّهِمْ (۵:۲)

آنانکه ۲۹، آن گروه ۶۰، ایشانند ۱۳۶

~ اُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ (۲۷:۲)

آن گروه ۵۵

~ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

آیشان ۱۰

~ اُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوْهَا (۱۱۴:۲)

آنان ۶۴

~ اُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلٰوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ (۱۵۷:۲)

آن کسها ۱۰، ایشان همه ۶۳

~ اُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ (۱۳۶:۳)

ایشان ۱، اینان ۱۰

~ اُولَٰئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ (۳۶:۷)

گروه ۶۳

~ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ (۵۱:۲۴)

اونان ۲۹

~ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ (۳۹:۳۰)

آنکسانیکه ۹۲، ایشانند ۱۰۸

~ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ اٰمَنَ بِاللّٰهِ قُلُوْبُهُمْ لِلنَّفْوٰى (۳:۴۹)

این گروه ۳

اُولَٰئِكُمْ: وَاُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

ایشان ۱، این گروه ۹۷، آن گروهان ۱۰۰

لَا وِلَآئَآ: تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا اَوْ لَنَا وَاَوْ اٰخِرًا (۱۱۴:۵)

پیشینان ۲۷، پیشینگان ۱۰۵

اُولُوْآ: وَمَا يَذْكُرْ اِلَّا اُولُوْآ اِلَّا لَنْبِى (۲۶۹:۲)

خداوندان ۵۵

~ وَمَا يَذْكُرْ اِلَّا اُولُوْآ اِلَّا لَنْبِى (۷:۳)

خاوندان ۹۷

~ اَسْتَعٰذَنَكَ اُولُوْآ الطَّوْلِ مِنْهُمْ (۸۶:۹)

خداوندان ۱، دارندگان ۴۱، خداوندان ۶۲

~ اِنَّمَا يَذْكُرْ اُولُوْآ اِلَّا لَنْبِى (۱۹:۱۳)

خداوندان ۵۵

* اُولُوْآ الْاَرْحَامِ: وَاُولُوْآ الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

خویشاوندان ۱۰، خویشان ۵۸

* اُولُوْآ الْاَلْبَابِ: اِلَّا اُولُوْآ اِلَّا لَنْبِى (۲۶۹:۲)

خردمندان ۳۶

~ اِنَّمَا يَذْكُرْ اُولُوْآ اِلَّا لَنْبِى (۱۹:۱۳)

خداوندان خردها ۱، خداوندان بخردها ۷۲

آلّوّلّی / ۳۱۳

~: إَلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ (۵۹:۱۷)

نخستینان ۱، پیشینگان ۵۳، پیشیان ۵۵، پیشانیان

۵۷

~: بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ (۸۱:۲۳)

پیشینگان ۵۳

~: إِنْ نَأْتِیْهِمْ مُّوْتٌ أَوْ بَأْؤُنَا الْأَوَّلُونَ (۱۷:۳۷)

پیشین ۱۰۴

~: إِنْ نَأْتِیْهِمْ مُّوْتٌ أَوْ بَأْؤُنَا الْأَوَّلُونَ (۴۸:۵۶)

نخستینان ۸۱، پیشین ما ۹۱

أَوَّلَى: إِنْكَ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِزْهِيمٍ (۶۸:۳)

سزاوارتر ۱، سزاوارترین ۲۵، سزاوارترین ۴۰، سزاوارترین ۴۲، سزاوارتر ۵۵، نزدیک ترین ۶۷

~: وَأَوَّلُوا الْأَرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ (۶:۳۳)

سزاوارتر ۳

~: فَأَوَّلَىٰ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ (۲۰:۴۷)

سزاوار ۱۷، بهتر ۶۴، سزور^۲ ۸۱

~: أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ (۳۴:۷۵)

وای^۳ ۳، نزدیک ۶، سزاوار است ۴۱، سزاوار شد ۹۲، بهان - بیم ۱۰۸، نزدیک شد ۱۱۳

~: ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ (۳۵:۷۵)

ای ای ۱، هان ۸۸

أَلْأَوَّلَى: سَعِيدٌ هَاسِرٌ بِهَا الْأَوَّلَى (۲۱:۲۰)

نخستین ۱، نخست ۳۶

~: قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأَوَّلَى (۵۱:۲۰)

سریشتین ۱۰۵، پیشی ۱۰۸

خداوندان دانش ۱۱۴

* أَوَّلُوا الطَّوْلِ: اسْتَدْرَكَ أَوَّلُوا الطَّوْلِ (۸۶:۹)

خداوندان فضل ۱، خداوندان افزونی - توانگران

۳، خداوند بی نیازی ۲۷، خداوندان تونگری ۳۹،

خداوندان خواسته ۴۹، آنان که توانایی دارند

۵۷، خداوندان توانگری ۶۲، خداوندان افزونی

۸۰، خداوندان توانایی ۹۴، خداوند توانگری ۱۰۷،

مهتران ۱۳۶

* أَوَّلُوا الْعَزْمَ: فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أَوَّلُوا الْعَزْمِ (۳۵:۴۶)

خداوندان منشتی ۱، خداوندان خرد ۲۴،

خداوندان هشیاری ۹۴، خداوندان رای ۱۲۶

أَوَّلُوا الْعِلْمَ: وَأَوَّلُوا الْعِلْمَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ (۱۸:۳)

دانا[یا] ۲۵

* أَوَّلُوا الْفَضْلَ: وَلَا يَأْتِلْ أَوَّلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ (۲۲:۲۴)

خداوندان افزونی ۱۲۹

* أَوَّلُوا الْقُرْبَى: إِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أَوَّلُوا الْقُرْبَى (۸:۴)

خداوندان نزدیکی ۱، خویشاوندان ۳۴، خویشان و

نزدیک ترین ۴۰، خداوندان خویشی ۶۳،

خداوندان خویشی و نزدیکی ۸۴، خویشان ۱۲۳،

خویشاوندان نزدیک ۱۲۷، خویشان نزدیک ۱۲۹،

خویشاوندان ۱۳۶

* أَوَّلُوا قُوَّةَ: قَالُوا إِنَّمِنْ أَوَّلُوا قُوَّةً وَأَوَّلُوا بَابِ (۳۳:۲۷)

خداوند نیروان ۵۲، خداوند نیرو ۹۴

أَلْأَوَّلُونَ: وَالسَّيْفُورُ الْأَوَّلُونَ (۱۰۰:۹)

نخستینان ۱۳، پیشینگیان ۲۷، نخستین ۵۵،

پیشیان ۵۷، پیشیان ۶۱، پیشیان ۶۲، نخستینان

۶۴، نخستیان ۹۵، بیشان ۱۱۲

۱. کذا در متن اصلی، پیشان هم می توان خواند.

۲. سزور / سزاوار.

۳. کذا در متن اصلی.

~ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ (۷۰:۲۸)

اینجهان ۸۷، این جهان ۱۰۴

~ وَلَا تَبْرَحْ تَبْرِجَ الْجَنَّةِ الْأُولَى (۳۳:۳۳)

پیشین ۳، پیشینه ۷، پیشینگان ۵۳، پیشن گان ۹۲، پیشتر ۱۲۴

~ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى (۳۵:۴۴)

نخستین ۲۲، دیگر بار ۱۲۴، سخت ۱۳۹

~ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى (۲۵:۵۳)

این جهان ۳

~ وَأَنْتُمْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى (۵۰:۵۳)

گذشته ۲۴

~ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى (۶۲:۵۹)

نخستین بار ۸۱، نخست بار ۱۰۴

~ إِنْ هَذَا إِلَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى (۱۸:۸۷)

پیشینان ۱۱۴

* فِي الْأُولَى: لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى (۷۰:۲۸)

درین گیتی ۱

مِنْ الْأُولَى: وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى (۳:۹۳)

ازین جهان ۵۱

أُولَى: وَاتَّقُوا يَتَأُولَى الْأَلْبَبِ (۱۹۷:۲)

خد اوند گاران ۱۰۵

~ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبٍ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ (۱۱۳:۹)

خد اوندان ۱۰۴

~ أُولَئِكَ بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ (۵:۱۷)

خد اوندان ۵۵

~ لَنْ نَسُوهُ بِالْعُنْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ (۷۶:۲۸)

با ۳۹

* أُولَى أَجْنَحَةٍ: أُولَى أَجْنَحَةٍ مَعْنَى وَتِلْكَ وَرَبِّعَ (۱:۳۵)

خد اوندان بالها ۱، بابرها ۳۰

* أُولَى الْأَكْبَابِ: وَيُذَكِّرُنِي لِأُولَى الْأَلْبَبِ (۵۴:۴۰)

خد اوندان خردها ۱، خردمندان ۳

* أُولَى الْأَمْرِ: وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ (۸۳:۴)

خد اوندان کار ۱، فرمانده ۴۱

* أُولَى الْأَيْدِي: أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ (۴۵:۳۸)

خد اوندان قوتها ۱، خد اوندان نیرو ۷۴

* أُولَى الْقُرْبَى: أَنْ يُوَفَّقَ أُولَى الْقُرْبَى (۲۲:۲۴)

خویشان ۵۱، نزدیکان ۵۲

* أُولَى النَّهْيِ: فِي ذَلِكَ لَا يَنْتِ لِأُولَى النَّهْيِ (۱۲۸:۲۰)

خد اوندان خردها ۱، خد اوندان خرد ۲۴

خردمندان ۳۶

* أُولَى بَأْسٍ: عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ (۵:۱۷)

خد اوندان حرب ۱، دلبران ۴۲، خد اوندان کارزار

۱۱۶

* أُولَى قُرْبَى: وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبٍ مِنْ بَعْدِ (۱۱۳:۹)

خد اوندان نزدیکی ۱، نزدیک نزدیک ۹۲

خد اوندان خویشی ۱۰۰، خد اوندان نزدیکی

بخویشی ۱۱۹

أُولِيَاءُ: لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ (۲۸:۳)

دوستان و یاران ۱۰، دوستان و یاوران ۲۵، دوستان

۵۵، دوست ۶۰، دوست و یار ۶۴

~ فَقَالُوا أُولِيَاءُ الشَّيْطَانِ (۷۶:۴)

باریگران ۳۶، گروه ۸۸، بادوستان ۱۰۷

~ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أُولِيَاءَ (۸۹:۴)

ولیان ۱، دوستان و یاران ۱۰

~ لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أُولِيَاءَ بَعْضُهُمْ أُولِيَاءُ (۵۱:۵)

یار و یاور ۱۲۷

~ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أُولِيَاءَ (۳:۷)

ولیان ۱، دوستی کسها ۱۴، خویشاوندان ۲۴،
دوستان ۵۳، خداوند ۶۱

أُولَیَاءَهُ: إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أُولَیَاءَهُ (۱۷۵:۳)
ولیان ۱، دوستداران ۲۷، نگاه داران ۴۲، دوستان

۱۳۸
أُولَیَاؤُهُ: إِن أُولَیَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَفُونُونَ (۳۴:۸)
سزاواران ۸۴، نگاه دارند گانش ۹۴

أُولَیَاؤُهُمُ: الَّذِينَ كَفَرُوا أُولَیَاؤُهُمُ الظَّالِمُونَ (۲۵۷:۲)
دوستان ۳، دوستان ۱۰، یاران و نگه داران ۱۰۹

~ وَقَالَ أُولَیَاؤُهُمُ مِنَ الْإِنسِ (۱۲۸:۶)
یاری گران ۲۷

أُولَیَاؤُهُمُ: الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ إِلَى أُولَیَاءِهِمْ (۱۲۱:۶)
یاران - دوستان ۲، دوستان و یاران ۱۲۳

الْأُولَیْنِ: اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَیْنِ (۱۰۷:۵)
نخستینان ۱، نخستیان ۹، سزاوارتران ۲۶، سزاوارتر
۲۷، نخستیان ۵۵، دو سزاوارتر ۵۶، نخستین ۵۸،
پیشینگان ۶۳، پیشینگان ۸۲، نخستینان ۹۱،
پیشینگان ۹۴، دو دوست ۱۲۴

الْأُولَیْنِ: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطِرٌ الْأُولَیْنِ (۲۵:۶)
نخستیان ۱، پیشینگان ۵۳

~ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطِرٌ الْأُولَیْنِ (۳۱:۸)
پیشینگان ۱۰، پیشینگان ۶۲

~ فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأُولَیْنِ (۳۸:۸)
پیشینان ۳، پیشینگان ۱۰۹

~ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأُولَیْنِ (۱۰:۱۵)
پیشینان ۵۵، پیش گذشته ۵۸

~ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأُولَیْنِ (۱۳:۱۵)
پیشینان ۳۶

~ قَالُوا أَسْطِرٌ الْأُولَیْنِ (۲۴:۱۶)

دوستان از بنان و هنبازان و بر خوران ۱۰، یاران ۶۸،
بنان ۱۰۷

~ جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أُولَیَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۷:۷)
کارفرمایان ۱۲۷

~ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ أُولَیَاءَ (۳۰:۷)
بدوستی ۵۸

~ وَنَصَرُوا أُولَیْكَ بَعْضُهُمْ أُولَیَاءُ بَعْضٍ (۷۲:۸)
یاران و دوستان ۱۱، نگاه دار ۵۲

~ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أُولَیَاءُ بَعْضٍ (۷۳:۸)
یاران ۶۲، سزامندان ۱۰۹، یاران و یاوران ۱۲۷

~ لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أُولَیَاءَ (۲۳:۹)
دوستان و خویشان و یاران و نگه داران ۱۰

~ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَیَاءَ (۲۰:۱۱)
دوستان یاری گران ۱۰۹

~ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَیَاءَ (۱۱۳:۱۱)
نگاه بان ۱۲۸

~ قُلْ أَفَأَنْتُمْ مِنْ دُونِهِ أُولَیَاءَ (۱۶:۱۳)
خدا یان ۵

~ فَلَنْ يَجِدَهُمُ أُولَیَاءَ مِنْ دُونِهِ (۹۷:۱۷)
کارگزاران ۲۱، یاری گر ۱۰۸، کارگذاران ۱۲۷

~ (۵۰:۱۸)
خدا یان و دوستان ۵۸

~ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَیَاءَ (۴۱:۲۹)
خداوندان ۳۴، دوست ۱۳۸

أُولَیَاؤُهُمْ: مَنْ أُولَیَاؤُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْیَا (۳۱:۴۱)
ولیان ۱، دوستان ۸۰، نگاه داران و دوستاران ۱۲۴

أُولَیَاؤُهُمْ: إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَى أُولَیَاؤِهِمْ (۶:۳۳)

پیشانیان^۱ ۵۷، رفتگان ۶۱، پیشینگان ۶۲،

بی شنیان^۱ ۹۴

~ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۲۴:۲۳)
که از پیش بودند ۲۴، نخستینان ۷۷

~ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۸۳:۲۳)
گذشتگان ۶۴

~ قَالَ رَبِّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (۲۶:۲۶)
پیشین ۴۸

~ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ (۱۳۷:۲۶)
نخستین ۱۱۹

~ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (۱۹۶:۲۶)
پیشینا^۲ ۶۷

~ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۳۶:۲۸)
پیشینان ۴۷

~ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ (۴۳:۳۵)
پیشینگان ۹۱

~ وَلَقَدْ صَلَّ بِلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ (۷۱:۳۷)
نخستینان ۲۲ و ۶۱، پیشینا^۱ ۶۱

~ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ (۶:۴۳)
نخستیان ۱، پیشینان ۱۰۳

~ وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ (۸:۴۳)
پیشینان ۸۱

~ رَبِّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (۸:۴۴)
نخستینان ۲۲، نخستان ۵۸

~ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ الْآوَّلِينَ (۱۶:۷۷)

پیشینگان ۶، پیشان ۶۱

أَوْهَنَ: إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ (۴۱:۲۹)
سستتر ۱، سستترین ۳، خوارترین ۲۱، سستترین ۳۶، سست ۵۳، سستتر ۵۸ و ۱۰۹

فَأَوُوا: فَأَوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَشْرِكُ (۱۶:۱۸)
بیاید ۱، بازگردید ۵۲

أَوَى: إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ (۱۰:۱۸)
آمدند ۱، پناه گرفتند ۴۱، باز شدند ۴۲، فراهم آمدند ۵۳، رفتند ۵۵، جای داد ۵۶، پناه دادند ۵۷، باز آمدند ۵۸، جای گرفتند ۹۳، باز گشتند ۱۰۸، جای ساختند ۱۱۳، پناه جستند ۱۲۲، بهم آمدند ۱۲۴، بهم آورند ۱۲۸، باز گشت ۱۳۷

أَوْتِنَا: قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِنَا إِلَى الْصَّخْرَةِ (۶۳:۱۸)
آمدیم ۱، فرود آوردیم ۳، رسیدیم ۲۴، فرود آمدیم ۳۰، پناه بردیم ۴۱، بپندخشید^۳ ۵۲، باز آمدیم ۵۳، فرود آمدیم ۵۵، برسیدیم ما ۵۸، باز گشتیم ما ۶۱، نشسته بودیم ۶۴، جای گرفتیم ۹۳، باز شویم ما ۱۰۵، جای گرفته بودیم ۱۰۶، برسیدیم ۱۰۸، پناه گرفتیم ۱۰۹، باز آمدیم ما ۱۲۴، جای گرفتیم ۱۲۷

إِي: وَيَسْتَفْتُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُوبِي (۵۳:۱۰)
بلی ۱، آری ۲۷

أَيُّ: قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ (۱۹:۶)
ای چه ۱، کدامین ۹، کدام ۹۴

~ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْآَمَنِ (۸۱:۶)
کدام ۱

~ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ (۱۲:۱۸)

۱. کذا در متن اصلی.

۲. پیشینا / پیشینان.

۳. اندخشیدن: پناه بردن.

کدام ۳، کدام ۵۵	آیاتم: قَبِدَّةٌ مِّنْ آيَاتِهِ أُخْرَ (۱۸۴:۲)
~ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا (۷۳:۱۹)	روزها ۴۰ و ۱۳۰
هر کدام ۳ ^۱	~ مَا يَتُوكَ إِلَّا تُكَذِّبُ النَّاسَ فُلَانَةُ آيَاتِهِ (۴۱:۳)
~ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ (۳۴:۳۱)	شماروز ۱۰، شباروز ۲۸، شبانه روز ۶۳، شبانروز ۱۲۳
کجا ۶۱	~ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ (۱۴۰:۳)
~ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ (۹:۸۱)	روزها ۱، روزگارها ۲۷ و ۹۷
چه ۲۴	~ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِهِ الَّذِينَ (۱۰۲:۱۰)
~ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ (۸:۸۲)	روزها ۱، روزها ۵۳
هر ۱۰۵	~ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ (۵:۱۴)
* أَيُّ شَيْءٍ: قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شِدَّةً (۱۹:۶)	روزگارها ۵۳، روزها ۹۰
چيست ۲۹	~ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسُورٍ (۱۶:۴۱)
آيَات: آيَاتًا تَدْعُو أُمَّةً أَلَسَمَاءُ الْخُسُفِ (۱۱۰:۱۷)	روزها ۱، روزگار ۲۲
هر کدام ۱، بهر کدام نام ۴۱، هر ۵۷، هر آن ۶۳	~ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتْرَةٍ آيَاتِهِ (۳۸:۵۰)
وَإِيَّا بَهُمْ: إِنَّ لَنَا آيَاتِهِمْ (۲۵:۸۸)	روز ۱، شباروز ۳
واز آمدن ۱، باز گشتی ۲۴، باز گشت ۳۶ و ۱۱۴	~ سَمِعَ لَيْلٍ وَنَمْنِيَّةَ آيَاتِهِ حُسُومًا (۷:۶۹)
~ إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۵:۱)	روز ۱
بنو ۱۰، از تو ۲۴، ترا ۲۴، تورا ۲۹، بتو و ترا - مَرْتَرًا ۵۵، تورا ۱۰۵	~ وَأَشْرَوْا هِنَاتٍ بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ (۲۴:۶۹)
~ إِنَّا كُنَّا: الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ (۱۳۱:۴)	روزگار ۱۰۴، روزگار ۱۳۲
شمارا ۱، شما ۹۲، شماراست ۱۲۴	آیاتما: لَنْ تَمَسَّنَا النَّاسُ إِلَّا أَيُّامًا مَّعْدُودَةً (۸۰:۲)
~ خَشِيَةَ الْمَلَكِ الَّذِي تَنْزَرُّهُهُمْ وَإِيَّاكُمْ (۳۱:۱۷)	روزگار ۴، روزها ۵۵
شمارا ۱، مرشمارا ۵۸	~ آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ (۱۸۴:۲)
~ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ (۶۰:۲۹)	روزها ۱۰، روزها ۳۰، روزها ۴۲، روزی چند ۹۸
شما ۱۴	~ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّاسُ إِلَّا أَيُّامًا مَّعْدُودَاتٍ (۲۴:۳)
~ وَإِنَّا أَوْلَىٰ آيَاتِكُمْ لَعَلَّ هُدًى (۲۴:۳۴)	روزها ۱، روزکی چند ۲۵، روزی چند ۳۴، روزها ۵۷
شمان ۹۰ ^۲	آلاتیامی: وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ (۳۲:۲۴)

۱. با ظاهر آیه سازگار نمی نماید.

۲. شمان / شما.

- گیوه گان^۱ آزاد ۱، بیوگان ۳، دختر ۲۴، بیوه گان ۳۰، زنان بی شوی ۴۳، بی شویان ۴۹، زنان بیوه ۵۴، زنان که شوی ندارند ۵۶، زنان که شوهر ندارند ۶۲، بیوه زنان ۸۹، بسند گان ۹۷، بیوه ۱۰۵، بیوه گان از زنان و مردان ۱۰۹، زنان بی شوهر ۱۱۶، بی شوهران ۱۲۱، زنانی که شوی نکرده باشند ۱۲۴، مردان بی زن و زنان بی شوهر ۱۳۱، کنیزها ۱۳۶
- آيَانُ: يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (۱۸۷:۷)
کی بهد^۲ ۱، کی بود ۱۰، کی بُود^۳ ۲۷، کی بود ۵۵، کی خواهد آمد ۵۸، کی خواهد بود ۶۳، که باشد ۹۲، باشد ۱۰۵، کدام ۱۲۱
- وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۲۱:۱۶)
کی ۱، کی ۵۵، کجا ۸۸، که ۹۴
- وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۶۵:۲۷)
کی ۱، کی ۳۹، کی ۷۶
- يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ (۱۲:۵۱)
کی بهد ۱، کی ۳، که ۶، کی باشد ۳۶، کی باشد ۵۱، کیست ۹۱
- يَسْتَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ (۶:۷۵)
کی بهد ۱، کی است ۳
- إِيَّانَا: وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ (۲۸:۱۰)
کایمارا^۳
- نَبَرْنَا إِلَيْنَا مَا كُنَّا إِيَّانَا تَعْبُدُونَ (۶۳:۲۸)
مارا ۳
- إِيَّاهُ: إِنَّ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۱۷۲:۲)
مر او را ۳، ویرا ۲۹، وی را ۴۰
- بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ (۴۱:۶)
کاویرا^۴ ۱، اورا ۲۷، ورا ۶۳
- إِلَّا لَعَنَ مَوْعِدَهُ وَعَدَهَا إِيَّاهُ (۱۱۴:۹)
اویرا ۱، او ۱۲۱
- إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۳۷:۴۱)
اوی ۱، او را ۳
- إِيَّاهُمْ: نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ (۱۵۱:۶)
ایشان ۱، ایشانرا ۵۸
- إِيَّايَ: أَوْفِ بِعِدَّتِكُمْ وَلِيَنصَلِحُوا بِقُلُوبِهِمْ (۴۰:۲)
من ۳۶، ازمن ۵۵
- أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَلِيَنصَلِحُوا (۱۵۵:۷)
مرا ۱، مرا ۵۵
- إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدِ فَاتَّبِعُوا قُلُوبَهُمْ (۵۱:۱۶)
ازمن ۱، من را ۱۲۱
- إِنْ أَرْضِي وَسِعَةً فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ (۵۶:۲۹)
مرا ۱۴، مرا که منم ۴۷
- إِبْتَاءً: وَالْإِحْسَيْنِ وَإِيَّايَ ذِي الْقُرْبَى (۹۰:۱۶)
دادن ۱، دادن ۵۳، دادن ۵۵، بدادن ۱۰۰
- وَلِقَائِهِ الصَّلَاةِ وَلِإِلَهِ الرَّكْعَةِ (۳۷:۲۴)
بدادن ۵۴
- أَيُّهَا: أَذِّنْ مُؤَدِّنِ أَيُّهَا الْعَمِيرُ (۷۰:۱۲)
با ۱، ای ۳، ای ۵۵، که ای ۱۰۰، این ۱۲۸
- أَلَا تَذَكَّرُ: وَذَكَرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِي إِنَّهُ وَأَوَّابُ (۱۷:۳۸)
نیرو ۳۸

۱. گیوه گان / بیوگان.

۲. بهد / بود.

۳. کایمارا: که مارا.

۴. کاویرا: که وی را.

- (۲۲:۵۸) آيَدِيَهُمْ: وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ
نیرو داد ۱۳۸
- (۴۵:۳۸) آيَدِي: لِإِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي
نیکیها ۳۰، نیرو ۸۸
- (۲۰:۴۸) ~: وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
دستها ۱، دودست ۳۰
- (۱۹۵:۲) آيَدِيَكُمْ: وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى الْهَلَكَةِ
دست ۲۹
- (۴۳:۴) ~: فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
دستها ۲۴
- (۷۷:۴) ~: الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
دست ۲۴
- (۵۱:۸) ~: ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
دستان ۶۱
- (۷۱:۲۰) ~: فَلَا قِطْعَانَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
دستا^۲ ۱۰۸
- (۶۴:۱۹) آيَدِينَا: مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
پیش ایما^۱، پیش ماست ۱۳۴
- (۷۱:۳۶) ~: وَمَا عَجَلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا
دستها ۳۳
- (۷۹:۲) آيَدِيَهُمْ:
دستها ۱۰، دستها ۵۵
- (۲۵۵:۲) ~: يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
پیش ۱

- (۱۹۵:۷) آيَدِي: أَمْرُهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا
دستها ۱
- (۱۱۰:۵) آيَدُكَ: إِذْ أَيْدَيْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ
نیرو کند^۱، نیرومند کردم ۲۶، یاری کردم ۲۷،
نیرومند کرد^۱ ۲۹، نیرومند کردیم ۵۲،
نیرومند گردانیدم ۶۱، یاری دادم ۹۲، یاری
کردیم ۹۸، نیرومند گرفت ۱۲۴
- (۶۲:۸) لَيْدُكَ: هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِصُرُوفٍ وَالْمُؤْمِنِينَ
نیرومند کرد ۳، یاری کرد ۱۰، یاری دهد ۲۴،
نیرو کرد ۴۹، نیرو داد ۱۱۴
- (۲۶:۸) آيَدُكُمْ: فَتَأْوِيلُكُمْ وَأَيْدُكُمْ بِصُرُوفٍ
نیروا کرد^۲ ۱۰۲، نیرومند کرد ۱۱۴
- (۱۴:۶۱) آيَدُنَا: فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ
چیره کردیم ۳، نیرو دادیم ۶، یاری کردیم ۵۶،
استوار گردانیدیم ۶۵، ما نیرو دادیم ۱۳۹
- (۸۷:۲) آيَدُنَاهُ: وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
نیرومند کردیم ۳، نیرومند کردیم ۱۰، نیرو
کردیم ۵۳، نیرو دادیم ۱۰۵
- (۲۵۳:۲) ~: وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
یاری کردیم ۱۰، یاری دادیم ۲۵، نیرومند
گردانیدیم ۲۷، یاری داده ایم ۲۹، نیرو دادیم ۴۱،
نیرومند کردیم ۶۱ و ۱۰۷، زورمند گردانیم ۱۱۴،
برومند کردم ۱۱۸
- (۴۰:۹) آيَدُهُ: وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا
یاری داد ۲۴، نیرومند گردانید ۲۷، نیرو داد ۴۹،
نیرومند کرده است ۶۴، دست داد ۱۲۴، نیرومند
کرد ۱۲۷

۱. ضمیر متکلم لابد به قرینه ای در جمله فارسی حذف شده است.

۲. نیروا کرد / نیرو کرد.

۳. دستا / دستان، دستها.

۴. ایما / ما.

~: أَلَيْسَ لَكُمْ بِأَيِّدٍ بَعْرُهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ سُلَيْمٌ (۳۸:۲۷)
کدام یک ۸۶

إِبْلَافٍ: لِإِبْلَافِ قُرَيْشٍ (۱:۱۰۶)
مرسازواری را ۲، سازواری ۸۸، پیوستن ۹۰،
سازواری کردن ۱۱۴، پیوستند ۱۲۰، فراهم آوردن
۱۲۴، آرام گرفتن ۱۳۹

إِبْلَافِهِمْ: لِإِبْلَافِهِمْ رَحَلَةَ الشَّيْءِ وَالصَّيْفِ (۲:۱۰۶)
فراهم آمدن ۸۷، گرم گردانیدن دل ۸۸،
سازواری دادن ۱۱۴، خوگر شدن ۱۱۶، آسان کرده
۱۳۹

آتَمًا: أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ (۲۸:۲۸)
کدام ۳۰، هر کدام ۴۳، هر کدام از این ۵۸

الْإِيمَانِ: وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ (۹۱:۱۶)
سوگند ان ۱، پیمانها و سوگندها ۵۸، سوگندها ۶۲
الْإِيمَانِ: إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ (۱۷۷:۳)
بروریدن^۲ نهان و آشکار ۴۰

~: رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ (۱۹۳:۳)
گرویش^۱، گرویدن ۵۵

~: مَنْ أَكْثَرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ (۱۰۶:۱۶)
گرویدن ۵۳

~: وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ (۵۶:۳۰)
گروش ۹۵

~: وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ (۷:۴۹)
گرویش ۷۲

~: أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ (۲۲:۵۸)
گروش ۹۰

~: وَتَقُولُوا إِلَيْكُمْ أَسْلَمَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ (۹۱:۴)
دستها ۴۵

~: وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ (۶۷:۹)
دستها ۵۵، دستها ۶۲

~: فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ (۷۰:۱۱)
دستها ۳

~: إِنَّمَا يَأْتِي عُرْسَ اللَّهِ بِدُفْعٍ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ (۱۰:۴۸)
توانایی ۶۱

~: يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ (۲:۶۰)
دستها ۸۷

أَيْدِيَهُنَّ: فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ (۳۱:۱۲)
دستها ۱۱۴

أَيْقَاطًا: وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ (۱۸:۱۸)
بیداران ۱، بیدار ۲۴، بی داران ۳۹، بیدارند ۴۳،
بیداران ۵۵

الْأَيْكَةِ: وَإِنْ كَانَ أَحْصَبُ الْأَيْكَةِ لَطَلِيلِينَ (۷۸:۱۵)
گوشه^۱، مرغزار و درخت بسیار ۴۱، بیشه ۵۳،
بیشه ۵۵، بیشه ۷۱، شارستان ۹۴، جنگل ۱۲۲

~: كَذَّبَ أَحْصَبُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶:۲۶)
مرغزار ۲۰، بیشه ۵۳

~: وَأَحْصَبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ نَجَّ (۱۴:۵۰)
بیشه ۳، بیشه و مرغزار ۴۹، نیستان بیشه ۷۲، بیشه
و یا مرغزار ۱۲۴

أَيْكُكُمْ: فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيْكُكُمْ زَادَتْهُ هَلْوَءٌ (۱۲۴:۹)
کدام ۱، کدامان ۱۱۴

۱. گوشه / بیشه.

۲. بروریدن / گرویدن

۳. گرویش / گروش: ایمان.

إِيمَانًا: وَإِذْ أَتَيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا (۲:۸)
گرویشت ۱، دل آرامی و بی گمانی ۱۰،
باورداشتن ۵۳، آرامش ۱۲۰
~ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا (۱۲۴:۹)
راست گوی داشتن ۵۵، گروش ۶۲، گروش ۹۴
~ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا (۲۲:۳۳)
گرویشت ۱، راست گوی داشتن ۳، باورداشتن ۴۷،
باورداشت ۸۶
~ لِيَزِدُوا إِيمَانًا (۴:۴۸)
بروش ۶
إِيمَان: وَالَّذِينَ آمَنُوا وَآلَتُهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ (۲۱:۵۲)
گرویدن ۲۸
أَيْمَانِيكُمْ: وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ (۲۲۴:۲)
سوگندها ۵۵، سوگندان ۱۳۸
~ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ مَلَكَتْ أَيْمَانَكُمْ (۳:۴)
راست دستها ۱، کنیزان ۱۱۱، دستها ۱۱۴
~ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ (۳۳:۴)
دستها ۲۷، سوگندان ۴۰، پیمانها ۷۰، سوگندها ۱۰۳،
دستکامی شما ۱۰۶، پیمانها ۱۲۷
~ وَأَبْنِ السَّبِيلَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ (۳۶:۴)
دست راستها ۹۲
~ كَذَلِكَ يَسَبِّحُ اللَّهَ لَكُمْ آيَاتِهِ (۸۹:۵)
سوگندها ۳، سوگندان ۹ و ۲۴، سوگندها ۱۲۷
~ لَتَتَخَذُوا بَيْنَكُمْ أَنْتُمْ كُذَّابًا (۹۲:۱۶)
پیمانها ۴۱، سوگندان ۵۷

~ لِيَسْتَعْلِفَ لَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ (۵۸:۲۴)
دستهای راست ۵۱
~ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ (۲۸:۳۰)
دستها ۶۱
إِيمَانُكُمْ: بِتَسْمَايَا مُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ (۹۳:۲)
گروش ۴، بروش ۱۰^۱، بروش ۴۰، گرویدن ۵۵
~ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ (۱۴۳:۲)
نماز ۳، نماز ۵۵، گروش ۹۴، کردار ۱۲۱
~ يَرْدُكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ (۱۰۰:۳)
برویدن ۱۰
~ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ (۱۰۶:۳)
برورش ۴۰
~ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ (۲۵:۴)
گروش ۴۲، گرویدن ۹۴
~ لَا تَعْتَذِرُوا فَعْدَكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ (۶۶:۹)
گرویشت ۱
إِيمَانُهُ: مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكُفِّرُ إِيْمَانَهُ (۲۸:۴۰)
گروش ۹۸
إِيمَانُهَا: لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَوَ تَكُنْ ءَامَنَتْ (۱۵۸:۹)
گرویدن ۳ و ۱۱۴، برویدن ۱۰
~ فَتَقَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ (۹۸:۱۰)
بروش ۷^۱، گرویدن ۵۳
أَيْمَانُهُمْ: يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا (۷۷:۳)
سوگندان ۱۰۳

۱. بروش / گروش.

۲. کذا در متن اصلی.

۳. سوگندها / سوگندها.

۴. بروش / گروش.

۵. بروش / گروش.

- ~: الَّذِينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
سوگندان ۴۵ (۵۳:۵)
- ~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
سوگند ۹، سوگندها ۱۰۴ (۱۰۹:۶)
- ~: وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
راست دست ۱، دستهاراست ۳، راست ۲۴، دست
راست ۲۷، راستاء ۶۱، دستهای راست ۱۰۲، راستها
۱۱۴ (۱۷:۷)
- ~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
سوگند ۲۴، سوگند ۵۳، سوگندها ۶۲ (۳۸:۱۶)
- ~: عَلَى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
دستها ۵۳، دستهای راست ۵۵ (۷۱:۱۶)
- ~: وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ
سوگندان ۲۲ (۴۲:۳۵)
- ~: يَسْعَى ثَوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَيَاْمَنِهِمْ
دستهای راست ۱۱۴ (۱۲:۵۷)
- ~: فَاتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
سوگندها ۳، سوگندها خویش ۵۶، سوگندان ۱۳۸ (۱۶:۵۸)
- ~: اِلَّا عَلَى اَرْوَاحِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
دستان ۶، دستها ۱۳۸ (۳۰:۷۰)
- * مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ: عَلَى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
بندگان ۲۴ (۷۱:۱۶)
- اِيْمَانِهِمْ: قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
گرویدن ۲۸ (۸۶:۳)
- ~: اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
بگرویدن ۲۵، گرویدن ۲۸ (۹۰:۳)
- ~: الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
گروش ۸۸، گرویدن ۱۱۴ (۸۲:۶)
- ~: فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ
~: (۸۵:۴۰)
- گرویدن ۸۰
اَيْمَانُهُمْ: اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ اَوْ التَّائِبِينَ (۳۱:۲۴)
دستها ۱۱۴
اَيْمَانِهِمْ: فَاَمْتَحَنُوهُمْ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِمْ
گرویدن ۱۱۴ (۱۰:۶۰)
- اَلَا اَيُّكُمْ: وَنَدَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ (۵۲:۱۹)
راست دست ۱، دست راست ۲۴، راستا ۳۹، آن
کنار ۱۰۵
~: وَوَعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنِ
راست ۳، سوی راست ۵۳ (۸۰:۲۰)
- ~: اَتَنْهَانُوْهُ مِنْ شَطْرِ الْاَوْدِ الْاَيْمَنِ (۳۰:۲۸)
راست ۳، سوی دست راست ۴۶
اَيْنَ: وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَاءِيْ
کجا ۱، کجا ۵۵، کجايند ۹۱ (۲۷:۱۶)
- ~: اَيْنَ شُرَكَاءِيْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
کجااند ۷۲ (۶۲:۲۸)
- اَيُّنَا: وَلَقَدْ عَلِمْنَا اَيُّنَا اَشَدُّ عَدَاوَةً بَيْنَ
کدام ۱، کدامها ۴۱ (۷۱:۲۰)
- اَيْنَ مَا اَيْتَمْنَا: لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَآيِنَمَا تُوَلُّوْا (۱۱۵:۲)
هر کجا ۱۰، هر جای ۶۲، هر سو ۶۴، هر کجا ۸۲،
بهر جا ۱۲۱
~: اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْنَ اَيَّاتِ يٰكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا
هر جا ۲۴ (۱۴۸:۲)
- ~: اَيْنَ مَا تَقُوْا اِلَّا يَحْبِلَ مِنْ اللّٰهِ
کجا ۱، هر کجا که ۱۰، هر جا که ۲۴، هر کجا ۲۷،
هر کجا ۵۵ (۱۱۲:۳)
- ~: قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ (۳۷:۷)
کجاست ۱ و ۷۶، کواند و کجااند ۱۰، کجا ۵۵،
کجاست آنکه ۶۲، از کجا ۹۴

* أَيُّهَا الَّذِينَ: يَتَّيُّهَا الَّذِينَ مَاتُوا (۲۸۲:۲)
شما که ۲۵

* أَيُّهَا النَّاسُ: قُلْ يَتَّيُّهَا النَّاسُ (۱۵۸:۷)
ای گروه مردمان ۱۳۶

آيَهُمْ: إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَنَّهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرِيْمَ (۴۴:۳)
کدام ایشان ۳، کدام ۲۸، کیست ۷۵، کدام شان
۹۹، کدام کس از ایشان ۱۰۳، کی ۱۰۵

~ لَا تَنْدَرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا (۱۱:۴)
کدام ۱

~ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ (۵۷:۱۷)
که ۹۴، تا کیست ۱۰۵، کدامین یکی ۱۱۳

~ لِنَسْأَلَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (۷:۱۸)
کدام یک ۱۱۸

~ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (۶۹:۱۹)
هر کدام ۸۶

~ سَلَّمَ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ رَعِيْمٌ (۴۰:۶۸)
کدامی ۹۲

* أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (۶۹:۱۹)
که باشد از ایشان ۱۰۸

~ أَيْنَمَا يُوجَّهُهُ لَا يَأْتِ بِحَـ (۷۶:۱۶)
زهرسو ۲۴، هرجای که ۲۹، هرجا که ۶۱، هرجای
۶۲

~ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (۹۲:۲۶)
کجاست ۲۹، آنجا که ۵۶، کجاست آنچه ۵۸

~ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ (۷۳:۴۰)
کجا - کو ۱۰۹

~ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا (۷:۵۸)
کجا که ۱۱۳

آيَةُ: وَتَوَوُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا آيَةُ الْمُؤْمِنُونَ (۳۱:۲۴)
ای ۵۸

آيَتُهُ: يَتَّيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حِذْرَكُمْ (۷۱:۴)
ایشان ۱، شما ۵۶

~ إِنَّ يَشَاءُ يَذْهَبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ (۱۳۳:۴)
ای شما ۶۲

~ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ (۱۹:۱۸)
کدام ۴۳، کدامین ۹۴

~ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَمَرَّقُونَ أَعْبُدُوا أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ (۶۴:۳۹)
یا ۱

بِ: الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُسَبِّحُونَ الصَّلَاةَ
 ۵۵ به
 ۳: ۲) (۳۰: ۲) وَ إِنْ تَقَعُوا فَإِنَّهُ فَسَوْفَ يَكْتُمُ
 ۲ از
 ۳: ۳) (۱۵۳: ۳) فَاتَّبِعْكُمْ عَمَّا يَمَرُ
 ۷۵ پس
 ۴: ۴) (۳۶: ۴) وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 ۲ با
 ۴: ۴) (۳۹: ۴) وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا
 ۱۰ را
 ۵: ۵) (۸۹: ۵) لَا يُؤَاخِذْكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 ۲ به
 ۵: ۵) (۹۵: ۵) يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ
 ۲ بر
 ۷: ۷) (۱۷۱: ۷) كَانَتْ ظُلَّةً وَظَنُوا أَنَّهُ وَافِعٌ بِهِمْ
 ۲۴ ور
 ۴۴: ۳۵) (۳۵: ۴۴) وَمَا نَحْنُ بِمُنْشِرِينَ
 ۱۰۹ هر آینه
 ۲: ۳۳) (۳۳: ۲) فَلَمَّا أَنبَأَهُمْ بِأَمْرِهِمْ
 ۳ به
 ۲: ۵۰) (۵۰: ۲) وَادْفَرَقْنَا بَيْنَكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 ۳۶ از بهر
 ۲: ۶۱) (۶۱: ۲) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
 ۱۰۵ بآن
 ۲: ۸۵) (۸۵: ۲) تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 ۴۰ به
 ۲: ۱۰۲) (۱۰۲: ۲) وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ
 ۲۹ بجای
 ۲: ۱۵۸) (۱۵۸: ۲) فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطْرُقَ بِهِمَا
 ۲۹ میان
 ۲: ۲۵۶) (۲۵۶: ۲) فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
 اندر
 ۲: ۲۶۵) (۲۶۵: ۲) كَمَثَلِ جَنْبٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ

~: مَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا نَجُونٍ (۵۲: ۲۹)

هرگز ۱۰۹

~: وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا (۵۲: ۴۸)

در ۳

~: فَتَأْتِيهِمْ وَلَهُنَّ فُتُورٌ وَلَنْ تُفَرِّقَ بَيْنَنَا وَحَدًّا (۷۲: ۲)

و ۶۱

بَاءٌ: كَمَنْ بَاءً يَسْحَطُونَ مِنَ اللَّهِ (۱۶۲: ۳)

وازا آمد ۱، باز گشت ۳، سزاوار گشته بود ۱۰، باز گردد ۲۳، سزاوار گشته بود ۴۰، باز گشت ۵۵، باشد ۷۶، برخورد گیرد ۹۶، سزاوار بود ۱۰۰، سزاوار باشد ۱۰۱، سزاوار گشت ۱۰۲، گرفتار شود ۱۳۶

~: فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ (۱۶: ۸)

برگشت ۱۰، واگشت ۲۷، باز گشته ۳۶، باز آمد ۳۹، باز آید ۴۲، باز گشت ۵۵، باز گشته بود ۵۷، باز گشته باشد ۶۳، باز گشت و سزاوار گشت ۱۰۲، باز گشته است ۱۱۶، باز میگردد ۱۲۰

الْبَائِسُ: فَكُلُُّوا مِنْهَا وَاطْعَمُوا الْبَائِسَ (۲۲: ۲۸)

درویش ۱، بیچاره ۲ و ۱۲۳، سختی رسیده ۳، نابینا ۲۴، سختی درویش ۲۹، اندرمانده ۵۳، نومید ۵۶، پشت شکسته ۵۸، افکار ۶۲، خواهند گان ۶۴، شکسته ۷۴، سختی رسنده ۹۱، بیمار ۱۰۲، سخت ۱۰۶، سختی کش ۱۱۴، درمانده ۱۱۵، خواهند ۱۳۴

بَاءٌ وَ: وَيَأْتُ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ (۲: ۶۱)

سزاوار شدند ۵۰، باز گشتند ۵۵، باز آمدند ۵۷، باز کشند ۷۶، سزاوار گشتن ۱۲۷، برگشتند ۱۳۵

~: وَيَأْتُ وَيَغْضَبُ عَلَى غَضَبٍ (۲: ۹۰)

باز گشتند ۲، باز گشتند ۳ و ۷۶، واز گشتند ۴، سزاوار گشتند ۱۰، سزا گشتند ۴۰، سزاوار آمدند ۵۳، آمد ۹۹، گران بار شدند ۱۰۱

سزاوار شد ۱۰۲، گشتند ۱۱۶، باز گشت کردند ۱۳۵

~: وَيَأْتُ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ (۱۱۲: ۳)

وازا آمدند ۱، برداشتند ۲، سزاوار گشتند ۱۰، سزاوار زانی اند ۴۰، باز می گردند ۴۱، برداشتند ۴۲، باز گردیدند ۵۷، سزاوار شدند ۶۷، باز گردند ۶۹، برداشتند ۹۴، برداشتند ۹۸، سزاوار شدند ۱۰۰

* بَاءٌ وَ: وَيَغْضَبُ وَيَأْتُ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ (۲: ۶۱)

سزای خشم گشتند ۱۰

بَابٌ: وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ (۵۸: ۲)

دروازه شهر ۱۰، دروازه ۹۴

~: وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدًا (۱۵۴: ۴)

شارستان ۳۰، دبه ۱۳۸

~: ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ (۲۳: ۵)

دروازه ۲۷، در ۸۲

~: وَقُولُوا حِطَّةٌ وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا (۱۶۱: ۷)

دروازه ۳۱، درها ۶۱، در ۱۳۶

~: وَالْقِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ (۲۵: ۱۲)

در ۳، در ۵۳

~: وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ (۶۷: ۱۲)

در ۲، در ۵۳، دروازه ۷۶

~: وَالْمَلَكُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (۲۳: ۱۳)

در ۱، دریچه ۷ مکرر، درها ۷۶

بَابًا: حَتَّىٰ إِذَا فُتِحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ (۷۷: ۲۳)

درها ۵۳

بَاخِعٌ: فَلَمَّا لَكَ بَخِيعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ (۶: ۱۸)

کشتار ۱، خواهی کشت ۶۲، تباه کننده ۸۹

~: لَمَّا بَدَعَ نَفْسَكَ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (۳:۲۶)

کشتار^۱ ۱ گشوده ۲، نیست کننده ۲۰، کشنده ۳۹، بکشی ۵۳، کشنده ۷۶، گشوده ۱۱۹

الْبَادِ: سَوَاءَ الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ (۲۵:۲۲)

آنکه از دشت آید ۲، بیابانی دشتی از دور ۱۲، بیابان نشین ۲۹، آنکه از دشت اند ۳۰، بیرونی ۴۱، بدوی ۵۱، بدویان ۵۲، آنکه بیرون باشد ۵۶، بیابان و روستا ۶۵، بیابان ۸۰، از دشت آمده ۸۸، آنکه از دست بداد ۱۰۸، آینده از دور ۱۱۱، آنکه از دشت در آید ۱۲۴، دشت ۱۲۸، آینده از هر جا ۱۳۰

بَادُونَ: يَوْمَ تَأْتِيهِمُ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ (۲۰:۳۳)

کشتاران^۱ ۱، بیابانیان ۳، بیرون آمدگان ۱۴، بیابان نشین ۳۶، بیرون آیندگان ۴۱، بیابانی ۴۷، بیرون شدگان ۵۳، دور شوند ۷۴، بیرون شدگان ۹۰، در بیابان بودند ۱۰۲ در شوندگان ۱۲۲

بَادِي: هُمْ أَرَادُوا لِنَاكِادِي الرُّأْيِ (۲۷:۱۱)

نخست ۲۷، سست ۲۹، نخست دین تر ۳۶، نو ۴۱، پیدا ۵۵، آغاز کننده ۶۱، سبک ۱۲۴، سست ۱۳۶

* بَادِي الرُّأْيِ: هُمْ أَرَادُوا لِنَاكِادِي الرُّأْيِ (۲۷:۱۱)

سبک خردان^۱ ۵۳، بی سر ۶۲، سبک خردان ۱۲۴

الْبَارِئُ: هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمَصُورُ (۲۴:۵۹)

آفریدگار ۱، در آورنده ۳۶، آفریننده آفریدگان ۳۹، آفریننده دیگر بار ۴۳، هست کننده ۴۹، پیدا آورنده ۶۴، آفریدگار و هست کننده ۷۹، نگارنده ۸۱، باز آفریننده ۱۱۷، بخشنده ۱۲۳، برانگیزاننده ۱۳۶

بَارِئُكُمْ: فَتَوُتُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ (۵۴:۲)

آفریدگار ۲، خدای ۱۰، پروردگار ۳۴، آفریدگار - خداوند ۳۶، آفریدگار ۴۲، خدا ۵۳، آفریدگار ۵۵، خداوند ۶۲، آفریننده ۶۴، آفریده گار ۱۲۷

بَارِدٌ: أَرْكَضُ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٍ وَشَرَابٌ (۴۲:۳۸)

خنک ۱، سرد ۲، خنک ۲۲، سرد و خنک ۷۴، سرد و خوش ۱۳۰

~: وَظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ (۴۴:۵۶)

خشک^۱ ۱۰۹، سرد کننده ۱۳۰ خشیش ۱۳۸

بَارِزَةٌ: وَيَوْمَ تُسْأَرُ الْجِبَالُ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً (۴۷:۱۸)

بیرون آمدار^۱ ۱، بیرون آمده - پدید آمده ۲، بیرون آمده ۳، پیدا ۲۹، برون آمده ۳۰، بیرون آمده ۵۳، بیرون آمده ۵۵، هموار ۵۸، آشکارا ۵۹، بیرون آینده ۶۱ و ۹۴، پیدا و آشکارا ۶۷، برون آمده ۹۰

بَارِزُونَ: يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ (۱۶:۴۰)

بیرون آمداران ۱، بیرون آیند ۲، بیرون آمدگان ۳، پیدا باشند ۲۹، همی بیرون آیند ۵۳، بیرون آیند از گورها ۵۶، بیرون آیندگان ۶۴، آشکارا شوندگان ۱۲۰، بیرون می آیند ۱۲۴

* يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ: يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ (۱۶:۴۰)

آنروز که ایشان بیرون آیند ۱۰۸

بَارَكٌ: وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا (۱۰:۴۱)

افزونی پدید آورد ۳، فزونی کرد ۱۲۹

۱. کشتار / کشنده.

۲. کشتاران: گشودگان.

۳. معنی جمله در اصل متن چنین است: خواهند منافقان که ایشان در بیابان بودند.

۴. اگر تحریف کلمه «خنک» نباشد قابل توجه است.

۵. آمدار / آینده.

بَارَكْنَا: اَلَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

(۱۳۷:۷)

افزونی نهادیم ۵۵، افزونی نهادیم ۸۰، فزون کردیم ۱۱۴

~: اَلَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ

(۱:۱۷)

بر که کردیم ۳، خجسته کردیم ۱۰۹

~: تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

(۸۱:۲۱)

افزونی دادیم ۱۱۴

~: اَلَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

(۱۸:۳۴)

افزونی نهادیم ۳

~: وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اسْحَقَ

(۱۱۳:۳۷)

نیکی فرو بارانیدیم ۳ و ۸۰، دست باز داشتیم ما ۱۳۹

بَارِعًا: فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَقِي

(۷۷:۶)

ورآمدار^۱، برآمده ۲، برآمده ۹، برآینده ۳۶، برآمده ۵۳، برآمده ۵۵، برآمد ۷۶، پدید آمده ۸۲، بارآمده ۸۸، روشن و تابان ۱۰۲، تابنده ۱۲۳

بَارِعَةً: فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَقِي

(۷۸:۶)

ورآمدار^۱، برآمده ۲، برآمد ۲۴، برآینده ۳۶، بیرون آینده ۴۱، برآمده ۴۲، برمی آمد ۴۳، تیغ زده ۵۵، بلند برآینده ۷۹، روشن و تابان ۱۰۲، روشن تر ۱۳۵

بَاسِرَةً: وَوَجَّهَ يَوْمَئِذٍ بِأَسِرَةٍ

(۲۴:۷۵)

پست شدار^۲، ترش ۲، ترش گشته ۶، تروش ۱۹، ترش برهم کشیده ۲۴ سیاه ۳۴، ترش و تیره و تاریک ۳۹، پژمرده و ترش و سیاه از شرمساری ۴۱، ترش ۴۲، باترس ۸۸، درهم کشیده ۱۰۰، تیره و تاریک ۱۰۲، گونه گردانده ۱۰۹، پژمرده ۱۱۵

ترش و تیز ۱۱۶، سیاه شده ۱۲۶، ترش و تاریک ۱۳۰، درهم کشیده شده ۱۳۶

بَاسِطٌ: مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ

(۲۸:۵)

دراز کنسار ۱، دراز کُننده ۲، دراز کنم ۳۶، دراکُننده ۴۲، دراز کنم ۵۳، دَرَز کُننده ۵۵، بگسترانیده ۶۹، باز کُننده ۷۵، کشم ۷۶، دراز کُننده ۸۲، دراز کُننده^۳ ۸۴، فراخ کُننده ۹۹، گسترانیده ۱۰۳، گشاینده ۱۰۴، دست دراز کُننده ۱۲۴

~: إِلَّا كَبِيسٌ كَتَبَهُ إِلَى الْمَاءِ

(۱۴:۱۳)

کسی وربا ایستاده بود ۲۴، باز گشادن ۴۳، باز کُننده ۵۲، باز کُننده ۵۵، کشیده ۵۸، گسترده ۶۹، گسترنده ۷۶، گسترانیده ۷۹، گسترانیدن ۸۴، گستراننده ۹۴، فراز کُننده ۹۶، بگستراننده ۱۰۶، گستراننده ۱۰۹، گستراننده^۴ ۱۱۴، کُننده ۱۱۵، گشاده ۱۲۰

~: وَكَلَبُهُمْ بِسِطِّ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ

(۱۸:۱۸)

گستریده ۳، بکشیده ۳۹، گشاده ۴۱، بگسترده ۴۲، کُننده ۵۳، گسترانیده ۵۵، گسترده ۵۷، گسترده کُننده ۵۸، کُننده ۶۰، گسترده است ۶۷، دراز کرده است ۶۷، گسترده کُننده ۷۴، دراز کرده ۹۹، گسترنده ۱۲۱

* مَا أَنَا بِبَاسِطٍ: مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ

(۲۸:۵)

نکنم من دراز کردن ۲۴، من نه کشم ۶۲

* بَاسِطٌ ذِرَاعِيهِ: وَكَلَبُهُمْ بِسِطِّ ذِرَاعِيهِ

(۱۸:۱۸)

دستها پیش افکنده ۲۴

بَاسِطُوا: وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ

(۹۳:۶)

۱. ورآمدار / برآینده.

۲. پست شدار: ترش و درهم کشیده.

۳. دراز کُنند / دراز کُننده.

۴. گسترانند / گستراننده.

آید ۸۸، برهنه بساوید ۹۴، برهنه بساوید ۱۰۷^۳

بَاطِلٌ: وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ (۴۲:۲)

ناراست ۲، نادرست ۳، ناراست ۴۲، نادرست ۵۵

بَاطِلٌ: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ (۱۸۸:۲)

ناشایست ۲، وی دادی^۱ و ستم کاری ۴۵، ناشایستی ۹۲

بَاطِلٌ: يَتَأَهَّلَ الْكَتِبُ لِمَ تَلْسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ (۷۱:۳)

ناراستی ۴۳، دروغ ۶۴، کجی ۱۲۷

بَاطِلٌ: لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ (۲۹:۴)

ناشایست ۲، ستم و گواهی زور و سوگند و دروغ و جذازان^۵ ۱۰، ستم و زور گواهی^۶ و سوگند دروغ و دزدی ۴۰، بی درستی ۴۱، ناشایسته ۴۲، ناروا ۴۳، ناشایست و هرزه ۹۴ نابایست ۱۲۱

بَاطِلٌ: وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ (۱۶۱:۴)

ناشایست - ستم ۲، بی دادی و ستم کردن ۱۰، ناروایی ۷۵، ناشایست ۹۸

بَاطِلٌ: مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۹:۷)

توه^۷ ۱، بی راهی و گم شدگی تباه و ناشایسته و ناجیز ۱۰۹، ناشایسته ۱۴۰

بَاطِلٌ: لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ (۸:۸)

بیهوده ۳، بیهوده ۵۵، کزی ۱۱۲

بَاطِلٌ: لِيَأْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ (۳۴:۹)

نادرست و ناسزا ۳، ناسزا ۵۵

کشیداران^۱ ۱، گسترده باشند ۲، بهن باز کرده ۹،

بیازیده ۱۰، گسترده ۲۶ و ۴۲، گسترانیده باشند

۲۷، گسترانیده باشد ۲۹، دراز کننده ۳۰، فراز

کنند ۳۶، دراز کنندگان ۳۹، گشاده ۴۱،

باز گشتند ۵۳، بیازیده ۵۵، می دراز کنند ۵۷،

برگشاده ۵۸، کشنده ۶۹، گسترده باشند ۷۶ و ۹۴

و ۱۲۷، باز کشیده باشند ۷۸، گسترده باشد ۸۲،

گسترند ۹۰، دراز کرده ۹۲، بسترند ۹۶،

گستراننده ۱۰۰، گسترندگان ۱۰۶، گسترانندگان

۱۱۱، گسترده اند ۱۲۱، گشاینده باشند ۱۲۲،

گسترانند ۱۲۳، گستراننده باشند ۱۳۰، گشاینده

۱۳۵، بگسترانندگان ۱۳۸

* بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ: بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ (۹۳:۶)

دراز کننده دستهایشان ۳، گسترده بستند جانها ۴۹

بَاسِقَاتٍ: وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ (۱۰:۵۰)

بلند شداران^۲ ۱، بلند ۲، درازها ۳ و ۸۰، دراز ۶،

دراز بالا ۱۷ و ۸۴، بلند ۲۴، درازها راستها ۴۱، دراز

و بالیده ۴۸، بلند اندام ۵۳، دراز بلند ۶۱، بلند

بررفته ۶۴، بلند سرافراشته ۶۷، بلند رفته ۷۸،

درازبنان ۸۱، بلند بالا ۱۰۶، دراز قد و بسیار بلند

۱۱۱، بلند و کشیده بالا ۱۱۶، بلند شونده ۱۲۱،

بلندتر ۱۲۴

بَاسِرُوهُمْ: فَأَلْكَنَ بَاسِرُوهُمْ (۱۸۷:۲)

برهنه بساوید ۲، نزدیکی کنید ۲۹، برهنه بساوید

۵۳، زنان شویی کنید ۶۱، دست فراز کنید ۶۷،

برهنه بساوید ۸۲ و ۸۴، برهنه بساویت ۸۳، گرد

۱. کشیداران: گسترندگان.

۲. بلند شداران / بلند شونده گان.

۳. «پ» در اصل متن با سه نقطه است.

۴. وی دادی / بیدادی.

۵. جذازان / جدا از آن، جز از آن، جز آن.

۶. زور گواهی / زور گویی.

۷. توه / تبه، تباه.

~ وَحِطْ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلٍّ (۱۶:۱۱)

هرزه ۲۹، نادرست ۵۵، بیهند^۱ ۵۹، نیست ۶۲، تباه شود ۱۰۵، ناچیز و تباه ۱۰۹، نیست شونده ۱۱۴، نابودست ۱۲۲

~ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ (۱۷:۱۳)
کثر ۱۱۲

~ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا (۸۱:۱۷)
بیهده و نادرست ۸۰، نادرست و بیهده ۹۱

~ وَجَعَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ (۵۶:۱۸)
نادرست و بیهوده ۵۵، نابایست ۱۰۸

~ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ (۱۸:۲۱)
ناراست ۲، بازجه ۱۳۲

~ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ (۶۲:۲۲)
ناچیز- ناراست ۱۰۹

~ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ (۵۲:۲۹)
ناشایست ۲، ناچیز ۴۷

~ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ (۶۷:۲۹)
ناسزا ۳۹

~ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ (۵:۴۰)
بیهوده و نادرست ۳، بیهوده نادرست ۸۰، سخنان بیهوده ۱۱۱

~ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ (۴۲:۴۱)
دروغ کننده ۲، نادرست بیهوده ۳، نابکاری ۲۲، نادرست و ناراست ۴۱، نوبکاری^۲ ۹۴، نادرست و نابکاری ۱۰۹

~ وَيَمْنَعُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ (۲۴:۴۲)

کجی و ناراستی ۱۰۳ و ۱۱۶، نابود ۱۳۲

بَاطِلًا: رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا (۱۹۱:۳)
بیهوده ۲، بی هوّده بگراف ۱۰، نبهره ۲۳، بیهده بگراف ۴۰، بیهوده ۴۲، پیهده ۵۵، بازی و نادرستی ۵۸، گراف ۶۴، بیهوده ۹۸، هرزه و بی فائده ۱۱۶

~ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا (۲۷:۳۸)
هرزه و ناشایست ۲، بیهده ۳، نابکار^۳ ۵۳، هرزه ۸۱، بیکار ۱۱۴

الْبَاطِلُ: هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ (۳:۵۷)
پنهان کننده ۲، نهان ۳، نهان از چشم ۲۹، ناپدید ۶۱، نابید ۸۱، نهان از چونی ۱۱۴

بَاطِنَةً: وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ (۲۰:۳۱)
پنهام^۱ ۱، نهان ۲ و ۹۸، نهان و پوشیده ۳، نابید ۲۹، نهان ۳۰، پوشیده ۱۰۳، نهانی ۱۳۸

بَاطِنَةً: وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَنْفِ وَبَاطِنَهُ (۱۲۰:۶)
پنهام^۲ ۱، نهان ۲، نهانی ۳، نهان ۱۰، نهانی ۳۹، نهان ۵۵، پوشیده ۱۱۲، [د]رون ۱۳۵

~ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ (۱۳:۵۷)
درون ۱، درون ۲، اندرون ۳ و ۳۶، نهان ۳۰، درونه ۹۹

بَاعَدَ: فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا (۱۹:۳۴)
دور کن ۱، دور گردان ۷ مکرر و ۹۸، دور بکن ۲۴، دوری کن ۳۹، بدور کن ۴۲، دوری افکن ۴۷، دورافکن ۶۴، دوری فکن ۷۹، دوردار ۸۷، دورگرد آن ۹۴

بَاغٍ: فَمَنْ أَضْطَرُّهُ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ (۱۷۳:۲)
سیتم کاره ۲، راه دار نبود ۲۴، سیتم کاره ۴۲

۱. بیهند / بیهده، بیهوده (۲).

۲. نوبکاری / نابکاری.

۳. پنهان / نهان.

۶۱، پای دا [ر] ها ۹۱، کردارهای نیک ۱۰۵، پاینده ۱۱۱، پای دارند ها ۱۱۴، کارهای پایدار ۱۱۶، کردهای پاینده ۱۲۲، کردهای پاینده ۱۳۲

★ الْبَاقِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ: وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَةُ (۴۶:۱۸)

نمازهای پنجگانه ۹۳

بَاقِيَّةٌ: وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ (۲۸:۴۳)
ماندار ۵، پایدار ۳، ماندنی ۲۲، مانده ۲۹، پای دار ۳۰، بمانده ۴۹، پاینده ۱۰۹

~: فَقُلْ قَرَأْتُ لَهُمْ مِن بَاقِيَتِهِ (۸:۹۹)
بازمانده ۲ و ۳۰، وامانده ۸، ماندگان ۳۹، مانندگان ۹۶

الْبَاقِينَ: ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ (۱۲۰:۲۶)
آنکه مانده بودند ۲۴، مانندگان ۴۲، دیگران ۵۶ و ۸۸، واماندگان ۷۶، پس ماندگان ۹۹، ماندهگان ۱۰۸، بازپس ماندگان ۱۱۶

~: وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (۷۷:۳۷)
مانندگان ۱، پای داران ۲، پایبندگان ۶۱، بازماندگان از گذشتگان ۸۶، بازماندگان ۸۹، پایداران ۱۱۴

بَالٌ: فَتَنَّا لَهُ مَابَالُ السُّوءِ الَّذِي قُطِعَ
حال ۲، چه بود ۳۰، رسید ۱۰۵

بَالِغٌ: هَذَا يَبْلُغُ الْكَمَبُ
رسندار ۱، برسد ۲۶، رسنده ۳۰، رسانیده ۹۶

~: إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ (۳:۶۵)
برساند ۲، رساننده ۱۰۰

افزونی جوینده ۴۹، ستم کاره ۵۳، ستم کننده ۵۵، ستم کردن ۵۶، بیرون آینده ۷۴، افزونی جوید ۸۸، ستم کاره ۹۴، ستمکاره ۹۶، ستم کشنده ۱۰۷، ستمگر ۱۲۹

~: فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ (۱۴۵:۶)

گذشتاری ۱ کنار ۱، ستم کاره ۲، افزونی جوینده ۲۹، جوینده نافرومانی ۳۹، دوشمن ۵۳، ستم کننده ۵۵، راه زن ۶۷، راه زن ۹۲، افزون جستن ۱۰۷، ستمکار ۱۲۲

~: فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ (۱۱۵:۱۶)

گذشتاری کنار ۱، ستم کننده ۲، ستم کار ۳۴، بیرون آمده ۴۲، جوینده مردار ۴۳، اوزونی ۳ جویند ۵۹، ستم کار ۶۲، بیداد کننده ۹۴، ستم کننده ۹۶، بیراه ۱۱۴، ستم کاربرخود ۱۳۶

★ غَيْرَ بَاغٍ: فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ (۱۷۳:۲)
بی فرمان ۴۱

بَاقٍ: مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ (۹۶:۱۶)
ماندار ۱، پایدار ۳، پاینده ۲۹ و ۶۱، مانده ۳۹، بماند ۴۱، پای دار ۵۵، همیشه است ۱۲۶، پایدار می ماند ۱۲۹

الْبَاقِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ (۴۶:۱۸)
آنچه بمانند ۲، بماند ۵۳، ماندگان ۵۸، آنچه بماند ۶۳، کرد آرها ۱۰۵

~: وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ (۷۶:۱۹)
ماندها ۲، پایبندگان ۴۱، بازماندها ۵۶، ماندگاراها

۱. گذشتاری / گذشتاری.

۲. راه زن / راهزن.

۳. اوزونی / افزونی.

۴. ماندها / مانده ها.

۵. ماندار / مانده، پایدار.

۶. رسندار / رسنده.

بَالِغَةُ: قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ (۱۴۹:۶)

دلپذیر رسنده ۳، درست و راست رسانیده ۲۹، استوار ۳۶، دل پذیر رسنده ۵۵، رسان ۱۰۹

~: حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ (۵:۵۴)

رسنده ۳، رساننده ۳۶، بجایگاه رسیده ۶۹، بجایگاه رسنده ۸۸، بر سیده ۹۶

~: أَمْ لَمْ يَكُنْ أَيْمَنَ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ (۳۹:۶۸)

رسیدار ۱، استوار ۳۹، فرارسنده ۴۹، رسیده ۱۲۰

بِالْغِيهِ: لِيَتْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغٍ (۱۴:۱۳)

رسیدار ۱، رسیده ۲، رسنده ۳، رساننده ۵ و ۱۰۶، رسیدن ۵۳، رسنده ۵۵، رسنده ۷۶

بَالِغَةُ: إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ (۱۳۵:۷)

رسیداران ۱، رسندگان ۳، برسندگان ۲۹، رسنده ۴۱، رسید ۵۳، رسیدنی ۵۸، رسیدگان ۶۷، برسند ۷۶، بررسندند ۹۴، بررسندند ۱۰۵، رسانندگان ۱۳۰

بِالْغِيهِ: لَوْ كُنْتُمْ تُبَالِغُونَ (۷:۱۶)

رسیداران ۱، رسیده ۲۴، رسندگان ۵۵، رسانیدن ۹۳

~: فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ (۵۶:۴۰)

رسندگان ۳، رسنده ۲۹، رسیدگان ۳۹، رسانندگان ۵۶

* لَمْ تَكُونُوا بِالْغِيهِ: لَوْ كُنْتُمْ تُبَالِغُونَ (۷:۱۶)

نتوانید رسانیدن ۸۹، نتوانید رسیدن ۹۶

بِالْهَمِّ: كَفَرْتُمْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (۲:۴۷)

چیزها ۱۷، کارها ۲۴، کار ۷۹

~: سَيِّئَاتِهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ (۵:۴۷)

کار ۲۴

بِالْعَمَلِ: فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ (۱۱۱:۹)

خرید و فروخت کردید ۱، خرید و فروخت

کردید ۲، خرید و فروخت کردید ۲۷، شما خرید و فروخت کردید ۲۹، فروختید شما ۳۹، خرید و فروخت کنید کردید ۵۳، خرید و فروخت کردید ۵۵، داد و ستد کردید ۵۸، فروختید ۶۱، بفروختید ۷۲، خرید و فروخت کردید ۷۹، فروخت کردید ۱۰۲، خرید و فروخت کردید ۱۰۵، بازرگانی کرده اید ۱۲۲

بِأَسِّ: وَالْفَرْقَةُ وَحِينَ الْبَاسِ (۱۷۷:۲)

کارزار ۲، کارزار کردن ۱۰ و ۵۶، رنج و بیماری ۲۹، بیم از دشمن ۴۱، سختیها ۴۸، جنگ ۵۵، دشواری ۵۷، سختی و اندوه و رنج ۶۵، کارزار ۹۴

~: عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفَ بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا (۸۴:۴)

سختی ۲، بیم ۲۹، رنج نمودن ۴۵، سختی و جنگ ۵۵، بی باکی ۷۵، آسیب ۱۳۵

~: وَيُذِيقُ بَعْضُهُمْ بِأَسِّ بَعْضٍ (۶۵:۶)

سختی ۱، شکنجه و سختی ۳، بدی و زخم ۹، رنج ۳۴، رنج و سختی ۴۴، بیم و سختی ۵۷

~: بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ (۵:۱۷)

نبرو ۲، جنگ ۵۵، نیرو ۹۶، نبرد ۱۲۵

~: قَالُوا نَحْنُ أَوْلَىٰ قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَسِّ شَدِيدٍ (۳۳:۲۷)

سختی و دلآوری ۳۹ و ۱۳۹، درشتی و کارزار ۵۶

~: هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۸:۳۳)

بیم و ترس ۴۱

~: سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بِأَسِّ شَدِيدٍ (۱۶:۴۸)

دلیری ۳۰، کارزار ۱۰۹

~: وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ (۲۵:۵۷)

نیرو ۲، شکوه ۹۰

يُشْنُ: وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ (۱۰۲:۲)

بدست ۵۲

گداست ۱	(۲۰۶:۲) ~: فَصَبَّهٖ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْيَهَادُ بِذَاتِ ۲
~: مَاؤُنْهٖمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰىكُمْ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۱۵:۵۷)	~: وَتُحْشَرُونَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْيَهَادُ (۱۲:۳)
چه بد ۱۰۹	بد است ۲
* يَسَّ الْقَرَارُ: وَيَسَّ الْقَرَارُ (۲۹:۱۴)	~: وَمَاؤُنْهٖ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۱۶۲:۳)
بد آرامگاهيست ۹۴	گداست ۱
* يَسَّ الْمَصِيرُ: مَاؤُنْهٖ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۱۶۲:۳)	~: لَيْسَ مَاكَانُوا يَعْمَلُونَ (۶۲:۵)
بد جای باز گشت است ۳، بد جای شد نست ۵۸، بد باز گشتا ۶۲	بد کارا ۲۷، بد ست ۴۵
~: وَمَاؤُنْهٖ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۱۶:۸)	~: لَيْسَ مَاكَانُوا يَصْنَعُونَ (۶۳:۵)
بد جای ۱۱۲	هر آينه بد تر است ۳، بس بد است ۴۱
~: وَمَاؤُنْهٖمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ (۵۷:۲۴)	~: لَيْسَ مَاكَانُوا يَفْعَلُونَ (۷۹:۵)
بد جای باز گشتن است ۲	بد بود ۲، تباه کارى بود ۲۷
~: لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۶:۶۷)	~: لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ (۸۰:۵)
بد باز گشتيست ۱۳۶	بد شت ۲، بد اخترا ۲۷، بد اکارا ۵۸، هر آينه بد س ۱۱۱
* يَسَّ الْيَهَادُ: وَلَيْسَ الْيَهَادُ (۲۰۶:۲)	~: وَمَاؤُنْهٖ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ (۱۶:۸)
بد آرامگاه است ۳، بد آرامگاهيست ۵۶	بد ۱۰ بد بود ۲۴
~: وَتُحْشَرُونَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْيَهَادُ (۱۲:۳)	~: فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَسَّ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ (۹۸:۱۱)
بد گهواره ايست ۱۰۶	بد است ۵۵
~: وَمَاؤُنْهٖمُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْيَهَادُ (۱۸:۱۳)	~: وَمَاؤُنْهٖمُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْيَهَادُ (۱۸:۱۳)
بد گسترشا ۱۰۹	بد است ۲، بد ۵
* يَسَّ الْوَرْدُ: وَيَسَّ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ (۹۸:۱۱)	~: وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَسَّ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (۵۰:۱۸)
بد جای آمدنست ۲، بد آمدن گاهها ۶۲، بد جای آمد نست ۹۶، بد در آمد ۱۳۶	گد بهد ۱، بد ست ۵۵
* يَسَّ مَا لَيْسَ مَا شَرُوا بِأَنْفُسِهِمْ (۱۰۲:۲)	~: لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ (۱۳:۲۲)
بد جيزيست	بد ۱۰۸، بد ... است ۱۳۸
بَاسَا: وَاللَّهِ أَشَدُّ بَاسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا (۸۴:۴)	~: جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَ فَيَسَّ الْيَهَادُ (۵۶:۳۸)
جنگ و سختى ۳، سختى ۴۲، شكنجه ۵۵، بدى ۱۱۴	

۱. گد / بد.

۲. بدس / بد است.

۳. گد بهد / بد بود (باشد).

الْبَاسَاءُ: وَالصَّيْدِينَ فِي الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ (۱۷۷:۲)

سختی ۲، سختی ورنج ۳، بیم و سختی ۱۰، سختیها ۲۴، گرسنگی و بیماری ۴۱، سختی ۴۲، سختی و بیم ۵۷، سختی و درویشی ۶۵، درویشی و سختی ۶۷، سختیها ۷۴، گرسنگی ۹۰، سختی ۱۰۵، تنگدستی ۱۲۷

~ مَسْتَهْمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ (۲۱۴:۲)

بیمها ۴۰، بیماری ۹۲، درویشی و سختی ۱۰۱، اندوه ۱۰۲، کشش ۱۲۲

~ فَآخَذَ نَهْمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ (۴۲:۶)

بدها ۹، درویشی ۲۴، سختی و بیماری ۴۴، سختیها ورنجها ۵۸، سختیها ۷۹، تنگی ۹۶، بدیها ۱۳۶

~ إِلَّا آخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ (۹۴:۷)

سختی ۱، سختی ۲، بیم و سختیها ۱۰، زاری ۳۱، رنجها ۴۱، ترس ۴۹، ترسها و دردها ۵۸، سختیها ۷۹، رنج ۹۰، بیم سختیها ۹۲، تنگی ۹۴، سختی و تنگی ۹۶، دشواری ۹۸، اندوهها ۱۰۲، سختی - بی‌نوابی ۱۰۹، تنگی و سختی ۱۲۷، بدیها ۱۳۶

بِأَسْكُمْ: وَسَرَّيْلَ تَفِيكُم بِأَسْكُمْ (۸۱:۱۹)

جنگ ۳، زخم ۲۹، رنج جنگ ۵۹، کارزار ۱۳۳

~ لِلْخَصِيصِ كَمَنْ بَأْسِكُمْ (۸۰:۲۱)

جنگ ۱۱۴

بَسْمًا: بِسْمَا أَشْرَوُا يَوْمَ أَنْفُسَهُمْ (۹۰:۲)

بدا چیزی که ۱۰، بد که ۲۴، بدا چیزی ۴۰، بدا آنچه ۶۲، بداست آنچه ۸۲، بدست ۹۰، بد چیزیست ۱۱۶، بد چیزی بود ۱۲۴، بدبها نیست ۱۲۷

~ قُلْ يَسْمَا يَا مُرْكُم يَوْمَ إِيْمَانِكُمْ (۹۳:۲)

بدست ۳، بدا چیزی ۱۰، بدا چیزی ۴۰، بدا کارا ۴۱،

بدست ۵۲، بداست آنچه ۹۰، بد چیزیست ۱۰۲

~ وَلَيْسَ مَا شَرُّوْا بِهِ (۱۰۲:۲)

بد چیزیست ۱۰

~ قَالَ يَسْمَا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي (۱۵۰:۷)

بدا ۲۷، بدست آنچه ۵۵، بد آنکه ۶۲، بد ۶۳

بَاسًا: فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَاسًا تَضَرَّعُوا (۴۳:۹)

خشم ۶۴، تنگی ۱۳۰

~ فَجَاءَهُمْ بَاسًا بَيْنَا أَوْهُمْ قَالُوا لَا تُنصِرُونَا (۴:۷)

شکنجه ۵۵

~ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَاسًا ضَعِفَ وَهُمْ يَلْعَبُونَ (۹۸:۷)

گرفت ۹۲

~ فَلَمَّا أَحْسَوْا بَاسًا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكَبُونَ (۱۲:۲۱)

سختی ۲

~ فَلَمَّا يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا (۸۵:۴۰)

شکنجه ۳

بَاسُهُمْ: بِأَسْهُمْ يَنْفَعُهُمْ شَدِيدٌ (۱۴:۵۹)

ترس ۳۹، جنگ کردن ۹۲، سخت ۱۳۴، بدی ۱۳۶

بِئْسَ: وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ (۴۵:۲۲)

چاه ۱، آب خور ۶۴، بیابانها ۷۹، آب خورد ۱۰۷، چاک ۱۰۸، چاهها ۱۲۴

بَيْسٌ: وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْسٍ (۱۶۵:۷)

سخت ۱ و ۳۰، بد ۱۰، سخت درد گبن ۴۱، سخت ۵۵، بدو سخت ۵۶، سخت بد ۵۸، درشت ۶۳

بَتَّ: وَبَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ (۱۶۴:۲)

بپراکند ۲، پراکند ۳، پراکندست ۱۰، اندر گذاشت است ۴۰، پراکنده کرد ۵۵، بگسترده ۷۵، پیران کند ۹۰، برگردانید ۱۰۴، پراکنده کرد

- (۵۹:۶) ~: وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَرى ۱۱۱
- (۶۳:۶) ~: قُلْ مَنْ يُحْيِيكُمْ مَنْ ظَلَمْتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَرى ۲۶، دریاها ۵۸
- (۹۷:۶) ~: لِيَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
دریا ۱۰۰
- (۱۳۸:۷) ~: وَجَنُوزًا يَبَسِي إِسْرَءِيلَ يَلِ الْبَحْرَ
دُرْیاب ۱۰
- (۲۲:۱۰) ~: هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
دریا ۱، دریا ۴۲، تر- دریا ۱۰۰
- (۹۰:۱۰) ~: وَجَنُوزًا يَبَسِي إِسْرَءِيلَ يَلِ الْبَحْرَ
دُرْیاب ۶۲
- (۴۰:۲۴) ~: أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ
دریایی مغ^۲ بسیار آب ۸۰، دریا ۱۱۹
- (۱۲:۳۵) ~: الْبُحْرَانِ: وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ
دُوریا ۱، دُوریا ۵۲، دُوریا ۱۱۱
- (۶۰:۱۸) ~: الْبَحْرَيْنِ: حَقَّقْ أَتْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
دُوریا ۲، دُوریا ۳۲، دُوریا ۱۰۰
- (۵۳:۲۵) ~: وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
هر دو دریا ۲۴، دو آب ۵۸
- (۱۹:۵۵) ~: مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ
دُوریا ۳، دُوریا ۵۲، دُوریا ۸۱
- (۱۰۳:۵) ~: بَحِيرَةٌ: مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِغٍ
گوش شکافته ۲، ماده شتر گوش شکافته ۳ و ۳۸،
گوش شکافته اشتر ۲۷، اشتری شکافته گوش ۳۷

- ۱۱۱، پراکنده گردد ۱۱۹، پیدا کند ۱۲۴، پراکنده
گردانید ۱۳۰، پیدا کرد ۱۳۵
- (۱:۴) ~: وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
بپراکند ۱، بپراکند ۱۰، پیدا کند ۴۳، پراکنده
گردد ۵۵، بستر ۶۷، پراکنده کند ۷۴، بگسترانید
۸۲، پدید آورد ۹۰، پراکنده گردانید ۱۰۴
- (۱۰:۳۱) ~: وَيَتَّفِهَانِ كُلٌّ لِلْآخَرِ
پیدا کنید ۱۴، پراکنده ۲۴، بپراکند ۵۳، پراکنده
کردست ۸۸، پراکنده ساخت ۱۱۶، بهن کرد ۱۲۲،
به پراکند ۱۳۴
- (۲۹:۴۲) ~: وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ
پراکنده کرد ۳، بیافرید ۲۴، پراکنده است ۳۴،
پراکنده کرده است ۶۴، پراکند کرد ۹۹، پراکنده
کرده ۱۱۱، پیرامون کند^۱ ۱۳۸
- (۸۶:۱۲) ~: بَنِي: قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ
گویر^۲ ۱، اندوه سخت ۳ و ۳۰ و ۹۱، رنج ۵، اندوه
۲۹، غم ۵۳، اندوه سخت ۵۵، پراکندگی ۵۶، درد
۵۷، فریاد ۵۸، گله ۶۲، تیمار ۸۲، نالیدن ۸۵،
سختی ۸۸، سخت اندوه ۱۰۹، پراکنده گی ۱۱۳
- (۳:۸۲) ~: الْبَحَارُ: وَإِذَا الْبَحَارُ فَجُرَّتْ
دریاها ۱، دریاها ۵۲، دریاها ۱۳۹
- (۵۰:۲) ~: بَحْرٍ: وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمُ الْبَحْرَ فَأَمْجَيْنَاكُم
دُرْیاب ۵۵، دریای قلزم ۱۲۳
- (۱۶۴:۲) ~: وَالْفُلُكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
دریا ۳۰
- (۹۶:۵) ~: أَجِلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ
دُرْیاب ۴۲

۱. معنی در جمله احتمالاً قابل توجیه است.

۲. گویر: اندوه سخت.

۳. مغ: گود، ژرف.

اشتر گوش شکافته ۴۱ و ۹۸، گوش شکافته ۴۲، شتری بود که گوش او بنام پتان بشکافتندی ۴۹، گوش بریده ۵۳، ماده شتر گوش شکافته ۵۵، اشتری که گوش ویرا بشکافتند ۵۷، نافه گوش شکافته ۵۹، ماده اشتری که چون ده بزادی گوش او شکافتندی و آزاد کردند ۶۴، ماده شتر چون پنج بچه شکم بزادی ۶۷، ماده اشتر ۹۲، شتر شکافته گوش ۱۱۲، ماده شتر ۱۲۹

بَحْسًا: فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحَافُ بَحْسًا (۱۳:۷۲)
کهستن ۱، کاستن ۲، کاست کاری ۱۹ و ۹۴، کم کردن ۳۶، بکاهد ۳۹، کم شدن ۴۳، کاستگی ۸۰، کاهش ۱۳۸

بَحْس: وَشَرُّهُ شَمَنٌ بِحَسِّ دَرَاهِمَ (۲۰:۱۲)
کهسته ۱، کاسته ۳، کمین ۷ مکرر، کاسته - کم ۳۰، اندک ۳۶، کاسته ۵۵، اندک ۵۶، اندک - کم ۶۵، کاسته - اندک ۹۱، کم ۱۰۲، کم اندک ۱۰۹، اندک و ناسره ۱۱۳

بَحْل: وَأَمَّا مَنْ يَحْلُ وَاسْتَفْقَ (۸:۹۲)
سفلگی کند ۱۰۸، زفتی کرد ۱۱۴

الْبَحْل: وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَحْلِ (۳۷:۴)
زفتی ۳۰ و ۸۰، تنگ دلی کردن ۳۹، تنگ دلی ۴۰، زفتی کردن ۵۲، زفتی ۸۳ و ۹۷، زفتی کردند ۱۲۷

بَحْلُوا: سَيَطُوفُونَ مَا يَحْلُوا بِهِ (۱۸۰:۳)
زفتی کردند ۳، تنگ دل^۱ کرده باشند ۱۰، زفتی کردند ۵۵، زفتی کرده بودند ۹۷

بَحْلُوا: فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ يَحْلُوا بِهِ (۷۶:۹)
سفلگی کردن ۱۰۵، سفلگی کردند ۱۰۹

بَدَأَ: بَلْ بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۲۸:۶)

پدید^۱ آید ۱، پدید آید ۲، پیدا شد ۳ و ۲۶، پیدا شود ۳۶، پدید آمد ۵۵، پدید آمد ۵۷ و ۹۱، پیدا شد ۶۲، آشکارا گشت ۹۲، پیدا کرد ۹۹، پدید آمدی ۱۲۷

بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۳۵:۱۲)
پدید آمد ۵۳، پدید شد ۵۵، پیدا شد پیشمانی ۵۶، پدید آمد ۷۶، پیشمان شد ۹۴ و ۱۲۸، اندیشه افتاد ۱۰۹

بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۴۷:۳۹)
پیدا آمد ۳، پیش آید ۲۴، پیدا کند ۴۱، پیدا گشت ۶۱، پیدا شود ۹۲، پدیدار آمد ۱۲۴
بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۴۸:۳۹)
بدر آمد ۳، آشکارا شود ۱۰۳، هودا گردد ۱۳۲

بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۳۳:۴۵)
پیدا آید ۲۲، پدید آید ۵۶، پیدا کرد ۹۰، پدید آمد ۱۱۴

بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلَ (۴:۶۰)
آشکارا شد ۲۴، پدیدار آمد ۸۱، آشکارا است ۹۶، پدید شد ۹۹

بَدَأَ: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بَدَأًا (۶:۴)
پیشی ۱، شتافتن ۲، پیش خورد کردن ۱۰، پیشی کردن ۲۳، پیش دستی کردن ۳۰، شتاب ۳۸، پیش دستی ۳۹، پیش خورد ۴۰، شتافتن ۴۲، ناروا ۴۳، شتاب زدگی ۴۸، پیش دستی کردن ۵۵، پیش دستی کردن ۵۶، بشتاب ۵۷، پیش شدن ۵۸، گزاف ۷۲ و ۱۳۸، بیش شدن ۷۴، پیش دستی کنندگان ۸۰، شتافت ۸۲، پیش گرفت ۱۰۲، پیش گرفتن ۱۰۹، از روی پیشی گرفتن ۱۱۱، پیشی گرفتن ۱۱۶

بَدَأَ: فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ آخِيهِ (۷۶:۱۲)

پیشی کرد ۱، آغاز کرد ۲، پیش دستی کرد ۴۹،
ابتدا کرد ۵۳، آغاز کرد ۶۱، آغاز کردند ۹۶

بَدَلْنَا: فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَّلَ الْخَلْقَ (۲۰:۲۹)
نخست بار بیافرید ۱، آفرید ۲۴، نوآفرید ۶۱، آغاز
فرمود ۷۹، پدید آورد ۸۶، بیافریده است ۱۰۳،
آفریده است ۱۱۱، آفریدن ۱۳۹

بَدَلْنَا: وَيَدَّأْخُلِقُ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ (۷:۳۲)
نخست کرد ۵۸، آغاز فرمود ۶۷، آغاز نمود ۱۳۲

بَدَلْنَا: كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ (۲۹:۷)
بیافرید ۱، نخست آفرید ۳ و ۱۱۴، از نخست
بیافرید ۱۰، پدید کرد ۲۹، بیافریند ۴۵، نخست
آفرید ۵۵، نخست بیافرید ۵۷ و ۹۴، پدید کرد ۶۱،
آغاز کرد ۱۰۵

بَدَلْنَا: كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ (۱۰۴:۲۱)
آغاز کردیم ۲، بیافریدیم ۱۲، آغاز کردیم ۳۹،
بیافریدیم ۵۳، پدید آوردیم ۶۴، آغاز فرمودیم
ما ۷۹، آفریدیم ۹۲ و ۱۰۳، پدید کردیم ۹۶ و ۱۲۵،
پدید آوردیم ما ۱۰۰ و ۱۳۲، نخست بار آفریدیم
۱۰۲، بیافریدیم ما ۱۱۳

بَدَلْنَا: وَهُمْ بِكَذِّهِمْ أََوَّلَ مَرَّةٍ (۱۳:۹)
پیشی کردند ۱، آغاز کردند ۲، پیش دستی
کردند ۲۷، آغاز کرده اند ۳۶، آغاز کردند ۵۵،
آغاز کردند ۷۴، نخست کردند ۱۰۷، پدید
کردند ۱۲۱

بَدَلْنَا: فَدَبَّرَتْ أَلْبَعَصَاءُ مِنْ أَقْوَاهِمَ (۱۱۸:۳)
پدید آمد ۱، پدید آمد ۲، پدید کردیم ۳، پدید
آمد ۴۲، پیدامی شود ۴۸، پدید آمده است ۵۳،
پدید آمد ۵۵، پیداشده است ۶۰، پیداشد ۷۶،
آشکارا شد ۸۸، پیدامی آید ۱۰۲، آشکار شده
۱۲۲، آشکارا شده ۱۲۳

بَدَلْنَا: فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا (۲۲:۷)
پیدا گشت ۲، پدید شد ۳، واپوشیده گشت ۱۰،
پدیدار شد ۲۷، پیدا شدند ۲۹، گشاده شد ۳۶،
آشکارا گشت ۳۹، پدید شد ۵۵، آشکار شد ۹۶،
پیدا شد ۱۱۴

بَدَلْنَا: فَأَكْلا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا (۱۲۱:۲۰)
پیدا گشت ۲، پیدا شد ۲۴، برهنه شد ۳۹، پیدا
آمد ۴۳، پدید آمد ۵۳

بَدَلْنَا: وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتُمْ آذِلَّةٌ (۱۲۳:۳)
آن چاه ۳، چاه ۹۱

بَدَلْنَا: قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَايِنِ الرُّسُلِ (۹:۴۶)
نوا ۱، نوآمده ۲، نوآورده ۳، نوبیرون آمده ۱۷،
بیرون آمده ۲۲، نخستین ۲۹، نوآمده ۳۰،
نوفرستاد ۳۹، نوآورنده ۴۱، اول کس ۵۳،
نوفرستاده ۵۶، نو ۸۹، نوآوری ۹۲، پدید آمده ۹۶
و ۱۰۵، نو درآمده ۱۰۳، نو پیدا شده ۱۱۶

بَدَلْنَا: فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا (۵۹:۲)
بگردانید ۲۹، گردانیدند ۱۲۴

بَدَلْنَا: فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا (۱۶۲:۷)
بگردانیدند ۱۰، بگردانند ۵۸

بَدَلْنَا: إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا (۱۱:۲۷)
گرداند ۴۹

بَدَلْنَا: وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (۵۰:۱۸)
بجای ۱۳۲

بَدَلْنَا: ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ (۹۵:۷)
بگردانیدیم ۲، بگردانیدیم ۲۹، بدل واکردیم ۱۱۳

بَدَلْنَا: وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ (۱۰۱:۱۶)
بگردانیم ۵۸ و ۹۲، دیگر کنیم ۱۱۴

بیابان^۱، دشت^۲، بیابان^{۲۹}، بیابان^{۵۵}، آغاز
۶۱، دشت^{۸۳}، راه دور^{۱۲۴}

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱۱۷:۲)
توکار^۲، نوکار^{۴۲}، پدید آورنده^{۴۸}، نوکار^{۵۲}،
آفریننده^{۵۳}، نوکننده^{۵۵}، آفریننده^{۵۷}،
نوآفرنده^{۵۹}، پیداکننده^{۹۸}، پیداکننده^{۹۹}،
نوآورنده^{۱۰۴}، نوآفریننده^{۱۰۹}، پدید آورنده^{۱۱۵}،
از نو پدید آورنده^{۱۱۶}، نو پدید آورنده^{۱۲۹}،
پیداکننده^{۱۳۰}

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱۰۱:۶)
توکننده^۲، آفریدگار^۹، نوآفریننده^{۲۷}، هست
کننده^{۲۹}، نوآفرین^{۴۱} و^{۶۴}، نوکننده^{۴۲}،
آفریننده^{۴۴}، بنوآفریننده^{۵۷}، نو پیداکننده^{۶۱}،
آفریننده از نو^{۶۲}، نوآفریده^{۶۳}، پیداگشته^{۶۵}،
نو^{۷۴}، نوپدیدکننده^{۷۹}، توکننده و نوکار^{۹۴}،
آفریننده و پیداکننده^{۱۱۶}، پدید آورنده^{۱۲۱}،
نوکننده و نوکار^{۱۲۴}، پدیدکننده^{۱۳۰}

الْبَرِّ: إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (۲۸:۵۲)
مهربان^۱، نیکو^{۳۰}، مهربان^{۵۳}، نیکوکار^{۱۰۰}

الْبَرِّ: وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ (۹۶:۵)
دشت^۱، خشکی^۳، خشک زمین^{۵۶}، دشت^{۹۴}

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْبَحْرِ (۵۹:۶)
دشت^۲، بیابانها^{۲۷}، خشکی^{۵۵}، زمین خشک^{۷۹}

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْبَحْرِ (۶۳:۶)
بیابان^۹

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْبَحْرِ (۹۷:۶)
دشت^۲، خشک^۹، بیابانها^{۵۸}، بیابان^{۱۰۰}

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْبَحْرِ (۲۲:۱۰)
هوَالَّذِي يُسَبِّحُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

بَدَلْتَهُمْ: بَدَلْتَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا (۵۶:۴)
بِسُخْرِيٍّ^{۱۰}، بگردانیم^{۴۲}، دیگر گردانیم^{۵۳}،
بگردانیم^{۹۲}، بجای نهیم^{۱۰۹}

بَدَلْتَهُمْ بِجَنَّتَيْنِ (۱۶:۳۴)
بگردانیدیم^{۴۱}، دیگر کردیم^{۱۱۴}

بَدَلْتَهُ: فَمَنْ بَدَلَهُ، بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّى آتَمُّهُ عَلَى (۱۸۱:۲)
بگرداند^۲، بگردانده^{۶۲}، دگر کند^{۱۰۹}

بَدَلْتَهُ: أَتَيْتُ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَلْتَهُ (۱۵:۱۰)
بگردان^۲، دیگرسان کن^۳، بگردان^{۱۳}،
دیگرسان کن^{۵۵}

بَدَلُوا: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا فَعَمَّتَ اللَّهُ كُفْرًا (۲۸:۱۴)
بگردانیدند^۲، بگردانیدند^{۲۹}، بگردانند^{۵۲}

بَدَلُوا: وَمَا بَدَلُوا أَبَدِيًّا (۲۳:۳۳)
دیگرسان کردند^۳، گردانیدند^{۳۶}، گردانید^{۵۳}

* مَا بَدَلُوا: وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا أَبَدِيًّا (۲۳:۳۳)
نگردانیدند^۲، بنه گردانیدند^{۲۴}

وَالْبُدْنَ: وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعِيرٍ (۳۶:۲۲)
شتران^۱، اشتران و کاروان^۲، اشتر و گاف^{۲۴}،
ستوران^{۳۰}، اشتران و گاوان^{۳۴}، گاوان و شتران^{۳۹}،
اشتران^{۵۲}، قربانها^{۵۳}، گاوان^{۵۸}، اشتران و
گاوان^{۶۱}، شتران و گاوان^{۶۲}، شتران بارکش^{۸۹}،
شتر و گاوگوشتی^{۹۰}، شتر و گاو^{۱۱۴}، شتران و
تن آور بزرگ^{۱۱۶}، شتر^{۱۲۱}، قربانی^{۱۳۳}، شتران
قربان^{۱۳۸}، گاوان اشتر^{۱۳۹}

بَدَلْتَهُ: فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَلِكَ (۹۲:۱۰)
زره^۳، تن^{۱۳}، تن^{۵۵}، کالبد^{۱۲۲}

الْبُدُو: وَجَاءَكُمْ مِنَ الْبُدُو (۱۰۰:۱۲)

۱. اشتر / و شتران.
۲. بیابان / بیابان
۳. کذا در اصل متن.
۴. مهربان / مهربان.

دشت ۲، خشکی ۵۵، خشکی زمین ۵۶

~: فَلَمَّا جَنَّكَوْا إِلَى الْبِرِّ أَعْرَضْتُمْ (۱۷:۶۷)

خشکی ۵۵

~: أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ (۲۷:۶۳)

بیابان^۱ ۲۱

~: فَلَمَّا جَنَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ (۲۹:۶۵)

خاک ۶۳، بیابان ۷۶

الْبَرِّ: أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَرِّ (۲:۴۴)

نیکویی و راستی ۲، نیکوی کردن ۳، نیکوی ۲۴، نیکویی ۵۵، کارهای نیکو ۸۴، نیکو کاری ۹۴

~: لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ (۲:۱۷۷)

نیکویی ۲، نیک مردان ۴۰، پرهیزگاری ۴۳، نیک و نیکویی کردن ۵۵

~: وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ (۲:۱۸۹)

نیکویی کردن ۳، فرمان برداران ۴۰

~: لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ (۳:۹۲)

گهیشت^۲ ۱، نیکوئی ۳۴، نیکویی ۷۴، بهشت ۷۵

~: وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى (۵:۲)

نیکو کاری ۲، نیکویی کردن ۳۷، پاکی کردن ۶۹، نیکو کردن ۷۲، نیکو کاری ۸۸، نیکو کاری ۹۸، نیکو کاری ۱۰۰

~: وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى (۵۸:۹)

نیکویی ۱، نیکو کاری ۲، نیکوئی ۳۹

بَرًّا: وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَارًا شَقِيًّا (۱۹:۱۴)

نیکویی ۳۶، مهربانی ۴۳، نوازنده ۵۲، نیکو کاری

۵۸، نیکو ۷۴، نیکویی کن ۹۴، نیک کار ۹۶،

نیکو کردار ۱۰۸، نیک کردار ۱۲۸، نیکوئی کردن

۱۳۸

~: وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا (۱۹:۳۲)

مهربانی^۳ ۱، نیک ۲، نیکو کار ۳، نیک ۳۰، بخشاینده و نیکو کار و نگاه دار ۴۴، نیکویی کردن ۵۲، مهربانی کردن ۵۶، نیکویی کردن ۹۶، نیکویی کردن ۱۲۵

بَرَاءً: إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ (۴۳:۲۶)

وی زار^۴ ۱، بیزار ۳ و ۱۰۶، بیزار ۲۲، بیزاری ۸۷، بیز آری ۱۰۰

بَرَاءَةً: بَرَاءَةً مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (۹:۱)

وی زاری ۱، بیزاری ۳، ویزار شدن ۱۰، بیزاری ۵۵، بیز آری ۱۰۰

بُرْعَاءً: إِنَّا بُرْعَاءُ ذُنُوبِنَا (۶۰:۴)

وی زاران ۱، بیزار ۳، بی زار ۸۰، بیزاران ۱۰۳

بَرَاءَةً: فَبَرِّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا (۳۳:۶۹)

وی زار کرد ۱، بیزار کرد ۳ و ۳۸، بیزار گرداند ۳۰، پاک کرد ۴۱، بیزار گردانید ۴۷، بیزاری کرد ۷۴، بیزار گردانند ۷۸، بیزار شد ۸۷، بزار گردانید ۱۰۴، پاک گردانید ۱۱۱

بَرَدٌ: وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ (۲۴:۴۳)

نگرگ ۱، ژاله ۲، بخجه ۳، ژاله ۳۰، سنگجه ۴۱، نگرگ ۵۳، بخ جه ۵۶، سرما ۷۶، نگرگ ۹۴، نگرگها ۱۰۳، ژاکه^۱ - نگرگ ۱۰۸، نگ رگ ۱۱۳، نگرگ ۱۱۹، سردی ۱۲۱

۱. بیابان / بیابان.

۲. گهیشت / بهشت.

۳. مهربانی / مهربانی.

۴. وی زاری / بیزار.

۵. کذا در متن اصلی، نگ رگ / نگرگ.

بَرَزَا: قُلْنَا إِنَّا نُكَوِّنُ بَرَزَا وَسَلَّمَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (۲۱:۶۹)

خنک ۱، سَرَد ۲، سَرَد ۱۲، سَرَد ۵۳، سرما ۶۲، سردی ۸۹، سردخنک با سرما ۱۰۹

~: لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرَدًا وَلَا شَرَابًا (۷۸:۲۴)

خنک ۲، خنکی ۳، خشکی ۸۷، نسیم ۱۰۴، خواب^۱ ۱۰۶، خوان^۲ ۱۳۸

بَرَزَا: يَأْتِيهِمْ سَفَرٌ رَّحِيمٌ (۸۰:۱۶)

نیکان ۱، نیکان پاکان ۲، نیکان و پاکان ۳۰، نیکوکار ۳۶، نیکوکاران ۴۲، نیک مردان ۸۷، نیکوکاران ۸۹، نیکویان ۱۲۱

بَرَزَا: لَبِزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ (۳:۱۵۴)

بیرون شدی ۱، بیرون آمدندی ۲، برون آمدندی ۳، بیرون آمدندی ۱۰، بیرون آیند ۳۶، بیرون آمدندی ۴۲، بیرون آید ۵۳، برون آمدندی ۵۵، بیرون آرند ۵۶، آمدندی ۶۱، آمدی ۶۲، بیرون آمدند ۶۹، بیرون آمدند ۷۶، بیرون آمدی ۸۲، بدر آمدندی ۹۶، بیرون آمدندی ۱۰۴، بیرون می آمدند ۱۳۰، بیرون آمدن ۱۳۸

بَرَزَاتٍ: وَبَرَزَاتٍ الْجَحِيمِ لِلْعَاقِبِينَ (۲۶:۹۱)

بیرون آورده شهد ۱، بیرون آورده شود ۳ و ۵۸، بیرون آرند ۲۰، بیرون آوردند ۲۹، پیدا آورده شد ۳۹، بیرون آورده آید ۵۶، پدیدار آرند ۶۲، بیرون آورده شد ۶۴، پدید آورند ۸۸، بیرون آورده شده است ۹۲، آشکار کرده اند ۹۶، تابانیده شود ۱۰۰، پدید آورده شد ۱۰۹، بیرون آورد ۱۲۱، پیدا شود ۱۳۸، آشکارا ۱۳۹

~: وَبَرَزَاتٍ الْجَحِيمِ لِمَنْ بَرَىٰ (۷۹:۳۶)

بیرون آورند ۲۴، بیرون آرند ۲۹، پیدا کرده شد ۵۶، پیدا کرده شود ۶۱، برون آرند ۶۷، بیرون

آورده شود ۷۹، برون آورده شود ۱۱۴، بخروشد ۱۳۶، پدید کرده شد ۱۳۹

بَرَزَا: وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَرَزَاً وَجِجْرًا تَحْجُرَا (۲۵:۵۳)

بشُرست^۱ ۱، بند ۲، میانه ۲۴، بازداشت ۴۱، دیوار ۴۶، ناپدید ۵۸، بازداشتن ۶۱، دیوار بست ۷۶، برپشته ۱۳۹

بَرَزَا: وَمِنْ دَرَجَاتِهِمْ يَرْجِعُونَ (۲۳:۱۰۰)

مغاک ۲، گور ۲۴، جایگاه ۹۲

~: يَنْتَهَبِرُخَ لَا يَفِيانِ (۵۵:۲۰)

بشُرست^۱ ۱، پرده ۲، بازدارنده ۳، میانجی ۵۳، گریوه ۸۱

بَرَزُوا: وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُودِهِ (۲:۲۵۰)

بیرون شدند ۲، بیرون شوند ۴۲، بیرون شدند ۷۵، بیرون آمد ۱۰۴، بیرون آمده اند ۱۳۰، برابر شدند ۱۳۵

~: فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ (۴:۸۱)

بیرون شدند ۱، بیرون شوند ۲، بیرون آیند ۱۰، بیرون می آیند ۳۰، بیرون آید ۴۵، بیرون آیند ۵۳، آیند ۶۳، برون روند ۶۴، بیرون روند ۸۸، پیدا شود ۱۲۴، بیرون میروند ۱۳۵

~: وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا (۱۴:۲۱)

بیرون آیند ۲، برون آیند ۳، آشکار شدند ۵، بیرون آمدند ۵۳، برون آیند ۵۵، آشکارا شدند ۵۷، بیرون آمدند ۶۱، هموار آیند ۷۲، بیرون آیند ۷۹، آشکارا شوند ۱۰۳، برون آمدند ۱۱۲

~: وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (۱۴:۴۸)

بیرون آیند ۱، بیرون آمدند ۲۹، بدر آیند ۴۱، برون آیند ۵۵، بیرون آیند از گورها ۹۴، برخیزند

۱. کذا در اصل متن؛ اگر تحریفی از «خوان» نباشد، مفهوم دور و غریبی اراده شده است.

۲. این معنی تنها به اعتبار این که نقطه مقابل «آشامیدن» یعنی ترجمه کلمه بعدی است می تواند قابل توجه باشد.

۳. بشُرست: پرده، مانع، حجاب.

۱۰۰، بردر آیند ۱۱۴، بیرون آورد ۱۲۴

بَرَقَ: فَأَذَارِقُ الْبَصَرَ وَخَسَفَ الْقَمَرَ (۷:۷۵)
هکوی شهد^۱، خیره ماند ۳، تیره شود ۱۹، خیره
بماند ۲۴، بجهد ۳۹، خیره شود ۵۲ و ۱۳۹، بازماند
۶۱، کند شود ۸۸ و ۱۰۸، درخشنده شود ۱۱۱،
خیره اند ۱۱۳، تیره شود ۱۱۹، خیره گردد ۱۲۲،
بدرخشد ۱۳۶

بَرَقَ: فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ (۱۹:۲)
دُرخش ۲، آتش جستنی ۴، آتش ۶۰، درخشیدن
آتش ۸۳، درخشنده ۹۹، بخنه^۲ ۱۰۵، آتش
درخشنده ۱۳۰، درخشندگی ۱۳۶

~: يَكَادُ الْبَرْقُ يُخَفِّفُ أَبْصَارَهُمْ (۲۰:۲)
بخنه^۱ ۱۰، آتش ابر ۱۰۷

~: هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا (۱۲:۱۳)
دُرخش ۲، آتسه ۱۵، بخنه^۲ ۲۹، درخشیدن ۳۹

~: وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا (۲۴:۳۰)
دُرخش ۲، درخشان ۶۱

بَرْقِهِ: يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (۴۳:۲۴)
دُرخشش ۴۷، رخش ۵۸، روشنی ۱۳۸

بَرَكَاتٍ: لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ (۱۶:۷)
افزونیها ۳، افزونیها ۵۵، فراخی روزیها ۱۲۷

~: أَهْطِ سَلَامًا وَمَا بَرَكَتٌ عَلَيْكَ (۴۸:۱۱)
فزونیهها و فراخیها ۳، فزونیهها و فراخیها ۵۵،
خجستگیها ۵۸

بَرَكَاتُهُ: رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ (۷۳:۱۱)
فزونیهها ۳، فزونیهها ۵۵، افزونی ۵۸، افزونیها ۸۰

بُرْهَانٌ: فَدَجَّاهُ كَمْ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكُمْ (۱۷۴:۴)
نشان ۵۳، درستی ۸۲

~: لَا بُرْهَانَ لَهُمْ (۱۱۷:۲۳)
سخت روشن ۱۰۹

بُرُوجٌ: وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيرَةٍ (۷۸:۴)
کوشکها ۱، کوشکها ۲، کوشکها ۴۲، کوشها ۵۵،
کوشکها ۱۲۷

~: وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (۱:۸۵)
کوشکها

بُرُوجًا: وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا (۱۶:۱۵)
کوشها ۳۰، خانها ۵۷، شارستانها ۵۸

~: نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا (۶۱:۲۵)
ستارگان ۲۴، جای ستارگان ۳۰، جایگاه ۶۱،
جایگاه ستارگان ۱۰۸

بَرِيئًا: ثُمَّ يَرَى الْبَرِيَّةَ فَقَدْ أَحْمَلَ بُهْتَانًا (۱۱۲:۴)
وی گنه^۱ ۱، بی گناه ۳، بی گناه ۱۰، بی گناه ۵۵،
بیزاری ۶۹، بیگناه ۱۱۴، بد گناهی ۱۳۸

بَرِيءٌ: وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۱۹:۹)
بی زار ۱

~: إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸:۹)
بیزار ۵۳

~: وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ (۴۸:۸)
بیزار ۲، ویزار ۱۰، بیزار ۵۵

~: أَنْ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ (۳:۹)
بیزار ۳

~: وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۴۱:۱۰)

۱. هکوی شهد: متحیر شود.

۲. بخنه: برق آسمان.

۳. وی گنه / بی گنه.

وی زار^۱، بیزار ۱۰

~: فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۱۶:۲۶)
بیزار ۲، بیزار ۱۰۰

بَرِيْثُوْنَ: اَنْتُمْ بَرِيْثُوْنَ مِمَّا اَعْمَلُ (۴۱:۱۰)
وی زاران^۱، بیزارید ۲، بیزاری ۲۴، بیزار ۲۹،
بیزاریت ۴۱، بیزاریت ۵۵، بیزاران ۶۳

اَلْبَرِيَّةُ: اُولَئِكَ هُمُ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (۶:۹۸)
آفریده شدگان ۹۰، آفریده گان ۱۱۶

~: اُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (۷:۹۸)
آفرید گان ۴۱، آفرینند گان ۱۰۲

بَسًا: وَنَسِيتَ الْجِبَالَ بَسًا (۵:۵۶)
شکستن ۱، برکندن ۲، پاره کردن ۳، از جای
برکندن ۲۴، خرد کردن ۲۹، نرم گردانیدن ۳۰،
پراکنده کردن ۳۴، خرد کردن ۴۲، خرد کردن
۵۶، درهم شکستن ۶۴، کوفتن ۶۹، خورد و مورد
کردن ۸۹، پاشیدن ۹۶، کوبیدن ۹۹، روان شدن
۱۰۰، خورد کردن ۱۰۲، رانیدن ۱۰۳، خرد
گردانیدن ۱۰۴، خرد و مرد کردن ۱۰۵، خرد
مرد کردن ۱۰۹، خرد و مُرد ۱۱۱، ریزه ریزه شدن
۱۱۶، خرد مرد شدن ۱۲۲، رندن ۱۳۰، خرد مُرد
۱۳۲، ریز شدن ۱۳۶

بِسَاطًا: وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُلِّ الْاَرْضِ بِسَاطًا (۱۹:۷۱)
گستر^۲ ۱، گسترده ۳ و ۱۰۴، بسترگاه ۶، بسترگاه
۱۹، گسترده ۲۹، گسترانیدن ۳۰، بسترگاه ۴۲،
شادروان ۴۳، فرش گسترده ۴۹، گسترده ۵۶،
گسترش ۹۵، فرش گسترده ۱۱۱

بَسَّتْ: وَنَسِيتَ الْجِبَالَ بَسًا (۵:۵۶)

شکسته شد ۱، ریزه ریزه کرده شود ۳، برکنند
۲۴، خرد کنند ۲۹، پراکنده کند ۳۴، شکسته شود
۳۶، برکنده شود ۳۹، پاره و ریزه کند ۴۱، بشکند
۴۳، خورد مرد کند ۵۲، نرم گردانند ۵۳، خرد
کرده شود ۵۶، درهم شکند ۶۴، خرد و مرد کرده
شود ۷۹، ریزه ریزه کرده شود و پاره پاره کرده
شود ۸۰، بکوبند ۸۷، خورد و مورد کرده شوند ۸۹،
کوفته شود ۹۲، برکنند ۹۴، روان شوند ۱۰۰، رانده
شود ۱۰۳، خرد و مرد کند ۱۰۵، خورد و مرد کنند
۱۰۶، نرم گردانند ۱۰۸، خرد مُرد کرده شود و
کوفته و ریزیده ۱۰۹، ریزه ریزه و خرد مرد شود
۱۱۱، خورد و مرد کرده شود ۱۱۳، ریزه ریزه شود
۱۱۴، پاره پاره گردد ۱۱۵، ریزه ریزه گردند ۱۱۶،
پاره پاره کرده شود ۱۲۱، خرد مرد گردند ۱۲۲،
رانده شوند ۱۲۳، خرد و مُرد کنند ۱۳۸، خرد
کند ۱۳۹

بَسَرًا: ثُمَّ نَظَرْتُمْ عَسَّ وَبَسَرًا (۲۲:۷۴)
گست کرد^۳ ۱، دژم کرد ۲، نیک ترش کرد ۳،
ابرو برهم کشیده ۲۴، روی ترش شد ۳۸، بازپس
شد ۳۹، گونه بگردانید ۴۸، پیشانی درهم کشید
۵۱، اندک کرد ۵۲، فراهم کشید ۵۶،
کژندی^۴ در روی آورد ۶۴، پیشانی در کشید ۷۲ و
۱۳۹، روی نیک ترش کرد ۸۰، نیک روی ترش
کرد ۸۷، سخت ترش کرد ۹۱، اندر کشید ۹۴،
روی درهم کشید ۱۰۶، دژم کرد ۱۰۸، درهم
کشید پیشانی ۱۱۱، زیاد ترش کرد ۱۲۲، ترش
کرد ۱۳۲، پیشانی بهم کشید ۱۳۳، درهم کشیده
۱۳۶، پیشانی در کشید ۱۳۹

بَسَطًا: وَلَوْ سَطَّ اللَّهُ الرِّقَّ لِعِبَادِهِ (۲۷:۴۲)
فراخ کردی ۱، بگستراند ۲، فراخ گردانید ۳،

۱. وی زار / بیزار.

۲. گستر / بستر، بساط.

۳. گست کرد: روی ترش کرد.

۴. «ژ» در اصل قرآن سه نقطه دارد، «گژندی» هم می تواند خوانده شود.

افزونی در درازی ۳۹، گشادی ۴۱، گسترش ۴۲، گشادگی ۴۳، بزرگی ۵۸، افزودن در درازی ۶۷، درازی ۷۶، افزودن ۹۲، نیرو گسترش ۹۴، نیرو و گسترش ۱۲۴، زیادتی ۱۳۵

بَشِيرَ: بَشِيرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (۲۵:۲)
مُزْدَه دِه ۲، مُزْدگان ده ۴۰

~: وَبَشِيرَ الصَّالِحِينَ (۱۵۵:۲)
مُزْدَه دهید ۵۳، مُزْدگانی ده ۱۰۲

~: وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَلَائِقَةُ اللَّهِ وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۲۳:۲)
مُزْدگان ده ۱۰، مُزْده بده ۱۳۵

~: بَشِيرَ الْمُتَّقِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَذَابُ اللَّهِ عَظِيمٌ (۱۳۸:۴)
میزدک بر^۱ ۱، مُزْده دِه ۲۷، مُزْده دِه ۵۳

~: وَبَشِيرَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَذَابُ اللَّهِ عَظِيمٌ (۳:۹)
مُزْده دِه ۹۴، مُزْده ده ۹۶

~: وَالْحَقُّ فَرِيقُونَ لِيُجْزُوا لِلَّهِ وَلِلَّهِ يَشِيرُ الْمُؤْمِنُونَ (۱۱۲:۹)
مُزْده دِه ۲، مُزْده دِه ۵۵

~: وَبَشِيرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ (۲:۱۰)
مُزْده رسان ۳۹، مُزْده ده تو ۶۱

~: وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (۸۷:۱۰)
میزدک بر^۲ ۱

~: فَلَهُ اسْلِمُوا وَبَشِيرَ الْمُخْبِتِينَ (۳۴:۲۲)
مُزْده ده ۲، مُزْدگان ده ۲۴، مُزْده رسان ۱۰۳

~: وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ فَضْلًا (۴۷:۳۳)
مُزْده ده ۲، مُزْدگان ده ۴۷

بَشِيرَ: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ (۵۸:۱۹)
میزدک برده شهد^۳ ۱، مُزْده دهند ۲، مُزْدگان

بگستراند ۲۲، بگسترانیدی ۳۰، فراخ گردانیدی ۳۲ و ۸۰، فراخ کند ۳۹، بگسترد ۴۲، فراخ گرداند ۶۴، فراخ بگسترانیدی ۱۰۰، فراخ بگستردی ۱۰۶ و ۱۳۸، گستردی ۱۱۱، گسترانیدی ۱۱۴، گشاده گردانیدی ۱۱۶

الْبَسِطُ: وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ (۲۹:۱۷)

فراخ کردن ۱، گسترانیدن ۲، گسترانیدن ۳، دادن ۲۴، فراخ واگرفتن ۲۹، گشادن ۳۶، کشیدن ۳۹، گستردن ۴۲، گسترانیدن ۵۵، گستردن ۵۷، گستردن ۶۰، فراخ ۶۱، باز کشیدن ۶۹، گستردنی ۸۸، گستران ۹۶، فرخ بگستردن ۱۰۶، گشادگی ۱۱۵، گستریدن ۱۲۸

بَسَطَتْ: لَيْنًا بَسَطَتْ لَكَ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي (۲۸:۵)
دراز کنی ۱، دراز کنی تو ۲۴، فراز کنی^۱ ۳۶، بگسترانی و دراز کنی ۳۹ و ۵۶، بگشایی ۴۱، دراز کنی ۴۲، کشی و دراز کنی ۵۳، دراز کنی ۵۵، بگستری تو ۶۰، بکشی ۶۲، بگسترانی تو ۶۳، بگسترانی ۶۹، فراخ کنی تو ۷۵، بکشی تو ۷۶، دست درازی کنی ۸۲، بکشیدی ۸۸، تو بکشی ۹۶، فراخ بگسترانی تو ۱۰۰، برگشایی ۱۰۴، گسترانی ۱۰۹، بگشایی و دراز کنی ۱۱۱، بگشائی ۱۱۶، بگستردانی ۱۲۱

بَسْطَةً: وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ (۲۴۷:۲)
فراخی ۱، گسترش ۲، فراخی و گشادی ۴۱، گسترش ۴۲، گستردن ۵۲، گشادن ۵۶، فراخی و گستردگی ۵۷، گستردگی ۹۲، گسترش ۹۴، فراخی ۱۰۰ افزودنی ۱۰۲، بسیاری ۱۱۱، گشادگی و بسیاری ۱۱۶، فراخی و بسیاری ۱۳۰، فراخی ۱۳۸

~: وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً (۶۹:۷)

۱. کذا، اگر تحریفی از «دراز کنی» نباشد در خور تأمل است.

۲. میزدک بر: مُزْده ده.

۳. میزدک برده شهد: مُزْده داده شود.

روی پوست ۱، پوستها ۶، پوست تن ۲۹، روی ۳۹،
پوست اندامها ۵۶، پوست رو ۸۰، پوست روی ۸۸،
گوشت و پوست ۱۰۲، رنگ ۱۱۴

بَشْرًا: وَقُلْنَ حَسْبَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
مردم ۲

بَشْرًا: وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا (۵۷:۷)
مُزْدَه دهنده ۲، روندگان ۲۹ و ۶۳، خوش ۳۹،
پراکنده کردن ۴۲، نرم و خوش ۴۸، تابپراکند
۶۲، پراکنده ۷۶، مُزْدَه دهنده و پراکنده کننده
۸۳، خوش و نرم ۹۲، مُزْدَه دهنده ۹۴، مُزْدَه
دهندگان ۱۰۴ و ۱۲۰، پراکنده کردن ۱۰۵،
مُزْدَه دهنده ۱۲۷

بَشْرًا: وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا (۴۸:۲۵)
مُزْدَه ۳، پراکنده ۲۹، پراکنده و وزنده ۴۷، وزنده
کننده ۵۲، خوش و پراکنده ۵۸، مُزْدگی ۷۲،
پراکنده ۷۶، روندگان ۱۳۸

بَشْرًا: مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا يَكُ يَدِي رَحْمَتِهِ (۶۳:۲۷)
پراکنداران ۱، مُزْدَه دهنده ۳۰، وزنده ۴۷،
پراکنده کند ۷۶، روندگان ۱۳۸

بَشْرًا كُمْ: بُشْرَكُمْ الْيَوْمَ (۱۲:۵۷)
مُزْدَه باد ۱۳۶

أَبَشْرُ نُمُونِي: أَبَشْرُ نُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِي (۵۴:۱۵)
می میزدک برید ۱، مُزْدَه دهید ۲ و ۱۱۴، مُزْدگان
دهی ۲۴، مُزْدَه دادید ۲۹، همی مُزْدَه دهید ۳۹،
مُزْدَه می دهیت ۴۱، همی مُزْدَه دهید ۵۳، مُزْدَه
دادیت ۵۵، مُزْدَه می دهید ۵۷، مُزْدَه می دهید
مُزْدَه دادیدتان ۶۱، مُزْدَه دادیت ۷۱، مُزْدَه میدهی
۷۴، مُزْدَه میدهید ۱۱۱ و ۱۱۸

بَشْرًا نَاكَ: قَالُوا ابْشِرْنَاكَ بِالْحَقِّ (۵۵:۱۵)

آرند ۲۴، مُزْدَه دادند ۵۲، مُزْدَه داده شود ۷۴،
مُزْدَه دهد ۸۸

بَشْرًا: يَكُونُ رَأْيُ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سَوَاءٍ مَا بُشِّرُ بِهِ (۵۹:۱۶)
میزدک برده شد ۱، مُزْدَه دادند ۲، مُزْدَه داده شد
۳۰، مُزْدَه داده شود ۵۵، مُزْدَه دادند ۵۷، مُزْدَه
داده باشد ۶۰، مُزْدَه شد ۶۱، مُزْدَه داده باشند ۷۶،
مُزْدَه دادند ۹۶

بَشْرًا: إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا (۱۷:۴۳)
میزدک برده شهد ۱، مُزْدَه داده شود ۳، مُزْدَه
دهند ۱۶، مُزْدَه دهد ۸۱

بَشْرًا: وَلَمْ يَمَسَّ فِي بَشْرٍ (۴۷:۳)
مرد ۲۹

بَشْرًا: مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ (۷۹:۳)
آدمی ۱۰۴

بَشْرًا: بَلْ أَنتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ (۱۸:۵)
مردمان ۲

بَشْرًا: قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ (۱۱۰:۱۸)
مُزْدگان ۲

بَشْرًا: فَلَمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا (۲۶:۱۹)
مُزْدگان ۲

بَشْرًا: ثُمَّ إِذَا أَنتُمْ بِبَشَرٍ تَنْتَشِرُونَ (۲۰:۳۰)
گروه ۴۶، آفریدگان ۵۸

بَشْرًا: فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدِيَنَا فَاكْفُرُوا (۶:۶۴)
مردم ۲

بَشْرًا: إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵:۷۴)
آدمی ۶

بَشْرًا: لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ لَوَاكِبَ لِلْبَشَرِ (۲۹:۷۴)

۱. میزدک برده شهد / مُزْدَه داده شود.

۲. پراکنداران / پراکنده کنندگان.

مُزْدَ ۱۵۲	میزدک بریم ۱، همی مُزْدَه دَهِیم ۵۳، مامزده دادیم ۵۸، مُزْدَه می دَهِیم ۶۴، مُزْدَه دادیم ۷۱، مُزْدَ گانی دَهِیم ۱۱۲، مُزْدَه دَهِیم ۱۱۴
~ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى (۱۰:۸)	بَشْرَاهُ: فَبَشَّرْنَاهُ بِعَلِّ بْنِ عَلِيمٍ (۱۰۱:۳۷)
میزدک ۱، مُزْدَه ۵۵، مُزْدَه ۹۶	میزدک بردیم ۱، مُزْدَ گان دادیم ۲۴
~ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۶۴:۱۰)	~ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲:۳۷)
مُزْدَ گان بخوابهای نیکو اُمیدوار ۱۰	مُزْدَه دادیم ما ۵۶، مُزْدَه دادیم ۱۱۴
~ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى (۶۹:۱۱)	فَبَشَّرْنَاهَا: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ (۷۱:۱۱)
مُزْدَه دادن ۹۲، مُزْدَ گانی ۱۰۳	میزدک بردیم ۱، مُزْدَه دادیم ۲ و ۳، مُزْدَک دادیم ۳۹، مُزْدَه دادم ۹۰
~ قَالَ يَبُشِّرُنِي هَذَا أَعْلَمُ* (۱۹:۱۲)	بَشْرَةٍ: فَبَشَّرَهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۷:۳۱)
مُزْدَک ۴۳	میزدک بر ۱، مُزْدَه ده ۴۶ و ۷۴، بیا گاهان ۴۷، مجده ده ۶۷
~ وَهَذَى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ (۸۹:۱۶)	~ كَانَ لَنَسْمَعَهَا فَبَشَّرَهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۸:۴۵)
مُزْدَه ۲، مُزْدَه ۵۵، مُزْدَه ۷۶	مُزْدَه ده ۲۲، مُزْدَه ده ۳۲، مُزْدَه ده - بیا گاهان ۱۰۹
~ وَهَذَى وَبُشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ (۱۰۲:۱۶)	بَشْرَهُمْ: فَبَشَّرَهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۲۱:۳)
مُزْدَه دهنده ۲، مُزْدَه ۳۰، مُزْدَه دهنده ۵۲، مُزْدَه دهنده ۵۳	میزدک بر ۱، مُزْدَه ده ۳، مُزْدَ گان ده ۱۰، بترسان ۲۵، مُزْدَه ۵۶، مُزْدَه میده ۱۰۲
~ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ (۲۲:۲۵)	~ فَبَشَّرَهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴:۹)
میزدک ۱، شادی ۲۹ و ۶۴	مُزْدَه ده ۹۹
~ هَذَى وَبُشْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ (۲:۲۷)	بَشْرُوهُ: وَبَشَّرُوهُ بِعَلِّ بْنِ عَلِيمٍ (۲۸:۵۱)
میزدک ۱، مُزْدَه ده ۵۸، مُزْدَه دهی ۷۴، مُزْدَه دهنده ۱۰۳	مُزْدَه دادند ۱۷، مُزْدَ گان دادند ۲۴، مُزْدَ گانی دادند ۱۳۹
~ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى (۳۱:۲۹)	بُشْرَى: وَهَذَى وَبُشْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ (۹۷:۲)
مُزْدَ گان دادن ۵۳، مُزْدَه بخشی ۱۳۶	مُزْدَه دهنده ۲، مُزْدَ گانی ۴، مُزْدَ گانی دهنده ۱۰۲
~ وَأَنَّا بَوَّالٌ إِلَهُ لَهُمُ الْبُشْرَى (۱۷:۳۹)	~ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَّكُمْ (۱۲۶:۳)
مُزْدَ گان ۵۳، مُزْدَه ۱۰۳	میزدگ ۱، مُزْدَه دهنده ۹۰، مُزْدَ گانی دادن ۱۰۴
~ يَسْئِرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِّلْمُحْسِنِينَ (۱۲:۴۶)	
میزدک ۱، مُزْدَه ۲۲، مُزْدَه دادن ۸۱، مُزْدَ گانی ۱۰۹	

۱. مجده / مُزْدَه.

۲. اصل متن مُزْد / مُزْدَه.

* لَا بُشْرَى: لَا بُشْرَى يَوْمَ يَوْمِ الْمَجْرَمِينَ (۲۲:۲۵)

مزدگان نیست ۲۰، مزده نباشد ۹۳ و ۱۰۸، هیچ
مزده نیست ۱۰۳، مزده نباشد ۱۱۱

بَشَرَيْنِ: فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا (۴۷:۲۳)
دو مرد ۲، دو مردم ۳۹، دُو مَرْدَمَ ۵۳، مردم ۶۱، دو
مرد ۸۸

بَشِيرٌ: مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ (۱۹:۵)
میزدک بر ۱، مُزْدَه دهنده ۲، مزده دهنده ۳، مزده
دهنده ۴۵، مُزْدگان دهد ۵۷، مُزْد دهنده ۹۲

~: إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۱۸۸:۷)
میزدک بر ۱، مُزْدگان دهند ۱۰

~: إِنِّي لَكُرْمَةٌ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ (۲:۱۱)
مزده ده ۱۳، مُزْدَه دهنده ۵۵، مُزْدَه دهنده ۶۲

~: فَلَمَّا آتَا جَاءَ الْبَشِيرُ (۹۶:۱۲)
میزدک ۱، مُزْدَه دهنده ۲، مزده ور ۳، مُزْدگان
دهنده ۲۴، مُزْدَه دهنده ۵۳، مُزْدَه ور ۵۵،
مزدگانی دهنده ۹۵

بَشِيرًا: إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا (۱۱۹:۲)
مزده دهنده ۲، مُزْدگان دهنده ۴۰، مُزْدَه دهنده
۵۳، مُزْدَه دهنده ۵۵

~: قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ بَشِيرًا وَنَذِيرًا (۴:۴۱)
میزدک بر ۱، مُزْدَه ده ۵۵، مُزْدَه دهنده ۹۴

بَصَائِرُ: قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ (۱۰۴:۶)
بینایها ۹، بینایها ۵۳، بینایها ۶۴، روشنائیها ۸۲،
بینایی دلها ۱۰۴، نشانهای روشن ۱۱۱، نشانهای
روشن ۱۲۳

~: هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ (۲۰۳:۷)
پیداایها ۲۷، بینایها ۹۰، بیناییها ۹۱، روشنائی

۱۰۰، سبب بیداری و بینائی ۱۰۴، بینایها- پیداایها
۱۰۹، بیداری ۱۲۶

~: إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرٌ (۱۰۲:۱۷)
بینایها دل ۳، دیدارها ۳۹، پدید کرده ۵۳،
پیداایها ۷۸، روشن ۱۳۷

~: بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ (۴۳:۲۸)
پیداایها ۲، روشنائیها ۳۹، پدیدار کرده ۵۳،
بینایها و روشنائیها ۹۱، پیداایها ۹۴، نشانها ۱۲۹

~: هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ (۲۰:۴۵)
بینایها ۳، بینائی ۲۲، روشنائی ۲۴، بینشها ۴۲،
بینائیها ۹۰، روشنی ۱۲۲، بینندگان ۱۳۹

الْبَصَرِ: وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَنَفْحِ الْبَصْرِ (۷۷:۱۶)
چشم ۳۰، چشم ۵۵

~: إِنْ أَلْسَمَ وَالْبَصَرُ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ (۳۶:۱۷)
دیدن ۲۴، بینایها ۶۳

~: مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى (۱۷:۵۳)
بینایی ۴۹، دیدار چشم ۵۶

~: ثُمَّ أَتِيعَ الْبَصَرُ كَرِيحٍ (۴:۶۷)
بینایی - دیده ۳، نگرستن ۱۰۴

~: فَإِذَا رَأَى الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ (۷:۷۵)
بینایی ۹۲

* لَمَحَ الْبَصَرُ: إِلَّا كَنَفْحِ الْبَصْرِ (۷۷:۱۶)
چشم زدن ۳۶، چشم نگرستن - نیک چشم زدن
۱۱۱

قَبَصَرْتُ: قَبَصَرْتُ يَدِي عَنْ جَنْبٍ (۱۱:۲۸)
بدید ۱، می دیدی ۴۶، همی دید ۴۷، دید ۵۳، بینا
شد ۵۶، می دید ۶۴، می نگرست ۷۹، چشم وی
برافتاد ۸۸، دیده ورشد ۱۰۰، میدید ۱۰۲

بَصُرْتُ: قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ (۹۶:۲۰)

دیدم ۱، بینا شدم ۳، بدیدم ۲۹، بدیدم من ۴۱، دانستم ۴۲، بدیدم و بدانستم ۵۶، میدیدم ۶۲، دانا شدم ۷۶، من دیدم ۹۶، دیده و ر شدم ۱۰۰، دیدم من ۱۰۳، دانستم ۱۰۵، دانا گشتم ۱۳۰

فَبَصَرُكَ: فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَلِيدٌ (۲۲:۵۰)

چشم ۶۱

بَصَرِهِ: وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غَشَوَةً (۲۳:۴۵)

بینایی ۲، بینائی ۳۲، بینائی ۳۹

بَصَلِهَا: وَفُؤْمَهَا وَعَدِيهَا وَيَصَلِهَا (۶۱:۲)

پیار ۲، پیاز ۱۰، پیاز ۵۵، سیر و پیاز ۱۲۷

بَصِيرٌ: وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۹۶:۲)

دانا و بینا ۴۰

~: إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱۰:۴)

بینا او دانا ۱۰، بینا ۳۶

~: وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۳:۲)

بینا ۲

~: قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ (۵۰:۶)

بینایی^۱ ۸۸

~: كَا الْأَعْمَىٰ وَالْأَصْرَ وَالْبَصِيرَ (۲۴:۱۱)

روشن چشمان ۶۲، بینوا^۲ ۱۱۱

~: إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱۲:۱۱)

بینا ۱

~: إِنْ يَتَعَمَّلُونَ بَصِيرٌ (۱۱:۳۴)

بینا ۱

~: إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۵۶:۴۰)

بینا ۲۲

~: وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۸:۴۹)

دانا ۶

بَصِيرًا: إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا (۵۸:۴)

بیننده ۹۴

~: فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا (۹۳:۱۲)

بینا شده ۳۹

~: أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا (۹۶:۱۲)

روشنایی چشم ۷ مکرر، بینا و روشن چشم ۵۸

~: إِنَّهُ كَانَ يِعْبَادُهُ خَيْرًا بَصِيرًا (۹۶:۱۷)

آگاه و بینا ۶۵

~: إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵:۲۰)

بیناء دانا ۶۴

~: وَقَدْ كُنتَ بَصِيرًا (۱۲۵:۲۰)

بینا ۵۳، بینا جلد ۷۴

~: وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (۹:۳۳)

بینا و دانا ۱۱۱

~: فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ يِعْبَادُهُ بَصِيرًا (۴۵:۳۵)

دانا بینا ۱۲۲

~: وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (۲۴:۴۸)

آگاه ۶

بَصِيرَةٌ: أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ (۱۰۸:۱۲)

پیدا ای^۳ ۲، بینایی دل ۳، دانش ۵، دانایی ۲۹

۱. مفهوم مصدری در متن جمله قابل توجه است.

۲. بینا / بینا (ممکن است که او در کلمه بینوا و او مدوله باشد همچون خوار).

۳. پیدا ای / پیدایی.

بیتابی ۵۵، بیتابی ۵۸، خردمندی ۷۲، بیتابی ۷۶، دیدن ۹۰، بیتابی ۹۶، بیش ۱۱۴

~ بَلَى الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ (۱۴:۷۵)
زیرک و بینا ۲ و ۱۰۸، زبان گویا ۳، بینا ۱۹، زیرک ۵۶، بینا و گواه ۶۱، گواه ۶۷، بیتا ۱۰۰

بِضَاعَةٍ: هَذَا عَلَمٌ وَأَسْرُهُ يُضْعَعُ (۱۹:۱۲)
آخریان ۱، کالا فروختنی ۳، سیم بازارگانی ۴۳، آخریان ۵۲، آخریان ۵۷، بازارگانی ۷۴، مایه ۱۱۴
~ وَحِشْنًا يُضْعَعُ مَرْجَلُهُ (۸۸:۱۲)
آخریان ۵۳، راه آورده ۱۰۴

بِضَاعَتَانِ: هَلْ ذَهَبَ يَضْعَعُ تَارِدَتِ الْيَنَاءِ (۶۵:۱۲)
آخریان ۲، سرمایه ۲۹، کالا ۴۲، آخریانها ۵۳، رخت ۵۵، کالاهای ۱۲۴

بِضَاعَتُهُمْ: أَجْعَلُوا يَضْعَعُ نَفْسَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ (۶۲:۱۲)
آخریان ۱، آخریان ۲، رخت ۳، کالا ۵۳، رخت ۵۵، سیمها ۵۸، آخریان ۷۸، کالاهای ۹۰، کالاهای ۹۶، رختها ۱۲۱، تنخواه ۱۳۶

~ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ (۶۵:۱۲)
بازارگانیها ۷۲، آخریان ۷۸، کالاهای ۱۰۰، سرمایه ۱۱۴

بِضْعٍ: فَلَيْتَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ (۴۲:۱۲)
هفت پس پنج ۵۸، کم ازده ۸۳، ده ۱۰۵، سه تا نه ۱۱۳، کمتر از ده ۱۲۹

~ فِي بِضْعِ سِنِينَ (۴:۳۰)
هفت ۱، چند ۳، از ده ۳۰، چندین ۳۴، اندک کم ازده ۳۹، اندک ۴۶ و ۴۷، میان سه تا ده ۵۶، چند

میان سه و هفت ۶۴، اندک ۱۰۳، چند - اند ۱۰۹
* بِضْعَ سِنِينَ: فَلَيْتَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ (۴۲:۱۲)
کم از ده سال ۲، ده سال ۵۲، هفت سال ۸۰، کم از ده سال ۹۴، ما بین سه سال تا نه سال ۱۰۴، چند سال ۱۱۱، چند سال سه تا هفت ۱۱۸، سه سال تا نه سال ۱۲۶

~ فِي بِضْعِ سِنِينَ (۴:۳۰)
سالی چند - کم از ده سال ۲، در اند سال ۶۱، میان سه سال تا نه سال ۱۲۰

بَطَانَتُهَا: بَطَانَتُهَا مِنْ اسْتَرْقِ (۵۴:۵۵)
آسترها ۱، آستر ۲، آستران ۲۹، آستران ۳۸، ابره ۳۹، آسترها ۴۲، آسترها ۵۱، آستر ۶۹، زیلوهای ۹۶، گسترها ۱۰۸، آسترها ۱۱۶، استادها ۱۱۳، میان ۱۳۶

بِطَانَةٍ: لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ (۱۱۸:۳)
دوستان ۱، دوستی نهانی ۲، دوست ۳ و ۲۴، دوستی پنهانی ۴۲، دوست ۵۵، دوست و هم بازی ۵۷، دوست ویژه ۶۳، دوستی درونی ۶۹، دوستان ۷۶، دوستی نهانی ۷۸، دوستان اندرونی ۸۰، دوستی نهانی ۸۲، دوستی ویژه ۸۹، دوستی نهانی ۹۴، دوستی پنهانی ۱۰۵، دوستی پنهان ۱۲۵، دوستان نهانی ۱۳۳

بَطْرًا: كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا (۴۷:۸)
بهنبارده ۱، فیردگی ۳، مستی ۱۰، بهارده ۱۱، شاد کامی ۲۷، دانه گرفتن ۲۹، فیردگی ۳۰، انباردگی ۳۶، شادی کنان ۳۸، فیردگی ۵۵، انبارده ۵۸، بزرگ منشی ۷۲، انباردگان ۷۸ و ۹۸، بنه گرفته ۱۰۶، بهمارده ۱۰۷، دانه گرفته

۱. افریان / احزبان: کالا، متاع.

۲. کالاهای / کالاهای.

۳. آیا اصل استارها بوده است و گونه ای دیگر از آسترها؟.

۴. بهارده / هنبارده: سرمت.

۵. کذا در متن اصلی؛ اگر تحریفی از «دانه گرفته» نباشد، معنای تازه ای است.

۶. قس: معنای قرآن ۱.

بگیرید ۱، گبریت و ستمکارانه گبریت ۳، سخت بگرفتنی ۲۰، سخت بگیرید ۲۹، دست دراز کنید ۳۰ و ۴۳، بگیرم ۳۹، می گبریت ۴۱، همی بگیرید ۶۱، بگیرید سخت ۷۶، فراگیرید ۸۹، گرفتید ۹۰، فراز کنید دست ۹۴، فرو گیرید ۱۰۵، سخت میگیرید ۱۱۱، گیرید ۱۱۴، سخت گرفتید ۱۱۶، فراگرفتید شما ۱۱۷، میزنید ۱۲۲، فراگیرید شما ۱۳۸

بَطْنَتْنَا: وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا
سخت گرفتن ۲۹، گرفت ۹۰ (۳۶:۵۴)

بَطْلٌ: فَوْقَ الْحَقِّ وَبَطْلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸:۷)
توه ۱ شد ۱، تباه کشت ۲، نادرست شد ۳، ناپدید گشت ۱۰، ناپیدا [شد] ۲۷، هرزه ۲۹، نیست شد ۴۹، نابود گشت ۵۸، ناچیز شد ۶۱، نابوده شد ۷۲، تباه گشت ۸۳، ناپیدا شد ۹۲، نابود شد ۱۰۲، ناچیز بود ۱۰۴، تباه شد ۱۱۲

بَطْنٌ: مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ (۱۵۱:۶)
پنهانست ۲، پنهان شد ۳، پنهان بود ۱۰، نهان باشد ۴۳، پوشیده شد ۵۷، نهانست ۶۱، پنهان باشد ۶۴، پنهان ۷۲، نهان شد ۷۹، درشکم بود ۱۰۰، نهانست ۱۲۶

بَطْنٌ: مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ (۳۳:۷)
پنهان شد ۱، پنهان بود ۱۰، پنهانست ۲۴، نهان شد ۲۹، پنهان است ۴۵، پنهان بود ۸۲، نهان است ۹۲، پوشیده باشد ۹۶، پنهان کرد ۹۹

بَطْنٌ: وَإِذْ يَكُومُ عَنْهُمْ بَطْنٌ مَكَّةَ (۲۴:۴۸)
میان ۱، اندرون ۳، درون ۶، هامون ۱۰۲

بَطْنِه: فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِه
(۴۵:۲۴)

۱۰۹، از روی سرکشی ۱۱۱، فرید گمی ۱۱۴، بیرنده گمی ۱۱۹، سرکشی ۱۲۰ و ۱۳۱، گردن فرازی ۱۲۲، از روی گردن فرازی ۱۲۷، آرام نگرفته ۱۳۶

بَطْرَتْ: مِنْ قَرَبِكُمْ بَطْرَتْ مَعِيشَتَهَا (۵۸:۲۸)
هینارده شد ۱، فیرنده شدند ۳، دانه گرفته بودند ۲۱، ناسباس شدند ۲۴، پری گرفته بود - انبارده ۳۰، بسیار شد ۴۱، بزرگ منش آمد ۴۲، انبارده شده بود ۴۶، انبارده شد ۵۶، انبارده شدند ۶۱، انبارده شده بودند ۶۴، انباردگی کردند ۷۸، فیریده شدند ۸۰، پرو گرفته بود ۹۴، بزرگ منشی اند ۱۰۵، دانه ۲ گرفته بودند ۱۰۶، پری گرفته بود ۱۰۸، فیرده شدند ۱۱۴، تازه شود ۱۲۱

* بَطْرَتْ مَعِيشَتَهَا: بَطْرَتْ مَعِيشَتَهَا (۵۸:۲۸)
با ناز زندگانی می نمودند ۱۲۲

بَطْشٌ: إِنْ بَطَشَ رَبُّكَ لَشَدِيدٌ (۱۲:۸۵)
گرفتن ۲، خود فرو گرفتن ۵۳، گرفتن ۷۹، گرفت ۱۳۹

بَطْشًا: فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا (۸:۴۳)
گرفتن ۳، به نیرو ۱۶، نیرو ۲۲، استواری ۷۲، گرفتن سخت ۱۰۹، توانایی ۱۳۰، خشم ۱۳۲

بَطْشًا: هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا (۳۶:۵۰)
سخت گرفتن ۳، فرا گرفتن ۲۹، نیرو گرفتن ۳۰، در گرفتن ۶۹

الْبَطْشَةُ: يَوْمَ بَطْشِ الْبَطْشَةِ الْكُبْرَى (۱۶:۴۴)
گرفتن ۲، فرا گرفتن ۸۹

بَطْشُكُمْ: وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطْشَتُمْ جَبَارِينَ (۱۳۰:۲۶)

۱. بیرنده گمی یا پیرنده گمی / فیرنده گمی، فرید گمی.

۲. کذا در متن اصلی، می تواند تحریف یا تلفظی دیگر باشد از «دنه».

۳. چرا مخاطب متکلم معنی شده است؟

۴. توه / تبه، تباه.

شکب ۱، شکم ۱۱۴ و ۲

بَطْنِي: رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
اشکم ۲۵ (۳۵:۳)

بُطُونٍ: وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَفْعَالِ
شکبها ۱، شکم ۲۴، شکمها ۱۰۰ (۱۳۹:۶)

~ فَأَتَتْهُمْ لَا يُكُونُ مِنْهَا قَالُوا لَوْ مِنْهَا الْبُطُونُ
شکبها ۱، شکمها ۸۱ (۶۶:۳۷)

~ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
شکمها ۲۲، شکمها ۳۳ (۶:۳۹)

~ يَقْلِي فِي الْبُطُونِ
شکمها ۲۲، شکمها ۳۲ (۴۵:۴۴)

بُطُونِهِ: تُسْقِئُكُمْ فِي بُطُونِهِ
شکم ۵۳، شکبها ۵۵، شکمها ۱۰۰ (۶۶:۱۶)

بُطُونَهَا: يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
شکمها ۵۳: شکمها ۶۲، شکمها ۱۰۳ (۶۹:۱۶)

بُطُونِهِمْ: أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
شکمها ۲ (۱۷۴:۲)

~ إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
شکمها ۳، شکمها ۱۰^۱، شکمها ۵۳ (۱۰:۴)

بَعَثَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
بفرستاد ۲، بفرستاد او پدید کرد ۱۰، پدیدار کرد ۲۴، بفرست ۱۳۸ (۲۴۷:۲)

~ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
فرستاد ۵۲، فرو فرستاد ۹۸ (۱۶۴:۳)

~ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ
(۳۱:۵)

فرمان کرد ۵۲

~ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا
فرستاد ۵۵، فرستاده است ۶۲، بفرستاده است ۱۰۰،
برنگیخت ۱۱۶، بفرستاد ۱۲۸ (۹۴:۱۷)

~ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا
فرستادست ۲۴، بفرستاد ۴۶، فرستاده است ۶۲،
بفرستاد است ۹۲، برانگیخته است ۱۱۱، فرستاده
۱۳۲، بفرستاده است ۱۳۸ (۴۱:۲۵)

الْبَيْتُ: فِي رَبِّهِ مِنَ الْبَيْتِ
برانگیختن ۲، زنده کردن ۳۸، برانگیختن ۳۹،
زنده وا کردن ۴۲، برخاستن ۴۸، زنده شدن ۷۹،
برانگیزانیدن ۸۶، زنده کردن رستخیز ۸۸،
برانگیخته شدن ۱۱۱ (۵:۲۲)

~ فَهَكَذَا يَوْمَ الْبَيْتِ
انگیختن ۲، زنده وا کردن ۲۹، رستخیز ۳۴،
انگیختن ۱۰۸، برنگیختن ۱۱۶، رستخیز ۱۳۲ (۵۶:۳۰)

بُعِثَ: أَفَلَا يَعْلَمُ إِذْ بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ
زیر و زبر گردانند ۲، برانگیزانند ۲۴، برانگیزند
۵۱، و ۶۷، برانگیزانند ۶۴، برانگیزد^۲ ۹۲،
برانگیخته شوند ۱۰۰، آشکارا شود ۱۰۲، برآرند
۱۰۵، زیر و زبر شوند ۱۱۴، برنگیخته شود ۱۱۶،
برانگیخته شود برانگیخته گردد ۱۲۰، زیر و زبر
کرده شود ۱۲۱، بیرون آورده شود ۱۲۴ (۹:۱۰۰)

بُعِثَتْ: وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ
زور کرده شهد ۱، زیر و زبر گردانند ۲، باز
شیانند^۳ زیر و زبر کنند ۳۰، برانگیخته شوند ۳۶،
بشکافد ۳۸، باز شکافند ۴۲، برشورانید شود ۴۸،
برانگیزند ۶۱، برشورانیده شود ۶۴، برانگیخته
(۴:۸۲)

۱. کذا در متن اصلی با گاف پارسی.

۲. برانگیزد / برانگیخته شود.

۳. باز شیانند: زیر و رو کنند.

بَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا (۵۱:۲۵)

بفرستیم ۱، برانگیزیم ۳۴، بفرستادیم ۴۷،
فرستادیم ۵۶، بفرستادیم ما ۵۸، برانگیزیم ما
۸۷، برانگیختمانی ۱۰۰، برمی انگیزیم ۱۰۳،
میفرستادیم ۱۳۲، بفرستادمانی ۱۳۸، می فرستادیم
۱۳۹

بَعَثْنَاكُمْ: ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ (۵۶:۲)

برانگیزانیدیم ۴، زنده واکردیم ۱۰، زنده کردیم
۲۴، برانگیزیدیم ۳۴، برانگیختیم ۵۵، برانگیزانیدم
۶۴، زنده گردانیدیم ۱۰۷، برانگیزانیم ۱۲۱

بَعَثْنَاهُمْ: ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنُفِثَ الْفِرِينَ أَحْسَنَ (۱۲:۱۸)

ورانگیختیم ۱ و ۲۴، برانگیختیم ۲، برانگیختیم و
زنده کردیم ۵۸، برانگیختیم ۵۹ و ۱۱۴، برانگیختیم
۶۲، برانگیختیم ۷۶، بیدار گردانیدیم ما ۱۰۰، بیدار
کردیم ۱۱۶، بیدار گردانیدیم ۱۰۳

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ (۱۹:۱۸)

از خواب بکردیم ۲۹، انگیزیم ۴۴، برانگیختیم
۵۲، بیدار کردیم ما ۹۳، بفرستادیم - برانگیختیم
۹۴، برانگیختیم ۹۶، برانگیختیم و بیدار کردیم
۱۱۱، زنده گردانیدیم ۱۱۳، پیدا کردیم ۱۳۹

بَعَثَهُ: فَأَمَّا تِلْكَ الْمَائَةُ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ (۲۵۹:۲)

برانگیخت ۲ و ۹۱، زنده کرد ۱۰ و ۵۶ و ۱۳۴،
زنده گردانی ۲۵، زنده باز کرد ۲۹، برانگیخت ۴۲،
انگیخت ۵۲ برانگیزد ۶۹، زنده کند ۷۴، زنده
گرداند ۹۰، برانگیز آید ۱۰۰، برانگیزاند ۱۰۱

بَعْدُ: فَمَنْ أَعَدَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۸:۲)

سپس ۲

بَعْدُ: فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُلُ لَهَا مِنْ بَعْدِ (۲۳۰:۲)

سپس ۲

شوند ۷۹، زیر و زیر کرده شود ۸۰، شکافته شود
۸۷، زیر زیر شوند ۹۰، زیر زیر کنند ۹۵، زیر و زیر
گرداند ۱۰۸، کاویده شود ۱۰۹، زیر و رو کرده
شود ۱۱۱، زیر و زیر شود ۱۱۴، زیر و زیر کرده
شوند ۱۱۷ و ۱۳۴، برانگیزانیده شوند ۱۱۹، زیر و
زیر گردانیده شوند ۱۲۲، زیر و زیر گردد ۱۲۹،
زیر و زیر شوند ۱۳۰

بَعَثْنَاكُمْ: مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْبُدُكُمْ إِلَّا كَنَفِيسٍ (۲۸:۳۱)

زنده کردن ۷۹، برانگیزانیدن ۱۰۰

بَعَثْنَا: قَالُوا إِنَّا بِلِقَائِهِمْ مُقَرَّطُونَ (۵۲:۳۶)

ورانگیخت ۱، برانگیخت ۳۹، برانگیزانید ۸۶،
برخیزانید ۹۶، برنگیخت ۱۱۶

بَعَثْنَا: وَيَعْبُدْنَاهُمْ أَثْنَى عَشَرَ نَقِيبًا (۱۲:۵)

برانگیختیم ۳، فرستادیم ما ۶۱، برنگیختیم ۱۱۶،
فرستادیم ۱۲۷

بَعَثْنَا: ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا (۱۰۳:۷)

فرستادیم ۳، بفرستادیم ما ۲۷، فرستیدیم ۵۳،
برانگیختیم ما ۶۱، بفرستادیم ما ۱۰۰

بَعَثْنَا: ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُؤُسًا (۷۴:۱۰)

بفرستادیم ۶۲، بفرستادیم ما ۷۹

بَعَثْنَا: ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ (۷۵:۱۰)

فرستادیم ۵۵

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا (۳۶:۱۶)

بفرستادیم ۱، بفرستادیم ما ۲، فرستادیم ۵۵،
فرستادیم ۶۲، ما فرستادیم ۹۶

بَعَثْنَا: بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا (۵:۱۷)

بفرستادیم ۲، بگماشتیم ۴۹، فرستادیم و
برگماشتیم ۵۵، بفرستیم ما ۶۱، برگماشتیم ۶۷،
بفرستیم ما ۹۳، برگماریم ۱۰۳، برنگیزیم ۱۱۶

- ~ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا (۸:۳)
از پس ۱۰
- ~ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ (۹۰:۳)
سپس ۲، پس از ۱۰۴
- ~ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ (۳۲:۵)
از پس از ۲۹
- ~ وَتَرَدُّوا عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ (۷۱:۶)
پس آنکه ۱۱۴
- ~ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (۵۶:۷)
سپس ۵۵
- ~ وَلَئِن أَذَقْتُهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مِّسْتَهٍ (۱۰:۱۱)
پس
- ~ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّكُمْ تُرْجَعُونَ (۱۱:۴۹)
از پس ۶
- ~ بَعْدَ: بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ (۳۸:۴۳)
دوری ۳۹
- ~ بَعْدًا: وَقِيلَ بَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۴:۱۱)
دوری ۱، دوری باد ۳، دوری بادا ۲۴، دوری باد ۵۵، دوری و هلاک باد ۹۳
- ~ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُوَ (۶۰:۱۱)
دور بادا ۲۴، دور ۳۶، دور باد ۵۷، دوری بادا ۶۲
- ~ أَلَا بَعْدًا لِّشُعُودَ (۶۸:۱۱)
دور ۲، دور شدند ۶۸، دوری بود ۹۳، دور گردانید ۱۲۰
- ~ أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ شُعُودُ (۹۵:۱۱)
دور باد ندا ۷ مکرر، دوری است ۲۴
- ~ فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ (۴۴:۲۳)
- دوریا ۷۲
بَعْدَتْ: وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ (۴۲:۹)
دور و دشخوار است ۱۰، دور دراز آمد ۱۱، دور آمد ۲۴، دشخوار شد ۲۷، دور شد ۲۹، دور است ۳۹ و ۱۰۰، دور شود ۴۱، دراز شد ۴۹، دور شد ۵۵، دشخوار است ۶۳، دور و دراز آمد ۸۳، دشوار است ۸۵، سخت و دشوار است ۱۰۶، دور شده است ۱۱۳
- بَعْدَتْ: أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ شُعُودُ (۹۵:۱۱)
دور بیودند ۷ مکرر، دور شدند ۳۸، دوری شد ۳۹ و ۱۱۳، دوری باد ۱۰۰، دور شد ۱۱۱
- بَعْدَةُ: وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ يٰۤاَيُّهَا السُّلٰى (۸۷:۲)
پی ۱۰۲
- ~ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاصْلَحَ (۵۴:۶)
پس ۲
- ~ قَبَايَ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ (۱۸۵:۷)
از ۱۲۷
- ~ وَلَا أَنْ تَنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا (۵۳:۳۳)
پس از ۱۰۰
- بَعْدَهَا: قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا (۷۶:۱۸)
پس ۲
- بَعْدِهِمْ: وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ (۹:۱۴)
پس ۲
- ~ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ (۵:۴۰)
پس ۹۹
- بَعْضُ: وَقُلْنَا أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ (۳۶:۲)
لختی ۵۵، باره دیگر ۱۱۴
- ~ وَإِذَا حَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا (۷۶:۲)

برخ ۱، باره ۱۳۳	بهری ۲، یکدیگر ۲۹، دیگری ۴۰، لختی ۵۵
~: طَوَّفُوا عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ (۵۸:۲۴)	~: وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قَبْلَةَ بَعْضٍ (۱۴۵:۲)
بهری ۲	لختی ۳۰، باره ۵۵، بهره ۸۴
~: وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً (۲۰:۲۵)	~: تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ (۲۵۳:۲)
بخش ۸۷	برخی ۱۰
~: بَقِيَ بَعْضُنا عَلَى بَعْضٍ (۲۲:۳۸)	~: قَالَ لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ (۲۵۹:۲)
دیگری ۵۸	باره ۳، چیزی ۶۱
~: يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ (۲۸:۴۰)	~: عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ (۴۹:۵)
همه ۸۱	برخی ۱، برخی ۴۵
~: فَكَيْمًا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ (۷۷:۴۰)	~: وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ (۵۳:۶)
لختی ۳	گروه ۹
~: وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ (۳۲:۴۳)	~: وَيَذِيقُ بَعْضُكُمْ بِأَسَ بَعْضٍ (۶۵:۶)
برخی ۲۲، لختی ۳۲	بهری ۲، آن دیگر ۹
~: وَلَا يَتَّبِعْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ (۶۳:۴۳)	~: يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (۱۱۲:۶)
باره ۳۲	بهری ۲، گروهی ۵۸، بهره ۹۴
~: كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ (۲:۴۹)	~: رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ (۱۲۸:۶)
یک دیگر ۶	بهره ۲۷
~: إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ (۱۲:۴۹)	~: وَجَعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ (۳۷:۸)
باره ۳	لختی ۵۵
~: وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ (۳۶:۲)	~: نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (۱۲۷:۹)
بهر ۲، برخی ۱۲۳	ورخی ۱۳
~: فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ (۲۸۳:۲)	~: إِلَّا أَعْرَضَ عَنْكَ بَعْضُ الْهَيْئَاتِ وَسُوءٍ (۵۴:۱۱)
اندک ۳۰	یکی ۵۸
~: كَذَّبَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ (۶۳:۲۴)	~: وَتُفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ (۴:۹۳)
برخی ۱۱۴	بهری ۲
* بَعْضُكُمْ بَعْضًا: فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ (۲۸۳:۲)	~: وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ (۷۱:۱۶)
یک دیگر ۲۴	بهر ۲
	~: قَالُوا إِنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ (۱۹:۱۸)

- بَشَه ۲، بَشَه ۴، سارخک ۴۰^۲، بَشَه - کم و بَشَه ۵۵،
بَشَه ۷۶، سراسک ۱۰۰، بَشَه خورد (خُرد) ۱۲۳،
بش ۱۲۷، شیشه ۱۳۰
- بَعْضًا: وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضًا بَعْضًا أَرْبَابًا (۶۴:۳)
برخی ۲۷
- بَعْضُهُ: وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ (۳۷:۸)
لختی ۵۵
- بَعْضُهَا: فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا (۷۳:۲)
باز ۱۰، باز ۵۷، دمسج ۱۰۵
- بَعْضُهُمْ: وَإِذَا خَلَا بِبَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (۳۴:۳)
لختی ۵۸
- بَعْضُهُمْ: وَإِذَا خَلَا بِبَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (۷۶:۲)
با یک دیگر ۱۰
- بَعْضُهُمْ: وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قَبْلَهُ بَعْضٍ (۱۴۵:۲)
برخی ۱۰۳
- بَعْضُهُمْ: وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ (۵۳:۶)
برخی ۱۱۴
- بَعْضُهُمْ: وَالْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقُونَ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ (۶۷:۹)
برخی ۵۵
- بَعْلًا: أَلَدْعُونَ بَعْلًا (۱۲۵:۳۷)
بت ۹۲
- بَعْلُهَا: وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا (۱۲۸:۴)
شوهر ۱۰، شوی ۱۰۵، مرد ۱۳۰
- بَعْلِي: وَهَذَا بَعْلِي شَيْئًا (۷۲:۱۱)
شوی ۱، شوی ۲، مهتر ۷ مکرر، شوهر ۲۹، شو ۵۲،
شوهر ۵۵، شور ۵۷
- بَعُوضَةً: أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا (۲۶:۲)
- بَشَه ۲، بَشَه ۴، سارخک ۴۰^۲، بَشَه - کم و بَشَه ۵۵،
بَشَه ۷۶، سراسک ۱۰۰، بَشَه خورد (خُرد) ۱۲۳،
بش ۱۲۷، شیشه ۱۳۰
- بُعُولَتُهُنَّ: وَيُعُولُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ (۲۲۸:۲)
شویان ۲، شوهران ۱۰، شوهران ۳۶، شویان ۵۳،
شوی ۸۸، شوهرها ۱۲۲
- بُعُولَتُهُنَّ: إِلَّا لِيُعُولَتهنَّ أَوْ أَبَاهُ (۳۱:۲۴)
شویان ۱، شوهران ۲۴، شوهران ۵۳، شوهرها ۱۲۶
- بُعِيدٌ: أُولَئِكَ فِي صُلْبٍ بَعِيدٍ (۳:۱۴)
دور ۲، پیدا ۱۲۴
- بُعِيدٌ: ذَلِكَ هُوَ الصُّلْبُ الْبَعِيدُ (۱۸:۱۴)
دراز ۲۴
- بُعِيدٌ: وَإِنَّكَ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳:۲۲)
دور آهنگ ۵۸، دورانه ۷۲
- بُعِيدٌ: فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ (۲۲:۲۷)
بسیار ۲۴، دیر ۴۷، دور ۱۰۹، دور و دراز ۱۱۱
- بُعِيدٌ: مَنْ أَضَلَّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۲:۴۱)
دوردست ۶۵
- بُعِيدًا: لَوْ أَنَّ بَيْنَهُمَا بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا (۳۰:۳)
دراز اودور ۱۰
- بُعِيدًا: أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا (۶۰:۴)
دور ۱، دور ۲
- بُعِيدًا: فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۳۶:۴)
بسیار دور ۱۳۶
- بُعِيدًا: قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۶۷:۴)

۱. کذا عین ضبط متن اصلی. در برهان قاطع دمسجه و دمسجه ، به معنی پرندۀ معروف « صوه » یا « ابابیل » ضبط شده است، آیا این معنی در این جا مناسبی دارد؟ یا کلمه تحریفی است از دُمبچه؟ چون در تفسیر آمده که دُم گاو را بر مرده زدند و زنده شد.

۲. کذا در متن اصلی، شور / شوهر.

۳. سارخک: بَشَه.

۴. سراسک، سارخک: بَشَه.

دور ۵۸، دورهنگ ۷۲

* غَيْرَ بَعِيدٍ: فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ
اندک ۱۳۲

بَعِيرٍ: وَتَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ (۶۵:۱۲)
شتر ۵۵، اشتر ۵۶

~: وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ جَمْلٌ بَعِيرٍ (۷۲:۱۲)
وشر ۱، شتر ۲۹

* جَمْلٌ بَعِيرٍ: وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ جَمْلٌ بَعِيرٍ (۷۲:۱۲)
بار ۲۴، اشتر بار ۷۸، اشتر وار ۹۶

* كَيْلٌ بَعِيرٍ: وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ (۶۵:۱۲)
اشتر وار ۲، شتر وار ۷۸ و ۱۰۵، پیمانه یکشتر ۱۲۰

الْبَغَاءُ: وَلَا تُكْرِهُوا فَيَنْتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ (۳۳:۲۴)
پشیمانی کردن ۳۰، بد کاری ۴۱، جستن شوی ۴۲،
بی سامانی کردن ۵۳، زنان^۱ ۶۹، ناشایست ۱۰۰،
پلیدی کردن ۱۰۹، بزه ۱۱۹، جستن شوهران ۱۲۵

الْبَغَالُ: وَالْحَيْلُ وَالْبَغَالُ وَالْحَمِيرُ لَتَرْكَبُوهَا (۸:۱۶)
استران ۱ و ۱۲۶، اشتران ۲، ستر ۲۴، آستران ۵۵،
استر ۵۹، آستران ۶۲، استرها ۷۲، استر آن ۱۰۰،
آستران ۱۰۵

بَغَتْ: فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى (۹:۴۹)
گذشتاری کند^۲ ۱، افزونی جوید ۲، ستم کند ۳،
افزونی^۳ کند ۳۰، بیداد کند ۵۳، ستم کنند ۵۶،
بی دادی کند ۶۱، گردن کشی کنید ۶۹، افزون
جویند ۸۱، افزونی کند ۱۰۸، ستم کرد ۱۳۲

بَغْتَةً: أَحَدُهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ (۴۴:۶)
ناگاهی ۸۸، بیکبار ۱۱۱

~: لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً (۱۸۷:۷)
ناگهان ۱، ناگاهان ۱۰، ناگاه ۱۱۶، ناگاهی ۱۲۷

~: أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً (۱۰۷:۱۲)
ناگاه ۵۵، ناگهانی ۱۱۲

~: حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً (۵۵:۲۲)
ناگهان ۱۱۱

~: فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۲۰۲:۲۶)
ناگهانی ۱۱۱

~: وَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۳:۲۹)
ناگاه ۲، بیگنا گاه^۴ - ناگهانی ۱۱۱

الْبَغْضَاءُ: قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ (۱۱۸:۳)
دشمنابگی ۲، دشمنی ۳، دشمن داری ۱۰،
دشمنان گوی ۵۳، دشمنی ۵۵، دشمنانگی ۵۸،
دشمنانگی و خشم ۶۱، دشمنانگی ۱۰۹،
دشمنان نگی^۵ ۱۱۰، دشمنان ۱۱۹، دشمنها ۱۲۴،
دشمنی ۱۲۷

~: فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْمَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ (۱۴:۵)
دشمنادگی ۲، (دشمنی) پنهان ۳، کینه گرفتن
۲۹، بزستن^۶ ۳۷، خشم در دل ۳۹، دشمنی پنهان
۵۵، بزستگی ۵۷، دوست نداشتن ۸۴، ستم کاری
۹۰، دشمنی پنهانی ۹۱، دشمندگی پنهان ۹۷،
خشم دل ۱۱۰، کینه گرفتن ۱۲۷

۱. کذا، شاید صورت دیگری باشد از «زنا».

۲. گذشتاری کند: ستم کند، افزونی جوید.

۳. کذا. قد در متن اصلی باشد با سه نقطه.

۴. بیگنا گاه / به یک ناگاه: ناگهانی.

۵. دشمنان نگی / دشمنانگی: دشمنی.

۶. بزستن / دشمنی کردن، کینه.

~ وَالْقِيَانَا بَيْنَهُمُ الْمَدَاوَّةُ وَالْبَغْضَاءُ (۶۴:۵)

دشمنای ۱، زشتی ۲، دوشمنی پنهان ۳، دشمنادگی ۳۱، کارزار ۳۶، دشمنایی ۳۷، دشمنادگی ۴۱، زشت داشتن ۴۹، دشمنادگی ۵۲، کینه ۵۳، بز ۶۰، خشم ۶۳، دشمنای ۶۹، خشم گرفتن ۷۶، دشمنی نهانی ۸۰، دشمنی پنهان ۹۱، بزستن ۹۵، کینه پنهان ۱۱۹

~ أَنْ يُوَفَّقَ بَيْنَكُمْ الْمَدَاوَّةَ وَالْبَغْضَاءُ (۹۱:۵)

دشمنی ۲، خشم ۲۴، زشت کاری ۷۲، بز و کینه ۱۰۷

~ وَبَدَائِلُنَا وَبَيْنَكُمْ الْمَدَاوَّةُ وَالْبَغْضَاءُ (۴:۶۰)

دشمنی پنهان ۳، کینه ۲۴، بدخواهی ۳۹، دشمنادگی ۸۱، دشمن داشتن ۸۷، دشمنی نهانی ۹۱، ترس ۱۳۶

بَقَا: لِبَقَا فِي الْأَرْضِ (۲۷:۴۲)

گذشتاری کردی ۱، ستم کردند ۳، افزون جویند ۲۲، نافرمان شدند ۲۹، ستم کردند ۳۲، بی داد کنند ۳۹، گردن کشی کنند ۵۶، ستمها کنند ۶۴، انبازده شوند ۷۸، بیفرزند و ستم کنند ۸۱، بدکاری و ستم کردند ۱۰۰، ستم کنند بر یکدیگر ۱۰۴، ستم کنند ۱۲۱، ستم ساختندی ۱۲۴، نافرمان شدند ۱۳۹

بَغَى: فَبَغَى عَلَيْهِمْ (۷۶:۲۸)

گذشتاری کرد ۱، ستم کرد ۳، بیرون آمد ۲۴، گردن کشی کرد ۴۳، افزونی جست ۵۳، بزرگی کرد ۶۱، ستم کردند ۶۹، ستم نمود ۸۶، بلندی جست ۱۳۲

~ حَصَمَانِ بَغَى بَعْضُهُمَا عَلَى بَعْضٍ (۲۲:۳۸)

همی افزون جست ۲۲، فزونی جست ۳۸، بی دادی کرد ۳۹، ستم کرده است ۶۴، جست ۸۱، همی افزون جست ۸۸، فزونی کرده است ۱۲۴، ستم کرده ۱۳۲

الْبَغَى: وَالْإِثْمَ وَالْبَغَى بِغَيْرِ الْحَقِّ (۳۳:۷)

بیدادی و ستم کردن ۱۰، دشمنی ۶۳، بی داد ۹۱، گناه ۹۴

~ وَبَيَّنَّ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغَى (۱۶:۱۰)

گذشتاری ۱، ستم کردن ۳، گردن کشی ۴۳، ستم ۵۳، ستم گردن ۵۵، بیداد ۵۹، بیراهی ۶۱، بیفرمانی ۹۲، از انداز در گذرانیدن ۱۰۲

~ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغَىٰ هُمْ يَنْصَبُونَ (۳۹:۴۲)

گذشتاری ۱، ستم ۲۲، ستم ۳۲، ناخوشی ۴۲

بَغَى: ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ (۶۰:۲۲)

گذشتاری کرده شهد ۱، ستم کرده شد ۳، ستم کند ۲۴، افزون جستند ۵۳، ستم کنند ۶۱، ستم کرده شود ۶۴، افزونی جستند ۸۸، افزونی جستند شد ۱۰۹، ستم بکنند ۱۲۸

* ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ (۶۰:۲۲)

ستم بریش کرده شود ۷۹

بَغَا: أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا (۹۰:۲)

بدخواستن ۳، افزونی جستن ۴، بی فرمانی ۴۱، بدخواستن ۵۵، دشمنادگی ۵۹، از روی ستم ۹۱، بیفرمان ۹۹

~ مِنْ بَدَمَا جَاءَهُمْ أَلْبَيْنَتْ بَغْيًا بَيْنَهُمْ (۲۱۳:۲)

۱. ضبط متن اصلی: دشمنادگی، که اگر تحریف دشمنادگی نباشد، درخور توجه است.

۲. بز و دشمنی، کینه.

۳. بزستن: دشمنی کردن، کینه.

۴. کذا در متن اصلی، نهان / نهان (با حرف نون غنه).

۵. گذشتاری کرد: از حد در گذشت.

فزون جستن ۷۵، ناراستی ۷۸، ستم کردن ۷۹،
گمراهی ۱۳۰

بَغِيهِمْ: ذَلِكَ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۱۴۶:۶)
ستم و بیدادی ۱۰، ستمکاری ۲۹، خستن ۴۱، بیداد
کردن ۴۲، ستم و گردن کشی ۵۸، بی داد کردن
۸۳، پلیدی ۹۲، افزونی جستن ۱۰۹، ستم ۱۱۴

الْبَقَر: وَمِنْ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنْ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ (۱۴۴:۶)
گاوان ۱، گاو ۲، ماد گاوان ۲۷، گاوان ۵۳،
فراخ شاخان ۵۵، ماده گاوان ۱۲۴

بَقَرَاتٍ: إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سَوَانٍ (۴۳:۱۲)
گاو ۱، ماده گاو ۳، ماد گاو ۹۹، گو ۱۱۱

~: أَفْتَنَ فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوَانٍ (۴۶:۱۲)
گاو ماده ۵۳، ماد گاو ۹۹، گو ۱۱۱

بَقْرَةً: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً (۶۷:۲)
گاو ۱۰

~: إِنَّمَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ (۶۸:۲)
ماده گاو ۲، گاو ۵۵، ماد گاو ۹۹

~: إِنَّمَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا (۶۹:۲)
ماده گاو ۵۵

~: يَقُولُ إِنَّمَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ (۷۱:۲)
گاف ۲۴

الْبُقْعَةُ: فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ (۳۰:۲۸)
جایگاه ۲، پاره زمین ۳ و ۳۹، جای ۲۹، زمین ۳۶،
پاره زمین ۴۱، پاره جای ۴۷

بَقْلَهَا: مِنْ بَقْلِهَا وَقِشْرَهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا (۶۱:۲)
تره ۲، ترها ۱۰ و ۶۲، سبزه ۲۴، تره ۲۹، تره ۳۴

سِتم کردن ۵۵، نافرمانی ۹۰، فزونی جستن ۹۴،
فزونی ۱۲۴

~: إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَلُؤُ بِغِيَابِهِمْ (۱۹:۳)
خواستن ۶۵، بدخواهی ۱۰۲، جستن افزونی ۱۰۹

~: فَأَنبَعَثَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا (۹۰:۱۰)
گدشتاری ۱، بیدادی و ستم کردن و گردن
کشیدن و بزرگستن ۱۰، بی راهی ۱۳، بی دادی
۲۷، ستم کردن ۴۲، ستم ۵۵، سرکشی ۹۸، ستم
جویی ۱۰۹

~: إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَلُؤُ بِغِيَابِهِمْ (۱۴:۴۲)
افزون جستن ۱۶، افزونی ۳۸، بیدادی ۶۱،
ستم کاری ۱۳۰

~: إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَلُؤُ بِغِيَابِهِمْ (۱۷:۴۵)
افزون جستن ۲، جستن ۹۰

بَغِيًّا: وَلَمْ يَمَسِّنْ فِ بَشَرٍ وَلَمْ أَكْ بِغِيًّا (۲۰:۱۹)
بد راه ۱، بلایه کار ۳ و ۳۸، نابکار ۲۹ و ۷۸،
پلید کار ۳۰ و ۶۹، بد کار ۴۱، زن بد کاره ۴۳،
ناپارسا ۵۲، بلایه - بد کاره ۵۹، بیراه ۶۱، زن
بد راه ۷۴، هرزه ۹۶، بد کار ۱۰۰، تباه کار ۱۲۹،
بی سامان کار ۱۳۸

~: وَمَا كَانَتْ أُمَّكِ بَغِيًّا (۲۸:۱۹)
پلید کار ۲، ناپارسا ۴۲، بلایه کار ۴۳، تباه کار ۵۳،
بد کردار ۵۸، بلایه - بد کیش ۵۹، بلایه ۸۰، زنی
بلایه ۸۴، بی سامان کار ۸۶، زن بی سامان کار
۸۹، چند نابکار ۹۸

بَغِيكُمْ بِمَا أَنَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغِيكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ (۲۳:۱۰)
ستم ۲، بیدادی و ستم کردن و گردن کشیدن و
بزرگستن ۱۰، بزه ۲۴، بیرون آمدن ۴۱، ستم ۵۵

۱. کلمه «زن»، در این ترجمه از مفهوم جمله به ذهن می آید و نه در اصل لغت.

۲. ماد گاوان / ماده گاوان.

۳. گو / گاو.

تری ۹۰، ترها ۹۴، ترها ۱۱۶، سبزها و ترها ۱۲۳،

سبزها و ترها ۱۳۰، سبزی ۱۳۵

بَقِيَ: وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا (۲۷۸:۲)

بماند ۱، مانده است ۲، ماندست ۲۴، ماند ۲۷، به ماندست ۲۹، مانده ۱۲۷

بَقِيَّةٌ: وَبَقِيَّةٌ مِمَّا شَرَكَ آلُ مُوسَى (۲۴۸:۲)

بازمانده ۲، بازمانده ۲۷، بازماندن ۳۰، مانده ۴۱، بازمانده ۴۲

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ (۸۶:۱۱)

واگذاشته ۲۹، آنچه بماند ۵۶، فرمان ۶۱، بازماندها ۵۷، گذاشته ۹۰، آنچه باز نهد ۱۲۷

أُولُو الْبَقِيَّةِ يَتَّبِعُونَ عَنِ الْفَسَادِ (۱۱۶:۱۱)

هش و خرد ۴۲، دانش ۵۶، خرد ۵۸، هوش و خرد ۷۸، هش و خرد ۱۰۵

بَكَتْ: فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ (۲۹:۴۴)

گریست ۲۲، گریست ۴۴، گریند ۵۶، بگریست ۹۲

* مَا بَكَتْ: فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ (۲۹:۴۴)

بنگریست ۱، بنگریست ۲، نگرستند ۵۳، نگریست ۵۵

بَقَّةٌ: أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا (۹۶:۳)

بانه ۷۵

بَكْرٌ: إِنَّمَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بُكْرٌ (۶۸:۲)

جوانه ۲، جوان ۳، جوان ۴، بس جوانه ۱۰، خورد ۲۴، سخت جوان ۲۹، جوانه ۳۰، بس جوانه ۴۰، نازاده ۴۹، جوانه ۵۵، جوان ۹۴، جوانه کم سال ۱۱۴، جوان و نارسیده ۱۱۶، بچه نارسیده ۱۲۲، بچه نارسیده ۱۲۷

بُكْرَةٌ: فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ أَنْ سَخِجُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (۱۱:۱۹)

بامداد بگاه ۲۹، بامدادان ۷۲، بامداد ۱۳۴

بَكْرٌ: فَهِيَ تَمْلِكُ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۵:۲۵)

بامداد ۱۱۹

بَكْرٌ: وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ (۳۸:۵۴)

بامداد ۱، بامداد بگاه ۲، بگاه ۶۴، سپیده دم ۶۷، شبگیر ۱۰۵ و ۱۰۸

بَكْرٌ: وَأَذْكُرْ أَنْتَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۲۵:۷۶)

بامدادان ۲

بُكْمًا: عَلَى وَجْهِهِمْ عُمَاوَيْكُمَا وَصَمًا (۹۷:۱۷)

ناگویایان ۱۰۴

بُكْمٌ: صُمُّ بَكْمٌ عُمَى فَهُمْ لَا يَجْمَعُونَ (۱۸:۲)

کنگان ۵۵، لال ۱۱۲

بَكْمٌ: صُمُّ بَكْمٌ عُمَى فَهُمْ لَا يَجْمَعُونَ (۱۷۱:۲)

گنگ ۷۴

بَكْمٌ: صُمُّ وَبَكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ (۳۹:۶)

ناگویا ۱۰۴

بَكْمٌ: أَلْقَمُ أَلْبَكْمِ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (۲۲:۸)

گنگان ۱، گنگان ۲، گنگ ۴۱، لالان ۵۷

بُكْيًا: خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكْيًا (۵۸:۱۹)

گریستاران ۱، گریستندگان ۳، گریان ۴۱، گریه کنان ۴۲، گریان گشتندی ۴۴، گریستن ۵۲، گریان و گریندگان ۵۹، گریان ۷۹، گریه کننده ۱۰۰

بَلْ: بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ (۸۸:۲)

نه که ۲، نه چنان است ۱۰، نه چنین که ۵۵

بَلْ: بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۰:۲)

نه کی ۴۰، نه کی ۴۲، نه آری ۵۷

آری ۲۴

~: قَالُوا بَلْ لَوْ كُنُوا مُؤْمِنِينَ (۲۹:۳۷)
نک ۲۳، نی که ۸۱

~: بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي (۸:۳۸)
نکه ۳۳

~: بَلْ لَوْ كُنْ تَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ (۷۴:۴۰)
بگذار ۲۹

~: بَلْ كَانَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (۱۱:۴۸)
نیست چنانکه ۶۴

~: بَلْ يَجْعَلُونَ آيَاتِهِمْ تُنذِرًا لَهُمْ (۲:۵۰)
بکه ۵۱

~: كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ (۹:۸۲)
بلکه ۱۲۰

~: بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۱۶:۸۷)
ای ۱۱۱

بَلَاءٌ: وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِمَّنْ رَزَقَكُمْ عَظِيمٌ (۴۹:۲)
آزمایش ۱۰، آزمایش ۲

~: وَلَيْسَ لِلْأَلْمُومِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا (۱۷:۸)
آزمودن ۳، نیکوکاری ۱۰، آزمودن ۵۵، آزمود ۱۲۹

~: وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِمَّنْ رَزَقَكُمْ عَظِيمٌ (۶:۱۴)
سختی ۵۳

~: إِنَّ هَذَا لَمَوْءٌ أَلْبَنُوا الْمُشِينَ (۱۰۶:۳۷)
آزمودن ۱

~: مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُشِيرٌ (۳۳:۴۴)

آزمایش ۱، آزمایش ۲۲

الْبِلَادِ: لَا يَغْنَرُكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ (۱۹۶:۳)
شهرها ۵۵، شهرها ۵۸

~: فَتَقْبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحْصٍ (۳۶:۵۰)
شهرها ۹۵

~: أَلَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ (۸:۸۹)
شهرها ۹۰، شهر ۱۳۶، شهر ۱۳۸

~: الَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْبِلَادِ (۱۱:۸۹)
شهرها ۱

بَلَاغٌ: وَابْتَغُوا فِيمَا آتَاكُمْ عَلَيْكَ الْبَلَاغُ (۲۰:۳)
رسانیدن ۱، پیغام رسانیدن ۲، رسیدن ۲۷، پیغام رسانیدن ۴۲، رسانیدن ۵۵، رسانیدن پیغام ۶۷، رسانیدن ۱۰۰، رسانیدن پیغام و راه نمودن ۱۰۲، رسانیدن پیام ۱۰۴

~: أَتَمَّا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۹۲:۵)
رسانیدن ۲، پیغام دادن ۱۰، برسانیدن ۱۳۸

~: فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ (۴۰:۱۳)
رسانیدن ۲

~: هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ (۵۲:۱۴)
پیغام ۵، بسنده ۴۲ و ۹۶، رساننده ۵۸، پند ۶۲، بند ۷۶

~: فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۳۵:۱۶)
رسانیدن ۶۲

~: فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۸۲:۱۶)
برسانیدن ۲۴، رسانیدن ۵۳

۱. این معنی در خلال جمله می تواند قابل قبول باشد.

۲. آزمایش / آزمایش.

۳. مصدر در خلال جمله به صورت فعل معنی شده است.

۴. این معنی در فحواى جمله قابل توجیه است.

- خانه ۱۰۰
- ~: فَأَنْشَرْنَا بِهٖ بَلَدَهُ مَيْمَنًا (۱۱:۴۳)
شهر ۱، زمین ۳، زمینها ۶۱، شهر ۸۱
- ~: وَأَحْيَيْنَا بِهٖ بَلَدَهُ مَيْمَنًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ (۱۱:۵۰)
بیابان ۲۹، زمین مرده ۵۱
- ~: لَا تُذِرْكُم بِهٖ وَمَنْ يَلْغُ (۱۹:۶)
برسد ۱، در رسید ۳۹، برسد ۵۳
- ~: وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا (۲۲:۱۲)
رسد ۱، رسید ۵۵
- ~: حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ (۸۶:۱۸)
برسید ۲، برسد ۵۳
- ~: وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ (۵۹:۲۴)
رسند ۱، برسند ۲۴
- ~: وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ (۱۴:۲۸)
بزرگ شد ۶۲، رسید ۹۰، رسیدی ۱۳۲
- ~: فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَؤُ (۱۰۲:۳۷)
برسید ۲۲، دریافت ۹۲
- ~: وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً (۱۵:۴۶)
برسید ۲۲
- ~: بَلَّغْ نَبَاتِنَا الرَّسُولَ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ (۶۷:۵)
برسان ۱، برسان ۴۲، برسان ۴۵، برسان ۵۳، رسان ۹۱
- ~: فَلَمَّا بَلَغَا جَمْعَ بَيْنِهِمَا (۶۱:۱۸)
رسند ۱، رسیدند ۲، رسیدند ۳، برسیدند ۲۴، برسید ۵۲، رسیدی ۹۲
- ~: وَبَلَّغَتْ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ (۱۰:۳۳)
رسید ۱، برسید ۲، برسید ۱۴، برآمد ۲۴، برسیدند

- ~: وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَّغُ الْمَعِیْثُ (۵۴:۲۴)
رسانیدن ۲، رساندن ۴۷، رسانیدن ۵۱، رسانیدن ۵۳
- ~: وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَّغُ الْمَعِیْثُ (۱۸:۲۹)
رسانیدن ۲
- ~: وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا أَلْبَلَّغُ الْمَعِیْثُ (۱۷:۳۶)
گزاردن پیغام ۶۷
- ~: إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا أَلْبَلَّغُ (۴۸:۴۲)
رسانیدن پیغام ۳۹، رسانیدن سخن ۸۱
- ~: لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَّهَارٍ يَلْبَغُ (۳۵:۴۶)
رسانیدن ۲، رسانیده ۱۲۴
- ~: بَلَاغًا: إِنْ فِي هَذَا الْبَلَاغِ لَقَوْمٌ عَنِيدُونَ (۱۰۶:۲۱)
بسنند گوی ۲، بسند گوی ۳۰، رسیده است^۱ ۳۴، رسانیدن ۵۳، رسید گوی ۱۲۸
- ~: إِلَّا بَلَاغًا مِنْ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ (۲۳:۷۲)
برسانیدن ۳۹، میرسانم^۱ ۱۳۷
- ~: بَلَدٌ: سُقْنَاهُ لِكَلْبٍ مَيِّتٍ (۵۷:۷)
زمین ۳، زمین ۵۵
- ~: وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ وَيَذُنُ رَيْبَهُ (۵۸:۷)
بیابان ۲۹، شهر و زمین ۴۵، جای و زمین ۹۲
- ~: فَتَثِيرُ مَخَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ (۹:۳۵)
شهر ۱، جایگاه ۱۰۵
- ~: بَلَدًا: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا (۱۲۶:۲)
شهر ۲
- ~: بَلَدَةً: لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلَدَهُ مَيْمَنًا (۴۹:۲۵)
زمین شهر ۵۶
- ~: أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلَدَةِ (۹۱:۲۷)

۴۳

~: فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ (۵۶:۸۳)
می رسد ۶۱

~: كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَافِيَ (۷۵:۲۶)
رسد ۱، برسد ۶، برسد ۱۱۴

بَلَّغْتُ: قَدْ بَلَغْتُ مِنَ لُفِّي عَدْرًا (۱۸:۷۶)
رسیدی ۱، رسیدی ۲، رسیدی ۳۹، رسیده باشی ۴۲، رسیدی تو ۵۸، برسد ترا ۶۱، برسدی تو ۹۳، رسیده باشی ۱۳۲

بَلَّغْتُ: وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (۱۹:۸)
رسیدم ۱، رسیدم ۲، رسیده ام ۳۶، برسدیم من ۳۸، رسیدم ۵۳، رسیدم من ۵۸، برسدیم ۶۲، رسیده ام من ۸۶، من رسیده ام ۹۶، رسید بمن ۱۰۶ برسدیم ۱۳۹

بَلَّغْتُ: وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَغْتُ رِسَالَتَهُ (۵:۶۷)
رسانیدی ۳، رسانیده باشی ۲۷، رسانیدی تو ۶۱

* مَا بَلَغْتُ: وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَغْتُ رِسَالَتَهُ (۵:۶۷)
ترسانی ۱، نرسانیده باشی ۲، نرسانیدی تو ۳۹، نرسانیده باشی ۴۱، نرسانیده باشی ۴۲، نه نرسانیده باشی ۵۳، نرسانیده ای ۶۰، رساننده نباشی تو ۷۶، نرسانیده باشی تو ۸۹، تو نرسانیدی ۹۶، نرسانیده ۱۰۰، نرسانیدی ۱۱۴، نرسانی ده ۱۳۸

بَلَّغْنِ: فَبَلَّغْنِ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (۲:۲۳۱)
برسید ۱، بگذرد ۳۶، رسیده ۴۰، برسد ۴۱، برسند ۵۵، برسند ۵۷، دررسد ۱۳۶

~: فَبَلَّغْنِ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ (۲:۲۳۲)
برسند ۲، بسر آید ۱۰، بر آید ۳۰، نزدیک آمده

بود ۴۰، نزدیک آیند که برسند ۱۰۴، برسیدند ۱۱۲، رسیدند ۱۱۶

~: فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ (۲:۲۳۴)
رسند ۱، بسر آید ۴۰

~: فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (۲:۲۶۵)
برسند ۳، نزدیک شوند ۱۱۳

بَلَّغْنَا: وَبَلَّغْنَا أَجْلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا (۹:۱۲۸)
رسیدیم ۱، برسدیم ۲، برسیدیم و اندر یافتیم ۱۰، برسدیم ما ۲۴، برسدیم بما ۷۶، ما برسدیم ۹۶، رسیدیم ما ۱۰۴

بَلَّغْنِي: وَقَدْ بَلَّغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرًا قِيَّاسًا (۳:۴۰)
برسید مرا ۳، اندر یافت ۱۰، رسیدست ۲۴، برسانید ۶۳، دریافتست ۶۴، رسیده است ۶۷ و ۹۰، برسدید ۱۱۱، رسیده ۱۲۹

* بَلَّغْنِي الْكِبَرُ: قَدْ بَلَّغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرًا قِيَّاسًا (۳:۴۰)
من پیر شدم و رسید مرا پیری ۲۵

بَلَّغُوا: حَقَّ إِذَا بَلَّغُوا النِّكَاحَ (۴:۶)
رسند ۱، برسند ۳

~: وَمَا بَلَّغُوا مَعَشَارَ مَاءِ الْيَنْبُوتِ (۳۴:۴۵)
رسیدند ۱۸، رسانیدند ۴۹

* بَلَّغُوا النِّكَاحَ: حَقَّ إِذَا بَلَّغُوا النِّكَاحَ (۴:۶)
بجای مردان رسند ۶۲

* مَا بَلَّغُوا: وَمَا بَلَّغُوا مَعَشَارَ مَاءِ الْيَنْبُوتِ (۳۴:۴۵)
نرسیدند ۱، نرسیدند ۲، نه رسیدند ۷۲، نرسند ۹۸، رسیده اند ۱۰۳، نرسیده بودند ۱۱۶

بَلَّوْنَا: إِنَّا بَلَّوْنَهُمْ كَمَا بَلَّوْنَا أَهْمَابَ الْجَنَّةِ (۶۸:۱۷)
آزمودیم ۳، آزموده کنیم ۱۹، بیازمودیم ۳۰

۱. ترسانی: پس نرسانیده باشی.

۲. ترسانی ده / نرسانیده.

~: قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَنفِخَ ثُمَّ لَنَنْبِئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ (۷:۶۴)
نه چنانست ۶۴

بَلِيًّا: وَقُلْ لَهُمْ فِئْتُمْ أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيًّا (۶۳:۴)
رَسَنده بَسَنده ۲، درست ۲۴، رسان ۳۰، بَسَنده ۴۲،
رسانیدن ۵۳، رَسَن ۵۵، استوار و درست ۵۸،
بَسَنده رَسَنده ۸۳، رَسَنده تر ۹۸، نیکو ۱۰۴، بَسَنده
۱۰۵، در رَسَنده ۱۰۹، استوار ۱۲۱، رسانیده ۱۲۴،
پَسَنده ۱۲۵، رَسَنده ۱۲۷، رسیده ۱۲۸، رسا ۱۳۸

بِنَاءٌ: وَالسَّمَاءَ بِنَاءً (۲۲:۲)
سَفَق ۴، گَنبَد آبراشته ۱۰^۲، گَنبَد افراشته ۴۰،
بر آورده ۴۲، بر آورد ۹۲، ساز کرده ۱۰۴، برافراشته
۱۱۱، خانه ۱۱۴، خانه ساخته ۱۳۰

~: جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً (۶۴:۴۰)
شفت ۱^۱، بر کشیده ۲، بر آورده ۳، بنیاد ۲۲،
بر آورد ۴۹، بنیاد ۸۸، بر آورده و برافراشته ۱۰۹،
خانه برافراشته ۱۳۰

بِنَاءٌ: وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ (۳۷:۳۸)
داوراز ۱^۵، دیوار بر آورده ۳، بر آورده ۳۰، گل کار
۵۳

بَنَاتٌ: حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ (۲۳:۴)
دختران ۹۸، دختر آن ۱۰۰

~: وَخَرُّوا لِلَّهِ بَيْنَ وَبَيْنَ بَغِيرِ عَالِمٍ (۱۰۰:۶)
دختر ۲۴

~: وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ (۵۷:۱۶)
دُختران ۵۵

~: فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ (۱۴۹:۳۷)

بیازمودیم ۳۹، آزمون کردیم ۵۴، آزمون کنیم
۵۴، آزموده گردانیدیم ۸۸، آزمودیم ما ۸۹،
آزموده بودیم ۱۰۳، آزمایش کرده ایم ۱۱۳،
آزمایش کردیم ما ۱۱۳، آزماده^۱ گردانیدیم ما
۱۲۴، ما بیازمودیم ۱۲۵

بَلَوْنَاهُمْ: وَيَبْلُوكُنَّهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ (۱۶۸:۷)
آزموده گردانیدم^۲، آزمودیم ۳، می آزمودیم
۱۰، بیازمودیم ما ۲۹ و ۹۰، آزموده کردیم ۳۸،
آزمودیم ۵۵، آزموده گردانیدیم ۹۴، آزمایش گان
کردیم ۹۶، بیازمودیم ما ۱۰۰، آزمایش نمودیم
۱۰۴، آزموده کردیم ۱۰۵، آزموده گردانیم ۱۲۴

بَلَىٰ: بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً (۸۱:۲)
نَچین است ۱۰، آری ۵۵، بلک ۱۲۳

~: بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ (۱۱۲:۲)
نه چنین است ۱۰، نه چنین ۴۰

~: قَالَ أَوَلَمْ تَوَدَّ قَالَ بَلَىٰ (۲۶۰:۲)
آری ۲، آره ۱۰، آری ۴۰

~: بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ (۷۶:۳)
نه چنانست ۴۰

~: بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا (۱۲۵:۳)
بس بود ۴۰

~: بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸:۱۶)
نه چنان ۵۸

~: قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ (۳:۳۴)
نه که ۳۹

۱. آزماده / آزموده.

۲. به اعتبار این که فاعل اصلی فعل خداست، جمع به مفرد ترجمه شده است.

۳. آبراشته / افراشته.

۴. شفت / سقف.

۵. داوراز: بناکننده، بر آورنده.

دُختران ۸۱

~: أَرَأَيْتُمْ مَتَى يَخْلُقُ بَنَاتٍ (۱۶:۴۳)
دُختران ۲۲

~: أَمَلَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ (۳۹:۵۲)
فرزندان دختر ۶۴

* بَنَاتُ الْأَخِ: وَبَنَاتُ الْأَخِ (۲۳:۴)
برادرزادگان ۴۰، دختران برادر ۱۱۲

* بَنَاتُ الْأُخْتِ: وَبَنَاتُ الْأُخْتِ (۲۳:۴)
خواهرزادگان ۱۰، خواهرزاده گان ۴۰، دختران خواهر ۱۱۲ و ۱۱۴

بَنَاتِكَ: مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ (۷۹:۱۱)
دُختران ۲

بَنَاتِي: قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُثُرَ فَعَلَيْنِ (۷۱:۱۵)
دُختران ۲، دختران ۵۳

بَنَاتِي: وَأَصْرِيُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَاتِي (۱۲:۸)
دست و پایها ۱، پیوند گاه - دست و پای ۳، سردستها ۱۰، سرهای انگشتان ۲۷، سرانگشت ۲۹، انگشت دار ۴۱، پیوند گاه ۵۵، سرانگشتان دست و پای ۵۸، انگشت ۶۰، دستها پایها ۶۷، پیوندگاه ۸۰، پیوند گاه ۹۱، سرانگشتان ۱۱۲، دست و پای ۱۱۴، انگشتان ۱۱۶، سرانگشتها ۱۲۷، دستها ۱۳۶

بَنَاتُهُ: بَلْ قَدِيرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوِّيَ بَنَاتُهُ (۴:۷۵)
سرانگشتان ۱، انگشتان ۲، انگشتها ۱۰۲، بند انگشتان ۱۱۳، سرهای انگشتان ۱۱۶، سرهء انگشتان ۱۳۷

بَنَاهَا: مَا أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَلَّا تَسْمَعُوا بَنَاتَهَا (۲۷:۷۹)
برآورد ۳۰، بیافرید ۶۱، بر فراشت ۱۰۲، برنگاشت ۱۲۲ و ۱۳۲

بَنُوا: الَّذِينَ بَنُوا رِبَّةً فِي قُلُوبِهِمْ (۱۱۰:۹)

برآورده اند ۲، برآوردند ۳، برآوردند ۵۵، بنیاد نهاده اند ۱۱۶، برآورد ۱۲۷، بنیاد نهادند ۱۳۰

بَنُونَ: الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۴۶:۱۸)
پسران ۵۵، پسران ۱۰۰، فرزندان ۱۰۶، پسران ۱۱۵

~: يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸:۲۶)
فرزندان ۲، پسران ۱۰۶

~: أَمَلَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ (۳۹:۵۲)
پسران ۱، فرزندان پسر نرینه ۶۴، پسران ۱۰۳

بَنِي: يَبْنِي لِإِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي (۴۰:۲)
فرزندان ۱۰۲

~: يَبْنِي لِإِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي (۴۷:۲)
فرزند ۱۱۹

* بَنِي أَخَوَاتٍ: أَوْبَيَّ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ (۳۱:۲۴)
پسران خواهران ۳، خواهرزادگان ۹۲

* بَنِي إِخْوَانٍ: أَوْبَيَّ إِخْوَانِهِمْ (۳۱:۲۴)
پسران برادران ۳

بُنَى: قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رَأْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ (۵:۱۲)
فرزند ۲۴، پسرک ۵۵، پسرکه ۶۱، پسر ۶۲، پسرک ۱۰۳

~: يَبْنِي لِأَنْتُمْ بِاللَّهِ (۱۳:۳۱)
پسر ۴۳

بُنَيَانًا: فَقَالُوا أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا (۲۱:۱۸)
کنشت ۲۴، خانه ۴۳، بنیاد کردن ۶۱، دیوار ۱۱۵

~: قَالُوا أَبْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقَوْهُ فِي الْجَحِيمِ (۹۷:۳۷)

گل کرد^۱، برواره^۲، جایگاه^۳، بنیادها^۴، ۹۲
 داش و آتش دان^{۱۰۹}، بر آوردن^{۱۱۴}.

بُنْيَانٌ: صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ (۴:۶۱)
 دیوار ۳۸، دیوار بست ۱۰۹

بُنْيَانُهُ: أَفَحَنَ أَسَسُ بُنْيَانِهِ عَلَى تَقْوَى (۱۰۹:۹)
 بنیاد ۱۳، دیوار ۴۸

بُنْيَانُهُمْ: لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً (۱۱۰:۹)
 گل کردها^۱، بر آورده^۳، برآورده^{۵۵}

~: فَأَقْبَلَ اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ (۲۶:۱۶)
 بگل کردها^۱، بر آوردها^{۴۲}، برآوردها^{۵۲}
 کوشکها^{۷۶}

بَنِينَ: حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ (۱۴:۳)
 فرزندان نرینه^{۲۴}، فرزندان^{۴۰}، پسران^{۴۵}

~: وَخَرُّوا لِرَبِّينَ وَبَنَتْ بِغَيْرِ عِلْمٍ (۱۰۰:۶)
 پُسران^{۱۰}، پسر^{۲۴}

~: وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً (۷۲:۱۹)
 پسران^{۵۵}، پسران^{۱۰۰}

~: وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ (۶:۱۷)
 پسرها^{۱۳۵}

~: وَأَصْفَكُم بِالْبَنِينَ (۱۶:۴۳)
 پسران

~: أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (۱۴:۶۸)
 فرزند گان^{۱۱۶}

بَنِيْنَا: وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (۱۲:۷۸)
 بر آوردیم^۲، برداشتیم^{۲۴}، بنهادیم^{۶۷}

بر آوردم^{۸۷۲}

بَنَيْنَاهَا: يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا (۶:۵۰)
 بر آوردیم^۲، بر آوردیم^{۳۹}، بیافریدیم^{۶۱}،
 افراشتیم^{۹۲}، برافراشتیم^{۱۰۴}، برافراشته ایم^{۱۱۶}،
 برداشتیم^{۱۳۹}

~: وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (۴۷:۵۱)
 بیافریدیم^{۴۱}، برافراشتیم^{۴۹}، بر آوردیم -
 برافراشتیم^{۱۰۹}

بَنِيْنِهِ: وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوبُ (۱۳۲:۲)
 پسران^{۱۰}

بُهْتٌ: فَأَتَتْ بِهَا مِّنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ (۲۵۸:۲)
 هکوی شد^۱، فروماند^۲، سرگردان شد^۳،
 خشک فروماند^{۱۰}، خاموش شد^{۲۵}، فروماند^{۲۷}،
 خیره بماند^{۳۰}، درماند^{۳۹}، خشک فروماند^{۴۰}،
 فروماند^{۴۲}، فروماند^{۵۲}، سرگردان شد^{۵۵}، زیون
 شد^{۶۱}، خیره ماند^{۶۷}، فروماند و سرگشته شد^{۸۳}،
 سرگشته شد^{۱۱۲}، فروماندند^{۱۳۸}

بُهْتَانًا: أَنَا أَخَذُونَهُ بُهْتَانًا (۲۰:۴)
 زور و دروغ گفت^۲، دروغ و ناشایست^{۲۷}،
 بریافته^{۴۱}، دروغ گفتن^{۴۲}، به دروغ بزرگ^{۵۳}،
 گناه^{۸۲}، دروغ و دروغ گفتن^{۹۸}، ستم^{۱۰۲}،
 دروغ گفتن^{۱۲۵}، زور و دروغ گفتن^{۱۲۷}، دروغ
 بستن^{۱۳۵}

~: فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (۱۱۲:۴)
 دروغ^۱، دروغ بزرگ^{۵۳}، دروغ نهادن^{۷۲}، گناه
 بزرگ^{۱۲۴}

~: وَكَفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرِيَدٍ بُهْتَانًا عَظِيمًا (۱۵۶:۴)

۱. گل کرد / گل کرده: بنا، ساختمان.

۲. برواره: بنا، غرفه.

۳. چون فاعل واقعی فعل خداست، متکلم مع الغیر به صورت متکلم وحده ترجمه شده است.

۴. هکوی شد: مهوت و درمانده شد.

دُرُوغ ۲

~: فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانَنَا وَإِنَّمَا مِثْلُنَا (۵۸:۳۳)

دروغ بزرگ ۷، زور ۴۲، زور و دروغ ۱۰۸، دروغ و گناه ۱۱۱

بُهْتَانٌ: سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ (۱۶:۲۴)

گناه نهادن ۳۹، بر نهاده دروغ ۸۷

بَهْجَةٌ: فَأَنْبَسْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ (۶۰:۲۷)

نیکوی ۱، نیکو و زیبا ۲۱، زیبایی ۲۹، نیکویی ۳۹، نازگی ۴۱، نیکو ۴۶، نیکویی و زیبایی ۴۷، زیبایی ۶۱، خوشی ۶۹، زیبایی و نیکویی ۷۲، شکوفه و سبزی ۷۶، زیبایی ۸۹، زیبایی و نازگی ۱۰۰، خوبی و خرمی ۱۰۳، شادی ۱۱۰، خرمی ۱۲۰، خوبی ۱۲۳

بَهِيحٌ: وَأَنْبَسَتْ مِنْ كُلِّ ذَرْعٍ بَهِيحٌ (۵:۲۲)

زیبا و تازه ۳، زیبا ۷۹، شادمان کننده ۹۸، نیکو و زیبا ۱۰۲، ترو تازه ۱۱۱، تازه و تر ۱۱۶، تازه تر ۱۲۳، نیکوی ۱۲۶، خوشنما ۱۳۵

~: وَأَنْبَسْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَرْعٍ بَهِيحٌ (۷:۵۰)

نیکو ۱، نیکو ۲، زیبا و شاد کننده ۳، زیبا ۱۷، گونه نیکو ۳۰، نیکو و زیبا ۴۲، رنگ نیکو ۵۳، شاد ۶۴، بنکر^۱ ۸۴، پیدا ۸۸، شاد کننده ۹۸، نازگی ۱۱۱، آراسته ۱۱۵، رستنی ۱۳۳

بَهِيمَةٌ: أَجَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةٌ الْأَنْعَامِ (۱:۵)

دهن بستان ۱، بی زبانان ۲۹، نخجیران ۳۱، گذشته ۴۲، دهن بسته ۵۶، بسته زبانها ۶۳، بی زبان ۱۰۹

~: عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ (۲۸:۲۲)

دهن بستان ۱، سخن بستگان ۱۲، بسته زبان ۲۹، گاو و گوسفند ۴۱، دهن بسته ۴۳، بسته دهنان ۵۳

ستور ۷۴، زبان بستگان ۸۸، زبان بستهها ۱۰۲، بسته

زبانان ۱۱۱

~: عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ (۳۴:۲۲)

زبان^۱ بستگان ۱۲، جانوران ۲۹، دهنان بستگان ۵۳، زبان بسته ۱۳۵

* بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ: أَجَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ (۱:۵)

چهارپایان اشتر و گاو و گوسفند ۳، خروگاو و آهودشتی ۱۰، ستوران ۴۱، گور و آهو و نخجیران ۴۹، ستوران ۵۳، چهارپایان ۵۵، چهارپایان ۶۲، چهارپای و ستوران ۶۷، نرم رو چون گاو و شتر و گوسفند ۸۰، چهارپایان نرم رو ۹۱، گذشته چهارپایان ۹۴، بسته زبان چهارپایان ۱۰۶، نخجیر ستوران ۱۱۲، چهارپایان زبان بسته ۱۱۶، گاو و گوسفند ۱۲۱، چهارپایان بیزبان ۱۲۲، چهارپایان بی زبان ۱۲۷، چهارپایان بسته زبان ۱۳۱

~: عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ (۲۸:۲۲)

گذشته چهارپایان بی زبانان ۲، شتر و گاو و گوسفند ۳، همه چهارپایان ۷۶، اشتر گاو ۸۷، چهارپایان نرم ۹۹، بی زبانان - اشتران، گاو، گوسفندان ۱۰۳، اشتران و گاو و گوسفندان ۱۰۷، گاو شتر ۱۱۴، گاو و گوسفند و شتر ۱۲۱، چهارپایان بیزبان - شتر و گاو و گوسفند ۱۲۲

~: عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ (۳۴:۲۲)

گذشته چهارپایان ۳۰، چهارپایان چون شتر و گاو و گوسفند ۸۰، بسته زبانها ۱۱۷

الْبَوَارِ: وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ (۲۸:۱۴)

تباهی ۱۱۲

بَوَآكُمْ: وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ (۷۴:۷)

۱. کذا در متن اصلی؛ اگر تحریفی از «نیکو» نباشد، کلمه تازه ای است که ضبط و تلفظ آن بر ما روشن نیست.

شب ۱۲۹

بَيَانٌ: هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ (۱۳۸:۳)
دیدوری ۱، پیدایی ۲، پدید کردن ۱۰، پید ۵۳،
پیدا کردن ۵۵، راه آشکار ۹۶، هویدا شدن ۱۰۴،
پند ۱۲۱، راه نماینده ۱۲۴

~: خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلِمَهُ الْبَيَانَ (۴:۵۵)
سخن گفتن ۱، راه راست ۴۲، سخن ۴۳، گفتار
هویدا ۱۰۹، پدید کردن نام هر چیز ۱۳۹

بَيَانُهُ: ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ (۱۹:۷۵)
دیدور کردن ۱، پیدا کردن ۲، هویدا ۶،
هویدا کردن ۱۰۲، روشن کردن ۱۱۶
بَيْتٌ: فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ (۱۵۸:۲)
خانه ۲، مزگت خانه ۴۰، خوانه ۵۳

~: وَلَا تَمِينُ الْبَيْتَ الْحَرَامَ (۲:۵)
مزگت ۲، مزگت ۸۸

~: جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ (۹۷:۵)
خانه‌ی شکوه مند ۲۴

~: أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ (۹۳:۱۷)
خانه ۲

~: وَلَا تَبْنُوا لِلْإِثْمِ مَكَاتِ الْبَيْتِ (۲۶:۲۲)
خانه ۱، خانها ۸۷

~: وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (۲۹:۲۲)
خانه کنانه ۹۵

~: فَأَوْحَدْنَا فِيهَا عِزَّيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۶:۵۱)
خاندان ۶۷، خانه دان ۱۰۹

* أَهْلُ بَيْتٍ: هَلْ أَذْكَرُ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ (۱۲:۲۸)
خانه دان ۲، خانه دان ۵۸، خاندان ۱۲۱، خانواده

جای کرد ۱، جای ساخت ۲، جای داد و
فرود آورد ۳، فرود آورد ۱۰، جای داد ۲۷، جای
ساخت ۲۹، جاء ساخت ۳۹، آورد ۵۳، جای
ساخت ۵۵، فرود آورد ۵۸، جایی داد ۶۳،
می کرد ۷۶، جاداد ۸۵، فرو آورد ۸۸، جا کرد
۱۱۲، خانه داد ۱۲۱

بَوَّأْنَا: وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَازِئِدِي (۹۳:۱۰)
ما جای ساختیم ۲، جای دادیم ۳، فرود آوردیم
۱۳، فرود آوردیم ما ۲۷، جای ساختیم ۲۹،
جاء ساختیم ۳۶، ما جای ساختیم ۵۲، فرود آوردیم
۵۵، جاءی ساختیم ۵۷، جای دادیم ما ۶۱،
فرو آوردیم ۶۲، آرام دادیم ۶۴، ما بساختیم ۷۵،
ساختیم ۹۱، ما ساختیم ۹۴

~: وَلَا تَبْنُوا لِلْإِثْمِ مَكَاتِ الْبَيْتِ (۲۶:۲۲)
جای کردیم ۱، ساختیم - نمودیم ۳، ساختیم ۱۲،
پدیدار کردیم ۲۴، جاء دادیم ۳۹، بساختیم ۴۱،
جاء دادیم ۵۱، جایگاه کردیم ۵۲، جاء کردیم
۵۳، پدید کردیم ۵۸، جای ساختیم ۱۰۰، ساخته
کردیم ۱۰۹، شناسا کردیم ۱۲۱

بَيَانًا: فَجَاءَهُ أَبَا سَنَابِتًا وَأَوْهَمَ فَأَيُّلُون (۴:۷)
شیخون ۲، شیخون و ایشان بشب خفته ۱۰، بشب
۲۹، شباشب ۷۲، بشبی خون ۸۳، شب خفته ۹۴،
درخانها ۹۹، شیخون ۱۰۵

~: أَنْ يَأْتِيَهُمْ بِأَسْنَابِيَّتَا وَهُمْ نَائِمُونَ (۹۷:۷)
درشب ۳، بشیخون بشب تاریک ۱۰، بشیخون ۲۷،
شبانگاه ۳۶، چاشتگاه - شب ۶۳

~: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا (۵۰:۱۰)
شو ۱، شب ۲، شب ۱۳، درشب ۲۹، بشب ۳۸،
شبانگاه ۳۹، شب آهنگ ۵۸، از شب گذارندگان
۹۱، شب هنگام ۱۰۴، شب هنگام خواب ۱۲۷، به

بَيْتٌ: بَيْتٌ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ (۸۱:۴)
 می شوہنگ کند^۱، ساختند کار ۳، بگردانند
 بشب ۱۰، بگردانند ۲۴، ساختند ۳۰، می گردانند
 ۳۶، بسازد بشب ۳۹، می گردند و می گویند ۴۱،
 بشب سازند ۴۲، بگرداند ۴۵، بشب بسازند ۵۲،
 سگالند ۵۳، ساختند ۵۵، شب گذارند ۷۴،
 سگالند ۷۶، بشب بسگالند ۷۸، شب کنند ۸۸،
 بسازد ۹۲، بشب همی سگالند ۹۴، بشب سازند
 ۱۰۰، بسگالند ۱۰۲، بشب کار سازند ۱۰۴، شب
 سازند ۱۰۵، بسگالند بشب ۱۰۹، شب گذارند ۱۱۱،
 شب کردند ۱۱۴، پیدا شود - بگردانند
 ۱۲۴

بَيْتُهُ: وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا
 خان ۲۹

بَيْضٌ: كَأَنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ (۴۹:۳۷)
 خایه ۱، خایه مرغ ۳، تخم مرغ ۴۱، تخم ۴۲، سفید
 مرغ ۴۳، سفید مرغ ۴۸، مروارید ۵۳، مرواریدها
 ۵۶، خایهای مرغ ۱۰۲، خایه مرغ ۱۱۹

بَيْضٌ: وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ (۲۷:۳۵)
 سپید ۱، سپیدان ۲، سفیدان ۳۰، سفید ۳۶، سپیدها
 ۸۶، سفیدها ۱۰۳، روشن ۱۳۲

بَيْضَاءُ: وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِ (۱۰۸:۷)
 سپید روشن ۳، سپید و روشن ۱۰، روشن و تابان
 ۳۶، سپید و تابان ۴۹، سپید و روشن ۵۵، سپید ۶۲،
 بسیار روشن ۱۱۶، درخشنده ۱۲۷، سفید - روشن
 ۱۲۹

بَيْضَاءُ: تَخْرُجُ بَيْضَاءٌ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٍ أُخْرَى (۲۲:۴۰)
 روشن ۲۴، سفید ۳۰، سپید تابان ۵۶، سپیدی و

بَيْضَاءُ: وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِ (۳۳:۲۶)
 سپید تابان^۲ ۲۰، سپید و روشن ۲۴، سپید و
 درخشان ۳۴، درخشان و سپید ۶۲، سفیدی ۸۶،
 سپید و درخشان ۸۸، سپید درخشان روشن ۱۰۹،
 سفید و درخشنده و نوردهنده ۱۱۶،
 سفید درخشنده ۱۲۰، سفید نورانی ۱۳۲، روشن
 ۱۳۶

بَيْضَاءُ: تَخْرُجُ بَيْضَاءٌ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ
 سپید سپید ۵۸، سفید و درخشنده ۱۰۳

بَيْضَاءُ: تَخْرُجُ بَيْضَاءٌ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ (۳۲:۲۸)
 سپیدی ۵۳، نورانی ۷۶، سفید و درخشنده ۱۰۳،
 سفیدی درخشنده ۱۳۰

بَيْضَاءُ: لَذَّةٌ لِلشَّيْبَانِ (۴۶:۳۷)
 سفید و پاک ۱۰۲

بَيْعٌ: مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ (۲۵۴:۲)
 خرید و فروخت ۱، خرید و فروخت ۲،
 خرید فروخت ۳، فروخت ۳۸، خرید و فروخت
 ۵۵، خرید ۷۵

بَيْعٌ: وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا (۲۷۵:۲)
 خرید و فروخت ۱، فروختن ۲۵، خرید و فروخت
 ۵۵، خرید و فروخته ۹۲، خرید و فروش ۱۲۱،
 فروختن ۱۳۶

بَيْعٌ: مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَالُ (۳۱:۱۴)
 بازرگانی ۱۲۷، فروش ۱۳۶

بَيْعٌ: لَا تَلِيهِمْ تَحَنُّنًا وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (۳۷:۲۴)
 فروخت ۲، فروختن و خریدن ۵۳، فروختن
 دست بدست ۷۲

۱. می شوہنگ کند: در شب بسگالند.

۲. تابان / تابان.

فاییش ۱۰، میان ایشان ۹۱
 ~: ثُمَّ لَا يَنْفَعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ (۱۷:۷)
 پیش دستها ۱۰، پیش ایشان ۵۵، پیش روی ۶۲
 ~: لَهُمْ مَابَيْنَ أَيْدِيَنَا وَمَا خَلْفَنَا (۱۹:۶۴)
 درپیش ۴۸، پیشان ۵۸، پیش دست ۹۹
 ~: يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ (۲۱:۲۸)
 پیش ۲، پیش ایشان ۱۲
 ~: إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ (۴۱:۱۴)
 پیش رو ۱۰۳
 ~: فَرَقَنَاهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ (۴۱:۲۵)
 پیش ۱
 * بَيْنَ يَدَيْ: بُشِّرْ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ (۲۵:۴۸)
 فراییش ۹۴
 ~: لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (۴۹:۱)
 پیش کار ۳۸، فرمان ۵۶
 ~: فَقَدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ جَبُونَكُورٍ صَدَقَ (۵۸:۱۲)
 پیش دست ۴۲
 * بَيْنَ يَدَيْ: وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ (۳:۵۰)
 پیش از من ۲۸، ۲۴
 * بَيْنَ يَدَيْهِ: مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ (۲:۹۷)
 پیش از آن ۲۹
 ~: مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ (۳:۳)
 پیش زان ۲۴، از پیش ۴۰، پس از وی ۹۱
 ~: مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ (۵:۴۶)
 پیش آنست ۱
 ~: مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ (۵:۴۸)

~: فَاسْتَعِزَّ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ (۹:۶۲)
 خرید و فروخت ۲، خریدن و فروختن ۶۱
 * لَا يَبِيعُ: يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَالُ (۱۴:۳۱)
 فروخت باشد ۵۳، خرید و فروخت نباشد ۵۷
 ~: وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (۲۴:۳۷)
 نخرید و فروخت ۱۱۳
 يَبِيعُ: فَلَمَّذَتْ صَوْمِعُ وَيَبِيعُ (۲۲:۴۰)
 کلیساها ۱، کلیساهای ترسان ۲، کلیساها ۱۲،
 کلیسیا و کنشتها ۳۰، کلیساهای ترسایان ۴۳،
 کنشتهای ترسایان ۵۴، کلیساهای ترسان^۱ ۵۶،
 کلیسیا ۶۱، کلیسیاهای ترسایان و کنشتها ۶۴،
 کلیسیاهای ترسایان ۷۹، کلیسیاها ۸۸، کلیسای
 ترسایان ۹۴، کلیسیاهای ترسایان ۱۰۰، کلیسیا
 ۱۰۲، کلیساهای ترسایان ۱۰۳، کلیسای
 نصاری ۱۰۴، کلیسای ترسایان ۱۰۸، کنشتها
 ۱۱۷، کلیسیاها ۱۲۳، کلیسیا ۱۲۹، کلیسا^۲
 ۱۳۳
 يَبِيعُكُمْ: فَاسْتَبَشِّرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ (۹:۱۱۱)
 خرید و فروخت ۷۹
 بَيْنَ: مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ (۲:۱۰۲)
 میان ۱۰، میان ۵۵
 ~: السَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ (۲:۱۶۴)
 میانه ۳
 ~: وَفَرُّوا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا (۲۵:۳۸)
 درمیان ۷۶
 ~: فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُمُ بَيْنَ يَدَيْهِ (۷۲:۲۷)
 پیش ۳۸
 * بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ (۲:۲۵۵)

۱. ترسان / ترسایان.

۲. متن اصلی: کلیسا؛ که می تواند تحریفی از کلیسا / کلیه ها و یا کلیسیا / کلیساها باشد.

میان ۵۶

~ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ (۳۷:۱۰)

فراپیش ۲۹

~ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ (۱۱۱:۱۲)

پیش او ۵، از پیش آنست ۹۳

~ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ (۱۱:۱۳)

پیش روش رویش^۱ ۲۴، پیش وی ۵۵

~ مَن يَعْمَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ يُدْخِلْهُ رَبُّهُ

برابر ۲۹، میان پیش ۹۱

~ وَقَدْ خَلَّتِ الذُّرُومُ بَيْنَ يَدَيْهِ (۲۱:۴۶)

نزد ۸۱

بَيْنَ: لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ سُلْطَانٌ بَيْنَ (۱۵:۱۸)

دیدور ۱، پیدا ۲ و ۵۸، هویدا ۴۴، هویدا ۵۳، پیدا

۵۵، پیدا و روشن ۷۹

بَيْنًا: قَدِ بَيْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (۱۱۸:۲)

پدید کردیم ۲، پیدا کردیم ۳ و ۴۱، ما پدید کردیم

۱۰، روشن کردیم ما ۸۹

~ قَدِ بَيْنَا لَكُمْ الْآيَاتِ (۱۱۸:۳)

پدید کردیم ۲، پدید کردیم ۱۰، ما پدید کردیم

۴۰، پدید کردیم ۴۲، آشکار کردیم ۹۶، روشن

باز کردیم ۱۳۸

~ قَدِ بَيْنَا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۷:۵۷)

دیدور کردیم ۱، پیدا کردیم ۱۳۹

بَيِّنَاتٍ: وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (۸۷:۲)

روشانان ۱۰۹

~ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (۹۹:۲)

هویدا او روشن ۱۰

~ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (۲۵۳:۲)

نشانه‌های روشن ۱۲۳

~ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ (۹۷:۳)

پیدا ۲، هویدا او پیدا ۱۰

~ وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ (۱۰۵:۳)

پیدا ایها ۲

~ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ (۳۲:۵)

درست‌ها و پیدا ایها ۲

~ إِذْ حُشِرَهُم بِالْبَيِّنَاتِ (۱۱۰:۵)

دیدوریها ۱

~ إِنَّ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ (۴۴:۱۶)

نشانیها ۲، روشنیها ۳۸

~ لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ (۷۲:۲۰)

پیدا ایها و درست‌ها ۲

~ وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (۱۶:۲۲)

روشن کننده ۱۲۶

~ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ (۳۶:۲۸)

پدید کننده و کرده ۵۸

~ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنقَمْنَا (۴۷:۳۰)

هویدا ایها ۴۷

~ وَإِذْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ (۴۳:۳۴)

پیدا کرده ۲۲

~ قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ (۵۰:۴۰)

هویدا ۱۵

۱. تمام جمله در متن اصلی بدین صورت ترجمه شده است: محمد را نگاه بانست از فریشتگان از پیش روش رویش و از پس پشتش که

می تواند کلمه « روش » زائد پنداشته شود.

۲. او / و (حرف ربط).

- (۱۷:۴۵) ~: وَمَا آتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ
پیدا ییها ۲۲
- (۲۵:۴۵) ~: وَإِذَا نَظَرُ عَلَيْهِمْ آتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ
پیدا کرده ۲۲
- (۱۵۹:۲) بَيِّنَاتٍ: مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّكَ لِلنَّاسِ
پدید کردیم ۲، هویدا پدید کردیم ۱۰، پیدا
کرده ایم ۲۹، پدید بکردیم ۱۲۷، آشکارا کردیم
۱۳۶
- (۲۱۱:۲) بَيِّنَةٌ: كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
پیدا ۳، هویدا ۱۰، روشن ۲۴
- (۵۷:۶) ~: قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
دیدوری ۱، درستی و پیدایی ۲، درستی و راستی
۲۶، درستی و پیدایی ۸۸
- (۱۵۷:۶) ~: فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
درستی ۲
- (۷۳:۷) ~: فَدَجَّاءُ تَكُفُّمْ بِحِيْنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
برهان ۴۱
- (۴۲:۸) ~: لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
راه راست ۱۱، پدید آمدن ۲۷
- (۱۷:۱۱) ~: أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ
هویدایی ۱۰۲
- (۵۳:۱۱) ~: قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ
دیدور ۱
- (۱۳۳:۲۰) ~: أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ
نشان ۸۷، نشانی ۹۰
- (۴۰:۳۵) ~: أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ
درستیها ۲، پیدا ییها ۱۱۴
- (۱۴:۴۷) ~: أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ
هویدا ۶، پیدایی ۲۲
- (۱:۹۸) ~: حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
پیدایی ۳۹
- (۴:۹۸) ~: إِلَّا مَنِ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ
پیغامبر خدای ۱۳۹
- (۱۸۸:۲) بَيِّنَتُكُمْ: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
میان یک دگر ۲، میان یکدیگر ۲۴، اندرمیان ۲۹،
میانان ۱۱۴
- (۹۴:۶) ~: لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
پیوسته ۱، میان یک دگر ۲، بایکدیگر ۶۴
- (۸۷:۷) بَيِّنَاتٍ: فَأَصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا
میان ۱۰۰
- (۹۴:۱۸) ~: عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا
میان ۱
- (۳۴:۴۱) بَيِّنَةٌ: فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
میان ۲۲
- (۲۳:۳) بَيِّنَتُهُمْ: يُعْصُونَ لِيَكُنَّ اللَّهُ لِحُكْمِ بَيِّنَتِهِمْ
میانان ۵۸
- (۴۵:۱۰) ~: يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ
یکدیگر ۲۴
- (۵۳:۲۳) ~: فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا
میان یک دگر ۲، میان یکدیگر ۱۰۸
- (۳۵:۴) بَيِّنَهُمَا: وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
میانان ۱۰۳
- (۱۲۸:۴) ~: أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
میان هر دو ۵۸

خانها ۲	بَنُوا: إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَنُوا (۱۶۰:۲)
~: وَكَانُوا يَتَحَيَّوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يَتُوءَا وَابْنِي (۸۲:۱۵)	پیدا کردند ۳، پدید کنند ۱۰، نیکو کردند ۳۴، راست بگویند ۴۰، پدید کنند ۴۲، پیدا کردند ۵۵، هویدا باز کنند ۸۵، پدید کردند ۹۹، روشن کردند ۱۰۰، روشن گردانند ۱۰۴
خانها ۵۳	
~: لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ (۲۷:۲۴)	بَنِي: قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ (۴۳:۱۳)
خانها ۵۳	میان ۹۳
بُيُوتِكُمْ: وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ (۴۹:۳)	بُيُوت: بَلَّان تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا (۱۸۹:۲)
خونها ^۱ ۱۱۱	خانه ها ۳۶، خانها ۴۰
~: قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ (۱۵۴:۳)	~: قَامَسِكُوهُمْ فِي الْبُيُوتِ (۱۵:۴)
خانها ۳، خان مانها ۴۰	زند ان خانها ۴۰، زند ان ۱۰۷
~: وَاللَّهِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا (۸۰:۱۶)	~: لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ (۵۳:۳۳)
خوانها ^۲ ۱۱۳	سراها ۲۴
~: لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ (۲۷:۲۴)	بُيُوتًا: وَتَخْرُجُونَ الْجِبَالَ يَبُوتًا (۷۴:۷)
خانها ۵۱	خانها ۳، خانها زمستانی ۱۰، خانها ۹۰
بُيُوتُهُمْ: فَبَلَّغْ بُيُوتَهُمْ خَاوِبَةً (۵۲:۲۷)	~: أَنْ تَبُوءَ الْقَوْمَ كَمَا يُبْغِضُ بُيُوتًا (۸۷:۱۰)
بنمانها ^۳ ۱۰۸	

۱. خونها / خونه ها / خانه ها.

۲. خوانها / خانه ها.

۳. کذا در متن اصلی (۴)